فتح الرحمن

ترجمہ

قرآن مجید

از

حضرت شاہ ولی اللہ رحمۃ اللہ علیہ

مع تفسیر از

غلام مصطفی

نسخہ مملوکہ:

عبدالرؤف قادری شاذلی

اسلام آباد، پاکستان

سورة الفاتحة مكية وقيل مدنية وهي سبع ايات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۙ

ستایش خدایراست پروردگار عالمهان ۳ بخشاینده مهربان

مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ؕ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ

خداوند روز جزا ترا می پرستیم و از تو

نَسْتَعِيْنُ ؕ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۙ

مدد میطلبیم بنما مارا راه راست

صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ

راه آنانکه انعام کردهٔ برایشان بجز آنانکه خشم کرده شد

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۟

بر آنها و بجز گمراهانشان

سورة البقرة مدنية وهي مائتان وست وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ذلك الكتب لا ريب فيه هدى

این کتاب هیچ شبهه دران راهنما نیست

للمتقين الذين يؤمنون بالغيب

پرهیزگاران را آنانکه ایمان می آرند بنادیده

ويقيمون الصلوة ومما رزقنهم ينفقون

و برپا میدارند نماز را وازانچه ایشانرا روزی داده ایم خرج

والذين يؤمنون بما أنزل إليك وما

و آنانکه ایمان می آرند بآنچه فرود آورده شد بسوی تو و آنچه

أنزل من قبلك وبالآخرة

فرود آورده شده پیش از تو و بآخرت

ع الجزء الاول

لا ريب فيه

هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

ایشان یقین دارند ایشان اند بر هدایت از جانب پروردگار خویش و ایشان اند رستگاران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

هر آینه آنانکه کافر شدند برابر است بر ایشان که ترسانی یا نترسانی ایمان نیارند

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ

مهر نهاد خدا بر دلهای ایشان و بر شنوائی ایشان و بر چشمهای ایشان پرده ایست و مر ایشان راست

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ

عذاب بزرگ و از مردمان کسی هست که میگوید ایمان آوردیم بخدا و بروز بازپسین

وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

و نیستند ایشان مومنان فریب میدهند خدا را و مومنان را و بحقیقت نمی فریبند

إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا

مگر خود را و آگاه نمیشوند در دل ایشان بیماریست پس افزون داد خدا ایشان را بیماری

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا

و ایشان راست عذاب دردناک بسبب آنکه دروغ میگفتند و چون گفته شود ایشان را تباهکاری مکنید

فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

در زمین گویند بجز این نیست که ما صلاح کاریم آگاه شوید بتحقیق ایشان اند تباهکار

وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ

ولیکن آگاه نمیشوند و چون گفته شود ایشانرا که ایمان آرید چنانکه ایمان آوردند مردمان

قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ

گویند آیا ایمان آریم همچنانکه ایمان آورده اند جاهلان آگاه شوید بتحقیق ایشان اند بیخردان

وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا

ولیکن نمیدانند و وقتیکه ملاقات میکنند با اهل ایمان گویند ایمان آورده ایم و چون

خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ۝

تنها شوند با شیاطین خود یعنی با رئیسان خود گویند هر آینه ما با شماایم جز این نیست که ما تسخر میکنیم

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

خدا تسخر میکند با ایشان و مهلت میدهد ایشانرا در گمراهی خویش سرگشته شده

الذين

اوصاف رستگاران

[illegible marginal notes]

الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا

آنکسانند که خریدند گمراهی را عوض هدایت پس سود نیافت تجارت ایشان و راه یاب

مُهْتَدِيْنَ ۔ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّآ اَضَاءَتْ مَا

نشدند داستان ایشان مانند داستان کسیست که افروخت آتش را پس چون روشن کرد آتش

حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِىْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ۔ صُمٌّ

حوالی او دور ساخت خدا نور این گروه را بگذاشت ایشان را در تاریکیها هیچ نه بینند کرانند

بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۔ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّ

گنگانند کورانند پس ایشان باز نمیگردند ٣ یا داستان ایشان مانند باران بزرگست آمده از آسمان که در

رَعْدٌ وَّبَرْقٌ يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِىْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ

و رعد و برق درمی آرند انگشتان خود در گوش خود بسبب آوازهای سخت بترس

الْمَوْتِ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌ بِالْكٰفِرِيْنَ ۔ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ

مرگ و خدای احاطه کننده است کافران را نزدیکست که برق برباید چشمهای ایشان را

كُلَّمَآ اَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا وَلَوْ شَآءَ

هرگاه روشنی دهد برق ایشان را روند در آن روشنی و چون تاریکی دهد بر ایشان بایستند و اگر خواستی

اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۔

خدای ببردی شنوائی ایشان را و دیدهای ایشان را هر آینه خدای بر همه چیز تواناست

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ

ای مردمان بپرستید پروردگار خویش را آنکه آفرید شما را و کسانی را که پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۔ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ

تا در پناه شوید آنکه ساخت برای شما زمین را بساطی و آسمان را

بِنَآءً ۪ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا

سقفی و فرود آورد از آسمان آب پس برون آورد بسبب وی انواع میوه‌ها روزی

لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۔ وَاِنْ كُنْتُمْ

برای شما پس مقرر مکنید همتایان برای خدای دانسته و اگر هستید

فِىْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ وَادْعُوْا

در شبه از آنچه فرود آوردیم بر بنده خود یعنی از قرآن پس بیارید یک سوره مانند آن و بخوانید

در وی تاریکیها

شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۰ فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا

مددگاران خود را بجز خدای اگر هستید راست گوی پس اگر نتوانید کردن

وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ

والبته نتوانید کردن پس حذر کنید از آتش که آتش انگیزی مردمان و سنگها باشند آماده کرده شد

لِلْكٰفِرِيْنَ ۰ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ

برای کافران و بشارت ده آنکسانرا که ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته باآنکه ایشانرا

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ

بوستانها میرود زیر آن جویها هرگاه داده شوند از آنجا روزی از قسم میوه

رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ

گویند این همانست که داده شده بودیم پیش ازین و آورده شود بایشان روزی مانند یکدیگر

فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۰ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖۤ اَنْ

درآنجا زنان پاک کرده شده و ایشان درآنجا جاویدانند ۳ هرآینه خدای شرم ندارد ازآنکه

يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ

بزند داستانی پشه و بالاتر از آن اما آنانکه ایمان آوردند میدانند

اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ

که این داستان راست است از پروردگار ایشان و اما آنانکه کافرانند میگویند چه چیز خواسته است

اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا وَمَا يُضِلُّ بِهٖۤ

خدای باین داستان خدا گمراه میکند بسبب آن بسیاری را و راه مینماید بسبب آن بسیاری را و گمراه نمیکند بوی

اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ۰ الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ

مگر بدکاران را آن فاسقانرا که می شکنند پیمان خدای بعد از بستن آن و می برند

مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖۤ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ

آنچه خدای فرموده است به پیوستن آن و تباهی میکنند بزمین ایشانند

الْخٰسِرُوْنَ ۰ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ

زیانکار چگونه کافر شوید بخدای و حال آنکه بودید بی جان پس زنده گردانید شمارا باز

يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۰ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ

بمیراند شمارا پس دیگربار زنده کرداند باز بسوی وی گردانیده شوید وی آنست که بیافرید برای شما

بسیار پراص

ما فی الارض

در قبور با نفخ صور شما را زنده سازد

برای نشور

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
هرچه در زمین است همه یکجا باز متوجه شد بسوی آسمان پس راست کرد آن هفت آسمان را

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ
و او بهمه چیز داناست و یاد کن چون گفت پروردگار تو بفرشتگان که من آفریننده ام

فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ
در زمین جانشینی را گفتند آیا می آفرینی در زمین کسی را که تباهی کند در وی و خونریزی کند

الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا
و ما تسبیح میکنیم باحمد تو و بپاکی اقرار میکنیم برای تو فرمود هر آینه من میدانم آنچه

لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى
شما نمیدانید و بیاموخت خدا آدم را نامهای مخلوقات تمام آن باز پیش آورد آنچیزها را بر

الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
فرشتگان پس گفت خبر دهید مرا بنامهای این چیزها اگر راست گوی هستید

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
گفتند بپاکی یاد کنیم ترا هیچ دانشی نیست ما را مگر آنچه تو آموختی ما هر آینه تویی دانا باحکمت

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ
فرمود ای آدم خبر ده فرشتگان را از نامهای ایشان پس چون خبر داد این فرشتگان را بنامهاء آنها فرمود نگفته بودم آیا شما را

إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ
که هر آینه من میدانم پنهان آسمانها و زمین و میدانم آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تَكْتُمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
پوشیده میداشتید و چون گفتیم بفرشتگان سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر

إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ
ابلیس قبول نکرد و سرکشی نمود و گشت از کافران و گفتیم ای آدم بمان

أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
تو و زوجه تو در بهشت و بخورید از بهشت خوردن بسیار هرجا که خواهید و نزدیک نشوید

هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا
باین درخت که خواهید شد از گناهکاران پس بلغزانید هر دو را شیطان از آنجا پس برآورد هر دو را

مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

ازان نعمتها که بودند دران و فرمودیم فرو روید بعض شما دشمن باشند بعضی را و شما راست در زمین

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ

آرامگاه و بهره مندی تا مدتی پس فراگرفت آدم از پروردگار خود سخنی چند پس بازگشت خدا

إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ

برایشان بدرستیکه اوست بازگردنده مهربان فرمودیم فرو روید ازانجا همه شما پس اگر بیاید بشما

مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

از من هدایتی پس هرکه پیروی کرد هدایت مرا نه ترسیست برایشان و نه ایشان اندوه خورند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

و کسانیکه انکار کردند و دروغ داشتند آیتهای ما را آن گروه یاران دوزخ ایشان انجا

خَالِدُونَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

جاویدند ای فرزندان یعقوب یاد کنید آن نعمت مرا که ارزانی داشتم برشما

وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَآمِنُوا

و وفا کنید پیمان مرا تا وفا کنم پیمان شمارا و از من بترسید و ایمان آرید

بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ

بآنچه فرود آورده ام باورکننده آنچه باشماست و مباشید نخستین منکر او

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ وَلَا تَلْبِسُوا

و مستانید عوض آیتهای من بهای اندک را و از من حذر کنید و خلط مکنید

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ

راست را با ناراست و پنهان مکنید راست را دانسته و برپا دارید نماز را

وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ

و بدهید زکوة را و نماز گذارید با نمازگذارندگان ایا میفرمائید مردمان را به نیکوکاری

وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

و فراموش میکنید خویشتن را و شما میخوانید کتاب یعنی توریه را ایا نمی فهمید

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

و مدد طلبید به شکیبائی و نماز و هر آینه نماز دشوارست مگر بر

الخاشعين

الْخٰشِعِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَ اَنَّهُمْ اِلَيْهِ

ترسگاران ۲۲ آنانکه یقین میدانند آنکه ایشان رسندگانند بجزای پروردگار خود و بدرستیکه

رٰجِعُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

بازگردندگانند ای بنی اسرائیل یاد کنید نیکوئیها مرا آن نیکوئیها که انعام کردم بر شما

وَ اَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَ اتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ

و آنکه فضل دادم شما را بر همه عالمیان و حذر کنید از آن روز که کفایت نکند هیچکس از

نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّ لَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ

کسی چیزی را و پذیرفته نشود از هیچکس شفاعت و گرفته نشود از کس عوض

وَّ لَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝ وَ اِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ

و نه ایشان یاری داده شوند و یاد کنید نعمت من آنوقت که رهانیدیم شما را از کسان فرعون میرسانیدند شما

سُوْٓءَ الْعَذَابِ يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَ يَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَ فِيْ ذٰلِكُمْ

سخت ترین عذابی ذبح میکردند پسران شما و زنده میگذاشتند دختران شما و درین کار

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝ وَ اِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَ اَغْرَقْنَآ

آزمایش بزرگ بود از پروردگار شما ۳ و آنوقت که شکافتیم برای شما دریا را پس خلاص کردیم شما را و غرق ساختیم

اٰلَ فِرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝ وَ اِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً

کسان فرعون را و شما میدیدید و آنوقت که میعاد مقرر کردیم با موسی چهل شب

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَ اَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ

پس فرا گرفتید گوساله را بخدائی پس از رفتن موسی و شما ستمکار بودید پس درگذرانیدیم از شما

مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ وَ اِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

بعد ازین تا بود که سپاس کنید و آنوقت که دادیم موسی را کتاب

وَ الْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝ وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ

و حجت تا بود که راه یابید و آنوقت که گفت موسی قوم خود را ای قوم من

اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِئِكُمْ

هر آینه شما ستم کردید بر خویشتن بفرا گرفتن گوساله بخدا پس باز آئید بسوی آفریدگار خود

فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ اِنَّهٗ

پس بکشید خویشتن را این بهتر است شما را نزدیک آفریدگار شما پس خدا بازگشت بمهربانی بر شما هر آینه او

ایشان بسوی پروردگار خویش

الربع ۳ ع

یعنی عالمیان آن زمان ۱۲

هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ

اوست بازگردنده مهربان و آنگه گفتید ای موسی هرگز باور نداریم ترا تا آنکه

نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّٰعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَٰكُمْ

ببینیم خدا را آشکارا پس گرفت شما را صاعقه و شما میدیدید باز زنده گردانیدیم شما را

مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ

پس از مردن شما تا شما شکرگذاری کنید و سایبان ساختیم بر شما ابر را و

أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ

فرود آوردیم بر شما من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزهای آنچه دادیم شما را

وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا

و ایشان ستم نکردند بر ما ولیکن بر خویشتن ستم کردند و آنوقت که گفتیم در آئید

هَٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ

درین ده پس بخورید ازانجا هر جا که خواهید فراخ و در آئید بدروازه

سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَٰيَٰكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

سجده کنان و بگوئید سوال ما آمرزش تا بیامرزیم شما را گناهان شما و زیاده خواهیم داد نیکوکاران را

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ

پس بدل کردند آنانکه ستمکار بودند سخن بجز آنچه فرموده شد ایشان را پس فرود آوردیم برآنان

ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ

عذابی از آسمان بسبب بدکار بودن ایشان و آنوقت که آب خواست

مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ

موسی برای قوم خود پس گفتیم بزن بعصای خود سنگ را پس روان شد از سنگ

اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا

دوازده چشمه هرآینه بدانست هر قوم آبخورد خود را گفتیم بخورید و بنوشید

مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ

از روزی خدای و فساد مکنید در زمین تباهی کنان و آنوقت که گفتید ای موسی

لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ

هرگز شکیبائی نکنیم بر یک طعام پس بطلب برای ما از پروردگار خود تا برون آرد برای ما از آنچه میرویاند الارض

الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
زمین از تره وی و بادرنگ وی و گندم وی و عدس وی و پیاز وی گفت موسی آیا بدل میکنید

الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ
آنچه وی فروترست با آنچه وی بهترست فرود روید بشهری پس هر اینه باشد شما را آنچه خواستید

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُو بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ
و زده شد یعنی فرود آورده بر ایشان خواری و بینوائی و بازگشتند بخشمی از خدای این

بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
بسبب آنست که باور نمیداشتند آیتهای خدا را و میکشتند پیغمبران را ناحق

ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
این بسبب گناه کردن ایشانست و آنکه از حد در میگذشتند هر آینه آنانکه مسلمان شدند و آنانکه

هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
جهود شدند و ترسایان و بی دینان هر که از ایشان ایمان آرد بخدا و بروز بازپسین

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
و کرد کار شایسته پس ایشانراست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نه ترس بود بر ایشان و نه ایشان

يَحْزَنُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
اندوهگین شوند و آنوقت که گرفتیم پیمان شمارا و برداشتیم بالای شما طور را

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
بگیرید آنچه داده ایم شمارا باستواری یعنی احکام توریة را و یاد دارید آنچه در آنست تا بود که در پناه شوید

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
باز روگردانیدید بعد ازین پس اگر نبودی بخشایش خدا بر شما و مهربانی او

لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي
هر اینه میشدید از زیانکاران و هر اینه دانسته اید آنکسانرا که از حد در گذشتند از شما در

السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا
شنبه پس گفتیم ایشانرا بوزنه شوید خوار شدگان پس ساختیم این قصه را عبرتی

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ
برای آن قوم که پیش ازین دیه بودند و آن قوم که پس از ایشان بر آیند و پندی پرهیزکارانرا و آنوقت که گفت موسی

باؤ بغیر الالف وکذا جاؤ ۱۲

لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا
بقوم خود هر آینه خدا میفرماید شما را بکشتن گاوی گفتند آیا ما را مسخره میکنی

قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
گفت پناه میکیرم بخدا از انکه باشم از نادانان گفتند سوال کن برای ما از پروردگار خود

يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ
تا بیان کند برای ما چیست آن گاو گفت هر اینه خدا میفرماید که هر اینه گاویست نه پیر ونه نا زا

عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ
درمیان این وآن پس بکنید آنچه فرموده شدید گفتند سوال کن برای ما پروردگار

يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تا بیان کند برای ما چیست رنگ آن گاو گفت هر اینه خدا میفرماید که وی گاویست زرد نیک زرد است رنگ او

تَسُرُّ النَّاظِرِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ
خوش میکند بینندگان را گفتند سوال کن برای ما پروردگار خود را تا بیان کند برای ما چه کاره است آن گاو

تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
مشتبه شده بر ما و هر اینه ما اگر خواسته است خدا راه یافتگانیم گفت هر اینه خدا میفرماید

إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ
که وی گاویست نه محنت کشنده که شور کند زمین را ونه آب میدهد زراعت را سلامت است

لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا
هیچ خال نیست در وی گفتند الحال آوردی سخن درست پس ذبح کردند او را و نزدیک نبودند

يَفْعَلُونَ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ
از آنکه بکنند و آنوقت که کشتید شخصی را پس نزاع کردید در وی و خدا بیرون آرنده است چیزی را که

تَكْتُمُونَ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ
پنهان میکردید پس فرمودیم بزنید این شخص را بعضی از گاو این طور زنده میکند خدا مردگان را

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ
و مینماید شما را نشانهای خود تا بودکه دریابید باز سخت شد دلهای شما بعد

ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
ازین پس آن دلها مانند سنگ اند بلکه زیاده تر در سختی و هر اینه از سنگها آنست که روان میشود

منه

مِنْهُ الْأَنْهٰرُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا

ازوی جویها و هر آینه از سنگها آنست که میشگافد پس بیرون می آید ازوی آب و هر آینه از سنگها آنست

لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ أَفَتَطْمَعُونَ

که فرو می افتد از ترس خدا و نیست خدا بیخبر ازانچه میکنید ای مومنان آیا امید دارید

أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللّٰهِ

که یهود منقاد شوند شمارا و هر آینه گروهی ازایشان می شنوند کلام خدارا یعنی توریة را

ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَإِذَا لَقُوا

پس بدل گردانندش بعد ازانکه فهمیده بودند اورا و چون ملاقات کنند

الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا

با مومنان گویند ایمان آوردیم و چون تنها شوند بعضی ازایشان با بعضی گویند

أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ

آیا خبر میدهید ایشانرا بانچه کشاده است خدا بر شما از نعت پیغمبر آخر زمان تا مناظره کنند باشما بآن دلیل

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

آیا در نمی یابید این جهودان آیا نمیدانند که خدا میداند انچه پنهان میکنند و انچه اشکارا میکنند

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتٰبَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

و بعض ازایشان ناخواندگانند نمیدانند کتاب توریة را لیکن میدانند آرزوهای باطل خود را و نیستند مگر گمان کننده

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هٰذَا مِنْ

پس وای آنکسانرا که مینویسند نوشته بدستهای خود باز میگویند این از

عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ

نزدیک خداست تا بستانند عوض وی بهاء اندک پس وای ایشانراست ازانچه نوشتند دستهای ایشان

وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ۝ وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً

و وای ایشانراست بسبب آنچه کرده اند و گفتند نرسد بما آتش دوزخ مگر چند روز شمرده شده

قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ

بگو آیا گرفته اید از پیش خدا پیمانی تا هرگز خلاف نکند خدا پیمان خود را آیا میگوئید

عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝ بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ

بر خدا آنچه نمیدانید آری هرکه کرد کار بد و بگرد آمده اورا

خطيئته فاولئك اصحب النار هم فيها خلدون والذين ءامنوا

گناه او پس این گروه باشندگان دوزخ ایشان در آنجا جاوید بند و کسانی که ایمان آوردند

وعملوا الصلحت اولئك اصحب الجنة هم فيها خلدون واذ

و کردند کارهای شایسته این گروه باشندگان بهشت ایشان در آنجا جاوید بند و آنگاه

اخذنا ميثاق بني اسراءيل لا تعبدون الا الله وبالولدين

که گرفتیم پیمان بنی اسرائیل را که نه پرستید مگر خدا را و با والدین

احسانا وذي القربى واليتمى والمسكين وقولوا للناس حسنا

نیکوئی کنید و با اهل قرابت و یتیمان و بینوایان و بگوئید مردم را سخن نیک

واقيموا الصلوة وءاتوا الزكوة ثم توليتم الا قليلا منكم

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را پس برگشتید و گردان شده مگر اندکی از شما

وانتم معرضون واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم

و شما اعراض کنندگانید از حکم توریة و آنگاه که گرفتیم پیمان شما را که مریزید خون یکدیگر

ولا تخرجون انفسكم من دياركم ثم اقررتم وانتم تشهدون

و بیرون مکنید خویش را از خانهای خویش پس قبول کردید و حاضر آمده

ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون فريقا منكم من

باز شما آن گروه اید که میکشید قوم خویش را و بیرون میکنید گروهی را از قوم خود از

ديارهم تظهرون عليهم بالاثم والعدوان وان ياتوكم

از خانهای ایشان یکی مددکار دیگر میشوید بر ستم کردن و [illegible] و اگر اسیر شده بشما

اسرى تفدوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون

می آیند فدا میدهید عوض ایشان و حال آنکه حرام است بر شما بیرون کردن ایشان آیا ایمان می آرید

ببعض الكتب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك

بپاره از کتاب و کافر میشوید بپاره پس چیست سزای آنکه چنین کند

منكم الا خزي في الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد

از شما مگر خواری در زندگانی دنیا و در روز قیامت گردانیده شوند بسوی سخت

العذاب وما الله بغافل عما تعملون اولئك الذين اشتروا

عذاب و نیست خدا بیخبر از آنچه میکنید و این آن گروه اند که خریدند

الحيوة

ع ١٠

الحيوة الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم
زندگانی دنیا را عوض آخرت پس سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان
ينصرون ۔ ولقد اتينا موسى الكتب وقفينا من بعده بالرسل
یاری داده شوند و بر آینه دادیم موسی را کتاب و از پی در آوردیم بعد از وی پیغمبران را
واتينا عيسى ابن مريم البينت وايدنه بروح القدس
ودادیم عیسی پسر مریم را نشانهای روشن و قوت دادیم او را بروح القدس یعنی جبرئیل
افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم استكبرتم
آیا هرگاه آورد پیغمبری نزد شما آنچه دوست ندارد نفسهای شما سرکشی کردید
ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون ۔ وقالوا قلوبنا غلف
پس گروهی را دروغگو داشتید و گروهی را میکشتید و گفتند دلهای ما در پرده است
بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون ۔ ولما جاءهم
بلکه نفرین کرده است ایشان را خدا بسبب کفر ایشان پس اندکی ایمان آرند و آنگاه که آمد بایشان
كتب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون
کتاب از نزدیک خدا یعنی قرآن باور کننده آنچه با ایشان است و پیش ازین طلب فتح میکردند
على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة
بر مشرکان پس هرگاه آمد بایشان آنچه بشناختند منکر شدند او را پس لعنت
الله على الكفرين ۔ بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا
خدا است بر کافران بد چیز است آنچه فروختند عوض وی خویشتن را که کافر شوند
بما انزل الله بغيا ان ينزل الله من فضله على من يشاء
بآنچه فرود آورده است خدا یعنی قرآن بسبب حسد برانکه فرود آرد خدا برحمت خود بر هرکه خواهد
من عباده فباءو بغضب على غضب وللكفرين عذاب
از بندگان خود پس باز گشتند بخشمی بالای خشمی و کافران راست عذاب
مهين ۔ واذا قيل لهم امنوا بما انزل الله قالوا نؤمن بما انزل
خوار کننده وچون گفته شود ایشان را ایمان آرید بآنچه فرود آورده است خدا گویند ایمان می آریم بآنچه
علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم
بر ما و ایشان کافر میشوند بآنچه بجز وی است و حالانکه او راست است باور کننده آنچه با ایشان است

قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَ

بگو پس چرا میکشتید پیغمبران خدارا پیش ازین اگر مومن بودید و

لَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ

هرآینه آمد بشما موسی به نشانهاء روشن پس گرفتید گوساله را بعد ازوی و

أَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

شما ستمکار بودید و آنگاه که گرفتیم پیمان شما و برداشتیم بالای شما طور را

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَ

گفتیم بگیرید آنچه دادیم شمارا بقوت و بشنوید گفتند شنیدیم و نافرمانی کردیم و

أُشْرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ

در خورده شد در دلهاء ایشان دوستی گوساله را بسبب کافر بودن ایشان بگو بد چیزیست آنچه میفرماید شمارا

إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ

ایمان شما اگر هستید از اهل ایمان ۳ بگو اگر هست شمارا سرای بازپسین

عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ

نزدیک خدا بتخصیص بجز مردمان دیگر پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید

صَادِقِينَ ۝ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ

راست گویان و هرگز آرزو نکنند او را هیچگاه بسبب آنچه پیش فرستاده دستهاء ایشان و خدا داناست

بِالظَّالِمِينَ ۝ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ

به ستمکاران و هرآینه بیابی ایشان را حریص ترین مردمان بر زندگانی دنیا و از آنانکه

أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ

مشرک اند دوست میدارد یکی از ایشان کاشکی عمر داده شود هزار سال و نیست رهاننده وی

مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۝ قُلْ مَنْ كَانَ

از عذاب آنکه عمر داده شود و خدا بیناست بآنچه میکنند بگو هرکه باشد

عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا

دشمن جبرئیل را چه زیان میکند پس بتحقیق جبرئیل فرود آورده قرآن را بر دل تو بحکم خدا باور دارنده

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ مَنْ كَانَ

آنچه پیش وی است و راه نما و مژده دهنده اهل ایمان را هرکه باشد

عدوا

حیوة — اشرکوا

معانقة عند المتاخرین والاول اوضح

عَدُوٌّ لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ

دشمن خدارا و فرشتگان ویرا و پیغمبران ویرا و جبرئیل و میکائیل را پس براینه خدا

عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ وَمَا يَكْفُرُ

دشمن است آن کافران را و براینه فرود آوردیم ما سوی تو نشانها روشن و کافر نمیشوند

بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ۝ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ

بآنها مگر بدکاران آیا هرگاه بستند پیمانی را براندا ختند آنرا گروهی

مِّنْهُمْ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

ازایشان بلکه اکثرایشان باور نمیدارند و هرگاه که آمد بایشان پیغمبری از نزد خدا

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ كِتٰبَ اللّٰهِ

باور دارنده آنچه با ایشانست افگند گروهی از انقوم که داده شده اند کتاب آن کتاب خدارا

وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ

پس پشت خویش گویا نمیدانند و پیروی کردند آنچه میخواندند شیطانان

عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ

در سلطنت سلیمان و کافر نشد سلیمان و لیکن شیطانان کافر شدند می آموختند

النَّاسَ السِّحْرَ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هٰرُوْتَ وَمَارُوْتَ

مردمان را جادو و پیروی کردند آنچه فرود آورده شد بر دو فرشته در بابل هاروت و ماروت

وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

و نمی آموزند هیچکس را تاآنکه گویند جز این نیست که ما بلائیم پس تو کافر مشو

فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ وَمَا هُمْ

پس یاد میگرفتند ازان افسونی که جدائی می افگند بسبب وی درمیان مرد و زن او و نیستند ایشان

بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ

زیان رساننده بسحر هیچکس را مگر باراده خدا و ایشان یاد میگیرند آنچه زیان میرساند ایشانرا

وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ

و سود نمیداد ایشانرا و براینه دانسته اند که هرکه بستاند جادو را نیست او را در آخرت هیچ بهره

وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا

و براینه بدچیزاست آنچه فروختند عوض وی خویشتن را اگر میدانستند و اگر ایشان ایمان می آوردند

وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
و تقوی میکردند هر اینه ثواب نزدیک خدا بهتر بودی کاشکی میدانستندی ای

آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
مومنان مگوئید راعنا و بگوئید انظرنا و نیک شنوید و کافرانراست

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ مَّا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
عذاب درد دهنده دوست نمیدارند آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و نه مشرکان

أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
که فرو آورده شود بر شما هیچ نیکی از پروردگار شما و خدا مخصوص میکند به بخشایش خود

مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ مَا نَنسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا
هر کرا خواهد و خدا خداوند فضل بزرگست هرچه نسخ میکنیم از آیتی یا فراموش میکردانیم

نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
می آریم بهتر ازوی یا مانند وی آیا ندانستهٔ که خدا بر همه چیز تواناست

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ
آیا ندانستهٔ که خداراست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شمارا بجز خدا

مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
هیچ دوست و یاری دهنده آیا میخواهید که سوال کنید پیغمبر خودرا چنانکه

سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ وَمَن يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ
سوال کرده شد موسی پیش ازین و هرکه بستاند کفررا عوض ایمان پس هر اینه گم کرد

سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّن بَعْدِ
راه میانه را دوست داشتند بسیاری از اهل کتاب که کافر گردانند شمارا بعد از

إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ
ایمان شما بسبب حسد از نزدیک نفوس خود پس از آنکه واضح شد

لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
برایشان حق پس درگذرانید و رو بگردانید تا آنکه بیارد خدا فرمان خودرا هر اینه خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا
همه چیز تواناست و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را و آنچه پیش فرستید

لانفسکم

یعنی بنگر بسوی ما ای رسول

یهودان میگفتند محمد صلی الله علیه وسلم باید که کتاب یکبار بیارد چنانچه موسی علیه السلام آورده بود حق تعالی فرمود که شما از محمد صلی الله علیه وسلم همان میطلبید ...

یعنی امر کند بجهاد ایشان

لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

برای خویشتن از نیکوکاری خواهید یافت آنرا نزد خدا هرآینه خدا آنچه میکنید بیناست

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ

و گفتند هرگز به بهشت در نیاید مگر آنکه یهود باشد یا ترسا باشد وین

أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ

آرزوهای باطله ایشانست بگو آرید دلیل خود را اگر هستید راست گوی بلی هرکه منقاد کرد

وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِندَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

روی خود را برای خدا و وی نیکوکار باشد پس او راست مزد او نزد پروردگار خویش و نیست ترسی ایشانرا

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ

و نه ایشان اندوهگین شوند و گفتند یهود نیستند ترسایان بر هیچ چیز

وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ

و گفتند ترسایان نیستند یهود بر هیچ چیز و ایشان میخوانند کتاب را

كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

همچنین گفتند آنانکه نمیدانند یعنی مشرکان گفتند مانند قول ایشان پس خدا حکم کند میان ایشان

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ

روز قیامت در آنچه اختلاف میکنند در آن و کیست ستمکارتر از آنکه منع کرد

مَسَاجِدَ اللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ

مسجدهای خدا را از آنکه یاد کرده شود نام خدا در وی و کوشش کرد در ویرانی آنها این گروه

مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ

نمی سزد ایشانرا که در آیند بمسجد مگر هراسان ایشانراست در دنیا خواری

وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا

و ایشانراست در آخرت عذاب بزرگ و خدا راست مشرق و مغرب پس هر سوی

تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

که رو آرید بهمانجاست روی خدا هرآینه خدا فراخ نعمت و داناست و گفتند بگرفت خدا

وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قَانِتُونَ

فرزند را پاکی او راست بلکه او راست آنچه در آسمانهاست و زمین است هرکه برای وی فرمان بردارند

بديع السموت والارض واذا قضى امرا فانما يقول له كن

آفریننده آسمانها و زمین است و چون میکند کاری پس جزین نیست که میگوید بشو

فيكون وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا

پس میشود و گفتند آنانکه هیچ نمیدانند یعنی مشرکان چرا با ما سخن نمیگوید خدا یا نمی آید

اية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم

نشانه همچنین گفتند کسانیکه پیش از ایشان بودند مانند قول ایشان یکدیگر مشابه بودند دلهای ایشان

قد بينا الايت لقوم يوقنون انا ارسلنك بالحق بشيرا

هر آینه بیان کردیم نشانها را برای گروهی که یقین میکنند هر آینه ما فرستادیم ترا براستی یا محمد مژده دهنده

ونذيرا ولا تسئل عن اصحب الجحيم ولن ترضى عنك

و بیم کننده و پرسیده نخواهد شد ترا از اهل دوزخ و هرگز خوشنود نشوند از تو

اليهود ولا النصرى حتى تتبع ملتهم قل ان هدى الله

جهودان و نه ترسایان تا آنکه پیروی کنی کیش ایشانرا بگو هر آینه هدایت خدا

هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم بعد الذي جاءك من

همانست هدایت و اگر پیروی کردی آرزوهای باطله ایشانرا پس از آنچه آمده است ترا از

العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير الذين اتينهم الكتب

دانش نباشد ترا برای خلاص از عذاب خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده آنانکه دادیم ایشانرا کتاب

يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به ومن يكفر به

یعنی توریة میخوانند آنرا حق خواندن آن ایشان باور میدارند بدان یعنی کتاب خدا را و هر که منکر وی باشد

فاولئك هم الخسرون يبني اسراءيل اذكروا نعمتي التي

پس ایشانند زیانکاران ۳ ای بنی اسرائیل یاد کنید آن نعمت مرا

انعمت عليكم واني فضلتكم على العلمين واتقوا يوما

که انعام کرده ام بر شما و آنکه فضل دادم شما را بر عالمها و حذر کنید از آن روز

لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها

که کفایت نکند کسی از کسی چیزیرا و پذیرفته نشود از کسی بدل و سود ندهد اورا

شفاعة ولا هم ينصرون واذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمت

شفاعت و نه ایشان یاری داده شوند و یاد کن آن وقت را چون بیازمود ابراهیم را پروردگار او

فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِن ذُرِّيَّتِي قَالَ

پس ابراهیم بانجام رسانید آنها را گفت خدا ابراهیم من میکردانم ترا پیشوا مردمانرا گفت ابراهیم واز اولاد من نیز

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا

نرسد وحی من بظالمان والکاه که ساختیم کعبه را مرجع مردمان و محل امن

وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَ

و بکیرید نمازکاه از جای مقام ابراهیم ووحی فرستادیم بسوی ابراهیم و

إِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

اسماعیل که پاک سازید خانه مرا برای طواف کنندکان و اعتکاف کنندکان و رکوع و سجود کنندکان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَٰذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ

والکاه که گفت ابراهیم ای پروردکار من بساز این مکانرا شهر با امن وروزی ده ساکنان او را

مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُم بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ

از میوه ها روزی ده آنرا که ایمان آرد از ایشان بخدا وروز بازپسین فرمود خدا

فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝

بهره مند کردانمش اندکی پس به بیچارکی برانم او را بسوی عذاب آتش و وی بد جای ست

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ

والکاه که بلند میکردانید ابراهیم بنیاد و اسماعیل خانه را گفتند ای پروردکار ما قبول کن

مِنَّا إِنَّكَ أَنتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِن

از ما هرآینه توی شنوا دانا ای پروردکار ما بکن ما را فرمان بردار خودت و از

ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ

اولاد ما بکن کروهی منقاد خودت وبنما ما را طریق عبادت ما وبهر بتاب بسوی ما هرآینه

أَنتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو

توی بازآینده مهربان ای پروردکار ما بفرست درمیان ایشان پیغمبری از ایشان بخواند

عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنتَ

برایشان آیتهای تو و بیاموزد ایشانرا کتاب و علم و پاک کند ایشانرا هرآینه توئی

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَمَن يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ

توانا دانا ۝ وکیست که روبکرداند از کیش ابراهیم مکر آنکه نشناخت نفس خود را

پیشوا ایشان پیدا کن فرمود

و کسی که کافر شود

ای در کوران اگر در عمل تقصیری واقع شده ۱۲ حسینی

وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ إِذْ قَالَ

و هرآینه برگزیدیم اورا در این سرای و هرآینه او در سرای دیگر از شایستگانست آنگاه که گفت

لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَوَصّٰى بِهَا إِبْرٰهِيْمُ

اورا پروردگار او که منقاد شو گفت منقاد شدم پروردگار عالمها را و وصیت کرد باین ابراهیم

بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ

پسران خود را و یعقوب نیز فرزندان خویش را ای فرزندان من هرآینه خدا برگزیده است برای شما این دین را پس

إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ ۝ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ

مگر مسلمان شده ایا حاضر بودید آنگاه که پیش آمد یعقوب را موت

إِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِيْ قَالُوْا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ وَ

آنگاه که گفت فرزندان خود را چه چیز را عبادت خواهید کرد بعد از من گفتند عبادت کنیم معبود ترا و

إِلٰهَ اٰبَآئِكَ إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ وَإِسْحٰقَ إِلٰهًا وَّاحِدًا وَّنَحْنُ لَهُ

معبود پدران ترا که ابراهیم و اسماعیل و اسحاق اند عبادت کنیم معبود یگانه را و ما او را

مُسْلِمُوْنَ ۝ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

منقاد ایم این گروهی ست که درگذشت ویراست آنچه کردند و شماراست آنچه کردید

وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا أَوْ نَصٰرٰى

و پرسیده نخواهید شد از آنچه آنگروه میکردند و گفتند شوید یهود یا ترسا

تَهْتَدُوْا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝

تا راه یابید بگو بلکه پیروی میکنیم بملة ابراهیم که حنیف بود و نبود از اهل شرک

قُوْلُوْا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلٰى إِبْرٰهِيْمَ وَإِسْمٰعِيْلَ

بگوئید ایمان آوردیم بخدا و بآنچه فرود آورده شد بسوی ما و آنچه فرود آورده شد بسوی ابراهیم و اسماعیل

وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَا

و اسحاق و یعقوب و ذریة یعقوب و بآنچه داده شد موسی و عیسی را و آنچه

أُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ

داده شدند پیغمبران از پروردگار خویش تفریق نمیکنیم در میان هیچکس از ایشان و ما حق عز و جل را

مُسْلِمُوْنَ ۝ فَإِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ

منقاد ایم پس اگر باور دارند اهل کتاب آنچه باور داشتید شما پس راه یافتند و اگر

تولوا

جهودان مردان مر اهل اسلام را

تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

بر گشتند پس جز این نیست که ایشان در مخالفت اند پس زود باشد که کفایت کند خدا ایشان را و اوست شنوا دانا

با نتقام تو ایشان را

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ

قبول کردیم رنگ خدا را یعنی دین او را و کیست بهتر از خدا باعتبار رنگ و ما او را پرستندگانیم

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

بگو آیا مکابره میکنید با ما در باب خدای و او پروردگار ما و شماست و ماراست کردارهای ما و شماراست

اَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

کردارهای شما و ما او را باخلاص پرستندگانیم آیا میگوئید که هر آئینه ابراهیم و اسماعیل

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى قُلْ ءَاَنْتُمْ

و اسحاق و یعقوب و نبیرگان او جهود بودند یا ترسا بودند بگو شما

اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ وَمَا

دانا ترید یا خدا و کیست ستمکارتر از آنکه بپوشید آن گواهی را که نزدیک اوست از جانب خدا و نیست

اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ

خدا بیخبر از آنچه میکنید این گروهی است که درگذشت ویراست آنچه کردند و شماراست

مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ

آنچه شما کردید و پرسیده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند خواهند گفت بیخردان

مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِيْ كَانُوْا عَلَيْهَا قُلْ لِّلّٰهِ

از مردم چه چیز برگردانید ایشان را از قبله ایشان که بودند بر آن یعنی بیت المقدس بگو خدا راست

الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ وَكَذٰلِكَ

مشرق و مغرب راه مینماید هر کرا خواهد بسوی راه راست و همچنان

جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ

ساختیم شما را گروهی مختار تا گواه باشید بر مردمان و تا باشد

الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِيْ كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا

رسول گواه بر شما و مقرر نکردیم آن قبله را که بودی بر آن یعنی بیت المقدس مگر

لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَاِنْ كَانَتْ

برای آنکه بدانیم کسی را که پیروی پیغمبر کند جدا از آنکس که باز گردد بر دو پاشنه خود و هر آئینه هست این خصلت

لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع ايمانكم
دشوار بکربر آنانکه ایشان را راه نمود است خدا و خدا ضایع نمی سازد گرویدن شمارا
ان الله بالناس لرءوف رحيم قد نرى تقلب وجهك في
هر اینه خدا بمردمان بخشاینده مهربانست بتحقیق می بینیم گشتن رویتو در
السماء فلنولينك قبلة ترضيها فول وجهك شطر المسجد
جانب آسمان پس متوجه گردانیم ترا آن قبله که خوشنود شوی پس متوجه گردان روی خود را بطرف مسجد
الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الذين
حرام وهرجا که باشید متوجه گردانید رویهای خویش را بطرف وی و هراینه
اوتوا الكتب ليعلمون انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما
اهل کتاب میدانند که این راست است از پروردگار ایشان و نیست خدا بیخبر از آنچه
يعملون ولئن اتيت الذين اوتوا الكتب بكل اية ما تبعوا
میکنند واگر بیاری پیش اهل کتاب هر نشانه هرگز پیروی نمیکنند
قبلتك وما انت بتابع قبلتهم وما بعضهم بتابع قبلة بعض و
قبله ترا و نیستی تو پیروی کننده قبله ایشان را و نیستند بعض ایشان پیروی کننده قبله بعض دیگر و
لئن اتبعت اهواءهم من بعد ما جاءك من العلم انك اذا لمن
اگر تو پیروی کنی خواهشهای نفس ایشان را بعد ازآنچه آمده بتو از دانش هر اینه تو باشی آنگاه از
الظلمين الذين اتينهم الكتب يعرفونه كما يعرفون
ستمکاران کسانیکه داده ایم ایشان را کتاب می شناسند و برا[illegible] حقیقت استقبال کعبه را چنانکه
ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون الحق
فرزندان خویش را و هر اینه گروهی از ایشان میپوشند حق را دانسته این راست
من ربك فلا تكونن من الممترين ولكل وجهة هو
از پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان و هرکسی را جانبی هست که وی
موليها فاستبقوا الخيرت اين ما تكونوا يات بكم الله جميعا
متوجه آنست پس شتاب کنید بسوی نیکیها هرجا که باشید بیارد شمارا خدا جمع ساخته
ان الله على كل شيء قدير ومن حيث خرجت فول وجهك
هراینه خدا بر همه چیز توانا است و هرجا که بیرون روی پس متوجه کن روی خودرا

شطر

٤٠

شطر المسجد الحرام وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما
جانب مسجد حرام و هر آینه وی راست است از پروردگار تو و نیست خدا بیخبر از آنچه

تعملون ۝ ومن حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام
میکنید و هر جا که روی پس متوجه کن روی خود را جانب مسجد حرام

وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس
و هر جا که باشید پس متوجه کنید روی خویش را جانب وی تا نباشد مردمان را

عليكم حجة الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني
بر شما الزام مگر آنانکه ستم کردند از ایشان جماعه پس مترسید از ایشان و بترسید از من

ولاتم نعمتي عليكم ولعلكم تهتدون ۝ كما ارسلنا فيكم
و تا تمام کنیم نعمت خود را بر شما و تا بود که راه یابید چنانکه فرستادیم پیغمبری

رسولا منكم يتلوا عليكم ءايتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتب
در میان شما هم از شما میخواند بر شما آیتهای ما و پاک میسازد شما را و می آموزد شما را کتاب

والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون ۝ فاذكروني اذكركم
و علم و می آموزد شما را آنچه نمی دانستید پس یاد کنید مرا تا یاد کنم شما را

واشكروا لي ولا تكفرون ۝ يايها الذين ءامنوا استعينوا
و سپاس گویید مرا و ناسپاسی من مکنید ای مسلمانان مدد جویید تحصیل ثواب آخرت

بالصبر والصلوة ان الله مع الصبرين ۝ ولا تقولوا لمن يقتل
بصبر و نماز هر آینه خدا با صابران است و مگویید کسی را که کشته شود

في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون ۝ ولنبلونكم
در راه خدا که ایشان مرده اند بلکه ایشان زنده اند و لیکن شما آگاه نمی شوید و هر آینه بیازماییم شما را

بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرت
بچیزی از ترس و گرسنگی و نقصان مالها و جانها و میوها

وبشر الصبرين ۝ الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا
و بشارت ده صابران را آنانکه چون برسد ایشان را سختی گویند هر آینه ما از آن خدائیم

اليه رجعون ۝ اولئك عليهم صلوت من ربهم ورحمة
بسوی وی باز خواهیم گردید این گروه بر ایشان است درودها از پروردگار ایشان و بخشایش

یعنی از یهود مدینه و مشرکان مکه

تهتدون ۝ تعلمون ۝ معانقة عند المتاخرین ۱۲ درة الفرید

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ۞ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ
و آن ایشانند راه یافتگان براینه صفا و مروه از نشانهاء خدا است پس هر

حَجَّ الْبَيْتَ أَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ
حج خانه کعبه کند یا عمره بجا آرد پس نیست بزه بروی در آنکه طواف کند در میان این هر دو و هر که

خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۞ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ
نیکی بجا آرد پس خدا قبول کننده و داناست براینه آنانکه می پوشند آنچه فرود آورده ایم از

الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ
سخنان روشن و هدایت بعد از آنکه بیان کردیم آنرا برای مردمان در کتاب آن گروه

يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ۞ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَ
لعنت میکند خدا ایشانرا و لعنت میکند ایشانرا لعنت کنندگان مگر آنانکه توبه کردند و نیکوکاری پیش گرفتند

بَيَّنُوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞ إِنَّ الَّذِينَ
بیان کردند پس این گروه بمهربانی باز گردم برایشان و منم باز گردنده مهربان آنانکه

كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
کافر شدند و کافر مردند آن گروه برایشان نفرین خدا و فرشتگان

وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۞ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَ
و مردمان همه یکجا همیشه باشند در آن لعنت و سبک کرده نشود از ایشان عذاب و

لَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۞ وَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَٰنُ
نه ایشان مهلت داده شوند و معبود شما خدا یگانه است نیست هیچ معبود بحق مگر وی بخشاینده

الرَّحِيمُ ۞ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
مهربان است براینه در آفرینش آسمان و زمین و آمد شد شب و روز

وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ
و آن کشتی که میرود در دریا با آنچه سود دهد مردم را یعنی تجارت و در آنکه فرود آرد خدا از

السَّمَاءِ مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
آسمان آب پس زنده ساخت بسبب وی زمین را پس از مردن وی و پراکنده ساخت در زمین

كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
هر جنبنده و در گردانیدن بادها و در ابر رام کرده شده میان آسمان و زمین

لآيات

یعنی فرشتگان ۱۲ واحد

از صفات حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم آنچه پنهان میداشتند ۱۲ حسینی

ع ۴

من ماء مقطوع

من ماء مقطوع است ... بخلاف النون ۱۲

وای بر کسی که این آیت بخواند و تفکر نکند

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

برای نشانهاست آن گروه را که دریابند و از مردمان کسی هست که میگیرد بجز خدا

اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ

همتایان را دوست دارند ایشان را مانند دوستی خدا و کسانی که ایمان آورده اند قوی تر اند در دوستی خدا

وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ

و عجب کنید بیننده اگر ببیند کسانی را که ستم کردند در آنحالت که معاینه کنند عذاب را بسبب آنکه توانائی خدا راست

جَمِيْعًا وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ۝ اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا

تمام و بسبب آنکه خدا سخت عقوبت است در آنحالت که بیزار شوند پیشوایان

مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ۝

از تابعان و ببینند عذاب را و بریده شود به نسبت ایشان همه سببها و پیوندها

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا

و گویند پیروی کنندگان کاشکی ما را بازگشتی باشد تا بیزاری کنیم از آن پیشوایان چنانکه بیزار شدند ایشان

مِنَّا كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ

از ما همچنین بنماید خدا در نظر ایشان کردارهای ایشان از پشیمانیها بر ایشان و نیستند ایشان بیرون آیندگان

مِنَ النَّارِ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا وَّ

از دوزخ ای مردمان بخورید حلال پاکیزه را از آنچه در زمین است و

لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ

پیروی مکنید گامهای شیطان را هرآینه او شما را دشمن آشکار است جز این نیست که میفرماید شما را

بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَاِذَا

به بدکاری و بیحیائی و بآنکه افترا کنید بر خدا آنچه نمی شناسید و چون

قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ

گفته شود ایشان را پیروی کنید آنرا که فرود آورده است خدا گویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که یافته ایم بر وی

اٰبَآءَنَا اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ۝

پدران خویش را آیا تقلید میکنند اگرچه پدران ایشان نمی فهمیدند چیزی را و راه نمی یافتند

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً

و داستان پند دادن کافران مانند حال کسی است که بانگ میزند آنچیز را که نمی شنود مگر فی الجمله خواندن

وَنِدَآءً صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

و آواز بلند کردن کافران کرانند گنگانند کورانند پس ایشان نمی فهمند ای مسلمانان

كُلُوا مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

بخورید از پاکیزه ها آنچه روزی دادیم شما را و سپاس گویید خدا را اگر او را می پرستید

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ بِهِ

جز این نیست که حرام کرده است خدا بر شما مردار را و خون و گوشت خوک را و آنچه آواز بلند کرده شد

لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ

و غیر خدا پس هر که بیچاره شود نه تعدی کننده و نه از حد در گذرنده پس گناه نیست بروی بدرستی خدا

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَٰبِ

آمرزنده مهربانست ۳ هر آینه کسانیکه می پوشند آنچه فرود آورده است خدا از کتاب

وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ

می ستانند عوض وی بهای اندک را این جماعه نمی خورند در شکمها خود مگر آتش

وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ أُولَٰٓئِكَ

و سخن نگوید با ایشان خدا روز قیامت و نه پاک کند ایشان را و ایشان راست عذاب دردناک این گروه

الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَٰلَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَآ أَصْبَرَهُمْ

آنانکه خریدند گمراهی را عوض هدایت و عذاب را عوض آمرزش پس چه شکیبا اند ایشان

عَلَى النَّارِ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَٰبَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا

بر دوزخ این همه بسبب آنست که خدا فرود آورد کتاب براستی و هر آینه آنانکه اختلاف کردند

فِي الْكِتَٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝ لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ

در آن کتاب در مخالفت دور اند از صواب نیست نکوکاری آنکه متوجه کنید روی خود را بطرف مشرق

وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْءَاخِرِ وَالْمَلَٰٓئِكَةِ

و مغرب لیکن صاحب نکوکاری آنست که باور دارد خدا را و روز قیامت را و فرشتگان

وَالْكِتَٰبِ وَالنَّبِيِّۦنَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِۦ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَٰمَىٰ

و کتاب و پیغمبران را و بدهد مال با وجود دوست داشتن آن مال خاوندان خویشی را و یتیمان

وَالْمَسَٰكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّآئِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ

و فقیران را و مسافران را و سوال کنندگان را و خرج کند در باب بردها و بر پا دارد نماز را

الربع ع

یعنی صاحب آن نکوکاری که طلبها در آن اختلاف ندارند است م

وَءَاتَى الزَّكَوٰةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّبِرِينَ فِى
و بدهد زکوة را و وفا کنندگان بر عهد خویش چون عهد کنند و مدح میکنیم صبر کنندگان را در

الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ
تنگدستی و سختی و بوقت کارزار ایشانند راست گوی و ایشانند

هُمُ الْمُتَّقُونَ ۞ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِى الْقَتْلَى
پرهیزکاران ای مسلمانان لازم گرده شد بر شما قصاص در کشتگان یعنی

الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ فَمَنْ عُفِىَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ
آزاد در مقابله آزاد است یعنی مثل اوست در حکم و بنده در مقابله بنده یعنی مثل او و زن در مقابله زن پس کسی

شَىْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَٰنٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
که چیزی از خون مسلمانی پس حکم او پیروی کردنست به نیکویی یعنی ولی دم بمعامله مطالبه کند و بدرستی

وَرَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ
و رسانیدن خون بهات پس هر که از حد گذرد بعد ازین وی راست عذاب دردناک و شما را سبب قصاص

حَيَوٰةٌ يَٰٓأُولِى الْأَلْبَٰبِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
زندگانی است ای خداوندان خرد تا باشد که پرهیزکاری کنید لازم گرده شد بر شما چون بیاید یکی را موت

الْمَوْتُ إِن تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ
کسی را از شما اگر مال بگذارد وصیت کردن برای پدر و مادر و نزدیکان به نیکویی

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۞ فَمَنۢ بَدَّلَهُۥ بَعْدَمَا سَمِعَهُۥ فَإِنَّمَآ إِثْمُهُۥ عَلَى الَّذِينَ
لازم شد این کار بر متقیان پس هر که بدل کند وصیت را بعد از آنکه شنیده باشد پس جز این نیست گناه بدل بر آنکه

يُبَدِّلُونَهُۥٓ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۞ فَمَنْ خَافَ مِن مُّوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا
که بدل میکنند آن وصیت را هر آینه خدا شنوا داناست پس هر که دریابد از وصیت کننده ظلمی یا گناهی

فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۞ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
پس صلاح آورد میان ایشان پس هیچ گناه نیست بروی هر آینه خدا آمرزنده مهربانست ای کسانیکه

ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
ایمان آورده اید لازم کرده شد بر شما روزه داشتن چنانکه لازم کرده شد بر کسانیکه پیش از شما بودند

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۞ أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ
تا باشد که پرهیزکاری کنید روزه داشتن در روز چند شمرده شده پس هر که باشد از شما بیمار یا

اعتبار مماثلت در کشتگان

گذاشته شد او را چیزی از خون برادر

این عفو از قصاص و طلب دیت سبکباریست شما را از پروردگار شما و مهربانی در تسهیل امر ۱۲ حسینی

عین القضاة در تمهیدات آورده که صوم در شریعت عبارتست از ناخوردن طعام و شراب و در حقیقت اشارتست بخوردن طعام و شراب اطعام ابیت عند ربی یطعمنی ویسقینی ۱۲

عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
مسافر پس لازم است شمار آن روزهای دیگر و لازم است بر آنانکه میتوانند روزه داشتن بدهند فدیه

طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ
که عبارت است از خوردن یک درویش پس هرکه بجا آورد نیکی این بهترست او را و آنکه روزه دارید بهترست

لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
شمارا اگر میدانید ماه رمضان آنست که فرود آورده شد در وی قرآن

هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ
راه نما برای مردمان و نشانهای روشن از هدایت و از جدا کردن حق و باطل پس هرکه دریابد از شما

الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ
ماه را پس البته روزه دارد او را و هرکه بیمار باشد یا بر سفر پس لازم است شمار از روزهای

أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
دیگر میخواهد خدا بشما آسانی و نمیخواهد بشما دشواری و تا تمام کنید شمار را

وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ وَإِذَا سَأَلَكَ
و تا ببزرگی یاد کنید خدا را بر آنکه راه نمود شمارا تا باشد که شما شکر گویید و چون استفسار کنند

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
بندگان من از حال من پس بدرستیکه من نزدیکم قبول میکنم دعای دعا کننده وقتیکه دعا کند مرا

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ۝ أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ
پس باید که فرمان برداری کنند برای من و باید که بگروند بمن تا باشد که راه یابند حلال کرده شد برای شما در شب

الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ
روزه مخالطت کردن با زنان شما ایشان بمنزله پوشش اند شما را و شما پوشش ایشان اید

عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ
دانست خدا که شما خیانت میکردید در حق خویشتن پس بمهر باز گشت بر شما و درگذشت از شما

فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
پس الحال مخالطت کنید با زنان و طلب کنید آنچه مقدر کرده است خدا برای شما یعنی اولاد و بخورید و بنوشید

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ
تا آنکه روشن شود برای شما رشته سفید از رشته سیاه و آن رشته سفید صبح است

صحابه پرسیدند که خدا را چگونه خوانیم آیت آمد

اعتکاف محققان

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
پس از آن تمام کنید روزه را تا شب و مباشرت نکنید زنان را در حالی که معتکف باشید در مسجدها
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
این منهیات خداست پس نزدیک مشوید بآنها همچنین بیان میکند خدا آیتهای خود را برای مردم
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا
باشد که پرهیزگاری کنند و مخورید اموال خویش را در میان خویش بناحق و مرسانید
بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ
اموال خود را به حاکمان برشوت تا بخورید پاره از اموال مردمان بستم و شما
تَعْلَمُونَ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ
دانستید می پرسند ترا از ماههای نو بگو آنها میعاد اند برای مردمان و برای حج
وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ
و نیست نیکوکاری آنکه در آیید در خانها در حالت احرام از پس آنها و لیکن صاحب نیکوکاری آنست که پرهیزگاری کند
وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَقَاتِلُوا
و در آیید در خانها از راه دروازها و حذر کنید از خدا تا باشد که رستگار شوید و جنگ کنید
فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
در راه خدا با آنانکه جنگ میکنند با شما و از حد مگذرید هر آینه خدا دوست ندارد از حد گذرندگان را
وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ
و بکشید مشرکان را هر جا که بیابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از آنجا که بیرون کرده اند شما را یعنی از مکه
وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ
و غلبه شرک سخت تر است از قتل و کارزار مکنید با ایشان نزدیک مسجد حرام تا آنکه
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ
کارزار کنند با شما در آنجا پس اگر کارزار کنند با شما پس بکشید ایشان را همچنین است سزای کافران
فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ
پس اگر باز مانند پس هر آینه خدا آمرزنده مهربان است و بجنگید با ایشان تا آنکه نابود شود
فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ
شرک و شود دین محض برای خدا پس اگر باز مانند پس نیست دست درازی مگر بر ستمکاران

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ

ماه حرام عوض ماه حرام است و بزرگیها باید که عوض یعنی و پس هرکه تعدی کند بر شما

فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْا

پس دست درازی کنید بروی مانند دست درازی وی بر شما وحذر کنید از خدا و بدانید

اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ . وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ

که خدا با پرهیزکاران است و خرج کنید در راه خدا و میفکنید خویشتن را بدستهای خود

اِلَى التَّهْلُكَةِ وَاَحْسِنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ . وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَ

بسوی هلاکت و نیکوکاری کنید بدرستیکه خدا دوست دارد نیکوکاران را و تمام کنید حج و

الْعُمْرَةَ لِلّٰهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوْا

عمره را برای خدا پس اگر باز داشته شوید لازم است آنچه سهل باشد از قربانی و متراشید

رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيْضًا اَوْ بِهٖ

سرهای خود را تا آنکه رسد قربانی بجای خود پس هرکه باشد از شما بیمار یا با او

اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَا

رنجی باشد در سرش پس لازم است عوض آن روزه یا صدقه یا قربانی پس چون

اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ

ایمن شدید پس هرکه بهره ور شد باعمال عمره تا وقت حج پس لازم است آنچه سهل باشد از قربانی پس هرکه

لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ

نیابد پس لازم است روزه داشتن سه روز در وقت حج و هفت روز وقتیکه باز گردید از سفر این

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

یک ده تمام است این حکم آنراست که نباشد قبیله وی باشنده مسجد حرام

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ . اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ

وحذر کنید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است حج وقت است ماههای دانسته

فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

پس هرکه لازم کرد بر خود در این ماهها حج را پس [illegible] نیست و نه بدکاری و نه [illegible] در حج

وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى

و هرچه کنید از نیکی بداند او را خدا و توشه همراه گیرید پس بدرستیکه بهترین فواید توشه پرهیزکاری

التهلكة ۱۲ احسنوا

یعنی بشروع لازم میشود ۱۲

داشته باشد و بآن سبب حلق کند پیش از محل والله اعلم ۱۲

یعنی باامور ممنوعه احرام بهره ورشد ۱۲

وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا

از من بترسید ای خداوندان خرد نیست شما را گناهی در آنکه طلب کنید روزی

مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

از پروردگار خویش یعنی تجارت پس آنگاه که بازگردید از عرفات پس یاد کنید خدا را نزدیک مشعر حرام

وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضَّالِّينَ ۝

و یاد کنید او را چنانکه راه نموده است شما را اگرچه بودید پیش ازین از گمراهان

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

پس بازگردید از آنجا که بازمیگردند مردمان و آمرزش طلبید از خدا بدرستیکه خدا آمرزنده

رَحِيمٌ ۝ فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ

مهربانست پس چون ادا کردید ارکان حج خویش را پس یاد کنید خدا را مانند یاد کردن شما پدران خویش را

أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ

بلکه زیاده تر یاد کردنی پس از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا و نیست او را

فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا

در آخرت هیچ نصیب و از مردمان کسی هست که میگوید ای پروردگار ما بده ما را در دنیا

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ أُولَئِكَ لَهُمْ

نعمت و در آخرت نعمت و محفوظ دار ما را از عذاب دوزخ این گروه ایشان را

نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ

بهره از ثواب آنچه بعمل آوردند یعنی از ثواب حج و خدا زود کننده حسابست و یاد کنید خدا را در روزهای

مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ

شمرده شده یعنی ایام منی پس کسیکه شتاب کرد کوچ کردن در دو روز نیست گناه بروی و آنکه درنگ کرد

فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

پس گناه نیست بروی مر آنکه پرهیزکاری کند و بترسید از خدا و بدانید که شما بسوی وی برانگیخته شوید

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ

و از مردمان کسی هست که بشگفت می آرد ترا سخن او در باب زندگانی دنیا و گواه می آرد خدا را

عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ۝ وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ

بر آنچه در دل ویست و حالانکه او سخت ترین ستیزندگانست و چون برگردد شتابد در زمین

لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ
تا تباهی کند در انجا و نابود سازد زراعت و مواشی وخدا دوست ندارد تباهکاری
وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ
و چون گفته شود اورا حذر کن از خدا عمل کندش تکبر بر گناه پس کفایت کننده وی ست دوزخ
وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
و هر اینه بد جائیست و از مردمان کسی هست که میفروشد خویشتن را برای طلب رضامندی خدا
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ
و خدا مهربانست بر بندگان ای کسانیکه ایمان آوردید در آئید باسلام
كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ فَإِنْ
همه یکجائی و در اصول مختلف مشوید و پیروی مکنید گامهای شیطان هراینه او شمارا دشمن آشکار است پس اگر
زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
بلغزیدید بعد از آنکه آمد بشما سخنان روشن پس بدانید که خدا غالب داناست
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ
آیا انتظار میکنند اهل عصیان مگر آنرا که بیاید بایشان خدا در سایبانها از ابر و بیایند فرشتگان
وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ سَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ
و بانجام رسانیده شود کار و بسوی خدا باز گردانیده میشوند کارها بپرس یا محمد از بنی اسرائیل چه قدر
آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
دادیم ایشان را از نشانه روشن و هرکه بدل کند نعمت خدا را پس از آنکه
جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ
بیاید بوی پس هر اینه خدا سخت عقوبت است آراسته کرده شده است کافران را زندگی
الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ
این جهان و سخریه میکنند باهل ایمان و کسانیکه تقوی دارند بالاتر از ایشان اند
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً
روز قیامت و خدا روزی میدهد هرکرا خواهد بی شمار یعنی بسیار بودند مردمان
وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ
یک گروه پس فرستاد خدا پیغمبران را بشارت دهنده و بیم کننده و فرود آورد

یعنی بیاید عذاب او

یعنی کفر کرد نعمت مفقود کرد

مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا

با ایشان کتاب براستی تا حکم کند آن میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و

اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ

خلاف نکردند در حق مگر کسانیکه داده شد بایشان کتاب بعد از آنکه آمد بایشان نشانها

بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ

از جهة حسد در میان خویش پس راه نمود خدا مومنان را بآن حق که اختلاف کردند در وی

بِإِذْنِهِ وَاللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَمْ حَسِبْتُمْ

باراده خود و خدا راه مینماید کسی راکه خواهد بسوی راه راست آیا پنداشتید ای مردمان

أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

که در آئید به بهشت و حال آنکه هنوز پیش نیامده است شما را حالت آنانکه گذشتند پیش از شما

مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَ

رسید بایشان سختی و محنت و جنبانیده شدند تا آنکه بگفت پیغمبر و

الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللّٰهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيبٌ يَسْأَلُونَكَ

کسانیکه ایمان آوردند باوی کی باشد یاری دادن خدا آگاه شو که هر آینه یاری دادن خدا نزدیک است

مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

کدام نوع خرج کنند بگو آنچه خرج کردید از مال پس مادر و پدر را باید و خویشاوندان را

وَالْيَتٰمَى وَالْمَسٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ

و یتیمان را و درویشان و مسافران را و آنچه کنید از نیکی پس هر آینه خدا

بِهِ عَلِيمٌ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا

بوی داناست لازم کرده شد بر شما جنگ و آن دشوار است شما را و شاید که شما ناخوش دارید

شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ

چیزی را و حال آنکه بهتر باشد شما را و شاید که دوست دارید چیزی را حال آنکه وی بد باشد شما را

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ

و خدا میداند و شما نمیدانید سوال میکنند ترا از ماه حرام از جنگ کردن

فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

در آن بگو جنگ کردن در وی سخت کاریست و باز داشتن از راه خدا و ناگرویدن بخدا و باز داشتن از مسجد حرام

سوال کردند که در شریعت ... ماهها حرام ... بود ... منسوخ ...

قتال در ماهها حرام حرام بود ... منسوخ ...

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ

و بیرون کردن اهل این مسجد از وی سخت تر است نزدیک خدا و فتنه انگیختن بزرگتر است از قتل و همیشه

يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ

که جنگ میکنند با شما تا آنکه باز گردانند شما را از دین شما یعنی از اسلام اگر توانند و هر که برگردد

مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

از شما از دین خود پس بمیرد کافر آن گروه نابود شد کارهای ایشان در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

و آخرت و این گروه باشند کسان دوزخ ایشان در آنجا جاوید اند هر آینه آنانکه

آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ

ایمان آوردند و آنانکه هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا آن گروه امید دارند

رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

بخشایش خدا را و خدا آمرزنده مهربان است سوال میکنند ترا از شراب و قمار بگو

فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا

در این هر دو گناه سخت است و نفعهاست مردمان را لیکن در دنیا و گناه این هر دو سخت تر است از نفع ایشان

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

و سوال میکنند ترا چه چیز خرج کنند بگو خرج کنید زیاده را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ

تا باشد که تامل کنید در مصلحت دنیا و آخرت و سوال میکنند ترا از یتیمان

قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ

بگو اصلاح آوردن کار ایشان بهتر است و اگر شراکت کنید با ایشان پس ایشان برادران شمااند و خدا میداند

مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلَا تَنْكِحُوا

از صلاح کار و اگر خدا خواستی سخت گرفتی شما را هر آینه خدا غالب استوار کار است و بزنی مگیرید

الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ

مشرکه زنان را تا آنکه ایمان آرند و هر آینه زن مسلمان بهتر است از زن مشرکه آزاده و اگرچه بشگفت آرد شما را

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ

و بزنی مدهید زنان مومنه را بمردان مشرک تا وقتیکه ایمان آورند و هر آینه بنده مومن بهتر است از مرد آزاد مشرک

ولو

یعنی از حاجت ضروری

یعنی بغیر شرکت

آورده اند که چون طعام ایتام جدا میکردند و از جلوس بر فراش ایشان احتراز مینمودند و هیچ نوع مخالطه با ایشان نکنند حق تعالی فرمود اگر خدا خواستی شما را تنگ گرفتی تا آنکه مخالطه با یتیمان حرام کردی ۱۲ حسینی

وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ
اگرچه شمارا نیکو آید گروه مشرکان میخوانند بسوی دوزخ و خدا میخواند بسوی بهشت
وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝
بسوی آمرزش بقدرت خود و بیان میکند آیتهاء خود را برای مردمان تا باشد که پند پذیر شوند
وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ
و سوال میکنند ترا از حیض بگو که نجاست است پس یکسو شوید از زنان در حال حیض
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
و نزدیکی مکنید با ایشان تا آنکه پاک شوند پس چون نیک پاک شوند پس نزدیکی کنید با ایشان از آنجا که
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ۝ نِسَاؤُكُمْ
امر کرده است شمارا خدا هرآئینه خدا دوست میدارد توبه کنندگان را و دوست میدارد پاک شوندگان را زنان
حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا
کشت زار شما اند پس بیائید بکشت زار خویش هر روش که خواهید و پیش فرستید یعنی اعمال صالح را برای خویش و بترسید
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ
از خدا و بدانید که شما باوی ملاقات خواهید کرد و بشارت ده مسلمانان را و مکنید نام خدا را
عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ
دستمال برای سوگندان خود [illegible] برای اجتناب از آنکه نیکوکاری کنید و پرهیزکاری کنید و صلاح آرید در میان مردم و خدا
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
شنوا داناست مواخذه نمیکند خدا به بیهوده گوئی در سوگندهاء شما و لیکن مواخذه میکند
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ۝ لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ
بآنچه قصد کرده دلهاء شما و خدا آمرزنده بردبار است مر آنکسان را که ایلا میکنند از زنان خویش
تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَإِنْ عَزَمُوا
انتظار کردن چهار ماه است پس اگر بازگشتند یعنی از سوگند پس هرآئینه خدا آمرزنده مهربان است و اگر
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
جدائی را پس هرآئینه خدا شنوا داناست و آن زنان که طلاق داده شد ایشان انتظار
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
سه حیض یا سه طهر کنانند خویشتن را و حلال نیست ایشان را پوشیدن آنچه خدا آفریده است در رحم های ایشان یعنی ولد و حیض

إِن كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي

اگر ایمان آرند بخدای وروز بازپسین و شوهران ایشان سزاوارترند بباز آوردن ایشان

ذَٰلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ

در این مدت اگر خواهند نیکوکاری و زنان راهست مانند آنچه مردانرا بر زنان هست بوجه پسندیده

وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ

و مردان راهست بر ایشان بلندی یعنی فرمان روایی و خدا غالب است استوار کار است طلاق رجعی دو بار است

فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا

پس ازان یا بخود نگاه داشتن است بخوشی یا رها کردن به نیکویی و حلال نیست شما را که بگیرید

مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ

چیزیرا ازانچه داده اید زنان را مگر آنکه بترسند مرد و زن که برپا نتوانند داشت احکام خدا را پس اگر

خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ

بترسید شما از آنکه برپا ندارند این مرد و زن احکام خدا را پس گناه نیست بر ایشان در آنچه عوض خود داد زن

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ

این حدها مقرر کرده خداست پس بیرون مروید از آنها و هرکه بیرون رود از حدود خدا پس آن گروه

هُمُ الظَّالِمُونَ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا

ایشانند ستمکاران پس اگر طلاق داد یعنی سیم بار پس هرگز حلال نمیشود آن زن مر او را بعد ازین تا آنکه نکاح کند

غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا

شوهر دیگر را پس اگر طلاق داد شوهر دوم پس گناه نیست بر آن هر دو در آنکه باز گردند بنکاح باهم اگر گمان کنند که برپا دارند

حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ

احکام خدا را و این حدود خداست بیان میکند آن حدود را برای قومی که میدانند و چون طلاق دادید

النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ

زنان را پس رسیدند بمیعاد خود پس نگاه دارید ایشانرا به نیکویی یا رها کنید ایشان را

بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ

به نیکویی و نگاه مدارید ایشانرا برای ضرر رسانیدن تا ستم کنید و هرکه این بکند

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا

پس هرآینه ستم کرد بر خود و مگیرید آیتهاء خدا را تمسخر و یاد کنید

نعمت

ثلثة الرباع

نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ
اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ
مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَالْوٰلِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ
كَامِلَيْنِ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ
بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ لَّهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ
اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا
سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا
تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ

أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
زنان را باید که انتظار کنانند از ن خویشتن را چهار ماه و ده روز پس چون رسیدند

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
بمیعاد خویش پس گناه نیست بر شما در آنچه کردند در حق خویشتن بوجه پسندیده یعنی نکاح

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ
و خدا بانچه میکنید آگاه است و نیست گناه بر شما در سخنی که کنایت کردید بوی از

خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
خواستگاری زنان یعنی درمیان عدت یا پنهان داشتید در دلهای خود دانست خدا که شما یاد خواهید کرد ایشانرا

وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا
ولیکن وعده مکنید با ایشان نکاح را مگر آنکه گوئید سخن پسندیده یعنی بکنایت و

تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
قصد مکنید عقد نکاح را تا آنکه رسد میعاد مقرر بنهایت خود و بدانید که خدا

يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ
میداند آنچه در دلهای شماست پس بترسید ازو و بدانید که خدا آمرزنده بردبار است

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا
هیچ گناه نیست بر شما اگر طلاق دادید زنان را در آن وقت که دست نرسانیده اید

لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ
بایشان یا مقدار را و بهره دهید ایشانرا لازم است بر توانگر مقدار او و بر تنگدست مقدار او

مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ
بهره دادن بخوشخویی لازم شده بر نیکوکاران و اگر طلاق داده اید زنانرا پیش از

أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ
آنکه دست رسانیده باشید و تعیین کرده باشید برای ایشان مقداری پس لازم است نیمه آنچه معین کردید

إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا
مگر آنکه ببخشند زنان یا درگذارد کسی که بدست اوست عقد نکاح یعنی زوج و آنکه درگذارید

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
نزدیکتر است به پرهیزکاری و فراموش مکنید احسان کردن درمیان خویش هر آینه خدا بانچه میکنید بیناست

حافظوا

بعضی گویند سرا پنهان میکنید یعنی مباشرت مراد آنست که بکثرت مجامعت وعده مدهید ایشانرا ۱۲ حسینی

ع

یعنی مهر را — یعنی پوشاک دهید

که اهلیت عفو داشته باشند از بلوغ و رشد عقل ۱۲ حسینی

حق خود گذاشته تمام دهید

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَوٰةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

تقيد كنيد بر همه نمازها و بنماز ميانه يعنی خصوصا بر نماز عصر و بايستيد برای خدا فرمان بردار

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ

و اگر ترسيديد از عدو و مانند آن روان بر پاهای خود نماز گذاريد يا سواره پس چون ايمن شويد پس ياد كنيد خدا را

مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ

آنچه نميدانستيد وآنانكه قبض روح ايشان كرده شود از شما و بگذارند

أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ

زنان را لازم كرده شد وصيت كردن برای زنان خويش بآنكه بهره دهند ايشان را تا يكسال بجز بيرون كردن

خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ

بيرون روند گناه نيست بر شما در آنچه كردند در حق خويش از كار پسنديده يعنی

وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

و خدا غالب استوار كار است و طلاق داده شدگان را لازم است بهره ساختن بطريق نيكويی يعنی نفقه

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

همچنين بيان ميكند خدا برای شما احكام خود را تا باشد كه شما بفهميد آيا نديدی بسوی آنانكه

خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ

بيرون آمدند از خانهای خويش و ايشان هزاران بودند به بيم مرگ پس گفت ايشان را خدا

مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ

بميريد باز زنده گردانيد ايشان را هر آينه خدا صاحب بخشايش است بر مردمان ليكن اكثر

النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

ايشان سپاس نميكنند و جنگ كنيد در راه خدا و بدانيد كه خدا شنوا

عَلِيمٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا

دانا است كيست آنكه وام دهد خدا را وام دادن نيك پس دوچند سازد خدا آنرا برای او

كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَإِ

مراتب بسيار و خدا تنگ ميسازد و گشاده ميكند روزی را و بسوی او بازگردانيده شويد آيا نديدی بسوی جماعه

مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا

از بنی اسرائيل بعد از موسی چون گفتند پيغمبر خويش را برانگيز برای ما

چنانكه آموخته است شما را

پس اگر

نكاح بطور شرع

لازم كرده شد بر پرهيزگاران

مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِن كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ

پادشاهی تا جنگ کنیم در راه خدا گفت پیغمبر آیا نزدیک هستید آنرا که اگر واجب کرده شود بر شما جنگ

أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا

جنگ نکنید گفتند و چه شده است ما را که جنگ نکنیم در راه خدا و بتحقیق بیرون کرده شدیم

مِن دِيَارِنَا وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا

از خانهای خویش و جدا کرده شدیم از فرزندان خویش پس آنگاه واجب کرده شد بر ایشان جنگ روی گردانیدند مگر اندکی

مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ

از ایشان و خدا داناست بستمکاران و گفت بر ایشان پیغمبر ایشان هر اینه خدا مقرر کرده است

لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ

برای شما طالوت را پادشاه گفتند چگونه باشد او را پادشاهی بر ما و ما سزاوار تریم

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ

بپادشاهی از وی و داده نشده است وی را فراخی از مال گفت هر اینه خدا برگزیده است او را بر شما

وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ

و داده است او را فراخی در دانش و افزونی در بدن و خدا میبخشد پادشاهی خود را بهرکه خواهد

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ

و خدا بجواد داناست و گفت ایشان را پیغمبر ایشان هر اینه نشان پادشاهی او آنست که بیاید بشما

التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ

صندوقی که در آن آرام دلهاست از پروردگار شما و بقیه از چیزهائی که گذاشتند آل موسی

وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم

و آل هارون برمیدارند او را فرشتگان هر اینه درین صورت نشانه است شما را اگر

مُّؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُم بِنَهَرٍ

باور دارنده اید پس چون جدا گردید طالوت با لشکرها گفت هر اینه خدا آزماینده است شما را

فَمَن شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَن لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ

پس هرکه بنوشد از آن پس نیست از من و هرکه نچشد آنرا پس آن از من است الا آنکه بردارد

غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ

یک کف آب بدست خود پس آشامیدند از آن جوی مگر اندکی از ایشان پس آنگاه گذشتند طالوت

ءامنوا معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين

و مومنان همراه او گفتند نیست توانائی ما را امروز بمقابله جالوت و لشکرهای او گفتند آنانکه

يظنون انهم ملقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة

میدانستند که ایشان ملاقات خواهند کرد با خدا بسا گروه اندک که غالب شد بر گروه بسیار

باذن الله والله مع الصبرين ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا

باراده خدا و خدا با شکیبایان است و آنگاه که بمیدان آمدند برای جنگ جالوت و لشکرهای او گفتند

ربنا افرغ علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكفرين

ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبائی و محکم کن قدمهای ما را و غلبه ده ما را بر گروه ناگرویدگان

فهزموهم باذن الله وقتل داود جالوت واتيه الله الملك

پس شکست دادند کفار را بتوفیق خدا و کشت داوود جالوت را و داد خدایتعالی داوود را بادشاهی

والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض

و علم و بیاموخت او را از انچه میخواست و اگر نبودی دور کردن خدا مردمان را گروهی بدست گروهی

لفسدت الارض ولكن الله ذو فضل على العلمين تلك ءايت

هرآینه تباه شدی زمین و لیکن خدا صاحب بخشایش است بر عالمها این آیتها

الله نتلوها عليك بالحق وانك لمن المرسلين تلك الرسل

خداست میخوانیم آنرا بر تو ای محمد براستی و براینه تو از پیغمبرانی آن پیغمبران

فضلنا بعضهم على بعض منهم من كلم الله ورفع بعضهم

فضل دادیم بعض از ایشان را بر بعض از ایشان کسی هست که با او سخن گفت خدا و بلند کرد بعضی را

درجت وءاتينا عيسى ابن مريم البينت وايدناه بروح القدس

در مرتبها و دادیم عیسی پسر مریم را معجزها و قوت دادیم او را بروح القدس

ولو شاء الله ما اقتتل الذين من بعدهم من بعد ما جاءتهم

و اگر خواستی خدا با یکدیگر جنگ نکردندی کسانیکه بعد از پیغمبران بودند پس از انکه آمد بایشان

البينت ولكن اختلفوا فمنهم من ءامن ومنهم من كفر

معجزها و لیکن اختلاف کردند پس از ایشان کسی هست که ایمان آورد و از ایشان کسی هست که کافر شد

ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله يفعل ما يريد يايها الذين

و اگر خواستی خدا با یکدیگر جنگ نکردندی و لیکن خدا میکند آنچه میخواهد ای

یعنی اگر دفع نکردی خدا مشرکان را بسبب مومنان جهاد کننده ۱۲ حسینی

بجان پاک که جبرئیل در باد روی میدمید یا نیرومند کردانیدیم او را بموافقت جبرئیل علیه السلام ۱۲ حسینی

ءَامَنُوٓا۟ أَنفِقُوا۟ مِمَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا

مسلمانان خرج کنید ازانچه روزی دادیم شمارا پیش ازانکه بیاید روزی که خرید و فروخت نیست دران

خُلَّةٌ وَلَا شَفَٰعَةٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ ٱلظَّٰلِمُونَ ۝ ٱللَّهُ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ

و نه دوستی و نه سپارش و کافران ایشانند ظالمان خدا هیچ معبود نیست بجز وی

ٱلْحَىُّ ٱلْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُۥ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا

زنده تدبیر کننده عالم نمیگیرد اورا پینکی و نه خواب اوراست انچه در آسمانهاست و انچه

فِى ٱلْأَرْضِ مَن ذَا ٱلَّذِى يَشْفَعُ عِندَهُۥٓ إِلَّا بِإِذْنِهِۦ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

در زمین است کیست آنکه شفاعت کند نزدیک او الا بحکم او میداند آنچه پیش روی ایشانست

وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهِۦٓ إِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ

و انچه پس ایشانست و در نمیگیرند مردمان از معلومات حق چیزی را مگر بانچه وی خواسته فرا گرفته است

كُرْسِيُّهُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ وَلَا يَـُٔودُهُۥ حِفْظُهُمَا وَهُوَ ٱلْعَلِىُّ

پادشاهی او آسمانها و زمین را و گران نمیشود بروی نگاهبانی این هر دو و او بلند مرتبه

ٱلْعَظِيمُ ۝ لَآ إِكْرَاهَ فِى ٱلدِّينِ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشْدُ مِنَ ٱلْغَىِّ فَمَن يَكْفُرْ

بزرگ قدرت نیست جبر کردن برای دین هر آینه ظاهر شده است راه یافتن از گمراهی پس هر که منکر

بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ

بت شود و ایمان آرد بخدا پس هر آینه چنگ زده است بدست آویزی محکم

لَا ٱنفِصَامَ لَهَا وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ ٱللَّهُ وَلِىُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ يُخْرِجُهُم

نیست گسستن آنرا و خدا شنوا داناست خدا کارساز مومنانست بیرون می آرد ایشانرا

مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ أَوْلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ

از تاریکیها بسوی روشنی و آنانکه کافر اند کارسازان ایشان بتان اند

يُخْرِجُونَهُم مِّنَ ٱلنُّورِ إِلَى ٱلظُّلُمَٰتِ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلنَّارِ هُمْ فِيهَا خَٰلِدُونَ

بیرون می آرند ایشانرا از روشنی بسوی تاریکیها این جماعه باشندگان دوزخ اند ایشان دران جاوید

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِى حَآجَّ إِبْرَٰهِۦمَ فِى رَبِّهِۦٓ أَنْ ءَاتَىٰهُ ٱللَّهُ ٱلْمُلْكَ إِذْ

آیا ندیدی بسوی کسی که مکابره کرد با ابراهیم در باب پروردگار او در مقابله آنکه داد او را خدا پادشاهی چون

قَالَ إِبْرَٰهِۦمُ رَبِّىَ ٱلَّذِى يُحْىِۦ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا۠ أُحْىِۦ وَأُمِيتُ قَالَ

گفت ابراهیم پروردگار من آنست که زنده میکند و میراند گفت آن کافر من زنده میکنم و می میرانم گفت

إِبْرٰهِيمُ فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
ابراهیم پس هرآینه خدای آرد آفتاب را از مشرق پس تو بیار او را از طرف مغرب

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ ۝ أَوْ كَالَّذِي
پس مغلوب شد کافر و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را یا ندیدی این شخص

مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا قَالَ أَنّٰى يُحْيِي هٰذِهِ اللّٰهُ
که گذشت بر دیهی و وی افتاده بود بر سقفهای خود گفت چگونه زنده کند این را خدا

بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ
بعد مردن این پس مرده کرد او را خدا ایتعالی صد سال بعد ازان برانگیخت گفت چه قدر درنگ کردی گفت

لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلٰى طَعَامِكَ
درنگ کردم یک روز یا پاره از روز گفت بلکه درنگ کرده صد سال پس ببین بسوی طعام خود

وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ
و آشامیدنی خود که متغیر نشده و ببین بسوی دراز گوش خود و بگردانیم ترا نشانی برای مردمان

وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ
و ببین بسوی استخوانها چگونه جنبش میدهیم آنرا بعد ازان می پوشانیم برآن گوشت پس چون واضح شد گفت

أَعْلَمُ أَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ رَبِّ أَرِنِي
میدانم که خدا بر همه چیز تواناست و آنگاه که گفت ابراهیم ای پروردگار من بنما

كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتٰى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي
چگونه زنده می کنی مردگان را گفت خدا آیا باور نداشتهٔ گفت آری باور داشته ام لیکن میخواهم که آرام گیرد دل

قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ
گفت خدا پس بگیر چهار تن از پرندگان پس بهم آور همه را نزدیک خود بعد ازان بگذار بر هر کوهی

مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
پاره ازایشان بعد ازان بخوان ایشان را بیایند پیش تو شتابان و بدانکه خدا غالب استوار کار است

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ
صفت آنانکه خرج میکنند اموال خود را در راه خدا مانند صفت یک دانه است که برویاند

سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ
هفت خوشه را در هر خوشه صد دانه است و خدا دو چند میدهد هرکرا خواهد

٩٦ ع
باقی قصه عزیر

ترجمه گویند آن شخص عزیر بود

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ اَلَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ

وخدا جواد داناست آنانکه خرج میکنند اموال خود را در راه خدا باز

لَا يُتْبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا اَذًى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

از پی آن انفاق نمی آرند منت نهادن و نه ایذا رسانیدن ایشان راست مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ

ونیست ترس برایشان ونه ایشان اندوهگین شوند سخن ملایم گفتن و در گذشتن بهترست

مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا اَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ

از آن خیرات که از پی آن آزرده کردن باشد و خدا بی نیاز بردبارست ای

اٰمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ

مومنان تباه مکنید خیرات خود را بمنت نهادن وآزرده کردن همچون کسی که خرج میکند مال خود

رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

برای نمودن مردمان وایمان ندارد بخدا وروز قیامت پس صفت او مانند سنگ صاف است

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلٰى

که بروی باشد اندک خاکی پس رسید بوی بارانی عظیم پس گذاشت اورا صاف مانده توانا نمی شوند

شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ

چیزی از آنچه عمل کردند وخدا راه نمی نماید گروه کافران را وصفت آنانکه

يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ

خرج میکنند مالهای خویش را از جهت رضامندی خدا و بسبب اعتقاد ناشی از دلهای ایشان مانند صفت

جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَمْ يُصِبْهَا

باغی است بمکانی بلند که رسید بوی بارانی عظیم پس آورد میوه خود دو چندان واگر نرسیدی ورا

وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ

باران بزرگ پس شبنم کفایت میکرد وخدا بآنچه میکنید بیناست آیا دوست میدارد یکی از شما که باشد او را

جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَاَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ

باغی از درختان خرما وانگور میرود زیر آن جویها مر او راست در آن باغ از همه

الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَاَصَابَهَا

میوه ورسیده باشد اورا کلانسالی و باشد اورا از اولاد ناتوان پس رسید درین حالت آن باغ را

اعصار

إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
گرد بادی که در ان آتش بس سوخت همچنین واضح میسازد خدا برای شما آیتها

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
تا باشد که تامل کنید ای مومنان خرج کنید از پاکیزها آنچه

كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ
شما پیدا کردید و از پاکیزها آنچه بیرون آوردیم برای شما از زمین و قصد مکنید ردی را

مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا
از ان خرج میکنید آنرا و نیستید شما گیرنده آن مگر وقتی که چشم پوشی کنید در گرفتن آن و بدانید

أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ۞ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
که خدا بی نیاز ستوده است شیطان وعده میدهد شما را تنگدستی را و میفرماید شما را

بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ
به بیحیائی و خدا وعده میکند شما را آمرزش را از جانب خود و بیوده دادن را و خدا جواد

عَلِيمٌ ۞ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
داناست میدهد دانش هرکرا خواهد و هرکرا داده شد دانش پس بدرستیکه

أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۞ وَمَا أَنْفَقْتُمْ
داده شد نیکوئی بسیار و پند نپذیرد هیچ کس مگر خداوندان خرد و آنچه خرج کردید

مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
از خیرات یا لازم کردید بر خود از نذری پس هر اینه خدا میداند آنرا و نیست ستمگاران را

مِنْ أَنْصَارٍ ۞ إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا
هیچ یاری دهنده اگر آشکارا کنید خیرات پس نیکو چیزیست آن و اگر پنهان کنید آنرا و بدهید آنرا

الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
بفقیران پس این بهتر است شما را و دور سازد از شما بعض گناهان شما و خدا بآنچه

تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۞ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
میکنید آگاه است لازم نیست بر تو آنکه هدایت ایشان ولیکن خدا هدایت میکند هرکرا

يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ
بخواهد و آنچه خرج کردید از مال پس نفع برای شماست و لایق نیست که خرج کنید مگر برای طلب

و قصد مکنید بچیز ناپاک تباه و ناخوش

و ثواب آن راجع بشماست

وَجْهِ اللّٰهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

روی خدا و آنچه خرج کردید از مال تمام رسانیده شود بسوی شما ثواب آن و شما ستم کرده نخواهید شد

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا

خیرات برای آن فقیرانست که بند کرده شدند در راه خدا نمیتوانند سفر کردن

فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمٰهُمْ

در زمین گمان میبرد ایشان را نادان توانگر بسبب طمع ناکردن میشناسی ایشان را بنشانهای ایشان

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ بِهِ عَلِيمٌ

سوال نمیکنند از مردمان بالحاح و آنچه خرج کنید از مال پس هر آینه خدا بآن داناست

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوٰلَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ

کسانیکه خرج میکنند اموال خویش را بشب و روز پنهان و آشکارا پس ایشانراست

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ

مزد ایشان نزدیک پروردگار ایشان و نه ترسی است بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند کسانیکه میخورند

الرِّبٰوا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ

سود را برنخیزند از گور مگر چنانکه برمیخیزد کسی که دیوانه ساخت او را شیطان بسبب

الْمَسِّ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا وَأَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ

آسیب رسانیدن این زیانست که سود خواران گفتند جز این نیست که بیع مانند سود است و حلال کرد خدا بیع را و حرام کرد

الرِّبٰوا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهٰى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ

سود را پس کسیکه آمد بوی پند از جانب پروردگار او پس باز ایستاد پس او راست آنچه گذشت و کار او

إِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولٰئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ يَمْحَقُ اللّٰهُ

مفوض بخداست و هر که بازگشت به سود خواری پس آن گروه یاران دوزخ اند ایشان در آنجا جاوید باشند ناچیز میسازد خدا

الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ إِنَّ الَّذِينَ

برکت سود را و افزون می سازد برکت خیرات را و خدا دوست ندارد هر ناسپاس گناهکار را هر آینه کسانیکه

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ

ایمان آورده اند و کردند کارهای شایسته و برپا داشتند نماز را و دادند زکوة را مر ایشانراست مزد ایشان

عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

نزدیک پروردگار ایشان و نیست ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند ای کسانیکه ایمان آوردید

اتقوا

اتقوا الله وذروا ما بقي من الربوا ان كنتم مؤمنين . فان

حذر کنید از خدا و ترک کنید آنچه مانده است از سود اگر هستید از اهل ایمان پس اگر

لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم

نکردید پس خبردار شوید به جنگی از طرف خدا و رسول او و اگر توبه کردید پس شما راست

رؤس اموالكم لا تظلمون ولا تظلمون وان كان ذو عسرة

اصل مالهای شما نه ستم کنید و نه بر شما ستم کرده شود و اگر باشد مفلس

فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا خير لكم ان كنتم تعلمون

پس لازم است مهلت دادن تا توانگری و اگر خیرات کنید بهتر است شما را اگر هستید داننده

واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى كل نفس ما كسبت

و حذر کنید از آن روزی که باز گردانیده شوید در آن بسوی خدا پس داده شود هر نفس را آنچه عمل کرده

وهم لا يظلمون . يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم بدين الى اجل

و ایشان ستم کرده نشوند ای مومنان اگر معامله کنید با یکدیگر بوام دادن تا میعاد

مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب كاتب

مقرر پس بنویسید آنرا و باید که بنویسد میان شما نویسنده بانصاف و سرباز نزند نویسنده

ان يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذي عليه الحق وليتق الله

از آنکه نویسد چنانکه آموخته است او را خدا پس باید که بنویسد و املا کند آنکه وام بر ذمه وی است و باید که بترسد از خدا

ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان الذي عليه الحق سفيها او

پروردگار خود و نقصان نکند از آن وام چیزی پس اگر باشد کسی که وام بر ذمه وی است بی خرد یا

ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا

ناتوان یا نمی تواند املا کردن او پس باید که املا کند کارگذار او بانصاف و گواه گیرید

شهيدين من رجالكم فان لم يكونا رجلين فرجل وامرأتان

دو شاهد را از مردان خویش یعنی از مسلمانان پس اگر نباشند دو مرد پس یک مرد و دو زن کفایت است

ممن ترضون من الشهداء ان تضل احداهما فتذكر احداهما

از کسانیکه رضامند باشید از گواهان یعنی متقی تا اگر فراموش کند یکی پس یاد دهد یکی از ایشان

الاخرى ولا يأب الشهداء اذا ما دعوا ولا تسأموا ان تكتبوه

آن دیگر را و باید که سرباز نزنند گواهان آنگاه که طلبیده شوند و مانده مشوید از آنکه نویسید آن را

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
وردل ایشان کجی است پیروی میکنند آنرا که مانند یکدیگر شده از آن برای طلب فتنه و برای طلب

تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ
مراد آن ونمیداند مراد آن مگر خدا وثابت قدمان در علم میگویند

آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ رَبَّنَا
ایمان آوردیم بآن همه این از نزد پروردگار ما است و پند پذیر نمیشود مگر خداوندان خرد ای پروردگار

لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ
کج مکن دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و عطا کن برای ما از نزد خود نعمت هرآینه تویی

أَنْتَ الْوَهَّابُ ۚ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عطا کننده ای پروردگار ما هرآینه تو جمع کننده مردمانی در آن روز که هیچ شک نیست در آن خدا

لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ
خلاف نمیکند وعده را هرآینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از آن اموال ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۚ كَدَأْبِ
ونه اولاد ایشان از عذاب خدای تعالی چیزی را و آن گروه ایشانند هیزم آتش مانند عادت

آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
آل فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا بگناه ایشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ
وخدا سخت عقوبت کننده است بگو کافران را که مغلوب خواهید شد و

تُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۚ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي
برانگیخته خواهید شد بسوی دوزخ و بد جایگاه است تحقیق هست شما را نشانه در آن

فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ
دو قوم که بهم آمدند یک گروه جنگ میکرد در راه خدا و گروه دیگر کافر بود میدیدند مانان آن کافر

رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً
دیدن بچشم وخدا قوت میدهد بنصرت خود هرکرا خواهد هرآینه در این واقعه پندی هست

لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۚ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
خداوندان چشمها را آراسته کرده شده است برای مردمان دوستی آرزوهای نفس از زنان

وَالْبَنِينَ

تاویله ط
وقف النبي عليه السلام
۱۲ درة الفريد

ع ۱۱

یکی روز بدر

لا يكلف الله نفسا الا وسعها لها ما كسبت وعليها ما اكتسبت

خدا واجب نمیکند بر نفسی الا مقدار طاقت او مر اوراست آنچه عمل کرد و بر روی باشد آنچه گناه کرد

ربنا لا تؤاخذنا ان نسينا او اخطأنا ربنا ولا تحمل علينا

ای پروردگار ما بعقوبت مگیر ما را اگر فراموش کنیم یا خطا کنیم ای پروردگار ما منه بر سر ما

اصرا كما حملته على الذين من قبلنا ربنا ولا تحملنا ما

بار گران چنانکه نهادی آنرا بر کسانیکه بیش از ما بودند ای پروردگار ما منه بر سر ما آنچه

لا طاقة لنا به واعف عنا واغفر لنا وارحمنا انت مولىنا فانصرنا

بر داشتن آن نیست ما را و درگذر از ما و بیامرز ما را و ببخشا بر ما توئی خداوند ما پس نصرت ده ما را

على القوم الكفرين

بر گروه کافران

سورة آل عمران مدنية وهي مائتان آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

الم الله لا اله الا هو الحي القيوم نزل عليك الكتب بالحق

خدا نیست هیچ معبود مگر او زنده تدبیر عالم کننده فرود آورد بر تو کتاب را براستی

مصدقا لما بين يديه وانزل التورية والانجيل من قبل هدى

باور دارنده آنچه پیش دست وی است و فرود آورد توریة و انجیل را پیش از این برای راه نمود

للناس وانزل الفرقان ان الذين كفروا بايت الله لهم عذاب

مردمان و فرود آورد معجزه را براینه کسانیکه کافر شدند بآیات خدا مر ایشانراست عذاب

شديد والله عزيز ذو انتقام ان الله لا يخفى عليه شيء في الارض

سخت و خدا غالب خداوند انتقام است براینه خدا پوشیده نمیشود بروی چیزی در زمین

ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء

و نه در آسمان او آنست که صورت می بندد شما را در رحم ها چنانچه خواهد

لا اله الا هو العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك الكتب

نیست هیچ معبود بجز او غالب استوار کار است او آنست که فرود آورد بر تو کتاب

منه ايت محكمت هن ام الكتب واخر متشبهت فاما الذين

بعض از آن آیتها واضح است الجمله اصل کتاب است و بعض دیگر محتمل معانی با هم متشبه است پس اما کسانیکه

فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ

در دل ایشان کجی است پیروی میکنند آنرا که مانند یکدیگر شده از آن از برای طلب فتنه و برای طلب

تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ

مراد آن و نمیداند مراد آن مگر خدا و ثابت قدمان در علم میگویند

آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا

ایمان آوردیم با این همه از نزد پروردگار ماست و پند نپذیرد مگر خداوندان خرد میگویند ای پروردگار

لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

کج مکن دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را و عطا کن ما را از نزد خود رحمت هر آینه تو

أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ

عطا کننده ای پروردگار ما هر آینه تو جمع کننده مردمانی در آن روز که هیچ شک نیست در آن هر آینه خدا

لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

خلاف نمیکند وعده را هر آینه آنانکه کافر شدند دفع نکند از ایشان اموال ایشان

وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۝ كَدَأْبِ

و نه اولاد ایشان از عذاب خدای تعالی چیزی را و آن گروه ایشانند آتش انگیز دوزخ حال ایشان

آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

حال کسان فرعون است و آنانکه پیش از ایشان بودند دروغ داشتند آیات ما را پس گرفت ایشان را خدا به گناهان ایشان

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ

و خدا سخت عقوبت کننده است بگو کافران را که مغلوب خواهید شد و

تُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي

بر انگیخته خواهید شد بسوی دوزخ و بد جایگاه است تحقیق هست شما را نشانه در آن

فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ

دو قوم که بهم آمدند یک گروه جنگ میکرد در راه خدا و گروه دیگر کافر بود میدیدند مسلمانان آن کافران را

رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً

دیدن چشم و خدا قوت میدهد بنصرت خود هرکرا خواهد هر آینه در این واقعه پندی هست

لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ

خداوندان چشمها را آراسته کرده شده است برای مردمان دوستی آرزوهای نفس از زنان

وَالْبَنِينَ

تأويله ط وقف النبي عليه السلام ١٢ درة الفريد

ع ١١

یعنی روز بدر

وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

و فرزندان و خزانها جمع ساخته از زر و سیم و اسپان نشانمند ساخته

وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ

و چهارپایان و زراعت اینست بهره زندگانی دنیا و خدا نزدیک اوست نیک

الْمَآبِ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ

بازگشت بگو ای محمد آیا خبر دهم شما را با آنچه بهتر است ازین مر متقیان را نزدیک پروردگار ایشان

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

بوستانها میرود زیر آن جویها جاوید باشندگان درآن و باشند زنان پاکیزه

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا

و باشد خشنودی از خدا و خدا بیناست به بندگان آنانکه میگویند ای پروردگار ما

إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الصَّابِرِينَ وَ

هر آینه ما ایمان آوردیم پس بیامرز گناهان ما و نگاهدار ما را از عذاب آتش شکیب کنندگان و

الصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

راست گویندگان و فرمان برداران و خرج کنندگان و آمرزش خواهندگان در اوقات سحر

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا

گواهی داد خدا یعنی آشکارا ساخت که نیست هیچ معبود مگر او و فرشتگان و خداوندان دانش در حالتی

بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

بعدل نیست هیچ معبود مگر او غالب استوار کار است هر آینه دین معتبر نزدیک خدا

الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا

اسلام است و اختلاف نکردند در قبول اسلام اهل کتاب مگر بعد از آنکه

جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ

آمد بایشان دانش یعنی حقیقت حال دانستند از روی حسد دنیای خویش و هرکه کافر شود با آیتهای خدا هر آینه خدا

الْحِسَابِ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ

حساب است پس اگر مکابره کنند با تو یا محمد پس بگو منقاد ساختم روی خود را برای خدا و هرکه پیروی کرد مرا

وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا

و بگو با اهل کتاب و بی‌خوانندگان آیا اسلام آوردید پس اگر اسلام آوردند

فَقَدِ اهْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ

بتحقيق راه يافتند و اگر روی گردانيد پس جز اين نيست که لازم است بر تو پيغام رسانيدن و خدا بيناست

بِالْعِبَادِ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ

به بندگان که آنکه کافر شدند بآيتهاء خدا و ميکشند پيغمبران را

بِغَيْرِ حَقٍّ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ

بناحق و ميکشند آنانرا که بعدل ميفرمايند از مردمان پس مژده ايشانرا

بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ

بعذاب درددهنده ايشان آنانند که نابود شد عملهاء ايشان در دنيا و آخرت و نيست ايشانرا

مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ

ياري دهنده آيا نديدي بسوی آنانکه داده شدند پاره از علم کتاب خوانده ميشوند

اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ

بسوی کتاب خدا تا حکم کند ميان ايشان پس روی ميگرداند گروهی از ايشان اعراض کنان

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ وَّغَرَّهُمْ

اين بسبب آنست که ايشان گفتند هرگز نرسد آتش دوزخ مگر روزی چند شمرده شده و فريفت ايشانرا

فِيْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝ فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ

در دين ايشان آنچه افترا ميکردند پس چگونه بود حال وقتيکه جمع کنيم ايشانرا در روزی که شک نيست در

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ

و تمام داده شود هر شخصی را جزاء آنچه عمل کرده و ايشان ستم کرده نشوند بگو بارخدايا اي خداوند

الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعِزُّ مَنْ

بادشاهي ميدهي بادشاهی هرکرا خواهی و باز ميگيری بادشاهی از هرکه خواهی و ارجمند ميسازی هرکرا

تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

خواهی و خوار ميسازی هرکرا خواهی بدست تست نيکی هر آينه تو بر همه چيز توانائی

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

در مي آری شب را در روز و در مي آری روز را در شب و بيرون مي آری زنده را از مرده

وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ لَا يَتَّخِذِ

و بيرون مي آری مرده را از زنده و روزی ميدهی هرکرا خواهی بيشمار بايد که دوست نگيرند

الْمُؤْمِنُوْنَ

الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
مسلمانان کافران را ... بجز اهل ایمان ... و هر که

ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِي شَيْءٍ إِلَّآ أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ
این کند پس نیست در چیزی از آن خدا یعنی در عهد خدا نیست مگر آنکه دفع شر ایشان کنید بنوعی از حذر کردن ... و بیم میکند شما را

اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ ۝ قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ
خدا از خود و بسوی خدا بازگشت است بگو اگر پنهان کنید آنچه در سینهای شما است

أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ
یا آشکارا کنید میداند آنرا خدا و میداند آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و خدا

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
بر همه چیز توانا است آن روز که حاضر یابد هر کس آنچه عمل کرده است از نیکی

مُحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُٓ أَمَدًۢا
و آنچه کرده است از بدی دوست دارد که کاش بودی در میان وی و در میان آن بدی مسافتی

بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوفٌۢ بِالْعِبَادِ ۝ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ
دور و میترساند شما را خدا از خود و خدا بسیار مهربان است بر بندگان بگو ای محمد اگر

تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ
دوست میدارید خدا را پس پیروی من کنید تا دوست دارد شما را خدا و بیامرزد شما را گناهان شما و خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ ۖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ
آمرزنده مهربان است بگو ای محمد فرمان برید خدا را و پیغمبر را پس اگر روی گردانند پس هر اینه خدا

لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ ۝ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىٓ ءَادَمَ وَنُوحًا وَءَالَ إِبْرٰهِيمَ
دوست ندارد کافران را هر اینه خدا برگزید آدم و نوح را و کسان ابراهیم

وَءَالَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝ ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ
و کسان عمران را بر عالمها در حالتی که این جماعه نسلی بودند بعض آن پدید آمده از بعض و خدا شنوا

عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي
و دانا است آنگاه که گفت زن عمران ای پروردگار من هر اینه من نیاز تو کردم آنچه در

بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّيٓ ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا
شکم من است آزاد کرده پس قبول کن از من هر اینه توئی شنوا دانا پس چون زاد دختر را

محضرا ۔ سوء ۔ معانقة عند المتأخرين والأجوز ان توقف سوء بعده الوقف

قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ
گفت آن زن ای پروردگار من اینه زادم این دختر را و خدا داناست بآنچه وی بزاد و گفت
الذَّكَرُ كَالْأُنثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
فرزند نر مانند دختر و هراینه من نام کردم آن را مریم و هراینه من در پناه تو میکنم او را و نسل او
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۚ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنبَتَهَا نَبَاتًا
از شیطان ملعون پس قبول کرد مریم را پروردگار او بقبول نیک و بالید ساخت او را
حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ
نیک و خبرگیر وی ساخت زکریا را هرگاه داخل شدی بر مریم زکریا در مسجد
وَجَدَ عِندَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ
می یافت نزدیک او روزی را گفت ای مریم از کجاست ترا این روزی گفت او این از
عِندِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۚ هُنَالِكَ دَعَا
نزد دیگر خداست هراینه خدا میدهد روزی هر کرا میخواهد بیشمار آنوقت طلب کرد
زَكَرِيَّا رَبَّهُ ۖ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ
زکریا از پروردگار خود گفت ای پروردگار من عطا کن مرا از نزد خود نسل پاک هراینه تو
سَمِيعُ الدُّعَاءِ ۚ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ
شنوا دعائی پس ندا کرد او را فرشتگان و وی استاده بود نماز میگذارد در عبادتگاه
أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا
که خدا بشارت میدهد ترا به یحیی باشد باور دارنده فیض خدا یعنی عیسی را و باور دارد سردار و کم صحبت با زنان
وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ۚ قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ
و پیغمبری از نیکوکاران گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود برای من فرزند و رسیده است مرا
الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ۚ قَالَ
کلان سالی و زن من نازاست گفت همچنین خدا میکند آنچه میخواهد گفت
رَبِّ اجْعَل لِّي آيَةً ۖ قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ای پروردگار من معین کن برای من نشانی فرمود نشان تو آنست که سخن نتوانی گفت با مردمان سه روز
إِلَّا رَمْزًا ۗ وَاذْكُر رَّبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ
مگر باشارت و یاد کن پروردگار خود را بسیار و تسبیح بگو بشام و صباح

وإذ قالت

یعنی خدمت بیت المقدس را نمی شاید

عاقر نازاینده را گویند

یعنی نشان حمل الفرزند

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ إِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَ

و آنگاه که گفتند فرشتگان ای مریم هر آینه خدا برگزید ترا و پاک ساخت ترا و

اصْطَفٰىكِ عَلٰى نِسَآءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ

برگزید ترا بر زنان عالمها ای مریم فرمان بردار باش پروردگار خود را و نماز کن

وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ

و رکوع کن با رکوع کنندگان ای محمد این از خبرهای غیب است وحی کردیم آن را بسوی تو

وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ

و تو نبودی نزدیک قوم چون می انداختند قلمها خویش را تا کدام کس از ایشان خبر گیرد مریم را و نبودی

لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ

نزدیک ایشان آنگاه که با هم گفتگوی میکردند آنگاه گفتند فرشتگان ای مریم هر آینه خدا

يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

بشارت میدهد ترا بفرزندی از جانب خود که نام او مسیح عیسی پسر مریم است با آبرو

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِى الْمَهْدِ

در دنیا و آخرت و از نزدیک کردگان حضرت عزت و سخن گوید با مردمان در گهواره

وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّ

و وقت پیری و باشد از شایسته کاران گفت ای پروردگار من چگونه شود مرا فرزند و

لَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا

دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی فرمود همچنین خدا پیدا میکند هر چه میخواهد چون سرانجام میکند کاری را

فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ

پس جز این نیست که میگوید او را بشو پس میشود و تعلیم میکند او را کتاب و دانش و توریت

وَالْاِنْجِيْلَ ۝ وَرَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ

و انجیل و گردانند او را پیغمبر بسوی بنی اسرائیل بآن دعوی که آورده ام بشما نشانی از

رَّبِّكُمْ اَنِّيْٓ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ

پروردگار شما آنکه من می سازم برای شما از گل مانند شکل پرنده پس میدمم دران پس میشود

طَيْرًاۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ وَاُحْيِ الْمَوْتٰى

پرنده بحکم خدا و به میکنم کور مادر زاد را و برص دار را و زنده میسازم مردگان را

بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
به حکم خدا و خبر میدهم شمارا بانچه میخورید وانچه ذخیره می نهید در خانهای خود

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ
هر آینه در این کار نشانه است شمارا اگر باور دارید و باور دارنده آمده ام باورا ارنده انچه پیش دست من است

مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ
از توریة و آمده ام تا حلال گردانم برای شما بعض انچه حرام شده بود بر شما و آمده ام نزدیک شما

بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ
بنشانه از پروردگار شما پس بترسید از خدا و فرمان من برید هر آینه خدا پروردگار من و پروردگار شما است

فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ
پس پرستش کنید اورا این است راه راست پس انگاه که دریافت عیسی از قوم خود کفر را

قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ
گفت کیستند یاری دهندگان من بسوی خدا گفتند حواریان ما ایم یاری دهندگان خدارا

آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ
ایمان آوردیم بخدا و گواه باش که ما فرمان برداریم ای پروردگار ما ایمان آوردیم بانچه فرود آوردی

وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ۝ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ
و پیروی کردیم پیغمبر را پس بنویس مارا [illegible] با گواهان و بدسگالیدند کافران و بدسگالید خدا

وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ۝ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ
و خدا قوی ترست از همه بدسگالان انگاه که گفت خدا ای عیسی هر آینه من برگیرنده توام و بردارنده توام

إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ
بسوی خود و پاک سازنده توام از صحبت انانکه کافر شدند و گرداننده تابعان توام بالای

الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ
کافران یعنی غالب [illegible] تا روز قیامت باز بسوی منست بازگشت شما پس داوری کنم میان شما

فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا
در انچه اختلاف میکردید در ان اما کافران پس عذاب کنم ایشانرا عذاب

شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ
سخت در دنیا و آخرت و نیست ایشانرا هیچ یاری دهنده واما کسانیکه

یعنی یهود و ترسان بر یهود غالب خواهند بود

ثلثة ارباع

امنوا

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّٰلِمِينَ

ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته پس تمام دهد خدا ایشان را مزد ایشان و خدا دوست نمیدارد ظالمان را

ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ

این را میخوانیم یا محمد بر تو که آیات و کتاب محکم است هر آینه حال عیسی

عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ

نزدیک خدا مانند حال آدم است آفرید او را از خاک باز گفت او را بشو پس شد

الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ۝ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِن بَعْدِ

این سخن راست است از پروردگار تو پس مباش از شک آرندگان پس هر که مکابره کند با تو در باب عیسی

مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا

از آنچه آمد بتو از دانش پس بگو بیائید تا بخوانیم فرزندان ما را و فرزندان شما را و زنان خود

وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ

و زنان شما را و ذات های خود را و ذاتهای شما را پس همه بزاری دعا کنیم پس لعنت خدا کنیم

عَلَى الْكَٰذِبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ

بر دروغ گویان هر آینه این خبر راست است و نیست هیچ معبود بجز خدا

وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

و هر آینه خدا غالب استوار کار است پس اگر روی گردانیدند پس خدا داناست

بِالْمُفْسِدِينَ ۝ قُلْ يَٰأَهْلَ الْكِتَٰبِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَ

بتباهکاران بگو ای اهل کتاب بیائید بسوی سخنی مستقیم میان ما و

بَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا

شما که نپرستیم بجز خدا و شریک نیاریم باوی چیزی را و پروردگار نگیرد بعض از ما

بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

بعض دیگر را بجز خدا پس اگر روی گردانیدند پس بگوئید گواه باشید که ما مسلمانیم

يَٰأَهْلَ الْكِتَٰبِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَٰهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَىٰةُ

ای اهل کتاب چرا مکابره میکنید در باب ابراهیم و فرود آورده نشده است توریت

وَالْإِنجِيلُ إِلَّا مِن بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ هَٰأَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَٰجَجْتُمْ

و انجیل الا بعد ابراهیم آیا نمی فهمید آگاه شوید شما ای قوم مکابره کردید

فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
در آنچه شما را بوی دانش است پس چرا مکابره میکنید در آنچه شما را بوی دانش نیست و خدا میداند

وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِنْ
و شما نمیدانید ۲ نبود ابراهیم یهود و نه ترسا ولیکن

كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ
بود حنیف مسلمان و نبود از شرک آرندگان ۲ هر آینه نزدیکترین مردم

بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللّٰهُ
بابراهیم آنان اند که پیروی او کردند و این پیغمبر و مومنان و خدا

وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ
کارساز مومنان است آرزو کردند گروهی از اهل کتاب که گمراه سازند شما را

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ
و گمراه نمی سازند مگر نفسهای خود را و آگاه نیستند ای اهل کتاب چرا کافر میشوید

بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ
بآیتهای خدا دانسته ای اهل کتاب چرا خلط میکنید حق را

بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ
بباطل و چرا میپوشید حق را دانسته و گفتند گروهی از

أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
اهل کتاب ایمان آرید بآنچه فرود آورده شد بر مسلمانان اول روز

وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ
و انکار کنید آخر آن روز تا شاید که مسلمانان باز گردند و منقاد مشوید مگر کسی را که پیروی دین شما کند

قُلْ إِنَّ الْهُدَى هُدَى اللّٰهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
بگو یا محمد هر آینه هدایت هدایت خداست آنکه داده شود بکسی مانند آنچه داده شده اید

يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
گروهی الزام دهند شما را نزدیک پروردگار شما بگو نعمت بدست خداست میدهد آنرا هر که خواهد

وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ
و خدا فراخ نعمت داناست مخصوص میکند به بخشش خود هر کرا خواهد و خدا صاحب فضل عظیم است

یعنی در زمان او

یعنی در شک افتند

گفتند باور مکنید

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ

و از اہل کتاب کسے ہست که اگر امین داری او را بخزانه باز دهد او را بتو و از ایشان کسی ہست

اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ذٰلِكَ

که اگر امین داری او را بیک دینار باز ندهد او را بتو مگر تا وقتی که باشی بر سر او ایستاده این

بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

بسبب آنکه گفتند نیست بر ما در باب نا خواندگان ہیچ راه و دروغ میگویند بر خدا

وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ

دانسته آری مواخذه خواهد بود هر که وفا کند بعهد خود و پرهیزگاری کند پس خدا دوست میدارد آن پرهیزگاران را

اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ

کسانیکه میستانند عوض پیمان خدا و عوض سوگندان خویش بہاء اندک را آن گروه

لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

هیچ نصیبی نیست ایشان را در آخرت و سخن نگوید با ایشان خدا و نگاه نکند بسوی ایشان روز قیامت

وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ

و پاک نسازد ایشان را و ایشان راست عذاب درد دهنده و هر آینه از اہل کتاب گروہی ہستند که می پیچند

اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ

زبان خویش را بنوشته تا گمان کنید که آن از کتاب ہست و نیست آن از کتاب ہیچ بتکلف

يَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

میگویند که این از نزدیک خداست و نیست آن از نزدیک خدا و دروغ میگویند بر خدا

الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ

دانسته سزاوار نیست هیچ آفریده را که عطا کند او را خدا کتاب

وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

و علم و نبوت باز گوید مردمان را بندگان شوید مرا بدون خدا

وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ

ولیکن مثل این شخص میگوید که باشید ربانی یعنی هر ستد خلق بسبب آموختن کتاب

تَدْرُسُوْنَ ۝ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ

و میخواندن و سزاوار نیست که فرماید شما را که پروردگار گیرید فرشتگان و پیغمبران را

یعنی کار را بر مال عرب کسی بعدین ... مواخذه نخواهد شد والله اعلم

...از خود نوشته در کتاب خلط ساخته میخوانند والله اعلم

أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُم بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ۝ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ

ایا بکفر فرماید شما را بعد ازانکه مسلمان شده باشید و انگاه که گرفت خدای تعالی

مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّن كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ

پیمان پیغمبران آنچه دادم شما را از کتاب و علم باز بیاید شما را پیغمبری

مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَ

باورکننده آنچه با شماست البته ایمان آرید باو و البته یاری دهید او را فرمود خدا آیا اقرار کردید و

أَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُم

گرفتید برین کار عهد مرا قبول کردید گفتند اقرار کردیم فرمود پس گواه شوید بر یکدیگر و من با شما

مِّنَ الشَّاهِدِينَ ۝ فَمَن تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

از گواهانم پس هر که برگردد بعد ازین پس آنگروه ایشانند بدکاران

أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا

آیا این کافران وراء دین خدا میطلبند و بعد او منقاد شده اند آنانکه در آسمانها و زمین اند بخوشی

وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ

یا ناخوشی و بسوی او گردانیده شوند بگو ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرود آورده شد بر ما

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ

بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نبیرگان وی و آنچه داده شد

مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ

موسی و عیسی و پیغمبران را از پروردگار ایشان فرق نمیکنیم میان هیچ یک از ایشان

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝ وَمَن يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَن يُقْبَلَ

و ما منقادیم خدا را و هر که طلب کند وراء اسلام دین دیگر پس هرگز قبول کرده

مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا

ازو و او در آخرت از زیانکاران است چگونه راه نماید خدا قومی را که کافر شدند

بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَ

بعد اسلام خود بعد ازانکه شناختند که پیغمبر حق است و بعد ازانکه آمد بایشان حجتها و

اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ

خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را این گروهی سزای ایشانست که باشد بر ایشان لعنت خدا

والملٰئكة

یعنی از بنی آدم پیمان گرفت

و آنچه فرود آورده شده بود

وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ

و فرشتگان و مردمان همه ایشان جاویدان در آن لعنت سبک کرده نشود از ایشان عذاب

وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

و نه ایشان مهلت داده شوند الا آنانکه توبه کردند بعد از این و نیکوکاری کردند پس بدرستی که خدا

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا

آمرزنده مهربانست بدرستیکه آنانکه کافر شدند بعد از اسلام خویش باز زیادتی کردند در کفر

لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا

هرگز قبول کرده نشود توبه ایشان و آن گروه ایشانند گمراهان بدرستیکه آنانکه کافر شدند و کافر مردند

وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى

پس هرگز قبول کرده نخواهد شد از هیچ یک ایشان بمقداری پری زمین زر اگر عوض خود دهد

بِهٖ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝ لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ

آنرا آنگروه ایشانرا است عذاب درد دهنده و نیست ایشانرا هیچ یاری دهنده هرگز نیابید نیکوکاری را

حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۝ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ

تا آنکه خرج کنید از آنچه دوست میدارید و هرچه خرج کنید [illegible] خدا بوی داناست

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ

همه طعام حلال بود بر بنی اسرائیل الا آنچه حرام کرده بود یعقوب بر خویشتن

مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ

پیش از آنکه توریة نازل کرده شود بگو بیارید توریة پس بخوانید آنرا اگر

صٰدِقِيْنَ ۝ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ

راست گویانید پس هرکه دروغ بندد بر خدا بعد از این پس آنگروه

هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا وَمَا كَانَ

ایشانند ستمکاران بگو راست گفت خدا پس پیروی کنید ملة ابراهیم را که حنفی کیش بود و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝ اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا

از مشرکان بدرستیکه اول خانه که مقرر کرده شد برای مردمان آنست که در مکه برکت داده

وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ وَمَنْ دَخَلَهٗ

و هدایت مر مردمان را در آن خانه نشانها روشن است از آنجمله جای ایستادن ابراهیم و هرکه در آید آنجا

كَانَ ءَامِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا
ایمن بود و حق شدست بر مردمان حج خانه کعبه هر که توانایی دارد رفتن بسوی آن راه

وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَلَمِينَ ✽ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لِمَ تَكْفُرُونَ
و هر که کافر شود پس بدرستی خدای بی نیاز است از عالمها بگو ای اهل کتاب چرا کافر میشوید

بِآيَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَى مَا تَعْمَلُونَ ✽ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ لِمَ تَصُدُّونَ
بآیات خدا و خدا حاضر است بر آنچه میکنید بگو ای اهل کتاب چرا باز میدارید

عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ
از راه خدا کسی را که ایمان آورد میطلبید برای آن راه کجی و شما گواهانید و نیست خدا

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ✽ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ
بیخبر از آنچه میکنید ای مسلمانان اگر فرمان برید گروهی را از

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَفِرِينَ ✽ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ
اهل کتاب کافر گردانند شما را بعد از اسلام شما و چگونه کافر شوید

وَأَنتُمْ تُتْلَى عَلَيْكُمْ ءَايَتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ
و خوانده میشود بر شما آیات خدا و در میان شماست پیغمبر خدا و هر که چنگ استوار کرد بخدا پس براه

هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ✽ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ
راه نموده شده بسوی راه راست ای مسلمانان بترسید از خدا حق

تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ✽ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا
ترسیدن از وی و بمیرید مگر مسلمان شده و چنگ زنید برسن خدا یعنی بدین خدا جمع

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً
و پراکنده مشوید و یاد کنید نعمت خدا را که بر شماست چون بودید دشمن یکدیگر

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ
پس الفت داد میان دلهای شما پس شدید بنعمت خدا برادر با یکدیگر و بودید بر کرانه مغاکی

مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَتِهِ لَعَلَّكُمْ
از آتش پس رهانید شما را از آن همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانهای خود را تا آنکه

تَهْتَدُونَ ✽ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
راه یابید و باید که شما باشید از گروهی که بخوانند بسوی نیکوکاری و بفرمایند بالمعروف

بالمعروف وينهون عن المنكر واولئك هم المفلحون ولا تكونوا

بکار پسندیده و منع کنند از ناپسندیده و آن گروه ایشانند رستکاران و مباشید

كالذين تفرقوا واختلفوا من بعد ما جاءهم البينت واولئك

مانند کسانیکه پراکنده شدند و خلاف یکدیگر کردند بعد ازانکه آمد بایشان حجتها و آن گروه

لهم عذاب عظيم يوم تبيض وجوه وتسود وجوه فاما الذين

ایشانراست عذاب بزرگ روزیکه سفید گردد رویها و سیاه گردد رویها اما آنانکه

اسودت وجوههم اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب

سیاه گشت رویهای ایشان آیا کافر شدید بعد از اسلام خویش پس بچشید عذاب

بما كنتم تكفرون واما الذين ابيضت وجوههم ففي رحمة الله

بسبب کافر شدن خویش و اما آنانکه سفید شده رویهای ایشان پس در رحمت خدااند

هم فيها خلدون تلك ايت الله نتلوها عليك بالحق وما

ایشان در آنجا جاوید اند این آیات خداست میخوانیم آنرا برتو براستی و

الله يريد ظلما للعلمين ولله ما في السموت وما في الارض و

نمیخواهد خدا ستم کردن بر مردمان و خداراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و

الى الله ترجع الامور كنتم خير امة اخرجت للناس تامرون

بسوی خدا باز گردانیده شود همه کارها هستید شما بهترین امتی که بیرون آورده شد برای مردمان امر میکنید

بالمعروف وتنهون عن المنكر وتؤمنون بالله ولو امن

بکار پسندیده و نهی میکنید از ناپسندیده و باور میدارید خدارا و اگر ایمان آوردندی

اهل الكتب لكان خيرا لهم منهم المؤمنون واكثرهم

اهل کتاب بهتر بودی ایشانرا بعض از ایشان مسلمان اند و اکثر ایشان

الفسقون لن يضروكم الا اذى وان يقاتلوكم يولوكم

بدکاران اند هرگز زیان نرسانند بشما مگر اندک رنجی و اگر کارزار کنند باشما بگردانند بسوی شما

الادبار ثم لا ينصرون ضربت عليهم الذلة اين ما ثقفوا

پشتها پس یاری داده نشوند زده شد برایشان خواری هرجاکه یافته شوند

الا بحبل من الله وحبل من الناس وباءو بغضب من الله وضربت

مگر بدست آویزی از خدا و دست آویزی از مردمان یعنی مگر بعهد و ذمه و باز گشتند بخشمی از خدا و زده شد

یعنی مانند یهود و نصاری که ... هفتاد و چند فرقه گشتند

یعنی کفر کرده شد

یعنی که بزبان درازی

کم قبول جزیه است

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ

بر ایشان [illegible] این بسبب آنست که کافر بودند بآیات خدای و میکشتند

الْاَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۞ لَيْسُوْا سَوَآءً

پیغمبران را بناحق این بسبب گناه کردن ایشان است و بسبب آنکه از حد میگذشتند نیستند همه برابر

مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ

از اهل کتاب گروهی است ایستاده بر راستی گروهی میخوانند آیات خدا در اوقات شب و ایشان

يَسْجُدُوْنَ ۞ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ

سجده میکنند باور میدارند خدا را و روز قیامت را و امر میکنند بکار پسندیده

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ

و منع میکنند از ناپسندیده و شتابی میکنند در نیکیها و ایشان از

الصّٰلِحِيْنَ ۞ وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ

شایسته کارانند و آنچه کنند از نیکی پس ناقدرشناسی کرده نشود با ایشان نسبت عمل و خدا داناست

بِالْمُتَّقِيْنَ ۞ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِىَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ

به پرهیزکاران هرآینه کسانیکه کافر شدند دفع نکند از ایشان مالهای ایشان و اولاد ایشان

مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۞ مَثَلُ

از عذاب خدا چیزی و ایشانند باشندگان دوزخ ایشان آنجا جاوید اند صفت

مَا يُنْفِقُوْنَ فِىْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ

آنچه خرج میکنند در زندگانی دنیا مانند صفت بادی است که دروی سرما است رسید

حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ

زراعت گروهی را که ستم کردند بر خویشتن پس نابود ساخت آنرا و ستم نکرد بر ایشان خدا و لیکن

اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۞ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً

بر خویشتن ستم میکردند ای مسلمانان دوست پنهانی مگیرید

مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ

از غیر خویشتن ایشان تقصیر نمیکنند به نسبت شما در فتنه انگیزی دوست داشتند رنج شما را هرآینه ظاهر شد

الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِىْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ

دشمنی از دهان ایشان و آنچه پنهان کرده است سینه ایشان سخت تر است هرآینه بیان کردیم برای شما نشانها

اِنْ كُنْتُمْ

یعنی از غیر مسلمانان

یهود بودند که در تحقیر مسلمانان بودند و اهل نفاق

ان كنتم تعقلون ۝ هاانتم اولاء تحبونهم ولا يحبونكم و

اگر دانا باشید آگاه شوید شما ای قوم که دوست میدارید ایشان را و ایشان دوست ندارند شما را

تؤمنون بالكتب كله واذا لقوكم قالوا امنا واذا خلوا

و ایمان می آرید همه کتاب الهی و ایشان چون ملاقات کنند شما را گویند ایمان آوردیم و چون تنها

عضوا عليكم الانامل من الغيظ قل موتوا بغيظكم ان الله

بگزند بر شما انگشتان خود را از خشم بگو بمیرید بسبب خشم خویش هر اینه خدا

عليم بذات الصدور ۝ ان تمسسكم حسنة تسؤهم وان

داناست بآنچه در سینهاست اگر برسد شما را نعمت خدا ناخوش کند ایشان را و اگر

تصبكم سيئة يفرحوا بها وان تصبروا وتتقوا لا يضركم

برسد شما را محنتی خوشدل شوند بآن و اگر شکیب کنید و پرهیزکاری نمایید هیچ زیان نرساند شما را

كيدهم شيئا ان الله بما يعملون محيط ۝ واذ غدوت من

مکر ایشان هر اینه خدا بآنچه میکنند درگیرنده است و یاد کن آنگاه که بیرون آمدی

اهلك تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم ۝

ز میان اهل خانه خود می نشاندی مسلمانان را در جایها برای جنگ و خدا شنوا و داناست

اذ همت طائفتان منكم ان تفشلا والله وليهما وعلى الله

آنگاه که خواستند دو فرقه از شما که بد دلی کنند و خدا کارساز ایشان بود و بر خدا

فليتوكل المؤمنون ۝ ولقد نصركم الله ببدر وانتم اذلة

باید که توکل کنند مسلمانان و هر اینه خدا فتح داد شما را روز بدر و شما خوار بودید

فاتقوا الله لعلكم تشكرون ۝ اذ تقول للمؤمنين الن يكفيكم

پس بترسید از خدا تا بود که شکر کنید چون میگفتی مسلمانان را آیا کفایت نخواهد کرد

ان يمدكم ربكم بثلثة الاف من الملئكة منزلين ۝

که امداد کند پروردگار شما سه هزار از فرشتگان فرود آورده شده

بلى ان تصبروا وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم

بلی اگر صبر کنید و پرهیزکاری نمایید و بیایند کافران بسوی شما با این جوش خود امداد کند

ربكم بخمسة الاف من الملئكة مسومين ۝ وما جعله الله

پروردگار شما به پنج هزار از فرشتگان نشان کرده و نساخت خدا تعالی این مدد

الربع

تا صحابه جمع کنند میان صبر و شکر چه یکی ازین دو قصه مشتمل بر فتح و غنیمت

إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِندِ

مگر برای مژده دادن شما و برای آنکه آرام گیرد دل شما بآن و نیست فتح مگر از نزدیک

اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ

خدا غالب استوارکار یعنی کرد تا هلاک کند طایفه را از کافران یا مغلوب سازد

فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

پس باز گردند بی مراد نارسیده نیست ترا ازین کار چیزی یا مهربانی باز گردد برایشان

أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

یا عذاب کند ایشان را زیرا که ایشان ستمکارانند و خدایراست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا

می آمرزد هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و خدا آمرزنده مهربان است ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ

مومنان مخورید سود را و چندان تو بر تو و بترسید از خدا

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ وَأَطِيعُوا

تا باشد که رستگار شوید و بپناه گیرید از آن آتش که آماده کرده شده است برای کافران فرمان برید

اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن

خدا را و پیغمبر را تا شاید که بر شما مهربانی کرده شود و شتاب کنید بسوی آمرزش از

رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ الَّذِينَ

پروردگار خویش و بسوی بهشت که پهنای او مانند آسمانها و زمین است آماده کرده شده است برای پرهیزگاران آنانکه

يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ

خرج میکنند در آسایش و سختی و فرو خورندگان خشم و عفو کنندگان تقصیر

عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً

از مردمان و خدا دوست میدارد نیکوکاران را و آنانکه چون کار زشت کنند

أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ

یا ستم کنند بر خود یاد کنند خدا را پس آمرزش خواهند برای گناهان خود و کیست که بیامرزد

الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ

گناهان را مگر خدا و پیوسته نباشند بر آنچه کردند و دانسته

أُولٰئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

آنگروه یا داشن ایشان آمرزش است از پروردگار ایشان و بوستانها میرود زیر آن

الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ

جویها جاویدان در آنجا و نیک است اجر طاعت کنندگان هر آینه گذشته است پیش از شما

سُنَنٌ فَسِيْرُوْا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ

واقعه‌ها پس سیر کنید در زمین و ببینید چگونه بود آخر کار دروغ دارندگان

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَلَا تَهِنُوْا

این واضح کردن برای مردمان و راه نمودن و پند دادن برای پرهیزگاران و سست مشوید

وَلَا تَحْزَنُوْا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝ إِنْ يَّمْسَسْكُمْ

و اندوهناک مباشید و شمائید غالب اگر مسلمان هستید اگر برسد شما را

قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ

زخمی پس رسیده است جماعه کافران را زخمی مانند آن و این است ایام دولت میگردانیم آن را

النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ وَ

در میان مردمان برای آنکه معلوم سازد خدا مومنان را و شهید گرداند بعضی را از شما و

اللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ

خدا دوست نمیدارد ستمکاران را و تا خالص گرداند مسلمانان را و نابود کند

الْكٰفِرِيْنَ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ

کافران را آیا گمان کردید که در آئید به بهشت و هنوز متمیز نساخته است خدا

الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ

مجاهدان را از شما و پیش از آنکه جدا کند صابران را و هر آینه شما آرزو میکردید

الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوْهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ۝

مرگ را پیش از آنکه ملاقات کنید پس معاینه کردید آن را و شما مینگریستید

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُوْلٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَّاتَ

و نیست محمد مگر پیغمبر هر آینه گذشته اند پیش از وی پیغمبران آیا اگر بمیرد

أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ

یا کشته شود برگردید بر پاشنهای خود یعنی مرتد شوید و هر که برگردد بر پاشنهای خود پس هیچ زیان نرساند خدا را

شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللّٰهُ الشّٰكِرِينَ ۝ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلَّا بِاِذْنِ

وخدا ثواب خواهد داد شکر گذاران را و نیست هیچ شخص را که بمیرد الا باراده

اللّٰهِ كِتٰبًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ

خدا نوشته شده است مقید بوقت و هر که خواهد جزاء دنیا بدهیمش از ثواب دنیا و هر که خواهد

ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشّٰكِرِينَ ۝ وَكَاَيِّنْ مِنْ

جزاء آخرت بدهیمش از ثواب آخرت و نزدیک است که جزا دهیم شکر گذاران را و بسا

نَبِيٍّ قٰتَلَ مَعَهٗ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ

پیغمبر که قتال کردند با کفار همراه او خدا پرستان بسیار پس سستی نکردند بسبب مصیبت که بایشان رسید در راه

اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِينَ ۝ وَمَا كَا

خدا و ناتوانی نکردند و بیچارگی ننمودند و خدا دوست میدارد صابران را و نبود

قَوْلَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِي اَمْرِنَا

سخن این خدا پرستان بجز آنکه گفتند ای پروردگار ما بیامرز ما را گناهان ما و از حد گذشتن ما در کار ما

وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِينَ ۝ فَاٰتٰيهُمُ اللّٰهُ

و استوار ساز پای ما را و نصرت ده ما را بر قوم کافران پس عطا کرد ایشان را خدا

ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

جزاء نیک در دنیا و جزاء نیک در آخرت و خدا دوست میدارد نیکوکاران را

يٰاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلٰى

ای مومنان اگر فرمان کافران کنید باز گردانند شما را بر

اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خٰسِرِينَ ۝ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰيكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِينَ ۝

پاشنهای شما پس زیانکار شوید بلکه خدا یاری دهنده شما است و او بهترین یاری دهندگان است

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا اَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا

خواهیم انداخت در دل کافران بزدلی بسبب آنکه شریک مقرر ساختند با خدا چیزی را

لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَمَاْوٰيهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِينَ ۝ وَ

که هیچ حجت فرود نیاورده خدا برای او و جای ایشان دوزخ است و او بد جایگاه ستمگاران است

لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِهٖ حَتّٰى اِذَا فَشِلْتُمْ

هر آینه راست کرد خدا در حق شما وعده خود را چون میکشتید کافران را بحکم خدا تا وقتیکه بزدلی کردید

وتنازعتم

و بهترین احسان آنست اکتسام که نیکوئی کنند بجای جمعی که با ایشان بدی کرده باشند روزی
حسین بن علی رضی الله عنهما با جمعی مهمانان بر سر خوانی نشسته بود خادمش با کاسه آش گرم
بمجلس درآمد و از غایت دهشت پایش بحاشیه بساط برآمد کاسه بر سر شاهزاده افتاد و لختی
و آشش بر رخساره مبارکش فرو ریخت حسین از روی تادیب نه از روی تعذیب درو نگریست
بر زبان خادم جاری شد والکاظمین الغیظ حسین فرمود که خشم فرو خوردم خادم گفت والعافین
عن الناس حسین گفت عفو کردم خادم تتمه آیت برخواند که والله یحب المحسنین حسین جواب داد که
که از مال خود ترا آزاد کردم ~ بدی را مکافات کردن بدی * بر اهل صورت بود بخردی * بمعنی کسانی که
پی برده اند * بدی دیده و نیکوئی کرده اند و آورده اند که امام اعظم را رضی کسی طبانچه زد امام فرمود
که من هم میتوانم که ترا طبانچه زنم لیکن نزنم و قادرم برانکه با خلیفه از تو شکایت کنم اما نکنم و توانم که سحرگاه
از جفای تو بحضرت الله بنالم ولی ننالم و میسرم میشود که بقیامت کمر خصومت بربندم و داد خود از تو بستانم
واین نیز نکنم و اگر فردا امر رستگاری باشد و شفاعت من در پذیرند بی تو قدم در بهشت ننهم ~ مردی گمان مبر
که بزور هست و پردلی * با خشم گر برآئی دانم که کاملی * ۱۲ حسینی

[illegible] رضی الله عنهم

وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ

و نزاع کردید در کار خویش و نافرمانی کردید بعد از آنکه نمود شما را آنچه میخواستید

مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ

از شما کسی بود که میخواست دنیا و از شما کسی بود که میخواست آخرت را آنگاه باز گردانید شما را

لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

تا امتحان کند شما را و هر آیینه درگذرانید از شما و خدا صاحب رحمت است بر مومنان

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ

آنگاه که دور میرفتید در گریختن و متوجه نمیشدید بر هیچ کس و پیغمبر میخواند شما را

فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا

در جماعه پس شما پس داد شما را اندوهی بالا اندوهی تا اندوه نخورید بر آنچه از دست شما رفت و نه بر آنچه

أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ

رسید بشما و خدا با خبر است بآنچه میکنید باز فرود آورد بر شما پس از اندوه

أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ

ایمنی که پینکی بود می پوشید گروهی را از شما و گروهی دیگر بود که اندوهناک ساخته بود ایشان را نفسهای ایشان گمان میکردند

بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ

بخدا ناحق گمان کفر را میگفتند آیا هست ما را ازین کار چیزی

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ

بگو کار تمام خدا راست پنهان میدارند در دل خویش آنچه آشکارا نمیکنند برای تو میگویند

لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ

اگر بودی ما را ازین کار چیزی کشته نمیشدیم در اینجا بگو اگر می بودید در خانهای خویش

لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي

هر آیینه بیرون می آمدند کسانی که مقدر شده است بر ایشان کشته شدن بسوی کشتن گاه خویش و این برای

صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

تا آزمایش کند خدا آنچه در سینهای شماست و تا کامل عیار سازد آنچه در دل شماست و خدا دانا است بآنچه در سینهاست

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ

هر آیینه کسانی که روی گردانیدند از شما روزی که بهم آمدند دو جماعه یعنی کافر و مسلمانان جز این نیست که لغزانیدند ایشان را

ببعض ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم إن الله غفور حليم ۝ يا أيها
شومی بعض آنچه کردند و هر اینه عفو کرد خدا از ایشان هر اینه خدا آمرزنده بردبار است ای

الذين آمنوا لا تكونوا كالذين كفروا وقالوا لإخوانهم
مومنان مباشید مانند آنانکه کافر شدند و گفتند در حق برادران خویش

إذا ضربوا في الأرض أو كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا
وقتی که سفر کنند در زمین یا باشند بجهاد بیرون آمده اگر میبودند نزدیک ما نمی مردند

وما قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم والله يحيي ويميت
و کشته نمی شدند تا گرداند خدا این سخن را دریغ در دل ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند

والله بما تعملون بصير ۝ ولئن قتلتم في سبيل الله أو متم
و خدا بانچه میکنید بیناست و اگر کشته شدید در راه خدا یا مردید

لمغفرة من الله ورحمة خير مما يجمعون ۝ ولئن متم أو قتلتم
هر اینه آمرزشی از خدا و بخشایش بهتر است از آنچه جمع میکنند و اگر مردید یا کشته شدید

لإلى الله تحشرون ۝ فبما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت
البته بسوی خدا برانگیخته خواهید شد پس بسبب مهربانی از خدا نرم شدی برای ایشان و اگر میشدی

فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر
درشت خوی سخت دل پراکنده میشدند از حوالی تو پس درگذار از ایشان و آمرزش خواه

لهم وشاورهم في الأمر فإذا عزمت فتوكل على الله إن الله
برای ایشان و مشوره کن با ایشان در کار پس آنگاه که قصد محکم کردی پس اعتماد کن بر خدا هر اینه خدا

يحب المتوكلين ۝ إن ينصركم الله فلا غالب لكم وإن يخذلكم
دوست میدارد توکل کنندگان را اگر نصرت دهد شما را خدا هیچکس غالب نیست بر شما و اگر بی مددی بگذارد

فمن ذا الذي ينصركم من بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون
پس کیست که نصرت دهد شما را بعد از وی و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان

وما كان لنبي أن يغل ومن يغلل يأت بما غل يوم القيامة ثم
و هرگز خیانت از نبی نمی آید و هرکه خیانت کند خواهد آورد آنچه خیانت کرده روز قیامت باز

توفى كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون ۝ أفمن اتبع رضوان الله
تمام داده شود هر شخص را جزاء آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشوند آیا کسی که درپی خشنودی خدا رفت

كَمَنْ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰيهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝ هُمْ
مانند کسی که باز گشت بخشم خدا و جای او دوزخ است و بد جا است ایشان
دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى
بر مراتب اند نزدیک خدا و خدا بیناست بانچه میکنند هر اینه نعمت نهاد و منت نهاد خدا
الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ
بر مومنان آنگاه که فرستاد در میان ایشان پیغمبری از قوم ایشان میخواند بر ایشان آیات او
وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ
و پاک میسازد ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب و علم و هر اینه بودند پیش ازین
لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ اَوَلَمَّا اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا
در گمراهی آشکارا آیا چون رسید شما را مصیبتی که بتحقیق رسانیده بودید دو چندان
قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
گفتید از کجا آمد این مصیبت بگو آن از نزدیک نفوس شماست هر اینه خدا بر همه چیز
قَدِيْرٌ ۝ وَمَا اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ
توانا است و آنچه رسید شما را روزی که بهم آمدند دو گروه پس باراده خدا بود و تا تمیز سازد
الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا
مومنان را و تمیز سازد آنانرا که منافق شدند و گفته شد ایشان را بیائید بجنگید
فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنٰكُمْ هُمْ
در راه خدا یا دفع کنید کافرانرا گفتند اگر میدانستیم جنگ کردن متابعت میکردیم شما را ایشان
لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ
بسوی کفر آن روز نزدیکتر بودند ازیشان بجانب ایمان میگویند بدهان خویش
مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ قَالُوْا
آنچه نیست در دل ایشان و خدا داناتر است بآنچه پنهان میکنند آنانکه خود از جهاد باز نشستند گفتند
لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ
در حق برادران خویش که اگر فرمان ما بردندی کشته نمیشدند بگو دفع کنید از خویش
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
مرگ را اگر راست گو هستید و مپندار گمان مکن کسانی را که کشته شدند در راه خدا

أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ
بلکه زنده اند نزدیک پروردگار خویش روزی داده میشوند شادان بآنچه عطا کرده است ایشانرا خدا

مِن فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِم مِّنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ
از فضل خود و خوشوقت میشوند بسبب آنانکه هنوز بایشان نه پیوسته اند از پس ایشان که نیست ترس

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۞ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ
برایشان و نه ایشان اندوهگین شوند خوشوقت میشوند بنعمت خدا و فضل او

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ۞ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
و بآنکه خدا ضایع نمیکند مزد مومنان را آنانکه قبول کردند حکم خدا و رسول را

مِن بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ
بعد از آنکه رسیده بود بایشان زخم برای آنانکه از یشان نیکوکاری و تقوی کردند مزد

عَظِيمٌ ۞ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
بزرگ است آنانکه گفتند بایشان مردمان که کافران لشکر جمع کرده اند برای شما

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
پس بترسید از ایشان پس زیاده کرد این سخن ایمان ایشانرا و گفتند بس است ما را خدا و نیک کارگذار است

فَانقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ
پس بازگشتند بنعمت از خدا و فضل او نرسید بایشان هیچ رنجی و پیروی خوشنودی

اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ۞ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ
خدا کردند و خدا صاحب فضل بزرگ است جز این نیست که فریبنده شیطان است میترساند

أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۞ وَلَا
دوستان خود را یعنی ضعیف الاسلام را پس مترسید از کافران و بترسید از من اگر مومن هستید و

يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ
اندوهگین نکنند ترا یا محمد آنانکه می شتابند در نصرت کفر هر آینه ایشان هیچ زیان نرسانند خدا را

شَيْئًا ۗ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
میخواهد خدا آنکه نگرداند هیچ بهره ایشانرا بهره در آنجهان و برای ایشانرا عذاب بزرگ است

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ
هر آینه آنانکه خریدند یعنی اختیار کردند کفر را عوض ایمان هیچ زیان نرسانند خدا را و ایشانراست عذاب

ألیم

أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا

دردناک بوده و گمان نکنند کافران که مهلت دادن ما ایشان را بهتر در حق ایشان بجز این

نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ

که درنگ میدهیم ایشان را تا زیاده شوند در گناهکاری و ایشان راست عذاب خوار کننده هرگز خدا نگذارد

الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا

مسلمانان را بر آنچه الحال شما هستید بر آن تا آنکه جدا کند ناپاک را از پاک و هرگز

كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ

مطلع نکند خدا شما را بر غیب و لیکن خدا برمیگزیند از پیغمبران خود

مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ

هر کرا خواهد پس ایمان آرید بخدا و پیغمبران او و اگر ایمان آرید و تقوی کنید شما راست مزد

عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

بزرگ و باید که گمان نکنند آنانکه بخل میکنند با آنچه عطا کرده است خدا ایشان را از فضل خود

هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

این بخل را بهتر برای خویش بلکه او بدیست برای ایشان نزدیکست که بشکل طوق گردانیده شود آنچه

وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ

و خدا راست پس گذاشته اهل آسمانها و زمین و خدا با آنچه میکنید داناست هر آینه

سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ

شنید خدا سخن آنانکه گفتند که خدا فقیر است و ما توانگریم زود نویسیم

مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

آنچه گفتند و بنویسیم کشتن ایشان پیغمبران را بنا حق و بگوئیم بچشید عذاب سوزنده

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ

این عذاب بسبب عملی است که پیش فرستاده دستهای شما و بسبب آنکه خدا ستم کننده نیست بر بندگان آنانکه

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ

گفتند که خدا حکم فرستاده است بسوی ما که ایمان نه آریم هیچ پیغمبر تا آنکه بیارد قربانی

تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ

که بخورد او را آتش بگو آورده اند نزدیک شما پیغمبران پیش از من معجزه ها و آنچیز که شما گفتید

فلم قتلتموهم ان كنتم صدقين • فان كذبوك فقد كذب رسل

پس چرا کشتید ایشان را اگر راست گویانید • پس اگر بدروغ نسبت کردند ترا پس بدروغ نسبت کرده شده بود پیغمبران

من قبلك جاءو بالبينت والزبر والكتب المنير • كل نفس

پیش از تو آوردند حجتها را و صحیفه ها را و کتاب روشن • هر شخصی

ذائقة الموت وانما توفون اجوركم يوم القيمة فمن زحزح

چشنده موت است و جز این نیست که تمام داده خواهید شد مزدهای خویش را روز قیامت پس هر که دور کرده شد

عن النار وادخل الجنة فقد فاز وما الحيوة الدنيا الا متاع

از دوزخ و در آورده شد به بهشت پس هر آینه بمراد رسید و نیست زندگانی دنیا مگر بهره

الغرور • لتبلون في اموالكم وانفسكم ولتسمعن من الذين

فریبنده • البته آزمایش کرده خواهید شد در اموال شما و جانهای شما و البته خواهید شنید از آنانکه

اوتوا الكتب من قبلكم ومن الذين اشركوا اذى كثيرا

داده شده اند کتاب پیش از شما و از مشرکان سرزنش بسیار

وان تصبروا وتتقوا فان ذلك من عزم الامور • واذ اخذ

و اگر صبر کنید و پرهیزگاری نمایید پس هر آینه این خصلت از کارهای مقصود است • و یاد کن چون گرفت

الله ميثاق الذين اوتوا الكتب لتبيننه للناس ولا تكتمونه

خدا عهد اهل کتاب که البته بیان کنید کتاب را برای مردمان و نپوشید آنرا

فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما

پس بینداختند آن عهد را پس پشت خویش و گرفتند عوض وی بهای اندک پس بد چیزیست که

يشترون • لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون

می خریدند • مپندار کسانی را که شادمان میشوند بآنچه کرده اند و دوست میدارند

ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من العذاب

که ستوده شوند بآنچه نکرده اند پس مپندار ایشانرا در خلاص از عذاب

ولهم عذاب اليم • ولله ملك السموت والارض والله على كل

و ایشانراست عذاب درد دهنده • و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه

شيء قدير • ان في خلق السموت والارض واختلف اليل والنهار

چیز تواناست • هر آینه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد شد شب و روز

لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُوْدًا

نشانهاست خداوندان خرد را آنانکه یاد میکنند خدا را ایستاده و نشسته

وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ

و بر پهلوهای خویش خفته و تأمل میکنند در آفرینش آسمانها و زمین میگویند ای پروردگار ما نیافریدی

هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝ رَبَّنَا اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ

این را باطل پاکی است ترا پس نگاهدار ما را از عذاب آتش ای پروردگار ما هر آینه تو هر کرا در آری

النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝ رَبَّنَا اِنَّنَا سَمِعْنَا

بدوزخ هر آینه خوار کردی او را و نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده ای پروردگار ما هر آینه ما شنیدیم

مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

ندا کننده را که ندا میکند بسوی ایمان که ایمان آرید به پروردگار خویش پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما

ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَاٰتِنَا

گناهان ما را و دور کن از ما بدیهای ما را و بمیران ما را با نیکوکاران ای پروردگار ما و بده ما را

مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ

آنچه وعده کرده ما را بر زبان رسولان خود و رسوا مکن ما را روز قیامت هر آینه تو خلاف

الْمِيْعَادَ ۝ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ

وعده نمیکنی پس قبول کرد دعای ایشان را پروردگار ایشان بآنکه ضایع نمی سازم عمل هیچ عمل کننده از شما

مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا

از مرد یا زن بعض شما از جنس بعض است پس آنانکه هجرت کردند و بیرون کرده شدند

مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ

از خانهای خویش و رنجانیده شدند در راه من و جنگ کردند و کشته شدند البته دور کنم از ایشان

سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ

گناهان ایشان را و البته در آرم ایشانرا در باغهائی که میرود زیر آن جویها پاداش از

عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ

نزدیک خدا و خدا نزدیک اوست پاداش نیک باید که نفریبد ترا آمد شد

كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ۭ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۣ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

کافران در شهرها این بهره مندی اندک است بعد از آن جای ایشان دوزخ باشد و وی بد جای است

لكن الذين اتقوا ربهم لهم جنت تجري من تحتها الانهر

لیکن آنانکه بترسیدند از پروردگار خود ایشان راست بهشتها میرود زیر آن جویها

خلدين فيها نزلا من عند الله وما عند الله خير للابرار وان

جاویدان در آنجا تحفه از نزدیک خدا و آنچه نزدیک خداست بهترست نیکوکاران را و بدرستی

من اهل الكتب لمن يؤمن بالله وما انزل اليكم وما انزل اليهم

از اهل کتاب کسانند که ایمان می آرند بخدا و بآنچه فرود آورده شد بسوی شما و آنچه فرود آورده شد بسوی ایشان

خشعين لله لا يشترون بايت الله ثمنا قليلا اولئك لهم اجرهم

فروتنی کنندگان برای خدا نمی ستانند عوض آیتهای خدا بهاء اندک آنگروه ایشان راست مزد ایشان

عند ربهم ان الله سريع الحساب يايها الذين امنوا

نزدیک پروردگار ایشان بدرستی خدا زود حساب کننده است ای مومنان

اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله لعلكم

صبر کنید و محنت کشید و برای جهاد آماده باشید و بترسید از خدا باشد که

تفلحون

رستگار شوید

سورة النساء مدنية وهي مائة وست وسبعون آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

يايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس وحدة

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش که بیافرید شما را از یک کس

وخلق منها زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء و

و آفرید از آن یک کس زن او را و منتشر ساخت از آن دو کس مردان بسیار و زنان بیشمار و

اتقوا الله الذي تساءلون به والارحام ان الله كان عليكم

بترسید از آن خدا که از یکدیگر بنام او سوال میکنید و بترسید از قطع قرابت داری هر آینه خدا هست

رقيبا واتوا اليتمى امولهم ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب

نگاهبان شما و بدهید بیتیمان اموال ایشان را و بدل مکنید ناپاکیزه را به پاکیزه

ولا تأكلوا امولهم الى امولكم انه كان حوبا كبيرا

و مخورید اموال ایشان بهم آورده با اموال خویش هر آینه این گناه بزرگست

وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ

واگر ترسانید که عدل نتوانید کرد در حق دختران یتیمه پس نکاح کنید آنچه خوش آید شما را از سایر زنان

مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ

دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر ترسانید که درین صورت نیز عدل نتوانید کرد پس نکاح کنید یک زن را یا آنچه مالک

أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً

شده است دستهای شما این نزدیکتر است با آنکه جور نکنید و بدهید زنان را مهرهای ایشان که عطیه ایست از خدا بدل

فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا

پس اگر این زنان خوش شوند ببخشند شما را و بگذرند از بعضی مهر پس بخورید آنرا سازگار و خوشگوار

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ

و مدهید بیخردان را اموال خود که کرده است خدا آنرا سبب استقامت معیشت برای شما و بخورانید ایشان را

فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ

در آن و بپوشانید ایشانرا از آن اموال و بگوئید بایشان سخن نیکو و امتحان کنید یتیمان را یعنی در ایام صبا تا

إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ

آنگاه که برسند بحد نکاح یعنی بالغ شوند پس اگر دریافتید از ایشان حسن تدبیر پس رسانید بایشان

أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ

اموال ایشانرا و مخورید آن اموال را یعنی در صغر ایشان باسراف و شتابی از ترس آنکه بزرگ شوند و هر که باشد

غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا

توانگر پس باید که پرهیزگاری کند و هر که فقیر باشد پس باید که بخورد بوجه پسندیده پس چون

دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

رسانید بایشان اموال ایشانرا گواه گیرید بر ایشان و کافیست بحقیقت خدا حساب کننده

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ

مردان راست بهره از آنچه بگذارند پدر و مادر و خویشان و زنان راست

نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ

حصه است از آنچه بگذارند پدر و مادر و خویشان از آنچه کم باشد آن مال یا بسیار

نَصِيبًا مَفْرُوضًا وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

حصه مقرر کرده شده و چون حاضر شوند نزدیک قسمت میراث خویشان و یتیمان

عقوبت خورندگان مال یتیمان

وَالْمَسٰكِيْنُ فَارْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا وَلْيَخْشَ

وگدایان پس بدهید ایشان را چیزی از آن یعنی بطریق استحباب و گوئید برای ایشان سخنی نیکو و باید که بترسند

الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا خَافُوْا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ

ز خدا آنانکه اگر بگذارند بعد خود اولاد ناتوان خایف باشند بر ایشان پس باید از خدا بترسند

وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَأْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا

و باید که بگویند سخن استوار هر آینه آنانکه میخورند اموال یتیمان بظلم

اِنَّمَا يَأْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ۝ يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ

جز این نیست که میخورند در شکمهای خویش آتش را و در آیند بدوزخ حکم میکند خدا

فِيْٓ اَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ فَاِنْ كُنَّ نِسَآءً

در حق اولاد شما که مرد راست مانند حصه دو زن پس اگر اولاد میت همه دختران باشند

فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ

زیاده از دو پس ایشانراست دو سیم حصه از آنچه میت گذاشته است و اگر دختر یک باشد پس او راست نیم

وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ

و میت پدر و مادر را هر یکی را از ایشان ششم حصه از آنچه بگذاشته است اگر باشد میت را فرزندی

فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ

پس اگر نباشد او را فرزندی و وارث او پدر و مادر او شدند پس مادر او راست سیم حصه پس اگر باشند

اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ

برادران پس مادر او را ششم حصه بعد از ادای وصیتی که میت بآن کرده بود یا بعد ادای دین

اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيْضَةً

پدران شما و پسران شما نمیدانید که کدام یک از ایشان نزدیکتر است در نفع رسانیدن شما حصه معین کرده

مِّنَ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ

از جانب خدا هر آینه هست خدا دانا استوار کار و شما راست نیم آنچه بگذاشته اند

اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ

زنان شما اگر نباشد ایشان را فرزندی پس اگر ایشان را فرزندی باشد شمارا است

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ

چهارم حصه از آنچه بگذاشتند زوجات شما از پس وصیتی که زوجات شما وصیت کرده باشند بدان یا پس از قضا ادای دین

وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ

شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ

وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ

يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ۚ وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا

مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ

كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوٓءَ
بسیت باز گردنده مهربان. بجز این نیست که وعده قبول توبه لازم بر خداست برای آنکه میکنند معصیت
بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِن قَرِيبٍ فَأُولٰٓئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
بنادانی بعد از آن توبه کنند از نزدیکی یعنی پیش از حضور مرگ پس آن گروه برحمت باز گردد خدا بر ایشان
وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّـَٔاتِ
و هست خدا دانا استوار کار. و نیست وعده قبول توبه آنکه مر آنکه میکنند معاصی
حَتَّىٰٓ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْـَٔانَ وَلَا الَّذِينَ
تا آنگاه که پیش آید کسی را از ایشان مرگ گوید هر آینه من توبه کردم الحال و نه آنکسان که
يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولٰٓئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ
میرند و ایشان کافر میرند این گروه آماده ساختیم برای ایشان عذاب دردهنده. ای
ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَن تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
مومنان حلال نیست شما را آنکه میراث گیرید زنان را و ایشان ناخوش باشند و منع نکنید ایشان را
لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّآ أَن يَأْتِينَ بِفَٰحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ
تا ببرید بعض آنچه داده اید ایشان را مگر آنکه بکنند کار بد آشکار امیتوان ایذا داد
وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِن كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰٓ أَن تَكْرَهُوا
و زندگانی کنید با زنان بوجه پسندیده زیرا که اگر ناپسند کنید ایشان را شاید که ناپسند کنید
شَيْـًٔا وَيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝ وَإِنْ أَرَدتُّمُ اسْتِبْدَالَ
چیزی را و پیدا کند خدای تعالی در آن چیز خیر بسیار. و اگر خواهید بدل کردن
زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ إِحْدَىٰهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا
زنی بجای زنی و داده باشید یکی را از ایشان قنطار پس باز مگیرید
مِنْهُ شَيْـًٔا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ۝ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ
از آن مال چیزی آیا میگیرید آنرا بستم و تعدی آشکارا. و چگونه گیرید آنرا
وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ۝
و حال آنکه رسیده است بعض شما به بعض یعنی مباشرت کردید و گرفتند زنان از شما عهد محکم را
وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ ءَابَآؤُكُم مِّنَ النِّسَآءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
و نکاح مکنید کسی که نکاح با او کرده باشند پدران شما از زنان لیکن آنچه گذشت عفو است

انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا ۝ حرمت عليكم امهتكم
بدرستیکه این هست کار بد و مبغوض و این بد راهی است حرام کرده شد بر شما مادران شما
وبنتكم واخوتكم وعمتكم وخلتكم وبنت الاخ وبنت الاخت
و دختران شما و خواهران شما و خواهران پدران شما و خواهران مادران شما و دختران برادران و دختران خواهران
وامهتكم التي ارضعنكم واخوتكم من الرضاعة وامهت نسائكم
و مادران شما آنهایی که شیر داده‌اند و خواهران شما از جهت شیر خوردن و مادران زنان شما
وربائبكم التي في حجوركم من نسائكم التي دخلتم بهن فان لم تكونوا
و دختران زنان شما که در کنار شما پرورش یابند از بطن آن زنان که وطی کرده‌اید با ایشان پس اگر وطی نکرده
دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل ابنائكم الذين من
باشید با ایشان هیچ گناه نیست بر شما و زنان پسران شما که از
اصلابكم وان تجمعوا بين الاختين الا ما قد سلف ان الله كان
پشت شما باشند و حرام کرده شد آنکه جمع کنید میان دو خواهر لیکن آنچه گذشت بدرستیکه خدا
غفورا رحيما ۝ والمحصنت من النساء الا ما ملكت ايمانكم
آمرزنده مهربان و حرام کرده شد زنان شوهردار مگر آنچه مالک شده است دست شما
كتب الله عليكم واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا باموالكم
لازم ساخته است خدا بر شما و حلال کرده شد شما را ماسوای این همه محرمات حلال کرده شد که طلب نکاح کنید با مالها
محصنين غير مسفحين فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن
عفت کنان نه شهوت رانان ۲ پس کسی که لذت گرفتید با او از زنان بدهید ایشان را مهرهای ایشان
فريضة ولا جناح عليكم فيما ترضيتم به من بعد الفريضة
مقرر کرده شد و نیست گناه بر شما در آنچه با یکدیگر راضی شوید بعد مهر مقرر یعنی بعد مقرر کردن
ان الله كان عليما حكيما ۝ ومن لم يستطع منكم طولا ان ينكح
بدرستیکه خدا هست دانا استوار کار و هر که نتواند از شما از جهت توانگری که نکاح
المحصنت المؤمنت فمن ما ملكت ايمانكم من فتيتكم
زنان آزاد مسلمان را پس باید که نکاح کند از آنچه مالک شده است دست شما از کنیزکان شما
المؤمنت والله اعلم بايمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن
که مسلمان باشند و خدا داناتر است با ایمان شما بعض شما از جنس بعض است ۲ پس نکاح کنید کنیزکان را

بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَٰتٍ

به دستوری خداوندان ایشان و بدهید ایشان را مهرایشان به خوشنودی در حالیکه عفیفه باشند

غَيْرَ مُسَٰفِحَٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ فَإِذَآ أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ

نه زنا کنندگان آشکارا و نه دوست پنهانی گیرنده پس چون در حباله زوج آمدند اگر

بِفَٰحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ

زنا کنند پس بر ایشان است نیمه مقدار آنچه بر زنان آزاد است از عقوبت آن نکاح کنیزکان

لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

کسی راست که بترسد از گناه و اگر صبر کنید بهتر است شما را و خدا آمرزنده مهربان است

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ

میخواهد خدا که بیان کند در شما و بنماید شما را راههای کسانی که پیش از شما بودند

وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ

و برحمت بازگردد بر شما و خدا دانا راستکار است و خدا میخواهد که برحمت بازگردد بر شما

وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَٰتِ أَن تَمِيلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝ يُرِيدُ

و میخواهند آنانکه پیروی شهوات کنند که کجروی کنید کجروی عظیم میخواهد

اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَٰنُ ضَعِيفًا ۝ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ

خدا که سبک کند از شما و آفریده شده است انسان ضعیف ای

ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوٓا أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِالْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ

مومنان مخورید اموال خودرا در میان خویش بناحق و لیکن بخورید [illegible]

تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوٓا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ

آن داد و ستد تجارت باشد بعد رضامندی یکدیگر از شما و مکشید خویشتن را هر آینه خداست بشما

رَحِيمًا ۝ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَٰنًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا

مهربان و هرکه چنان کند به تعدی و ستم پس زود در آریمش بدوزخ

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ

و این بر خدا آسان است اگر احتراز کنید از گناهان منهیات

نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا ۝ وَلَا تَتَمَنَّوْا

نابود سازیم از شما صغایر شما را و در آریم شما را بمحل گرامی و تمنا مکنید

ما فضل الله

مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا وَ

مرتبه را که خدا تعالی بان بزرگی داده بعضی را از شما بر بعضی مردان را هست بهره از آنچه حاصل کرده

لِلنِّسَآءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَ سْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

و زنان را هست بهره از آنچه حاصل کرده اند و سوال کنید بجناب خدا از بخشایش او هرآینه خدا هست

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا وَ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ

بهمه چیز دانا و مقرر کردیم وارثان برای هر چیزی از آنچه گذاشته اند پدر و مادر و

الْاَقْرَبُوْنَ وَ الَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

خویشان و کسانیکه ایشان را مربوط ساخته است عهدهای شما پس بدهید ایشان را بهره ایشان هرآینه خدا هست

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ۝ اَلرِّجَالُ قَوّٰامُوْنَ عَلَى النِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ

بر همه چیز حاضر ۳ مردان تدبیر کار کننده اند مسلط شده بر زنان از سبب آنکه فضل نهاد

بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَ بِمَا اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ

بعض آدمیان را بر بعض و بسبب آنکه خرج کردند از اموال خویش پس زنان نیکوکار فرمان بردار

حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ وَ الّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ

نگاه دارنده اند مال و آبرو را در غیبت زوج نگاه داشت خدا و آن زنان که معلوم کنید سرکشی ایشان پس پند دهید

وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوْهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا

و ترک کنید ایشان را در خوابگاه یعنی مباشرت مکنید و بزنید ایشان را پس اگر فرمان بردار شما گردند پس مجویید

عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ۝ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

برایشان راهی را [illegible] هرآینه هست خدا بلند مرتبه بزرگ قدر و اگر معلوم کردید حالت

بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ يُّرِيْدَا اِصْلَاحًا

میان زن و شوهر پس معین کنید صلح کاری از خویشان مرد و صلح کاری از خویشان زن اگر این صلح کاران بخواهند صلح

يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ۝ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا

البته موافقت کند خدا تعالی در میان ایشان هرآینه هست خدا دانا آگاه و بپرستید خدا را و شریک او مگردانید

بِهٖ شَيْئًا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّ بِذِي الْقُرْبٰى وَ الْيَتٰمٰى وَ الْمَسٰكِيْنِ وَ

چیزی را و به پدر و مادر نیکوکاری کنید و به خویشان و یتیمان و گدایان و

الْجَارِ ذِي الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

بهمسایه خویشاوند و بهمسایه اجنبی و بهمنشین به پهلو نشسته و بمسافر

وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا

و آنچه دست شما مالک اوست یعنی غلامان و کنیزکان براینه خدا دوست ندارد کسی را که باشد متکبر خود ستاینده

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

و دوست ندارد آنانرا که بخل میکنند و مردمان را به بخل میفرمایند و میپوشند آنچه خدا داده است ایشان را

مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ

از فضل خود و آماده ساختیم برای کافران عذاب سوا کننده و آنانرا که خرج میکنند

أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ

اموال خود را برای نمودن مردمان و معتقد نیستند بخدا و روز قیامت و هر که

يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ۝ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ

شیطان یار او باشد پس وی بد یار است و چه زیان بود برایشان اگر ایمان آوردند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا إِنَّ اللَّهَ

و روز آخر و خرج میکردند از آنچه خدا داده است ایشان را و هست خدا با ایشان دانا براینه خدا

لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ

ستم نمیکند وزن ذره و اگر آن عمل نیکی باشد دو چندان کند اوش و بدهد از نزدیک خود

أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ

مزد بزرگ چه حال باشد آنگاه که بیاریم از هر قوم گواهی و بیاریم ترا یا محمد

عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا

گواه بر این امت آنروز آرزو کنند آنانکه کافر شدند و نافرمانی

الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا

پیغمبر کردند کاشکی برایشان زمین هموار شودی و نپوشند از خدا هیچ سخن ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا

مومنان بنماز نزدیک مشوید و حالانکه شما مست باشید تا آنکه بفهمید آنچه

تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

بزبان میگوئید و بنماز نزدیک مشوید در حال جنابت مگر مسافر باشید تا آنکه غسل کنید و اگر

مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ

بیمار باشید یا مسافر یا بیاید کسی از شما از جای ضرور یا مباشرت زنان کنید

فلم تجدوا ماءً فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم
و نیابید آب را پس قصد بکنید بزمین پاک پس مسح کنید بروی های خویش
وايديكم ان الله كان عفوا غفورا ۝ الم تر الى الذين
و دستهای خویش هر آینه هست خدا عفو کننده بخشاینده آیا ندیدی بسوی آنکه
اوتوا نصيبا من الكتب يشترون الضللة ويريدون ان
داده شد بهره از کتاب یعنی یهود می ستانند گمراهی را و میخواهند که شما
تضلوا السبيل ۝ والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا وكفى
گم کنید راه را و خدا داناتر است بدشمنان شما و خدا دوست بس است و خدا بس است
بالله نصيرا ۝ من الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه
یاری دهنده از یهود قومی هست که تغییر میکنند کلمه را از جای آنها
ويقولون سمعنا وعصينا واسمع غير مسمع وراعنا ليا
و میگویند که بشنیدیم و عاصی شدیم و میگویند اسمع غیر مسمع و راعنا می پیچانند سخن
بالسنتهم وطعنا في الدين ولو انهم قالوا سمعنا واطعنا و
بزبان خویش و طعنه میزنند در دین و اگر ایشان گفتندی شنیدیم سخن تو فرمان بردیم امر ترا و
اسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم
بشنو سخن ما را و در ما نگاه کن هر آینه بودی بهتر ایشان را و درست تر و لیکن لعنت کرده است ایشان را خدا بسبب ... کفران
فلا يؤمنون الا قليلا ۝ يايها الذين اوتوا الكتب امنوا
پس ایمان نمی آرند مگر اندکی ای اهل کتاب ایمان آرید
بما نزلنا مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها
بآنچه فرو داوردیم باور کننده آنچه با شماست پیش ازآنکه محو کنیم صورت رویها را پس برگردانیم
على ادبارها او نلعنهم كما لعنا اصحب السبت وكان امر الله
بر شکل پشت رویها یا لعنت کنیم ایشان را چنانچه لعنت کردیم اهل شنبه را و هست اراده خدا
مفعولا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك
کرده شده هر آینه خدا نمی آمرزد آنکه او را شریک مقرر کرده شود و می آمرزد غیر آن
لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى اثما عظيما ۝ الم تر الى الذين
هر کرا خواهد و هر که شریک خدا مقرر کند هر آینه افترا کرده بگناه بزرگ آیا ندیدی بسوی آنکه

يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء ولا يظلمون فتيلا

انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به اثما مبينا

الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتب يؤمنون بالجبت

والطاغوت ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى

من الذين امنوا سبيلا . اولئك الذين لعنهم الله ومن

يلعن الله فلن تجد له نصيرا . ام لهم نصيب من الملك فاذا

لا يؤتون الناس نقيرا . ام يحسدون الناس على ما اتيهم الله

من فضله فقد اتينا ال ابراهيم الكتب والحكمة واتينهم

ملكا عظيما . فمنهم من امن به ومنهم من صد عنه وكفى

بجهنم سعيرا . ان الذين كفروا باياتنا سوف نصليهم نارا

كلما نضجت جلودهم بدلنهم جلودا غيرها ليذوقوا العذاب

ان الله كان عزيزا حكيما . والذين امنوا وعملوا الصلحت

سندخلهم جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا

زود در آریم ایشانرا ببوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان الخامسة

لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۔ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ
ایشان را ست اندر آن جا زنان پاک کرده شده و در آریم ایشان را بسایه نیک ... همانا خدا میفرماید شما را

أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمٰنٰتِ إِلٰى أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ
که اداکنید امانتها بسوی اهل آن و میفرماید که حکم براستی کنید چون

تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا
حکم کنید میان مردمان براستی همانا خدا نیکو چیزیست که پند میدهد شما را همانا خدا هست شنوا بینا

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللّٰهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ
ای مومنان فرمان برداری کنید خدا را و فرمان برداری کنید پیغمبر را و فرمان روایان را

مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
از جمله خویش پس اگر اختلاف کنید در چیزی پس راجع کنید او را بسوی خدا و پیغمبر اگر

تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۔
اعتقاد میدارید بخدا و روز آخر این بهترست و نیکوتر باعتبار عاقبت

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
آیا ندیدی کسانی که گمان میکنند که ایمان آوردند بانچه بسوی تو نازل کرده شده و بانچه

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا
پیش از تو نازل کرده شد میخواهند که قضایای خویش رفع کنند بسوی سرکش و حالانکه فرموده شده

أَنْ يَكْفُرُوا بِهٖ وَيُرِيدُ الشَّيْطٰنُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلٰلًا بَعِيدًا ۔
که نامعتقد وی باشوند و میخواهد شیطان که گمراه سازد ایشان را گمراهی دور

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ
و چون گفته شود ایشان را بیایید بسوی آنچه نازل کرده خدا و بسوی پیغمبر ببینی

الْمُنٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ۔ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ
آن منافقان را که باز میمانند از تو با عراض پس چه حالت آنگاه که برسد ایشان را مصیبتی

بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ إِنْ أَرَدْنَا
بسبب آنچه پیشتر فرستاده دستهای ایشان پس بیایند نزدیک تو قسم میخورند بخدا اگر خواسته بودیم

إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۔ أُولٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
مگر نیکوکاری و موافقت کردن میانه در میان خصوم این گروه آنند که میداند خدا آنچه در دل ایشانست

فأعرض عنهم وعظهم وقل لهم في أنفسهم قولا بليغا ۔ وما

پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشان را و بگو ایشان را سخنی موثر در دل ایشان و

أرسلنا من رسول إلا ليطاع بإذن الله ولو أنهم إذ ظلموا

نفرستادیم هیچ پیغمبر را مگر آنکه فرمان برداری کرده شود بحکم خدا و اگر این جماعه وقتیکه ستم کردند

أنفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا

بر خویشتن بیامدندی نزدیک تو پس آمرزش طلب کردندی از خدا و طلب آمرزش کردی برای ایشان پیغمبر هر آینه یافتندی

الله توابا رحيما ۔ فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما

خدا را بر حمت باز آینده مهربان پس قسم به پروردگار تو که ایشان مسلمان نباشند تا حاکم کنند ترا در

شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا

اختلافی که واقع شود میان ایشان باز نیابند در دل خویش تنگی از آنچه حکم نمودی تو و قبول کنند

تسليما ۔ ولو أنا كتبنا عليهم أن اقتلوا أنفسكم أو اخرجوا من

با نقیاد و اگر ما می نوشتیم یعنی واجب کردیم بر ایشان که بکشید خویشتن را یا بیرون شوید از

دياركم ما فعلوه إلا قليل منهم ولو أنهم فعلوا ما

خانهای خویش نمیکردند این را مگر اندکی از ایشان و اگر میکردند آنچه

يوعظون به لكان خيرا لهم وأشد تثبيتا ۔ وإذا لآتيناهم

پند داده میشوند بدان هر آینه بهتر بودی ایشان را و محکم تر در استواری دین و آنگاه البته میدادیم

من لدنا أجرا عظيما ۔ ولهديناهم صراطا مستقيما ۔ ومن يطع الله

از نزدیک خویش مزد بزرگ و دلالت میکردیم ایشان را براه راست و هرکه فرمان برد خدا

والرسول فأولئك مع الذين أنعم الله عليهم من النبيين و

و رسول را پس این جماعه همراه آنکسانند که انعام کرده است خدا بر ایشان از پیغمبران و

الصديقين والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا ۔

صدیقان و شهیدان و صالحان و نیکو رفیق اند ایشان همراه

ذلك الفضل من الله وكفى بالله عليما ۔ يا أيها الذين آمنوا خذوا

این بخشایش از خداست و بس است خدا دانا ای مسلمانان بگیرید

حذركم فانفروا ثبات أو انفروا جميعا ۔ وإن منكم لمن ليبطئن

سلاح خود را پس بروید یعنی بغزا گروه گروه یا بیرون روید همه جمع آمده و هر آینه بعض از شما آنست که درنگ میکند

فان

فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا

پس اگر برسد بشما مصیبتی گوید هراینه انعام کرد خدا بر من چون نبودم حاضر با ایشان

ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه

واگر برسد بشما نعمتی از خدا بگوید گویا هرگز نبود میان شما و میان وی

مودة يليتني كنت معهم فافوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل الله

دوستی کاشکی بودمی با ایشان تا یافتمی مطلب بزرگ پس باید که جنگ کنند در راه خدا

الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ومن يقاتل في سبيل الله

آنکسان که میفروشند زندگانی دنیا را بآخرت و هر که جنگ کند در راه خدای

فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه اجرا عظيما وما لكم لا تقاتلون

پس کشته شود یا غالب آید بدهیمش مزد بزرگ و چیست شما را که جنگ نمیکنید

في سبيل الله والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان الذين

در راه خدا و برای بیچارگان از مردان و زنان و کودکان [illegible]

يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا

میگویند ای پروردگار ما بیرون آر ما را ازین دیه که ستمکارند اهل آن و مقرر کن برای

من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك نصيرا الذين ءامنوا

از نزدیک خود کارسازی و مقرر کن برای ما از نزدیک خود یاری دهنده آنکسانکه مومنانند

يقاتلون في سبيل الله والذين كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت

کارزار میکنند در راه خدا و آنکه کافرانند میجنگند در راه معبود باطل

فقاتلوا اولياء الشيطن ان كيد الشيطن كان ضعيفا الم تر الى

پس جنگ کنید با دوستان شیطان هراینه حیله شیطان سست است آیا ندیدی

الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة وءاتوا الزكوة فلما

بسوی کسانیکه گفته شد ایشانرا باز دارید دست خود و برپا دارید نماز و بدهید زکوة [illegible]

كتب عليهم القتال اذا فريق منهم يخشون الناس كخشية الله

پس چون نوشته شد برایشان جنگ ناگاه گروهی از ایشان میترسند از مردمان همچو ترسیدن از خدا یا

او اشد خشية وقالوا ربنا لم كتبت علينا القتال لولا اخرتنا

یا زیاده تر و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار [illegible] ما را

إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
تا وقتی نزدیک بگو بهره مندی دنیا اندکست و آخرت بهتر است آنرا که پرهیزگاری کند

وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ
و ستم کرده نشوید مقدار رشته هر جا که باشید دریابد شما را مرگ و اگر چه باشید

فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ
در حصارهاء محکم و اگر برسد بایشان نعمتی گویند این از نزدیک خدا است

وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ
و اگر برسد بایشان سختی گویند یا محمد این از نزدیک تو است بگو همه از نزدیک خدا است

فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا مَّا أَصَابَكَ
پس چه حال است این قوم را نزدیک نیستند که بفهمند سخن آنچه رسید بتو

مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ
از نعمت پس از خدا است و آنچه رسید بتو از محنت پس از نفس تست و فرستادیم ترا

لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ
برای پیغمبر مردمان و بس است خدا حاضر هر که فرمان برداری کند رسول را پس بتحقیق فرمان برد

اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ
خدا را و هر که اعراض کرد پس نفرستادیم ترا بر ایشان نگاهبان و میگویند در دل فرمان برداری

فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ
پس چون بیرون روند از نزدیک تو گروهی از ایشان بوقت شب رای زنند غیر آنچه تو میگفتی

وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ
و خدا می نویسد در نامه اعمال آنچه شب میگویند پس اعراض کن از ایشان و توکل نما بر خدا و خدا کارساز

بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ
بس است آیا تامل نمیکنند در قرآن اگر بودی از نزدیک

غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ
غیر خدا البته یافتندی در آن اختلاف بسیار و وقتیکه بیاید نزدیک ایشان چیزی از

الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ
ایمنی یا ترس مشهور سازند آنرا و اگر راجع میکردانید آنرا بسوی پیغمبر و بسوی

أولي الأمر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله

عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطن إلا قليلا . فقاتل في سبيل الله

لا تكلف إلا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله أن يكف بأس

الذين كفروا والله أشد بأسا وأشد تنكيلا . من يشفع شفاعة

حسنة يكن له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له

كفل منها وكان الله على كل شيء مقيتا . وإذا حييتم بتحية

فحيوا بأحسن منها أو ردوها إن الله كان على كل شيء حسيبا .

الله لا إله إلا هو ليجمعنكم إلى يوم القيمة لا ريب فيه ومن

أصدق من الله حديثا . فما لكم في المنفقين فئتين والله

أركسهم بما كسبوا أتريدون أن تهدوا من أضل الله ومن يضلل

الله فلن تجد له سبيلا . ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون

سواء فلا تتخذوا منهم أولياء حتى يهاجروا في سبيل الله

فإن تولوا فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا

مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيرًا ۝ اِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ

مِيثَاقٌ اَوْ جَآءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوا

قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ

فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا

رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا فَاِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ

السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ

وَاُولٰئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ اِلَّا اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كَانَ مِنْ

قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَاِنْ كَانَ

مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلٰى اَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ

رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً

برده مسلمان پس هرکه نیابد برده را پس لازم است روزه داشتن دو ماه پی در پی مشروع در کفارت

من الله بجهة قبول توبه است

مِنَ اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ

از جانب خدا و هست خدا دانا استوار کار و هر که بکشد مسلمانی را بقصد پس جزا او

جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

دوزخ جاوید آنجا و خشم گرفته است برو خدا و لعنت کرد او را و آماده ساخت برای او عذاب

عَظِيمًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوا

بزرگ ای مسلمانان چون سفر کنید در راه خدا برای جهاد پس نیک تفحص کنید

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ

و مگوئید کسی را که بسوی شما اسلام انداخته است نیستی تو مسلمان میطلبید متاع

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَٰلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ

زندگانی دنیا پس نزدیک خدا غنیمتها بسیار است همچنین بودید شما پیش ازین

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ لَا يَسْتَوِي

پس انعام کرد خدا بر شما پس تفحص کنید هر آئینه خدا هست بآنچه میکنید آگاه برابر نیستند

الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي

نشینندگان غیر معذور از مسلمانان و جهاد کنندگان در

سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ

راه خدا بمالهای خویش و جانهای خویش فضل داده است خدا مجاهدان را بمالهای خویش

وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ

و جانهای خویش بر نشینندگان در مرتبه و هر یکی را وعده نیک کرده است خدا و افزون داد

اللّٰهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً

خدا مجاهدان را به نسبت نشینندگان مزد بزرگ افزونی داده است مرتبها از جانب خویش و

وَرَحْمَةً وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ

و بخشایش و هست خدا آمرزنده مهربان هر آئینه آنانکه فرشتگان قبض ارواح ایشان کردند

ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ

در حالتیکه ستمکار بودند بر خویشتن گفتند در چه حال بودید شما گفتند بودیم بیچارگان در زمین

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

گفتند آیا فراخ نبود زمین خدا تا هجرت میکردید در آن پس آن جماعه جای ایشان

جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ
دوزخ است و او بد جای است مگر آنانکه بحقیقت بیچاره اند از مردان و
النِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا
زنان و کودکان هیچ چاره نمیتوانند و هیچ راه نمی یابند
فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ۝
پس آن جماعه نزدیک است که خدا عفو کند از ایشان و هست خدا عفو کننده آمرزش کننده
وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً
و هرکه ترک وطن بکند در راه خدا بیابد در زمین آرامگاه بسیار و فراخی معیشت
وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ
و هرکه بیرون رود از خانه خود بهجرت کنان بسوی خدا و پیغمبر او پس دریابد او را
الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَإِذَا
موت یعنی در راه قبل وصول بمقصد پس بتحقیق ثابت شد مزد او بر خدا و هست خدا آمرزنده مهربان و چون
ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ
سفر کنید در زمین پس نیست بر شما گناهی در آنکه کوتاه سازید قدری از نماز
إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا
اگر ترسید از آنکه در بلا افکنند شما را کافران هر آینه کافران هستند شما را دشمن
مُبِينًا ۝ وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ
آشکارا و چون باشی در میان ایشان وقت خوف پس بپا کنی برای ایشان نماز را پس باید که بایستد گروهی از ایشان
مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ
با تو و باید که بگیرند سلاح خویش پس چون سجده روند پس آن گروه دیگر باید که پیش از ایشان باشند
وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا
و باید که بیاید آن گروه دیگر که هنوز نماز نکرده اند پس نماز کنند با تو و باید که بگیرند
حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ
حذر و سلاح خود را آرزو کردند کافران کاش غافل شوید از سلاح خویش
وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
و متاع خویش پس حمله کنند بر شما یکباره و هیچ گناه نیست بر شما

یعنی رباعی را دو رکعت گزارید مراد حنفیه

یعنی مقابل عدو

ان کان

إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰ أَن تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ
اگر باشد شما را رنجی از باران یا بیمار باشید در آنکه بنهید سلاح خویش
وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا فَإِذَا
و البته بگیرید حذر خود را بدرستیکه خدا آماده کرده است برای کافران عذاب رسوا کننده پس چون
قَضَيْتُمُ الصَّلَوٰةَ فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا
نماز تمام کردید پس یاد کنید خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلوهای خویش پس چون
اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ إِنَّ الصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا
آرام گیرید بر پا کنید نماز را بطریق تمام ... بدرستیکه هست نماز بر مؤمنان فرض
مَّوْقُوتًا وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِن تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ
وقت معین گردیده و سستی مکنید در جست وجوی کفار اگر شما درد مند شوید پس ایشان نیز
يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ
درد مند میشوند چنانکه شما میشوید و شما امید میدارید از خدا آنچه ایشان امید ندارند و هست خدا
عَلِيمًا حَكِيمًا إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
دانا استوار کار بدرستیکه ما فرود آوردیم بتو کتاب را براستی تا حکم کنی میان مردمان
بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُن لِّلْخَائِنِينَ خَصِيمًا وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
بآنچه شناسا ساخته است ترا خدا و مباش خصومت کننده برای خیانت کنندگان و آمرزش خواه از خدا بدرستیکه خدا
كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ
هست آمرزنده مهربان و خصومت مکن از جانب آنانکه خیانت میکنند با نفس خویش
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ
بدرستیکه خدا دوست ندارد آنرا که باشد خیانت کننده گناهکار پنهان میکنند از مردمان
وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ
و پنهان نمیکنند از خدا و او با ایشان است آنگاه که شب مشورت میکنند آنچه خدا نمی پسندد از
الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا هَا أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ جَادَلْتُمْ
تدبیر و هست خدا بآنچه میکنند در گیرنده آگاه باشید شما ایشوم که خصومت کردید
عَنْهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا فَمَن يُجَادِلُ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ

از طرف خیانت کنندگان در زندگانی دنیا پس که خصومت خواهد کرد با خدا از طرف ایشان روز قیامت آیا کیست که باشد

عليهم وكيلا ۝ ومن يعمل سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله
بر ایشان کارسازنده و هرکه بکند کار بد یا ستم کند بر خویش باز آمرزش طلبد از خدا بیابد خدا

غفورا رحيما ۝ ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه وكان الله
آمرزنده مهربان و هرکه بکند گناهی پس جز این نیست که میکند آنرا بر جان خویش و هست خدا

عليما حكيما ۝ ومن يكسب خطيئة أو إثما ثم يرم به بريئا فقد
دانا استوارکار و هرکه بکند خطائی یا گناهی باز تهمت کند آن بیگناه را پس

احتمل بهتانا وإثما مبينا ۝ ولولا فضل الله عليك ورحمته لهمت
بر خود برداشت افترا و گناه ظاهر را و اگر نبودی فضل خدا بر تو و بخشایش او قصد کرده بودی

طائفة منهم أن يضلوك وما يضلون إلا أنفسهم وما يضرونك
گروهی از ایشان که گمراه کنند ترا و گمراه نمیکنند مگر خویشتن را و هیچ زیان نرسانند بتو

من شيء وأنزل الله عليك الكتب والحكمة وعلمك ما لم تكن
به هیچ چیز و فرود آورده است خدا بر تو کتاب و دانش و آموخته است ترا آنچه

تعلم وكان فضل الله عليك عظيما ۝ لا خير في كثير من نجويهم
نبودی که میدانستی و هست فضل خدا بر تو بزرگ و نیست خوبی در بسیاری از مشورت پنهانی ایشان

إلا من أمر بصدقة أو معروف أو إصلاح بين الناس ومن
مگر کسی که فرماید بصدقه یا کار پسندیده یا باصلاح کاری میان مردمان و هرکه

يفعل ذلك ابتغاء مرضات الله فسوف نؤتيه أجرا عظيما ۝
این کند بطلب خشنودی خدا بدهیمش مزد بزرگ

ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير
و هرکه مخالفت کند بعد از آنکه معلوم شد او را راه هدایت و پیروی کند سوای

سبيل المؤمنين نوله ما تولى ونصله جهنم وساءت مصيرا
راه مسلمانان متوجه گنیمش بآنچه میل کرده و درآریمش بدوزخ و او بد جائی است

إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء
براینه خدا نمی آمرزد آنکه شریک باو مقرر کرده شود و می آمرزد غیر شرک هرکرا خواهد

ومن يشرك بالله فقد ضل ضللا بعيدا ۝ إن يدعون من دونه
و هرکه شریک خدا مقرر کند پس گمراه شد گمراهی دور مشرکان نمی پرستند بجز خدای

الا

إِلَّآ إِنٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيدًا ۝ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ

مگر بتان را و نمی پرستند مگر شیطان دور رفته را از رحمت که لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان البته میگیرم

مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ

از بندگان تو حصه که در علم ازلی معین شده و البته گمراه کنم ایشان را و البته در آرزو اندازم ایشان را و البته فرمایم ایشان را

فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ الْأَنْعٰمِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ وَمَن

تا بشگافند گوش چهارپایان را و البته بفرمایم ایشان را تا تغییر دهند آفرینش خدا را و هر که

يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا ۝

دوست گیرد شیطان را بجز خدا پس زیانکار شد زیان ظاهر

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ إِلَّا غُرُورًا ۝ أُولٰٓئِكَ

وعده میدهد ایشان را و در آرزو می اندازد ایشان را و وعده نمیکند ایشان را شیطان مگر فریب آن جماعه

مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ۝ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَ

جای ایشان دوزخ است و نیابند از ان مخلصی و آنانکه ایمان آوردند و

عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ

و کارهای شایسته کردند در آریم ایشان را بوستانها که میرود زیر آن جویها

خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيلًا ۝

جاویدان آنجا همیشه وعده کرده است خدا براستی و کیست راست گوتر از خدا در سخن

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتٰبِ مَن يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهِ

نیست کار بر وفق آرزوی شما و نه بر وفق آرزوی اهل کتاب هر که بکند کار بد جزا داده خواهد شد بآن

وَلَا يَجِدْ لَهُ مِن دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ وَمَن يَعْمَلْ مِنَ

و نیابد برای خود بجز خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده و هر که بکند از کارهای

الصّٰلِحٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ

شایسته از مرد باشد یا زن و او مسلمان است پس آن جماعه در آیند

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ

به بهشت و ستم کرده نمیشوند مقدار نقیری و کیست نیکوتر باعتبار دین از کسی که منقاد ساخت روی خود را

لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرٰهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ إِبْرٰهِيمَ

برای خدا و او نیکوکار است و پیروی کرد ملت ابراهیم را در حالتی که حنیف بود و خدا دوست گرفت ابراهیم را

خَلِيلًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
وخدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و هست خدا بهمه چیز

مُحِيطًا ۝ وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ ۖ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ
در گیرنده و طلب فتوی میکنند از تو در باب زنان بگو خدا فتوی میدهد شما را در باب ایشان و آنچه خوانده میشود بر شما

فِي الْكِتٰبِ فِي يَتٰمَى النِّسَاءِ الّٰتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ
در کتاب نازل شده در حق آن زنان یتیمه که نمیدهید ایشان را آنچه فرض کرده شده است برای ایشان و رغبت میکنید

أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتٰمٰى
که نکاح کنید با ایشان و نازل شده است در باب بیچارگان از کودکان و آنکه تعهد حال یتیمان کنید

بِالْقِسْطِ ۚ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا ۝ وَإِنِ
بانصاف و آنچه میکنید از نکوئی هست خدا بآن دانا و اگر

امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
زنی معلوم کند از شوهرش سرکشی یا روگردانی پس گناه نیست برایشان

أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ ۚ
در آنکه صلح آرند در میان خویش نوعی از صلح و صلح کاری بهتر است و حاضر کرده شده اند نفوس نزدیک بخل

وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝ وَلَنْ
و اگر نیکوکاری و پرهیزکاری کنید پس براینه خدا هست بآنچه میکنید دانا و هرگز

تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ
نتوانید عدل کردن میان زنان و اگر نهایت رغبت کنید پس باز گردید میل تمام مجی

فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۚ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا
تا آنکه بگذارید آن زن را مانند معلقه و اگر اصلاح کنید و پرهیزکاری نمایید پس هست خدا آمرزنده

رَحِيمًا ۝ وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ
مهربان و اگر مرد و زن از یکدیگر جدا شوند کفایت کند خدا تعالی هر یک را از توانگری خود و هست خدا

وَاسِعًا حَكِيمًا ۝ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
جواد استوارکار و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و براینه حکم کرده ایم

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۚ وَإِنْ تَكْفُرُوا
آنانرا که داده شد کتاب پیش از شما و شما را نیز که بترسید از خدا و اگر کافر شوید

فَإِنَّ

فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَکَانَ اللّٰهُ غَنِیًّا حَمِیْدًا ۝ وَ

پس بدرستی خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و هست خدا توانگر ستوده شده و

لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَکَفٰی بِاللّٰهِ وَکِیْلًا ۝ اِنْ یَّشَاْ

خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و خدا کارساز بس است اگر خواهد

یُذْهِبْکُمْ اَیُّهَا النَّاسُ وَیَاْتِ بِاٰخَرِیْنَ وَکَانَ اللّٰهُ عَلٰی ذٰلِکَ قَدِیْرًا

دور کند شما را ای مردمان و بوجود آرد دیگران را و هست خدا بر همه این کار توانا

مَنْ کَانَ یُرِیْدُ ثَوَابَ الدُّنْیَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ

هرکه باشد طالب جزای دنیا ... پس نزدیک خدا است ثواب دنیا و آخرت

وَکَانَ اللّٰهُ سَمِیْعًا بَصِیْرًا ۝ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا کُوْنُوْا قَوّٰمِیْنَ

و هست خدا شنوا بینا ای مسلمانان متعهد انصاف باشید

بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰۤی اَنْفُسِکُمْ اَوِ الْوَالِدَیْنِ وَالْاَقْرَبِیْنَ

گواهی کننده برای خدا و اگرچه بر ضرر خویشتن یا پدر و مادر و خویشاوندان باشد

اِنْ یَّکُنْ غَنِیًّا اَوْ فَقِیْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰی بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰۤی اَنْ

اگر آنکه حق بر وی ثابت میشود توانگر است یا فقیر پس خدا مهربانتر است بر ایشان پس پیروی خواهش نفس مکنید

تَعْدِلُوْا وَاِنْ تَلْوٗۤا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا

اعراض کردن از عدل و اگر بیچانید سخن را یا رو گردانید پس بدرستی خدا هست بآنچه میکنید آگاه

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْکِتٰبِ الَّذِیْ نَزَّلَ

ای مسلمانان ایمان آرید بخدا و پیغمبر او و بآن کتاب که خدا فرستاده است

عَلٰی رَسُوْلِهٖ وَالْکِتٰبِ الَّذِیْۤ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ یَّکْفُرْ بِاللّٰهِ

بر پیغمبر خود و آن کتابها که فرو فرستاده است پیش ازین و هرکه کافر شود بخدا

وَمَلٰٓئِکَتِهٖ وَکُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا بَعِیْدًا ۝

و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران او و بروز آخر پس بدرستی گمراه شد گمراهی دور

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ کَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ کَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا

آنانکه ایمان آوردند باز کافر شدند باز ایمان آوردند باز کافر شدند باز زیادت کردند

کُفْرًا لَّمْ یَکُنِ اللّٰهُ لِیَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِیَهْدِیَهُمْ سَبِیْلًا ۝ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِیْنَ

در کفر یعنی اصرار کردند والله اعلم هرگز نباشد خدا تعالی که بیامرزد ایشانرا و هرگز ننماید ایشانرا راهی خبر ده منافقان را

بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۝ اَلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ

بانکه ایشانراست عذاب دردناک آنانکه کافران را دوست میگیرند بجز

الْمُؤْمِنِينَ اَيَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيعًا ۝ وَقَدْ نَزَّلَ

مومنان آیا نزدیک ایشان ارجمندی میطلبند پس بدرستیکه ارجمندی خدای راست همگی و بدرستیکه فرو فرستاده

عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ

بر شما در قرآن که چون بشنوید که بآیتهای خدا انکار نموده می آید و تمسخر کرده میشود

بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهٖۤ اِنَّكُمْ اِذًا

آن پس منشینید با ایشان تا آنکه شروع کنند در سخنی بجز آن بدرستیکه شما آنگاه

مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِينَ وَالْكٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝ اَلَّذِينَ

مانند ایشانید بدرستیکه خدا جمع کننده منافقان و کافران است در دوزخ همگی آن منافقان

يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّٰهِ قَالُوا اَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ

انتظار میکشند بشما وقوع حادثه را پس اگر باشد شما را فتحی از جانب خدا گویند آیا نبودیم با شما

وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِنَ

و اگر باشد کافران را نصیبی گویند آیا غالب نشدیم بر شما و آیا باز نداشتیم شما را

الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِينَ

از مسلمانان پس خدا حکم خواهد کرد در میان شما روز قیامت و هرگز نکرده خدا کافران را

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ۝ اِنَّ الْمُنٰفِقِينَ يُخٰدِعُونَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ

بر مسلمانان راهی بدرستیکه منافقان فریب میکنند با خدا و خدا نیز فریب میکند با ایشان

وَاِذَا قَامُوا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى يُرَاۤءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ

و چون منافقان بسوی نماز برخیزند برخیزند کاهلان مینمایند بمردمان و یاد میکنند

اللّٰهَ اِلَّا قَلِيلًا ۝ مُذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذٰلِكَ لَا اِلٰى هٰۤؤُلَاۤءِ وَلَا اِلٰى هٰۤؤُلَاۤءِ

خدا را مگر اندکی مترددند در میان این و آن نه بسوی ایشان اند و نه بسوی آنان

وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

و هر کرا گمراه کند خدا پس نیابی او را هیچ راهی ای مسلمانان دوست مگیرید

الْكٰفِرِينَ اَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ اَتُرِيدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّٰهِ

کافران را بجز مومنان آیا میخواهید که ثابت کنید برای خدا

عليكم

عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ۝ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ

بر خود حجتی الزام ظاهر بدرستیکه منافقان در طبقه زیر ترین اند از آتش و هرگز

تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ۝ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا

نیابی ایشانرا هیچ یاری دهنده مگر آنانکه توبه کردند و صلاحیت گرفتند و چنگ زدند بخدا و خالص کردند

دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ

دین خود را برای خدا پس آن جماعه همراه مومنان اند و زود بدهد خدا مومنان را

اَجْرًا عَظِيْمًا ۝ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ

مزد بزرگ چه کار کند خدا بعذاب شما اگر سپاس داری کنید و ایمان آرید و هست

اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ۝ لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ

خدا قدر شناس دانا دوست نمیدارد خدا بلند گفتن سخن بد مگر سخت گفتن مظلوم که عفو است

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ۝ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ

و هست خدا شنوا دانا اگر آشکارا کنید کار نیک را یا پنهان کنید آنرا یا عفو کنید از ظلمی

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَ

پس بدرستیکه هست خدا عفو کننده توانا بدرستیکه کسانیکه کافر میشوند بخدا و بپیغمبران او و

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ

میخواهند که تفرقه کنند در میان خدا و پیغمبران او و کسانیکه میگویند ایمان می آریم بعضی

وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ۝

و نا معتقد میشویم بعضی را و میخواهند که راهی گیرند در میان این و آن

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۝

آن جماعه ایشانند کافران بتحقیق و آماده ساخته ایم برای کافران عذاب رسوا کننده

وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ

و کسانیکه ایمان آوردند بخدا و بپیغمبران او و تفرقه نکرده اند در میان هیچ یکی از ایشان

سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝ يَسْئَلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ

خواهد داد خدا ایشانرا مزدهای ایشان و هست خدا آمرزنده مهربان درخواست میکنند از تو اهل

اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ

که فرود آری برایشان کتابی از آسمان یکدفعه پس سوال کرده بودند از موسی سخت تر ازین

فقالوا أرنا الله جهرة فأخذتهم الصعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل

من بعد ما جاءتهم البينت فعفونا عن ذلك وءاتينا موسى

سلطنا مبينا ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا

الباب سجدا وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم

ميثاقا غليظا فبما نقضهم ميثاقهم وكفرهم بايت الله وقتلهم

الأنبياء بغير حق وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم

فلا يؤمنون إلا قليلا وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما

وقولهم إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه

وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا فيه لفي شك

منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن وما قتلوه يقينا بل رفعه

الله إليه وكان الله عزيزا حكيما وإن من أهل الكتب إلا ليؤمنن

به قبل موته ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا فبظلم من الذين

هادوا حرمنا عليهم طيبت أحلت لهم وبصدهم عن سبيل الله

كثيرا

كَثِيْرًا وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ

و گرفتن ایشان سود را و حال آنکه منع کرده شده اند از آن و خوردن ایشان اموال مردمان

بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ

بناحق و مهیا گردیم برای کافران از ایشان عذاب دردناک لیکن ثابت قدمان

فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

در علم از اهل کتاب و مومنان که ایمان می آرند بآنچه فرو فرستاده شده بسوی تو و آنچه فرو فرستاده شده

مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ

پیش از تو و مدح میکنم برپا دارندگان نماز را و همچنین دهندگان زکوة و ایمان آرندگان

بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا اِنَّآ اَوْحَيْنَآ

بخدا و روز آخر این جماعه زود بدهیم ایشان را مزد بزرگ بدرستیکه ما وحی فرستادیم

اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى

بسوی تو چنانکه وحی فرستادیم بسوی نوح و پیغمبران پس از وی و چنانکه وحی فرستادیم بسوی

اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى

ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و نبیرگان یعقوب و عیسی

وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا

و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور و چند

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ

فرستادیم پیغمبرانی که قصه ایشان گفته ایم بر تو پیش از این و پیغمبرانی که قصه ایشان نگفته ایم

عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ

بر تو و گفت خدا با موسی سخن گفتنی فرستادیم پیغمبران مژده دهندگان و بیم کنندگان

لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا

تا نباشد بندگان را بر خدا الزام بعد فرستادن پیغمبران و هست خدا غالب

حَكِيْمًا لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ

استوار کار لیکن خدا اظهار میفرماید در حق آنچه فرو فرستاده آنرا بعلم خود و فرشتگان نیز

يَشْهَدُوْنَ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ

گواهی میدهند و بس است خدا گواه بدرستیکه آنانکه کافر شدند و باز داشتند یعنی مردمان را از

سبیل الله قد ضلوا ضللا بعیدا ۰ ان الذین کفروا وظلموا

راه خدا بتحقیق گمراه شدند گمراهی دور هر آینه کسانیکه کافر شدند و ستم کردند

لم یکن الله لیغفر لهم ولا لیهدیهم طریقا الا طریق جهنم

هرگز نباشد از ذات خدا و نه نماید ایشان را راهی مگر راه دوزخ

خلدین فیها ابدا وکان ذلک علی الله یسیرا ۰ یایها الناس قد جاءکم

جاوید آنجا همیشه و هست این کار بر خدا آسان ای مردمان هر آینه آمد شما را

الرسول بالحق من ربکم فامنوا خیرا لکم وان تکفروا فان لله

پیغمبر براستی از جانب پروردگار شما پس ایمان آرید بهتر است شما را و اگر کافر شوید پس خدا راست

ما فی السموت والارض وکان الله علیما حکیما ۰ یاهل الکتب لا تغلوا

آنچه در آسمانها و زمین است و هست خدا دانا استوارکار ای اهل کتاب از حد مگذرید

فی دینکم ولا تقولوا علی الله الا الحق انما المسیح عیسی ابن مریم

در دین خود و مگوئید بر خدا مگر سخن راست جز این نیست که عیسی پسر مریم

رسول الله وکلمته القها الی مریم وروح منه فامنوا بالله

پیغمبر خدا و سخن اوست انداخت آنرا بسوی مریم و روحی است از جانب او پس ایمان آرید بخدا

ورسله ولا تقولوا ثلثة انتهوا خیرا لکم انما الله اله وحد

و به پیغمبران او و مگوئید خدایان سه اند باز مانید از این گفتار بهتر باشد شما را جز این نیست که خدا خدای یکتاست

سبحنه ان یکون له ولد له ما فی السموت وما فی الارض وکفی

پاکی است او را از آنکه باشد او را فرزندی مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است و بس است

بالله وکیلا ۰ لن یستنکف المسیح ان یکون عبدالله ولا

خدا کارساز ننگ ندارد عیسی از آنکه باشد بنده خدا و

الملئکة المقربون ومن یستنکف عن عبادته ویستکبر فسیحشرهم

نه فرشتگان مقرب ننگ دارند و هر که ننگ کند از بندگی او و سرکشی کند پس خواهد برانگیخت ایشان را

الیه جمیعا ۰ فاما الذین امنوا وعملوا الصلحت فیوفیهم اجورهم

نزدیک خویش همه یکجا پس اما کسانیکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند تمام دهد ایشان را مزد ایشان

ویزیدهم من فضله واما الذین استنکفوا واستکبروا فیعذبهم

و زیاده دهد ایشان را از فضل خود و اما کسانیکه ننگ داشتند و سرکشی کردند پس عذاب کند ایشان را

عذابا

عَذَابًا اَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

عذاب دردناک دهنده و نیابند برای خویش بجز خدای هیچ دوستی و یاری دهی

يَا اَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكُمْ نُورًا

ای مردمان بتحقیق آمد نزدیک شما دلیلی از پروردگار شما و نازل کردیم بسوی شما روشنی

مُبِينًا فَاَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ

آشکارا اما کسانیکه ایمان آوردند بخدا و چنگ زدند باو پس زود درآرد ایشانرا در رحمت

مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللّٰهُ

و فضل از نزدیک خود و بنماید ایشانرا بسوی خود راه راست طلب فتوی میکنند از تو بگو خدا

يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ اِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ اُخْتٌ فَلَهَا

فتوی میدهد شما را در باب میراث کسی که [illegible] اگر مردی بمیرد که فرزند نیست [illegible] و او را خواهری

نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا اِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ

نیمه آنچه گذاشته است [illegible] اگر نباشد او را فرزندی [illegible]

فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَاِنْ كَانُوا اِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ

[illegible] آنچه بگذاشته است و اگر ایشان جماعه باشند مردان و زنان پس مرد راست

مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

مانند حصه دو زن بیان میکند خدا برای شما تا گمراه نشوید و خدا بهمه چیز

عَلِيمٌ

دانا است

سورة المائدة مدنية وهي مائة وعشرون آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا

ای مسلمانان وفا کنید بعهد [illegible] حلال کرده شده است برای شما [illegible] انعام

مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

آنچه خوانده خواهد شد بر شما نه حلال دارنده شکار در حالیکه محرم باشید [illegible] خدا حکم میکند آنچه میخواهد

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ

ای مسلمانان هتک حرمت نکنید نشانهای خدا را و نه ماه حرام را و نه قربانی را

وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَآ آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ

ونه آنچه در گردن [illegible] و نه قصد كنندگان بيت الحرام را كه مى طلبند فضل از پروردگار خويش

وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ

و خشنودى او را و چون احرام گشاديد پس شكار بكنيد و حمل نكند شما را دشمنى گروهى بسبب آنكه

صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ

باز داشتند شما را از مسجد حرام بر تجاوز كردن از حد و با يكديگر مدد كنيد بر نيكوكارى و

التَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

پرهيزگارى و با يكديگر مدد نكنيد بر گناه و ستم و بترسيد از خدا هر آينه خدا

شَدِيدُ الْعِقَابِ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ

سخت عقوبت است حرام كرده شد بر شما مردار و خون [illegible] و گوشت خوك

وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ

و آنچه نام غير خدا [illegible]

وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا

و آنچه درنده خورد [illegible]

بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

[illegible] اين همه فسق است امروز نا اميد شدند كافران از دين شما پس مترسيد از ايشان

وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ

و بترسيد از من امروز كامل كردم براى شما دين شما و تمام كردم بر شما نعمت خود را و اختيار كردم

لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ

اسلام را دين براى شما پس هر كه لاچار شود در گرسنگى غير مايل بگناه پس هر آينه خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا

آمرزنده مهربان است سوال ميكنند ترا كه چه چيز حلال كرده شد براى ايشان بگو حلال كرده شد براى شما پاكيزها و آنچه

عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا

آموخته باشيد او را از جانوران شكارى [illegible]

أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

از آنچه نگاه داشتند براى شما و ياد كنيد نام خدا را بران و بترسيد از خدا هر آينه خدا زود حساب كننده است

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ
امروز حلال کرده شد برای شما پاکیزها و طعام اهل کتاب حلال است برای شما و طعام شما

حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ
حلال است برایشان و حلال کرده شد برای شما عفیفان از زنان مسلمان و عفیفان از زنان کسانیکه کتاب داده شده اند

مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسٰفِحِينَ
پیش از شما چون بدهید ایشانرا مهر ایشان عفت طلبکنان نه شهوت رانندگان

وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمٰنِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ
و نه دوست پنهانی گیرندگان و هر که نامعتقد اسلام باشد پس نابود شد عمل او و او

فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ
در آخرت از زیانکاران است ای مسلمانان چون برخیزید بسوی نماز

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَ
پس بشوئید روی هاء خود را و دستهاء خود را تا آرنج و مسح کنید سر هاء خود را و بشوئید

أَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِن كُنتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِن كُنتُم مَّرْضَىٰ أَوْ
پایهاء خود را تا شتالنگ و اگر باشید با جنابت پس غسل کنید و اگر باشید بیمار یا

عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مسافر یا بیاید یکی از شما از خلاجای یا مس کرده باشید زنان را پس نیابید

مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُم مِّنْهُ
آب پس قصد کنید خاک پاک را پس مسح کنید از ان خاک پاک بروی ها خود و دستها خود

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُم مِّنْ حَرَجٍ وَلٰكِن يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نمیخواهد خدا که مشقت کند بر شما مشقت و لیکن میخواهد که پاک سازد شما را و تمام کند

نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثٰقَهُ
نعمت خود را بر شما تا بود که شکر گذاری کنید و یاد کنید نعمت خدا را بر خویش و پیمان او

الَّذِي وَاثَقَكُم بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
با شما بآن پیمان آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان برداری کردیم و بترسید از خدا هر آینه خدا داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوّٰمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ
بآنچه در سینه ها باشد ای مسلمانان ستعهد حق الله باشید گواهی دهندگان باشید

بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَـَٔانُ قَوْمٍ عَلَىٰٓ أَلَّا تَعْدِلُوا۟ ٱعْدِلُوا۟ هُوَ

براستی و حمل نکند شما را دشمنی قومی بر ترک عدل عدل کنید که عدل

أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرٌۢ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ

نزدیکتر است به پرهیزکاری و بترسید خدا را بدرستیکه خدا آگاه است بآنچه میکنید وعده کرده است خدای آنکسانی

ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟

ایمان آوردند و کار شایسته کردند باین مضمون که ایشان را است آمرزش و مزد بزرگ و کسانیکه کافر شدند

وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَآ أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْجَحِيمِ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱذْكُرُوا۟

و دروغ شمردند آیات ما را ایشانند اهل دوزخ ای مومنان یاد کنید

نِعْمَتَ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَن يَبْسُطُوٓا۟ إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ

نعمت خدا را بر خویشتن آنگاه که قصد کردند قومی که دراز کنند دست خود را بسوی شما [illegible]

أَيْدِيَهُمْ عَنكُمْ وَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَعَلَى ٱللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَلَقَدْ

دستهای ایشان را از شما و بترسید از خدا و بر خدا باید که توکل کنند مومنان و هر اینه

أَخَذَ ٱللَّهُ مِيثَٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ ٱثْنَىْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ

گرفت خدا عهد و پیمان بنی اسرائیل و مبعوث ساختیم از ایشان دوازده سردار را و گفت

ٱللَّهُ إِنِّى مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتَيْتُمُ ٱلزَّكَوٰةَ وَءَامَنتُم

خدا هر اینه من با شما ام [illegible] اگر بپا داشتید نماز را و دادید زکوة را [illegible]

بِرُسُلِى وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ ٱللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُكَفِّرَنَّ عَنكُمْ

[illegible]

سَيِّـَٔاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ فَمَن كَفَرَ

گناهان شما را و البته در آرم شما را بوستانها که میرود زیر آن جویها پس هر که کافر شود

بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ لَعَنَّٰهُمْ

از شما بعد از این پس گم کرد راه راست پس بسبب شکستن ایشان پیمان خویش را لعنت کردیم

وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰسِيَةً يُحَرِّفُونَ ٱلْكَلِمَ عَن مَّوَاضِعِهِۦ وَنَسُوا۟

سخت گردانیدیم دلهای ایشانرا تغیر میکنند کلمات را از مواضع آنها و فراموش کردند

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوا۟ بِهِۦ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ

حصه ازانچه بآن پند داده شدند و همیشه که آگاه میشوی بر خیانتی از ایشان مگر اندکی از ایشان

فاعف عنهم واصفح إن الله يحب المحسنين ومن الذين قالوا

إنا نصارى أخذنا ميثاقهم فنسوا حظا مما ذكروا به فأغرينا بينهم

العداوة والبغضاء إلى يوم القيمة وسوف ينبئهم الله بما كانوا

يصنعون يا أهل الكتب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا مما

كنتم تخفون من الكتب ويعفوا عن كثير قد جاءكم من الله نور

وكتب مبين يهدي به الله من اتبع رضوانه سبل السلم و

يخرجهم من الظلمت إلى النور بإذنه ويهديهم إلى صراط مستقيم

لقد كفر الذين قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله

شيئا إن أراد أن يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا

ولله ملك السموت والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء والله على

كل شيء قدير وقالت اليهود والنصارى نحن أبناء الله و

أحبؤه قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل أنتم بشر ممن خلق يغفر

لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك السموت والأرض وما بينهما

هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و خدا راست بادشاهی آسمانها و زمین و آنچه در میان این هردو است

وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَىٰ فَتْرَةٍ

وبسوی اوست رجوع ای اہل کتاب ہرآینہ آمدہ است شما را پیغمبر ما بیان میکند برای شما در حالت انقطاع

مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۖ فَقَدْ جَاءَكُمْ

آمدن پیغمبران تا مگوئید که نیامد نزدیک ما ہیچ مژدہ دہندہ و بیم کنندہ آری ہرآینہ آمدہ است بشما

بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ

مژدہ دہندہ و بیم کنندہ و خدا بر ہمہ چیز توانا است و یاد کن چون گفت موسی قوم خود را

يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ

ای قوم من یاد کنید نعمت خدا را بر خویشتن چون پیدا کرد در میان شما پیغمبران و پادشاہ

مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَا قَوْمِ ادْخُلُوا

ساخت شما را و داد شما را آنچہ نداد بہ ہیچکس از عالمیان یعنی معجزات عظیمہ ای قوم من درآئید

الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ

بزمین پاک کہ مقرر ساختہ است آنرا خدا برای شما و روگردان مشوید بر سمت پشت خود

فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ۝ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا

آنگاہ زیانکار گردید پس قرار گیرید گفتند ای موسی ہرآینہ آنجا گروہی ہستند زورآور و ہرگز ما

لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

داخل نشویم آنجا تا آنکہ ایشان بیرون آیند از آنجا پس اگر ایشان از آنجا بیرون آیند ہرآینہ ما درآئیم

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ

گفتند دو مرد از اہل تقوی کہ انعام کردہ بود خدا بر ایشان درآئید ای قوم من بر ایشان از دروازہ

فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

چون درآئید بدروازہ پس ہرآینہ شما غالب باشید و بر خدا توکل کنید اگر مسلمان ہستید

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا ۖ فَاذْهَبْ أَنْتَ

گفتند ای موسی ما ہرگز درنی آئیم درین زمین ہیچگاہ مادام کہ ایشان در آنجا اند پس تو

وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا

و پروردگار تو بروید و جنگ کنید ہرآینہ ما اینجا نشستگانیم گفت موسی ای پروردگار من قادر نیستم الا

نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا

بر خود و برادر خود یعنی ہارون پس فیصل کن میان ما و میان گروہ گناہکاران گفت خدا پس آن زمین

محرمة

مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً يَتِيهُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
حرام کرده شده است برایشان چهل سال سرگردان میشوند در زمین پس اندوه مخور بر گروه

الْفٰسِقِيْنَ ۝ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ
ستمکاران و بخوان بر قوم خود خبر دو پسر آدم براستی چون نیاز کردند قربانی پس قبول کرده

مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ
از یکی و قبول کرده نشد از دیگر گفت قابیل البته بکشم ترا هابیل گفت جز این نیست که قبول میکند

اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ۝ لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَا اَنَا بِبَاسِطٍ
از متقیان اگر دراز کنی بسوی من دست خود را تا بکشی مرا من نیستم دراز کننده

يَدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ اِنِّيْ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اِنِّيْ اُرِيْدُ
بسوی تو دست خود را تا بکشم ترا هرآینه من میترسم از خدا پروردگار عالمیان هرآینه من میخواهم

اَنْ تَبُوْءَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ وَذٰلِكَ جَزٰٓؤُا
که ببری گناه مرا و گناه خود را پس باشی از اهل دوزخ و این جزاء

الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ
ستمکاران است پس نفس او سهل ساخت در نظر او کشتن برادرش پس بکشت او را و شد از

الْخٰسِرِيْنَ ۝ فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِيْ
زیانکاران پس فرستاد خدا زاغی را که میکافت در زمین تا بنماید او را چگونه بپوشد

سَوْءَةَ اَخِيْهِ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ
تن برادر خود را گفت ای وای بر من آیا عاجز شدم از آنکه باشم من مانند این زاغ

فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِيْ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ۝ مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ
پس بپوشم تن برادر خود پس شد از پشیمان شدگان بسبب این حادثه

كَتَبْنَا عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ
حکم کردیم بر بنی اسرائیل هرکه بکشد کسی را بغیر عوض کسی و بغیر فساد

فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَا اَحْيَا
در زمین پس گویا کشته است مردمان همه را و هرکه زنده گذارد پس گویا زنده کرد

النَّاسَ جَمِيْعًا وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ
مردمان همه را و هرآینه آمدند بنی اسرائیل پیغمبران ما با نشانها روشن باز بسیاری از ایشان

وعید کسی که رسم بد نهاد

بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ۔ إِنَّمَا جَزَآؤُا الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللّٰهَ

بعد ازین در زمین تجاوز کنندگانند جز این نیست که جزای آنکه جنگ میکنند با خدا

وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ

و رسول او و می شتابند در زمین بقصد فساد اینکه کشته شوند یا بردار کرده شوند

تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ

بریده شود دستهاء و پایهاء ایشان از جانب مخالف یا دور کرده شوند از وطن این

خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۔ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

رسوائیست ایشان را در دنیا و ایشان راست در آخرت عذاب عظیم مگر آنکه توبه کردند

مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۔ يَا أَيُّهَا

پیش از آنکه دست یابید بر ایشان پس بدانید که خدا آمرزنده مهربانست ای

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي

مسلمانان بترسید از خدا و بطلبید قرب بسوی او و جهاد کنید در

سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۔ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ

راه او تا رستگار شوید هر آینه کافران اگر باشد بدست ایشان آنچه در زمین است

جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لِيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا

همه یکجا و همراه او مانند او مهیا برای آنکه عوض شود بدهند آنرا از عذاب روز قیامت

تُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۔ يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ

هرگز قبول کرده نشود از ایشان و ایشان راست عذاب الیم بخواهند که بیرون روند از دوزخ

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ۔ وَالسَّارِقُ وَ

و نیستند بیرون رفتگان از دوزخ و ایشان راست عذاب دایم مرد دزد و

السَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَآءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللّٰهِ

زن دزد ببرید دست ایشان را جزاء آنچه بعمل آورده اند عقوبتی از طرف خدا

وَاللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۔ فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللّٰهَ

و خدا غالب داناست پس هر که توبه کرد بعد ستم خود و کار شایسته بعمل آورد پس هر آینه

يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۔ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ لَهُ مُلْكُ

برحمت باز میگردد بروی هر آینه خدا آمرزنده مهربانست آیا ندانسته که خدا او راست بادشاهی

السموٰت

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۤءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۤءُ وَاللّٰهُ عَلٰى
آسمانها و زمين عذاب ميكند هر كرا خواهد و مى آمرزد هر كرا خواهد و خدا بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي
همه چيز تواناست اى پيغمبر اندوهگين نكنند ترا آنكه سعي ميكنند در

الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ
كفر از آنانكه گفتند بدهان خويش ايمان آورديم و ايمان نه آورده است دل ايشان

وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ
و از قوم يهود نيز ايشان شنوندگان اند سخن دروغ را شنوندگانند براى گروهى ديگر

لَمْ يَاْتُوْكَ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ يَقُوْلُوْنَ اِنْ
كه هنوز پيش تو نيامده اند تغير ميكنند كلمات را بعد از ثبوت آنها در موضع خويش ميگويند اگر

اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ
داده شويد اين حكم محرف قبول كنيد آنرا و اگر آن نه داده شويد پس احتراز نمائيد و هر كه خدا

فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اُولٰۤئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ
ضلالت او اراده كرده است نتوانى براى او از خدا چيزى ايشان آنانند كه نخواسته است خدا كه پاك كند

قُلُوْبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ
دل ايشان را ايشانراست در دنيا رسوائى و ايشانراست در آخرت عذاب بزرگ

سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ فَاِنْ جَاۤءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ
ايشان شنوندگانند سخن دروغ را خورندگان اند حرام را پس اگر بيايند پيش تو حكم كن ميان ايشان

اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا وَاِنْ حَكَمْتَ
يا اعراض كن از ايشان و اگر اعراض كنى از ايشان هيچ زيان نرسانند بتو و اگر حكم كنى

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ
پس حكم كن در ميان ايشان بانصاف هر آينه خدا دوست ميدارد عدل كنندگانرا و چگونه حكم ميكنند ترا

وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ
و نزديك ايشان توريت است كه در آن حكم خداست باز اعراض ميكنند بعد ازين

وَمَاۤ اُولٰۤئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ اِنَّاۤ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ
و نيستند ايشان معتقدان هر آينه ما فرود آورديم توريه را در آنجا هدايت و روشنى است

يحكم بها النبيون الذين اسلموا للذين هادوا والربنيون و

حکم میکنند بان پیغمبران که منقاد حکم الهی اند برای یهود و حکم میکنند خدا پرستان و

الاحبار بما استحفظوا من كتب الله وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا

احبار بانچه حکم میکنند بانچه حافظان کرده شده اند از کتاب خدا و بودند بران گواه پس مترسید

الناس واخشون ولا تشتروا بايتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم

از مردمان و بترسید از من و خرید مکنید بایتهای من بهای اندک و هرکه حکم نکند

بما انزل الله فاولئك هم الكفرون . وكتبنا عليهم فيها ان النفس

بانچه خدا فرو فرستاده پس ایشان اند ناگروندگان و لازم ساختیم بر یهود در توریه که شخص

بالنفس والعين بالعين والانف بالانف والاذن بالاذن

عوض شخص است و چشم عوض چشم است و بینی عوض بینی است و گوش عوض گوش است

والسن بالسن والجروح قصاص فمن تصدق به فهو كفارة

و دندان عوض دندان و حکم زخمها انتقام است پس هرکه عفو کند آن زخم پس این عفو کفارت

له ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الظلمون . وقفينا على

وی را و هرکه حکم نکند بانچه خدا فرستاده پس آن گروه اند ستمکاران و از پی فرستادیم بر

ءاثرهم بعيسى ابن مريم مصدقا لما بين يديه من التورية و

پی ایشان عیسی پسر مریم راست دارنده انچه پیش او بود که توریه است و

ءاتينه الانجيل فيه هدى ونور ومصدقا لما بين يديه من

دادیمش انجیل درو هدایت و روشنی است و باور دارنده انچه پیش وی بود که

التورية وهدى وموعظة للمتقين . وليحكم اهل الانجيل

توریه است و هدایت و پند متقیان را و فرمودیم باید که حکم کنند اهل انجیل

بما انزل الله فيه ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك هم الفسقون

بانچه فرو فرستاده است خدا در وی و هرکه حکم نکند بانچه فرو فرستاده خدا پس آن گروه اند بدکاران

وانزلنا اليك الكتب بالحق مصدقا لما بين يديه من الكتب

و فرو فرستادیم بسوی تو کتاب را براستی باور دارنده انچه پیش وی است از کتاب

ومهيمنا عليه فاحكم بينهم بما انزل الله ولا تتبع اهواءهم عما

و نگاهبان بروی پس حکم کن درمیان ایشان بانچه فرود آورده است خدا و پیروی مکن خواهش ایشان را از انچه
اعراض کنان

جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

آمد بتو از حکم الهی برای هر گروهی از شما مقرر ساخته ایم شریعتی و راهی و اگر خواستی خدا

لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا

گردانیدی شما را یک امت ولیکن خواست که بیازماید شما را در آنچه شما داده است پس شتابی کنید

الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

سوی نیکوکاری بسوی خدا رجوع شماست همه یکجا پس خبر دهد شما را بآنچه در آن اختلاف میکنید

وَأَنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ

و فرمودیم که حکم کن میان ایشان بآنچه فرود آورده است خدا و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بترس از ایشان

أَن يَفْتِنُوكَ عَن بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ

از آنکه گمراه کنند ترا از بعض آنچه فرو فرستاده است خدا بسوی تو پس اگر اعراض کنند پس بدانکه میخواهد

اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

خدا که عذاب کند ایشان را بسبب بعضی گناهان ایشان و هر آینه بسیاری از مردمان بدکارانند

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

آیا حکم جاهلیت میخواهند وکیست خوبتر از خدا باعتبار حکم برای گروهی که یقین دارند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ

ای مومنان دوست مگیرید یهود و نصاری را بعض ایشان

أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

دوست بعض اند و هر که از شما دوست دارد ایشان را پس هر آینه او از جمله ایشانست هر آینه خدا راه نمی نماید گروه

الظَّالِمِينَ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ

ستمکاران را پس می بینی کسانی را که در دل ایشان بیماری است یعنی نفاق سعی میکنند در دوستی یهود و نصاری میگویند

نَخْشَىٰ أَن تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ

میترسیم از آنکه برسد بما گردش زمانه پس نزدیک است که خدا بیارد فتحی را یا چیزی دیگر از نزد خود

فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسَرُّوا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا

پس پشیمان شوند بر آنچه پنهان داشته اند در دل خویش و بگویند مومنان یعنی روز قیامت

أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ

آیا اینانند آنانکه قسم خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای خویش که ایشان همراه شما اند امروز نابود شد عملهای ایشان

فاصبحوا خسرين ۝ يايها الذين ءامنوا من يرتد منكم عن دينه
پس گشتند زیانکاران ای مومنان هرکه از شما برگردد از دین خود

فسوف ياتي الله بقوم يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين
پس خواهد آورد خدا گروهی را که دوست میدارد ایشانرا و دوست میدارند او را متواضع اند برای مومنان

اعزة على الكفرين يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم
درشت طبع بر کافران جهاد میکنند در راه خدا و نمیترسند از ملامت ملامت کننده

ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله واسع عليم ۝ انما وليكم
این بخشایش خداست میدهد آنرا بهرکه خواهد و خدا جواد داناست جز این نیست که دوست

الله ورسوله والذين ءامنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
خداست و رسول او و مومنان که برپا میدارند نماز را و میدهند

الزكوة وهم ركعون ۝ ومن يتول الله ورسوله والذين ءامنوا
زکوة را و ایشان پیوسته نماز میگذارند و هرکه دوستی کند با خدا و با رسول او و با مومنان

فان حزب الله هم الغلبون ۝ يايها الذين ءامنوا لا تتخذوا
پس هر اینه گروه خدا همون است غالب ای مسلمانان دوست مگیرید

الذين اتخذوا دينكم هزوا ولعبا من الذين اوتوا الكتب
کسانی را که تمسخر و بازی گرفته اند دین شمارا از آنکه داده شد ایشانرا کتاب

من قبلكم والكفار اولياء واتقوا الله ان كنتم مؤمنين ۝ واذا
پیش از شما و نه سایر کافران را و بترسید از خدا اگر مسلمان هستید و چون

ناديتم الى الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا ذلك بانهم قوم لا
بانگ کنید بسوی نماز تمسخر و بازی گیرند آنرا این بسبب آنست که ایشان گروهی هستند

يعقلون ۝ قل يااهل الكتب هل تنقمون منا الا ان ءامنا بالله
نمی فهمند بگو ای اهل کتاب عیب نمی گیرید برما مگر آنکه ایمان آورده ایم بخدا

وما انزل الينا وما انزل من قبل وان اكثركم فسقون ۝ قل
و بآنچه فرو فرستاده شده است برما و بآنچه فرو فرستاده شده پیش از آن و آنکه بیشتر از شما بدکاران اند بگو

هل انبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله من لعنه الله وغضب
آیا خبر دهیم شمارا به بدتر ازین باعتبار جزاء نزدیک خدا آن بدتر است که لعنت کرد خدا و خشم گرفت
اورا

علیه

عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ

وکرد از ایشان بوزنگان و خوکان و کسی که پرستید معبود باطل را این گروه

شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ۝ وَاِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا

بدتر اند باعتبار جای و گمراه تر اند از راه راست و چون بیایند پیش شما گویند ایمان آورده ایم

وَقَدْ دَّخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

و حال آنکه با کفر در آمدند و با کفر بیرون رفتند و خدا داناتر است بآنچه می پوشیدند

وَتَرٰى كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ

و می بینی بسیاری از ایشان سعی میکنند در گناه و تعدی و حرام خوردن ایشان

لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّونَ وَالْاَحْبَارُ

هر آینه بد چیزیست که بعمل آوردند چرا منع میکنند ایشان را خدا پرستان و دانشمندان

عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

از دروغ گفتن ایشان و حرام خوردن ایشان هر آینه بد چیزیست که میکنند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا

و گفتند یهود دست خدا بگردن بسته یعنی بخل دارد بگردن بسته باد دستهای ایشان و لعنت

بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوطَتٰنِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ

بلکه دو دست او گشاده است خرج میکند چنانچه میخواهد البته بیفزاید در حق بسیاری از ایشان

مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ

آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو نافرمانی و کفر را و افگندیم در میان فرقهای یهود دشمنی

وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا

و خصومت تا روز قیامت هرگاه که برمی افروزند آتش را برای جنگ فرو می نشاند

اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝

خدا او و میشتابند در زمین برای فساد و خدا دوست نمیدارد مفسدان را

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَ

و اگر اهل کتاب ایمان می آوردند و پرهیزگاری میکردند نابود ساختیم از ایشان گناهان ایشان را

لَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيمِ ۝ وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيلَ

در آوردمی ایشان را به بوستانهای با نعمت و اگر ایشان بر پا میداشتند حکم توریة و انجیل را

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِم مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ

آنچه فرود آورده شد بسوی ایشان از پروردگار ایشان هر آینه خوردندی از بالای خود و از زیر

أَرْجُلِهِم مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

پایهای خود از ایشان گروهی هست میانه رو و بسیاری از ایشان بد چیزیست که میکنند

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ

ای پیغمبر برسان آنچه فرود آورده شده است بسوی تو از جانب پروردگار تو و اگر نکردی این کار

فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

پس نرسانده باشی پیغام خدا را و خدا نگاه دارد ترا از مردمان هر آینه خدا راه نمی نماید

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا

گروه کافران را بگو ای اهل کتاب نیستید شما بر چیزی تا آنکه برپا کنید

التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

حکم توریة و انجیل را و آنچه فرستاده شده است بسوی شما از پروردگار شما و البته بیفزاید در حق بسیاری

مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ

از ایشان آنچه فرود فرستاده شده بسوی تو از جانب پروردگار تو طغیان و کفر ایشان را پس اندوه مخور بر قوم

الْكَافِرِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ

کافران هر آینه مسلمانان و جهودان و بی‌دینان ستاره‌پرستان و ترسایان

مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

هر که ایمان آرد از ایشان بخدا و روز آخر و کرد کار شایسته پس هیچ ترسی نیست بر ایشان

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا

و نه ایشان اندوهگین شوند هر آینه گرفتیم عهد بنی اسرائیل را و فرستادیم

إِلَيْهِمْ رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا

بسوی ایشان پیغمبران را هرگاه آمدی بایشان پیغمبری بآنچه دوست نمیداشت نفس ایشان گروهی را

كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝ وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا

بدروغ نسبت کردند و گروهی را میکشتند و پنداشتند که هیچ عقوبتی نخواهد بود پس کور شدند و کر شدند

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ

پس برحمت باز گشت خدا بر ایشان پس باز کور شدند و کر گشتند بسیاری از ایشان و خدا بیناست

بما يعملون

بما يعملون ۝ لقد كفر الذين قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم

بآنچه میکنند هر اینه کافر شدند آنکه گفتند خدا همانست عیسی پسر مریم

وقال المسيح يبني اسراءيل اعبدوا الله ربي وربكم انه

وگفته بود عیسی ای بنی اسرائیل بپرستید خدارا که پروردگار من و پروردگار شماست

من يشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة ومأويه النار وما

هر که شریک خدا مقرر میکند حرام گردانیده است خدا بهشت را بروی و جای او دوزخ است و نیست

للظلمين من انصار ۝ لقد كفر الذين قالوا ان الله ثالث ثلثة

ستمکاران را هیچ یاری دهنده هر اینه کافر شدند آنکه گفتند که خدا سیم سه کس است

وما من اله الا اله واحد وان لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين

و هیچ اله نیست مگر اله یگانه و اگر باز نمانند از آنچه میگویند خواهد رسید

كفروا منهم عذاب اليم ۝ افلا يتوبون الى الله ويستغفرونه

کافران را از ایشان عذاب درد دهنده آیا رجوع نمیکنند بسوی خدا و آمرزش نمیطلبند ازو

والله غفور رحيم ۝ ما المسيح ابن مريم الا رسول قد خلت من قبله

و خدا آمرزنده مهربانست نیست عیسی پسر مریم مگر پیغمبری گذشته اند پیش ازوی

الرسل وامه صديقة كانا ياكلن الطعام انظر كيف نبين

پیغمبران و مادر او ولیه بود هردو میخوردند طعام را ببین چگونه بیان میکنیم

لهم الايت ثم انظر انى يؤفكون ۝ قل اتعبدون من دون الله

برای ایشان نشانها باز ببین چگونه گردانیده میشوند بگو آیا عبادت میکنید بجز خدا

ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم ۝ قل ياهل الكتب

چیزی را که نمیتواند برای شما زیانی و نه سودی و خدا او شنوا داناست بگو ای اهل کتاب

لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا اهواء قوم قد ضلوا

از حد مگذرید در دین خود بناحق و پیروی مکنید خواهش نفس قومی را که گمراه شدند

من قبل واضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل ۝ لعن الذين

پیش ازین و گمراه کردند بسیار را و کجروی کردند از راه راست لعنت کرده شد

كفروا من بني اسراءيل على لسان داود وعيسى ابن مريم

کافران را از بنی اسرائیل بر زبان داوود و عیسی پسر مریم

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ
این بسبب آنست که نافرمانی میکردند و از حد میگذشتند یکدیگر را منع نمیکردند از آن عمل زشت

فَعَلُوْهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ
که میکردند هر آینه بد چیزیست آنچه میکردند می بینی که بسیاری از ایشان دوستی میکنند

كَفَرُوْا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
با کافران یعنی با مشرکان هر آینه بد چیزیست که پیش فرستاده است برای ایشان نفسهای ایشان که خشم گرفت خدا بر ایشان و در عذاب

هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا
ایشان در عذاب جاوید باشند و اگر ایمان آوردندی بخدا و بپیغمبر یعنی بمحمد و آنچه فرو فرستاده شده است بسوی وی

اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ
ایشان را دوست نگرفتندی مشرکان را لیکن بسیاری از ایشان فاسقانند هر آینه بیابی سخت‌ترین مردمان

عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ
در عداوت مسلمانان یهود و مشرکان را و هر آینه بیابی نزدیکترین مردمان

مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْا اِنَّا نَصٰرٰى ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ
در دوستی مسلمانان کسانی را که گفتند ما نصاری ایم این بسبب آنست که از ایشان عالمانند

وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ وَاِذَا سَمِعُوْا مَا اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ
و گوشه نشینان که ایشان تکبر نمیکنند و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شده بر پیغمبر

تَرٰى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ يَقُوْلُوْنَ
بینی چشمهای ایشان را اشک میریزد بسبب آنچه شناختند از حق میگویند

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ۝ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا
ای پروردگار ما ایمان آوردیم پس بنویس ما را با شاهدان و چیست ما را که ایمان نیاریم بخدا و آنچه آمده است بما

مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ۝ فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ
از دین راست و چیست ما را که طمع نکنیم که در آرد ما را پروردگار ما یعنی بجنت با قوم صالحان پس جزا داد ایشان را خدا

بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَذٰلِكَ
بدان مقوله که گفتند بوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان اینست

جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ
جزاء نیکوکاران و کسانیکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را ایشانند اهل

الجحيم

مفسران مى‌رانند که حق سبحانه در باب خمر چهار آیت نازل گردانید اول در مکه و من ثمرات النخیل و الاعناب تتخذون منه سکرا و در ان وقت حلال بود دوم یسئلونک عن الخمر و المیسر قل فیهما اثم کبیر و منافع للناس قومی نظر بر اثم کبیر داشته ترک کردند و جمعی بملاحظه و منافع للناس استعمال مینمودند سیم در مهمانی عبد الرحمن بن عوف که امام ایشان در نماز شام قل یا ایها الکافرون بحذف لا آن خواند آیه آمد که یا ایها الذین امنوا لا تقربوا الصلوة و انتم سکاری حتی تعلموا ما تقولون اکثر بزرگان صحابه گفتند که شرب چیزیکه میان ما و نماز حایل شد لایق نیست بیکبارگی ترک فرمودند چهارم در زمانی که عتبان بن مالک طرح ضیافتی افکند بعد از طعام بر شرب خمر اقدام نمودند در حالت مستی سعد بن وقاص انشاء شعری که مشتمل بر هجاء انصار بود فرمود و یکی از مجلسیان سر سعد را منغص گردانید و سعد شکایت آن حکایت در مجلس معلای حضرت رسالت عرض فرمود فاروق اعظم زبان نیاز گشود و دست بدعاء برداشت که اللهم بین لنا فی الخمر بیانا شافیا آیه تحریم آمد که ... حسینی ملخصا

الجحيم يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبٰتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ

دوزخ ای مومنان حرام مکنید لذاید آنچه خدا حلال ساخته است شما را

وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلٰلًا

و از حد مگذرید هر اینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگان را و بخورید آنچه روزی داده شما را

طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ

پاکیزه و بترسید از آن خدا که شما بوی ایمان آورده اید باز خواست نمیکند از شما خدا بلغو

فِي أَيْمٰنِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمٰنَ فَكَفّٰرَتُهُ

در سوگندهای شما و لیکن باز خواست میکند از شما بسبب محکم کردن سوگند بقصد پس کفارت [illegible]

إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعِمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ

طعام دادن ده مسکین است از جنس میانه از آنچه میخورانید اهل خود را یا پوشش دادن ایشان را یا

تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ أَيَّامٍ ذٰلِكَ كَفّٰرَةُ أَيْمٰنِكُمْ

آزاد کردن برده پس هر که نیابد پس لازم است روزه داشتن سه روز آنست کفارت سوگندهای شما

إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمٰنَكُمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايٰتِهِ لَعَلَّكُمْ

چون سوگند خورید [illegible] و نگاه دارید سوگندهای خود را همچنین بیان میکند خدا برای شما آیتها خود را تا

تَشْكُرُونَ ۝ يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ

شکر کنید ای مسلمانان جز این نیست که خمر و قمار و نشانهای معبودان باطل

وَالْأَزْلٰمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ إِنَّمَا

و تیرهای فال پلیدیست از کردار شیطان پس احتراز کنید از وی تا بود که شما رستگار شوید

يُرِيدُ الشَّيْطٰنُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدٰوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ

میخواهد شیطان که بیندازد در میان شما دشمنی و ناخوشی بسبب خمر و قمار و باز دارد شما را

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

از یاد خدا و از نماز پس آیا الحال شما باز ایستادید و فرمانبرداری کنید خدا و فرمان

الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلٰى رَسُولِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ ۝

پیغمبر را و بترسید پس اگر رو گردانید پس بدانید که بر پیغمبر ما نیست مگر پیغام رسانیدن آشکارا

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا

نیست بر کسانیکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند گناهی در آنچه خوردند چون پرهیزگاری کردند

وَّءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَّءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا

و ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند باز پرهیزکاری کردند و ایمان آوردند باز پرهیزکاری کردند و نیکوکاری نمودند

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۞ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ

و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ای مسلمانان هر آینه بیازماید شما را خدا بچیزی

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ

از شکار که برسد بان دستهای شما و نیزهای شما تا تمیز کند خدا کسی را که غایبانه از وی میترسد

فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

پس هر که تعدی کند بعد از ین او راست عذاب دردهنده ای مسلمانان

لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنتُمْ حُرُمٌ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ

مکشید صید را چون احرام بسته باشید و هر که بکشد آنرا از شما بقصد پس واجبست جزا

مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ هَدْيًا بَٰلِغَ الْكَعْبَةِ

مانند چیزی که کشته است از چهارپایان حکم کنند بآن دو صاحب عدالت از شما قربانی رسیده بکعبه

أَوْ كَفَّٰرَةٌ طَعَامُ مَسَٰكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ

یا جزا کفارت است طعام فقیران یا برابر آن از روزه تا بچشد جزاء کردار خود

عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو

عفو کرده است خدا از آنچه گذشت و هر که دیگر بار کند انتقام گیرد از وی خدا و خدا غالب صاحب

انتِقَامٍ ۞ أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَٰعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ

انتقام است حلال کرده شد برای شما شکار دریا و خوردن آن تا منفعت باشد برای شما و برای قافله

وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ

و حرام کرده شد بر شما شکار بیابان تا وقتیکه احرام بسته باشید و بترسید از آن خدای که بسوی وی

تُحْشَرُونَ ۞ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَٰمًا لِّلنَّاسِ وَ

حشر کرده خواهید شد گردانید خدا تعالی کعبه را که خانه بزرگوار است سبب قوام امور مردمان در دین و

الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَٰٓئِدَ ذَٰلِكَ لِتَعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

و ماه حرام را و قربانی را و آنچه در گردن قلاده انداخته اند این بیان برای آنست تا بدانید که خدا

مَا فِي السَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تا بدانید که خدا بهمه چیز داناست

اعلموا

در وقت احرام شما را

سبب انتظام امور مردمان

اعلموا ان الله شديد العقاب وان الله غفور رحيم ما على الرسول

بدانيد كه خدا سخت است عقوبت او و انكه بدانيد كه خدا آمرزنده مهربانست نيست بر پيغمبر

الا البلغ والله يعلم ما تبدون وما تكتمون قل لا يستوى

مگر رسانيدن پيغام و خدا ميداند آنچه آشكارا ميكنيد و آنچه پنهان ميكنيد بگو برابر نيست

الخبيث والطيب ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا اولى الالباب

پليد و پاك واگرچه در عجب آرد ترا بسيارى پليد پس بترسيد از خدا اى خداوندان خرد

لعلكم تفلحون يا ايها الذين ءامنوا لا تسئلوا عن اشياء ان

تا رستگار شويد اى مسلمانان سوال مكنيد از ايشيائى كه اگر

تبد لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القرءان

ظاهر شود حقيقت آنها پيش شما غمگين كند شما را و اگر سوال كنيد از آن وقتى كه فرود آورده شود قرآن

تبد لكم عفا الله عنها والله غفور حليم قد سألها قوم من

البته ظاهر كرده شود پيش شما عفو كرد خداى تعالى از آن سوال و خدا آمرزنده بردبار هر آينه سوال كردند آنرا قومى از

قبلكم ثم اصبحوا بها كفرين ما جعل الله من بحيرة ولا

پيش از شما باز كافر شدند بآنها مشروع نكرده است خداى تعالى بحيره و نه

سائبة ولا وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون

سائبه و نه وصيله و نه حام را وليكن كافران دروغ

على الله الكذب واكثرهم لا يعقلون واذا قيل لهم تعالوا

بر خدا مى بندند و بسيارى از ايشان در نمى يابند و چون گفته شود ايشانرا بيائيد

الى ما انزل الله والى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه

بسوى آنچه فرو فرستاده است خدا و بسوى پيغمبر گويند بس است ما را آنچه بران يافتيم

ءاباءنا اولو كان ءاباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون يا ايها

پدران خود را واگرچه پدران ايشان هيچ نميدانستند و هيچ راه نمى يافتند اى

الذين ءامنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا اهتديتم

مسلمانان محافظت كنيد خويشتن را ضرر نميرساند شما را آنكه گمراه شد چون شما راه يافتيد

الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون يا ايها الذين

بسوى خداست رجوع شما همه يكجا پس خبر دهد شما را بآنچه عمل ميكرديد اى

ءامنوا شهادة بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية

مسلمانان نصاب شهادة در میان شما وقت وصیت چون برسد یکی از شما موت

اثنان ذوا عدل منكم او ءاخران من غيركم ان انتم ضربتم في الارض

دو کس باید که صاحب عدالت باشند از شما یا دیگران از غیر شما اگر شما سفر کرده باشید در زمین

فاصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمن

پس برسد شما را مصیبت موت اگر شک در ایشان باشد باز دارید ایشان را بعد از نماز یعنی نماز عصر پس قسم خورند

بالله ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم

بخدا اگر شک کنید نمی خریم عوض سوگند بخدا بهاء دنیا را و اگر چه کسی که برای نفع او گواهی میدهیم صاحب قرابت باشد

شهادة الله انا اذا لمن الاثمين فان عثر على انهما استحقا اثما

و نهان نمیکنیم گواهی خدا را هر آینه ما آنگاه از گناهکاران باشیم پس اگر اطلاع واقع شد بر آنکه این دو گواه حاصل کردند گناه

فاخران يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان

پس باشند دو کس دیگر که قرابت قریبه داشته باشند بجای ایشان از جماعه که مال را حق خود دانسته

فيقسمن بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا انا اذا

پس سوگند خورند بخدا که گواهی ما درست تر است از گواهی آن دو و از حد تجاوز نکرده ایم هر آینه ما آنگاه

لمن الظلمين ذلك ادنى ان ياتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا

از ستمکاران باشیم این اسلوب نزدیکتر است بآنکه بیارند گواهی را بر وجه آن یعنی بر وجهی که باید گواهی داد یا بترسند

ان ترد ايمان بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي

از آنکه رد کرده شود سوگندها بعد سوگندهای ایشان و بترسید از خدا و بشنوید حکم او را و خدا راه نمی نماید

القوم الفسقين يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا

گروه فاسقان را یاد کن آن روز که جمع کند خدا تعالی پیغمبران را پس گوید چه جواب داده شد شما را گویند

لا علم لنا انك انت علام الغيوب اذ قال الله يعيسى ابن مريم

هیچ دانش نیست ما را هر آینه توئی داننده امور پنهانی آن وقت که گوید خدا تعالی ای عیسی پسر مریم

اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس

یاد کن نعمت مرا بر خویش و بر والده خویش چون قوت دادم ترا بروح القدس

تكلم الناس في المهد وكهلا واذ علمتك الكتب والحكمة والتورية

سخن میگفتی با مردمان در گهواره و در حالت پیری و چون آموختم ترا کتاب و دانش و توریه و الانجیل

یعنی گواهی حق که خدا ابداش فرموده والله اعلم

یعنی برکات حظیرة القدس والله اعلم

وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي

و انجیل و چون پیدا میکردی از گل مانند شکل مرغ بحکم من پس دم میزدی در وی پس میشد مرغی بحکم من

وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ

و به میکردی کور مادرزاد و برص دار را بحکم من و چون بیرون می آوردی مردگان را بحکم من و چون

كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

بازداشتم شر بنی اسرائیل را از تو آنگاه که آوردی نزد ایشان معجزها پس گفتند کافران

مِنْهُمْ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا

از ایشان نیست این مگر سحری آشکارا و چون الهام فرستادیم بسوی حواریان که ایمان آرید

بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ۝ إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ

بمن و به پیغمبر من گفتند ایمان آوردیم و گواه باش تو یا عیسی بآنکه ما مسلمانانیم چون گفتند حواریان

يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنَزِّلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ

ای عیسی پسر مریم آیا میتواند پروردگار تو که فرو فرستد بر ما خوانی از آسمان

قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ

گفت عیسی بترسید از خدا اگر مومن هستید گفتند میخواهیم که بخوریم از آن خوان و آرام گیرد

قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝ قَالَ عِيسَى

دلها ما و بدانیم که راست گفتی با ما و باشیم بر نزول آن از گواهان مر او گفت عیسی

ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا

پسر مریم بار خدایا ای پروردگار ما فرود آر بر ما خوانی پر از طعام از آسمان تا باشد عیدی برای ما

لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

برای اوایل ما و اواخر ما و معجزه از جانب تو و روزی ده ما را و تو بهترین روزی دهندگانی

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ

گفت خدا من فرود آورنده ام آن را بر شما پس هر که از شما کافر شود بعد از این پس تعذیب کنم او را

عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

بعذابی که تعذیب نکنم بآن هیچ یک از اهل عالم را و یاد کن آن وقت که گوید خدای عیسی پسر مریم

أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ

آیا تو گفتی بمردمان که خدا گیرید مرا و مادر مرا بجز الله تعالی گفت

الربع

سبحنك ما يكون لي ان اقول ما ليس لي بحق ان كنت قلته فقد
پاکی یاد میکنیم ترا نسزد مرا که بگویم آنچه لایق من نیست اگر گفته باشم این قول پس

علمته تعلم ما في نفسي ولا اعلم ما في نفسك انك انت علام الغيوب
تو آنرا دانسته میدانی آنچه در ضمیر من است و نمیدانم آنچه در ضمیر تو است هر آینه تو داننده امور پنهانی

ما قلت لهم الا ما امرتني به ان اعبدوا الله ربي وربكم وكنت
نگفته ام بایشان مگر آنچه فرمودی بآن که بپرستید خدا را پروردگار من و پروردگار شما و بودم

عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت انت الرقيب عليهم
برایشان نگاهبان مادامیکه در میان ایشان بودم پس چون برگرفتی مرا تو بودی نگاهبان برایشان

وانت على كل شيء شهيد ان تعذبهم فانهم عبادك وان تغفر
و تو بر همه چیز نگاهبانی اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان بندگان تواند و اگر بیامرزی

لهم فانك انت العزيز الحكيم قال الله هذا يوم ينفع الصدقين
ایشان را پس تویی غالب استوار کار گوید خدا این روزیست که نفع کند راستگویان را

صدقهم لهم جنت تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا رضي الله
راستی ایشان ایشان را باشد بوستانها که میرود زیر آن جویها جاویدان در آنجا همیشه خشنود شد خدا

عنهم ورضوا عنه ذلك الفوز العظيم لله ملك السموت والارض وما
از ایشان و خشنود شدند ایشان از خدا اینست رستگاری بزرگ خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه

فيهن وهو على كل شيء قدير
در آنهاست و او بر همه چیز تواناست

سورة الانعام مكية وهي مائة وخمس وستون ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموت والارض وجعل الظلمت والنور
ستایش مخصوص خدای راست که آفرید آسمانها و زمین و پیدا کرد تاریکیها و روشنی

ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم من طين
باز کافران با پروردگار خود برابری میکنند اوست آنکه بیافرید شما را از گل

ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون وهو الله
باز مقرر کرد وقت مرگ را و مدتی معین هست نزدیک او و باز شما شک میکنید و اوست خدا

فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ

يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ

مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا

آخَرِينَ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ

لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ

عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ وَلَوْ

جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ وَلَقَدِ

اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُكَذِّبِينَ قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ

الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
مهربانی البته جمع کند شمارا در روز قیامت هیچ شک نیست در ان آنانکه زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
در حق خویشتن پس ایشان ایمان نمی آرند و او راست انچه ساکن شد در شب و روز و اوست شنوا

الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَغَيْرَ اللّٰهِ أَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
دانا بگو آیا دوستی گیرم بجز خدا پیدا کننده آسمانها و زمین و او رزق میدهد

وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ
و رزق داده نمیشود بگو بدرستیکه امر کرده شده است که باشم نخستین مسلمان [illegible] و مباش

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
از شرک مقرر کنندگان بگو بدرستیکه من میترسم اگر نافرمانی کنم پروردگار خود را از عذاب روز

عَظِيمٍ ۝ مَنْ يُصْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ
بزرگ هرکه عذاب باز داشته شود از وی آنروز پس مهربانی کرده شد بر وی و اینست مطلب یافتن ظاهر

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ
و اگر برساند ترا خدا [illegible] هیچ دفع کننده نیست آنرا مگر او و اگر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ
نعمت رساند بتو پس او بر همه چیز توانا است و اوست غالب بالای بندگان خود و اوست

الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللّٰهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَ
دانا آگاه بگو چه چیز معتبرتر است در باب شهادة بگو خدا گواه است میان من

بَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
و میان شما و وحی کرده شد بسوی من این قرآن تا بیم کنم شما را بان و هر که برسد آیا شما

لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ
اثبات میکنید که با خدا هستند خدایان دیگر بگو من اثبات نمیکنم بگو جز این نیست که او

إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَإِنَّنِي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
خدای یگانه است و بدرستیکه من بیزارم از آنچه شما شریک مقرر میکنید آنانکه ایشان را کتاب داده ایم

يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
می شناسند حقیقت این قول را چنانکه میشناسند پسران خود را آنانکه زیانکار شدند در حق خویشتن ایشان ایمان نمی آرند

یعنی ازین امت ۱۲

یعنی اظهار حق کردن [illegible] ۱۲

شما را و ۱۲

ع۱۰

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
وکیست ستمکارتر از کسی که بربندد برخدای دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیات اورا هر آینه رستگار

الظَّالِمُونَ ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ
ستمکاران و یاد کن آن روز که حشر کنیم ایشان را همه یکجا باز گوئیم مشرکان را کجا اند

شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ
آن شریکان شما که ایشان را بظن اثبات میکردید بعد از ان نباشد عذر ایشان مگر آنکه

قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ۝ انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
گویند قسم بخدا پروردگار ما که مشرک نبودیم بنگر چگونه دروغ گفتند بر خویشتن

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا
و گم گشت از ایشان آنچه افترا میکردند و از ایشان کسی است که گوش می نهد بسوی تو و پیدا کرده ایم

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ
بر دل ایشان پردها تا نفهمند آنرا و در گوشهای ایشان گرانی را و اگر ببینند هر

آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
معجزه ایمان نیارند بآن تا وقتی که بیایند پیش تو مکابره کنان گویند این

كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ
کافران نیست این مگر قصه های پیشینیان و ایشان منع میکنند از متابعت او و دور میشوند

عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا
از متابعت او و هلاک نمیکنند مگر خویشتن را و نمیدانند و تعجب کنی اگر ببینی ایشان را وقتی که بازداشته

عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
نزدیک آتش پس گویند ای کاش ما بازگردانیده شویم پس بدروغ نسبت نکنیم آیات پروردگار خویش و شویم

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا
نه بلکه ظاهر شد ایشان را جزاء آنچه می پوشیدند پیش ازین و اگر بازگردانیده شوند هر آینه رجوع کنند

عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ
از ان و هر آینه ایشان دروغگویانند و گفتند نیست هیچ حیوة مگر زندگانی این جهانی ما و نیستیم

بِمَبْعُوثِينَ ۝ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا
برانگیختگان و تعجب کنی اگر ببینی آنگاه که بازداشته شوند بحضور پروردگار خویش گوید خدا آیا این درست نیست گویند

نمیشوند
ایشان
داشته شوند
از مسلمانان
بسوی آنچه منع کرده شده بودند

دنیا برین سوار شدی امروز برین برتو سوار
بشویم و آیه یحملون اوزارهم علی ظهورهم
عبارت ازین است ۱۲ حسینی

[illegible]

بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون قد خسر الذين

آری دانستیم بپروردگار ما گوید پس بچشید عذاب بسبب آنکه کافر بودید بتحقیق زیانکار شدند آنانکه

كذبوا بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يحسرتنا

بدروغ نسبت کردند ملاقات خدا را تا آنگاه که بیاید بایشان قیامت ناگهان گویند ای پشیمانی ما

على ما فرطنا فيها وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء

بر تقصیر ما در باب قیامت و ایشان بردارند بارهای گناهان خود را بر پشتهای خویش آگاه شو بد است

ما يزرون وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة

آنچه برمیدارند و نیست زندگانی دنیا مگر بازی و لهو و هر اینه آخرت

خير للذين يتقون افلا تعقلون قد نعلم انه ليحزنك الذي

بهترست متقیان را آیا در نمی یابید هر اینه میدانیم که اندوهگین میکند ترا آنچه

يقولون فانهم لا يكذبونك ولكن الظلمين بايت الله يجحدون

میگویند پس هر اینه بدروغ نسبت نمیکنند ترا فقط ولیکن این ستمکاران آیات خدا را انکار میکنند

ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا واوذوا حتى

و هر اینه بدروغ نسبت کرده شد پیغمبران از پیش از تو پس صبر کردند بر تکذیب خویش و رنجانیده شدند تا

اتيهم نصرنا ولا مبدل لكلمت الله ولقد جاءك من نبائ المرسلين

آمد بایشان نصرت ما و نیست هیچ تغیر دهنده وعدهای خدا را و هر اینه آمد بتو بعض خبر پیغمبران

وان كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغي نفقا

و اگر گران شده باشد بر تو روگردانی ایشان پس اگر میتوانی که بجویی سوراخی

في الارض او سلما في السماء فتاتيهم باية ولو شاء الله لجمعهم

در زمین یا نردبانی در آسمان پس بیاری بایشان آیتی معجزه و اگر خواستی خدا جمع ساختی ایشان را

على الهدى فلا تكونن من الجاهلين انما يستجيب الذين

بر هدایت پس مباش از جاهلان جز این نیست که قبول میکنند آنانکه

يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم اليه يرجعون وقالوا لولا

میشنوند و مردگان یعنی کافران برانگیزد ایشان را خدا باز بسوی او گردانیده شوند و گفتند چرا

نزل عليه اية من ربه قل ان الله قادر على ان ينزل اية

فرود آورده نشد بر محمد معجزه از جانب پروردگار او بگو هر اینه خدا قادرست بر آنکه فرو فرستد آیتی

النصف

[illegible]

اما کافران مانند مردگانند ازانکه
اجابت نیابد ... ۱۲

ولكن

یعنی ازان اشاره ...
والله اعلم

وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا طَآئِرٍ

ولیکن اکثر ایشان نمیدانند ونیست هیچ جانوری در زمین و نه هیچ پرنده

يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ

که می پرد بباز و بال خود مگر ایشان جماعتها اند مانند شما فرو گذاشت نکرده ایم در کتاب هیچ چیز را

یعنی در لوح محفوظ

ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي

باز بسوی پروردگار خود حشر کرده خواهند شد و آنانکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را کرانند و گنگانند در

الظُّلُمٰتِ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

تاریکیها اند هر کرا خواهد خدا گمراه گرداندش و هر کرا خواهد بر راه راست گرداندش

قُلْ اَرَاَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ

بگو آیا دیدید اگر بیاید بشما عذاب خدا یا بیاید بشما قیامت آیا بغیر خدا

تَدْعُوْنَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ

تضرع میکنید اگر راست گو هستید نه بلکه خاص بجناب او دعا میکنید پس دفع کند آنچه دعا میکنید

اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ

برای دفع آن اگر خواهد و فراموش میکنید آنچه را شریک مقرر میکردید و هر آینه فرستادیم بسوی امتان

قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ۝ فَلَوْلَآ

پیش از تو پیغمبران را پس در گرفت کردیم ایشان را بتنگی معیشت و بیماری تا زاری کنند پس چرا

اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ

زاری نکردند وقتیکه آمد بایشان عذاب ما ولیکن سخت شد دلهای ایشان و آراسته نمود برای ایشان شیطان

مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ

آنچه میکردند پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شد ایشان را بآن گشادیم بر ایشان درهای

كُلِّ شَيْءٍ حَتّٰٓى اِذَا فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ

همه چیز تا آنگاه که شادمان گشتند بآنچه داده شد ایشان را در گرفت کردیم ایشان را ناگهان پس آنگاه ایشان

مُّبْلِسُوْنَ ۝ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

نا امید شونده پس بریده شد بیخ گروه ستمکاران و ستایش مر خدا راست که پروردگار عالمهاست

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ

بگو آیا دیدید اگر بگیرد خدا شنوائی شما را و چشمهای شما را و مهر کند بر دلهای شما

مَنْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ ۗ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

کیست خدا غیر الله تعالی که آنرا باز دهد بشما ببین چگونه گوناگون بیان میکنیم آیتها باز ایشان روی گردانند

قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ

بگو خبر دهید اگر بیاید بشما عذاب خدا ناگهان یا آشکارا آیا هلاک کرده شوند

إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ

مگر قوم ستمکاران و نمی فرستیم پیغمبران را مگر بشارت دهنده و بیم کننده

فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ وَالَّذِينَ

پس هر که ایمان آورد و نیکو کاری کرد پس هیچ ترس نبود بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و کسانیکه

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝ قُل لَّا أَقُولُ

بدروغ نسبت کردند آیات ما را برسد ایشان را عذاب بسبب فاسق بودن بگو نمیگویم

لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي

بشما که نزدیک من است خزینهای خدا و نمیدانم غیب را و نمیگویم بشما که من

مَلَكٌ ۖ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

فرشته ام پیروی نمیکنم مگر چیزی را که وحی کرده شد بسوی من بگو آیا برابر میشود نابینا و بینا

أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝ وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ

آیا تامل نمیکنید و بترسان بقرآن کسانی را که میترسند از آنکه حشر کرده شوند بسوی

رَبِّهِمْ ۙ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ وَلَا

پروردگار خویش نباشد ایشانرا بجز خدا هیچ دوستی و نه سفارش کننده تا باشد که پرهیزکاری کنند و

تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ

دور مکن کسانی را که مناجات میکنند پروردگار خویش بامداد و شبانگاه میطلبند

وَجْهَهُ ۖ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِم مِّن شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِم

روی او را نیست بر تو از حساب ایشان چیزی و نه از حساب تو بر ایشان

مِّن شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا

چیزی تا برانی ایشان را پس گردی از ستمکاران و همچنین امتحان کردیم

بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّن بَيْنِنَا ۗ أَلَيْسَ اللَّهُ

بعض مردمان را ببعض تا گویند آیا این جماعه انعام کرده است خدا بر ایشان از میان ما خدا تعالی فرمود آیا نیست خدا

بأعلم

بِأَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ۝ وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ

داناتر بشکر کنندگان و چون بیایند پیش تو کسانیکه ایمان آورده اند بآیتهاء ما پس بگو سلام علیکم

كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْءًا بِجَهَالَةٍ

لازم کرده است پروردگار شما بر خود مهربانی را لازم کرده که هر که بکند از شما کار بد بنادانی

ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ

باز توبه کرد بعد از آن و نیکوکاری نمود پس خدا آمرزنده مهربان است و همچنین تفصیل میکنیم

الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ۝ قُلْ إِنِّيْ نُهِيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِيْنَ

نشانها را تا ظاهر شود راه گناهکاران بگو هر آینه منع کرده شدم از که عبادت کنم آنانرا

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُلْ لَّا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذًا وَّمَا أَنَا

که شما میپرستید بجز خدا بگو پیروی نمیکنم آرزوهای شما را هر آینه گمراه شده باشم آنگاه و نباشم

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۝ قُلْ إِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِيْ

از راه یافتگان بگو هر آینه من بر حجتی از پروردگار خود و دروغ داشتید شما آن دلیل را

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلّٰهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ

آنچه شما بزودی میطلبید آنرا نیست حکم مگر خدا را بیان میکند دین راست را و او بهترین فیصل کنندگان است

قُلْ لَّوْ أَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ

بگو اگر بودی نزدیک من آنچه بزودی میطلبید هر آینه بانجام رسانیده شدی کار میان من و میان شما

وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

و خدا داناتر است بستمکاران و نزد وی است کلیدهای غیب نمیداندش مگر او

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ

و میداند آنچه در بیابان و دریاست و نمی افتد هیچ برگ الا میداندش و نمی افتد هیچ دانه

فِيْ ظُلُمٰتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ إِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَهُوَ

در تاریکیهای زمین و نه هیچ تری و نه خشک الا ثبت است در کتاب روشن و اوست

الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ

آنکه قبض روح شما میکند بوقت نوم و میداند آنچه کسب کردید بروز پس برانگیزد شما را در روز

لِيُقْضٰى أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

تا انجام رسانیده شود میعاد معین باز بسوی او بازگشت شما است باز خبر دهد شما را بآنچه

تعملون . وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم حفظة
میکنید و اوست غالب بالای بندگان خود و میفرستد بر شما ملایکه نگاهبان

حتى اذا جاء احدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون
تا وقتی که بیاید یکی از شما را مرگ قبض روح او کنند فرستادگان ما و ایشان تقصیر نمیکنند

ثم ردوا الى الله مولٰىهم الحق الا له الحكم وهو اسرع
باز گردانیده شوند مردگان بسوی الله خداوند ایشان که حق است بدانید که مرا و راست حکم و او شتاب ترین

الحٰسبين . قل من ينجيكم من ظلمٰت البر والبحر تدعونه تضرعا
حساب کنندگان است بگو کیست که میرهاند شما را از تاریکیهای بیابان و دریا میخوانید او را بزاری

وخفية لئن انجٰىنا من هٰذه لنكونن من الشٰكرين . قل الله
و بنیاز پنهانی میگوئید اگر رهائی دهد ما را ازین محنت هراینه باشیم از شکر کنندگان بگو خدا

ينجيكم منها ومن كل كرب ثم انتم تشركون . قل هو القادر
میرهاند شما را ازان محنت و از هر اندوهی باز شما شریک او مقرر میکنید بگو اوست توانا

على ان يبعث عليكم عذابا من فوقكم او من تحت ارجلكم
بر آنکه فرستد بر شما عذابی از بالای شما یا از زیر پای شما چنانکه قارون بزمین رفت

او يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر كيف نصرف
یا جمع کند شما را گروه گروه و بچشاند بعض شما را جنگ بعضی بنگر چگونه گوناگون بیان میکنیم

الاٰيٰت لعلهم يفقهون . وكذب به قومك وهو الحق قل لست
آیتها را تا بفهمند و بدروغ نسبت کرد قوم تو آن را و آن راست بگو نیستم

عليكم بوكيل . لكل نبا مستقر وسوف تعلمون . واذا رايت
بر شما نگاهبان هر چیزی را میعادیست و خواهید دانست و چون ببینی

الذين يخوضون في اٰيٰتنا فاعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث
آنان را که بحث میکنند در آیتهای ما پس روی گردان ازیشان تا وقتیکه بحث شروع کنند در سخنی

غيره واما ينسينك الشيطٰن فلا تقعد بعد الذكرى مع
غیر وی و اگر فراموش گرداند ترا شیطان پس منشین بعد یاد آوردن با

القوم الظٰلمين . وما على الذين يتقون من حسابهم من شيء
گروه ستمکاران و نیست بر کسانیکه پرهیزکاری کردند از حساب کافران از چیزی

یعنی از مصیبتهای بیابان و دریا

یعنی چنانکه سنگ بر قوم لوط بارید

یعنی افواج متعدده پیدا شود و با یکدیگر جنگ کنند

ولکن

وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا

ولیکن برایشان لازم است پند دادن تا شود که پرهیزگاری کنند و بگذار کسانی را که دین خود را گرفتند بازی

وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ

و لهو را و فریفت ایشان را زندگانی دنیا و پند ده بقرآن برای احتیاط از آنکه بهلاکه گذاشته شود

بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ وَاِنْ تَعْدِلْ

بسبب آنچه کرده است نیست او را بجز خدا دوست و نه شفاعت کننده و اگر عوض شود

كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا لَهُمْ

هر فدائی که تواند گرفته نشود از وی آنها آنانند که بهلاکه گذاشته شدند بسبب آنچه کردند

شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ قُلْ اَنَدْعُوْا

آشامیدنی از آب جوشان باشد و عذاب درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند بگو آیا مناجات کنیم

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ

بجز خدا کسی که نه نفع دهد ما را و نه زیان رساند و بازگردانیده شویم بر پاشنهای خود بعد از آن

هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِي الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ

راه راست نموده است ما را خدا مانند کسی که گمراه کردند او را دیوها در زمین حیران مانده مر او را

اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى

یارانند که میخوانند او را بسوی راه راست که بیا بسوی ما بگو هر آینه هدایت خدا همون هدایت است

وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ

و فرموده است ما را که منقاد شویم پروردگار عالمها را و فرموده شده که بر پا دارید نماز را و بترسید از خدا و او

الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

آنکه بسوی او حشر کرده خواهید شد و اوست آنکه بیافرید آسمانها و زمین

بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ

براستی و روزی که بگوید بشو پس میشود سخن اوست راست و مر او راست بادشاهی روزی

يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ

دمیده شود در صور داننده نهان و آشکاراست و اوست استوار کار آگاه

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً اِنِّيْٓ اَرٰىكَ

و یاد کن چون گفت ابراهیم پدر خود آذر را آیا خدا میگیری بتان را هر آینه من میبینم ترا

ع ١٣

ثلثة ارباع

در معالم آورده که نمرود بن کنعان که پادشاه روی زمین بود در بابل نشسته شبی در واقعه دید که کوکبی از افق بلند طلوع نمود

وَقَوْمَكَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝ وَكَذَٰلِكَ نُرِيٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ

وقوم ترا در گمراهی ظاهر و همچنین مینمودیم ابراهیم را ملک آسمانها

وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ ٱلْمُوقِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ ٱلَّيْلُ رَءَا كَوْكَبًا

و زمین تا او از یقین کنندگان باشد پس چون تاریک شد بروی شب دید ستاره

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَآ أُحِبُّ ٱلْأٓفِلِينَ ۝ فَلَمَّا رَءَا ٱلْقَمَرَ بَازِغًا

گفت اینست پروردگار من پس چون فرو رفت گفت دوست ندارم فرو روندگان را پس چون دید ماه را طلوع کرده

قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّآ أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ ٱلْقَوْمِ

گفت اینست پروردگار من پس چون فرو رفت گفت اگر راه ننماید پروردگار من هرآینه باشم از قوم

ٱلضَّآلِّينَ ۝ فَلَمَّا رَءَا ٱلشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَآ أَكْبَرُ فَلَمَّآ أَفَلَتْ

گمراهان پس چون دید آفتاب را طلوع کرده گفت اینست پروردگار من این بزرگتر است پس چون فرو رفت

قَالَ يَٰقَوْمِ إِنِّي بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ۝ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي

گفت ای قوم من هرآینه بیزارم از آنچه شریک مقرر میکنید هرآینه متوجه ساختم روی خود را بسوی کسی

فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَآ أَنَا۠ مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ۝ وَحَآجَّهُۥ

که بیافرید آسمانها و زمین در حالتی که حنیفم و نیستم از مشرکان و حجت کردند با او

قَوْمُهُۥ قَالَ أَتُحَٰٓجُّوٓنِّي فِي ٱللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنِ وَلَآ أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ

قوم او گفت آیا جدال میکنید با من در باب خدا و بتحقیق هدایت کرده مرا و نمی ترسم از آنچه شریک میسازید

بِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَشَآءَ رَبِّي شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

با خدا ولیکن میترسم از آنکه خدا اراده کند چیزی و احاطه کرده است پروردگار من همه چیز را از جهت دانش آیا پند نمی گیرید

وَكَيْفَ أَخَافُ مَآ أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِٱللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ

و چگونه ترسم از آنکه او را شریک مقرر میکنید و شما نمی ترسید از آنکه شریک خدا مقرر کرده اید چیزی را که فرو نفرستاده

بِهِۦ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا فَأَيُّ ٱلْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِٱلْأَمْنِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

بر شما دلیلی را پس کدام یک از این دو گروه سزاوارتر است به امن جواب آن بگوئید اگر میدانید

ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَلَمْ يَلْبِسُوٓاْ إِيمَٰنَهُم بِظُلْمٍ أُوْلَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلْأَمْنُ وَهُم

کسانیکه ایمان آوردند و نیامیختند ایمان خود را بشرک آن جماعه ایشانراست ایمنی و ایشانند

مُّهْتَدُونَ ۝ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ

راه یافتگان و اینست حجت ما دادیمش ابراهیم را بر قوم او بلند میکنیم درجات

من نشاء

مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا

هرکرا میخواهیم براستیکه پروردگار تو استوار کار داناست و عطا کردیم مر ابراهیم را اسحاق و یعقوب هریکی را

هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمٰنَ

هدایت کردیم و راه نموده بودیم نوح را پیش ازین و از اولاد ابراهیم راه نمودیم داود و سلیمان

وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَىٰ وَهٰرُونَ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

و ایوب و یوسف و موسی و هارون را و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِينَ ۝ وَإِسْمٰعِيلَ

و هدایت کردیم زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را هریک از صالحان بود و هدایت کردیم اسماعیل

وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِينَ ۝ وَمِنْ

و الیسع و یونس و لوط را و هریک را فضل دادیم بر اهل زمان و هدایت کردیم بعض

ءَابَائِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَإِخْوٰنِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ إِلَىٰ صِرٰطٍ

پدران ایشان و اولاد ایشان و برادران ایشان و برگزیدیم ایشان را و دلالت کردیم ایشان را بسوی

مُّسْتَقِيمٍ ۝ ذٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ

راه راست این هدایت دین خداست که دلالت میکند بدان هرکرا خواهد از

عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ أُولٰئِكَ

بندگان خویش و اگر شریک مقرر میکردند نابود شدی از ایشان آنچه کرده بودند این جماعه

الَّذِينَ ءَاتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هٰؤُلَاءِ

آنانند که دادیم ایشان را کتاب و حکمت و پیغمبری پس اگر کافر شوند بآیات قرآن این کافران

فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكٰفِرِينَ ۝ أُولٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى

پس ما مقرر ساختیم برای ایمان بآنها گروهی را که بآنها کافر نشوند این جماعه آنانند که راه نمود

اللَّهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ قُل لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرَىٰ

ایشان را خدا پس بروش ایشان اقتدا کن بگو سوال نمیکنم از شما هیچ مزدی بر تبلیغ قرآن نیست این مگر پند

لِلْعٰلَمِينَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ بَشَرٍ

عالمیان را و صفت نکردند یهود خدا را حق صفت او چون گفتند فرو نفرستاده است خدا بر هیچ آدمی

مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى

چیزی بگو که فرو فرستاد کتابی که آورده است اورا موسی روشنی و هدایت

لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُم

مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ

يَلْعَبُونَ ۝ وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ

وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ

بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَن قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ

مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ

بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ

بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ

تَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ

تَرَكْتُم مَّا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ

الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَد تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنكُم

مَّا كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ

آنچه گمان میکردید ۝ هر آینه خدا شکافنده دانها و هسته هاست بیرون می آورد زنده را

من الميت

مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَأَنّٰى تُؤْفَكُونَ

زنده و بیرون آرنده مرده است از زنده ایست خدا پس کجا گردانیده میشوید

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ

شکافنده صبح است و گردانید شب را آرامگاه و گردانید آفتاب و ماه را معیار حساب این است

تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا

تقدیر خدای غالب دانا و اوست آنکه بیافرید برای شما ستارها را تا راه یابید

بِهَا فِي ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ وَهُوَ

بسبب آنها در تاریکیهای بیابان و دریا هر آینه بتفصیل بیان کردیم نشانها برای گروهی که میدانند و او

الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ

آنکه بیافرید شما را از یک تن که آدم است پس شما را قرارگاهی است و جای ودیعتی هر آینه

فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

بتفصیل بیان کردیم نشانها برای گروهی که بفهمند و او اوست آنکه فرود آورد از آسمان

مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ

آبی پس بیرون آوردیم بسبب آن آب رستنیها از هر قسم پس بیرون آوردیم از آن سبزه بیرون می آریم از آن

حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنّٰتٍ مِنْ أَعْنَابٍ

دانها یکی بر دیگری نهاده و از درختان خرما از شکوفه او خوشها نزدیک [illegible]

وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ انْظُرُوا إِلٰى ثَمَرِهِ إِذَا

و بیرون آوردیم زیتون و انار مانند یکدیگر و غیر مانند یکدیگر بنگرید بسوی میوه درخت چون

أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ

میوه آرد و بسوی پختگی او هر آینه درین نشانها است گروهی را که ایمان دارند و مقرر کردند کافران برای خدا

شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنٰتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهُ

شریکان از قسم جن و حال آنکه خدا آفریده است ایشان را و تراشیدند برای او پسران و دختران بغیر [illegible]

وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُونَ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَنّٰى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

و بلند است از آنچه بیان میکنند او آفریننده آسمانها و زمین است چگونه باشد او را فرزندی

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

و حال آنکه نبود او را زن و بیافرید همه چیز را و او بهر چیز داناست

از آن سبزه

آوردیم بوستانها از درختان انگور

دانش پاکی است او را

ع

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ

اینست خدا پروردگار شما نیست هیچ معبود مگر او آفریننده هر چیزست پس پرستش کنید او را و او

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ

بهر چیز کارساز است درنمی یابد او را چشمها یعنی در دنیا و او در می یابد چشمها را

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ اَبْصَرَ

و اوست مهربان آگاه براستی آمد بشما دلیلها از جانب پروردگار شما پس هر که بینا شد

فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ

[illegible]

الْاٰيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ اتَّبِعْ مَا اُوحِيَ

[illegible]

اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَلَوْ شَاءَ

بسوی تو از جانب پروردگار تو نیست هیچ معبود مگر او و اعراض کن از مشرکان و اگر خواستی

اللّٰهُ مَا اَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

خدا شریک مقرر نمیکردند و نگردانیدیم ترا بر ایشان نگاهبان و نیستی تو بر ایشان متعهد

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا

[illegible]

بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ

[illegible]

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ اٰيَةٌ

[illegible]

لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ اِنَّمَا الْاٰيَاتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ اَنَّهَا اِذَا جَاءَتْ

[illegible]

لَا يُؤْمِنُونَ وَنُقَلِّبُ اَفْئِدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ

[illegible]

اَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَا اِلَيْهِمُ

اول بار و بگذاریم ایشان را در گمراهی خود سرگردان و اگر ما فرو فرستادیم بسوی ایشان

الْمَلٰئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوا

فرشتگان را و سخن میکفتند با ایشان مردگان و جمع میکردیم بر ایشان همه چیز گروه گروه هرگز

لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا

ایمان نمی آوردند مگر وقتی که خواستی خدا و لیکن بسیاری از ایشان نادانی میکنند و همچنین پیدا کردیم

لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلٰى بَعْضٍ

برای هر پیغمبری دشمنان که شیاطین اند از آدمیان و جن تلقین و وسوسه القا میکنند بعضی ایشان سوی بعضی

زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا

سخن ظاهر آراسته تا فریب دهند و اگر خواستی پروردگار تو نمیکردند این کار پس بگذار ایشان را با

يَفْتَرُونَ ۝ وَلِتَصْغٰى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

افترا ایشان و القا میکنند سخن ظاهر آراسته تا میل کنند بسوی او دلهای کسانیکه ایمان نمیآرند با آخرت

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝ أَفَغَيْرَ اللّٰهِ أَبْتَغِي حَكَمًا

و تا پسند کنند او را و تا عمل کنند آنچه ایشان کننده آنند بگو آیا طلب کنم فیصل کننده بجز خدا

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ

و اوست آنکه فرو فرستاد بسوی شما قرآن واضح کرده شده و کسانیکه داده ایم ایشان را کتاب

يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝

میدانند که قرآن فرو فرستاده شده است از جانب پروردگار تو براستی پس مباش از شک کنندگان

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ

و تمام است سخن پروردگار تو در راستی و انصاف هیچکس تغییر کننده نیست سخنها او را و اوست شنوا

الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

دانا و اگر فرمان برداری کنی بسیاری را از اهل زمین گمراه کنند ترا از راه خدا

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ

پیروی نمیکنند مگر گمان را و نیستند مگر دروغگوی هر آینه پروردگار تو داناتر است

مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ

بکسی که دور میشود از راه وی و او داناتر است براه یافتگان پس بخورید از آنچه ذکر کرده شد

اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيٰتِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا

نام خدا بر وی یعنی نزدیک ذبح اگر مومن هستید بآیات خدا و چیست شما را که نمیخورید

مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

از آنچه ذکر کرده شده است نام خدا بروی و حالانکه بتفصیل بیان کرده است برای شما آنچه حرام کرده بر شما مگر آنچه

اِلَيْهِ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّكَ

بسوی او و هر آینه بسیاری گمراه میکنند بخواهشات خویش بغیر دانش هر آینه پروردگار تو

هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِيْنَ

داناتر است بستمکاران و ترک کنید آشکارا گناه را و پنهان او را هر آینه آنانکه

يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ وَلَا تَاْكُلُوْا

گناه میکنند جزا داده خواهند شد بسبب آنچه میکردند و مخورید

مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهُ لَفِسْقٌ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰى

از آنچه یاد کرده نشد نام خدا بروی و هر آینه خوردن آن فسق است و هر آینه شیاطین وسوسه القا میکنند

اَوْلِيٰٓئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ اَوَمَنْ

دوستان خویش تا خصومت کنند با شما و اگر فرمان برید ایشان را هر آینه شما مشرک باشید آیا کسی

كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهُ

که مرده بود پس زنده ساختیم وی را و پیدا کردیم برای او نوری که میرود با وی میان مردمان مانند کسی

فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا

که صفتش این است در تاریکیها است بیرون آینده نیست از آن همچنین آراسته کرده شده است در نظر کافران آنچه

يَعْمَلُوْنَ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا

میکردند و چنانکه ... همچنان پیدا کردیم در هر دیه رئیسان فاسق آن دیه تا فساد کنند

فِيْهَا وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ وَاِذَا جَآءَتْهُمْ

در آن دیه و بحقیقت ضرر نمیکنند مگر در حق خویش و نمیدانستند و چون بیاید بایشان

اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ

نشانه گویند ایمان نیاریم تا وقتیکه داده شود ما را مانند آنچه داده شده است پیغمبران خدا را و خدا

اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسٰلَتَهُ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ

داناتر است بجای نهادن پیغامبری خود خواهد رسید گنهکاران را رسوایی نزدیک

اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ

خدا و عذاب سخت بسبب آنکه می اندیشیدند پس هر کرا خدا خواهد

اَنْ يَّهْدِيَهٗ

أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ
که هدایت کند شرح کند سینه او برای اسلام و هر کرا خواهد که گمراه گرداندش

صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ
تنگ کند سینه او را بنهایت تنگی گویا بالا میرود در آسمان همچنین می اندازد خدا

الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
ناپاکی را بر کسانیکه ایمان نمی آرند و این اسلام راه پروردگار تست راست آمده

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ۝ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
هر آینه تفصیل کردیم نشانها را برای گروهی که پند پذیر میشوند ایشانراست سرای سلامتی یعنی بهشت نزدیک

وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ
و او کارساز ایشانست بسبب آنچه میکردند و روزیکه حشر کند خدا ایشانرا همه یکجا گوید ای گروه

الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا
جن یعنی ای شیاطین بسیار گرفتید از آدمیان و گویند دوستان ایشان از آدمیان ای پروردگار

اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ
بهره مند شد بعض ما از بعض و رسیدیم بمیعاد خویش که معین کرده بودی برای ما گوید خدا آتش

مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ
جای شماست جاویدان آنجا لیکن آنچه خدا خواسته هر آینه پروردگار تو استوارکار دانا

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ
و همچنین مسلط میکنیم بعض ستمکاران را بر بعض بشامت آنچه میکردند ای گروه جن

وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ
و انس آیا نیامدند بشما پیغمبران از جنس شما میخواندند بر شما آیات مرا و بیم میکردند شما را

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
از ملاقات این روز گویند اعتراف کردیم بر خویشتن و فریب داده بود ایشانرا زندگانی دنیا

وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ۝ ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ
و گواهی دادند بر خویشتن که ایشان کافر بودند این ارسال رسل بسبب آنست که هرگز پروردگار

مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَافِلُونَ ۝ وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا
هلاک کننده شهرها نباشد بجزای ظلم در حالیکه اهل آنها غافل باشند و هر شخص را مرتبه هاست از جزای آنچه کردند

پروردگار ایشان

یعنی تابعان ایشان از کفار ۵

یعنی در حق اهل نجات والله اعلم ۵

یعنی قبل از بعث رسل عقوبت نمی کند والله اعلم ۵

وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

و نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه عمل می آرند و پروردگار تو غنی خداوند رحمت است اگر خواهد ببرد شما را

وَيَسْتَخْلِفْ مِن بَعْدِكُم مَّا يَشَاءُ كَمَا أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ

و جانشین سازد پس از شما هر کرا خواهد چنانکه پیدا کرد شما را از نسل قومی دیگر

إِنَّ مَا تُوعَدُونَ لَآتٍ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ

هر آینه آنچه وعده کرده میشود شما را البته آینده است و نیستید شما عاجز کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید شما بر

مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ

حالت خویش هر آینه من نیز عمل کننده ام زود باشد که بدانید کسی را که باشد او را عاقبت پسندیده در آخرت

إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ

هر آینه رستگار نشوند ظالمان و مقرر کردند برای خدا از آنچه او پیدا کرده است از کشت زراعت و چهارپایان

نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا ۖ فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ

حصه گفتند این حصه برای خداست بگمان خویش و این حصه برای شرکاء که مانند کرده ایم پس آنچه بود برای شرکاء ایشان

فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ ۖ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ ۗ سَاءَ

نمیرسد بخدای و آنچه باشد برای خدا میرسد بشرکاء ایشان بد چیزیست

مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ

که مقرر میکنند و همچنین آراسته کرده در نظر بسیاری از مشرکان قتل اولاد ایشان را

شُرَكَاؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ

شرکاء ایشان تا هلاک کنند ایشان را و تا مشتبه کنند بر ایشان دین ایشان را و اگر خواستی خدا نکردندی

فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا

پس بگذار ایشان را با مفتریات ایشان و گفتند این چهارپایان و کشت حجر است

يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ

نخورد آنرا مگر آنکه خواهیم بگمان خویش و چهارپایانی دیگر اند که حرام کرده شده سواری بر پشتهای

لَّا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُوا

دیگر اند که نام خدا نمیگیرند نزدیک ذبح آن بسبب آنکه دروغ بسته اند بر خدا جزا خواهد داد ایشان را بمقابله آنچه

يَفْتَرُونَ ۝ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا

افترا میکردند و گفتند آنچه در شکم این چهارپایان باشد حلال است برای مردمان ما

ومحرم

وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِن يَكُن مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
و حرام است بر زنان ما و اگر مرده باشد همه دران شریک اند جزا خواهد داد ایشانرا این

إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ
هر اینه خدا استوارکار داناست هر اینه زیانکار شدند آنانکه کشتند فرزندان خود را ازجهت بیخردی بی دانش

وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا
و حرام کردند آنچه روزی داد ایشانرا خدا بسبب دروغ بستن برخدا بتحقیق گمراه شدند ایشان و نبودند

مُهْتَدِينَ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ
راه یافتگان و خدا آنست که پیدا کرد بوستانها بر داشته شده بر پایها و بوستانها غیر برداشته

وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا
و پیدا کرد درخت خرما و زراعت را گوناگون میوه هریکی و زیتون و انار را مانند یکدیگر

وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
و غیر مانند یکدیگر بخورید از میوهای آن چون میوه بیرون آرد و بدهید زکوة او را روز درودن

وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا
و اسراف مکنید هر اینه خدا دوست ندارد اسراف کنندگانرا و پیدا کرد چهارپایان بار بردارنده را و جانور

كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
بخورید از آنچه روزی داده است خدا شما را و پیروی مکنید گامهای شیطانرا هراینه او شما را

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ
دشمن ظاهر است آفرید هشت قسم را از گوسفند دو قسم و از بز دو قسم نر و ماده

قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ
بگو این دو نر را حرام کرده است خدا یا این دو ماده را یا آنرا که مشتمل شده است بروی رحمهای

الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ
این دو ماده خبر دهید مرا با دانش اگر هستید راست گویان و پیدا کرد از شتر دو قسم

وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ
و از گاو دو قسم بگو آیا این دو نر را حرام کرده خدا یا این دو ماده را یا آنرا که مشتمل شده

عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا
بروی این رحمهای این دو ماده آیا حاضر بودید وقتیکه حکم کرد شما را خدا با آن

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ

پس کیست ستمکارتر از کسی که ببندد بر خدا دروغ تا گمراه کند بندگان را بغیر دانش هر اینه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ

راه نمی نماید ستمکاران را بگو نمی یابم در آنچه وحی فرستاده شد بسوی من هیچ چیز حرام بر خورنده

يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ

که بخورد آنرا مگر آنکه باشد مردار یا خون ریخته یا گوشت خوک پس هر اینه آن حرام است

أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ

یا آنچه فسق باشد که برای غیر خدا [illegible] پس هر که بیچاره شود نه ستم کننده و نه از حد گذرنده پس هر اینه پروردگار تو

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفُرٍ ۖ وَمِنَ

آمرزنده مهربان است و بر یهود حرام ساختیم هر جانور ناخن دار را و از

الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا

گاو و گوسفند حرام ساختیم بر ایشان پیه این دو قسم مگر آنچه برداشت آنرا پشت این دو قسم یا برداشت آنرا روده ها

أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ فَإِنْ

یا آنچه متعلق شد باستخوان این چیزها جزا دادیم ایشانرا بمقابله ستم ایشان و هر اینه ما راست گوییم پس اگر

كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ

بدروغ نسبت کنند ترا بگو که پروردگار شما خداوند مهربانی بسیار است و رد کرده نمیشود عقوبت او از قوم

الْمُجْرِمِينَ ۝ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا

ستمکاران زود باشد که گویند مشرکان اگر خواستی خدا شرک نمی آوردیم ما و نه پدران ما

وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا

و نه حرام میکردیم چیزی را همچنین بدروغ نسبت کردند کسانی که پیش از ایشان بودند تا آنکه چشیدند

بَأْسَنَا ۗ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۖ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ

عقوبت ما بگو آیا هست نزدیک شما دانشی تا بیرون آرید آنرا برای ما پیروی نمیکنید مگر شبهه را

وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ۝ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

و نیستید شما مگر دروغ گوی بگو خدا راست دلیل محکم پس اگر خواستی خدا راه نمودی شما را

أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ

همه یکجا بگو بیارید علماء خود را آنانکه گواهی میدهند که خدا حرام ساخته است

هذا

یعنی تحریم این چیزها

یعنی نقلی از کتب انبیاء و اعلم

این ده امر ونهی که احکام او
در هیچ شریعت منسوخ نیست
والله از محکمات کتابست

هٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا

این را پس ای محمد اگر بفرض گواهی دهند تو معترف مشو با ایشان و پیروی مکن خواهش کسانیکه بدروغ نسبت کردند

بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

آیات ما را و کسانیکه اعتقاد ندارند بآخرت وایشان با پروردگار خود برابری میکنند

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ

بگو بیائید تا بخوانم آنچه حرام کرده است پروردگار شما بر شما فرموده است که شریک او مقرر مکنید چیزی را و

بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ

بوالدین نیکوکاری کنید و مکشید اولاد خود را از ترس فقر ما روزی میدهیم شما را

وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا

و ایشان را و نزدیک مشوید به بیحیایی یعنی بزنا و لواطت آنچه علانیه باشد از آن و آنچه پوشیده باشد و مکشید

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

هیچ نفس را که حرام ساخته است خدا کشتن او الا بحق این حکم فرموده است شما را تا بود که بفهمید

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

و نزدیک مشوید بمال یتیم الا بخصلتی که وی نیک است تا آنکه رسد به جوانی خود

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

و تمام کنید پیمانه و ترازو را بانصاف و تکلیف نمیدهیم هیچکس را مگر قدر طاقت او

وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ

و چون سخن گوئید پس رعایت انصاف نمائید و اگرچه آن محکوم علیه صاحب قرابت باشد و بعهد خدا یعنی بنذر او وفا کنید

وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَأَنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا

حکم فرموده است شما را تا پند پذیر شوید و خبر داده است که آنچه مذکور شد راه من است درست

فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ

پس پیروی او کنید و پیروی مکنید راهها دیگر را که این راهها جدا کنند شما را از راه خدا باین

وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝ ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي

حکم فرموده است شما را تا پرهیزگاری کنید باز میگوئیم که داده بودیم موسی را الکتاب تا نعمت تمام کنیم بر هر که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ

نیکوکار بود و بیان کنیم هر چیز را و بجهت هدایت و مهربانی تا ایشان بملاقات پروردگار خویش

يُؤْمِنُونَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ

ایمان آرندا و این قرآن کتابیست که فرستادیمش با برکت پس پیروی او کنید و پرهیزگاری کنید تا

تُرْحَمُونَ ۝ اَنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَ

مهربانی کرده شود بر شما فرستادیمش تا نگویید بجز این نیست که فرود آورده شد کتاب یعنی توریه و انجیل بر دو گروه پیش

اِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِينَ ۝ اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ

و به تحقیق بودیم ما از تلاوت ایشان بیخبر و برای آنکه نگویید اگر فرود آورده شدی بر ما کتاب

لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَ

هر آینه بودمی راه یافته تر از ایشان پس آمده است بشما حجتی از پروردگار شما و هدایت و

رَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِي

رحمت پس کیست ستمکارتر از کسی که بدروغ نسبت کند آیات خدا را و اعراض کند از آن جزا خواهیم

الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ

اعراض کنندگان را از آیات خویش بدترین عذاب بسبب آنکه اعراض میکردند

هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ

منتظر نیستند مگر آنرا که بیایند بدیشان فرشتگان یا بیاید حکم پروردگار تو یا بیاید بعض

اٰيٰتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَاْتِي بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيمَانُهَا

نشانهای پروردگار تو روزی که بیاید بعض نشانهای پروردگار تو نفع ندهد نفسی را ایمان

لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِي اِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَظِرُوا اِنَّا

نیاورده بود پیش از این ایمان او یا نفع دهد نفسی را که کسب نکرده در ایمان عمل خیر او بگو منتظر باشید

مُنْتَظِرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ

منتظرایم بتحقیق کسانیکه پراکنده گردند دین خود را و گروه گروه شدند نیستی تو از ایشان

فِي شَيْءٍ اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ مَنْ جَاءَ

در هیچ حساب جز این نیست که کار ایشان گذاشته شد بسوی خدا پس خبر دهد ایشان را بآنچه میکردند هر که آورد

بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰى اِلَّا

نیکی پس او راست ده چندان و هر که آورد بدی جزا داده نخواهد شد الا

مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ قُلْ اِنَّنِي هَدٰينِي رَبِّي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

مثل آن و ایشان ستم کرده نخواهند شد بگو هر آینه دلالت کرده است مرا پروردگار من بسوی راه راست

دینا

دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنَّ

و مید امر دین درست کیش ابراهیم را حنیف شده و نبود از مشرکان بگو بدرستیکه

صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ

نماز من و حج و قربانی من و زندگانی من و موت من همه مر خدا پروردگار عالمها هیچ شریک نیست او را ... و باین توحید

أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ

فرموده شد مرا و من نخستین مسلمانانم بگو آیا طلب کنم پروردگاری غیر خدا و اوست پروردگار همه چیز

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ

و عمل نمیکند هیچ کس مگر که بر ذات خود و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگری را باز بسوی

رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ وَهُوَ الَّذِي

پروردگار شما رجوع شماست پس خبردار کند شما را آنچه که در ان اختلاف کنید و او آنست

جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ

که ساخت شما را پادشاهان زمین و بلند کرد بعضی را از شما بالای بعضی درجهای

لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ

تا بیازماید شما را در آنچه داده است شما را بدرستیکه پروردگار تو شتابکننده عقوبت است و بدرستیکه او آمرزنده

سورة الاعراف مكية رَّحِيمٌ وهي مائتان وستة آيات

مهربان است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

المص كِتَابٌ أُنزِلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنذِرَ

این کتابی است که فرود آورده شد بسوی تو پس باید که نباشد در سینه تو هیچ تنگی از تبلیغ ... تا بیم کنی

بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ اتَّبِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

باین و برای پند مسلمانان پیروی کنید آنرا که فرود آورده شد بسوی شما از جانب پروردگار شما و پیروی مکنید

مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

بجز وی دوستان را اندکی پند پذیرید و بسا دیه که هلاک کردیمش

فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُم

پس آمد بوی عقوبت ما شبانگاه و ایشان آرمیده بودند پس نبود قول ایشان چون بیاید بایشان
یا در وقتی که ایشان در خواب
نیمروز بودند

بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ
عقوبت ما الا آنکه گفتند هر آینه ما ستمکاران بودیم پس البته سوال خواهیم کرد از آنکه فرستاده شد

وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ۝
و هر آینه که بپرسیم فرستادگان را پس هر آینه بخوانیم بر ایشان احوال ایشان را بدانش و نبودیم غایب

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
و سنجیدن اعمال بانصاف آن روز بودنی است پس هر که گران شد پله نیکیهای او پس ایشان اند

الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
رستگاران و هر که سبک شد پله نیکیهای او پس آن جماعت آنانند که زیان کردند

أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ۝ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ
در خویشتن بسبب آنکه بآیات ما انکار میکردند و هر آینه استقرار دادیم شما را در زمین

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ
و پیدا کردیم برای شما در آنجا اسباب معیشت اندکی شکر میکنید و هر آینه آفریدیم شما را

ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
باز صورت بستیم شما را باز گفتیم بفرشتگان که سجده کنید آدم را پس سجده کردند

إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ۝ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ
ابلیس نبود از سجده کنندگان گفت خدا چه چیز منع کرد ترا از آنکه سجده کنی وقتیکه امر کردم

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاهْبِطْ
گفت من بهترم از او آفریدی مرا از آتش و آفریدی او را از گل گفت فرود رو

مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝
از آسمان زیرا که لایق نیست ترا آنکه سرکشی کنی در آن پس بیرون شو هر آینه تو از خوار شدگانی

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ قَالَ فَبِمَا
گفت بار خدایا مهلت ده مرا تا روزیکه آدمیان بر انگیخته شوند گفت خدا هر آینه تو از مهلت داده شدگانی گفت پس بسبب

أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ
آنکه گمراه کردی مرا البته بنشینم برای آدمیان بر راه راست تو یعنی باز دارم ... پس البته بیایم بسوی ایشان

بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ
از پیش ایشان و از پس پشت ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نیابی

ایشان گفتار و کردار ایشان

یعنی پدر شما را

تا روز قیامت

أَكْثَرَهُمْ شَٰكِرِينَ ۝ قَالَ ٱخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا لَّمَن تَبِعَكَ

بیشتر ایشان را شکرگذار گفت بیرون رو از آسمان نکوهیده رانده شده بخدای هر که پیروی تو کند

مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ۝ وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ

از ایشان البته پر کنم دوزخ را از شما همه یکجا و گفتیم ای آدم ساکن شو تو و زن تو

ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا

در بهشت پس بخورید از هر جا که خواهید و نزدیک مشوید باین درخت که خواهید شد

مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۝ فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ

از ستمکاران پس وسوسه داد ایشان را شیطان تا آشکارا گرداند برای ایشان آنچه پوشیده بود

عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ

از ایشان از ستر نگاه ایشان و گفت منع نکرده است شما را پروردگار شما ازین درخت

إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ ٱلْخَٰلِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا

مگر برای احتیاط از آنکه شوید دو فرشته یا شوید از جاوید باشندگان و قسم خورد برای ایشان که من

لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ۝ فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

از نصیحت کنندگانم شما را پس سوی پستی انداخت ایشان را بفریب پس چون چشیدند آن درخت را ظاهر شد برای ایشان

سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ وَنَادَىٰهُمَا

ستر نگاه ایشان و شروع کردند که برگ بالای برگ می چسپانیدند بر خود از برگ بهشت و ندا کرد ایشان را

رَبُّهُمَآ أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ

پروردگار ایشان که آیا منع نکرده بودم شما را ازین درخت و نگفته بودم شما را که هر آینه شیطان

لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

شما را دشمن آشکاراست گفتند ای پروردگار ما ستم کردیم بر خویش و اگر نیامرزی ما را و مهربانی نکنی بر ما

لَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلْخَٰسِرِينَ ۝ قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

البته از زیانکاران باشیم گفت خدا فرود روید بعضی شما بعض را دشمن خواهید شد و شما را

فِي ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ

در زمین استقرار و بهره مندی باشد تا وقتی معین گفت خدا در زمین زندگانی خواهید کرد و در آنجا بمیرید

وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۝ يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِي

و از آنجا بیرون آورده شوید ای فرزندان آدم هر آینه ما فرود آوردیم بر شما لباس که بپوشد

النصف

ربع

سَوْءٰتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

شرمگاه شما را و پوشاکها از جامها زینت را و لباس پرهیزگاری آن بهتر است این از نشانهای قدرت است

لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ

تا ایشان پند پذیر شوند ای فرزندان آدم گمراه نکند شما را شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادر شما را

مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءٰتِهِمَآ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ

از بهشت برمیکشید از ایشان جامه ایشان تا بنماید ایشان را شرمگاه ایشان هر اینه شیطان می‌بیند

هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ لِلَّذِيْنَ

او و گروه او شما را از جایی که شما نمی‌بینید ایشان را هر اینه ما ساختیم شیاطین را دوستان کسانی که

لَا يُؤْمِنُوْنَ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا

ایمان نیاورند و چون بکنند کار زشت گویند یافتیم برین کار پدران خود را

وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا

و خدا فرموده است ما را بان بگو هر اینه خدا نمیفرماید بکار زشت آیا میگوئید بر خدا آنچه

لَا تَعْلَمُوْنَ قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ

نمیدانید بگو هر اینه فرموده است پروردگار من بانصاف و فرموده است راست کنید روی خود را بسوی کعبه نزد هر

مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ

نماز و بپرستید او را برای او خالص کرده عبادت را چنانکه آفرید شما را همچنان دیگر بار خواهید شد

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ

گروهی را راه نمود و گروهی را گمراه کرد ثابت شد بر ایشان گمراهی هر اینه ایشان گرفتند شیاطین را

اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ

دوست گرفتند بجز خدا و می‌پنداشتند که ایشان راه یافتگانند ای فرزندان آدم

خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا

بگیرید زینت خود را یعنی لباس خود را نزدیک هر نماز و بخورید و بیاشامید و از حد مگذرید

اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ

هر اینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرندگان را بگو که حرام کرد زینت خدا را که پیدا کرده است برای بندگان

وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

و که حرام کرده است پاکیزها را از رزق بگو آن پاکیزها از ملابس و ماکل برای مسلمانانست در زندگانی دنیا

خالصة

خالصة يوم القيمة كذلك نفصل الايت لقوم يعلمون ۝ قل انما
خالص شده برای ایشان روز قیامت همچنین بیان میکنیم آیات را برای گروهی که میدانند بگو جز این نیست

حرم ربي الفواحش ما ظهر منها وما بطن والاثم والبغي
که حرام کرده است پروردگار من کارهای زشت را از آنچه علانیه است و آنچه پوشیده است و گناه صغیره و ستم

بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطنا وان تقولوا
بنا حق و حرام کرده آنکه شریک آرید بخدا آنچیز را که نفرستاده است به وی حجتی و برهانی و آنکه بگوئید

على الله ما لا تعلمون ۝ ولكل امة اجل فاذا جاء اجلهم
بر خدا آنچه نمیدانید و هر گروهی را میعادیست پس چون بیاید نزدیک میعاد ایشان

لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون ۝ يبني ادم اما يأتينكم
تاخیر نکنند یک ساعت و نه سبقت کنند ای فرزندان آدم اگر بیایند شما

رسل منكم يقصون عليكم ءايتي فمن اتقى واصلح فلا خوف
پیغمبران از جنس شما میخوانند بر شما آیتهای مرا هر که پرهیزکاری کند و نیکوکاری پس نیست ترس

عليهم ولا هم يحزنون ۝ والذين كذبوا بايتنا واستكبروا
بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و کسانیکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را و سرکشی کردند

عنها اولئك اصحب النار هم فيها خلدون ۝ فمن اظلم ممن افترى
از قبول آنها ایشان باشندگان دوزخ اند ایشان انجا جاویدان اند پس کیست ستمکارتر از کسیکه بربست

على الله كذبا او كذب بايته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتب
بر خدا دروغ را یا بدروغ نسبت کرد آیات او را آن جماعه برسد بهره ایشان از آنچه نوشته شده در لوح

حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون
تا وقتی که بیایند نزدیک ایشان فرستادگان ما تا قبض ارواح ایشان کنند گویند کجاست آنچه شما می پرستیدید

من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا
بجز خدای گویند گم شدند ایشان از ما و معترف شوند بر خویش باین که ایشان

كفرين ۝ قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم من الجن و
کافر بودند حکم کند خدا که داخل شوید همراه امتانی که گذشته اند پیش از شما از جن و

الانس في النار كلما دخلت امة لعنت اختها حتى اذا اداركوا
انس در آتش هر گاه در آید قومی لعنت کند قوم دیگر مانند خود را تا وقتی که بیکدیگر برسند

بتبع تابعین را عذاب کفر و تقلید
و متبوعین را عذاب ضلال
و اضلال والله اعلم

فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرٰىهُمْ لِأُولٰىهُمْ رَبَّنَا هٰؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاٰتِهِمْ

دوزخ همه یکجا گوید جماعة متاخر ازان جماعه متقدم ای پروردگار ما ایشان گمراه کردند ما را

عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُونَ

عذاب دو چند از دوزخ فرماید خدا همه یکی را دو چند است لیکن نمیدانید

وَقَالَتْ أُولٰىهُمْ لِأُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا

و گویند جماعه متقدم از ایشان جماعه متاخر را از ایشان که نیست شما را هیچ بزرگی بر ما پس بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا

عذاب را بسبب آنچه میکردید هر آینه آنکه بدروغ نسبت کردند آیات ما را و سرکشی کردند

عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ

از قبول آن هرگز گشاده نشود برای ایشان درهای آسمان و در نیایند به بهشت تا وقتیکه داخل شود

الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ

شتر در سوراخ سوزن و همچنین جزا میدهیم گناهکاران را ایشان را از دوزخ

مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِينَ وَالَّذِينَ

فرش بود و از بالای ایشان از دوزخ پوششها باشد و همچنین جزا میدهیم ستمکاران را و آنکه

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولٰئِكَ أَصْحٰبُ

ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند تکلیف نمیدهیم هیچ کس را مگر قدر طاقت او آن جماعه باشندگان

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِي

بهشت اند ایشان آنجا جاویدان باشند و بیرون آریم آنچه در سینهای ایشان بود از کینه میرود

مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهٰرُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدٰىنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا

زیر ایشان نهرها و گویند سپاس خدای راست که دلالت کرد ما را بسوی این بهشت و نبودیم

لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

راه یابنده اگر نه راه نمودی ما را خدا هر آینه آمدند فرستادگان پروردگار ما براستی

وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ وَ

و ندا کرده شوند که این بهشت میراث داده شدید آنرا بسبب آنچه میکردید و

نَادٰى أَصْحٰبُ الْجَنَّةِ أَصْحٰبَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا

ندا کنند اهل بهشت اهل دوزخ را که ما راست یافتیم آنچه وعده کرده بود ما را

ربنا

رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوْا نَعَمْ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ

پروردگار ما پس آیا شما هم راست یافتید آنچه شما وعده کرده بود پروردگار شما گویند آری پس آواز کند آواز کننده

بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۔ الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

در میان ایشان که لعنت خدا بر ستمکاران است که باز میداشتند مردمان را از راه خدا

وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۔ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ

میخواستند برای آن راه کجی و ایشان با آخرت اعتقاد ندا شتند و در میان بهشت و دوزخ حجابی

وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ

آن مسمی باعراف است والله اعلم و بر اعراف مردمانی باشند که می شناسند هر یکی را از اهل موضعین بقیافه ایشان و ندا کنند اهل بهشت را

اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ۔ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ

سلام علیکم که هنوز به بهشت نه در آمده اند و ایشان طمع آن دارند و چون گردانیده شود چشم اهل اعراف

تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۔ وَنَادٰى

بطرف اهل دوزخ گویند ای پروردگار ما مکن ما را همراه گروه ستمکاران و ندا کنند

اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَا اَغْنٰى عَنْكُمْ

اهل اعراف مردان را که می شناسند ایشان را بقیافه ایشان گویند کفایت نکرد از شما

جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ۔ اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ

جمعیت شما و آنچه سرکشی میکردید آیا این جماعه اند آنانکه شما قسم میخوردید که هرگز نرساند

اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ۔

هیچ رحمت در آئید به بهشت هیچ ترس نیست بر شما و نه شما اندوهگین شوید

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ

و ندا کنند اهل دوزخ اهل بهشت را که بریزید بر ما چیزی از آب

اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۔ الَّذِيْنَ

یا از سایر آنچه روزی داده است شما را خدا گویند خدا حرام ساخته است این هر دو را بر کافران آنانکه

اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ

دین خود گرفته اند بازی و لهو را و فریب داد ایشان را زندگانی دنیا پس امروز

نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ

فراموش کنیم ایشان را چنانکه ایشان فراموش کردند ملاقات این روز خویش را و چنانکه انکار میکردند بآیات ما

ثلثة ارباع

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

و هر اینه آوردیم برای ایشان کتابی که مفصل کرده ایم از روی دانش برای راه نمایی و بخشایش

يُّؤْمِنُوْنَ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ

مومنان را انتظار نمیکنند کفار مگر مصداق این وعده را روزی که بیاید مصداق آن گویند

الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَّنَا مِنْ

آنانکه فراموش کرده بودند آن را پیش از این هر اینه آمده بودند پیغمبران پروردگار ما براستی پس آیا هستند ما را

شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ

شفیعان تا شفاعت کنند برای ما یا بازگردانیده شویم بسوی دنیا پس عمل کنیم غیر آنچه میکردیم هر اینه

خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ

زیان کردند در حق خویشتن و گم شد از ایشان آنچه افترا میکردند هر اینه پروردگار شما الله آنکه

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي

که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش میپوشاند

الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍ

شب را بروز میطلبد شب را شتابان و آفرید آفتاب و ماه و ستارگان را رام شده

بِاَمْرِهٖ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ اُدْعُوْا رَبَّكُمْ

بفرمان خدا آگاه شوید او راست آفریدن و فرمان روائی بزرگ گشت خدا پروردگار عالمها بخوانید پروردگار

تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ

زاری کنان و پوشیده هر اینه او دوست ندارد از حد گذرندگان را و فساد مکنید در زمین

بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ

بعد اصلاح آن و بخوانید او را ترسان و امید دارنده هر اینه بخشایش خدا نزدیک است از

الْمُحْسِنِيْنَ وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ

نیکو کاران و اوست آنکه میفرستد بادها مژده دهنده پیش از رحمت خود

حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ

تا وقتیکه بردارد ابر گرانبار را روان کنیم آن ابر را بسوی شهری مرده پس فرود آریم بواسطه آن

فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ

پس برون آریم با آن آب از هر جنس میوه همچنین برون آریم مردگان را تا شما

یعنی بیش از باران

تذكرون ۝ والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي

پند پذیرید و شهر پاکیزه برمی آید رستنی او بفرمان پروردگار او و زمینی

خبث لا يخرج الا نكدا كذلك نصرف الايت لقوم يشكرون

ناپاکیزه برنمی آید رستنی او مگر ناهموار اندکی روئیده همچنین گوناگون بیان میکنیم نشانها را برای گروهی که شکر گذاری میکنند

٤٦

لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يقوم اعبدوا الله ما لكم

و هرآینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را

من اله غيره اني اخاف عليكم عذاب يوم عظيم ۝ قال الملأ

هیچ معبودی بجز او هرآینه من می ترسم بر شما از عقوبت روز بزرگ یعنی روز قیامت گفتند اشراف

من قومه انا لنريك في ضلل مبين ۝ قال يقوم ليس بي ضللة

از قوم او هرآینه ما می بینیم ترا در گمراهی ظاهر گفت ای قوم من نیست با من هیچ بیخردی

ولكني رسول من رب العلمين ۝ ابلغكم رسلت ربي وانصح لكم

ولیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها میرسانم بشما پیغامهای پروردگار خود و نصیحت میکنم شما را

واعلم من الله ما لا تعلمون ۝ او عجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم

و میدانم از فضل الهی آنچه شما نمیدانید آیا شگفت میشمارید از آنکه بیاید بشما وحی از پروردگار شما

على رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم ترحمون ۝ فكذبوه

بر زبان مردی از جنس شما تا بیم کند شما را و تا بپرهیزید و امید داشته باشید که بر شما بخشش کنند پس دروغ داشتند او را

فانجينه والذين معه في الفلك واغرقنا الذين كذبوا بايتنا

پس نجات دادیم او را و آنانرا که با وی بودند در کشتی و غرق ساختیم آنانرا که بدروغ داشتند نشانهای ما را

٤٥

انهم كانوا قوما عمين ۝ والى عاد اخاهم هودا قال يقوم اعبدوا

هرآینه ایشان بودند گروهی کوران و فرستادیم بسوی قوم عاد برادر ایشان هود را گفت ای قوم من عبادت کنید

الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۝ قال الملأ الذين كفروا

خدا را نیست شما را هیچ معبودی بجز او آیا نمی پرهیزید گفتند گروهی از بزرگان آنانکه کافر بودند

من قومه انا لنريك في سفاهة وانا لنظنك من الكذبين ۝

از قوم او هرآینه ما ترا می بینیم در بیخردی و بتحقیق ما گمان می بریم ترا از دروغگویان

قال يقوم ليس بي سفاهة ولكني رسول من رب العلمين ۝ ابلغكم

گفت ای قوم من نیست با من هیچ بیخردی ولیکن من پیغامبرم از جانب پروردگار عالمها میرسانم بشما

رسلت ربي وانا لكم ناصح امين ۝ اوعجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم

پیغامهای پروردگار خود و من برای شما نیکوخواه با امانتم آیا تعجب کردید از آنکه آمد شما را پندی از جانب

على رجل منكم لينذركم واذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد

مردی آورده پروردگار شما تا بیم کند شما را و یاد کنید نعمت الهی که گردانید شما را جانشین بعد از

قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا الاء الله لعلكم

قوم نوح و افزود برای شما در خلقت قوت پس یاد کنید نعمتهای خدا را تا شما

تفلحون ۝ قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده ونذر ما كان يعبد اباؤنا

رستگار شوید گفتند آیا آمده پیش ما تا عبادت کنیم خدا را تنها و بگذاریم آنچه پرستیدند پدران ما

فاتنا بما تعدنا ان كنت من الصدقين ۝ قال قد وقع عليكم من

پس بیار پیش ما آنچه وعده میکنی اگر هستی از راست گویان گفت ثابت شد بر شما از جانب

ربكم رجس وغضب اتجادلونني في اسماء سميتموها انتم واباؤكم

پروردگار شما عقوبت و خشم آیا مکابره میکنید با من در باب نامها که نهادید شما و پدران

ما نزل الله بها من سلطن فانتظروا اني معكم من المنتظرين

فرود نیاورده خدا بران هیچ دلیل پس انتظار کنید بدرستیکه من نیز همراه شما از منتظرانم

فانجينه والذين معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين كذبوا

پس نجات دادیم او را و کسانیکه با او بودند بمهربانی از جانب خود و بریدیم بیخ آنانکه دروغ

بايتنا وما كانوا مؤمنين ۝ والى ثمود اخاهم صلحا قال يقوم

آیات ما را و نبودند از مومنان و فرستادیم بسوی قوم ثمود برادر ایشان صالح را گفت ای قوم من

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم

عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی غیر او هر آینه آمد بشما دلیلی از جانب پروردگار شما

هذه ناقة الله لكم اية فذروها تاكل في ارض الله ولا

این ماده شتری است پیدا کرده خدا برای شما نشانه پس بگذارید او را تا چرا کند در زمین خدا و

تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم ۝ واذكروا اذ جعلكم

نرسانید او را بهیچ بدی که آنگاه بگیرد شما را عقوبت دردناک و یاد کنید نعمت الهی وقتی

خلفاء من بعد عاد وبواكم في الارض تتخذون من سهولها

جانشین بعد از قوم عاد و استقرار داد شما را در زمین میسازید از نرم آن

یعنی بیار عقوبت را

و پدران شما مقرر کرده اند

یعنی بی اصل است

قصود ١٣

قُصُورًا وَّتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللهِ وَلَا تَعْثَوْا
کوشکها و تراشیده خانها میسازید کوهها را پس یاد کنید نعمتهای خدا را و تباهی مکنید

فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
در زمین فساد انگیزان گفتند اشراف که سرکشی کرده بودند از قوم او

لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ
مر آنانرا که ضعیف داشته شدند آنانرا که ایمان آورده بودند از ایشان آیا میدانید

مِنْ رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
از جانب پروردگار خود گفتند ایشان هر آینه ما بانچه فرستاده شده گرویدگانیم گفتند سرکشان

إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ
هر آینه ما بانچه شما معتقد آن شدید کافرانیم پس کشتند آن ماده شتر را و تجاوز کردند از فرمان

وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ فَأَخَذَتْهُمُ
و گفتند ای صالح بیار بما آنچه وعده میکنی اگر هستی از پیغمبران پس در گرفت ایشانرا

الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ
زلزله پس گشتند در سرای خویش بزانو افتادگان پس صالح اعراض کرد از ایشان و گفت ای قوم

أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ
رسانیدم بشما پیغام پروردگار خود و نیکخواهی کردم برای شما ولیکن دوست نمیدارید نیکخواهی کنندگانرا

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
و فرستادیم لوط را آنوقت که گفت بقوم خود آیا میکنید آن بیحیایی که پیش از شما نکرده است آنرا هیچکس

مِنَ الْعَالَمِينَ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ
از عالمهای هر آینه شما میروید بشهوت بسوی مردان بجز زنان بلکه شما

قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
گروه مسرفانید و نبود جواب قوم او الا آنکه گفتند بیرون کنید ایشانرا

مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ
از ده خود که هر آینه ایشان مردم پاکیزگی طلب کننده اند پس نجات دادیم او را و اهلش را الا زنش را

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
که بود از باقیماندگان آنجا و بارانیدیم برایشان بارانی یعنی از سنگ پس بنگر چگونه بود آخر کار

که صالح فرستاده شده است

با آنکه شریعت معتقدانیم

پروردگار خویش

هر آینه

الْمُجْرِمِينَ ۝ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
گناهکاران و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید خدا را نیست شما را

مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ
هیچ معبود بجز او هر اینه آمده است بشما دلیلی از پروردگار شما پس تمام کنید پیمانه

وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
و ترازو را و ناقص مدهید مردمان اشیاء ایشان را و فساد مکنید در زمین

بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَلَا تَقْعُدُوا
بعد اصلاح آن این کار گفتم بهتر است شما را اگر باور دارنده اید و منشینید

بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ
بهر راه که بترسانید و بازدارید از راه خدا کسی را که ایمان آورده است

وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ وَانظُرُوا
و بجویید برای آن راه کجی و یاد کنید آن وقت که شما اندک بودید پس بسیار گردانید شما را و بنگرید

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَإِن كَانَ طَائِفَةٌ مِّنكُمْ آمَنُوا
چگونه شد آخر کار مفسدان و اگر هست گروهی از شما مومن

بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بآنچه فرستاده شدم همراه او و گروهی نامومن پس صبر کنید تا آنکه فیصل کند خدا

بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ
در میان ما و او بهترین حکم کنندگان است گفتند آن اشراف که سرکشی کرده بودند از قوم او

لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِن قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ
البته بیرون کنیم ترا ای شعیب و کسانی را که همراه تو ایمان آوردند از ده خود یا اینکه بازگردید

فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ۝ قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا
در دین ما گفت آیا عود کنیم اگرچه ما ناخواهان باشیم هر اینه بربسته باشیم بر خدا دروغی اگر بازگردیم

فِي مِلَّتِكُم بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَن نَّعُودَ فِيهَا
در دین شما بعد از آنکه رهانید خدا ما را ازوی و هرگز لایق نیست ما را که عود کنیم در آن

إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
مگر آنکه خدا خواهد پروردگار ما احاطه کرده است پروردگار ما همه چیز از روی دانش بر خدا توکل کردیم

ربنا

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ اَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ۝ وَ قَالَ

ای پروردگار ما فیصل کن درمیان ما و درمیان قوم ما براستی و تو بهترین فیصل کنندگانی و گفتند

الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ

آن اشراف که کافر بودند از قوم او بیاران خود اگر متابعت کنید شعیب را هر آینه شما آنگاه زیانکارید

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

پس در گرفت ایشان را زلزله پس صبح کردند در سرای خویش مرده بزانو افتاده آنانکه دروغی داشتند

شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ

شعیب را گویا نبودند آنجا آنانکه دروغی داشتند شعیب را ایشان بودند زیانکار

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَ قَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَ نَصَحْتُ لَكُمْ

پس بازگشت از ایشان و گفت ای قوم من رسانیدم بشما پیغامهای پروردگار خود و نیکخواهی کردم برای شما

فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا

پس چگونه اندوه خورم بر قوم کافران و نفرستادیم در هیچ دیهی پیغمبری را مگر

اَخَذْنَا اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَ الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ۝ ثُمَّ بَدَّلْنَا

گرفتار کردیم اهل آنرا بسختی و رنج تا بود که ایشان زاری کنند باز دادیم بایشان

مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ

بجای محنت راحت را تا آنکه بسیار شدند و گفتند هر آینه رسید بود پدران ما را سختی

وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّ هُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى

و راحت پس گرفتیم ایشان را ناگهان و ایشان خبر نداشتند و اگر اهل دیهها

اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَلٰكِنْ

ایمان آوردندی و پرهیزگاری کردندی گشادیم برای ایشان برکتها از جانب آسمان و زمین ولیکن

كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ

بدروغ نسبت کردند پس گرفتیم ایشان را بوبال آنچه میکردند آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه

يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّ هُمْ نَآئِمُوْنَ ۝ اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ

بیاید عذاب ما بایشان شبانگاه و ایشان خفته باشند آیا ایمن شدند اهل دیهها از آنکه بیاید بایشان

بَاْسُنَا ضُحًى وَّ هُمْ يَلْعَبُوْنَ ۝ اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ

عذاب ما وقت چاشت و ایشان بازی میکنند آیا ایمن شدند از مکر خدا پس ایمن نمیشوند از مکر خدا

دعوی فرعون که بنی اسرائیل درم خریده کسان ما اند

إِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُونَ ۝ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ

مگر گروه زیانکاران ۝ آیا واضح نشد برآنانکه وارث زمین میشوند بعد از

أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

هلاک ساکنان آن زمین اگر خواهیم عقوبت رسانیدی ایشانرا بعوض گناهان ایشان و مهر میکنیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمی شنوند

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ

این دیه ها که ذکر میکنیم پیش تو بعض اخبار آن و هر اینه آمده بودند پیش آنها پیغمبران ایشان

بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ

با معجزها پس هرگز ایمان نیاوردند با آنکه تکذیب کرده بودند پیش از آن همچنین مهر می نهد خدا

عَلَىٰ قُلُوبِ الْكٰفِرِينَ ۝ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا

بر دلهای کافران ۝ و نیافتیم در اکثر ایشان وفا بعهد و هر اینه یافتیم

أَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيٰتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

اکثر ایشانرا بدکاران ۝ باز فرستادیم بعد ایشان موسی را بنشانهای خویش بسوی فرعون

وَمَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَقَالَ

و قوم او پس کافر شدند بآن نشانها پس نگر چگونه بود آخر کار مفسدان ۝ و گفت

مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ

موسی ای فرعون هر آینه من پیغمبرم از جانب پروردگار عالمها ۝ سزاوارم بآنکه

لَا أَقُولَ عَلَى اللّٰهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ

نگویم بر خدا مگر سخن راست آورده ام بشما نشانها از جانب پروردگار شما

فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا

پس بفرست با من بنی اسرائیل را ۝ گفت اگر آورده معجزه پس حاضر کن آنرا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ

اگر هستی از راست گویان ۝ پس انداخت عصاء خود را پس ناگاه آن عصا اژدها ظاهر

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ ۝ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ

و بیرون آورد دست خود را پس ناگهان آن دست سفید شد برای بینندگان ۝ گفتند اشراف از قوم فرعون

إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا

بتحقیق این شخص ساحر داناست ۝ میخواهد که بیرون کند شما را از زمین شما پس چه

تامرون

تَأْمُرُونَ. قَالُوٓا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حَاشِرِينَ. يَأْتُوكَ
چه فرمایید گفتند ای فرعون موقوف دار او را و برادرش را و بفرست در شهرها نقیبان تا آرند

بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ. وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوٓا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا
هر ساحر دانا را و آمدند ساحران پیش فرعون گفتند بدرستیکه ما را مزدی باید اگر ما

نَحْنُ الْغَلِبِينَ. قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ. قَالُوا يَمُوسَىٰٓ إِمَّآ أَن
غالب شویم گفت آری و هر آینه شما از مقربان باشید گفتند ای موسی یا اینکه

تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ. قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّآ أَلْقَوْا سَحَرُوٓا
نخست تو افکنی یا ما باشیم اندازنده گفت موسی شما افکنید پس آنگاه که افکندند جادو کردند

أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَآءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ. وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ
بستند چشمهای مردمان را و بترسانیدند ایشان را و آوردند جادویی بزرگ و وحی فرستادیم بسوی موسی

أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ. فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ
که بیافکن عصای خود را پس ناگهان آن عصا فرو می برد آنچه بدروغ اظهار می کردند پس ثابت شد حق و باطل شد

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ. فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَغِرِينَ. وَأُلْقِيَ
آنچه ایشان می کردند پس قوم فرعون مغلوب شدند آنجا و خوار گشتند و انداخته شدند

السَّحَرَةُ سَجِدِينَ. قَالُوٓا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَلَمِينَ. رَبِّ مُوسَىٰ وَهَرُونَ
ساحران سجده کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها خدای موسی و هارون

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنتُم بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ
گفت فرعون آیا ایمان آوردید بموسی پیش از آنکه دستوری دهم شما را هر آینه این تدبیریست

مَّكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَآ أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ.
که اندیشیده اید آنرا در این شهر تا بیرون کنید از این شهر ساکنان آنرا پس خواهید دانست

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَفٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ.
البته ببرم دستهای شما را و پایهای شما را بخلاف بعد از آن بردار کنم شما را همه یکجا

قَالُوٓا إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ. وَمَا تَنقِمُ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِـَٔايَتِ رَبِّنَا
گفتند هر آینه ما بسوی پروردگار خود رجوع کنندگانیم انکار نمیکنی بر ما مگر آنکه ایمان آوردیم بنشانهای پروردگار خویش

لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَآ أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ. وَقَالَ الْمَلَأُ
چون بیامد بما ای پروردگار ما بریز بر ما شکیبایی و قبض ارواح ما کن در حالی که مسلمان باشیم و گفتند اشراف

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ

از قوم فرعون ایا میگذاری موسی و قوم او را تا فساد کنند در زمین و تا بگذارد ترا

وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ

و معبودان ترا گفت خواهیم کشت پسران بنی اسرائیل را و زنده خواهیم گذاشت زنان ایشان را و ما برایشان غالبانیم

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا

گفت موسی بقوم خود مدد طلبید از خدا و صبر کنید هر آینه زمین خدا راست وارث او میکند

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ

هر کرا خواهد از بندگان خویش و آخر کار برای پرهیزگاران است گفتند ایذا داده شدیم پیش

أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ

آنکه بیائی نزدیک ما و بعد از آنکه آمدی نزدیک ما گفت امید است که پروردگار شما هلاک کند دشمن شما را

وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ وَلَقَدْ أَخَذْنَا

و خلیفه کرد شما را در زمین پس بنگرد چگونه عمل میکنید و هر آینه گرفتار کردیم

آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

کسان فرعون را به قحطها و به نقصان میوها تا شود که ایشان پند پذیرند

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ

پس چون آمدی بایشان فراخی گفتندی این لائق ماست و اگر برسیدی بایشان سختی

يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ

شگون بد گرفتندی بموسی و کسانیکه با وی بودند آگاه باش جز این نیست شگون بد ایشان نزدیک خداست و لیکن

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا

بیشتر ایشان نمیدانند و گفتند کسان فرعون بموسی هرچه بیاری بما از نشانها تا سحر کنی ما را بدان

فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ

پس نیستیم ترا باور دارنده پس فرستادیم بر ایشان طوفان و ملخ

وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا

و کنه و غوکها و خون نشانهای واضح کرده شده پس سرکشی کردند و بودند

قَوْمًا مُجْرِمِينَ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا

قوم گناهکار و وقتیکه فرود آمد برایشان عقوبت گفتندای موسی دعا کن برای ما

ربك

ع

یعنی به بیند خدا که در وقت راحت و دولت چگونه عمل کنید

یعنی مواخذه براعمال ایشانست والله اعلم

رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَ

لَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَاءِيلَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ

هُم بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ ۝ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ

بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۝ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ

الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي

بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَاءِيلَ بِمَا

صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا

يَعْرِشُونَ ۝ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَاءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

عَلَى أَصْنَامٍ لَّهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَل لَّنَا إِلَٰهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا

كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَٰهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى

الْعَالَمِينَ ۝ وَإِذْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

يُقَتِّلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُم بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ

عظيم ۝ وَوٰعَدْنَا مُوسىٰ ثَلٰثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقٰتُ

رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسىٰ لِأَخِيهِ هٰرُونَ اخْلُفْنِي فِي

قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَمَّا جَاءَ مُوسىٰ

لِمِيقٰتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ

لَنْ تَرٰىنِي وَلٰكِنِ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

تَرٰىنِي فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسىٰ

صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ

الْمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ يٰمُوسىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِي وَ

بِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشّٰكِرِينَ ۝ وَكَتَبْنَا لَهُ

فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ

فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ

دَارَ الْفٰسِقِينَ ۝ سَأَصْرِفُ عَنْ آيٰتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي

الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا

وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ

واگر ببینند راه راستی را نگیرند آنرا راه واگر ببینند راه

الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

گمراهی راه گیرند آنرا این بسبب آنست که ایشان دروغ داشتند آیات ما را و بودند

عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ

ازان غافل ماندند و کسانیکه دروغ داشتند آیات ما را و دروغ داشتند ملاقات آخرت را باطل شد

أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَاتَّخَذَ قَوْمُ

عملهای ایشان جزا داده نشوند الا بانچه میکردند و ساختند قوم

مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا

موسی بعد رفتن او از زیور قبطیان گوساله بدنی که او را آواز گاو بود آیا ندیدند

أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا

که آن گوساله با ایشان هیچ سخن نمیگفت و دلالت نمیکرد ایشانرا بهیچ راه معبود گرفتند آنرا و ایشان

ظَالِمِينَ وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ

ستمکاران بودند و چون نادم شدند و دیدند که ایشان گمراه شده اند گفتند اگر

لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ وَلَمَّا رَجَعَ

مهربانی نکند بر ما پروردگار ما و نیامرزد ما را البته باشیم از زیانکاران و چون باز آمد

مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي

موسی بسوی قوم خود خشمناک شده اندوهگین گشته گفت بد جانشینی است که کردید پس از من

أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ

آیا شتابی کردید از حکم پروردگار خویش و انداخت الواح را و گرفت موی سر برادر خود را

يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا

میکشید بسوی خود گفت هارون ای پسر مادر من بدرستیکه این قوم ضعیف شمردند مرا و نزدیک بودند

يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

که بکشند مرا پس شاد مکن بسبب من دشمنان را و شمار مکن مرا با گروه ستمکاران

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

گفت ای پروردگار من بیامرز مرا و برادر مرا و داخل کن ما را در بخشایش خود و تو بخشاینده ترین بخشایندگانی

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي

بدرستیکه آنانکه معبود کرفتند کوساله را فرا رسید بایشان خشمی از پروردکار ایشان و خواری در

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ وَالَّذِينَ عَمِلُوا

حیات دنیا و همچنین جزا میدهیم افترا کنندکان را و آنانکه

السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا

کارهای بد کردند باز توبه نمودند بعد از آن کار و ایمان آوردند البته پروردکار تو بعد از آن

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ

آمرزنده مهربان است و چون ساکن شد خشم از خاطر موسی کرفت الواح را

وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ وَ

و در مکتوب وی هدایت بود و بخشایش آنانرا که ایشان از پروردکار خود می ترسند و

اخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ

اختیار کرد موسی از قوم خود هفتاد کس برای میعاد ما پس چون کرفت ایشانرا

الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا

زلزله کفت موسی ای پروردکار من اکر میخواستی پیش ازین ایشانرا و مرا هلاک میکردی آیا هلاک میکنی ما را

بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ

بجزای آنچه کردند بیخردان از قوم ما نیست این حادثه مکر امتحان تو کمراه میکنی بآن هر کرا خواهی

وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنتَ

و راه مینمائی هر کرا خواهی تو کارساز مائی پس بیامرز ما را و مهربانی کن برما و تو

خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ

بهترین آمرزندکانی و بنویس یعنی مقدر کن برای ما درین دنیا نیکی و در آخرت نیز نیکی

إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ

هر آینه ما رجوع کردیم بسوی تو کفت عذاب من میرسانم بهر کرا خواهم و مهربانی من احاطه کرد

كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِينَ

هر چیز را پس خواهم نوشت رحمت کامله خودم برای کسانیکه پرهیزکاری میکنند و زکوة میدهند و کسانیکه

هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ

ایشان بآیات ما معتقد میشوند آنانکه پیروی میکنند پیغمبر را که نبی امی است

الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنجِيلِ

آنکه می یابند نعت او نوشته نزدیک خویش در توریة و انجیل

يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ

پیغمبر می فرماید ایشانرا بکار پسندیده و منع میکند ایشانرا از ناپسندیده و حلال میسازد برای ایشان پاکیها

وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي

و حرام میکند بر ایشان ناپاکیها را و ساقط میکند از ایشان بارگران ایشانرا و آن مشقتها که

كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا

بود بر ایشان پس آنانکه ایمان آوردند باو و تعظیم کردند او را و یاری دادند او را و پیروی

النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۞ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ

نوری را که همراه وی نازل کرده شده است ایشانند رستگاران ۳ بگو ای مردمان

إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ

هر آینه من پیغمبر خدا ام بسوی شما همه یکجا آن خدای که او راست پادشاهی آسمانها و

الْأَرْضِ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ

زمین نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و می میراند پس ایمان آرید بخدا و به پیغمبر او که نبی

الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

امی است آنکه تصدیق مینماید خدا را و سخنان او را و پیروی کنید او را تا بود که شما راه یابید

وَمِن قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۞

و از قوم موسی گروهی هست که دلالت میکنند مردمانرا براه راست و براستی حکم میکنند

وَقَطَّعْنَاهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

و متفرق ساختیم بنی اسرائیل را بر دوازده قسم قبیله قبیله گروه گروه و وحی فرستادیم بسوی موسی

إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانبَجَسَتْ

وقتی که آب خواستند از وی قوم وی که بزن بعصای خود سنگ را پس روان شد

مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۚ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ

از آن سنگ دوازده چشمه هر آینه بدانست هر گروهی آبخور خود را و سایبان ساختیم بر ایشان

الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ۚ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ

ابر را و نازل کردیم بر ایشان من و سلوی را گفتیم بخورید از پاکیزه های آنچه روزی دادیم شما را

وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم يظلمون و اذ قيل لهم اسكنوا

ستم نکردند بر ما ولیکن بر خویش ستم کردند و یاد کن چون گفته شد ایشان را

هذه القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة و

در این دیه [illegible] و بخورید ازین هرجا که خواسته باشید و بگوئید حطه و

ادخلوا الباب سجدا نغفر لكم خطيئتكم سنزيد المحسنين

داخل شوید بدروازه سجده کنان بیامرزیم برای شما گناهان شما را و زیاده خواهیم داد نیکوکاران را

فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم فارسلنا

پس بدل کردند ستمکاران از بنی اسرائیل سخن غیر آنچه فرموده شد ایشان را پس فرستادیم

عليهم رجزا من السماء بما كانوا يظلمون و سئلهم عن القرية

بر ایشان عقوبتی از آسمان بمقابله آنکه ستم میکردند و سوال کن ایشان را از حال دیه

التي كانت حاضرة البحر اذ يعدون في السبت اذ تاتيهم

که بود ساکن بر لب دریا چون از حد میگذشتند در روز شنبه وقتی که می آمدند

حيتانهم يوم سبتهم شرعا و يوم لا يسبتون لا تاتيهم

ماهیان ایشان حاضر شده روز [illegible] تعظیم شنبه [illegible] نمی آمدند

كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون و اذ قالت امة منهم

همچنین آزمودیم ایشان را بسبب آنکه فسق میکردند و یاد کن چون گفت گروهی از ایشان

لم تعظون قوما الله مهلكهم او معذبهم عذابا شديدا

چرا پند میدهید گروهی را که خدا هلاک خواهد کرد ایشان را یا عذاب کننده ایشان را عذاب سخت

قالوا معذرة الى ربكم و لعلهم يتقون فلما نسوا ما ذكروا

گفتند تا ما را عذری باشد نزدیک پروردگار شما و تا باشد که ایشان [illegible] پس چون فراموش کردند

به انجينا الذين ينهون عن السوء و اخذنا الذين ظلموا بعذاب

نجات دادیم کسانی را که منع میکردند از کار بد و گرفتار کردیم ستمکاران را بعذاب

بئيس بما كانوا يفسقون فلما عتوا عن ما نهوا عنه قلنا لهم

سخت بسبب آنکه فاسق بودند پس چون تکبر کردند از ترک آنچه منع کرده شد ایشان را گفتیم

كونوا قردة خاسئين و اذ تاذن ربك ليبعثن عليهم الى يوم القيمة

شوید بوزینگان خوار شده [illegible] و یاد کن چون آگاه گردانید پروردگار تو البته بفرستد بر ایشان تا روز قیامت

عن ما

مَن يَسُومُهُم سُوٓءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ

کسی را که برساند بایشان عقوبت سخت هر اینه پروردگار تو عقوبت کننده است و هر اینه او

لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمُ الصَّالِحُونَ وَ

آمرزنده مهربانست و پراگنده کردیم بنی اسرائیل را در زمین گروه گروه بعضی از ایشان شایستگانند

مِنْهُمْ دُونَ ذَٰلِكَ وَبَلَوْنَاهُم بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ

و بعضی از ایشان فروتر این اند و امتحان کردیم ایشانرا بنعمتها و مشقتها تا بود که ایشان

يَرْجِعُونَ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ

باز گردند پس از پی درآمدند بعد از ایشان جانشینان بد که میراث گرفتند توریة را میگیرند

عَرَضَ هَٰذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِن يَأْتِهِمْ عَرَضٌ

متاع این عالم خسیس را و میگویند آمرزیده خواهد شد برای ما و اگر بیاید متاعی

مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِم مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَن لَّا يَقُولُوا

مانند آن البته بگیرند آنرا آیا گرفته نشده است بر ایشان عهد که در توریت است که نگویند

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ

بر خدا مگر سخن راست و خوانده اند آنچه در توریة است و سرای آخرت بهترست

يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

پرهیزگارانرا آیا نمی فهمید و آنانکه تمسک میکنند بکتاب و برپا داشتند نماز را

إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ

هر اینه ما ضایع نمی سازیم مزد این نیکوکاران را و یاد کن چون برداشتیم کوه را بالای ایشان گویا وی

ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ

سایبانی است و گمان کردند که آن کوه خواهد افتاد بر ایشان گفتیم بگیرید آنچه دادیم شما را بجد تمام

وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ

و یاد کنید آنچه درو است تا بود که شما بپرهیزید از عذاب و یاد کن چون گرفت پروردگار تو از

بَنِي آدَمَ مِن ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ

بنی آدم از پشت ایشان اولاد ایشانرا و گواه گردانید ایشانرا بر ذات ایشان گفت

أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَن تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا

آیا نیستم پروردگار شما گفتند آری هستی گواه شدیم این شاهد گرفتن برای احتراز آنست که نگویند روز قیامت هر اینه ما

ان لا — بالنون مقطوعة

یعنی احبار بنی اسرائیل

بلی ۲ شهدنا ۲ — معانقة عند المتأخرین

حق سبحانه ذریه آدم را بیرون آورد بعضی را از اصلاب بعضی هم چون توالد و تناسل از ابا و ذکر آدم علیه السلام نکرد چه همه کس را معلوم است چه پدر بشر اوست و همه از صلب او بیرون آیند حق تعالی ذریه آدم را از صلب بیرون آورد برمثال مورچها خورد و حیات و عقل و نطق در ایشان بیافرید و ربوبیت خود بر ایشان عرض کرد و ایشان قبول کردند

عن هذا غافلين ۝ أو تقولوا إنما أشرك آباؤنا من قبل

بیخبر بودیم ازین توحید ۝ یا آنکه نگویید که بجز این نیست که شرک آورده بودند پدران ما پیش ازما

وكنا ذرية من بعدهم أفتهلكنا بما فعل المبطلون ۝

و ما فرزندان بودیم آمده بعد از ایشان بتقلید ایشان گرویدیم آیا هلاک میکنی ما را بعقوبت آنچه کردند

وكذلك نفصل الآيات ولعلهم يرجعون ۝ واتل عليهم نبأ

و همچنین بیان میکنیم نشانها تا باشد که ایشان باز گردند ۝ و بخوان بر ایشان خبر

الذي آتيناه آياتنا فانسلخ منها فأتبعه الشيطان فكان

کسی که داده بودیم او را علم آیات خود پس بیرون رفت از علم آن آیات پس در پی او شد شیطان پس گشت

من الغاوين ۝ ولو شئنا لرفعناه بها ولكنه أخلد إلى الأرض

از گمراهان ۝ و اگر میخواستیم بر داشتیم او را بسبب این آیات و لیکن میل کرد بسوی پستی

واتبع هواه فمثله كمثل الكلب إن تحمل عليه يلهث أو

و پیروی خواهش خود کرد پس صفت او مانند صفت سگ است اگر مشقت اندازی بروی زبان از دهن

تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين كذبوا بآياتنا

بیرون کند یا بگذاری او را نیز زبان بیرون کند این صفت گروهی است که دروغ شمردند آیات ما را

فاقصص القصص لعلهم يتفكرون ۝ ساء مثلا القوم الذين

پس بخوان بر ایشان این قصه را تا باشد که ایشان تامل کنند ۝ باعتبار صفت بد اند این قوم

كذبوا بآياتنا وأنفسهم كانوا يظلمون ۝ من يهد الله فهو

که دروغ داشتند آیات ما را و بر خویشتن ستم کردند ۝ هر که را راه نماید خدا پس او

المهتدي ومن يضلل فأولئك هم الخاسرون ۝ ولقد ذرأنا

راه یابنده است و هر که گمراه سازد پس آن جماعه ایشانند زیانکاران ۝ و هر آینه بیافریدیم

لجهنم كثيرا من الجن والإنس لهم قلوب لا يفقهون بها ولهم

برای دوزخ بسیاری از جنیان و آدمیان ایشان را دلهاست که نمی فهمند بآن و ایشان را

أعين لا يبصرون بها ولهم آذان لا يسمعون بها أولئك

چشمهاست که نمی بینند بآن و ایشان را گوشهاست که نمیشنوند بآن ایشان

كالأنعام بل هم أضل أولئك هم الغافلون ۝ ولله الأسماء الحسنى

مانند چهارپایانند بلکه ایشان گمراه تر اند ایشانند بیخبران ۝ و خدا راست نامهای نیک

یعنی منزلت او را ۴

یعنی بزدن و دوانیدن ۴

فادعوه

فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي اَسْمَآئِهٖ سَيُجْزَوْنَ
پس بخوانید اورا بآن نامها و بگذارید آنانرا که کجروی میکنند در نامهای خدا زود داده شوند
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا اُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ
جزاء آنچه میکردند ۝ واز آن جماعه که پیدا کرده ایم گروهیست که دلالت میکنند بحق و بآن
يَعْدِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
عدل میکنند ۝ وکسانیکه دروغ داشتند آیات مارا پایه پایه بکشیم ایشانرا تا مهلکها از جای
لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَاُمْلِي لَهُمْ اِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا
که ندانند ۝ ومهلت دهیم ایشانرا هرآینه تدبیر من محکم است ۝ آیا تامل نکردند
مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ اَوَلَمْ يَنْظُرُوا
نیست این همنشین ایشانرا هیچ دیوانگی نیست او مگر بیم کننده آشکارا ۝ آیا نظر نکردند
فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَاَنْ
به پادشاهی خدا در آسمانها و زمین ودر آنچه خدا پیدا کرده است از هر چیز و دیگر
عَسٰى اَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِاَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهٗ
نظر نکردند در آنکه شاید نزدیک شده باشد اجل ایشان پس بکدام سخن بعد قرآن
يُؤْمِنُونَ ۝ مَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
ایمان خواهند آورد ۝ هرکه گمراه سازد اورا خدا هیچ راه نماینده نیست اورا و میگذارد ایشانرا در
يَعْمَهُونَ ۝ يَسْئَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰيهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا
سرگردان شده ۝ سوال میکنند ترا از قیامت که کی باشد استقرار او بگو جز این نیست که علم قیامت
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
نزدیک پروردگار من پدید نیارد اورا در وقت او مگر خدا گران شده است در آسمانها و زمین
لَا تَاْتِيكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَسْئَلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا
نیاید بشما مگر ناگهان سوال میکنند ترا از قیامت گویا تو کاوش کننده از آن یعنی عالم
عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ قُلْ لَا اَمْلِكُ لِنَفْسِي
نزدیک خداست ولیکن بسیاری از مردمان نمیدانند ۝ بگو نمیتوانم برای خود
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ
نفع رسانیدن و ضرر کردن مگر آنچه خدا خواسته است و اگر من دانستمی علم غیب هرآینه بسیار جمع کردمی

مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوٓءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ
از جنس منفعت و نرسیدی بمن هیچ سختی نیستم من مگر بیم کننده و مژده دهنده برای گروه
يُّؤْمِنُوْنَ ۝ هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا
که ایمان دارند او هست آنکه بیافرید شما را از یک شخص و بیافرید از آن یک شخص
زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ
جفتش را تا آرام گیرد بسوی او پس چون جماع کرد مردی با زن خود بار گرفت باری سبک پس آورد
بِهٖ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ
آن بار سبک بعد از آن چون گران بار شد خواندند خدای را پروردگار ایشان اگر بدهی ما را فرزندی شایسته هر آینه باشیم
مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا
از شکر کنندگان پس چون داد خدا ایشان را فرزندی شایسته مقرر کردند برای او شریکان
فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝ اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ
پس بلند قدر است خدا از آنچه شریک مقرر میکنند آیا این مشرکان شریک مقرر میکنند چیزی را که نمی آفریند هیچ و ایشان آفریده میشوند
وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ۝ وَاِنْ
و نمیتوانند برای پرستندگان خود یاری دادن و نه خود را یاری میدهند و اگر
تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ
بخوانید بتان را بسوی راه هدایت پیروی نکنند شما را برابر است بر شما آنکه دعوت کنید ایشان را
اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ
یا خاموش باشید ای مشرکان هر آینه بتانیکه عبادت میکنید ایشان را بجز خدا بندگانند
اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ اَلَهُمْ
مانند شما پس بخوانید ایشان را و باید که قبول کنند دعای شما را اگر راست گوی هستید آیا بتان را
اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ
پایهاست که راه میروند بآن آیا ایشان را دستهاست که تعاون میکنند بآن آیا ایشان را چشمهاست
يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ
که می بینند بآن آیا ایشان را گوشهاست که می شنوند بآن بگو ای محمد بخوانید شریکان خود را
ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ۝ اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ
بعد از آن بدسگالی کنید در حق من و مهلت ندهید مرا هر آینه کارساز من خداست آنکه فرود آورد کتاب

الخیر السوء

ع ۱۸

در آنچه داده بود بایشان ۳

این مشرکان آفریده میشوند ۵

وهو

وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِينَ ۝ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
واو كارسازي ميكند نيكوكاران را وآنانكه ميخوانيد ايشان را بجز خدا نميتوانند

نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ۝ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى
ياري دادن شما را و نه خود را ياري ميدهند و اگر دعوت كنيد ايشان را بسوى راه هدايت

لَا يَسْمَعُوا وَتَرٰىهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ خُذِ الْعَفْوَ
نشنوند سخن شما را و مى بينى ايشان را كه مى نگرند بسوى تو و حال آنكه ايشان هيچ نمى بينند فرا گير

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِينَ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ
و بفرما بكار پسنديده و اعراض كن از نادانان و اگر وسوسه كند ترا از جانب

الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
شيطان وسوسه پس پناه طلب كن از خدا بدرستيكه او شنواست داناست بدرستيكه پرهيزگاران

إِذَا مَسَّهُمْ طٰئِفٌ مِنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ۝ وَ
چون برسد ايشانرا وسوسه از شيطان ياد ميكنند خدا را پس ناگهان ايشان بينا ميشوند و

إِخْوٰنُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ۝ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ
برادران كافران ميكشند ايشانرا در گمراهي پس هرگز باز نمى ايستند و چون نمى آري نزد ايشان

بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحٰى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي
آيتى ميگويند چرا از طرف خود آن را نمى آوري بگو جز اين نيست پيروي ميكنم آنچه وحي فرستاده ميشود بسوى من

هٰذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
اين قرآن نشانهاست آمده از پروردگار شما وهدايت و بخشايش است مر قومى را كه مؤمنانند

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
و چون خوانده شود قرآن پس گوش نهيد بسوى آن و خاموش باشيد تا مهربانى كرده شود بر شما

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ
و ياد كن پروردگار خود را در ضمير خود بزاري و ترس كاري و كمتر از آواز بلند

الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغٰفِلِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
بلند آوازي بامداد و شبانگاه و مباش از غافلان بدرستيكه

عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ
مقربان نزديك پروردگار تو تكبر نمى كنند از عبادت او و بپاكي ياد ميكنند او را و سجده ميكنند

سورة الانفال مدنية وهي خمس وسبعون ءايت

بسم الله الرحمن الرحيم

يسئلونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول فاتقوا
می پرسند ترا از غنیمتها بگو غنیمتها خدا و رسول راست پس بترسید

الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله ان كنتم
از خدا و بصلاح آرید صحبتی را که در میان شماست و فرمان برداری کنید خدا و رسول او را اگر

مؤمنين ۝ انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم
مسلمانان هستید جز این نیست که مومنان آنانند که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان

واذا تليت عليهم ءايته زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون
و چون خوانده شود بر ایشان آیات خدا زیاده کند آن آیات ایمان ایشان را و بر پروردگار خویش توکل میکنند

الذين يقيمون الصلوة ومما رزقنهم ينفقون ۝ اولئك
آنانکه بر پا میدارند نماز را و از آنچه روزی داده ایم ایشان را خرج میکنند این جماعه

هم المؤمنون حقا لهم درجت عند ربهم ومغفرة ورزق
ایشانند مومنان به تحقیق ایشان راست مرتبها نزدیک پروردگار ایشان و آمرزش و روزی

كريم ۝ كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا
نیک چنانکه بیرون آورد ترا پروردگار تو از خانه تو بسبب درست و هر آینه گروهی

من المؤمنين لكرهون يجادلونك في الحق بعد ما تبين
از مسلمانان ناخشنود بودند خصومت میکردند با تو در سخن راست بعد از آنکه ظاهر شد

كانما يساقون الى الموت وهم ينظرون ۝ واذ يعدكم الله
گویا رانده میشوند بسوی مرگ و ایشان در وی می نگرند و یاد کن نعمت الهی و وعده [illegible]

احدى الطائفتين انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة
یکی از دو گروه که وی شما را باشد و دوست میداشتید که غیر گروه [illegible]

تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلمته ويقطع
شما را بود و میخواست خدا که ثابت کند دین حق را بفرمانهای خویش و ببرد

دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ

بنیاد کافران را تا ثابت کند دین حق را و برطرف کند دین باطل اگرچه ناخشنود باشند گناهکاران

إِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ

آنگاه که فریاد میکردید بپروردگار خویش پس قبول کرد دعاء شما را که من مدد کننده شمایم بهزار

مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ

از فرشتگان از پس یکدیگر آینده و نساخت خدا این مدد را مگر بشارت و تا آرام گیرد

بِهٖ قُلُوْبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

بآن دلهای شما و نیست فتح مگر از نزدیک خدا هر آینه خدا غالب باحکمت است

إِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ

آنگاه که میپوشانید شما را بخواب بجهت ایمنی از نزدیک خود و فرود آورد بر شما از آسمان

مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ

آب تا پاک کند شما را بآن و ببرد از شما آلودگی شیطان و تا ببندد

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ إِذْ يُوْحِيْ رَبُّكَ إِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ

بر دل شما و محکم کند بآن پایها را آنگاه که وحی میفرستاد پروردگار تو بسوی فرشتگان

أَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَأُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ

که من با شمایم پس استوار سازید مسلمانان را زود باشد که در افگنم ترس در دل

كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ

کافران پس بزنید ای مسلمانان بالای گردنها و بزنید از ایشان هر

بَنَانٍ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ

دست و پای را این بسبب آنست که ایشان خلاف کردند با خدا و رسول او و هر که خلاف کند با خدا

وَرَسُوْلَهٗ فَإِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ

و رسول او پس خدا سخت عقوبت است این را بچشید

وَأَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا إِذَا لَقِيْتُمُ

و بدانید که کافران راست عذاب آتش ای مسلمانان چون بهم آیید

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْأَدْبَارَ وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ

با کافران انبوه کرده پس نگردانید بسوی ایشان پشت را و هر که بگرداند بسوی ایشان

يومئذ دبره الا متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد باء
آنروز پشت خودرا مگر رجوع کنان برای جنگ یا پناه جویان بسوی گروهی پس براستی باز گشت

بغضب من الله ومأويه جهنم وبئس المصير فلم تقتلوهم
بخشمی از خدا وجای او جهنم است وبد جای است پس شما نکشتید ایشانرا

ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله رمى و
ولیکن خدا کشت ایشانرا وتو یا محمد نه انداختی یعنی خاک وقتی که انداختی ولیکن خدا انداخت

ليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع عليم ذلكم
وتا بیازماید مسلمانانرا از نزد خود آزمایش نیکو بدرستیکه خدا شنوا داناست این حال است

وان الله موهن كيد الكفرين ان تستفتحوا فقد جاءكم
وبدانید که خدا سست کننده است حیله کافرانرا ای کافران اگر طلب فتح میکنید پس بدرستیکه آمد شما را

الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد و
فتح واگر باز ایستید پس آن بهتر است شما را واگر باز گردید باز گردیم و

لن تغني عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين
دفع نکند از شما جماعت شما هیچ چیزرا اگرچه بسیار باشد وبدانید که خدا با مسلمانانست

يايها الذين امنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه
ای مسلمانان فرمان برداری کنید خدا ورسول اورا وروی مگردانید از وی

وانتم تسمعون ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم
وحال آنکه شما میشنوید ومشوید مانند آنانکه گفتند شنیدیم وایشان

لا يسمعون ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين
نمی شنوند بدرستیکه بدترین جنبندگان نزدیک خدا کرانند گنگانند آنانکه

لا يعقلون ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم ولو اسمعهم لتولوا و
درنمی یابند واگر دانسته خدا در ایشان نیکوئی البته شنوانیدی ایشانرا واگر شنوانیدی ایشانرا روی بگردانند

هم معرضون يايها الذين امنوا استجيبوا لله وللرسول اذا
اعراض کنان ای مسلمانان قبول کنید خواندن خدا ورسول را چون

دعاكم لما يحييكم واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه
بخواند شما را برای آنکه زنده دل سازد شما را وبدانید که خدا حایل میشود میان مرد ودل او

وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا
و بدانید که بسوی او برانگیخته شوید و بپرهیزید از فتنه که نرسد آنانکه ستم کردند

مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَاذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ
از شما به تخصیص بلکه عام بود و بدانید که خدا سخت عقوبت است و یاد کنید ای مهاجران آنگاه شما

قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ
اندک بودید ناتوان شمرده در زمین می‌ترسیدید از آنکه بربایند شمارا مردمان

فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ
پس جای داد شمارا و قوت داد شمارا بنصرت خود و روزی داد شمارا از چیزهای پاکیزه تا بود که

تَشْكُرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَ
سپاسداری کنید ای مسلمانان خیانت مکنید با خدا و رسول و

تَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
خیانت مکنید امانتها و شما میدانید و بدانید که اموال شما و فرزندان شما

فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا
آزمایش است و آنکه خدا نزد وی است مزد بزرگ ای مسلمانان اگر بترسید

اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَ
از خدا بگرداند برای شما فرقی و دور کند از شما گناهان شمارا و بیامرزد شمارا و

اللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝ وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ
خدا صاحب فضل بزرگ است و یاد کن ای محمد آنگاه که بدسگالی میکردند در حق تو کافران تا حبس کنند

أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ
یا بکشند ترا یا جلاوطن کنند ترا و ایشان بدسگالی میکردند و خدا بدسگالی میکرد و خدا بهترین

الْمَاكِرِينَ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ
بدسگالی کنندگانست و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما گویند شنیدیم و اگر خواهیم

لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَإِذْ قَالُوا
بگوئیم مانند این نیست این مگر افسانه پیشینیان و آنگاه که گفتند

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً
بار خدایا اگر هست این قرآن راست از نزدیک تو پس بباران بر ما سنگ

مِنَ السَّمَاءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ
از آسمان یا بیار بر ما عذاب دردناک و نیست خدا که عذاب کند ایشان را و تو

فِيْهِمْ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ
میان ایشان باشی و هرگز نیست خدا عذاب کننده ایشان و ایشان استغفار میکنند و چیست ایشان را که عذاب نکند

اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْا اَوْلِيَاءَهُ اِنْ
خدا و حال آنکه ایشان باز دارند یعنی مردمان را از مسجد الحرام و نیستند سزاوار آن ایشان و نیستند

اَوْلِيَاؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ وَمَا كَانَ
سزاوار او الا متقیان و لیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست

صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاءً وَّتَصْدِيَةً فَذُوْقُوا الْعَذَابَ
نماز ایشان نزدیک خانه کعبه بجز صفیر کردن و دست تک زدن پس بچشید ای کافران عذاب

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا
بسبب کافر شدن خود هر آینه کافران خرج میکنند اموال خود را تا باز دارند

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ
از راه خدا پس زود باشد که خرج کنند آنرا باز باشد خرج کردن ایشان پشیمانی باز

يُغْلَبُوْنَ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ لِيَمِيْزَ اللّٰهُ
مغلوب شوند و کافران بسوی دوزخ رانده شوند تا جدا سازد خدا

الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهُ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ
ناپاک را از پاک و بنهد ناپاک را بعض آنرا بر بعض پس توده سازد

جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهُ فِيْ جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا
آنهمه را یکجا پس در آرد آنرا در دوزخ این جماعه ایشانند زیانکاران بگو کافران را

اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ
اگر باز ایستند آمرزیده شود ایشان را آنچه گذشت و اگر عود کنند پس هر آینه گذشته است

سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ
روش پیشینیان و کارزار کنید با ایشان تا آنکه نباشد فتنه و باشد دین

كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْا
همه از آن خدا پس اگر باز ایستند پس خدا بآنچه میکنند بیناست و اگر روی بگردانند از اسلام پس بدانید

ان الله

ص ۱۱ ف

یعنی بچشم ہم رسانید اضافت فعل بعبد از راه کسب است و بحق از روی خلق صاحب تاویلات فرموده که حق سبحانه راه نمود صحابه را رضی بفنای افعال در سلب فعل ایشان و اثبات آن بر خود در آنکه فلم تقتلوهم ولکن الله قتلهم اما چون حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم در مقام بقا بالحق بود سلب کرد فعل را از وی کرد و ما رمیت و نسبت داد فعل را بوی که اذ رمیت و اثبات کرد بر خود در آنکه ولکن الله رمی تا افاده معنی تفصیل کند در عین جمع فیکون الرامی محمد صلی الله علیه وسلم بالله لا بنفسه در فتوحات مکیه آورده که حضرت رسالت سبب بود در رمی بحکم کنت سمعه و بصره و یده پس ازاله سبب در مارمیت بحسب حکم باشد نه بحسب عین و این کلام در مرتبه قرب نفلی است و در نفحات الانس بدرت روایح انفاس جامعه مذکور است که بنابر کمال حال مصطفی صلی الله علیه وسلم استغراق او در حالت فنا قوی تر از همه انبیا و اولیا بود و چون حضرت رسول صلی الله علیه وسلم و بنا سلامه مستغرق تمام فنا فی الله بود و حق سبحانه در کلام قدیم خود نسبت فعل از وی دفع کرد هرچند که آن فعل وی بود حیث قال و ما رمیت اذ رمیت آن مشت خاک بر روی دشمن تو نه انداختی خدا انداخت و هم از آن جنس فعل از داود علیه السلام

ص ۱۲ ف

که آن نصرت و غنیمت و در حقایق سلمی از امام جعفر صادق رض منقول است که بلای حسن آنست که ایشان را از نفوس ایشان فانی کرد اند و بعد از فنا بهویت خود شان باقی سازد و امام قشیری قدس سره گوید بلای حسن آنست که مبتلا مشاهده کند و عین بلا بجود را نیتی که این درد تو از کیست • زرنج خویشتن بیاسش خورم • گرت زهری دهد بهتر ز شکر • ور او زحمت نهد بهتر ز مرهم • ۱۲ حسینی

91

حاصل آمد فرمود و قتل داود جالوت داود جالوت را تو کشتی تا فرق باشد میان مرتبه مصطفی و دیگر پیغمبران صلوات الله علیهم اجمعین فرق بسیار است میان آنکه فعل بنده بوی اضافه کند و بنده محل افاضت و حوادث و میان آنکه فعل بنده را بخود اضافت فرماید و وی سبحانه قدیم و منزه از افاضت و حوادث مثنوی ما رمیت اذ رمیت گفت حق • کار حق بر کارها دارد سبق • گر بپرانیم تیران ز ماست • ما کمان و تیرانداز ش خداست • تا نشد مغلوب کس این سر نیافت • گر تو خواهی این لطف باید شتافت • و از مثنوی مولوی چنان مفهوم میشود که حقیقت و ما رمیت اذ رمیت در مقام قرب فرضی بوده ۱۲ حسینی

أن الله مولىكم نعم المولى ونعم النصير ۞ واعلموا أنما غنمتم
من شيء فأن لله خمسه وللرسول ولذي القربى واليتمى
والمسكين وابن السبيل إن كنتم ءامنتم بالله وما أنزلنا على
عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله على كل شيء
قدير إذ أنتم بالعدوة الدنيا وهم بالعدوة القصوى
والركب أسفل منكم ولو تواعدتم لاختلفتم في الميعد ولكن
ليقضي الله أمرا كان مفعولا ليهلك من هلك عن بينة
ويحيى من حي عن بينة وإن الله لسميع عليم إذ يريكهم الله
في منامك قليلا ولو أرىكهم كثيرا لفشلتم ولتنازعتم
في الأمر ولكن الله سلم إنه عليم بذات الصدور وإذ
يريكموهم إذ التقيتم في أعينكم قليلا ويقللكم في أعينهم
ليقضي الله أمرا كان مفعولا وإلى الله ترجع الأمور
يأيها الذين ءامنوا إذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله كثيرا

ای مسلمانان چون روبرو شوید با گروهی پس ثابت باشید و یاد کنید خدا را بسیار

لعلكم تفلحون ﴿﴾ واطيعوا الله ورسوله ولا تنازعوا فتفشلوا

تا بود که شما رستگار شوید و فرمان برداری کنید خدا و رسول او را و با یکدیگر نزاع مکنید که بد دل شوید

وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصبرين ولا تكونوا

و برود دولت شما و شکیبائی ورزید هر آینه خدا با شکیبایان است و مباشید

كالذين خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون

مانند کسانیکه بیرون آمدند از خانهای خود از روی تکبر و خودنمائی به مردمان و باز میدارند مردم را

عن سبيل الله والله بما يعملون محيط واذ زين لهم الشيطن

از راه خدا و خدا به آنچه میکنند دریابنده است و آنگاه که شیطان بیاراست برای ایشان

اعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس واني جار لكم

کردارهای ایشان را و گفت هیچکس غلبه کننده نیست بر شما امروز از مردمان و هر آینه من مددکننده شما ام

فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال اني بريء منكم اني

پس چون روبرو شدند دو گروه بازگشت شیطان بر پاشنه خود و گفت هر آینه من بیزارم از شما هر آینه من

ارى ما لا ترون اني اخاف الله والله شديد العقاب اذ

می بینم آنچه شما نمی بینید هر آینه من میترسم از خدا و خدا سخت عقوبت است و آنگاه

يقول المنفقون والذين في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم

که میگفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست فریفته است این مسلمانان را دین ایشان

ومن يتوكل على الله فان الله عزيز حكيم ولو ترى اذ يتوفى

و هر که توکل کند بر خدا هر آینه خدا غالب درست کار است و اگر ببینی ای بیننده

الذين كفروا الملئكة يضربون وجوههم وادبارهم وذوقوا

چون قبض میکنند ارواح کافران را میزنند بر روی ایشان و بر پشت ایشان و میگویند بچشید

عذاب الحريق ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس

عذاب سوزان این بسبب آن کردار است که پیش فرستاده است دستهای شما و به آنکه خدا

بظلام للعبيد كداب ال فرعون والذين من قبلهم كفروا

ظلم کننده نیست بر بندگان مانند حال آل فرعون و آنانکه پیش از ایشان بودند کافر شدند

بايت الله فاخذهم الله بذنوبهم ان الله قوي شديد العقاب

به آیات پروردگار خویش پس گرفتار کرد خدا ایشان را به گناهان ایشان هر آینه خدا توانا سخت عقوبت است

ذلك

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوا

این بسبب آنست که خدا هرگز نیست تغییر دهنده هیچ نعمتی که انعام کرده باشد آن را بر قومی تا آنکه ایشان

مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ

حالی را که در ذات ایشانست و بسبب آنست که خدا شنوا داناست مانند حال کسان فرعون و آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِاٰيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا

پیش از ایشان بودند دروغ شمردند آیات پروردگار خویش پس هلاک ساختیم ایشان را بگناهان ایشان

اٰلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ

کسان فرعون را و هر یک ستمکار بودند هر آینه بدترین جنبندگان نزدیک خدا

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ

آنانند که کافر شدند پس ایشان ایمان نمی آرند آنانکه عهد بستی با ایشان باز

يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝ فَإِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ

می شکنند عهد خود در هر بار و ایشان نمی ترسند پس اگر بیابی ایشان را

فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ وَإِمَّا تَخَافَنَّ

در جنگ متفرق ساز بسبب قتل ایشان آنانرا که پس پشت ایشانند تا باشد که ایشان پند پذیرند و اگر بترسی

مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَاءٍ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ

از گروهی خیانت پس باز گردان بسوی ایشان عهد ایشان را برابر هر آینه خدا دوست ندارد خیانت کنندگان را

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝ وَأَعِدُّوا

و باید که نپندارند کافران که ایشان پیشی کرده اند هر آینه ایشان عاجز نتوانند کرد و مهیا سازید

لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ

ای مسلمانان برای ایشان آنچه بتوانید از توانایی و از آماده داشتن اسپان بترسانید بآن

عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ

دشمن خدا را و دشمن خویش را و قومی دیگر را نیز بجز ایشان نمی دانید شما ایشان را

اللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ

خدا می داند ایشان را و آنچه خرج کنید از چیزی در راه خدا تمام داده شود بشما

وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

و شما ستم کرده نشوید و اگر میل کنند بصلح تو هم میل کن بسوی آن و توکل کن بر خدا

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ
هرآینه وی شنوا و داناست و اگر خواهند که فریب دهند ترا پس کفایت کننده است ترا

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيَّدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
خدا همونست آنکه قوت داد ترا بیاری دادن خود و بمسلمانان و همونست که الفت داد میان دلهای

لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
اگر خرج میکردی آنچه در زمین است همه یکجا الفت نمیدادی میان دلهای ایشان ولیکن خدا

أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَ
الفت افکند میان ایشان هرآینه وی غالب با حکمت است ای پیغمبر کفایت است ترا خدا و

مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
کفایت کند ترا آنکه پیروی کرده اند از مسلمانان ای پیغمبر رغبت ده مسلمانان را

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ
بر جنگ اگر باشند از شما بیست کس صبر کننده غالب شوند بر دو صد کس

وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ
و اگر باشند از شما صد کس غالب شوند بر هزار کس از کافران بسبب آنکه ایشان گروهی اند

لَا يَفْقَهُونَ ۝ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا
که نمی فهمند اکنون سبک ساخت خدا از شما و دانست که در میان شما ضعیفی هست

فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
پس اگر باشند از شما صد شکیبا غالب آیند بر دویست تن و اگر بود از شما

أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ
هزار کس غالب آیند بر دو هزار بفرمان خدا و خدا با صابران است سزاوار نیست پیغمبری را

أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا
که بدست وی اسیران باشند تا آنکه قتل بسیار بوجود آرد در زمین میخواهید مال دنیا را

وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ
و خدا میخواهد مصلحت آخرت را و خدا غالب با حکمت است اگر نبودی حکم خدا

سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
پیش گرفته میرسید شمارا در آنچه گرفتید عذاب بزرگ پس بخورید از آنچه غنیمت گرفتید

حلالا

٤٥

حَلٰلًا طَيِّبًا وَّاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ يٰاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ
حلال پاکیزه و بترسید از خدا هر آینه خدا آمرزنده مهربان است ای پیغمبر بگو آنانرا
فِيْ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰى اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ
که در دست شمااند از اسیران اگر داند خدا در دلهای شما نیکی الله بدهد شمارا
خَيْرًا مِّمَّا اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَاِنْ
بهتر از آنچه گرفته شد از شما و بیامرزد شمارا و خدا آمرزنده مهربان است و اگر
يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ
خواهند خیانت با تو پس هر آینه خیانت کرده بودند با خدا پیش از این پس قدرت داد بر ایشان و خدا
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ
دانا با حکمت است هر آینه آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند بمال خود
وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ
و جان خود در راه خدای و آنانکه جای دادند و نصرت کردند این جماعه بعض ایشان
اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ
کارساز بعض اند و آنانکه ایمان آوردند و هجرت نکرده اند نیست شمارا از
وَلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
کارسازی ایشان هیچ چیز تا آنکه هجرت کنند و اگر طلب نصرت کنند از شما در کار دین
فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
پس لازم است بر شما یاری کردن مگر بر جماعه که میان شما و میان ایشان عهد باشد و خدا بانچه میکنید
بَصِيْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ
بیناست و آنانکه کافر شدند بعض ایشان کارسازان بعض اند اگر نکنید ای مسلمانان
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا
باشد فتنه در زمین و فساد بزرگ و آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند
وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْا اُولٰٓئِكَ هُمُ
و جهاد کردند در راه خدا و آنانکه جای دادند و نصرت کردند این جماعه ایشانند
الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مومنان بحقیقت ایشانراست آمرزش و روزی نیک و آنانکه ایمان آوردند

مِن بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنكُمْ وَأُولُوا
پس ازین و هجرت نمودند و جهاد کردند همراه شما این گروه نیز از شما است و خداوند

الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
قرابت بعض ایشان نزدیکترست ببعضی در حکم خدا هرآینه خدا بهمه چیز داناست

سورة التوبة مدنية وهي مائة وتسع وعشرون آية

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدتُّم مِّنَ الْمُشْرِكِينَ
قطع معامله از جانب خدا و رسول او بسوی آنانکه عهد بسته بودید با ایشان از مشرکان

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
پس سیر کنید ای مشرکان در زمین چهار ماه و بدانید که شما عاجز کننده خدا نیستید

وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
و این را نیز بدانید که خدا رسوا کننده کافرانست و خبر رسانیدن است از جانب خدا و رسول او بسوی مردمان

يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
روز حج بزرگ که خدا بیزارست از مشرکان و رسول او نیز بیزارست

فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
پس اگر توبه کنید آن بهتر باشد شما را و اگر روی بگردانید پس بدانید که شما عاجز کننده

اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم
خدا نیستید و خبر ده کافران را بعذاب درد دهنده مگر آنانکه با ایشان عهد بسته بودید

مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ
از مشرکان باز کمی نکردند با شما در چیزی و مدد ندادند بر شما

أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
کسی را پس بوفا رسانید بسوی ایشان عهد ایشان را تا مدت ایشان هرآینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ
پس چون آخر شوند ماههای حرام بکشید مشرکان را هرجا که بیابید

وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا
و بگیرید ایشان را و بند کنید ایشان را و بنشینید برای ایشان بهر کمینگاه پس اگر توبه کنند

وأقاموا

وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ
و برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را بگذارید راه ایشان هر اینه خدا آمرزنده

رَّحِيْمٌ ۝ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ
مهربانست و اگر کسی از مشرکان طلب امان کند از تو امان بده او را تا بشنود

كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝
قرآن باز برسان او را بجای ایمنی وی این بسبب آنست که ایشان گروهی هستند که نمیدانند

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ
چگونه بود مشرکان را عهد نزدیک خدا و رسول او الا آنانکه

عَاهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ
عهد بسته بودید با ایشان نزدیک مسجد حرام پس تا دام بر عهد باشند با شما شما نیز ثابت باشید

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا
برای ایشان هر اینه خدا دوست میدارد پرهیزگاران را چگونه بود مشرکان را عهد و اگر غالب آیند بر شما نگاه ندارند

فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ
در باب شما حق خویشی را و نه عهد را راضی میسازند شما را بزبانهای خویش و قبول نمیکنند دلهای ایشان

وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ
و بیشترین ایشان فاسقانند خرید کردند بآیتهای خدا بهای اندک را پس باز داشتند مردمان

سَبِيْلِهٖ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا
راه خدا هر اینه ایشان بدکاریست که میکنند نگاه نمیدارند درباب هیچ مسلمانی حق خویشی

وَّلَا ذِمَّةً وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ
و نه عهد را و آن جماعه ایشانند از حد در گذشتگان پس اگر توبه کنند و برپا دارند نماز را

وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
و بدهند زکوة را پس ایشان برادران شما اند در دین و واضح میسازیم آیات را برای گروهی

يَّعْلَمُوْنَ ۝ وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ
که میدانند و اگر بشکنند سوگندان خویش را پس از عهد بستن خویش و طعنه زنند در

دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ
دین شما پس کارزار کنید با پیشوایان کفر هر اینه سوگند نیست ایشان را بود که ایشان باز مانند

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
آیا جنگ نمیکنید با گروهی که شکستند سوگندان خویش را و قصد کردند جلا وطن ساختن پیغمبر را

وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن
و ایشان ابتدا کردند نقض عهد با شما اول مرتبه آیا می ترسید از ایشان پس خدا سزاوار تر است باآنکه بترسید از او

كُنتُم مُّؤْمِنِينَ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَ
اگر مسلمانانید جنگ کنید با ایشان تا عذاب کند ایشان را خدا بدست شما و رسوا سازد ایشان را

يَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ وَيُذْهِبْ غَيْظَ
و فتح دهد شما را بر ایشان و شفا بخشد سینهای گروه مسلمانان را و دور گرداند اندوه

قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ أَمْ حَسِبْتُمْ
دل ایشان را و برحمت باز گردد بر هر که خواهد و خدا دانا استوار کار است آیا گمان کردید

أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
که گذاشته شوید و هنوز تمیز نساخته است خدا آنان را که جهاد کنند از شما و نگیرند

مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ
بجز خدا و بجز پیغمبر او و بجز مومنان هیچ دوست پنهانی و خدا داناست

بِمَا تَعْمَلُونَ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
بآنچه میکنید روا نباشد مشرکان را که آباد سازند مسجدهای خدا را اعتراف کرده

عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ
برخود بکفر آن جماعه باطل شد عملهای ایشان و در آتش ایشان

خَالِدُونَ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
همیشه باشند کالانعام جز این نیست که عمارت کند مسجدهای خدا را کسی که ایمان آورده است بخدا و بروز آخر

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
و برپا داشته نماز را و داده است زکوة را و نترسیده است مگر از خدا پس توقع است

أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ
که این جماعه از راه یافتگان باشند آیا گردید آب نوشانیدن حاجیان را

وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ

و آباد ساختن مسجد حرام را مانند عمل کسی که ایمان آورده است بخدا و روز آخر و جهاد کرده

فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِينَ

در راه خدا برابر نیستند نزدیک خدا و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ

آنانکه ایمان آوردند و هجرت کردند و جهاد نمودند در راه خدا باموال خویش

وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

و جان خویش بزرگترند در مرتبه نزدیک خدا و اینجماعه ایشانند مطلب یابان

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنّٰتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ

مژده میدهد ایشانرا پروردگار ایشان برحمت از نزدیک خود و بخشنودی و به بوستانها که مر ایشانراست در آنجا نعمت

مُقِيمٌ خٰلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا

دائم بود باشندگان آنجا همیشه هر آینه خدا نزدیک اوست مزد بزرگ ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ

مسلمانان دوست مگیرید پدران خودرا و برادران خودرا اگر

اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولٰئِكَ هُمُ

اختیار کنند کفر را بر ایمان و هر که از شما دوستی دارد با ایشان پس اینجماعه ایشانند

الظّٰلِمُونَ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ

ستمکاران بگو اگر هستند پدران شما و پسران شما و برادران شما

وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ

و زنان شما و خویشاوندان شما و آنمالها که کسب کرده اید آنرا و تجارتی

تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَ

که می ترسید از بی رواجی آن و منزلها که پسند میکنید آنرا دوست تر نزدیک شما از خدا و

رَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّٰى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ

رسول او و از جهاد در راه او پس منتظر باشید تا آنکه بیارد خدا عقوبت خودرا

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِي مَوَاطِنَ

و خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را هر آینه فتح داد شمارا خدا در جایهای

كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ

بسیار و در روز حنین چون بشگفت آورد شمارا بسیاری شما پس دفع نکرد آن بسیاری از شما

شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ

چیزی را و تنگ شد بر شما زمین با وجود فراخی آن پس گردانیدید پشت داده

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ

باز فرو فرستاد خدای تعالی تسکین خود را بر پیغمبر خود و بر مسلمانان و فرو فرستاد

جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ

لشکرهای که شما ندیدید ایشان را و عقوبت کرد کافران را و اینست جزاء

الْكَافِرِينَ ۝ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

کافران باز برحمت باز گردد خدا بعد ازین بر هر که خواهد ایشان و خدا

غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا

آمرزنده مهربانست ای مسلمانان جزین نیست که مشرکان پلید اند پس باید که نزدیک نشوند

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ

مسجد حرام بعد ازین سال و اگر بترسید از درویشی پس

يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ قَاتِلُوا

توانگر خواهد ساخت شما را خدا از فضل خود اگر خواهد هر آینه خدا دانا درست کارست جنگ کنید

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا

با آنانکه ایمان نمی آرند بخدا و نه بروز آخر و حرام نمی شمرند آنچه

حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

حرام کرده است خدا و پیغمبر او و اختیار نمیکنند دین درست را از اهل کتاب

الْكِتَابَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ۝ وَقَالَتِ

تا آنکه بدهند جزیه از دست خود خوار شدگان و گفتند

الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ

یهود که عزیر پسر خداست و گفتند نصاری که مسیح پسر خداست

ذَٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

این قول ایشانست بدهان خود ایشان مشابهت کرده اند بسخن قومی که کافر شدند

قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ۝ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ

پیش ازین لعنت کرد ایشان را خدا چگونه برگردانیده میشوند خدا کردند دانشمندان و زاهدان

ارباباً من دون الله والمسيح ابن مريم وما امروا الا ليعبدوا
بجز الله و خدا گرفتند مسیح پسر مریم را و نفرموده شده اند مگر آنکه عبادت کنند

الهاً واحداً لا اله الا هو سبحنه عما يشركون يريدون ان
یک خدا را نیست معبود بجز وی پاک است وی از آنکه شریک می‌آرند میخواهند که

يطفؤا نور الله بافواههم ويابى الله الا ان يتم نوره ولو كره
فرو نشانند نور خدا را بدهان خود و قبول نکند خدا الا آنکه تمام سازد نور خود را اگرچه ناخوش

الكفرون هو الذى ارسل رسوله بالهدى ودين الحق
شوند کافران او ست آنکه فرستاد پیغمبر خود را بهدایت و دین راست

ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون يايها الذين امنوا
تا غالب کندش بر ادیان همه آن و اگرچه ناخوش شوند مشرکان ای مسلمانان

ان كثيرا من الاحبار والرهبان لياكلون اموال الناس
هر آینه بسیاری از دانشمندان اهل کتاب و راهبان اهل کتاب میخورند اموال مردمان را

بالباطل ويصدون عن سبيل الله والذين يكنزون الذهب و
بباطل و باز میدارند از راه خدا و آنانکه ذخیره میکنند زر و

الفضة ولا ينفقونها فى سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم يوم
نقره را و خرج نمی نمایند آنرا در راه خدا پس [illegible] بعذاب دردناک روزی که

يحمى عليها فى نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم
گرم کرده شود بران مال در آتش دوزخ پس داغ کرده شود بدان پیشانی ایشان و پهلو ایشان و پشتهای ایشان

هذا ما كنزتم لانفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ان
و گفته شود اینست آنچه ذخیره نهادید برای خود پس بچشید آنچه ذخیره میکردید هر آینه

عدة الشهور عند الله اثنا عشر شهرا فى كتب الله يوم خلق
شمار ماهها نزدیک خدا دوازده ماه است در کتاب خدا روزی که آفرید

السموت والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم فلا
آسمانها و زمین را از آنجمله چهار ماه حرام است اینست دین درست پس

تظلموا فيهن انفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما يقاتلونكم
ستم مکنید دران چهار ماه بر خویشتن و جنگ کنید با مشرکان همه ایشان چنانکه ایشان جنگ میکنند با شما

یعنی قتال ناحق
جمهور علما بر آنند که حرمت
مقاتله درین ماهها منسوخ
است

كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝ إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ
همه شما و بدانید که خدا با متقیان است جز این نیست که نسی زیادتی است در کفر
يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
گمراه کرده شده میشوند بآن کافران حلال میشمرند آن ماه را یک سال و حرام میشمرند آنرا
لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ
تا موافقت کنند با شمار آنچه حرام ساخته است خدا پس حلال سازند آنچه حرام ساخته است خدا آراسته کرده شد برای ایشان بدی
أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
کردارهای ایشان و خدا راه نمی نماید قوم کافران را ای مسلمانان
مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ
چیست شما را که چون گفته شود بیرون آیید در راه خدا گران شده میل کنید بسوی زمین آیا راضی شدید
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
بزندگانی دنیا عوض آخرت پس نیست بهره زندگانی دنیا در برابر آخرت
إِلَّا قَلِيلٌ ۝ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
مگر اندکی اگر بیرون نیائید عذاب کند خدا شما را عذابی دردناک و بدل گیرد قومی را
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِلَّا تَنْصُرُوهُ
بجز شما و هیچ زیان نرسانید خدا را و خدا بر همه چیز توانا است اگر نصرت ندهید
فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
پس هر آینه نصرت داده است او را خدا آنگاه که بیرون کردند کافران که دویم دو بود آنگاه که این دو
فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ
در غار بودند آنگاه که میگفت یار خود را یعنی ابوبکر صدیق را اندوه مخور هر آینه خدا با ماست پس فرو فرستاد خدا
سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
تسکین خود بر پیغمبر و قوت داد او را بلشکرها که ندیدید آنرا و فرو ساخت سخن
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ انْفِرُوا
کافران را و سخن خدا همونست بلند و خدا غالب است کار ساز بیرون آیید
خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
سبکبار و گرانبار و جهاد کنید بمال خود و جان خود در راه خدا

97

بدانکه عزیر بن شرخیا از نسل یعقوب است علیه السلام از سبط لاوی بچهارده پشت بهارون عمران علیه السلام میرسید و مجمل قصه او آنست که چون حق سبحانه بخت نصر را بر بنی اسرائیل گماشت تا مصاحف توریة را بسوخت و بیت المقدس را منهدم ساخته و هر که توریت میدانست همه را بکشت و باقی را برده گرفته و عزیر از جملهٔ اسیران بود و توریة میخواند چون خورد سال بود از خواندن وی حسابی نگرفتند و او بعد از مدت از قید ایشان خلاصی یافته روی به بیت المقدس نهاد حق تعالی در اثناء طریق در قریه صابرآباد او را بمیرانید و بعد از صد سال زنده کردانید چنانچه در سورة بقره گذشت و چون عزیر بمیان قوم آمد تصدیق ننمودند او را بخواندن و نوشتن توریة امتحان کردند پنج قلم بر اصابع دست راست وی بستند و بهر پنج انگشت کتابت توریة میکرد از ظهر القلب تا باتمام رسید دیگر باره شبه کردند که چون کسی توریة داند و خواند در میان ما نیست چه دانیم که این توریة هست یا نی مردی در میان ایشان گفت که من از پدر خود شنیدم که او از پدر خود شنیده بود که در واقع بخت نصر توریة در ظرف مضبوط ساخته در فلان شکاف کوه نهاده ام جمعی با مرد برفتند و توریة را از آن محل برداشته بجمع آوردند و با آنچه عزیر علیه السلام نوشته بود مقابله کردند یک حرف تفاوت نداشت حق سبحانه توریة را بعد از صد سال در دل عزیر بانداخت مگر بسبب آنکه او پسر اوست پس مقدمان یهود بدین قول قایل شدند

معجزهٔ عزیر کتابت تورات

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا
این بهترست شمارا اگر میدانید اگر بودی آنچه میخوانی ایشانرا نفع قریب الحصول و سفری
قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۚ وَسَيَحْلِفُوْنَ
آسان هر آینه پیروی میکردند ترا و لکن دور نمود ایشانرا مسافت راه و سوگند خواهند خورد
بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ
بخدا اگر میتوانستیم بیرون می آمدیم با شما بهلاک میکنند خویشرا و خدا میداند
اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
که ایشان دروغگویانند عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا تا وقتیکه ظاهر شود
لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ۝ لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ
ترا راست گویان و بدانی دروغگویانرا دستوری نمیطلبند از تو آنانکه
يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۗ
ایمان آورده اند بخدا و روز آخر در تخلف از آنکه جهاد کنند باموال خویش و جان خویش
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالْمُتَّقِيْنَ ۝ اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
و خدا داناست بمتقیان جز این نیست دستوری میطلبند از تو آنانکه ایمان نمی آرند بخدا
وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ۝
و روز آخر و شک آورده است دل ایشان پس ایشان در شک خود سرگردان میشوند
وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ
و اگر خواستندی بیرون آمدن مهیا میکردندی برای آن سفر سامانی و لیکن ناپسند داشت خدا
انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ۝ لَوْ خَرَجُوْا
برانگیختن ایشانرا بحرکت باز داشت ایشانرا و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون آمدندی
فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاۡاَوْضَعُوْا خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ
در میان شما نمی افزودند شما را مگر فساد را و البته در تک تاختندی میان شما فتنه جویان
وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ
و میان شما سخن شنوان اند ایشانرا و خدا داناست بستمکاران هر آینه طلب کرده بودند فتنه
مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ
پیش از این و بگردانیدند برای تو مصلحتها تا آنکه بیامد نصرت حق و غالب شد کار خدا و ایشان

كَرِهُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ ائْذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ
ناخواهان بودند و از ایشان کسی هست که میگوید دستوری ده مرا و در فتنه میفکن مرا آگاه شو که در فتنه
سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَفِرِينَ ۝ إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ
افتاده اند و هر آینه دوزخ در گیرنده است کافران را اگر برسد بتو نعمتی
تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِن قَبْلُ
ناخوش کند ایشان را و اگر برسد بتو مصیبتی گویند بدرست آورده ایم مصلحت خود پیش ازین
وَيَتَوَلَّوا وَّهُمْ فَرِحُونَ ۝ قُل لَّن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ
و برگردند و ایشان شادمان شده بگو هرگز نرسد ما را الا آنچه نوشته است خدا برای ما اوست
مَوْلَىٰنَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا
کارساز ما و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان بگو انتظار میبرید در حق ما الا
إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ
یکی از دو خصلت نیک را و ما انتظار میکنیم در حق شما که برساند خدا بشما عذابی را
مِّنْ عِندِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنفِقُوا
از نزد خود یا بدست ما پس انتظار کشید هر آینه ما نیز با شما منتظریم بگوی ای منافقان خرج کنید
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ إِنَّكُمْ كُنتُمْ قَوْمًا فَسِقِينَ ۝ وَمَا
بخوشی یا ناخوشی هرگز قبول کرده نخواهد شد از شما هر آینه شما هستید قوم فاسقان و باز
مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ
نداشت ایشان را از آنکه قبول کرده شود از ایشان خرج ایشان الا آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او
وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَوٰةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ ۝
و نمی آیند بنماز مگر کاهلی کنان و خرج نمیکنند مگر ناخواهان
فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا
پس بشگفت نیارد ترا مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را بآن
فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَفِرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
در زندگانی دنیا و برآید جان ایشان و ایشان کافر باشند و سوگند میخورند بخدا
إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ
که ایشان از جمله شما اند و نیستند ایشان از شما و لیکن ایشان جماعه هستند که میترسند اگر بیابند

ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا

این بهترست شمارا اگر میدانید اگر بودی آنچه بان دعوت میکنی نفع قریب الحصول و سفری

قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ

آسان پیروی میکردند ترا و لیکن دور نمود ایشانرا مسافت راه و سوگندان خواهند خورد

بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

بخدا که اگر میتوانستیم بیرون می آمدیم با شما هلاک میکنند خویش را و خدا میداند

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ

که ایشان دروغگویانند عفو کرد خدا از تو چرا دستوری دادی ایشانرا تا وقتیکه ظاهر شود

لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

ترا راست گویان و بدانی دروغگویان را دستوری نمیطلبند از تو آنانکه

يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ

ایمان آورده اند بخدا و روز آخر در تخلف از آنکه جهاد کنند باموال خویش و جان خویش

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

و خدا داناست بمتقیان جز این نیست دستوری میطلبند از تو آنانکه ایمان نمی آرند بخدا

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ

و روز آخر و شک آورده است دل ایشان پس ایشان در شک خود متردد میشوند

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ

و اگر خواستندی بیرون آمدن مهیا میکردند برای آن سفر سامانی و لیکن ناپسند داشت خدا

انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ لَوْ خَرَجُوا

برانگیختن ایشان پس بازداشت ایشانرا و گفته شد بنشینید با نشستگان اگر بیرون آمدندی

فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ

در میان شما نمی افزودند شمارا مگر فساد را و البته [illegible] میان شما میجویند برای شما فتنه

وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ

و میان شما سخن شنوان اند ایشانرا و خدا داناست بستمکاران هر آینه طلب کرده بودند فتنه

مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتّٰى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ

پیش ازین و بگردانیدند برای تو مصلحتها تا آنکه بیامد نصرت حق و غالب شد کار خدا و ایشان

كَٰرِهُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن يَقُولُ ائْذَن لِّي وَلَا تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي الْفِتْنَةِ

ناخواهان بودند ، و از ایشان کسی هست که میگوید دستوری ده مرا و در فتنه میفکن مرا آگاه شو در فتنه

سَقَطُوا ۗ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ إِن تُصِبْكَ حَسَنَةٌ

افتاده اند و هر آینه دوزخ در گیرنده است کافران را ، اگر برسد بتو نعمتی

تَسُؤْهُمْ ۖ وَإِن تُصِبْكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِن قَبْلُ

ناخوش گرداند ایشان را و اگر برسد بتو مصیبتی گویند بدرست آورده ایم مصلحت خود پیش ازین

وَيَتَوَلَّوا وَّهُمْ فَرِحُونَ ۝ قُل لَّن يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ

و برگردند ایشان و شادمان شده ، بگو هرگز نرسد ما را الا آنچه نوشته است خدا برای ما او است

مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا

کارساز ما و بر خدا باید که توکل کنند مسلمانان ، بگو انتظار می برید در حق ما الا

إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۖ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ

یکی از دو خصلت نیک را ، و ما انتظار میکشیم در حق شما که برساند خدا بشما عذابی را

مِّنْ عِندِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا ۖ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ ۝ قُلْ أَنفِقُوا

از نزدیک خود یا بدست ما پس انتظار کشید هر آینه ما نیز با شما منتظر ایم ، بگوی نفقه کنید

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَّن يُتَقَبَّلَ مِنكُمْ ۖ إِنَّكُمْ كُنتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ وَمَا

بخوشی یا ناخوشی هرگز قبول کرده نخواهد شد از شما هر آینه شما هستید قوم فاسقان ، و باز

مَنَعَهُمْ أَن تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ

نداشت ایشان را از آنکه قبول کرده شود از ایشان نفقهای ایشان الا آنکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او

وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ

و نمی آیند بنماز مگر کاهلی کنان و خرج نمیکنند مگر ناخواهان

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُم بِهَا

پس شگفت نیارد ترا مال ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که عذاب کند ایشان را

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝ وَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ

در زندگانی دنیا و بر آید جان ایشان و ایشان کافر باشند و سوگند میخورند بخدا

إِنَّهُمْ لَمِنكُمْ وَمَا هُم مِّنكُمْ وَلَٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝ لَوْ يَجِدُونَ

که ایشان از جمله شما اند و نیستند ایشان از شما و لیکن ایشان جماعه هستند که میترسند ، اگر بیابند

یعنی فتح یا شهادت

مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ۝ وَمِنْهُم مَّن

پناهی را یا غارها را یا جای در آمدن را متوجه شوند بآن شتاب کنان و از ایشان کسی است

يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِن لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا

که عیب میکند ترا در قسمت صدقات پس اگر داده شود ایشانرا از آن خشنود شوند و اگر داده نشود از آن

إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَ

ناگهان ایشان خشم میکنند و اگر ایشان رضامند میشدند بآنچه داد ایشانرا خدا و رسول او و

قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِن فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ

میگفتند بس است ما را فضل خدا زود باشد که بدهد ما را خدا از فضل خود و رسول او هر آینه ما بسوی خدا

رَاغِبُونَ ۝ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا

توقع دارندگانیم جز این نیست که صدقات برای فقیرانست و محتاجان و کارکنان بر جمع صدقات

وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ

و آنانکه الفت داده میشود دل ایشان و برای خرج کردن در آزادی گردنها و قرض داران و برای خرج کردن در راه خدا

وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ وَمِنْهُمُ

و برای مسافر ثابت شده از نزدیک خدا و خدا دانا درستکار است و از ایشان

الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ

آنانند که آزار میدهند پیغمبر را و میگویند وی سبک گوش است بگو سبک گوش نیکوست برای شما

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ

باور میکند گفته خدا را و قبول میکند مشورت مسلمانان را و رحمت است برای اهل ایمان از شما

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يَحْلِفُونَ

و آنانکه ایذا میدهند پیغمبر خدا را ایشانراست عذاب درد دهنده سوگند میخورند

بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَن يُرْضُوهُ إِن كَانُوا

بخدا برای شما تا رضامند کنند شما را و خدا و رسول او سزاوارتر اند بآنکه رضامند کنند او را اگر

مُؤْمِنِينَ ۝ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَن يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ

مسلمانند آیا نمیدانند که هر که خلاف کند با خدا و رسول او پس هر آینه او راست

نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝ يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ

آتش دوزخ جاویدان انجا اینست رسوائی بزرگ میترسند منافقان

أَن تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُم بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءُوا إِنَّ اللَّهَ

از آنکه فرود آورده شود بر مسلمانان سورتی که خبر دهد ایشان را بآنچه در دل منافقان بگو استهزا کنید بدرستیکه خدای

مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُونَ ۝ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ

بیرون آرنده است چیزی را که می‌ترسید و اگر سوال کنی ایشان را گویند جز این نیست که ما در سخن

وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ۝ لَا تَعْتَذِرُوا

و بازی میکردیم بگو آیا بخدا و آیتهای او و پیغمبر او استهزا میکنید عذر مگوئید

قَدْ كَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِن نَّعْفُ عَن طَائِفَةٍ مِّنكُمْ نُعَذِّبْ

بدرستیکه شما کافر شدید بعد از ایمان خود اگر درگذریم از گروهی از شما عذاب کنیم

طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم

گروهی دیگر را بسبب آنکه گناهکار بودند مردان منافق و زنان منافقه بعضی ایشان

مِّن بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ

از جنس بعضی اند میفرمایند بکار ناپسندیده و منع میکنند از کار پسندیده و می بندند

أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ وَعَدَ

دستهای خود را فراموش کردند خدا را پس فراموش کرد ایشان را بدرستیکه منافقان ایشانند فاسقان و وعده

اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

خدا مردان منافق و زنان منافقه را و کافران را آتش دوزخ همیشه باشندگان آنجا

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ كَالَّذِينَ مِن

دوزخ بس است ایشان را و لعنت کرد ایشان را خدا و ایشان راست عذاب الیم مانند آنانکه

قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

پیش از شما بودند زیاده تر از شما در قوت و بیشتر در اموال و اولاد

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُم بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ

پس بهره مند شدند به نصیب خود پس شما نیز بهره مند شدید بنصیبه خود چنانچه بهره مند شدند آنانکه

مِن قَبْلِكُم بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ

پیش از شما بودند به نصیب خویش و شروع در هزل کردید مانند خوض کنندگان آن جماعه نابود شد

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ أَلَمْ يَأْتِهِمْ

عملهای ایشان در دنیا و آخرت و آن جماعه ایشانند زیانکاران آیا نیامده است بایشان

ثلثة ارباع

یعنی ایمان زبانی خود

ع ۷

نبؤا

نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ وَ قَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ
خبر آنانکه پیش از ایشان بودند قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم

وَ اَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَ الْمُؤْتَفِكٰتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانَ
و اهل مدین و اهل مؤتفکات آمد ایشان را پیغمبران ایشان به نشانهای روشن پس نبود

اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَ لٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ
که خدا ظلم کند بر ایشان و لیکن ایشان بر خویشتن ظلم میکردند و مردان مسلمان و

الْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ يَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ يَنْهَوْنَ
زنان مسلمه بعض ایشان کارساز بعض اند میفرمایند بکار پسندیده و منع میکنند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ يُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ
از کار ناپسندیده و برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و فرمان برداری میکنند خدا

وَ رَسُوْلَهٗ اُولٰٓئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ وَعَدَ
و رسول او را این جماعت رحمت خواهد کرد ایشان را خدا بدرستی که خدا غالب درست کار است وعده داد

اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ
خدا مردان و زنان مسلمان را بوستانها که میرود زیر آن جویها

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَ مَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ وَ رِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ
همیشه باشندگان آنجا و جایهای پاکیزه در بهشتهای همیشه ماندن و خشنودی خدای

اَكْبَرُ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَ
بزرگتر است این است فیروزی بزرگ ای پیغمبر جهاد کن با کافران یعنی به سیف و حجت

الْمُنٰفِقِيْنَ وَ اغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَ مَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصِيْرُ
با منافقان بزبان و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای است

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا وَ لَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كَفَرُوْا
سوگند میخورند بخدا که نگفته اند و هرآینه گفته اند سخن کفر و کافر شده اند

بَعْدَ اِسْلٰمِهِمْ وَ هَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا وَ مَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ
بعد اسلام خویش و قصد کردند بانچه نیافتند یعنی ایذای پیغمبر و انکار نکردند الا برآنکه توانگر کرد

اللّٰهُ وَ رَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ وَ اِنْ يَّتَوَلَّوْا
خدا و رسول او از فضل خود پس اگر توبه کنند بهتر باشد ایشان را و اگر برگردند از توبه

يعذبهم الله عذابا اليما في الدنيا والاخرة وما لهم في الارض
عذاب کند ایشان را خدا بعذاب دردناک در دنیا و آخرت و نیست ایشان را در زمین

من ولي ولا نصير ومنهم من عاهد الله لئن اتينا من
هیچ کارسازی و نه هیچ یاری دهنده و از ایشان کسی هست که عهد بسته است با خدا اگر بدهد ما را از

فضله لنصدقن ولنكونن من الصلحين فلما اتيهم من
فضل خود هر آینه صدقه دهیم و باشیم از نیکوکاران پس آنهنگام که بداد ایشان را از

فضله بخلوا به وتولوا وهم معرضون فاعقبهم نفاقا في
فضل خود بخیلی کردند بآن و برگشتند اعراض کنان پس در عقب داد ایشان را نفاق در

قلوبهم الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا
دل ایشان تا روزی که ملاقات کنند باوی بسبب آنکه خلاف کردند با خدا آنچه وعده کرده بودند و بسبب آنکه

يكذبون الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجويهم وان الله
دروغ میگفتند آیا ندانستند که خدا میداند سخن پنهان ایشان را و راز گفتن ایشان را و آنکه خدا

علام الغيوب الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين
داننده غیوب است آنانکه عیب میکنند در راه خدا صدقه دهندگان را از مسلمانان

في الصدقت والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون منهم
در صدقات و عیب میکنند آنانرا که نمی یابند مگر مشقت خود را پس تمسخر میکنند بایشان

سخر الله منهم ولهم عذاب اليم استغفر لهم او لا تستغفر
تمسخر کند خدا با آن تمسخرکنندگان و ایشان راست عذاب دردناک آمرزش طلب کن برای ایشان یا آمرزش طلب مکن

لهم ان تستغفر لهم سبعين مرة فلن يغفر الله لهم ذلك
برای ایشان اگر آمرزش خواهی برای ایشان هفتاد بار هرگز نیامرزد خدا ایشان را این بسبب آنست

بانهم كفروا بالله ورسوله والله لا يهدي القوم الفسقين
که ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را

فرح المخلفون بمقعدهم خلف رسول الله وكرهوا ان يجاهدوا
شاد شدند واپس گذاشتگان بنشستن خویش برخلاف پیغمبر خدا و ناپسند کردند که جهاد کنند

باموالهم وانفسهم في سبيل الله وقالوا لا تنفروا في الحر قل
باموال خویش و بجان خویش در راه خدای و گفتند با یکدیگر بیرون مروید در گرمی

نار جهنم اشد حرا لو كانوا يفقهون • فليضحكوا قليلا و
آتش دوزخ سخت تر است در گرمی اگر دریافتندی چنان نمیکردند پس باید بخندند اندکی و

ليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا يكسبون • فان رجعك الله الى
بگریند بسیاری سزای آنچه میکردند در دنیا پس اگر باز آرد ترا خدای تعالی بسوی

طائفة منهم فاستاذنوك للخروج فقل لن تخرجوا معي
گروهی از ایشان پس دستوری طلبند از تو برای بیرون آمدن بگو بیرون نخواهید آمد با من

ابدا ولن تقاتلوا معي عدوا انكم رضيتم بالقعود اول مرة
هرگز و جنگ نخواهید کرد همراه من با هیچ دشمنی بدرستیکه شما رضا دادید به نشستن اول بار

فاقعدوا مع الخالفين • ولا تصل على احد منهم مات ابدا
پس بنشینید با پس ماندگان و نماز مگذار بر هیچ یکی از ایشان که بمیرد هرگز

ولا تقم على قبره انهم كفروا بالله ورسوله وماتوا وهم
و مایست بر گور وی بدرستیکه ایشان کافر شدند بخدا و رسول او و مردند ایشان و

فاسقون • ولا تعجبك اموالهم واولادهم انما يريد الله ان
فاسق بودند و بشگفت نیارد ترا اموال ایشان و نه فرزندان ایشان جز این نیست که میخواهد خدا که

يعذبهم بها في الدنيا وتزهق انفسهم وهم كافرون • واذا
عقوبت کند ایشان را بآن در دنیا و بیرون شود روح ایشان و ایشان کافر باشند و چون

انزلت سورة ان آمنوا بالله وجاهدوا مع رسوله استاذنك
فرود آورده شود سورتی باین مضمون که ایمان آرید بخدا و جهاد کنید همراه رسول او دستوری طلبند از تو

اولوا الطول منهم وقالوا ذرنا نكن مع القاعدين • رضوا بان
خداوندان توانگری از ایشان و گویند بگذار ما را تا باشیم با نشستگان راضی شدند تا

يكونوا مع الخوالف وطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون • لكن
باشند با زنان پس مانده و مهر نهاده شد بر دلهای ایشان پس ایشان فهم نمیکنند لیکن

الرسول والذين آمنوا معه جاهدوا باموالهم وانفسهم
پیغمبر و آنانکه ایمان آوردند با او جهاد کردند با اموال خود و جان خود

واولئك لهم الخيرات واولئك هم المفلحون • اعد الله لهم
و این جماعت ایشان نیکیها و این جماعت ایشانند رستگاران آماده ساخته است خدا برای ایشان

خواهند خندید و در آخرت خواهند گریست [illegible]

[illegible]

جنت تجري من تحتها الأنهر خلدين فيها ذلك الفوز العظيم
بوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا اینست فیروزی بزرگ
وجاء المعذرون من الأعراب ليؤذن لهم وقعد الذين
و آمدند اهل عذر از صحرا نشینان تا دستوری داده شود ایشان را و نشستند آنانکه
كذبوا الله ورسوله سيصيب الذين كفروا منهم عذاب أليم
دروغ گفتند با خدا و رسول او زود باشد که برسد بکافران از عرب عذاب دردناک
ليس على الضعفاء ولا على المرضى ولا على الذين لا يجدون
نیست بر ناتوانان و نه بر بیماران و نه بر آنانکه نمی یابند
ما ينفقون حرج إذا نصحوا لله ورسوله ما على المحسنين من
آنچه خرج کنند هیچ گناهی چون نیکخواهی کنند با خدا و رسول او نیست بر نیکوکاران هیچ
سبيل والله غفور رحيم ولا على الذين إذا ما أتوك
راه عتاب و خدا آمرزنده مهربانست و نه بر آنانکه چون بیایند پیش تو
لتحملهم قلت لا أجد ما أحملكم عليه تولوا وأعينهم
تا سواری دهی ایشانرا گوئی نمی یابم آنچه سوار کنم شما را بر آن باز گردند و چشم ایشان
تفيض من الدمع حزنا ألا يجدوا ما ينفقون إنما السبيل
روان باشد با اشک بجهت اندوه که نمی یابند آنچه خرج کنند جز این نیست که راه عتاب
على الذين يستأذنونك وهم أغنياء رضوا بأن يكونوا
بر آنانست که دستوری میطلبند از تو و ایشان توانگرانند راضی شدند بآنکه باشند
مع الخوالف وطبع الله على قلوبهم فهم لا يعلمون
با زنان پس مانده و مهر نهاد خدا بر دل ایشان پس ایشان نمی دانند
يعتذرون إليكم إذا رجعتم إليهم قل لا تعتذروا لن نؤمن
عذرخواهی کنند پیش شما چون باز آیید بسوی ایشان بگو عذرخواهی مکنید باور نکنیم
لكم قد نبأنا الله من أخباركم وسيرى الله عملكم ورسوله
سخن شما را بدرستیکه آگاه ساخته است ما را خدا از بعض خبرهای شما و خواهد دید خدا و رسول او عمل شما را
ثم تردون إلى علم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
پس باز گردانیده شوید بسوی داننده نهان و آشکارا پس خبر دهد شما را بآنچه

تعملون

ع۱۰

یعنی کرد اظهار اسلام

العاشر عشر

ازتبوک

تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا
عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَّمَاْوٰيهُمْ جَهَنَّمُ جَزَآءً بِمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ
لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّ
اَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوا حُدُوْدَ مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ
حَكِيْمٌ وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ
بِكُمُ الدَّوَآئِرَ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ وَمِنَ الْاَعْرَابِ
مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ
وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ
وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا
عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا
ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ

اينست پيروزي بزرگ و از آنانكه حوالي شما اند از اعراب منافقان اند

وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ
وبعض اهل مدینه خو گرفته اند بنفاق تو نمیدانی ایشان را ما میدانیم ایشان را

سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ وَءَاخَرُوْنَ
عذاب کنیم ایشان را دو بار باز گردانیده شوند بسوی عذاب بزرگ و دیگران

اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَءَاخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللّٰهُ
که اقرار کردند بگناهان خود آمیختند عمل نیک را با عمل دیگر که بد است نزدیک است خدا

اَنْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
برحمت متوجه شود بر ایشان هرآینه خدا آمرزنده مهربانست بگیر از اموال ایشان زکوة

تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ
تا پاک سازی ایشان را و پاکیزه کنی ایشان را بآن و دعا کن بر ایشان هرآینه دعای تو سبب آرام است ایشان را

وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ اَلَمْ يَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ
و خدا شنوا داناست آیا ندانسته اند که خدا همونست توبه قبول میکند از بندگان خود

وَيَأْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ وَقُلِ اعْمَلُوْا
و میگیرد صدقات را و آنکه خدا همونست توبه پذیرنده مهربان و بگو عمل کنید

فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ
پس خواهد دید خدا و رسول او و مومنان عمل شما را و گردانیده خواهید شد

اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ وَ
بسوی داننده پنهان و آشکار پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید و

ءَاخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ
دیگران اند موقوف داشته شده بر فرمان خدا یا آنکه عذاب کند ایشان را یا برحمت متوجه شود بر ایشان

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا
و خدا دانا درست کارست و آنانکه ساخته اند مسجد برای زیان رسانیدن و کفر

وَّتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ
و برای تفرقه افکندن میان مسلمانان و کمینگاه ساختن برای آنانکه جنگ کرده اند با خدا و رسول او

مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَا اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ
پیش ازین و البته سوگند خورند که نخواسته بودیم مگر خصلت نیک را و خدا گواهی میدهد که ایشان

لکاذبون

قبول توبه بهفت تن

لَكَٰذِبُونَ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى ٱلتَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ

دروغ گویانند مایست آنجا هرگز هر آینه مسجدیکه بنیاد نهاده شده است بر بنیاد تقوی از اول

يَوْمٍ أَحَقُّ أَن تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَن يَتَطَهَّرُوا

روز سزاوارتر است که ایستاده شوی آنجا آنجا مردانند که دوست میدارند که پاک شوند

وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ ٱللَّهِ

و خدا دوست میدارد پاک شوندگان را آیا کسیکه بنیاد نهاد عمارت خود را بر ترسکاری از خدا

وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَم مَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

و خشنودی او بهتر است یا کسیکه بنیاد نهاد عمارت خود را بر کناره زمین رود خورده

فَٱنْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِي ٱلْقَوْمَ ٱلظَّٰلِمِينَ لَا يَزَالُ

پس در افتاد با صاحب خود در آتش دوزخ و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را همیشه باشد

بُنْيَٰنُهُمُ ٱلَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ

عمارت ایشان که بنیاد کرده اند بجهت شک در دلهای ایشان مگر آنکه پاره پاره کرده شود دلهای ایشان

وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ ٱللَّهَ ٱشْتَرَىٰ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ

و خدا دانا درست کار است هر آینه خدا خرید کرده است از مسلمانان جان ایشان را

وَأَمْوَٰلَهُم بِأَنَّ لَهُمُ ٱلْجَنَّةَ يُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ فَيَقْتُلُونَ

و مال ایشان را بعوض آنکه ایشان را بهشت است جنگ میکنند در راه خدا پس میکشند

وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ وَٱلْقُرْءَانِ

و کشته میشوند وعده که لازم کرده است بر خدا به تحقیق در توریة و انجیل و قرآن

وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِۦ مِنَ ٱللَّهِ فَٱسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ ٱلَّذِي بَايَعْتُم

و کیست وفا کننده تر بعهد خویش از خدا پس شادمان باشید به بیع خود که معامله کردید

بِهِۦ وَذَٰلِكَ هُوَ ٱلْفَوْزُ ٱلْعَظِيمُ ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلْعَٰبِدُونَ ٱلْحَٰمِدُونَ

بآن و اینست فیروزی بزرگ ایشان توبه کنندگان اند عبادت کنندگان حمد کنندگان

ٱلسَّٰٓئِحُونَ ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلْءَامِرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱلنَّاهُونَ

سفر در راه خدا کنندگان اند رکوع و سجود کنندگان اند فرمایندگان بکار پسندیده و منع کنندگان

عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱلْحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِ وَبَشِّرِ ٱلْمُؤْمِنِينَ مَا كَا

از ناپسندیده و نگاه دارندگان اند احکام خدا را و مژده ده مسلمانان را روا نبود

لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا

نبود مر پیغمبر را و نه مسلمانان را که طلب آمرزش کنند برای مشرکان و اگرچه

أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ وَمَا

خداوند خویشی باشند بعد از آنکه ظاهر شد ایشان را که ایشان باشندگان دوزخ اند و

كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ

نبود آمرزش خواستن ابراهیم برای پدرش مگر از جهت وعده که کرده بودش با وی

فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ

پس چون روشن شد ابراهیم را که وی دشمن خدا است بیزار شد از وی هرآینه ابراهیم دردمند

حَلِيمٌ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ

بردبار بود و هرگز نیست که خدا گمراه کند قومی را بعد از آنکه نموده باشد ایشان را تا آنکه واضح سازد

لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ

برای ایشان آنچه از وی بپرهیزند هرآینه خدا بهر چیز داناست هرآینه خدا راست پادشاهی

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و نیست شما را بجز خدای

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ

هیچ کارسازی و یاری کننده هرآینه برحمت متوجه شد خدا بر پیغمبر و آن مهاجران

وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا

و انصار که پیروی کردند در وقت تنگدستی بعد از آنکه

كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ

نزدیک بود که از جای برود دل گروهی از ایشان باز برحمت توجه شد بر ایشان هرآینه وی بر ایشان

رَءُوفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ

بخشاینده مهربان است و بر آن سه کس که موقوف داشته شدند تا آنکه تنگ شد

عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا

بر ایشان زمین با وجود فراخی آن و تنگ شد بر ایشان جانهای ایشان و دانستند

أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ

که پناهی نیست از خدا مگر بسوی او و باز خدای برحمت متوجه شد بر ایشان تا ایشان رجوع کنند هرآینه خدا

هو

هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ

توبه پذیرنده مهربانست ای مسلمانان بترسید از خدا

كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ۞ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ

و باشید با راست گویان لایق نبود اهل مدینه را و آنانرا که حوالی ایشانند

مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا

از اعراب که بازپس مانند از همراهی رسول خدا و نه آنکه رغبت کنند

بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ

در حفظ خویش اعراض کرده از ذات رسول خدا و این بسبب آنست که نمیرسد بایشان تشنگی و نه رنج

وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ

و نه گرسنگی در راه خدای و نه سپرند جای که بخشم آرد کافران

وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ

و بدست نمی آرند از دشمن هیچ دستبردی مگر که نوشته شود برای ایشان بآن عمل صالح

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً

هر آینه خدا ضایع نمیکند مزد نیکوکاران را و خرج نمیکنند هیچ خرج را اندکی

وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ

و نه بسیاری و طی نمیکنند هیچ بیدانی را الا که نوشته شود برای ایشان عمل صالح تا جزا دهد خدا

أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا

در مقابله نیکوترین آنچه میکردند و ممکن نیست مومنان را که برآیند یعنی بطلب علم

كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا

همه یکجا پس چرا بیرون نیایند از هر جمعی از ایشان چندکسی تا دانشمند شوند

فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

در دین و تا بیم کنند قوم خود را چون بازآیند بسوی ایشان بود که ایشان بترسند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَ

ای مسلمانان جنگ کنید با آنانکه نزدیک شما اند از کافران

لْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۞ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

و باید که کافران بیابند در شما درشتی و بدانید که خدا با متقیان است و چون فرود آورده شود

سورة فمنهم من يقول ايكم زادته هذه ايمانا فاما

سورتى پس از منافقان كسى هست كه ميگويد در حق كدام يك از شما افزون گردد اين سوره ايمان را

الذين ءامنوا فزادتهم ايمانا وهم يستبشرون واما الذين

اهل ايمان پس بتحقيق زياده كرده است در حق ايشان ايمان را و ايشان شادمان ميشوند و اما آنانكه

في قلوبهم مرض فزادتهم رجسا الى رجسهم وماتوا وهم

در دل ايشان بيمارى است پس زياده كرده در حق ايشان پليدى را با پليدى ايشان و مردند

كفرون اولا يرون انهم يفتنون في كل عام مرة او

كافر بودند آيا نمى بينند كه ايشان عقوبت كرده ميشوند در هر سالى يكبار يا

مرتين ثم لا يتوبون ولا هم يذكرون واذا ما انزلت

دو بار پس از اعراض و معاصى باز توبه نميكنند و نه ايشان پند ميگيرند و چون فرود آورده شود

سورة نظر بعضهم الى بعض هل يريكم من احد ثم

سورتى نظر كند بعض ايشان به بعضى آيا مى بيند شما را هيچكس پس

انصرفوا صرف الله قلوبهم بانهم قوم لا يفقهون لقد

باز گردند بجاهاى خود باز گردانيده است دل ايشان را بسبب آنكه ايشان گروهى هستند كه نمى فهمند

جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم

آمده است بشما پيغمبرى از قبيله شما دشوار است بروى رنج شما حريص است بر هدايت شما

بالمؤمنين رءوف رحيم فان تولوا فقل حسبي الله لا اله الا هو

بمسلمانان بخشاينده مهربان است پس اگر باز گردند بگو بس است مرا خدا هيچ معبودى نيست بجز وى

عليه توكلت وهو رب العرش العظيم

بروى توكل كردم و او خداوند عرش بزرگ است

سورة يونس عليه السلام مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك ءايت الكتب الحكيم اكان للناس عجبا ان اوحينا

اين آيتهاى كتاب با حكمت است آيا عجبى شد مردمان را كه وحى فرستاديم

الى رجل منهم ان انذر الناس وبشر الذين ءامنوا ان لهم

بسوى مردى از ايشان كه بيم كن مردمان را و بشارت ده مسلمانان را بآنكه ايشان راست

قدم

قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكٰفِرُونَ إِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِينٌ

پایه درست نزد پروردگار ایشان گفتند کافران هر آینه این شخص جادوگر آشکار است

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

هر آینه پروردگار شما خدای است که آفرید آسمانها و زمین را در شش روز

ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

باز مستقر شد بر عرش تدبیر میکند کار را نیست هیچ شفاعت کننده مگر بعد از

إِذْنِهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ إِلَيْهِ

دستوری وی اینست خدا پروردگار شما پس بپرستید او را آیا پند نمیگیرید بسوی اوست

مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

رجوع شما همه یکجا وعده کرده است خدا وعده درست هر آینه وی اول بار کرد آفرینش را باز دیگر

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

تا جزا دهد آنان را که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند با انصاف و آنانکه کافر شدند

لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

ایشان راست آشامیدنی از آب گرم و عقوبت درد دهنده بسبب آنکه کافر بودند

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ

او آنست که ساخت آفتاب را درخشنده و ماه را روشن و معین کرد برای ماه منزلها

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ إِلَّا

تا بدانید شمار سالها و تا بدانید حساب را نیافریده است خدا این را مگر

بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

بتدبیر درست بیان میکند نشانها برای گروهی که میدانند هر آینه در آمد و رفت شب و روز

وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَآيٰتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ إِنَّ

و در آنچه آفریده است خدا تعالی در آسمانها و زمین نشانهاست گروهی را که پرهیزگاری میکنند هر آینه

الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا

آنانکه امید ندارند ملاقات ما را و خشنود شده اند بزندگانی دنیا و آرام گرفته اند

بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيٰتِنَا غٰفِلُونَ أُولٰئِكَ مَأْوٰيهُمُ النَّارُ

بآن و آنانکه از نشانهای ما بیخبر اند این جماعه جای ایشان آتش است

بما كانوا يكسبون ۝ إن الذين ءامنوا وعملوا الصلحت يهديهم
بسبب آنچه عمل میکردند ۝ هر آینه آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند راه نماید ایشانرا

ربهم بإيمانهم تجري من تحتهم الأنهر في جنت النعيم ۝
پروردگار ایشان بسبب ایمان ایشان میرود زیر ایشان جویها در بوستانهای با نعمت

دعوىهم فيها سبحنك اللهم وتحيتهم فيها سلم وءاخر دعوىهم
دعاء ایشان در آنجا سبحانک اللهم باشد و دعاء خیر ایشان با یکدیگر سلام بود و نهایت دعاء ایشان

أن الحمد لله رب العلمين ۝ ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم
اینست که حمد خدایراست پروردگار عالمها و اگر زود رسانیدی خدای بمردمان بدی مانند آنکه زود

بالخير لقضي إليهم أجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في
طلبند نعمت را هر آینه بانجام رسانیده شدی در حق ایشان اجل ایشان پس میگذاریم آنانرا که امید ملاقات ما ندارند

طغينهم يعمهون ۝ وإذا مس الإنسن الضر دعانا لجنبه
سرگردان شده در بیراهی خویش و چون برسد رنج آدمی را دعا کند بجناب ما خفته بر پهلوی خود

أو قاعدا أو قائما فلما كشفنا عنه ضره مر كأن لم يدعنا
یا نشسته یا ایستاده پس آنگاه که برداشتیم از وی رنج وی را برود گویا نخوانده بود ما را

إلى ضر مسه كذلك زين للمسرفين ما كانوا يعملون ۝ ولقد
بدفع گردانیدن رنجی که رسیدش همچنان آراسته کرده شده از حد گذرندگان را آنچه میکنند و هر آینه

أهلكنا القرون من قبلكم لما ظلموا وجاءتهم رسلهم
هلاک کرده ایم قرنها را پیش از شما چون ستم کردند و آمدند بایشان پیغمبران ایشان

بالبينت وما كانوا ليؤمنوا كذلك نجزي القوم المجرمين ۝
با نشانهای روشن و [illegible] نبودند که ایمان آرند همچنین سزا میدهیم گروه گناهکاران را

ثم جعلنكم خلئف في الأرض من بعدهم لننظر كيف تعملون ۝
باز جانشینان ساختیم شما را در زمین پس از ایشان تا ببینیم چگونه کار میکنید

وإذا تتلى عليهم ءاياتنا بينت قال الذين لا يرجون لقاءنا ائت
و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح اند گویند آنانکه امید ملاقات ما ندارند بیار

بقرءان غير هذا أو بدله قل ما يكون لي أن أبدله من تلقاى
قرآنی بجز این یا تغیر کن او را ۝ بگو روا نبود مرا که تغیر کنمش از جانب

نفسی

یعنی بمقامات نجات

یعنی پاکی ترا ست بار خدایا

یعنی و نعمت میدهد

از استغراق در لذات و اعراض از قبول
اور مرد نواہی [illegible]

از ربع تا موافق عقاید باطل ایشان باشد

نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي اني اخاف ان عصيت ربي

عذاب يوم عظيم قل لو شاء الله ما تلوته عليكم ولا

ادريكم به فقد لبثت فيكم عمرا من قبله افلا تعقلون

فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه

لا يفلح المجرمون ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم

ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله قل

اتنبئون الله بما لا يعلم في السموت ولا في الارض سبحنه

وتعلى عما يشركون وما كان الناس الا امة واحدة

فاختلفوا ولولا كلمة سبقت من ربك لقضي بينهم

فيما فيه يختلفون ويقولون لولا انزل عليه اية من ربه

فقل انما الغيب لله فانتظروا اني معكم من المنتظرين

واذا اذقنا الناس رحمة من بعد ضراء مستهم اذا لهم

مكر في اياتنا قل الله اسرع مكرا ان رسلنا يكتبون

مَا تَمْكُرُونَ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
مکر بداندیشی میکنید اوست آنکه روان میکند شما را در خشکی و در دریا تا وقتیکه باشید

فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا
در کشتیها و روان گشتیها با سواران خود به باد خوش و شادمان شدند بآن باد آید

رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
باد تند و بیاید بایشان موج از هر جا و بدانند که

أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هٰذِهِ
از هر جهت گرفتار شدند دعا کنند خدای را خالص کرده برای او عبادت را که اگر خلاص دهی ما را از این

لَنَكُونَنَّ مِنَ الشّٰكِرِينَ فَلَمَّا أَنْجٰىهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ
باشیم از شکر کنندگان پس چون خلاص ساخت ایشان را ناگهان ایشان بیداد میکنند

بِغَيْرِ الْحَقِّ يٰأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيٰوةِ
بناحق ای مردمان جز این نیست که بیداد شما زیان بر جانهای شماست مایه زندگانی

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا
دنیا باز بسوی ما رجوع شماست پس خبر دهیم شما را بآنچه میکردید جز این نیست

مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
که صفت زندگانی دنیا مانند آبیست که فرو فرستادیم از آسمان پس آمیخته شد بدان رستنی

الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ
زمین از آنچه میخورند مردمان و چهارپایان تا وقتیکه بگیرد زمین

زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قٰدِرُونَ عَلَيْهَا أَتٰىهَا
پیرایه خود را و آراسته شد و گمان کردند ساکنان آن یعنی ایشان توانایند بر انتفاع از آن ناگاه

أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ
فرمان ما در شب یا در روز پس گردانیدیم آنرا مثل زراعت از بیخ بریده گویا نبود دیروز

كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَاللّٰهُ يَدْعُوا إِلَىٰ
همچنین بیان میکنیم آیات را برای گروهی که تامل میکنند و خدا میخواند بسوی

دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
سرای سلامتی و دلالت میکند هر که را خواهد بسوی راه راست آنانرا که نیکوکاری کردند

ناگهان برسد بآن کشتیها

الحسنی

الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحٰبُ

الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَاءُ

سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا

أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعًا مِنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ

هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ

أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ

شُرَكَاؤُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِينَ هُنَالِكَ تَبْلُوا

كُلُّ نَفْسٍ مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَيٰهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ

مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ

يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ

فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ فَذٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ

بگو آیا حذر نمیکنید

اینست خدا پروردگار شما بتحقیق پس چیست بعد

الحق الا الضلل فانى تصرفون كذلك حقت كلمة ربك

راستی مگر گمراهی پس از کجا برگردانیده میشوید همچنین ثابت شد قضا پروردگار تو

على الذين فسقوا انهم لا يؤمنون قل هل من شركائكم

بر این فاسقان که ایشان ایمان نیارند بگو آیا هست از این شریکان شما

من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم

که بنیاد کند خلق را پس زنده گرداند بعد از موت بگو الله بنیاد کند خلق را پس

يعيده فانى تؤفكون قل هل من شركائكم من يهدى

زنده سازد پس کجا گردانیده میشوید بگو آیا هست از شریکان شما که راه نماید

الى الحق قل الله يهدى للحق افمن يهدى الى الحق احق ان

سوی دین حق بگو الله راه مینماید سوی حق آیا کسی که راه نماید سوی حق سزاوارتر

يتبع امن لا يهدى الا ان يهدى فما لكم كيف تحكمون

پیروی کرده شود یا کسی که خود راه نمی یابد مگر آنوقت که راه نموده شود پس چیست شما را چگونه حکم

وما يتبع اكثرهم الا ظنا ان الظن لا يغنى من الحق شيئا

و پیروی نمیکنند بیشتر از ایشان مگر وهم را هر آینه وهم کفایت نمیکند از معرفت حق چیزی

ان الله عليم بما يفعلون وما كان هذا القرءان ان

هر آینه خدا داناست بآنچه میکنند و نیست این قرآن آنکه

يفترى من دون الله ولكن تصديق الذى بين يديه وتفصيل

افترا کرده شود بغیر حکم خدای و لیکن هست باور دارنده آنچه پیش از ویست و بیان شرع

الكتب لا ريب فيه من رب العلمين ام يقولون افتريه

که نوشته شده بر مردمان هیچ شبهه نیست در آن از پروردگار عالمیان آیا میگویند بر بسته آنرا

قل فاتوا بسورة مثله وادعوا من استطعتم من دون الله

بگو پس بیارید سورتی مانند آن و بخوانید هر کرا توانید بجز خدای

ان كنتم صدقين بل كذبوا بما لم يحيطوا بعلمه ولما ياتهم

اگر هستید راست گوی بلکه دروغ شمردند چیزی را که احاطه نکردند بدانستن وی

تاويله كذلك كذب الذين من قبلهم فانظر كيف كان

مصداق وعده وی همچنین دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بنگر چگونه شد

عاقبة

عاقبة الظلمين ۝ ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن
عاقبت ستمکاران و از ایشان کسی هست که ایمان آرد بوی و از ایشان کسی هست که ایمان نمی آرد

به وربك اعلم بالمفسدين ۝ وان كذبوك فقل لي عملي
بوی و پروردگار تو داناترست بمفسدان و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس بگو مراست عمل من

ولكم عملكم انتم بريئون مما اعمل وانا بريء مما تعملون
و شما راست عمل شما بیزارید از آنچه من میکنم و من بیزارم از آنچه شما میکنید

ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا
و از ایشان کسی هست که گوش می نهند بسوی تو آیا تو می شنوانی کران را و اگرچه

لا يعقلون ۝ ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمي ولو
در نمی یابند و از ایشان کسی هست که می نگرد بسوی تو آیا راه می نمائی کوران را و اگرچه

كانوا لا يبصرون ۝ ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس
نمی بینند بتحقیق خدا ستم نمیکند بر مردمان چیزی ولیکن مردمان

انفسهم يظلمون ۝ ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من
بر خویشتن ستم میکنند و روزی که حشر کند ایشان را گویا درنگ نکرده بودند الا ساعتی از

النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله
روز شناسا شوند با یکدیگر بتحقیق زیانکار شدند آنانکه دروغ داشتند ملاقات خدا را

وما كانوا مهتدين ۝ واما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك
و نبودند راه یافتگان و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده میکنیم بایشان یا بمیرانیم ترا

فالينا مرجعهم ثم الله شهيد على ما يفعلون ۝ ولكل امة
پس بسوی ماست رجوع ایشان باز خدا مطلع است بر آنچه میکنند و هر امتی را

رسول فاذا جاء رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون
پیغمبری هست پس چون آید پیغمبر ایشان فیصل کرده شود میان ایشان بانصاف و ایشان ستم کرده نشوند

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين ۝ قل لا املك
و میگویند کی باشد این وعده اگر هستید راست گوی بگو مالک نیستم

لنفسي ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله لكل امة اجل اذا
برای خود زیانی و نه سودی مگر آنچه خواسته است خدا هر گروهی را میعادی است چون

جاء اجلهم فلا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون قل

می آید میعاد ایشان پس توقف نکنند ساعتی و نه سبقت کنند بگو

ارأيتم ان اتاكم عذابه بياتا او نهارا ماذا يستعجل منه

خبر دهید مرا اگر بیاید بشما عذاب او شبانگاه یا بروز چه چیز را از شتاب می طلبید از ان عذاب

المجرمون اثم اذا ما وقع امنتم به آلئن وقد كنتم به

این گناهکاران باز وقتیکه محقق شود عذاب ایمان آرید بان اکنون گفته شود آیا اکنون ایمان

تستعجلون ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب الخلد

و در دیدنش از این شتاب باز گفته شود ستمکاران را بچشید عذاب جاوید

هل تجزون الا بما كنتم تكسبون ويستنبئونك احق

جزا داده نمیشوید الا بانچه میکردید و میپرسند ترا آیا درست است

هو قل اي وربي انه لحق وما انتم بمعجزين ولو ان لكل

این وعده بگو آری قسم پروردگار من هر آینه وی درست است و شما عاجز کننده نیستید و اگر باشد هر

نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به واسروا الندامة لما

نفس ستم کننده را آنچه در زمین است البته فدیه خود دهد آنرا و در ضمیر دارند پشیمانی چون

رأوا العذاب وقضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون الا ان

ببینند عذاب را و فیصل کرده شود میان ایشان بعدل و بر ایشان ستم کرده نشود آگاه باشید

لله ما في السموات والارض الا ان وعد الله حق ولكن اكثرهم

خدا براست آنچه در آسمان و زمین است آگاه باش هر آینه وعده خدا راست است ولیکن بیشتر ایشان

لا يعلمون هو يحيي ويميت واليه ترجعون يا ايها الناس

نمیدانند او زنده میکند و میمیراند و بسوی وی گردانیده شوید ای مردمان

قد جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور

آمده است بشما پندی از پروردگار شما و شفاء آن علت را که در سینه‌هاست

وهدى ورحمة للمؤمنين قل بفضل الله وبرحمته فبذلك

و راه نمودنی و بخشایشی مسلمانان را بگو بفضل خدا و رحمت او باین چیز

فليفرحوا هو خير مما يجمعون قل ارأيتم ما انزل الله لكم

باید که شادمان شوند آن بهتر است از آنچه جمع میکنند بگو آیا دیدید چیزیرا که فرود آورده است خدا برای شما

من رزق

مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ

از جنس روزی پس بعضی آنرا حرام و بعضی آنرا حلال ساختید بگو آیا خدا اذن داده است شمارا

عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ۝ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

بر خدا دروغ می بندید و چیست گمان آنانکه افترا میکنند بر خدا دروغ را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

روز قیامت هر آینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن بیشتری از ایشان

لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِن قُرْآنٍ

سپاس داری نمیکنند و نمی باشی در هیچ شغلی و نمیخوانی هیچ آیتی را از طرف خدا آمده

وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ

و نمیکنید ای آدمیان هیچ کاری مگر هستیم بر شما مطلع چون در می آیید

فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّكَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي

بآن کار و پوشیده نمیشود از پروردگار تو همسنگ ذره در زمین و نه در

السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝ أَلَا

آسمان و نیست خوردتر ازان و نه بزرگتر الا نوشته شده است در کتاب روشن آگاه

إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا

هر آینه دوستان خدا هیچ ترسی نیست بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند آنانکه ایمان آوردند

وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

و تقوی میکردند ایشان راست بشارت در زندگانی دنیا و بشارت در آخرت

لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَلَا يَحْزُنكَ

نیست هیچ تبدیل مر سخنان خدا را این بشارت همونست فیروزی بزرگ و غمگین نکند ترا

قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَن

سخن ایشان هر آینه غلبه خدا راست همه یکجا اوست شنوا دانا آگاه باش هر آینه خدا راست

فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ

هر آنچه هست در آسمانها و هر که در زمین است و پیروی نمیکنند آنانکه پرستش میکنند بجز

اللَّهِ شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝

خدا شریکانرا بحقیقت پیروی میکنند مگر وهم را و نیستند ایشان مگر دروغگوی

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي

اوست آنکه ساخت برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و ساخت روز را روشن بدرستیکه در

ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ

درین نشانهاست مر گروهی را که میشنوند گفتند کافران فرزند گرفته است خدا پاکی او راست

هُوَ الْغَنِيُّ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ

اوست بی نیاز او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نیست نزدیک شما هیچ

سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ

حجتی برین آیا میگویید بر خدا آنچه نمیدانید بگو بدرستیکه آنانکه

يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ

بر می بندند بر خدا دروغ را رستگار نمیشوند ایشانرا برخورداری اندکی در دنیا باز

اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيْدَ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

بسوی ماست بازگشت ایشان باز بچشانیم ایشانرا عذاب سخت بسبب آنکه کفر میکردند

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ

و بخوان بر ایشان خبر نوح را چون گفت بقوم خود ای قوم من اگر دشوار است بر شما

مَّقَامِيْ وَتَذْكِيْرِيْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْا اَمْرَكُمْ

قیام من و پند دادن من بآیتهای خدا پس بر خدا توکل کردم پس عزم درست کنید در کار خود

وَشُرَكَاۤءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْا اِلَيَّ

همراه شریکان خویش پس نباشد کار شما پوشیده بر شما باز برسانید بسوی من

وَلَا تُنْظِرُوْنِ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا

و مهلت مدهید مرا پس اگر اعراض کردید نخواسته بودم از شما هیچ مزد نیست مزد من مگر

عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّيْنٰهُ

بر خدا و فرموده شدم مرا که باشم از مسلمانان پس دروغ داشتند نوح را پس خلاص کردیم

وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنٰهُمْ خَلٰۤئِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

و آنانرا که با وی بود در کشتی و گردانیدیم ایشانرا جانشین و غرق کردیم آنانکه دروغ داشتند

بِاٰيٰتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ

آیات ما را پس بنگر چگونه شد آخر کار بیم کرده شدگان باز فرستادیم بعد نوح

ثلثة ارباع ع

رسلا

رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا

پیغمبران را بسوی قوم ایشان پس آوردند بدیشان نشانها را پس هرگز مستعد آن نبودند

بِهِ مِن قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِن

آنرا پیش ازین همچنین مهر می‌نهیم بر دل از حد گذرندگان باز فرستادیم

بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا

بعد از ایشان موسی و هارون را بسوی فرعون و قوم وی با نشانها خویش پس گردن کشی کردند

وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا

و بودند قوم گناهکاران پس چون آمد بایشان سخن درست از نزد ما گفتند

إِنَّ هَٰذَا السِّحْرٌ مُّبِينٌ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ

هر آینه این سحر ظاهر است گفت موسی آیا چنین میگوئید سخن درست را چون بیامد شما را

أَسِحْرٌ هَٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا

آیا سحر است این و رستگار نشوند ساحران گفتند آیا آمدی پیش ما تا بازداری ما را از آنچه یافتیم

عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا

بدان پدران خود را و تا باشد شما را ریاست در زمین و

نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ

نیستیم ما شما را باور دارنده و گفت فرعون بیارید پیش من هر ساحر

عَلِيمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ

دانا را پس وقتیکه آمدند ساحران گفت ایشان را موسی بافکنید آنچه شما افکنندگانید

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ

پس چون افکندند گفت موسی آنچه آورده اید سحر است هر آینه خدا باطل خواهد ساخت آنرا

إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

هر آینه خدا راست نمی آرد کار مفسدان را و ثابت خواهد کرد خدا سخن درست را بفرمانهای خود

وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّن قَوْمِهِ

و اگرچه ناخوش دارند گناهکاران پس ایمان نیاوردند بموسی مگر جماعه از قوم وی

عَلَىٰ خَوْفٍ مِّن فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ

با وجود خوف از فرعون و از اشراف قبطی که عقوبت کند ایشانرا و هر آینه فرعون

لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ

سرکشی بود در ان زمین و هر اینه وی از حد گذرندگان بود و گفت موسی ای قوم من

إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُم مُّسْلِمِينَ

اگر ایمان آورده اید بخدا پس بروی توکل کنید اگر مسلمان هستید

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

پس گفتند بر خدا توکل کردیم ای پروردگار ما مکن ما را لگدکوب قوم ستمکاران

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۞ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ

و خلاص کن ما را برحمت خود از گروه کافران و وحی فرستادیم بسوی موسی

وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ

و برادر وی که مسکن سازید برای قوم خود در شهر مصر خانها را و بسازید آن خانها را

قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۞ وَقَالَ مُوسَىٰ

قبله روی و برپا دارید نماز را و بشارت ده مومنان را و گفت موسی

رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي

ای پروردگار ما هر اینه تو داده فرعون و قبیله او را زینت و مالهای بسیار در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ

زندگانی دنیا ای پروردگار ما تا گمراه کنند عالم را از راه تو ای پروردگار ما مسخ کن مالهای ایشان

وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ

و مهر کن بر دل ایشان که ایمان نیارند تا ببینند عذاب

الْأَلِيمَ ۞ قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ

دردناک گفت خدا هر اینه قبول کرده شد دعای شما پس ثابت باشید و پیروی مکنید

سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ

راه جاهلان را و گذرانیدیم اولاد یعقوب را از دریا

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ

پس در عقب ایشان شد فرعون و لشکر او از راه ستم و تعدی تا وقتیکه رسید بفرعون

الْغَرَقُ قَالَ آمَنتُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا الَّذِي آمَنَتْ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ

غرق گفت باور داشتم که نیست هیچ معبود مگر آنکه ایمان آورده اند بوی بنی اسرائیل وانا

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ءَآلْـٰٔنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ ءَايَةً وَإِنَّ

كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَـٰتِنَا لَغَـٰفِلُونَ وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ

مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَـٰهُم مِّنَ الطَّيِّبَـٰتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَآءَهُمُ

الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِى بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ فَإِن كُنتَ فِى شَكٍّ مِّمَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ فَسْـَٔلِ الَّذِينَ

يَقْرَءُونَ الْكِتَـٰبَ مِن قَبْلِكَ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِـَٔايَـٰتِ اللَّهِ

فَتَكُونَ مِنَ الْخَـٰسِرِينَ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ

لَا يُؤْمِنُونَ وَلَوْ جَآءَتْهُمْ كُلُّ ءَايَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَآ إِيمَـٰنُهَآ إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ

لَمَّآ ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْىِ فِى الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَ

مَتَّعْنَـٰهُمْ إِلَىٰ حِينٍ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ لَءَامَنَ مَن فِى الْأَرْضِ كُلُّهُمْ

بهره مند ساختيم ايشانرا تا مدتى و اگر خواستى خدا ايمان آوردندى آنانكه در زمين اند همه ايشان

يروا العذاب

جميعا أفأنت تكره الناس حتى يكونوا مؤمنين وما كان

لنفس أن تؤمن إلا بإذن الله ويجعل الرجس على الذين

لا يعقلون قل انظروا ماذا في السموت والأرض وما تغني

الأيت والنذر عن قوم لا يؤمنون فهل ينتظرون إلا مثل

أيام الذين خلوا من قبلهم قل فانتظروا إني معكم من

المنتظرين ثم ننجي رسلنا والذين ءامنوا كذلك حقا

علينا ننج المؤمنين قل يأيها الناس إن كنتم في شك من

ديني فلا أعبد الذين تعبدون من دون الله ولكن أعبد

الله الذي يتوفىكم وأمرت أن أكون من المؤمنين

وأن أقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين

ولا تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت

فإنك إذا من الظلمين وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف

له إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به

من يشاء

قصه یونس علیه السلام بر سبیل ایجاز چنان بوده که حق سبحانه او را بر اهل نینوی فرستاد از ارض موصل و او ایشان را مدتی
بخدا دعوت کرد و ایشان ایمان را ابا نموده وی را برنجانیدند آخر به تنگ آمده بد دعا کرد و حق سبحانه او را اجابت فرمود
و گفت خبر ده قوم خود را که بعد از سه روز یا چهل روز عذاب بشما فرود آید یونس عم ایشان را خبر داد و از میان قوم بیرون رفته
در شکاف کوهی پنهان شد و سموم بصورت ابر سیاه با دودی غلیظ و شراره آتش بیامد و مدینه نینوی را فرو گرفت اهل شهر
روی بملک خود آوردند و او مردی عاقل بود فرمود اگر یونس برفت خدای که او ما را بدو دعوت میکرد باقیست و دانا و شنوا پس ملک
سر و پای برهنه پلاس در پوشیده و رعایا همه بر همین صورت روی بصحرا نهادند مرد و زن خورد و بزرگ خروش و فریاد در گرفتند
کودکان را از مادران جدا کردند و بیکبارگی نیتها را خالص ساخته آواز برداشتند که آمنا بما جاء به یونس علیه السلام و از
اول ذی الحجه تا عاشر محرم بر این وجه می نالیدند و در این چهل روز از فغان و ناله نیاسودند و هر جماعه بمضمون علیحده مناجات
میکرد و می نالیدند که ع ما تهی دستان براوردیم دستی در دعا • نقد فیضی نه برین دست کنه کاران همه • قاضی حاجات درویشان و
محتاجان تویی • پس روا کن از کرم حاجات بیچاران همه • القصه روز چهلم که آدینه بود و عاشورا اثر مناجات و سوز ایشان
ظهور نموده برات نجات از دیوان رحمت نوشته شد و ظلمت سحاب مرتفع گشت ابر رحمت سایه رأفت بر سر ایشان افگند یونس
علیه السلام بعد از چهل روز متوجه نینوی شده میخواست که از حال قوم خبر گیرد و چون نزدیک شهر رسید و بر صورت واقع مطلع شد
ملال بسیار برو غلبه کرده با خود گفت من ایشان را بعذاب ترسانیدم و عذاب برحمت مبدل گشت اگر من بدین شهر روم مرا بکذب نسبت
دهند روی بصحرا نهاد و قصه رفتن او بدریا و محبوس گشتن در بطن ماهی در سوره انبیا و والصافات مذکور خواهد شد ۲ احسن ملخصا

مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

بهرکه خواهد از بندگان خود و اوست آمرزنده مهربان بگوای مردمان

قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِىْ

آمده است بشما وحی راست از پروردگار شما پس هرکه راه یافت جز این نیست که راه یافت

لِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ

برای خود و هرکه گمراه شد جز این نیست که گمراه میشود بزیان خود و نیستم من بر شما نگاهبان

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ وَهُوَ

یا محمد پیروی کن چیزی را که وحی فرستادیم بتو و شکیبایی ورز تا آنکه فیصل کند خدا و او

خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ

بهتر فیصل کنندگان است

سورة هود عليه السلام مكية وهي مائة وثلث وعشرون اية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ

این کتابی است که استوار کرده شد آیات او باز واضح کرده شد آمده از نزدیک خدای دانا کار خبردار

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ اِنَّنِىْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا

عبادت مکنید مگر خدا را هر آینه من شما را از جانب او بیم کننده و بشارت دهنده ام و آنکه آمرزش طلب کنید

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ

از پروردگار خود و باز رجوع کنید بسوی وی بهره مند سازد شما را بهره نیک تا میعاد معلوم و بدهد

كُلَّ ذِىْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

هر صاحب بزرگی را جزاء بزرگی او و اگر روی گردان شوید پس هر آینه من میترسم بر شما از عذاب

يَوْمٍ كَبِيْرٍ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ اَلَآ اِنَّهُمْ

روز بزرگ بسوی خداست باز گشت شما و او بر هر چیز تواناست آگاه باش این کافران

يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ

می پیچند سینهای خود را یعنی اعراض میکنند میخواهند که پنهان شوند از خدا آگاه باش چون بسر میکشند جامها

مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ

آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکارا میکنند هر آینه او داناست بهر چیزی که در سینها است و نیست هیچ جنبنده

فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا

در زمین مگر بر خدا است روزی او و میداند جای ماندن او و جای نگاه داشتن او

كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۞ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي

هر یک در کتاب روشن است و او است آنکه آفرید آسمانها و زمین را در

سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ

شش روز و بود عرش او بر آب آخر کار آفرینش شما آنکه بیازماید شما را که کدام

عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ

جهت عمل و اگر گویی که هر آینه شما بر انگیخته شوید بعد موت گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۞ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ

کافران نیست این سخن مگر جادوی ظاهر و اگر باز داریم از ایشان

الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ

عقوبت تا مدتی شمرده شده گویند چه چیز باز میدارد آنرا آگاه باشید روزی که

يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

بیاید بایشان نباشد باز داشته شده از ایشان و فرا گیرد ایشان را آنچه بدان استهزا میکردند

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ

و اگر بچشانیم آدمی را نعمتی از نزدیک خود پس باز گیریم آنرا از وی هر آینه وی ناامید

كَفُورٌ ۞ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ

و ناسپاس است و اگر بچشانیم آدمی را فراخی بعد سختی که رسیده بود گوید

ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۞ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا

برفتند سختیها از من هر آینه وی شادمان خودستاینده است مگر آنانکه شکیبایی نمودند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۞ فَلَعَلَّكَ

و کارهای شایسته کردند آن جماعت ایشان راست آمرزش و مزد بزرگ پس شاید که تو

تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا

ترک کنی بعض آنچه وحی فرستاده میشود بسوی تو و تنگ میشود بآن سینه تو که میگویند

لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

چرا نه فرود آورده شد بر وی گنجی یا چرا نه آمد همراه او فرشته جز این نیست که تو بیم کننده

والله

وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ قُلْ فَاْتُوْا

بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ

اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْا اَنَّمَا اُنْزِلَ

بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ مَنْ كَانَ

يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ

فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا

النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ

قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ

وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ فَلَا تَكُ

فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ

لَا يُؤْمِنُوْنَ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اُولٰٓئِكَ

يُعْرَضُوْنَ عَلٰى رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ

آورده شوند پیش پروردگار خویش و گویند گواهان یعنی کرام کاتبین این اند آنانکه

كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ
دروغ بستند بر پروردگار خویش آگاه باش لعنت خدا بر ستمکاران آنانکه باز میدارند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
از راه خدا و میخواهند برای آن راه کجی را و ایشان بآخرت کافران اند

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ
این جماعه نباشند عاجز کننده در زمین و نباشد ایشان را بجز

اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
خدا هیچ کس از دوستان دوچند کرده شود ایشانرا عذاب نمی توانستند

السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
شنودن [illegible] و نمی دیدند این جماعه آنانند که زیان کردند در حق خویش

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ
و گم شد از ایشان آنچه بر می بافتند بی شک این جماعه در آخرت ایشانند

الْأَخْسَرُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا
زیانکارتر هر آینه آنانکه ایمان آوردند و عملهاء شایسته کردند و آرام گرفتند

إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ
بسوی پروردگار خویش این اهل بهشت اند ایشان آنجا جاوید اند صفت

الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا
دو فریق این مانند کور و کر و بینا و شنوا آیا برابر اند [illegible]

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
آیا پند نمیگیرید و هر آینه فرستادیم نوح را بسوی قوم او گفت هر آینه من

نَذِيرٌ مُبِينٌ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
بیم کننده آشکارا ام که مپرستید مگر خدا را هر آینه من می ترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
از عذاب روز دردناک پس گفتند جماعتی که کافر بودند از قوم او

مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ
نمی بینیم ترا مگر آدمی مانند خویش و نمی بینیم که پیروی تو کرده باشند مگر آنانکه

هُم اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ

ایشان کمینها اند و نمی بینیم شمارا هیچ بزرگی بر خود

بَلْ نَظُنُّكُمْ كَٰذِبِينَ قَالَ يَٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن

بلکه می پنداریم شمارا دروغگوی گفت ای قوم من آیا خبر دهید مرا اگر باشم بر حجتی از

رَّبِّي وَءَاتَىٰنِي رَحْمَةً مِّنْ عِندِهِۦ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ اَنُلْزِمُكُمُوهَا

پروردگار خود وداده است مرا بخشایشی از نزد خود پس پوشیده شد بر شما آیا جبر کنیم

وَاَنتُمْ لَهَا كَٰرِهُونَ وَيَٰقَوْمِ لَا اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا اِنْ اَجْرِيَ

و شما ناخواهان باشید و ای قوم من طلب نمیکنم از شما بر تبلیغ پیغام مال نیست مزد من

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّهُم مُّلَٰقُوا رَبِّهِمْ

مگر بر خدا و نیستم بیکسو کننده مسلمانان یعنی از صحبت خود هر آینه ایشان ملاقات کنندگانند

وَلَٰكِنِّي اَرَىٰكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ وَيَٰقَوْمِ مَن يَنصُرُنِي

و لیکن من می بینیم شمارا قومی که جهالت میکنید و ای قوم من که نصرت دهد مرا

مِنَ اللّٰهِ اِن طَرَدتُّهُمْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ وَلَا اَقُولُ لَكُمْ

از عقوبت خدا اگر برانم ایشانرا آیا پند نمیگیرید و نمیگویم بشما

عِندِي خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا اَقُولُ اِنِّي مَلَكٌ

که نزد من خزینهای خداست و نه آنکه میدانم غیب را و نمیگویم که فرشته ام

وَلَا اَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِيٓ اَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا

و نمیگویم آنانرا که بخواری می نگرد بدیشان چشم شما که نخواهد داد خدا ایشانرا هیچ نعمتی

اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيٓ اَنفُسِهِمْ اِنِّيٓ اِذًا لَّمِنَ الظَّٰلِمِينَ قَالُوا يَٰنُوحُ قَدْ

خدا داناتر است بآنچه در ضمیر ایشانست هر آینه من آنگاه از ستمکاران باشم گفتند ای نوح هر آینه

جَٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَٰلَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِن كُنتَ

مکابره کردی با ما پس بسیار کردی مکابره ما را پس بیار آنچه وعده میکنی اگر هستی

مِنَ الصَّٰدِقِينَ قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيكُم بِهِ اللّٰهُ اِن شَآءَ وَمَآ اَنتُم

از راستگویان گفت جز این نیست که بیارد آنرا بشما خدا اگر خواهد و شما

بِمُعْجِزِينَ وَلَا يَنفَعُكُمْ نُصْحِيٓ اِنْ اَرَدتُّ اَنْ اَنصَحَ لَكُمْ

عاجز کننده نیستید و سود نمیکند شمارا نصیحت من اگر خواهم که نصیحت کنم شمارا

إِن كَانَ اللهُ يُرِيدُ أَن يُّغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

اگر خدا خواسته باشد که گمراه کند شما را او است پروردگار شما و بسوی او بازگردانیده شوید

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيٰهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ إِجْرَامِي وَأَنَا

محمد آیا میگویند بربسته است قرآن بگو اگر بربسته ام آنرا پس بر من است گناه من و من

بَرِيٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ۝ وَأُوحِيَ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَن يُّؤْمِنَ مِن

بی تعلقم از گناه کردن شما و وحی فرستاده شد بسوی نوح که ایمان نخواهد آورد از

قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

قوم تو الا آنکه مومن شده است پس اندوه مخور بسبب آنچه میکنند

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ

و بساز کشتی را بحضور ما و بفرمان ما و سخن مگو با من در باب آنانکه

ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ۝ وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ

ستم کردند بر آینه ایشان غرق کرده شدگانند و میساخت نوح کشتی را و هرگاه که گذشتی بر او

مَلَأٌ مِّن قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِن تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ

جماعه از قوم او تمسخر میکردند با وی گفت اگر تمسخر میکنید با ما پس بر آینه ما

مِنكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۝ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ

تمسخر خواهیم کرد با شما چنانچه تمسخر میکنید پس زود است که بدانید آنکس که بیاید بوی عذابی

يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا

که رسوا کند اورا و فرود آید بر وی عقوبتی دایم تا وقتیکه آمد فرمان

وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِن كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَ

و بجوشید تنور گفتیم بردار در کشتی از هر جنس دو تن نر و ماده و اهل را

أَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ

مگر آن کسی که سبقت کرده است بروی قضاء ما و بردار مسلمانان را و ایمان نیاورده بودند

مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللهِ مَجْرٰيهَا وَمُرْسٰيهَا

باوی مگر اندکی و گفت نوح سوار شوید در کشتی بنام خدا است روان شدن وی و ایستاده شدن وی

إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ

بر آینه پروردگار من آمرزنده مهربان است و کشتی می برد ایشان را در موجی مانند کوهها

غرق شدن پسر نوح که منافق بود کنعان نام

وَنَادَىٰ نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَٰبُنَيَّ ارْكَب مَّعَنَا

وآواز داد نوح پسر خود را واو بود در کرانه ای پسر سوار شو با ما

وَلَا تَكُن مَّعَ الْكٰفِرِينَ قَالَ سَاٰوِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ

و مباش با کافران گفت زود پناه خواهم گرفت سوی کوهی که نگاه دارد مرا از آب

قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ

گفت نوح هیچ نگاه دارنده نیست امروز از عذاب خدا لیکن معصوم کسی که خدا رحم کرد و گردید میان هر دو موج

فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ وَقِيلَ يَٰأَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَٰسَمَاءُ

پس شد از غرق کردگان و گفته شد ای زمین فرو بر آب خود را وای آسمان

أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ

باز مان از باران و کم کرده شد آب و تمام کرده شد کار و قرار گرفت کشتی بر کوه جودی

وَقِيلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ وَنَادَىٰ نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ

و گفته شد هلاک باد قوم ستمکاران را و آواز داد نوح پروردگار خود را پس گفت ای پروردگار

إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنتَ أَحْكَمُ الْحٰكِمِينَ

هر آینه پسر من از اهل من است و هر آینه وعده تو راست است و تو بهترین حکم کنندگانی

قَالَ يَٰنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ

گفت ای نوح هر آینه وی نیست از اهل تو و هر آینه وی کرد جز نیکو کار پس سوال مکن

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَن تَكُونَ مِنَ الْجٰهِلِينَ قَالَ

از چیزی که نیست ترا دانش آن هر آینه من پند میدهم ترا برای احتراز از آنکه باشی از جاهلان گفت

رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِن

ای پروردگار من هر آینه من می پناهم بتو از آنکه بپرسم از تو آنچه نیست مرا دانش آن و اگر

لَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخٰسِرِينَ قِيلَ يَٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ

نیامرزی مرا و رحمت نکنی بر من باشم از زیانکاران گفته شد ای نوح فرود آی بهمراه سلام

مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّن مَّعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ

از جانب ما و برکات بر تو و بر گروهها که پیدا شوند از همراهان تو و گروههای دیگر

ثُمَّ يَمَسُّهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ تِلْكَ مِنْ أَنبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا

باز برسد بایشان از جانب ما عذابی دردناک این از اخبار غیب است وحی میفرستیم او را

إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا فَاصْبِرْ

بسوی تو نمیدانستی او را تو ونه قوم تو پیش ازین پس صبر کن

إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ

هر آینه عاقبت متقیان راست و فرستادیم بقوم عاد برادر ایشان هود را گفت ای گروه من

اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ

بپرستید خدای را نیست هیچ معبودی بحق جز او نیستید شما مگر افترا کنندگان

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي

ای قوم من نمیطلبم از شما برین پیغام مزدی را نیست مزد من مگر بر کسیکه آفریده است مرا

أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ

آیا در نمی یابید و ای قوم من آمرزش طلبید از پروردگار خود باز رجوع کنید بسوی او

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ

تا بفرستد ابر را از آسمان بر شما ریزان گشته و با فزاید شمارا قوتی همراه قوت شما

وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ

و روگردان مشوید گناهکار شده گفتند ای هود نیاوردی با دلیلی و نیستیم ما

بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ إِنْ نَقُولُ

ترک کننده معبودان خود بگفته تو و نیستیم ما ترا باور دارنده نمیگوئیم

إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَ

الا آنکه رسانیده اند بتو بعض معبودان ما ضرری گفت هر آینه من گواه میسازم خدا را

اشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ فَكِيدُونِي

و شما گواه باشید که من بی تعلقم از آنچه شما شریک میکنید بجز وی پس بد سگالی کنید در حق من

جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

همه یکجا باز مهلت مدهید مرا هر آینه من توکل کردم بر خدا پروردگار من و پروردگار شما

مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

نیست هیچ جنبنده الا خدا بدست گرفته است موی پیشانی او را هر آینه پروردگار من بر راه راست

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ

پس اگر روگردان شوید ضرری بمن عاید نیست هر آینه رسانیدم بشما پیغامی را که فرستاده شدم

همراه آن بسوی شما و جانشین کند

رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پروردگار من قومی را بجز شما و هیچ زیان نتوانید رسانیدن خدا را هر آینه پروردگار من بر همه چیز

حَفِيظٌ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ

نگاهبان است و چون آمد عذاب ما خلاص ساختیم هود را و آنان را که ایمان آوردند با وی

بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا

برحمتی از جانب خود و برهانیدیم ایشان را از عقوبتی سخت و این است سرگذشت عاد انکار کردند

بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

آیات پروردگار خود را و نافرمانی کردند پیغامبران او را و پیروی کردند فرمان هر ستمکار ستیزه کار

وَأُتْبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا

و از پی ایشان فرستاده شد درین دنیا لعنت و روز قیامت نیز آگاه باشید هر آینه عاد کافر شدند

رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا

پروردگار خود را آگاه باشید لعنت باد عاد را که قوم هود بودند و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را

قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنْشَأَكُمْ

گفت ای قوم من عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبود بجز وی او پیدا کرد شما را

مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ

از زمین و گردانید شما را آباد شده در زمین پس طلب آمرزش کنید از او و باز رجوع کنید بسوی او هر آینه

رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ قَالُوا يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا

پروردگار من نزدیک است پذیرنده دعا گفتند ای صالح بودی تو در میان ما امید داشته شده پیش ازین

أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّنَا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا

آیا منع میکنی ما را از آنکه عبادت کنیم معبودی را که عبادت میکردند پدران ما و هر آینه ما در شبهه قوی ایم از آنچه میخوانی ما را

إِلَيْهِ مُرِيبٍ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي

بسوی آن گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم بر حجتی از پروردگار خود

وَآتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا

و عطا کرده باشد بمن از جانب خود بخشایشی پس که نصرت دهد مرا از عقوبت خدا اگر نافرمانی او کنم

تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً

پس زیاده نمیکنید در حق من مگر زیان کاری را و ای قوم من این ماده شتری که خدا است برای شما نشانه

فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَ

پس بگذارید شان تا بخورد در زمین خدا و مرسانید بوی هیچ بدی که انگاه بگیرد شما را

عَذَابٌ قَرِيبٌ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ

عقوبتی نزدیک پس پی کردند آن ناقه را پس گفت صالح بهره مند باشید در سرای خود سه

أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا

روز این وعده هست غیر دروغ پس وقتیکه آمد فرمان ما خلاص ساختیم

صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ

صالح را و آنان را که ایمان آوردند همراه وی به بخشایشی از جانب خود و رهانیدیم از رسوایی آن روز

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ

هر اینه پروردگار تو هموست توانا غالب و فرا گرفت آنان را که ستم کردند آواز سخت

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ كَأَنْ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا إِنَّ ثَمُودَ

پس صبح کردند در سراهای خود مردگان گویا هرگز نبودند آنجا آگاه باش هر اینه ثمود

كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بُعْدًا لِثَمُودَ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا

انکار کردند پروردگار خود را آگاه باش دوری باد ثمود را و هر اینه آمدند فرستادگان ما

إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ

پیش ابراهیم به بشارت و سلام گفتند ابراهیم جواب سلام داد پس توقف نکرد در آنکه آورد

بِعِجْلٍ حَنِيذٍ فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ

گوساله بریان پس چون دید که دست ایشان نمیرسد بآن بد برد از ایشان و بخاطر آورد

مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ وَامْرَأَتُهُ

از ایشان ترسی گفتند مترس هر اینه ما فرستاده شده ایم بسوی قوم لوط و زن ابراهیم

قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ

ایستاده بود پس بخندید پس مژده دادیم تولد اسحاق و بعد اسحاق بوجود یعقوب

قَالَتْ يَا وَيْلَتَىٰ أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَٰذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَٰذَا

گفت ای وای من آیا بخواهم زاد و من پیر شدم و این شوهر من کلان سال شده هر اینه این

لَشَيْءٌ عَجِيبٌ قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

چیزی عجب است فرستادگان گفتند آیا تعجب میکنی از قدرت خدا بخشایش خدا و برکات

عليكم

عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ

بر شما است ای اهل این خانه هر اینه خدا ستوده کار بزرگوار است پس چون رفت از ابراهیم

الرَّوْعُ وَجَاۤءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِيْ قَوْمِ لُوْطٍ ۝ اِنَّ

خوف و آمدش بشارت شروع نمود جدال کردن با ما در باب قوم لوط هر اینه

اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ۝ يٰاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا اِنَّهٗ

ابراهیم بردبار است بسیار رجوع کننده بخدا بود گفتیم ای ابراهیم بگذر از این جدال هر اینه

قَدْ جَاۤءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝

آمد عقوبت پروردگار تو و هر اینه این جماعت آینده است بایشان عقوبتی که باز گردانیده نشود

وَلَمَّا جَاۤءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْۤءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ

و چون آمدند فرستادگان ما پیش لوط اندوهگین شد بسبب ایشان و تنگدل شد بسبب ایشان و گفت

هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝ وَجَاۤءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ

این روزیست سخت و آمدند پیش لوط قوم او شتابان بسوی او و پیش از آن

قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰۤؤُلَاۤءِ بَنَاتِيْ هُنَّ

میکردند کارهای زشت لوط گفت ای قوم من این دختران من اند

اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ

پاکیزه تر اند برای شما پس بترسید از خدا و رسوا مکنید مرا در باب مهمانان من آیا نیست از شما

رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۝ قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ

یک مردی شایسته گفتند هر اینه تو دانسته که نیست ما را در دختران تو حاجتی

وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۝ قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْۤ

و هر اینه تو میدانی آنچه میخواهیم گفت اگر مرا مقابله شما قوة بودی یا پناه گرفتمی

اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ۝ قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْۤا اِلَيْكَ

بقومی زورآور و محکم ... گفتند ای لوط هر اینه ما فرستادگان پروردگار تو ایم

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا

پس ببر کسان خود را بپاره از شب و باید که واپس نگرد هیچ کس از شما الا

امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَاۤ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ

زن تو که رسیدنی است او را آنچه رسد بایشان قوم هر اینه میعاد ایشان وقت صبح است

الصبح بقريب فلما جاء امرنا جعلنا عاليها سافلها وامطرنا

آیا صبح نزدیک نیست پس چون آمد فرمان ما ساختیم زبر آن دیه‌ها را زیر آن و باراندیم

عليها حجارة من سجيل منضود مسومة عند ربك وما

بر آن جا سنگها از قسم سنگ گل ته بته یعنی پی در پی نشانمند ساخته نزدیک پروردگار تو

هي من الظلمين ببعيد والى مدين اخاهم شعيبا قال يقوم

و این سنگها نیستند دور از ستمکاران و فرستادیم بسوی قوم مدین برادر ایشان شعیب را

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ولا تنقصوا المكيال

عبادت کنید خدا را نیست شما را هیچ معبودی مگر وی و کم مکنید پیمانه

والميزان اني اريكم بخير واني اخاف عليكم عذاب يوم

و ترازو را هر آینه من می بینم شما را با سودگی و هر آینه من می ترسم بر شما از عذاب روز

محيط ويقوم اوفوا المكيال والميزان بالقسط ولا تبخسوا

در گیرنده و ای قوم من تمام کنید پیمانه و ترازو بانصاف و کم مرسانید

الناس اشياءهم ولا تعثوا في الارض مفسدين بقيت الله

مردمان چیزهای ایشان را و تباهکاری مکنید در زمین فسادکنان نفعی که خدا باقی

خير لكم ان كنتم مؤمنين وما انا عليكم بحفيظ قالوا

حلال ساخته است بهتر است شما را اگر باور دارید و نیستم بر شما نگاهبان گفتند

يشعيب اصلوتك تامرك ان نترك ما يعبد اباؤنا او

ای شعیب آیا نماز تو میفرماید ترا که بگذاریم آنچه می پرستیدند پدران ما یا

ان نفعل في اموالنا ما نشاء انك لانت الحليم الرشيد

بگذاریم آنچه کنیم در مال خود هرچه خواهیم هر آینه تو مرد بردباری راست معامله

قال يقوم ارايتم ان كنت على بينة من ربي ورزقني

گفت ای قوم من آیا دیدید اگر باشم من بر حجتی از پروردگار خود و داد مرا

منه رزقا حسنا وما اريد ان اخالفكم الى ما انهكم عنه

از جانب خود روزی نیک و نمیخواهم که خلاف کنم با شما مایل شده بسوی آنچه منع میکنم شما را

ان اريد الا الاصلاح ما استطعت وما توفيقي الا بالله

نمیخواهم مگر صلاح کاری تا توانم و نیست توفیق من مگر بفضل خدا

عليه توكلت واليه انيب ويقوم لا يجرمنكم شقاقي ان
برو توكل كردم وبسوى او رجوع ميكنم واى قوم من بيدا نكند وا حق شما خشم من

يصيبكم مثل ما اصاب قوم نوح او قوم هود او قوم صلح
كه برسد شما را مانند آنچه رسيد بقوم نوح يا بقوم هود يا بقوم صالح

وما قوم لوط منكم ببعيد واستغفروا ربكم ثم توبوا
ونيست قوم لوط دور از شما وطلب آمرزش كنيد از پروردگار خود باز رجوع

اليه ان ربي رحيم ودود قالوا يشعيب ما نفقه كثيرا
بسوى او براينه پروردگار من مهربان دوستدار است گفتند اى شعيب نمى فهميم بسيارى

مما تقول وانا لنريك فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمنك
از آنچه ميگوئى وبراينه ما مى بينيم ترا در ميان خود ناتوان واگر نبودى قبيله تو سنگسار

وما انت علينا بعزيز قال يقوم ارهطي اعز عليكم من الله
ميكرديم ترا ونيستى تو پيش ما گرامى قدر گفت اى قوم من آيا قبيله من گرامى تراست پيش شما از خدا

واتخذتموه وراءكم ظهريا ان ربي بما تعملون محيط
وگرفتيد خدا را انداخته پس پشت خويش وبراينه پروردگار من بانچه ميكنيد دربرگيرنده است

ويقوم اعملوا على مكانتكم اني عامل سوف تعلمون
واى قوم من عمل كنيد برطور خود براينه من نيز عمل كننده ام زود خواهيد دانست

من ياتيه عذاب يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا اني معكم
آنرا كه بيايدش عذابى كه رسوا كندش وآنرا كه وى دروغ گوست وانتظار بريد براينه من

رقيب ولما جاء امرنا نجينا شعيبا والذين ءامنوا معه
با شما منتظرم وچون آمد عذاب ما خلاص ساختيم شعيب را وآنانرا كه ايمان آوردند با وى

برحمة منا واخذت الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديرهم
به بخشايش از نزد خود ودرگرفت ظالمان را آواز سخت پس گشتند در سراهاى خويش

جثمين كان لم يغنوا فيها الا بعدا لمدين كما بعدت
مرده افتاده گويا هرگز نبودند آنجا آگاه باشيد دورى باد مدين را چنانكه دور افتاد

ثمود ولقد ارسلنا موسى بايتنا وسلطن مبين الى فرعون
ثمود وبراينه فرستاديم موسى را به نشانهاى خود وبدليل روشن بسوى فرعون

وَمَلَإِيْهِ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ

وجماعهٔ او پس پیروی کردند فرمان فرعون را و نبود فرمان فرعون براه راست

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

پیشوا شود فرعون قوم خود را روز قیامت پس بیارد ایشانرا آتش و بد جاییست که وارد آن شوند

وَأُتْبِعُوا فِي هٰذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ

و از پی ایشان آورده شد لعنت درین دنیا و روز قیامت نیز بد عطاییست که داده شد آن لعنت

ذٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرٰى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ

این از اخبار دهها است که میخوانیم آنرا بر تو بعضی ازان باقیست و بعضی از بیخ بریده

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ

و ستم نکردیم برایشان و لیکن ایشان ستم کردند برخویشتن پس هیچ دفع نکردند ازایشان معبودان

الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا

که میخواندند بجز خدا هیچ چیزی از عذاب خدا وقتیکه آمد فرمان پروردگار تو و

زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ وَكَذٰلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرٰى

نه افزودند ایشانرا بجز هلاکی و همچنین است گرفتار کردن پروردگار تو چون درگرفت دهها را

وَهِيَ ظٰلِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِمَنْ

و آنها ستمکار باشند هر آینه گرفتن وی دردناک سخت است هر آینه درین سخن نشانه است کسی را

خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ

که ترسید از عذاب آخرت آن روز روزیست که جمع کرده شوند دران مردمان و آن روز

يَوْمٌ مَشْهُودٌ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ يَوْمَ يَأْتِ لَا

روزیست که همه حاضر شوند دروی و موقوف نمیداریم آنرا مگر تا مدت معین روزیکه بیاید آن روز

تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

سخن نگوید هیچ کس مگر بدستوری حق پس بعضی ازیشان بدبخت و بعضی نیکبخت اما آنانکه

شَقُوا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ خٰلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ

بدبخت شوند پس در آتش باشند ایشانرا دران فریاد سخت و ناله بلند جاویدان تا مدت بقاء

السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

آسمانها و زمین است مگر آنچه خواهد پروردگار تو کننده است هر چیز را که خواهد

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ

و اما آنانکه نیکبخت شدند پس در بهشت همیشه در آن ما دام که باشد آسمان ها

وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ فَلَا تَكُ

و زمین آن مگر آنچه خواهد پروردگار تو بخشش غیر منقطع پس مباش

فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هٰؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ

در شبهه از آنچه می پرستند این گروه نمی پرستند مگر چنانچه می پرستیدند

آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصِيبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ

پدران ایشان پیش از این و ما البته تمام رسانند ایم بایشان نصیب ایشان را نا کاهیده

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ

و هر آینه داده بودیم موسی را کتاب پس اختلاف افتاد در آن و اگر نبودی سخنی

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

سبقت یافته صادر شده از پروردگار تو هر آینه فیصل کرده شدی میان ایشان و هر آینه ایشان در شبهه قوی اند از آن

وَإِنَّ كُلًّا لَمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

و هر آینه هر گروهی را البته تمام خواهد داد ایشان را پروردگار تو جزای کردار ایشان هر آینه وی بآنچه

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ

پس استوار باش چنانچه فرموده شده تو و آنانکه توبه کرده اند همراه تو نیز و از حد مگذرید

بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ

بآنچه میکنید بیناست و میل مکنید بسوی آنانکه ستم کردند که آنگاه برسد شما را آتش

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ

و نیست شما را بجز خدای از دوستان باز نصرت داده نشوید

وَأَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنٰتِ

و برپا کن نماز را دو طرف روز و ساعتی چند از شب هر آینه طاعات

يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّاكِرِينَ وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللّٰهَ

دور میکنند گناهان را این پندی است پند پذیران را و شکیبائی کن هر آینه خدا

لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ

ضایع نمی سازد مزد نیکوکاران را پس چرا نشدند از آن قرنها که پیش از شما بودند

أُولُوا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ

أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا

مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَّأَهْلُهَا

مُصْلِحُونَ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَّاحِدَةً وَ

لَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ وَ

تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ

وَجَاءَكَ فِي هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ وَ

قُلْ لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ

وَانْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ

بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

سورة يوسف عليه السلام مكية وهي مائة وعشر احدى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الر تلك ءايت الكتب المبين انا انزلنه قرءنا عربيا
این آیتها آیات کتاب روشن است هر آینه ما فرو فرستادیم آنرا قرآن عربی

لعلكم تعقلون نحن نقص عليك احسن القصص بما اوحينا
باشد که شما در یابید ما قصه میخوانیم بر تو بهترین قصه خواندن بوحی فرستادن

اليك هذا القرءان وان كنت من قبله لمن الغفلين
بسوی تو این قرآن را و هر آینه حال آنست که تو بودی پیش ازان از بیخبران

اذ قال يوسف لابيه يابت اني رايت احد عشر كوكبا
یاد کن چون گفت یوسف علیه السلام پدر خود را ای پدر من هر آینه من بخواب دیدم یازده ستاره را

والشمس والقمر رايتهم لي سجدين قال يبني لا تقصص
و آفتاب و ماه را دیدم اینها را برای من سجده کنندگان گفت ای پسرک من بیان مکن

رءياك على اخوتك فيكيدوا لك كيدا ان الشيطن
خواب خود را پیش برادران خود که آنگاه اندیشه کنند در حق تو حیله هر آینه شیطان

للانسان عدو مبين وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك
آدمی را دشمن آشکار است و چنانکه این خواب نمودند همچنین برگزیند ترا پروردگار تو و بیاموزد

من تاويل الاحاديث ويتم نعمته عليك وعلى ءال يعقوب
از علم تاویل الاحادیث یعنی تعبیر رؤیا و تمام کند نعمت خود را بر تو و بر فرزندان یعقوب

كما اتمها على ابويك من قبل ابرهيم واسحق ان ربك
چنانکه تمام کرد آنرا بر دو جد تو پیش ازین ابراهیم و اسحاق هر آینه پروردگار تو

عليم حكيم لقد كان في يوسف واخوته ءايت للسائلين
دانا استوارکار است هر آینه هست در قصه یوسف و برادران او نشانها سوال کنندگان را

اذ قالوا ليوسف واخوه احب الى ابينا منا ونحن عصبة
چون گفتند برادران او یوسف و برادر حقیقی او دوست تر اند نزدیک پدر ما از ما و ما جماعتیم

ان ابانا لفي ضلل مبين اقتلوا يوسف او اطرحوه ارضا
هر آینه پدر ما در خطاء ظاهر است بکشید یوسف را یا بافگنید او را بزمینی غیر معلوم

يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا من بعده قوما صلحين
تا خالی شود برای شما توجه پدر شما و تا باشید بعد ازین کار زمین شایسته یعنی توبه کنید

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ
گفت گوینده از ایشان مکشید یوسف را و بافکنید ش در چاه تاریک

يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا
تا بگیرد او را بعض مسافران اگر هستید کارکنندگان گفتند ای پدر ما چیست حال ترا

عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۝ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ
بر یوسف و هر اینه ما او را نیک خواهیم بفرست او را با ما فردا تا میوه بسیار خورد و بازی کند

وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝ قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ
و هر اینه ما او را نگاه دارانیم گفت هر اینه اندوهگین میکند مرا آنکه ببرید ش و می ترسم

أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ
از آنکه بخورد او را گرگ و شما از وی بی خبر باشید گفتند اگر بخورد او را

الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۝ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَ
گرگ و ما جماعتیم هر اینه ما آنگاه زیانکار باشیم ۳ پس چون بردند ش

أَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
عزیمت کردند با فکندنش در چاه تاریک و وحی فرستادیم بسوی او

لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ
که البته خبر دار خواهی ساخت ایشان را بامر ایشان این و ایشان نشناسند و آمدند پیش پدر خود

عِشَاءً يَبْكُونَ ۝ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا
شبانگاه گریان گریان گفتند ای پدر ما شروع کردیم در مسابقه و گذاشتیم

يُوسُفَ عِندَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
یوسف را نزدیک رخت خویش پس بخورد او را گرگ و نیستی تو باور دارنده ما

وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ
و اگر چه هستیم راست گوی و آوردند بالای قمیص او خون دروغ گفت یعقوب

بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ
نی بلکه آراسته است پیش شما نفس شما تدبیری را پس کار من صبر نیکوست و خدا مدد طلب کرده شده

عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۝ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
بر آنچه شما بیان میکنید و آمدند کاروانی پس فرستادند سقای خود را

ثلثة ارباع

فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ قَالَ يَٰبُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَٰمٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَٰعَةً وَٱللَّهُ
پس انداخت دلو خود را گفت ای مژده این نو جوانیست و پنهان کردند اورا سرمایه و خدا

عَلِيمٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۭ بَخْسٍ دَرَٰهِمَ مَعْدُودَةٍ
داناست بانچه میکردند و برادران فروختندش به بهای ناقص درمهای چند شمرده

وَكَانُوا۟ فِيهِ مِنَ ٱلزَّٰهِدِينَ وَقَالَ ٱلَّذِى ٱشْتَرَىٰهُ مِن
و بودند دربارهٔ یوسف از بی رغبتان و گفت شخصی که خرید کرد یوسف را از

مِّصْرَ لِٱمْرَأَتِهِۦٓ أَكْرِمِى مَثْوَىٰهُ عَسَىٰٓ أَن يَنفَعَنَآ أَوْ نَتَّخِذَهُۥ
اهل مصر بزن خود گرامی دار جای او شاید که نفع دهد مارا یا فرزند گیریم اورا

وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُۥ مِن
و همچنین قرار دادیم یوسف را در آن زمین تا بیاموزیم اورا از

تَأْوِيلِ ٱلْأَحَادِيثِ وَٱللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰٓ أَمْرِهِۦ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
تاویل الاحادیث و خدا تواناست بر مراد خود ولیکن اکثر

ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُۥٓ ءَاتَيْنَٰهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
مردمان نمیدانند و چون رسید یوسف بنهایت قوت خود دادیم اورا دانایی و علم

وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ وَرَٰوَدَتْهُ ٱلَّتِى هُوَ فِى بَيْتِهَا
و همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را و در خواست یوسف را زنی که او در خانه آن زن بود

عَن نَّفْسِهِۦ وَغَلَّقَتِ ٱلْأَبْوَٰبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ
از نفس او و ببست درها را و گفت پیش آی که من ترا ام گفت من می پناهم

ٱللَّهِ إِنَّهُۥ رَبِّىٓ أَحْسَنَ مَثْوَاىَ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ وَلَقَدْ
بخدا این شخص صاحب من است نیکو ساخت جای مرا هر اینه رستگار نمیشوند ظالمان و هر اینه

هَمَّتْ بِهِۦ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَآ أَن رَّءَا بُرْهَٰنَ رَبِّهِۦ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ
قصد کرد آن زن بیوسف و قصد کرد یوسف بوی او اگر نه آن بودی که دیدی یوسف دلیل پروردگار

عَنْهُ ٱلسُّوٓءَ وَٱلْفَحْشَآءَ إِنَّهُۥ مِنْ عِبَادِنَا ٱلْمُخْلَصِينَ وَٱسْتَبَقَا
از وی بدی و بیحیایی را هر اینه وی از بندگان خالص کرده ماست و با یکدیگر پیشی گرفتند

ٱلْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُۥ مِن دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا ٱلْبَابِ

بسوی دروازه و بدرید آن زن پیراهن یوسف را از پس پشت و یافتند شوهر زن را نزدیک دروازه

قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّآ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ
گفت چیست جزای کسی که خواسته باشد با اهل تو کار بد مگر آنکه بزندان کرده شود یا
عَذَابٌ اَلِيْمٌ. قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ
عقوبتی درد دهنده یوسف گفت این زن درخواست کرد مرا از نفس من و گواهی داد گواهی
مِّنْ اَهْلِهَا اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ
از قبیله زلیخا که اگر هست پیراهن یوسف دریده از پیش پس این زن راست گفته است و یوسف
مِنَ الْكٰذِبِيْنَ. وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
از دروغگویان است و اگر هست پیراهن او دریده از پس پس این زن دروغ گفته است و یوسف
مِنَ الصّٰدِقِيْنَ. فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ
از راستگویان است پس چون عزیز دید پیراهن او را دریده از پس گفت این قصه از
كَيْدِكُنَّ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ. يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا وَاسْتَغْفِرِيْ
مکر شماست ای زنان بدرستیکه مکر شما بزرگ است ای یوسف درگذر ازین ماجرا و ای زن طلب آمرزش کن
لِذَنْبِكِ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِئِيْنَ. وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ
برای گناه خود براستی تو بوده از خطا کنندگان و گفتند زنان چند در شهر
امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا
که زن عزیز طلب کرده است غلام خود را از نفس او براستی در دل وی جای کرده است از روی دوستی
اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ. فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ
براستی ما می‌بینیم او را در گمراهی ظاهر پس چون شنید زن عزیز غیبت ایشان را فرستاد آدمی و خواند
اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ
سوی ایشان و مهیا کرد برای ایشان تکیه و داد هر یکی را از ایشان
سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ
کاردی و گفت ای یوسف بیرون آی بر این زنان پس چون دیدند او را بزرگ یافتند او را و بریدند
اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ
دست خویش و گفتند پاک است خدا نیست این نوجوان آدمی نیست این شخص مگر فرشته
كَرِيْمٌ. قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ
گرامی زن عزیز گفت این است آنکه ملامت کرده بودید مرا در عشق وی و براستی گفت شنیدم آرزوی

عَن نَّفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا

از حفظ نفس خود پس خویشتن نگاه داشت واگر نکند آنچه میفرمایم اورا البته بزندان کرده شود والبته با

مِّنَ الصَّاغِرِينَ ۝ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

از خوار شدگان یوسف گفت ای پروردگار من زندان دوستتر نزدیک من از آنچه میخوانند مرا بسوی آن

وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ

واگر تو باز نداری از من فریب این زنان را لابد میل کنم بایشان و باشم از نادانان

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس قبول کرد دعاء او را پروردگار او پس باز داشت از یوسف فریب ایشان را هر آینه وی شنوا دانا است

ثُمَّ بَدَا لَهُم مِّن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَدَخَلَ

باز ظاهر شد ایشان را بعد از آنکه دیده بودند نشانها که البته بزندان در آرند او را تا مدتی و داخل شدند

مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ

بزندان همراه یوسف دو جوان یکی از ایشان گفت هر آینه بخواب می بینم خود را که می افشارم آب انگور و دیگر

الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ

گفت که هر آینه بخواب می بینم خود را که برداشته ام بر سر خود نانی که مرغان از آن میخورند

نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ

خبر دار کن ما را به تعبیر این خواب هر آینه ما می بینیم ترا از نیکوکاران گفت نخواهد آمد شما را هیچ طعامی

تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَن يَأْتِيَكُمَا ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي

که روزی داده میشوید آنرا مگر خبر دار کنم شما را به تعبیر آن پیش از آنکه بیاید شما را این تعبیر از آن قبیل است که

رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ

پروردگار من هر آینه من ترک کردم کیش گروهی که ایمان نمی آرند بخدا و ایشان با آخرت

كَافِرُونَ ۝ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ

نا معتقد اند و پیروی کردم کیش پدران خود ابراهیم و اسحاق و یعقوب

مَا كَانَ لَنَا أَن نُّشْرِكَ بِاللَّهِ مِن شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِن فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا

نشاید ما را که شریک خدا مقرر کنیم چیزی را این از فضل خدا است بر ما

وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ

و بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند ای دو باشنده زندان

ءَأَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ مَا تَعْبُدُونَ

ایا معبودان پراکنده بهتر الله یا خدای یکتای غالب عبادت میکنید

مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللهُ

بجز خدا مگر نامهای چند که شما مقرر کرده اید آنرا و پدران شما مقرر کرده اند نفرستاده است

بِهَا مِن سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ

بر آنها هیچ دلیلی نیست فرمان روائی مگر خدا را فرمود که عبادت مکنید مگر خود تنها را این است

الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ

کیش درست ولیکن بیشتر مردمان نمیدانند ای دو یار زندان

أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ

اما یکی از شما پس بنوشاند مولای خود را شراب و اما آن دیگر پس بر دار کرده شود پس بخورند مرغان

مِن رَّأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ

از سر او فیصل کرده شد کاری که درو سوال میکنید و گفت یوسف مر آنکس را که دانسته بود

أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِندَ رَبِّكَ فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ

که او خلاص یابنده است از آن دو کس یاد کن مرا نزدیک مولای خود پس شیطان فراموش گردانید از خاطر وی

فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ

پس ماند یوسف در زندان چند سال و گفت پادشاه هر آینه من بخواب همی بینم که هفت گاو

سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ

فربه میخورند آنها را هفت گاو لاغر و می بینم هفت خوشه سبز و هفت خوشه دیگر

يَابِسَاتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِن كُنتُمْ لِلرُّؤْيَا

خشک را ای گروه معتبران فتوی دهید در تعبیر خواب من اگر هستید شما که مر خواب را

تَعْبُرُونَ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ

تعبیر میگوئید گفتند این خوابهای شوریده است و ما نیستیم به تعبیر خوابهای شوریده

بِعَالِمِينَ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُم

دانا و گفت آنکه نجات یافته بود از آن دو کس و بیاد آورد بعد مدتی من خبر دهم شما را

بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ

بتاویل این خواب پس بفرستید مرا و گفت ای یوسف ای راست گوی جواب ده مارا در این خواب هفت

بقرات

بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلت خضر

گاو فربه میخورد ایشان را هفت گاو لاغر و هفت خوشه سبز و هفت خوشه

وأخر يبست لعلي أرجع إلى الناس لعلهم يعلمون قال تزرعون

دیگر خشک بود که من باز گردم بسوی مردمان تا ایشان بدانند گفت یوسف زراعت کنید

سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في سنبله إلا قليلا

هفت سال بر عادت خویش پس آنچه بدروید بگذارید آنرا در خوشه آن مگر اندکی

مما تأكلون ثم يأتي من بعد ذلك سبع شداد يأكلن

از آنچه بخورید باز بیاید بعد از آن هفت سال سخت بخورند

ما قدمتم لهن إلا قليلا مما تحصنون ثم يأتي من بعد ذلك

آنچه سابق ذخیره نهاده بودید برای آنها مگر اندکی از آنچه باحتیاط نگاه دارید باز بیاید بعد از آن

عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون وقال الملك ائتوني

سالی که در او باران فرستاده شود بر مردمان و در او بیفشارند انگور (شیره ان) و گفت پادشاه بیارید

به فلما جاءه الرسول قال ارجع إلى ربك فسئله ما بال

یوسف را پس چون آمد نزد یوسف فرستاده پادشاه گفت باز گرد بسوی مولی خود پس سوال کن او را چیست حال

النسوة التي قطعن أيديهن إن ربي بكيدهن عليم قال

آن زنان که بریدند دست خویش را هر آینه پروردگار من بحیله بازی آن زنان داناست گفت

ما خطبكن إذ راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش لله

چه حال بود حال شما وقتیکه یوسف را گفتند پاکی خدای راست

ما علمنا عليه من سوء قالت امرأت العزيز الآن حصحص الحق

ندانستیم بر یوسف هیچ گناهی گفت زن عزیز اکنون ظاهر شد سخن راست که

أنا راودته عن نفسه وإنه لمن الصدقين ذلك ليعلم أني

من نفس او و هر آینه او از راستگویان است تا بداند

لم أخنه بالغيب وأن الله لا يهدي كيد الخائنين وما أبرئ

خیانت او نکرده ام غایبانه خدا راه نمیدهد حیله خیانت کنندگان را

نفسي إن النفس لأمارة بالسوء إلا ما رحم ربي إن ربي

نفس خود را هر آینه نفس بسیار فرماینده است ببدی مگر آنوقت که مهربانی کند پروردگار من هر آینه پروردگار من

غفور رحيم. وقال الملك ائتوني به أستخلصه لنفسي فلما
كلمه قال إنك اليوم لدينا مكين أمين. قال اجعلني على
خزائن الأرض إني حفيظ عليم. وكذلك مكنا ليوسف في
الأرض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء
ولا نضيع أجر المحسنين. ولأجر الآخرة خير للذين آمنوا وكانوا
يتقون. وجاء إخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له
منكرون. ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني بأخ لكم من أبيكم
ألا ترون أني أوفي الكيل وأنا خير المنزلين. فإن لم تأتوني
به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون. قالوا سنراود عنه أباه
وإنا لفاعلون. وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم لعلهم
يعرفونها إذا انقلبوا إلى أهلهم لعلهم يرجعون. فلما رجعوا
إلى أبيهم قالوا يا أبانا منع منا الكيل فأرسل معنا أخانا نكتل
وإنا له لحافظون. قال هل آمنكم عليه إلا كما أمنتكم

عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

بر برادر وی پیش ازین پس خدا بهترست نگاه دارنده واو مهربان ترین مهربانانست

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا

و چون بگشادند رخت خود یافتند سرمایه خود را باز داده بایشان گفتند ای پدر ما

مَا نَبْغِي هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا

وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ

حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ

فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ وَقَالَ

يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ

وَمَا أُغْنِي عَنكُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ

تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ

توکل کردم و بروی باید که توکل کنند متوکلان و چون داخل شدند از آن راه

أَمَرَهُمْ أَبُوهُم مَّا كَانَ يُغْنِي عَنْهُم مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً

فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ

اکثر مردمان نمیدانند و چون داخل شدند بر یوسف جای داد بسوی خود

أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

برادر عینی خود را گفت هرآینه من برادر توام پس اندوهگین مباش بسبب آنچه میکردند

فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ
پس وقتیکه مهیا کرد برای ایشان بار ایشان نهاد آوند آب خوردن را در خرجین برادر خود بعد از آن آواز داد

مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم
آواز کننده که ای کاروانیان هر آینه شما دزد اید گفتند روی بسوی ایشان آورده

مَّاذَا تَفْقِدُونَ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ
چیست آنچه نمی یابید گفتند نمی یابیم پیمانه پادشاه را و کسیکه بیارد وی را یکبار

بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُم مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي
شتر است و من بآن وعده کننده ام گفتند بخدا هر آینه دانسته اید که نیامده ایم تا فساد کنیم در

الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ
زمین و هرگز دزد نبوده ایم گفتند چیست جزاء این فعل اگر دروغی باشید

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَٰلِكَ نَجْزِي
گفتند جزاء این فعل کسیست که یافته شود متاع در خرجین او پس همین شخص جزاء او است همچنین جزا میدهیم

الظَّالِمِينَ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا
ستمکاران را پس شروع کرد یوسف بتفحص خرجین های ایشان پیش از خرجین برادر خود بعد از آن بر آورد

مِن وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ
از خرجین برادر خود همچنین تدبیر کردیم برای یوسف نمی توانست که اسیر کند برادر خود را

فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ وَفَوْقَ
در دین پادشاه لیکن اسیر کردن بمشیت خدا بلند میگردانیم درجهای کسیکه خواهیم و بالای

كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِن قَبْلُ
هر خداوند دانش دانائیست گفتند اگر دزدی کند این شخص دزدیده برادر او پیش ازین

فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنتُمْ شَرٌّ
پس پنهان داشت یوسف این سخن را در ضمیر خود و آشکارا نکرد آنرا پیش ایشان گفت در دل شما بد ترید

مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ
در منزلت و خدا داناتر است بآنچه بیان میکنید گفتند ای عزیز هر آینه او را

أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
پدر است پیر کلان سال پس بگیر یکی را از ما بجای او هر آینه می بینیم ترا از نیکوکاران

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗۤ اِنَّاۤ اِذًا

گفت پناه میبرم بخدا که بگیریم مگر کسی را که یافته ایم رخت خویش نزدیک او بدرستیکه ما آنگاه

لَّظٰلِمُوْنَ ۔ فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْۤا

ستمکاران باشیم پس چون نا امید شدند از وی تنها رفتند بخلوت مشوره کنان گفت بزرگ ایشان آیا ندانستید

اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ

که پدر شما گرفته است بر شما عهد خدا و پیش از این تقصیر کردید

فِيْ يُوْسُفَ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْۤ اَبِيْۤ اَوْ يَحْكُمَ

در حق یوسف پس جدا نخواهم شد از این سرزمین تا وقتیکه اذن دهد مرا پدر من یا حکم کند

اللّٰهُ لِيْ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۔ اِرْجِعُوْۤا اِلٰۤى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰۤاَبَانَاۤ

خدا از برای من و او بهترین حکم کنندگانست ای برادران بازگردید سوی پدر خویش پس بگویید ای پدر ما

اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَاۤ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ

بدرستیکه پسر تو دزدی کرد و گواهی ندادیم الا بآنچه دانستیم و نبودیم علم غیب را

حٰفِظِيْنَ ۔ وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْۤ اَقْبَلْنَا

نگاهدارنده و بپرس از اهل دهی که بودیم دران و از کاروانی که آمده ایم

فِيْهَا ۭ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۔ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ

دران و البته ما راست گوییم گفت یعقوب بلکه آراسته کرده است برای شما نفوس شما کاری را پس صبر

جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ

نیکوست امید است که خدا بیارد پیش من ایشان را همه یکجا بدرستیکه او دانا با حکمت است

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰۤاَسَفٰى عَلٰى يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ

و روی بگردانید از ایشان و گفت وای اندوه من بر یوسف و سفید شد دو چشم او از

الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ ۔ قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ

اندوه پس او پر شده بود از غم گفتند بخدا همیشه هستی که یاد کنی یوسف را تا آنکه شوی

حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ ۔ قَالَ اِنَّمَاۤ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْۤ

بیمار یا شوی از هلاک شدگان گفت جز این نیست که بیان میکنم غم سخت خود را و اندوه

اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۔ يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا

بجناب خدا و میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید ای پسران من بروید پس تفحص کنید

مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ

از یوسف و برادر او و نومید مباشید از رحمت خدا بدرستی که نومید نمیشوند

مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا

از رحمت خدا مگر گروه کافران پس چون داخل شدند بر یوسف گفتند

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ

ای عزیز رسیده است بما و بکسان ما سختی و آورده ایم سرمایه ناقبول یعنی اندکی یا ناسره

فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

پس تمام ده ما را پیمانه و صدقه ده بر ما بدرستی که خدا جزا میدهد صدقه دهندگان را

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ

گفت آیا دانستید چه کردید بیوسف و برادرش وقتیکه شما نادان بودید

قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي قَدْ

گفتند آیا بتحقیق تو یوسفی گفت من یوسفم و این برادر من است بتحقیق

مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

انعام کرد خدا بر ما بدرستی که هر که پرهیزکاری کند و صبر نماید ضایع نمیکند مزد نیکوکاران

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِن كُنَّا لَخَاطِئِينَ

گفتند قسم بخدا هر آینه بتحقیق فضل داده است خدا بر ما و هر آینه ما خطا کننده بودیم

قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ

گفت هیچ سرزنش نیست بر شما امروز بیامرزد خدا شما را و او مهربان ترین

الرَّاحِمِينَ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ

مهربانانست ببرید این پیراهن مرا پس بافکنیدش بر روی پدر من تا شود

بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ

بینا و بیارید پیش من اهل خویش همه یکجا و چون جدا شد کاروان از شهر گفت

أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُونِ قَالُوا تَاللَّهِ

پدر ایشان من می یابم بوی یوسف اگر به نقصان عقل نسبت نکنید مرا گفتند بخدای

إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ

هر آینه تو در خطاء قدیم خودی پس چون بیامد بشارت دهنده انداخت قمیص را بر روی وی

فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

پس بینا گشت گفت آیا نگفته بودم بشما که هر اینه من میدانم از جانب خدا آنچه نمیدانید

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ قَالَ سَوْفَ

گفتند ای پدر ما آمرزش طلب کن برای ما در حق گناهان ما هر اینه ما گناهکار بودیم گفت طلب

أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى

آمرزش خواهم کرد برای شما از پروردگار خود هر اینه او آمرزنده مهربان است پس چون درآمدند بر

يُوسُفَ آوَى إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

یوسف جای داد بسوی خود پدر و مادر خود را و گفت درآئید بمصر اگر خواهد خدا

آمِنِينَ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ

و برداشت پدر و مادر خود را بر تخت خود و افتادند برای او سجده کنان و گفت

يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ

ای پدر من اینست تعبیر خواب من که پیش ازین دیده بودم هر اینه گردانید آنرا پروردگار من راست و بتحقیق

أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ

نیکوئی کرد بمن چون بیرون آورد مرا از زندان و آورد شمارا از صحرا بعد از آنکه

أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ

فساد افکند شیطان میان من و میان برادران من هر اینه پروردگار من نیکوکار است برای آنچه میخواهد

إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي

هر اینه اوست دانا با حکمت ای پروردگار من دادی مرا پادشاهی و آموختی مرا

مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي

از تعبیر خوابها ای پیدا کننده آسمانها و زمین توئی کارساز من

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ذَٰلِكَ

در دنیا و آخرت بمیران مرا مسلمان و لاحق کن مرا با صالحان این ای محمد

مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا

از اخبار غیب است وحی میکنیم آنرا بسوی تو و تو نبودی نزدیک ایشان چون عزم کردند

أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

بر سورت خود بد سگالی کنان و نیستند اکثر مردمان و اگرچه حرص کنی مسلمان

نه دران فکرت کننده نه ازان
عبرت گیرنده ۱۲ حسینی

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَكَأَيِّنْ
وسوال میکنی ازایشان بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی و نیست این مگر پند عالمها را و بسیار
مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ
نشانها در آسمانها و زمین میگذرند بران اعراض کنان از تامل دران
وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۝ أَفَأَمِنُوا أَنْ
و ایمان نمی آرند اکثر ایشان بخدا مگر شریک او مقرر کرده آیا ایمن شده اند ازانکه
تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَ
بیاید بایشان عقوبتی عام از عذاب خدا یا بیاید بایشان قیامت ناگهان و
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ
ایشان آگاه نباشند بگو این راه منست میخوانم بسوی خدا با حجت ظاهر
أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ وَمَا
من و پیروان من میخوانند و پاکی خدا راست و نیستم من از شریک مقرر کنندگان و
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
نفرستادیم پیش از تو مگر مردانی را که وحی فرستادیم بایشان از اهل دیهها
أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
آیا سیر نمیکنند در زمین تا به بینند چگونه شد آخر کار آنانکه
قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ حَتَّىٰ
پیش از ایشان بودند و هر آینه سرای آخرت بهترست متقیان را آیا نمی فهمید مهلت دادیم تا
إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ
وقتیکه نومید شدند پیغمبران و گمان کردند قوم آنکه بدروغ وعده کرده شد بایشان آمد بایشان
نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ
نصرت ما پس خلاص کرده شد هرکرا خواستیم و رد کرده نمیشود عذاب ما از گروه مجرمان
لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا
هر آینه هست در قصه پیغمبران عبرت برای خداوندان خرد را نیست قرآن سخنی
يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
که بدروغ بافته شود ولیکن هست باور دارنده آنچه پیش از وی هست و بیان کننده هر چیز

وهدی

وهدى ورحمة لقوم يؤمنون

سورة الرعد مكية وهي ثلث واربعون آيات

و هدایت و بخشایش ... که ایمان می آرند

بسم الله الرحمن الرحيم

المر تلك آيات الكتاب والذي أنزل إليك من ربك الحق

اینها آیات قرآن اند و آنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو راست

ولكن أكثر الناس لا يؤمنون ۝ الله الذي رفع السموات

ولیکن اکثر مردمان ایمان نمی آرند خدای آنست که برداشت آسمانها را

بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش وسخر الشمس و

بغیر ستونها که ببینید آنرا بعد از آن مستقر شد بر عرش و رام کرد آفتاب

القمر كل يجري لأجل مسمى يدبر الأمر يفصل الآيات لعلكم

و ماه را هر یکی سیر میکنند بمیعاد معین تدبیر کار مینماید بیان میکند نشانها را تا

بلقاء ربكم توقنون ۝ وهو الذي مد الأرض وجعل فيها

بملاقات پروردگار خود یقین آرید و او آنست که گسترد زمین و آفرید در آنجا

رواسي وأنهارا ومن كل الثمرات جعل فيها زوجين

کوهها و نهرها و از هر نوع میوه آفرید در زمین دو قسم

اثنين يغشي الليل النهار إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون

میپوشاند شب را بروز هر آینه درین نشانهاست قومی را که تفکر میکنند

وفي الأرض قطع متجاورات وجنات من أعناب وزرع ونخيل

و در زمین قطعها مختلف است متصل بایکدیگر و بوستانهاست از درختان انگور و کشت زار است

صنوان وغير صنوان يسقى بماء واحد ونفضل بعضها

بعض بسیار شاخ و بعض غیر آن سیراب کرده میشوند از یک آب و فضل میدهیم بعض را

على بعض في الأكل إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون

بر بعض در طعم میوه هر آینه درین نشانهاست قومی را که می فهمند

وإن تعجب فعجب قولهم أإذا كنا ترابا أإنا لفي خلق جديد

و اگر تعجب کنی پس عجب است سخن ایشان که آیا وقتیکه خاک شویم آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ

ایشانند آنانکه نامعتقد شدند به پروردگار خویش و ایشانند با ایشان صفت که طوق در گردن ایشان

وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ

و ایشانند اهل آتش ایشان اندر آن جاویدان باشند و بشتاب میطلبند از تو

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ وَإِنَّ رَبَّكَ

عقوبت پیش از راحت و هر آینه گذشته است پیش از ایشان عقوبتها و هر آینه پروردگار

لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

خداوند آمرزش است مردمان را با وجود ستمکار بودن ایشان و هر آینه پروردگار تو سخت عقوبت است

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا

و میگویند کافران چرا فرستاده نشد برین پیغمبر نشانه از پروردگار او جز این نیست

أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ

که تو بیم کننده و هر قومی را راهنمای بیاید خدا میداند آنچه در شکم هر زنی است

وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

و آنچه ناقص میکنند در رحمها و آنچه زیاده میگردانند و هر چیز نزدیک او باندازه است

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ

داناست به پنهان و آشکارا بزرگ بلند مرتبه یکسانست از شما کسی که پوشیده

الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ

سخن را و کسی که به آواز بلند گوید آنرا و کسی که وی پنهانست در شب و کسی که او راه میرود

بِالنَّهَارِ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ

بروز برای آدمی فرشتگانند از پی یکدیگر آینده از پیش روی او و از پس او نگاه میدارند او را

مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ

بحکم خدا هر آینه خدا بدل نمیکند حالتی را که بقومی است تا وقتیکه ایشان بدل کنند آنچه

وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

و چون اراده کند خدا بقومی عقوبت پس باز گردانیدن نیست آنرا و نیست ایشانرا بجز وی

مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ

هیچ کارسازنده وی آنکه مینماید شما را برق برای پیدا کردن ترس و امید و بر میدارد

السحاب

السحاب الثقال ۝ ويسبح الرعد بحمده والملئكة من خيفته
ابرها گران را و بپاکی یاد میکند رعد با ستایش او و فرشتگان نیز از ترس او

ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم يجادلون
و میفرستد صاعقها پس میرساند آنرا بهر که خواهد و کافران مجادله میکنند

في الله وهو شديد المحال ۝ له دعوة الحق والذين يدعون
در باب خدا و او سخت گیرنده است مراو راست دعاء حق و آنانکه کافران میخوانند

من دونه لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط كفيه الى
بجز خدا قبول نمیکنند دعاء ایشان را به هیچ وجه مگر مانند کسیکه بکشاید دو دست خود در سوی

الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكفرين الا في
آب تا برسد بدهنش و آن آب هرگز رسنده نیست بدهان او و نیست دعاء کافران مگر در

ضلل ۝ ولله يسجد من في السموت والارض طوعا وكرها
تباهی و خدا را سجده میکنند هر که در آسمانها و زمین است خواهان و ناخواهان

وظللهم بالغدو والاصال ۝ قل من رب السموت والارض
و سجده میکنند سایهای ایشان بوقت صبح و شام بگو کیست پروردگار آسمانها و زمین

قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء لا يملكون لانفسهم
بگو الله بگو آیا گرفتید بجز وی دوستانی که نمیتوانند برای خویشتن

نفعا ولا ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير ام هل تستوي
سودی و نه زیانی بگو آیا برابرست نابینا و بینا یا آیا برابرست

الظلمت والنور ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه
تاریکیها و روشنی یا مقرر کرده اند خدا را شریکان که آفریده باشند مانند آفریدن خدا پس مشتبه شده است

الخلق عليهم قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار
آفرینش برایشان بگو خدا آفریننده هر چیزیست و اوست یگانه غالب

انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها فاحتمل السيل
فرو فرستاد از آسمان آب را پس روان شد رودها باندازه خویش پس برداشت آب روان

زبدا رابيا ومما يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية
کفی بر روی آب آینده و از آنچه میگداخته میشود در آتش بطلب پیرایه

أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهُ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا

یا بطلب رخت خانه کفی هست مانند آن همچنین بیان میکند خدا مثل حق و باطل اما

الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ

آن کف پس میرود ناچیز شده و اما آنچه سود میرساند بمردمان میماند در زمین

كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنَىٰ

همچنین بیان میکند خدا مثلها را آنانرا که قبول کردند سخن پروردگار را نیکوئی حالت

وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

و آنانکه قبول نکردند سخن او را اگر باشد ایشانرا آنچه در زمین هست همه یکجا و مانند آن

مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

همراه آن البته عوض خود دهند آنرا آن جماعه ایشانراست سختی حساب و جای ایشان دوزخ است

وَبِئْسَ الْمِهَادُ أَفَمَن يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ

و آن بد جای است آیا کسی که میداند که آنچه فرود فرستاده شده بسوی تو از جانب پروردگار تو راست است

هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ الَّذِينَ يُوفُونَ

کور است نابینا است جز این نیست که پند پذیر میشوند خداوندان خرد آنانکه وفا میکنند

بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنقُضُونَ الْمِيثَاقَ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ

بعهد خدا و نمی شکنند عهد را و آنانکه می پیوندند آنچه فرموده است

اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ

خدا پیوند کردن آن و می ترسند از پروردگار خویش و می ترسند از سختی حساب

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ

و آنانکه شکیبائی کردند بطلب روی پروردگار خویش و برپا داشتند نماز را و

أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ

خرج کردند از آنچه روزی دادیم ایشانرا پنهان و آشکارا و دفع میکنند به نیکوئی

السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا

بدی را این جماعه راست جزای آن سرای بوستانها همیشه ماندن در آیند اینها

وَمَن صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ

و هر که نیکوکار باشد از پدران ایشان و زنان ایشان و اولاد ایشان و فرشتگان

يدخلون

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِم مِّن كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَٰمٌ عَلَيْكُم بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ
داخل شوند بر ایشان از هر دروازه گویند سلامتی بر شما است بسبب صبر کردن شما پس نیک است

عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِن بَعْدِ مِيثَٰقِهِ وَ
جزای آن سرای و آنانکه می شکنند عهد خدا را بعد استوار کردن آن و

يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
قطع میکنند آنچه فرموده است خدا به پیوند کردن آن و فساد میکنند در زمین

أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن
آن جماعه ایشانراست لعنت و ایشانراست سختی آن سرای و خدا گشاده میکند روزی را برای هر

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا
خواهد و تنگ میکند و کافران شادمان شدند بر زندگانی دنیا و نیست زندگانی دنیا به نسبت

فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ
آخرت مگر متاع اندک و میگویند کافران چرا فرود آورده نشد بر پیغمبر

آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ
نشانه از جانب پروردگار او بگو هر آینه خدا گمراه میکند هر کرا خواهد و راه مینماید بسوی خویش هر کرا

أَنَابَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُم بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ
رجوع کند بوی یعنی راه مینماید بسوی خود آنانرا که ایمان آوردند و آنانرا که آرام میگیرد دلهای ایشان بیاد خدا آگاه شو بیاد خدا

تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ طُوبَىٰ لَهُمْ
آرام میگیرند دلها آنانکه ایمان آوردند و کارهای نیک کردند عاقبت خوش ایشانراست

وَحُسْنُ مَآبٍ ۝ كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَٰكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا
و خوبی جایگاه بازگشت و همچنین فرستادیم ترا در امتی که گذشته اند پیش از وی

أُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَٰنِ
امتهای بسیار تا بخوانی بر ایشان آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و ایشان کافر اند بخدای

قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ ۝
بگو او پروردگار من است نیست هیچ معبود مگر او بر وی توکل کردم و بسوی اوست رجوع من

وَلَوْ أَنَّ قُرْءَانًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
و اگر بودی قرآنی که روان کرده بیشد بسبب آن کوهها یا شکافته شدی بسبب آن زمین را

أو كلم به الموتى بل لله الأمر جميعا أفلم ييأس الذين ءامنوا

یا سخن کرده شود بسبب آن مردگان را بلکه خدای راست کارها همه یکجا آیا ندانسته اند مسلمانان

أن لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا

که اگر خدا خواستی راه نمودی مردمان را همه یکجا و همیشه کافران با این صفت باشند

تصيبهم بما صنعوا قارعة أو تحل قريبا من دارهم حتى يأتي

که میرسد بایشان بسبب آنچه کردند عقوبتی سخت یا فرود می آید آن عقوبت نزدیک از خانهای ایشان تا

وعد الله إن الله لا يخلف الميعاد ولقد استهزئ برسل

وعده خدا هر آینه خدا خلاف نمیکند وعده را و هر آینه مسخر کرده شد به پیغمبران

من قبلك فأمليت للذين كفروا ثم أخذتهم فكيف كان

پیش از تو پس مهلت دادم کافران را باز گرفتار کردم ایشان را پس چگونه بود

عقاب أفمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء

عقوبت من آیا کسی که خبر گیرنده است بر هر کسی بجزای آنچه عمل کرده است و مقرر گردند کافران خدا را شریکان

قل سموهم أم تنبئونه بما لا يعلم في الأرض أم بظاهر من

بگو بیان کنید نامهای ایشان را آیا خبر میدهید خدا را آنچه نمیداند در زمین یا بطریقه میشوند

القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل

سخن بی اصل بلکه آراسته کرده شد کافران را اندیشه فاسد ایشان و بازداشته شدند از راه

ومن يضلل الله فما له من هاد لهم عذاب في الحيوة الدنيا

و هر که گمراه کند خدا نیست او را هیچ راه نماینده ایشان راست عذاب در زندگانی دنیا

ولعذاب الآخرة أشق وما لهم من الله من واق مثل الجنة

و هر آینه عذاب آخرت سخت ترست و نیست ایشان را از عذاب خدا هیچ نگاهدارنده صفت بهشتی

التي وعد المتقون تجري من تحتها الأنهار أكلها دائم

که وعده کرده شده است متقیان را می رود زیر آن جویها میوه او جاوید است

وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكفرين النار والذين

و سایه او همچنین این است جزای متقیان و جزای کافران آتش است و آنانکه

ءاتينهم الكتب يفرحون بما أنزل إليك ومن الأحزاب

داده ایم ایشان را کتاب شاد میشوند بآنچه فرستاده شد بسوی تو و از گروهها کفر و ضلالت

مَن يُنكِرُ بَعضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ
کسی است که منکر میشود بعض از آن را بگو جز این نیست فرموده شده مرا که عبادت کنم خدا را و شریک او مقرر نکنم بسوی او

أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبِ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنِ
میخوانم و بسوی اوست مرجع من و همچنین فرو فرستادیم قرآن را حکم عربی و اگر

اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن
پیروی کنی خواهش نفس ایشان را بعد از آنچه آمده است تو را از علم نیست ترا از عقوبت خدا هیچ

وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا
دوستی و نه نگاه دارنده و هر آئینه فرستادیم پیغمبران را پیش از تو و دادیم ایشان را زنان

وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَن يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ
و فرزندان و نیست هیچ پیغمبر را که بیارد نشانه مگر بحکم خدا هر

أَجَلٍ كِتَابٌ يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثْبِتُ وَعِندَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
قضا و وقت را نامه نوشته است نابود میسازد خدا هرچه میخواهد و ثابت میگرداند هرچه میخواهد و نزد اوست ام الکتاب

وَإِن مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
و اگر بنمائیم ترا بعض آنچه وعده میکنیم بایشان یا قبض روح تو کنیم بهر حال جز این نیست که بر تو

الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا
پیغام رسانیدن است و بر ماست حساب آیا نمی بینند که ما قصد میکنیم با این سرزمین را ناقص میسازیم

مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
از جوانب آن و خدا حکم میکند نیست هیچ رد کننده حکم او را و او زود حساب کننده است

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ
و هر آئینه بد سگالیدند آنانکه پیش از ایشان بودند پس خدا راست بد سگالی همه یکجا میداند آنچه عمل میکند هر

نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ وَيَقُولُ الَّذِينَ
نفس و خواهند دانست این کافران که کرا باشد جزای آن سرای و میگویند

كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
کافران که تو نیستی پیغمبر بگو بس است خدا گواه در میان من و شما

وَمَنْ عِندَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

سورة ابراهيم عليه السلام مكية وهي اثنان وخمسون آية

و بس است کسی که نزدیک اوست علم کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتٰب انزلنه اليك لتخرج الناس من الظلمٰت الى النور

این کتابیست که فرو فرستادیم آنرا بسوی تو تا بیرون آری مردمانرا از تاریکیها بسوی روشنی

باذن ربهم الى صراط العزيز الحميد ۝ الله الذي له ما في

بحکم پروردگار ایشان بسوی راه خدای غالب ستوده شده بسوی خدای که او راست آنچه در

السموٰت وما في الارض وويل للكٰفرين من عذاب شديد

آسمانهاست و آنچه در زمین است و وای کافران را از عذاب سخت

الذين يستحبون الحيوٰة الدنيا على الاخرة ويصدون عن

آنانکه اختیار میکنند زندگانی دنیارا بر آخرت و باز میدارند مردمانرا از

سبيل الله ويبغونها عوجا اولٰئك في ضلٰل بعيد ۝ وما ارسلنا

راه خدا و میطلبند در وی کجی یعنی شبهات ثابت میکنند که کج است آن اینند در گمراهی دور و نفرستادیم

من رسول الا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء

هیچ پیغمبرا مگر بزبان قوم او تا بیان کند برای ایشان پس گمراه سازد خدا هرکرا خواهد

ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم ۝ ولقد ارسلنا

و راه نماید هرکرا خواهد و اوست غالب با حکمت و هر آینه فرستادیم

موسى بايٰتنا ان اخرج قومك من الظلمٰت الى النور وذكرهم

موسی را با نشانهای خود گفتیم که بیرون آر قوم خودرا از تاریکیها بسوی روشنی و پند ده ایشانرا

بايٰم الله ان في ذٰلك لايٰت لكل صبار شكور ۝ واذ قال

بروزهای خدا هر آینه درین نشانهاست برای هر شکیبای شکر گذار و یاد کن آنوقت که

موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجٰكم من ال فرعون

موسی قوم خودرا یاد کنید نعمت خدارا بر خویش چون خلاص کرد شمارا از کسان فرعون

يسومونكم سوء العذاب ويذبحون ابناءكم ويستحيون

میرسانیدند شمارا سختی عذاب و میکشتند پسران شمارا و زنده میگذاشتند

نساءكم وفي ذٰلكم بلاء من ربكم عظيم ۝ واذ تاذن

دختران شمارا و درین حال آزمایش بزرگ بود از پروردگار شما و آنوقت که خبردار ساخت

ربکم

رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

پروردگار شما اگر شکر کنید زیاده دهیم شما را و اگر ناسپاسی کنید هر آینه عذاب من سخت است

وَقَالَ مُوسَىٰ إِن تَكْفُرُوا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ

و گفت موسی اگر کافر شوید شما و هر که در زمین است همه یکجا پس هر آینه خدا

لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ

بی نیاز ستوده شده است آیا نیامده است بشما خبر آنانکه پیش از شما بودند قوم نوح و عاد

وَثَمُودَ ۝ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ

و ثمود و آنانکه بودند از پس ایشان نمیداند عدد ایشانرا مگر خدا آمدند بایشان

رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا

پیغمبران ایشان بمعجزها پس باز آوردند دست خود را در دهان خود و گفتند هر آینه ما

كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

منکریم بآنچه فرستاده شدید همراه آن و هر آینه ما در شبهه قوی ایم از آنچه میخوانید ما را بآن

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ

گفتند پیغمبران ایشان آیا در خدا شبهه است آفریننده آسمان و زمین میخواند شما را

لِيَغْفِرَ لَكُم مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ

تا بیامرزد برای شما گناهان شما و موقوف دارد شما را تا مدتی معین گفتند

أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَن تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ

نیستید شما مگر آدمی مانند ما میخواهید که باز دارید ما را از آنچه عبادت میکردند

آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ

پدران ما پس بیارید پیش ما حجتی ظاهر گفتند ایشانرا پیغمبران ایشان نیستیم ما مگر آدمی

مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ

مثل شما ولیکن خدای منت می نهد بر هر که میخواهد از بندگان خود و نمیتوانیم

لَنَا أَن نَّأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

آنکه بیاریم برای شما حجتی مگر بفرمان خدا و بر خدا باید که توکل کنند گروندگان

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا وَلَنَصْبِرَنَّ

و چیست ما را در آنکه توکل نکنیم بر خدای و حالانکه راه نمود ما را و بخدا که صبر خواهیم کرد

ثلثة ارباع

عَلَىٰ مَآ آذَيْتُمُونَا وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ وَقَالَ الَّذِينَ

بر آنچه ایذا میرسانید ما را و بر خدا باید که توکل کنند متوکلان و گفتند

كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا

کافران پیغمبران خویش را که البته اخراج کنیم شما را از زمین خود یا باز آیید در دین ما

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ

پس وحی فرستاد بسوی ایشان پروردگار ایشان که البته هلاک کنیم ستمکاران را و ساکن خواهیم ساخت شما را

مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ وَاسْتَفْتَحُوا

بعد از ایشان این وعده برای کسی است که بترسد از ایستادن بحضور من و بترسد از بیم من و طلب فتح کردند

وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ مِنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَاءٍ

و زیانکار شد هر گردنکش ستیزنده از پس وی دوزخ است و نوشانیده شود آب از چرک

صَدِيدٍ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ

جرعه جرعه فرو کشد آنرا و نزدیک نیست که بسهولت در گلو فرو برد آنرا و بیاید او را موت از هر

مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ مَثَلُ الَّذِينَ

جای و او مرده نبود و از پس وی است عذابی سخت صفت آنانکه

كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ

نا معتقد شدند به پروردگار خویش صفت اعمال ایشان مانند خاکستری بود که سخت وزید بر آن باد

عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ

باد تند دارد قدرت ندارند بر هیچ چیز از آنچه کسب کرده بودند اینست گمراهی

الْبَعِيدُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ

دور آیا ندیدی که خدا آفرید آسمانها و زمین بتدبیر محکم اگر خواهد

يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ

دور کند شما را و بیارد آفرینش نو و نیست این بر خدا دشوار

وَبَرَزُوا لِلّٰهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا

و حاضر شوند پیش خدا همه یکجا پس گویند ضعیفان گردن کشان را هر آینه ما بودیم

لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ

تابع شما پس آیا شما دفع کننده هستید از ما پاره از عذاب خدای

قالوا

قَالُوا لَوْ هَدَىٰنَا اللَّهُ لَهَدَيْنَٰكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجَزِعْنَا أَمْ صَبَرْنَا

گویند اگر راه نمودی ما را خدا راه نمائی میکردیم شما را برابر است بر ما که اضطراب کنیم یا شکیبائی ورزیم

مَا لَنَا مِن مَّحِيصٍ ۝ وَقَالَ الشَّيْطَٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

نیست ما را مخلص و گفت شیطان وقتی که فیصل کرده شد کار هر اینه خدا وعده داد شما را

وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدتُّكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُم مِّن

وعده راست و وعده دادم من شما را پس خلاف کردم و نبود مرا بر شما هیچ

سُلْطَٰنٍ إِلَّا أَن دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا

تسلط لیکن بود آنکه بخواندم شما را پس قبول کردید سخن مرا پس ملامت مکنید مرا و ملامت کنید

أَنفُسَكُم مَّا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُم بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ

نفسهای خود را نیستم فریاد رس شما و شما نیستید فریاد رس من هر اینه من بیزار شدم

بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِن قَبْلُ إِنَّ الظَّٰلِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَأُدْخِلَ

از آنکه مرا شریک مقرر کردید پیش ازین هر اینه ستمکاران ایشان راست عذاب درد دهنده و در آورده شوند

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ

آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند به بهشتها میرود زیر آن جویها

خَٰلِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَٰمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

جاویدان در آنجا بحکم پروردگار خویش دعاء خیر ایشان در آنجا سلام است آیا ندیدی چگونه زد

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ

خدا تمثیل در داستان کلمه پاکیزه را مانند درختی پاکیزه که بیخ آن استوار باشد و

فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝ تُؤْتِي أُكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَ

شاخش در آسمان میدهد میوه خود را هر فصل بحکم پروردگار خویش و

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ

بیان میکند خدا مثلها را برای مردمان تا بود که پند پذیر شوند و حال سخن

خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِن فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا

ناپاکیزه مانند درخت ناپاکیزه است که از بیخ بر کنده شده از بالای زمین نیست او را

مِن قَرَارٍ ۝ يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَوٰةِ

هیچ استقراری استوار میسازد خدا اهل اسلام را سخن درست در زندگانی

الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

دنیا و در آخرت و گمراه سازد خدا ستمکاران را و میکند آنچه میخواهد

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ

آیا ننگری بسوی آنانکه بدل کردند نعمت خدا را بناسپاسی و فرود آوردند قوم خود را

دَارَ الْبَوَارِ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ وَجَعَلُوا لِلَّهِ

بسرای هلاکی که دوزخ است در آیند در آنجا و آن بد قرارگاهی است و مقرر کردند خدا را

أَنْدَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

همتایان تا گمراه کنند عالم را از راه او بگو بهره مند شوید پس هر آینه بازگشت شما بسوی آتش

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا

بگو آن بندگان مرا که ایمان آورده اند برپا دارند نماز را و خرج کنند از آنچه

رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ

ما روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا پیش از آنکه بیاید روزی که خرید و فروخت نیست در آن

وَلَا خِلَالٌ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ

و نه با یکدیگر دوستی بود خدای آنست که آفرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد از

السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ

آسمان آب را پس بیرون آورد بآن آب روزی برای شما از قسم میوها و رام ساخت برای شما

الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ وَسَخَّرَ لَكُمُ

کشتی را تا برود در دریا بحکم او و رام ساخت برای شما جویبارها و رام ساخت برای شما

الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَ

آفتاب و ماه را همیشه روندگان و رام ساخت برای شما شب و روز را

آتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا

و داد شما را از هرچه خواستید و اگر شمارید نعمت خدا را احاطه نتوانید کرد آنرا

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا

هر آینه انسان ستمکار ناسپاس است و یاد کن چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بکن این

الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ رَبِّ إِنَّهُنَّ

شهر را جای امن و دور دار مرا و فرزندان مرا از آنکه عبادت بتان کنیم ای پروردگار من ایشان

أضللن

أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي

گمراه کرده اند بسیار را از مردمان پس هر که پیروی من کرد پس بدرستیکه او از من است و هر که

فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ • رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ

هر اینه تو آمرزنده مهربانی • ای پروردگار ما هر اینه من ساکن ساختم بعضی اولاد خود را بوادی

ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ فَاجْعَلْ

بی زراعت نزدیک خانه محترم تو ای پروردگار ما تا برپا دارند نماز را پس بکن

أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ

دلهای چند را از مردمان رغبت کننده بسوی ایشان و روزی ده ایشانرا از میوها

لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ • رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا

تا بود که ایشان سپاسداری کنند ای پروردگار ما هر اینه تو میدانی آنچه پنهان میداریم و آنچه آشکارا

يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ • الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و پوشیده نمیشود بر خدا هیچ چیز در زمین و نه در آسمان سپاس مر خدا را

وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

که عطا کرد مرا با وجود کلان سالی اسماعیل و اسحق هر اینه پروردگار من شنونده دعا

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَوٰةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

ای پروردگار من بکن مرا برپا دارنده نماز و از اولاد من نیز ای پروردگار ما قبول کن دعاء مرا

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

ای پروردگار ما بیامرز مرا و مادر و پدر مرا و مسلمانان را روزیکه قایم شود حساب

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ • إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ

و مپندار خدا را بیخبر از آنچه میکنند ستمکاران جز این نیست که موقوف میدارد ایشانرا

تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

خیره شود در آن روز چشمها شتاب کنندگان سر خود بردارندگان باز نمیگردد بسوی

طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ • وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ

چشم ایشان و دلهای ایشان خالی است و بترسان مردمان را از روزیکه بیاید ایشانرا عذاب

فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ

پس گویند ظالمان ای پروردگار ما موقوف دار ما را تا میعادی نزدیک تا قبول کنیم خوالدن ترا

وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُم مِّن قَبْلُ مَا لَكُم مِّن زَوَالٍ

و پیروی کنیم رسولان را گفته شود با شما آیا قسم نمیخوردید پیش از این که نباشد شما را هیچ زوال

وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ

و ساکن شدید در منازل آنانکه ستم کردند بر خویش و واضح شد شما را که چگونه

فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِندَ اللَّهِ

کردیم با ایشان و بیان ساختیم برای شما داستانها و بتحقیق بد سگالیدند بد سگالیدن خویش و نزد خدا

مَكْرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ

علم بد سگالی ایشان و هست بد سگالی ایشان بدان مثابه که از جای رود بسبب آن کوهها پس مپندار خدا را

مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ

خلاف کننده وعده خود با رسولان خود هر آینه خدا غالب صاحب انتقام است روزی که بدل کرده شود زمین

غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ وَتَرَى

بغیر این زمین و بدل کرده شود آسمانها و ظاهر شوند بحضور خدای یگانه غالب و به بینی

الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ سَرَابِيلُهُم مِّن قَطِرَانٍ

گناهکاران را آن روز دست و پا بهم بسته در زنجیرها لباسهای ایشان از قطران باشد

وَتَغْشَىٰ وُجُوهَهُمُ النَّارُ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ

و بپوشد روی ایشان را آتش قطران تا جزا دهد خدا هر کسی را آنچه کرده است هر آینه خدا

سَرِيعُ الْحِسَابِ هَٰذَا بَلَاغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

زود حساب کننده است این قرآن خبر رسانیدن است مردمان را و تا بیم کرده شوند بآن و تا بدانند که جز این

إِلَٰهٌ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ

خدای یگانه است و تا پندپذیر شوند خداوندان عقل

سورة الحجر مكية وهي تسع وتسعون آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ رُّبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا

این آیتهای کتاب الهی و قرآن روشن است بسا وقت دوست دارند کافران

لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ذَرْهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِهِمُ الْأَمَلُ

کاش مسلمان بودندی بگذار ایشان را تا بخورند و بهره مند شوند و مشغول کند ایشان را امید دراز

فسوف

فسوف يعلمون ۝ وما اهلكنا من قرية الا ولها كتاب معلوم

پس خواهند دانست ۝ و هلاک نکردیم هیچ دیه را مگر که او را نوشته بود در زمانی مقرر

ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ۝ وقالوا يايها الذي

سبقت نمیکند هیچ گروهی از مدت موعود و باز پس نمی مانند ۝ و گفتند کافران ای کسی که

نزل عليه الذكر انك لمجنون ۝ لو ما تاتينا بالملئكة ان كنت

فرود آورده شده است بروی قران هر اینه تو دیوانه ۝ چرا نمی آری پیش ما فرشتگان را اگر هستی

من الصدقين ۝ ما ننزل الملئكة الا بالحق وما كانوا اذا

از راست گویان ۝ فرو نمی فرستیم فرشتگان را مگر بتدبیر محکم و نباشند آنگاه

منظرين ۝ انا نحن نزلنا الذكر وانا له لحفظون ۝ ولقد

مهلت داده شده ۝ هر اینه ما فرو فرستادیم قران را و هر اینه ما او را نگاهبانیم ۝ و هر اینه

ارسلنا من قبلك في شيع الاولين ۝ وما ياتيهم من رسول الا كانوا

پیغمبران را فرو فرستادیم پیش از تو در فرقهای پیشینیان ۝ و نمی آید بایشان هیچ فرستاده مگر بودند

به يستهزءون ۝ كذلك نسلكه في قلوب المجرمين ۝ لا يؤمنون

با او تمسخر کنان ۝ همچنین درمی آریم استهزا او را در دل گناهکاران ۝ که ایمان نیارند

به وقد خلت سنة الاولين ۝ ولو فتحنا عليهم بابا من السماء

بقرآن و هر اینه گذشت آئین پیشینیان ۝ و اگر بکشاییم برایشان دری از آسمان

فظلوا فيه يعرجون ۝ لقالوا انما سكرت ابصارنا بل نحن قوم

پس شوند با این صفت که در وی بالا بروند ۝ هر آینه گویند جز این نیست که بند کرده شده چشمهای ما را بلکه ما قوم هستیم

مسحورون ۝ ولقد جعلنا في السماء بروجا وزينها للنظرين

جادو زده ۝ و هر اینه پیدا کردیم در آسمان برجها و بیاراستیم برای بینندگان

وحفظنها من كل شيطن رجيم ۝ الا من استرق السمع

و نگاه داشتیم از هر شیطان رانده شده ۝ مگر آنکه بدزدی شنود

فاتبعه شهاب مبين ۝ والارض مددنها والقينا فيها رواسي

پس در پی وی افتد آتش آشکارا ۝ و زمین را گسترانیدیم و انداختیم در آنجا کوهها

وانبتنا فيها من كل شيء موزون ۝ وجعلنا لكم فيها معايش

و رویانیدیم در آنجا از هر جنس هر چیز سنجیده ۝ و ساختیم برای شما در آنجا اسباب معیشت

در لوح محفوظ

وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهٗ بِرٰزِقِيْنَ • وَاِنْ مِّنْ شَيْءٍ اِلَّا عِنْدَنَا خَزَآئِنُهٗ

و ساختیم برای شما آنکه نیستید اورا روزی دهنده و نیست هیچ چیز مگر نزدیک ما خزانهاء اوست

وَمَا نُنَزِّلُهٗ اِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ • وَاَرْسَلْنَا الرِّيٰحَ لَوَاقِحَ فَاَنْزَلْنَا

و فرود نمی آریم اورا مگر باندازه مقرر و فرستادیم بادها بار دار کننده ابرها پس فرود آوردیم

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَسْقَيْنٰكُمُوْهُ وَمَا اَنْتُمْ لَهٗ بِخٰزِنِيْنَ • وَاِنَّا لَنَحْنُ

از آسمان آبی پس نوشانیدیم شمارا آن آب و نیستید شما آنرا جمع کننده و هر اینه ما

نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَنَحْنُ الْوٰرِثُوْنَ • وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ

زنده میسازیم و میمیرانیم و ماییم وارث و هر اینه دانسته ایم پیشینیان را از شما

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ • وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ

و هر اینه دانسته ایم پسینان را و هر اینه پروردگار تو بر انگیزد ایشانرا هر اینه او استوار کار

عَلِيْمٌ • وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ •

داناست و هر اینه آفریدیم آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ • وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ

و جانرا پیدا کردیمش پیش ازین از آتش سوزان و یاد کن چون گفت پروردگار تو فرشتگانرا

اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ • فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ

هر اینه من آفریننده ام آدمی را از گل خشک از قسم لای سیاه بو گرفته پس چون راست کنم

وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ • فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ

و بدمم دروی روح خود را پس افتید پیش او سجده کنان پس سجده کردند فرشتگان

كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ • اِلَّا اِبْلِيْسَ اَبٰى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ • قَالَ

تمام ایشان همه یکجا مگر شیطان سر باز زد از آنکه باشد با سجده کنندگان گفت خدا

يَآ اِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ • قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ

ای ابلیس چه بود ترا در آنکه نباشی با سجده کنندگان گفت هرگز نیستم که سجده کنم

لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ • قَالَ فَاخْرُجْ

آدمی را که پیدا کرده تو اورا از گل خشک از قسم لای سیاه بوی گرفته گفت خدا بیرون رو

مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ • وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ • قَالَ

از بهشت هر اینه تو رانده شده و هر اینه بر تست لعنت تا روز قیامت گفت

رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَى يَوْمِ

ای پروردگار من مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته شوند مردگان گفت خدا پس هر آینه تو از مهلت داده شدگانی تا روز

الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝ قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

آن وقت مقرر گفت ای پروردگار من بسبب آنکه گمراه کردی مرا البته بیارایم معصیت را

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝ قَالَ هَٰذَا

و البته گمراه سازم ایشان را همه یکجا مگر بندگان تو از ایشان خالص کرده شده گفت خدا این اخلاص

صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا

راهی است راست که بر من میرسد هر آینه بندگان من نیست ترا بر ایشان غلبه لیکن

مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ

هرکسی باشد که پیروی تو کرد از گمراهان و هر آینه دوزخ وعده گاه ایشان است همه یکجا او را هفت در

لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

هر دری را از گمراهان حصه ایست جدا کرده شده هر آینه پرهیزگاران در بوستانها و چشمه ها باشند

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝ وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا

ایشان را گفته شود در آئید آنجا بسلامت ایمن شده و بیرون کشیم آنچه در سینهای ایشان باشد از کینه برادران

عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ

نشسته بر تختها رو بروی یکدیگر گشته نرسد بایشان رنجی و نیستند ایشان از آنجا بیرون کرده شده

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ

خبر ده بندگان مرا که منم آمرزنده مهربان و آنکه عذاب من همان عذاب

الْأَلِيمُ ۝ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا

درد دهنده است و خبر ده ایشان را از مهمانان ابراهیم چون در آمدند بروی پس سلام گفتند

قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ ۝ قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

ابراهیم گفت هر آینه ما از شما ترسانیم گفتند مترس هر آینه ما مژده میدهیم ترا بفرزندی دانا

قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ ۝ قَالُوا

گفت آیا بشارت دادید مرا با وجود آنکه رسیده است بمن پیری پس بچه چیز بشارت میدهید گفتند

بَشَّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ ۝ قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ

مژده دادیم ترا براستی پس مباش از نا امیدان گفت و کیست که نا امید شود از رحمت

رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ۝ قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالُوْٓا

پروردگار خود مگر گمراهان گفت پس چیست خبر شما ای فرستادگان گفتند

اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝ اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ

هر آینه ما فرستاده شده ایم بسوی گروهی گناهکار بجز کسان لوط هر آینه ما البته نجات دهنده ایم ایشان را همه

اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝ فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ

مگر زنش را مقرر کرده ایم که هر آینه وی از بازماندگانست پس وقتیکه آمدند بکسان لوط

الْمُرْسَلُوْنَ ۝ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝ قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا

فرستادگان گفت هر آینه شما گروهی ناآشنا اید گفتند بلکه آورده ایم پیش تو

كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝ وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ فَاَسْرِ

آنچه بودند در آن شبه میکردند یعنی عقوبت و آورده ایم پیش تو وعده راست و هر آینه ما راستگوییم پس ببر

بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ

کسان خود را پاره از شب و برو از پی ایشان و باید که پس نگرد از شما هیچکس

وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ۝ وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ

و بروید آنجا که فرموده شوید و رسانیدیم وحی بسوی وی این سخن که بیخ

هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ مُّصْبِحِيْنَ ۝ وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ

ایشان بریده شود چون بوقت صبح در آیند و آمدند اهل شهر خوشوقتی کنان

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ۝ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ

گفت لوط هر آینه ایشان مهمان من اند پس رسوا مکنید مرا و بترسید از خدا و خوار مکنید مرا

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ

گفتند آیا منع نکرده بودیم ترا از میزبانی غریبان گفت اینها دختران من اند اگر هستید

فٰعِلِيْنَ ۝ لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝ فَاَخَذَتْهُمُ

کنندگان کار را قسم بزندگانی تو که ایشان در گمراهی خویش سرگردان میبودند پس دریافت ایشان را

الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ۝ فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

آواز هولناک چون بوقت مشرق درآمدند پس ما گردانیدیم زبر آن شهر را زیر آن و بارانیدیم بر ایشان

حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ۝ وَاِنَّهَا

سنگی از گل محکم شده هر آینه درین قصه نشانهاست عبرت گیرندگان را و هر آینه آن شهر

لبسبيل مقيم ۝ إن في ذلك لآية للمؤمنين ۝ وإن كان

براهی هستند که دایم آمدورفت دارد هر آینه درین نشانه ایست مومنانرا و هر آینه بودند

أصحب الأيكة لظلمين ۝ فانتقمنا منهم وإنهما لبإمام مبين

اهل ایکه ستمکاران پس انتقام کشیدیم از ایشان و هر دو قوم لوط و ... براه آشکار

ولقد كذب أصحب الحجر المرسلين ۝ وءاتينهم ءايتنا فكانوا

و هر آینه دروغ گفتند ساکنان حجر پیغمبران را و رسانیدیم بایشان آیتهای خود پس شدند

عنها معرضين ۝ وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا ءامنين

ازان روگردانان و تراشیدندی ساختند از کوهها خانها ایمن شده

فأخذتهم الصيحة مصبحين ۝ فما أغنى عنهم ما كانوا

پس گرفت ایشانرا آواز سخت صباح کنان پس دفع نکرد از ایشان آنچه

يكسبون ۝ وما خلقنا السموت والأرض وما بينهما إلا بالحق

کسب میکردند و نیافریدیم آسمان و زمین و آنچه مابین اینهاست مگر بتدبیر درست

وإن الساعة لأتية فاصفح الصفح الجميل ۝ إن ربك هو

و هر آینه قیامت آمدنی است پس درگذر ... هر آینه پروردگار تو هم

الخلق العليم ۝ ولقد ءاتينك سبعا من المثاني والقرءان

آفریننده داناست و هر آینه دادیم ترا هفت آیت از آنچه در نماز خوانده میشود و قرآن

العظيم ۝ لا تمدن عينيك إلى ما متعنا به أزوجا منهم ولا تحزن

بزرگ باز مکن دو چشم خود را بسوی آنچه بهره‌مند ساخته ایم بآن جفتهارا از کافران ...

عليهم واخفض جناحك للمؤمنين ۝ وقل إني أنا النذير المبين

ازیشان و پست بکن بازو خود را یعنی تواضع کن برای مسلمانان و بگو هر آینه من بیم کننده آشکارا م

كما أنزلنا على المقتسمين ۝ الذين جعلوا القرءان عضين

فرود خواهیم آورد عذاب مانند آنچه فرود آورده بودیم بر قسمت کنندگان آنانکه ساختند کتاب الهی را پاره پاره

فوربك لنسئلنهم أجمعين ۝ عما كانوا يعملون ۝ فاصدع

پس سوگند به پروردگار تو سوال کنیم ایشانرا همه یکجا از آنچه میکردند پس آشکارا

بما تؤمر وأعرض عن المشركين ۝ إنا كفينك المستهزءين

آنچه فرموده میشوی و اعراض کن از مشرکان هر آینه ما بسنده ایم ترا از شر تمسخر کنندگان

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ • وَلَقَدْ
آنانکه مقرر میکنند بخدا معبود دیگرا پس زود بدانند و هرآینه

نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ • فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
ما میدانیم از حال تو که تنگ میشود سینهٔ تو بسبب آنچه میگویند پس بپاکی یاد کن پروردگار خود را

وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ • وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ •
و باش از سجده کنندگان و عبادت کن پروردگار خود را تا وقتیکه برسد بتو مرگ

سورة النحل مكية وهي مائة وثمانية وعشرون اٰيت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَتٰى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ •
آمد حکم خدا پس شتاب طلب مکنید آنرا پاکست خدا و بلند قدرست از آنچه شریک او مقرر میکنند

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ
فرود می آرد فرشتگان را بوحی بارادهٔ خود بر هرکه خواهد از بندگان خود

اَنْ اَنْذِرُوْٓا اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاتَّقُوْنِ • خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ
که بترسانید یا بنمائید که خدا میفرماید که نیست معبود مگر من پس بترسید از من آفرید آسمانها و

الْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ • خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ
زمین را ببند بدرست بلند قدرست از آنچه شریک مقرر میکنند آفرید آدمی را از منی

فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ • وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ
پس ناگهان وی ستیزنده آشکار است و چهارپایانرا آفرید برای شما در آنها پوشیدنیست

وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ • وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ
و منفعتها دیگرست و بعض آنها را میخورید و شمارا در آنها آبرویست چون وقت شام از صحرا باز می آرید

وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ • وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا
و چون بسوی صحرا میبرید و بر میدارند بارهای گران شمارا بسوی شهریکه هرگز نمیرسید بآن مگر

بِشِقِّ الْاَنْفُسِ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ • وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ
بمشقت جانها هر آینه پروردگار شما بخشاینده مهربانست و آفریدیم اسپانرا و استرانرا

والحمير

والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون وعلى الله

و خران را تا سوار شوید بران و برای آرایش و می آفریند آنچه نمیدانید ٢ و بر خدا است

قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهديكم اجمعين

راه میانه و بعض راهها کج است و اگر خواستی راه نمودی شمارا همه یکجا

هو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر

وی ست آنکه فرود آورد از آسمان آب را برای شما ازان آشامیدنی است و ازان آب سبزه

فيه تسيمون ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل و

[illegible] میچرانید میرویاند برای شما بآب زراعت و زیتون را و درختان خرما و

الاعناب ومن كل الثمرات ان في ذلك لاية لقوم

انگور و از هر جنس میوهای هر آینه درین نشانه است گروهی را

يتفكرون وسخر لكم اليل والنهار والشمس والقمر

که تفکر میکنند و مسخر کرد برای شما شب و روز و آفتاب و ماه را

والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك لايت لقوم يعقلون

و ستارگان مسخر اند بفرمان وی هر آینه درین نشانهاست گروهی را که درمی یابند

وما ذرا لكم في الارض مختلفا الوانه ان في ذلك لاية

و مسخر کرد آنچه آفرید برای شما در زمین گوناگون رنگهای او یعنی از انواع حیوان و نبات هر آینه درین

لقوم يذكرون وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه لحما

نشانه است گروهی را که پند میپذیرند و وی ست آنکه مسخر ساخت دریا را تا بخورید ازان گوشت

طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر

تازه یعنی ماهی و تا بیرون آرید ازان پیرایه که بپوشید آنرا و می بینی کشتیها را رونده

فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون والقى في

در دریا و مسخر کرد دریا را تا طلب معیشت کنید از فضل او و تا بود که شکر کنید و افکند در

الارض رواسي ان تميد بكم وانهرا وسبلا لعلكم تهتدون

زمین کوههای محکم برای احتراز از آنکه بجنباند شمارا و آفرید جویها و راهها تا بود که راه یابید

وعلمت وبالنجم هم يهتدون افمن يخلق كمن لا يخلق

و نشانها و بستارگان ایشان راه می یابند آیا کسی که می آفریند مانند کسیست که نمی آفریند

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ

آیا پند نمیگیرید واگر بشمارید نعمت خدا را احاطه نکنید آنرا هر آینه خدا

لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ

آمرزنده مهربانست و خدا میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکارا میکنید و آنانکه

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ۝ أَمْوَاتٌ

می پرستند کافران ایشان را بجز خدا نمی آفرینند چیزی را و خود ایشان آفریده میشوند مردگانند

غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ۝ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ

نه زندگان و نمیدانند کی برانگیخته خواهند شد معبود شما خدای یگانه است

فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكِرَةٌ وَهُمْ

پس آنانکه معتقد نمیشوند بآخرت دلهای ایشان ناشناسست و ایشان

مُسْتَكْبِرُونَ ۝ لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

سرکش اند بی شبهه است خدا میداند آنچه پنهان میدارند و آنچه آشکار میکنند

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ

هر آینه او دوست ندارد سرکشان را و چون گفته شود ایشانرا چیست آنچه فرو فرستاده است پروردگار شما

قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

گویند افسانهای پیشینیانست تا ایشان بردارند بار گناه خویش بتمام روز قیامت

وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ

و بردارند نیز بعض بار گناه آنانکه گمراه میسازند ایشانرا بغیر دانش آگاه شو بدست آنچه برمیدارند

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَتَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ

هر آینه بد اندیشی کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس بیامد خدا یعنی فرمان خدا به بنیاد عمارت ایشان از جانب بنیاد

فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

پس افتاد برایشان سقف از بالای ایشان و آمد بدیشان عذاب از آن جهت

لَا يَشْعُرُونَ ۝ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ

که نمیدانستند باز روز قیامت رسوا کند ایشانرا و گوید کجا اند آن شریکان من

الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ

که مخالفت میکردید در حق ایشان گویند اهل علم هر آینه

الخزي

الخزي اليوم والسوء على الكفرين الذين تتوفيهم الملئكة
رسوائی امروز و بدی بر کافران است آنانکه قبض میکنند ارواح ایشان را فرشتگان

ظالمي أنفسهم فألقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى إن الله
حالانکه ستمکار بودند بر خویشتن پس اظهار کنند آن کافران انقیاد را که ما هرگز نمیکردیم هیچ عمل بد آری هر آینه خدا

عليم بما كنتم تعملون فادخلوا ابواب جهنم خلدين
داناست بآنچه میکردید پس در آئید بدروازه دوزخ جاویدان

فيها فلبئس مثوى المتكبرين وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل
آنجا پس بد است جای سرکشان دوزخ و گفته شود متقیان را چیست آنچه فرو فرستاده

ربكم قالوا خيرا للذين أحسنوا في هذه الدنيا حسنة
پروردگار شما گفتند فرو فرستاده بهترین سخن مر آنانرا که نیکوکاری کردند درین سرای حالت نیکست

ولدار الاخرة خير ولنعم دار المتقين جنت عدن
و هر آینه سرای آخرت بهتر است و نیکو سرای متقیان آخرت بوستانها همیشه ماندن

يدخلونها تجري من تحتها الأنهر لهم فيها ما يشاءون
در آیند آنجا میرود زیر آن جویها وایشانرا آنجا هرچه خواهند

كذلك يجزي الله المتقين الذين تتوفيهم الملئكة
همچنین جزا دهد خدا متقیان را آنانکه قبض میکنند ارواح ایشان را فرشتگان حالانکه

طيبين يقولون سلم عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون
پاک باشند میگویند فرشتگان سلام بر شما باد در آئید به بهشت جزای آنچه میکردید

هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملئكة أو يأتي أمر ربك كذلك
انتظار نمیکنند کافران الا آنکه بیاید برایشان فرشتگان یا بیاید فرمان پروردگار تو بعذاب

فعل الذين من قبلهم وما ظلمهم الله ولكن كانوا أنفسهم
همچنین کردند آنانکه پیش از ایشان بودند و ستم نکرد برایشان خدا ولیکن بر خویشتن

يظلمون فأصابهم سيات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به
ستم میکردند پس رسید بایشان جزای گناهان از اعمال ایشان و فرود آمد بایشان آنچه

يستهزءون وقال الذين أشركوا لو شاء الله ما عبدنا من دونه
استهزا میکردند و گفتند مشرکان اگر خواستی خدا نمی پرستیدیم بجز وی

٤٦

مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ كَذَٰلِكَ

هیچ چیز را نه ما و نه پدران ما و حرام نمیداشتیم بغیر فرمان وی هیچ چیز را همچنین

فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِينُ وَلَقَدْ

کردند آنانکه پیش از ایشان بودند پس نیست بر پیغمبران بجز خبر رسانیدن آشکارا و هر آینه

بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

فرستادیم در هر گروهی پیغمبری را که عبادت خدا کنید و احتراز کنید از بتان

فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ فَسِيرُوا

پس از ایشان کسی بود که راه نمود خدا و از ایشان کسی بود که ثابت شد بروی گمراهی پس سیر کنید

فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ إِن تَحْرِصْ

در زمین پس بنگرید چگونه شد آخر کار دروغ دارندگان اگر کوشش کنی

عَلَىٰ هُدٰىهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ وَمَا لَهُم مِّن نَّٰصِرِينَ

بر هدایت ایشان چه سود پس بدرستیکه خدا راه نمی نماید آنرا که گمراه میسازد و نیست ایشان را هیچ یاری دهندگان

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا

و قسم خوردند بخدا محکم ترین سوگندهای خود که برنه انگیزد خدا مرده را آری برانگیزد وعده

عَلَيْهِ حَقًّا وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي

درست لازم شده بروی و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند آری برانگیزد تا بیان کند برای ایشان آنچه

يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كٰذِبِينَ

اختلاف میکنند در آن و تا بدانند کافران که ایشان دروغگو بودند

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنٰهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ

جز این نیست که فرمان ما برای چیزی چون خواهیم آفرینش او مگوییم او را بشو پس بشود

وَالَّذِينَ هٰجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا

و آنانکه ترک دیار خود کردند برای خدا بعد از آنکه ستم کرده شد بر ایشان البته جای دهیم ایشان را در دنیا

حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الَّذِينَ

سرای نیک و هر آینه مزد آخرت بزرگتر است اگر میدانستند آنانکه

صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ إِلَّا

صبر کردند و به پروردگار خویش توکل مینمایند و نفرستاده ایم پیش از تو مگر

النصف

رجالا

رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

مردانی را که وحی میفرستادیم بسوی ایشان پس سوال کنید از اهل کتاب اگر شما نمیدانید فرستادیم ایشان را

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ

بدلایل و کتابها و فرود آوردیم بسوی تو کتاب تا بیان کنی برای مردمان آنچه فرود آورده شد

إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ أَنْ يَخْسِفَ اللّٰهُ

بسوی ایشان و تا بود که ایشان تفکر کنند آیا ایمن شده آنانکه اندیشیدند تدبیرهای بد که فرو برد خدا

بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ أَوْ

ایشان را بزمین یا بیاید بایشان عذاب از آنجا که نمیدانند یا

يَأْخُذَهُمْ فِي تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَىٰ تَخَوُّفٍ

بگیرد ایشان را در آمد شد ایشان پس نیستند ایشان عاجز کننده یا بگیرد ایشان را بعد ترسیدن

فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ

پس هر آینه پروردگار شما لطف کننده بخشاینده است آیا ندیده اند بسوی آنچه پیدا کرده خدا از هر چیز

يَتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلّٰهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

میگردد سایهای او از جانب راست و از جانب چپ سجده کنان برای خدا خوار شده

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلٰئِكَةُ

و مر خدا را سجده میکند آنچه در آسمان هست و آنچه در زمین هست از قسم جنبنده و فرشتگان سجده

وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ

میکنند و ایشان تکبر نمیکنند میترسند از پروردگار خود غالب شده بالای ایشان و میکنند

مَا يُؤْمَرُونَ وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ

آنچه فرموده میشوند و گفت خدا مگیرید دو معبود جز این نیست که وی

إِلٰهٌ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

معبود یگانه است پس از من بترسید و مر او راست آنچه در آسمانها و زمین است

وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُونَ وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ

و مر او راست عبادت لازم شده آیا از غیر خدا میترسید و آنچه با شماست از نعمت

فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْئَرُونَ ثُمَّ إِذَا

از جانب خداست باز چون برسد بشما سختی پس بسوی او نالید باز چون

كشف الضر عنكم اذا فريق منكم بربهم يشركون ليكفروا

برداشت سختی را از شما ناگهان فریقی از شما به پروردگار خود شریک مقرر میکنند تا کافر شوند

بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ويجعلون لما لا يعلمون

بآنچه دادیم ایشانرا پس بهره مند شوید پس خواهید دانست و مقرر کردند برای چیزیکه نمیدانند

نصيبا مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون و

نصیبی از آنچه روزی دادیم ایشانرا بخدا البته پرسیده خواهید شد از آنچه افترا میکردید و

يجعلون لله البنات سبحانه ولهم ما يشتهون واذا بشر

مقرر میکنند برای خدا دختران را پاک است او و مقرر میکنند برای خویش آنچه رغبت کنند و اگر مژده داده شود

احدهم بالانثى ظل وجهه مسودا وهو كظيم يتوارى

یکی از ایشانرا بولد دختر روی سیاه گردد و او پر از اندوه باشد پنهان شود

من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه على هون ام يدسه

از قوم بسبب ناخوشی آنچه مژده داده شد بوی آیا نگاه دارد او را با خواری یا در آرد

في التراب الا ساء ما يحكمون للذين لا يؤمنون بالاخرة

در خاک آگاه شوید که بد است آنچه حکم میکنند آنانرا که معتقد نمیشوند بآخرت

مثل السوء ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم ولو

صفت بد است و خدا راست صفت بلند و او غالب با حکمت است و اگر

يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن

گرفتار کند خدا مردمانرا بسبب ستم ایشان نگذارد بر زمین هیچ جنبنده و لیکن

يؤخرهم الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة

موقوف میدارد ایشانرا تا وقت مقرر پس چون برسد آن وقت مقرر ایشان باز نمانند ساعتی

ولا يستقدمون ويجعلون لله ما يكرهون وتصف

و نه پیش روند و مقرر میکنند برای خدا آنچه ناپسند میدارند یعنی دختر را و بیان میکند

السنتهم الكذب ان لهم الحسنى لا جرم ان لهم النار وانهم

زبان ایشان سخن دروغ را که ایشانرا باشد نیکویی … هر آینه ایشانرا باشد آتش و …

مفرطون تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك فزين لهم

پیش فرستادگان بد بود بخدا قسم هر آینه پیغمبران فرستادیم بسوی امتانی که پیش از تو بودند پس آراسته کرد برای ایشان

الشيطن

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

شیطان کردار ایشان پس همون یار ایشان است امروز و ایشان راست عذاب دردناک

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوْا

و فرو نیاوردیم بر تو کتاب مگر تا بیان کنی برای ایشان آنچه در آن اختلاف

فِيْهِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ

کردند و برای راه نمودن و بخشایش گروهی را که می گروند و خدا فرود آورد از آسمان

مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ

آب را پس زنده ساخت بآن زمین را بعد مرگ آن هر آینه درین نشانه است گروهی را که می شنوند

وَاِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْ

و هر آینه شما را در چهارپایان پند است می نوشانیم شما را از آنچه در شکم وی است از

بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ وَمِنْ ثَمَرٰتِ

میان سرگین و خون شیر پاک گوارا آشامندگان را و از میوه های

النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا

درختان خرما و درختان انگور می گیرید ازان نشه آرنده و روزی نیکو

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ

هر آینه درین نشانه است گروهی را که دانش می یابند و الهام فرستاد پروردگار تو بسوی زنبور

اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ

که بساز خانه از کوهها و از درختان و از آنچه مردمان بنا میکنند

ثُمَّ كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِيْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا يَخْرُجُ

باز بخور از هر جنس میوه پس برو در راههای پروردگار خویش رام شده بیرون می آید

مِنْ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ اِنَّ

از شکم این زنبوران آشامیدنی گوناگون رنگهای آن در آن شفاست مردمان را هر آینه

فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ

درین نشانه است گروهی را که تفکر میکنند و خدا آفرید شما را باز

يَتَوَفّٰىكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ

بمیراند شما را و از شما کسی هست که عاید کرده میشود بسوی ارذل عمر تا نداند آن بعد چیزی بعد دانستن

شيئا ان الله عليم قدير و الله فضل بعضكم على بعض في

چيزي را هر اينه خداي داناست تواناست و خدا فضل داد بعض شما را بر بعض در

الرزق فما الذين فضلوا برادي رزقهم على ما ملكت

روزي پس نيستند آنانكه افزوني داده شدند عايد كنندگان روزي خود بر مملوكان

ايمانهم فهم فيه سواء افبنعمة الله يجحدون و الله جعل

خود تا همه ايشان در روزي برابر باشند آيا بنعمت خدا انكار مينمايند و خدا آفريد

لكم من انفسكم ازواجا و جعل لكم من ازواجكم بنين

براي شما از جنس شما زنان را و آفريد براي شما از زنان شما پسران

و حفدة و رزقكم من الطيبت افبالباطل يؤمنون و بنعمت

و نبيرگان را و روزي داد شما را از پاكيزه ها آيا بباطل معتقد ميشوند و بنعمت

الله هم يكفرون و يعبدون من دون الله ما لا يملك

خداي ايشان ناسپاسي مينمايند و مي پرستند بجز خدا كسي را كه نميتوانند

لهم رزقا من السموت و الارض شيئا و لا يستطيعون

براي ايشان چيزي روزي دادن از آسمانها و زمين چيزي از توانائي و قادر نميشوند

فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم و انتم لا تعلمون

پس بيان مكنيد براي خدا داستانها هر اينه خدا ميداند و شما نميدانيد

ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء و

بيان كرد خدا داستاني بنده مملوكي كه توانائي ندارد بر هيچ چيز و

من رزقنه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا و جهرا

كسي كه داديمش از نزد خود روزي نيك پس وي خرج ميكند از آن روزي پنهان و آشكارا

هل يستوون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون و ضرب الله

آيا برابر ميشوند همه ستايش خدا راست بلكه اكثر ايشان نميدانند و بيان كرد خدا

مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر على شيء و هو كل على

داستاني دو مرد يكي از ايشان گنگ است قدرت ندارد بر چيزي و او گران است بر

موليه اينما يوجهه لا يات بخير هل يستوي هو و من

خواجه خود بر كجا فرستدش نيارد از آنجا هيچ نيكي آيا برابر است اين شخص و كسي كه

يامر بالعدل وهو على صراط مستقيم ۝ ولله غيب السموات

میفرماید مردمان را بعدل و خود بر راه راست است و خدا راست علم پنهان آسمانها

والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر او هو اقرب ان

و زمین و نیست کار قیامت یعنی نزدیکی قیامت او مگر مانند چشم زدن یا آن نزدیکتر است بدرستیکه

الله على كل شيء قدير ۝ والله اخرجكم من بطون امهتكم

خدا بر همه چیز تواناست و خدا بیرون آورد شما را از شکم مادران شما

لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة

نمیدانستید چیزی را و پیدا ساخت برای شما شنوائی و چشمها و دلها

لعلكم تشكرون ۝ الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء

تا بود که شکر کنید آیا ندیدند بسوی مرغان رام شده در هوای آسمان

ما يمسكهن الا الله ان في ذلك لايت لقوم يؤمنون ۝ والله

نگاه نمیدارد ایشان را مگر خدا بدرستیکه درین نشانهاست گروهی را که ایمان می آرند و خدا

جعل لكم من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود الانعام بيوتا

ساخت برای شما از خانهای شما جای سکونت و ساخت برای شما از پوست چهارپایان خانهها

تستخفونها يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن اصوافها و

سبک می یابید آنرا روز سفر خود و روز اقامت خود و ساخت از پشمها و

اوبارها واشعارها اثاثا ومتاعا الى حين ۝ والله جعل لكم

وبرها و مویها اسباب خانه و بهره مندی تا وقت مقرر و خدا پیدا ساخت برای شما

مما خلق ظللا وجعل لكم من الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل

از مخلوقات خود سایها و پیدا کرد برای شما از کوهها غارها و ساخت برای شما جامها

تقيكم الحر وسرابيل تقيكم باسكم كذلك يتم نعمته

که نگاهدارد شما را از گرما و جامهای که نگاهدارد شما را از ضرر جنگ همچنین تمام میکند نعمت خود را

عليكم لعلكم تسلمون ۝ فان تولوا فانما عليك البلغ المبين

بر شما تا بود که انقیاد شوید پس اگر اعراض کنند جز این نیست که بر تو پیغام رسانیدن آشکارا

يعرفون نعمت الله ثم ينكرونها واكثرهم الكفرون

میشناسند نعمت خدا را باز انکار آن میکنند و بیشترین ایشان کافران اند

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِن كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ

كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝ وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ أَشْرَكُوا

شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوا

مِن دُونِكَ فَأَلْقَوْا إِلَيْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ وَأَلْقَوْا

إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ

بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۝ وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم

مِّنْ أَنفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ

از قبیله ایشان و بیاریم ترا گواهی برین کافران و فرو آوردیم برتو

الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

کتاب برای بیان کردن هر چیز و برای راه نمودن و بخشایش و مژده دادن مسلمانان

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ

بدرستیکه خدا میفرماید بانصاف و نیکوکاری و عطا کردن خویشاوندان و منع میکند

عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝ وَ

از بی حیائی و کار ناپسندیده و تعدی پند میدهد شما را تا بوده که شما پند پذیر شوید

أَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ

وفا کنید بعهد خدا چون عهد بندید و مشکنید سوگندها را بعد

توکیدها

این آیت جامع خیر و شر هیچ خیری نیست الا که مندرج است در اقسام مامورات او و هیچ شری نباشد الا که اندراج دارد در منهیات او و از جهت آنکه موعظه الیست جامع جمیع خطبها در روز جمعه در آخر هر خطبه میخوانند و این آیة چون ولید بشنید گفت و ما هو بقول البشر و ابوجهل بعد از استماع این آیة گفت بدرستیکه خدای محمد بمکارم اخلاق تشریف مایید و علما را در بیان این مامورات و منهیات سخن بسیارست گویند عدل کلمه شهادتست یا خلع انداد یا طاعت در سر و جهر یا انصاف یا ادای فرایض یا تسویه دل بحقوق حق یا حکم بحق و احسان بذل و انعامست یا عفو از جرایم یا صبر بر امر و نهی یا اداء نوافل و یا نیکی فرمودن در عوض بدی یا اخلاص در عمل یا مشاهده در عبادت یا ایثار بر غیر یا دوست داشتن برای دیگران آنچه برای خود دوست میدارد و کاره شمردن برای غیر آنچه برای نفس خود کاره شمارد و ایتاء ذی القربی صله رحمست و نیکوئی کردن با ایشان بدانچه فاضل باشد از معیشت او و اگر درویش است فضل و عیش ندارد یاری دهد ایشانرا در مهمات ایشان بتن خود و اگر ضعیف و عاجزست و آن نیز نمیتواند دعا کند درباره ایشان و فحشاء زناست یا آنچه پوشیده کنند از عمل زشت یا بخل یا استهانت شریعت یا افراط در گناه یا آنچه حدی در شرع بران مترتب است یا مخالفت میان قول و فعل و منکر شرکست یا آنچه عقل آنرا منکر بود یا آنچه در شرع وجهی نداشته باشد یا آنچه بران وعیدی من عند الله مقرر بود یا آنچه خدا ایرا بخشم آرد یا اصرار بر گناه و بغی ظلمست یا کبر یا تعظیم و تطاول بی سببی یا تجسس عیوب مردمان یا غیبت ایشان یا طعن بر مومنان یا طعن بر مومنان الی یا تجاوز از حق بباطل در بحر الحقایق فرموده که عدل آنست که هرچه بتو داده اند از آلات جسمانی و قوی روحانی و علوم و اموال همه را در طلب حق صرف کنی که صرف آنها در طلب غیر او ظلمست و احسان آنکه از هر نوع نیکوئی که توانی قولا و فعلا با خلق بجا آری و ایتاء ذی القربی آنکه با خویشان نیکی کنی و نزدیکتر از همه بتو نفس تست او را از مهالک بلا بازداری و فحشا هر چیزیست که ترا از یاد خدا بازدارد و منکر آنکه ضلال و بدعت برو مترتب بود و بغی صورة صفات نفسانیست

و آنرا بوقت ریاضت بباید شکست تا قواعد سلوک درستی یابد زیرا که بحکم اعدا عدوک بدترین
دشمنان نفس است شعر این سگ نفس شوم بدکاره که همه آغوش تست همواره بدترین قاصد تست
جان ترا میخورد و مغز استخوان ترا پیش از آن کو ترا به بند در جست محکمش بند کن که دشمن تست

تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللّٰهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا

محکم ساختن آنها و هرآینه ساخته اید خدا را بر خویش نگاهبان ٣ هرآینه خدا میداند آنچه

تَفْعَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ

میکنید و مباشید مانند زنی که گسست رشته خود را بعد از استواری

أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى

پاره پاره میسازید سوگندهای خویش را مکر در میان خود تا افزون تر شود گروهی از گروهی

مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللّٰهُ بِهِ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ مَا كُنْتُمْ

زیاده است از دیگری جز این نیست که می آزماید خدا شما را بآن و هرآینه بیان کند برای شما روز قیامت آنچه

فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنْ

در آن اختلاف می نمودید و اگر خواستی خدا ساختی شما را یک گروه و لیکن

يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْئَلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

گمراه میکند هرکرا خواهد و راه مینماید هرکرا خواهد و البته پرسیده خواهید شد از آنچه میکردید

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا

و مسازید سوگندهای خود را دغا و مکر در میان خویش که لغزد قدم بعد استواری آن

وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و بچشید عقوبت بسبب بازداشتن خود را از راه خدا و شما راست عذاب بزرگ

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ

و مخرید به عهد خدای بهای اندک بدرستیکه آنچه نزدیک خدای است آن بهتر است مر شما را

إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ

اگر هستید که بدانید آنچه نزدیک شماست فانی شود و آنچه نزدیک خداست پاینده و بدهیم

الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ

صابران را مزد ایشان بحسب نیکوترین آنچه میکردند هرکه عمل نیک کرد

ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

مرد باشد یا زن و او مسلمان است هرآینه زنده کنیمش بزندگانی پاک و دهیم ایشان را مزد

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ

بحسب نیکوترین آنچه میکردند پس وقتی که خواهی قرآن خواندن

فاستعذ بالله من الشيطن الرجيم انه ليس له سلطن على الذين

ءامنوا وعلى ربهم يتوكلون انما سلطنه على الذين يتولونه

والذين هم به مشركون واذا بدلنا اية مكان ءاية والله

اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتر بل اكثرهم لا يعلمون

قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت الذين ءامنوا

وهدى وبشرى للمسلمين ولقد نعلم انهم يقولون انما

يعلمه بشر لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان

عربي مبين ان الذين لا يؤمنون بايت الله لا يهديهم الله

ولهم عذاب اليم انما يفترى الكذب الذين لا يؤمنون

بايت الله واولئك هم الكذبون من كفر بالله من بعد

ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح

بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب عظيم

ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الاخرة وان الله

این خشم بسبب آنست که ایشان دوست داشتند زندگانی دنیا را بر نعیم آخرت و بسبب آنست که خدا

لا يهدي

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِينَ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ

راه نمی نماید گروه کافران را این اند آنجماعه که مهر نهاده است خدا بر دل ایشان

وَسَمْعِهِمْ وَأَبْصٰرِهِمْ وَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُونَ لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي

و بر گوشهای ایشان و دیدهای ایشان و ایشان اند بیخبران شک نیست در آنکه ایشان اند در

الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هٰجَرُوا مِنْ بَعْدِ

آخرت زیانکاران باز پروردگار تو آنانرا که هجرت کردند بعد از آنکه

مَا فُتِنُوا ثُمَّ جٰهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ

عقوبت کرده شدند باز جهاد کردند و صبر نمودند هرآینه پروردگار تو بعد ازین آمرزگار

رَحِيمٌ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجٰدِلُ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ

مهربانست آنروز که بیاید هر شخصی جدال کنان از طرف ذات خود و تمام داده شود هر

نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ

شخص را جزای آنچه کرده است و ایشان ستم کرده نشوند و بیان کرد خدا داستانی دیهی که بود

اٰمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

ایمن آرامیده می آمد باو روزی او بکشادگی از هر جای پس ناسپاسی کرد

بِأَنْعُمِ اللّٰهِ فَأَذٰقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا

بنعمتهای خدا پس چشانید خدا اورا پوشش گرسنگی و ترس بسبب آنچه

يَصْنَعُونَ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ

میکردند و هرآینه آمد پیش ایشان پیغمبر از جنس ایشان پس دروغ داشتند پس گرفت ایشانرا

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُونَ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا

عقوبت و ایشان ستمکار بودند پس بخورید از آنچه خدا روزی داد شمارا حلال پاکیزه

وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ

و شکر کنید بر نعمت خدا اگر اورا میپرستید جز این نیست حرام ساخته است بر شما

الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَآ أُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ

مردار را و خون روان و گوشت خوک را و آنچه ذکر کرده شد نام غیر خدا بر ذبح وی پس هر که بیچاره شد

غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ

نه ستم کرده و نه از حد گذشته پس خدا آمرزگار مهربانست و مگوئید چیزیرا که بیان میکند

یعنی خدا آمرزنده است گناه مضطر را و مهربانست بروی

السنتكم الكذب هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله

زبان شما بدروغ آن حلالست واین حرامست تا افترا کنید برخدا

الكذب ان الذين يفترون على الله الكذب لا يفلحون

دروغ را هرآینه آنانکه افترا کنند برخدا دروغ را رستگار نمیشوند

متاع قليل ولهم عذاب اليم وعلى الذين هادوا حرمنا

ما قصصنا عليك من قبل وما ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم

يظلمون ثم ان ربك للذين عملوا السوء بجهالة ثم تابوا

ستم میکردند باز هرآینه پروردگار تو آنانرا که کار بد کردند بنادانی باز توبه کردند

من بعد ذلك واصلحوا ان ربك من بعدها لغفور رحيم

بعد ازان و شایسته کار شدند هرآینه پروردگار تو از پس توبه آمرزنده مهربانست

ان ابرهيم كان امة قانتا لله حنيفا ولم يك من المشركين

هرآینه ابراهیم بود بزرگواری عبادت کننده برای خدا حنیفی کیش و نبود از مشرکان

شاكرا لانعمه اجتبيه وهديه الى صراط مستقيم وءاتينه

سپاس دارنده نعمتهای خدا را برگزیدش خدا و دلالت نمودش راه راست و عطا کردیم

في الدنيا حسنة وانه في الاخرة لمن الصلحين ثم اوحينا

درین سرای نعمت و هرآینه او در آخرت از شایسته حالانست بعد ازان وحی فرستادیم

اليك ان اتبع ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين

بسوی تو که پیروی کن کیش ابراهیم را حنیف شده و نبود از مشرکان

انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم

جز این نیست که لازم کرده شد تعظیم شنبه بر آنانکه اختلاف کردند دران و هرآینه پروردگار تو حکم کند

بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ادع الى سبيل

در میان ایشان روز قیامت در آنچه دران اختلاف میکردند دعوت کن بسوی راه

ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي

پروردگار خویش بدانش و پند نیک و مناظره کن با ایشان بطریقی که وی

احسن

147

قصه معراج شریف

اکثر علما برانند که معراج در سال دوازدهم از مبعث بوده و در ماه او اختلاف کرده اند و اشهر شب بیست و هفتم است از رجب و رفتن آنحضرت از مکه به بیت المقدس
بنص قرآن ثابت شده و منکر آن کافرست و عروج بر آسمانها و وصول بمرتبه قرب باحادیث صحیحه مشهوره که قریبست بحد تواتر ثابت گشته و هر که انکار آن کند
ضال و مبتدع باشد و معتقد اکثر اهل اسلام آنست که عروج آنحضرت بجسد و روح بوده ما و در بیداری واقع شده و آنانکه درین قصه نقل جسد را مانع
دانند از صعود ارباب بدعت اند و منکر قدرت آنکه سرشت تنش از جانست بود سیر عرش بتن آسان بود و دران شب جبرئیل علیه السلام با جوقی از ملایکه
آمده و آنحضرت را از حجره ام هانی رضی الله عنها بمسجد الحرام برده و بعد از شق صدر و غسل قلبش بر براق سوار ساخته و باندک فرصتی به بیت المقدس رسانید و روایة
صحیح آنست که حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم در بیت المقدس انبیا و ملایکه را دید و ایشانرا امامت کرد از صخره بمعراج برآمد بر براق یا بر پر جبرئیل علیه السلام
و در آسمان اول آدم و در دویم عیسی و یحیی و در سیوم یوسف و در چهارم ادریس و در پنجم هارون و در ششم موسی و در هفتم ابراهیم علیهم السلام را دید
و بر ایشان سلام کرد جواب بر سبیل اکرام شنید و سدرة المنتهی و بیت المعمور و جوی کوثر و نهر الرحمة بنظر وی در آمد و جبرئیل نزدیک حجاب از مواقف او
باز ایستاد و گفت لو دنوت انملة لاحترقت و از انجا تنها حجاب نور و ظلمت قطع کرده بمحلی رسیده که براق نیز از رفتن فرو ماند پس بر رفرف سوار گشت
بپای عرش رسید و هزار نوبت از حضرت عزت خطاب ادن منی شنید و در هر نوبت آنحضرت را ترقی دیگر دست داد تا قدم بر سریر دنی نهاد
از انجا بر منظر فتدلی جلوه کرد پس بخلوت خاص فکان قاب قوسین او ادنی در آمده اسرار فاوحی الی عبده ما اوحی استماع فرمود
کلام سرمدی بی نقل بشنید خداوند جهانرا بی جهت دید بدید آنچه از حد دیدن برون بود مپرس از ما ز کیفیت که چون بود و بنقل صحیح ثابت شده

تحفه التحیات و داخل کردن امت مرحومه را در سلام خود ایشان

که آنحضرت ثنای الهی بکلمات التحیات لله والصلوات والطیبات بجا آورده و باکرام السلام علیک ایها النبی و رحمة الله و برکاته مخاطب گشت

تشریف این سلام امت خود را داخل ساخت که السلام علینا وعلی عباد الله الصالحین ه چو کرده وعده‌ها لطف در گوش ۰ نکرده امت خود را فراموش ۰
حین مراجعت بهشت و درجات آن و دوزخ و درکات آن بنظر او درآوردند و هدیه نماز برای امت مرحومه اش تعین کردند و به بیت المقدس بازآمد
متوجه مکه شد و کاروانهای قریش را دید و مدت این سفر ۳ ساعت و بقولی چهار ساعت بوده ه راه زاند از ده بیرون رفته بود ۰ بی نقوان بر دکه چون رفته بود ۰
عقل درین واقعه حاشا کند ۰ عشق نه حاشا که تماشا کند ۰ آورده اند که بامداد همین شب قصه معراج تقریر فرمود مومنان تصدیق نمودند و کفار استبعاد
تعظیم نموده نشانهای بیت المقدس پرسیدند و آن مسجد پیش نظر وی متمثل گشت از هرچه طلبیدند نشان بازداد و از کاروان خود خبر جستند بصریح
بیان آن گفت و آنرا که مدد توفیق نبود در انکار و تکذیب افزود القصه حق سبحانه آنحضرت را بمعراج برد تا آیتهاء ملک و ملکوت ببیند و دیگر آنکه تکذیب
و تصدیق منکر و مقر ظاهر گردد ۱۲ حسینی ملخصاً

أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ
نیک است هر آینه پروردگار تو دانا تر است بکسی که گمراه شد از راه او و او دانا تر است براه یابان

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ
و اگر مکافات کنید پس مکافات کنید بمثل آنچه با شما معامله کرده و اگر صبر کنید آن صبر

خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
بهتر است صابران را و شکیبایی کن و نیست شکیبایی تو مگر بتوفیق خدا و اندوه مخور بر ایشان

وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ
و مباش در تنگدلی از آنچه بد اندیشی میکنند هر آینه خدا با پرهیزگاران است و آنانکه

سورة بني اسرائيل مكية هُمْ مُحْسِنُونَ وهي مائة واحدى عشرة آية
ایشان نیکوکارانند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى
پاک است آنکه ببرد بنده خود را شب از مسجد حرام بسوی

الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ
مسجد اقصا که برکت نهادیم گرداگرد آن تا بنماییمش بعض نشانهای خود هر آینه او

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى
یعنی خدا شنوا بیناست و دادیم موسی را کتاب و ساختیمش هدایت

لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ذُرِّيَّةَ مَنْ
بنی اسرائیل را گفتیم آنکه فرا مگیرید بجز من کارسازی ای فرزندان کسی

حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي
که برداشتیم ایشان را با نوح در کشتی هر آینه وی بود بنده سپاسدار و وحی فرستادیم بسوی بنی اسرائیل

الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا
در توریة که البته فساد خواهید کرد در زمین دو بار و البته طغیان خواهید کرد طغیان بزرگ

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ
پس چون بیاید وعده نخستین بار از آن دو بفرستیم بر شما بندگان که ما را هستند خداوندان کارزار سخت

فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝ ثُمَّ رَدَدْنَا

پس درآیند میان خانها یعنی برای قتل و نهب و هست وعده خدا کردنی باز دهیم

لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُم بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ

شما را غلبه بر ایشان و مدد دهیم شما را اموال و فرزندان و ساختیم شما را

أَكْثَرَ نَفِيرًا ۝ إِنْ أَحْسَنتُمْ أَحْسَنتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا

بیشتر باعتبار لشکر ۳ اگر نیکوکاری کنید نیکوکاری کرده باشید برای جانهای خویش و اگر بدکاری کنید

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا

پس چون بیاید وعده دیگر بار تا ناخوش سازند روی شما را و تا درآیند

الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ۝ عَسَىٰ

مسجد چنانکه درآمده بودند روی اول بار و تا ازبیا بکنند بر هر چه غالب شوند … شاید

رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُدتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

که پروردگار شما آنکه رحم کند بر شما و اگر رجوع کنید بنافرمانی و ساختیم دوزخ را برای کافران

حَصِيرًا ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ

زندانی هر آینه این قرآن راه نماید بخصلتی که او درست ترست و مژده میدهد

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝

آن مسلمانان را که کارهای شایسته میکنند تا آنکه ایشان را باشد مزد بزرگ

وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

و خبر میدهد که آنانکه ایمان نمی آورند بآخرت آماده کرده ایم برای ایشان عذاب دردناک

وَيَدْعُ الْإِنسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنسَانُ

و دعا میکند آدمی به بدی در حالت … مانند دعا او به نیکوئی و هست آدمی

عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَ

شتابکار و ساختیم شب و روز را دو نشانه پس بی نور ساختیم نشانه شب را …

جَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَ

و ساختیم نشانه روز را سبب دیدن اشیا تا طلب کنید فضل را از پروردگار خود و

لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

تا بدانید شمار سالها را و بدانید حساب را و هر چیز را بیان کردیم بتفصیل

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِيْ عُنُقِهٖ وَنُخْرِجُ لَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
و به هر آدمی متصل ساختیم نامهٔ عمل او را آبسته در گردن او و بیرون آریم برای او روز قیامت
كِتٰبًا يَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ۞ اِقْرَاْ كِتٰبَكَ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ
نامه که ببیند آنرا باز کشاده گوییم بخوان نامه خود را بس است نفس تو امروز بر تو
حَسِيْبًا ۞ مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا
حساب کننده هر که راه یافت شد پس جز این نیست که راه یافته میشود برای نفع خود و هر که گمراه شد جز این
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِيْنَ
که گمراه میشود بر ضرر خود و بر ندارد هیچ بردارنده بار دیگری را و نیستیم ما عذاب کننده
حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ۞ وَاِذَا اَرَدْنَا اَنْ نُّهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِيْهَا
تا آنکه فرستیم پیغمبر را و چون خواهیم که هلاک کنیم دیهی را امیر ماییم مترفان آنجا
فَفَسَقُوْا فِيْهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِيْرًا ۞ وَكَمْ
پس نافرمانی کنند آنجا پس ثابت شد بر آن دیه وعدهٔ عذاب پس بر هم زدیم آنرا بر هم زدنی و بسا کس
اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ
هلاک کردیم از طبقات مردمان بعد نوح و بس است پروردگار تو بگناههای
عِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ۞ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ
بندگان خود دانا بینا هر که خواهد آسودگی دنیا شتابنده را شتاب دهیم وی را
فِيْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ نُّرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا
در آنجا هر چه خواهیم هر کرا خواهیم باز مقرر کنیم برای او دوزخ در آید با آن نکوهیده
مَّدْحُوْرًا ۞ وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
رانده و هر که خواهد ثواب آخرت و سعی کند برای وی سعی لایق وی و او مسلمان
فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ۞ كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ
پس اینها جماعه هست سعی ایشان مقبول هر فرقه را پی دری میدهیم این فرقه را و آن فرقه را
مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ۞ اُنْظُرْ
از بخشش پروردگار تو و نیست بخشش پروردگار تو بازداشته شده ببین
كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ
چگونه افزونی داده ایم بعض مردمان را بر بعض و هر اینه آخرت زیاده تر بود در تمیز درجات و بیشتر باشد

تفصيلا • لا تجعل مع الله الها ءاخر فتقعد مذموما مخذولا

وقضى ربك الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما

يبلغن عندك الكبر احدهما او كلاهما فلا تقل لهما اف

ولا تنهرهما وقل لهما قولا كريما • واخفض لهما جناح

الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما كما ربياني صغيرا •

ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صلحين فانه كان

للاوابين غفورا • وءات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل

ولا تبذر تبذيرا • ان المبذرين كانوا اخوان الشيطين

وكان الشيطن لربه كفورا • واما تعرضن عنهم ابتغاء

رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا • ولا تجعل يدك

مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل البسط فتقعد ملوما

محسورا • ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر انه كان

بعباده خبيرا بصيرا • ولا تقتلوا اولادكم خشية املاق

به بندگان خود دانا بینا است • و مکشید اولاد خود را از ترس تنگدستی

نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْأً كَبِيرًا وَلَا تَقْرَبُوا

ما روزی میدهیم ایشان را و شما را هر اینه کشتن ایشان هست گناهی بزرگ و نزدیک مشوید

الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

بزنا هر اینه وی بیحیائی است و بد راهی است و مکشید آن نفسی را

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا

که حرام ساخته است خدا مگر بحق و هر که کشته شود بستم پس داده ایم وارث او را قوتی یعنی قصاص

فَلَا يُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ

پس باید که زیادتی نکند در کشتن هر اینه وی هست یاری داده شده و نزدیک مشوید بمال

الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ

یتیم مگر بطریقی که او نیک است تا آنکه رسد به نهایت قوه خود و وفا کنید بعهد

إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوا

هر اینه عهد پرسیده خواهد شد و تمام کنید پیمانه را چون به پیمایید و بسنجید

بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا وَلَا تَقْفُ

به ترازوی راست این بهتر است و نیکوتر است از جهت عاقبت و مرو پی

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ

چیزی که ترا دانش آن نیست هر اینه گوش و چشم و دل هر یکی

عَنْهُ مَسْئُولًا وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ

از اینها پرسیده خواهد شد و مرو در زمین خرامان هر اینه تو نخواهی شگافت زمین را

وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

و نرسی بکوهها در درازی همه این خصلتها هست بد فعلی آن نزدیک پروردگار تو ناپسندیده

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

این از آنجمله است که وحی فرستاده است بسوی تو پروردگار تو از علم و نه مقرر کن با خدا

إِلَٰهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمْ

معبودی دیگر آنگاه انداخته شوی در دوزخ ملامت کرده شده آیا برگزیده شما را پروردگار شما

بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

به پسران و خود فرا گرفت از فرشتگان دختران را هر اینه شما میگوید سخن گران

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هٰذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

و براینه بهر نوع سخن گفتیم درین قرآن تا پند پذیر شوند و نمی افزاید در حق ایشان مگر رمیدن

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَابْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي

بگو اگر بودندی با خدای معبودان دیگر چنانکه میگویند آنگاه طلب کردندی بسوی خداوند

الْعَرْشِ سَبِيلًا سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُ

عرش راه منازعت پاکست وی و بلندست از آنچه میگویند بلندی بزرگ پاکی یاد میکند

لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ

او را آسمانها هفت گانه و زمین و هرکه در میان ایشانست و نیست هیچ چیز مگر پاکی یاد میکند

بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا

با ستایش او و لیکن شما فهم نمیکنید یاد کردن ایشان را هر اینه وی هست بردبار آمرزگار

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْءَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

و چون میخوانی قرآن را بسازیم در میان تو و در میان آنانکه باور نمیدارند

بِالْءَاخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

آخرت را پرده پوشنده و می نهیم بر دل ایشان پوششها تا نفهمند

وَفِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْءَانِ وَحْدَهُ

و در گوش ایشان گرانی را و چون یاد کنی پروردگار خود را در قرآن تنها

وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ

رو گردان شوند بر جانب پشت خود رمیده شده ما داناتریم بچیزیکه می شنوند بسبب آن وقتیکه

يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظّٰلِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ

گوش می نهند بسوی تو و وقتیکه ایشان راز گویان باشند وقتیکه میگویند این ستمکاران پیروی نمیکنید

إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا انْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

مگر مرد جادو کرده را بنگر چگونه زدند داستانها برای تو پس گمراه شدند

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا وَقَالُوا أَءِذَا كُنَّا عِظٰمًا وَرُفٰتًا

پس نمیتوانند راه یافتن و گفتند آیا چون شویم استخوانها و اعضای پوسیده آیا ما

أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

ایا برانگیخته شویم بآفرینش نو بگو سنگ شوید یا آهن

اوخلقا

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا

یا نوعی دیگر شوید از آنچه بزرگ نماید در خاطر شما خواهند گفت که باز پیدا کند مارا

قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ

بگو کسی که آفرید شمارا اول بار پس خواهند جنبانید بسوی تو سرهای خود را

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ قُلْ عَسٰى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ

و خواهند گفت کی باشد آن بگو شاید که نزدیک باشد روزی که خدا بخواند شمارا

فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا وَقُلْ لِّعِبَادِيْ

پس قبول کنید خواندن وی را حمد گویان او و گمان کنید که درنگ نکرده بودید مگر اندکی و بگو بندگان

يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ اِنَّ الشَّيْطٰنَ

مرا بگویند کلمه که آن بهتر است یعنی با کفار هر آینه شیطان نزاع می افکند میان ایشان هر آینه شیطان

كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ

هست آدمی را دشمن آشکارا که پروردگار شما داناتر است بحال شما اگر خواهد رحم کند

اَوْ اِنْ يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا وَرَبُّكَ

و اگر خواهد عقوبت کند شمارا و نفرستادیم ترا ای محمد بر ایشان نگاهبان و پروردگار تو

اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ

داناتر است بهرکه در آسمانها و زمین است و هر آینه فضل دادیم بعض پیغمبران را

عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ

بر بعض و دادیم داود را زبور بگو بخوانید آنانرا که گمان داشتید

مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا

الوهیت در حق ایشان بجز خدا پس نتوانند برداشتن سختی را از شما و نه تغیر دادن

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ

آنانکه ایشان را می پرستند کافران مثل عیسی و عزیر و ملائکه طلب میکنند بسوی پروردگار خویش قرب را

وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ

و توقع دارند رحمت او را و می ترسند از عذاب او هر آینه هست عذاب پروردگار تو

كَانَ مَحْذُوْرًا وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ

ترسیده شده و نیست هیچ دهی الا ما هلاک کننده وی ایم پیش

حکمت در عدم عذاب کفار در حیات آنحضرت در دنیا

يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ
از روز قیامت یا عذاب کننده وی انرا بعقوبت سخت هست این وعده در لوح

مَسْطُوْرًا وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ
نوشته شده و باز نداشت ما را از انکه فرستیم نشانها مگر انکه دروغ شمرده اند انرا پیشینیان

وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ
و دادیم ثمود را اشتر ماده نشانه روشن پس کافر شدند بوی و نمی فرستیم نشانها

اِلَّا تَخْوِيْفًا وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا
مگر برای ترسانیدن و یاد کن چون گفتیم ترا که پروردگار تو فرا گرفته است همه مردمان را و نساختیم

الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي
خوابی را که نمودیم بتو مگر امتحانی برای آدمیان و نگردانیدیم درخت لعنت کرده در

الْقُرْاٰنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا وَاِذْ قُلْنَا
قرآن و میترسانیم کافرانرا پس نمی افزاید ترسانیدن در حق ایشان مگر سرکشی بزرگ و یاد کن چون گفتیم

لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ
فرشتگانرا سجده کنید بسوی آدم پس سجده کردند الا ابلیس گفت آیا سجده کنم کسی را

خَلَقْتَ طِيْنًا قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ
که آفریدۀ از گل باز گفت آیا دیدی این شخص را که فضل داده برمن اگر

اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا قَالَ اذْهَبْ
موقوف گذاری مرا تا روز قیامت البته از بیخ بر کنم اولاد او را الا اندکی خدا فرمود برو

فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَآؤُكُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا
پس هر کسی که پیروی تو کند از ایشان پس دوزخ سزای همه شماست سزای کامل

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ
و از جای بجنبان هر که توانی از ایشان بآواز خود و برانگیزان بر ایشان سواران خود

وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا
و پیادگان خود را و شریک شو ایشان در اموال و فرزندان و وعده ده ایشان را و

يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ
وعده نمیدهد ایشانرا شیطان مگر بفریب هر آینه بندگان من نیست ترا بر ایشان

سلطن

سُلْطٰنٌ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيلًا ۝ رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ

هیچ قدرتی و بس است پروردگار تو کارساز پروردگار شما آنست که روان میکند برای شما

فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَإِذَا مَسَّكُمُ

در دریا تا طلب معیشت کنید از فضل او بدرستیکه او هست بر شما مهربان و چون برسد بشما

الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ فَلَمَّا نَجّٰىكُمْ إِلَى الْبَرِّ

سختی در دریا گم شود هرکه او را میخوانید مگر خدا پس چون خلاص ساخت شما را بسوی خشکی

أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝ أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ

روگردان شدید و هست آدمی ناسپاس آیا ایمن شدید از آنکه فرو برد

جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا

بجانبی از خشکی یا بفرستد بر شما بادی تند که سنگریزه افکند باز نیابید برای خود هیچ نگاهبان

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرٰى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ

یا ایمن شده اید از آنکه باز آرد شما را در دریا بار دیگر پس بفرستد بر شما

قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا

از جنس باد بادی تند پس غرق کرده اند شما را بسبب آنکه کافر شدید باز نیابید برای خود هیچ

بِهِ تَبِيعًا ۝ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

مواخذه کننده بر ما بسبب آن غرق و هرآینه بزرگ ساختیم فرزندان آدم را و برداشتیم ایشان را در خشکی و در دریا

وَرَزَقْنٰهُمْ مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا

و روزی دادیم ایشان را از پاکیزه ها و فضل دادیم ایشان را بر بسیاری از آنچه آفریده ایم

تَفْضِيلًا ۝ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمٰمِهِمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتٰبَهُ

فضل دادنی روزیکه بخوانیم هر فرقه را با پیشوای ایشان پس هرکه داده شد نامه اعمال

بِيَمِينِهِ فَأُولٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتٰبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝

بدست راست او پس آن جماعت خوانند نامه خود را و ستم کرده نشوند مقدار یک رشته

وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهِ أَعْمٰى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمٰى وَأَضَلُّ

و هرکه باشد در دنیا کور پس وی در آخرت نیز کور است و خطا کننده تر

سَبِيلًا ۝ وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

راه را و هرآینه نزدیک بودند که بفریب باز دارند ترا از آنچه وحی فرستادیم بسوی تو

لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذًا لَّاتَّخَذُوكَ خَلِيلًا ۝ وَلَوْلَا أَنْ

تا بر بندی بر ما غیر آنرا و آنگاه دوست گرفتندی ترا و اگر نه آن بو

ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝ إِذًا لَّأَذَقْنَاكَ

که ثابت داشتیم ترا نزدیک بودی که میل کنی بسوی ایشان اندک میلی آنگاه می چشانیدیم

ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا

دو چند عذاب زندگانی و دو چند عذاب مرگ باز نمی یافتی برای خود مددکننده بر ما

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَ

و هر آینه نزدیک بودند که بلغزانند ترا از زمین تا جلاوطن کنند ترا از آنجا و

إِذًا لَّا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا

آنگاه نمانند پس از تو مگر زمانی اندک مانند روش آنانکه فرستاده ایم

قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ

پیش از تو از پیغامبران خویش و نخواهی یافت روش ما را بدل ... برپا بدار نماز را وقت

الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

زوال آفتاب تا تاریکی شب و لازم گیر قرآن خواندن فجر را هر آینه خواندن فجر را حاضر میشوند

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

و بعضی شب بیدار باش بقرآن ... زیاده شده برای تو نزدیک است که ایستاده گرداند ترا پروردگار تو بمقامی

مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ

پسندیده ... و بگو ای پروردگار من درآر مرا درآوردن پسندیده و بیرون آر مرا بیرون آوردن

صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ

پسندیده و بساز برای من از نزدیک خود توانائی یاری دهنده و بگو آمد دین حق

وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ

و نابود شد دین باطل هر آینه باطل هست نابود شده و فرود می آریم از قرآن

مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

آنچه وی شفاست و رحمت است مسلمانان را و نمی افزاید در حق ستمکاران مگر زیان را

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ

و چون انعام کنیم بر آدمی رو بگرداند و بیجا شد بازوی خود را و چون رسد بوی

الشر كان يؤسا قل كل يعمل على شاكلته فربكم اعلم بمن

شدی نا امید باشد بگو هر کسی کار میکند بر طریقه خویش پروردگار شما دانا است

هو اهدى سبيلا ويسئلونك عن الروح قل الروح من امر

وی یابنده تر بود راه را و سوال میکنند ترا از روح بگو روح از فرمان

ربي وما اوتيتم من العلم الا قليلا ولئن شئنا لنذهبن

پروردگار منست و نداده شده اید از علم مگر اندکی و اگر خواهیم ببریم

بالذي اوحينا اليك ثم لا تجد لك به علينا وكيلا الا

آنچه وحی فرستاده ایم بتو باز نیابی برای خود به شأن وی بر ما کارسازی لیکن

رحمة من ربك ان فضله كان عليك كبيرا قل لئن اجتمعت

رحم از جانب پروردگار تو بدرستیکه فضل وی بر تو بزرگ است بگو اگر جمع شوند

الانس والجن على ان يأتوا بمثل هذا القرءان لا يأتون

آدمیان و جن بر آنکه بیارند مانند این قرآن هرگز نیارند

بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ولقد صرفنا للناس

مانند آن و اگرچه باشد بعضی ایشان بعض را مدد دهنده و برای مردمان گوناگون بیان کردیم

في هذا القرءان من كل مثل فابى اكثر الناس الا كفورا

در این قرآن از هر داستانی پس قبول نکردند بیشتر مردمان مگر ناسپاسی را

وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا او

و گفتند هرگز باور نداریم ترا تا آنکه جاری کنی برای ما از زمین چشمه یا

تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الانهر خللها

باشد ترا بوستانی از خرما و انگور پس روان کنی جویها در میان آن

تفجيرا او تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا او تأتي

روان کردنی یا فرود آری آسمان را چنانکه گمان میکنی بر ما پاره پاره یا بیاری

بالله والملئكة قبيلا او يكون لك بيت من زخرف

خدا و فرشتگان را روبروی یا باشد ترا خانه از زر

او ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتبا

یا بالا روی در آسمان و باور نداریم بالا رفتن ترا تا آنکه فرود آری بر ما نوشته

نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت الا بشرا رسولا ۝ وما منع الناس

تا بخوانیم آنرا بگو پاکست پروردگار من نیستم من مگر آدمی فرستاده شده و باز نداشت مردمان

ان يؤمنوا اذ جاءهم الهدى الا ان قالوا ابعث الله بشرا

از آنکه ایمان آرند وقتیکه آمد بایشان هدایت مگر آنکه گفتند آیا برانگیخت الله تعالی آدمی را پیغمبر

رسولا ۝ قل لو كان في الارض ملئكة يمشون مطمئنين

فرستاده است بگو اگر میبودند در زمین فرشتگان که میرفتند آرامیده

لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ۝ قل كفى بالله شهيدا

هر آینه میفرستادیم برایشان از آسمان فرشته بگو بس است خدا گواه

بيني وبينكم انه كان بعباده خبيرا بصيرا ۝ ومن يهد الله

میان من و میان شما هر آینه وی به بندگان خود دانا بینا است و هر که راه نمودش خدا

فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم اولياء من دونه و

پس وی راه یابنده است و هر که گمراه سازدش نیابی برای ایشان دوستان بجز خدا و

نحشرهم يوم القيمة على وجوههم عميا وبكما وصما

برانگیزیم ایشان را روز قیامت روان شده بر روی خود کوران و گنگان و کران

ماوىهم جهنم كلما خبت زدنهم سعيرا ۝ ذلك جزاؤهم بانهم

جای ایشان دوزخ است هرگاه فرو نشیند بیفزائیم برایشان آتش را این است جزای ایشان بسبب آنکه

كفروا بايتنا وقالوا اءذا كنا عظاما ورفاتا اءنا لمبعوثون

کافر شدند به نشانهای ما و گفتند آیا چون شویم استخوانها و ریزه اعضا آیا برانگیخته شویم

خلقا جديدا ۝ اولم يروا ان الله الذي خلق السموت والارض

آفرینش نو آیا ندیده اند که خدای که آفرید آسمانها و زمین را

قادر على ان يخلق مثلهم وجعل لهم اجلا لا ريب فيه فابى

توانا است که بیافریند مانند ایشان و ساخته است برای ایشان معادی که هیچ شبهه نیست در آن پس قبول نکردند

الظلمون الا كفورا ۝ قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي

ستمکاران مگر کافری را بگو اگر میبودید شما مالک خزانهای بخشش پروردگار من

اذا لامسكتم خشية الانفاق وكان الانسان قتورا ۝

آنگاه نیز بخیلی میکردید به ترس آنکه همه را خرج کنید و هست آدمی بخیل کننده

والقد

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَسْئَلْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِذْ

وبراینه دادیم موسی را نه نشانه روشن پس بپرس از بنی اسرائیل چون

جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا قَالَ

آمد بایشان پس گفت او را فرعون هر اینه می پندارم ترا ای موسی جادو کرده شده گفت

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ

هر اینه تو دانسته که نفرستاده است اینها را مگر پروردگار آسمانها و زمین دلیلها فرستاده

وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَثْبُورًا فَأَرَادَ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ

و هر اینه من می پندارم ترا ای فرعون هلاک شده پس خواست که بکشاند بنی اسرائیل را از زمین

فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ

پس غرق ساختیم او را و آنها را که همراه او بودند یکجا و گفتیم پس از وی بنی اسرائیل را

اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

ساکن شوید در زمین پس چون بیاید وعده آخرت بیاریم شما را در هم آمیخته

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

و براستی فرو فرستادیم قرآن را و براستی فرود آمده و نفرستادیم ترا مگر مژده دهنده و ترساننده

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَىٰ مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

و قرآن را بتفریق فرستادیم تا بخوانی آنرا بر مردمان بدرنگ و فرو فرستادیم آنرا …

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا

بگو ایمان آرید بآن یا ایمان نیارید هر اینه آنانکه داده شدند علم پیش از ین چون

يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا

خوانده میشود بر ایشان می افتند بر روی خود سجده کنان و گویند پاکی پروردگار ماراست

إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ

هر اینه هست وعده پروردگار ما کرده شده و می افتند بر رو های خویش گریه کنان و می افزاید

خُشُوعًا قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوِ ادْعُوا الرَّحْمَٰنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ

فروتنی را بگو بخوانید خدا را یا بخوانید رحمان را هر کدام که بخوانید خوب است پس خدا را است

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ

نامهای نیکو و اینهمه بلند مخوان نماز خود را و این همه پست مخوان آنرا و بجوی

بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ۝ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ

میان این وآن راهی ۝ و بگو ستایش خدای را که فرزند نگرفته است و نیست

يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ

اورا هیچ شریکی در پادشاهی و نیست اورا کارسازی بسبب ناتوانی

وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ۝

و بتعظیم یاد کن او را تعظیم کردنی

سورة الكهف مكية وهي مائة وعشر آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

همه ستایش خدای راست که فرو فرستاد بر بنده خود کتاب و پیدا نکرد در وی کج

قَيِّمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ

ساخت او را راست تا بترساند از عقوبت سخت از نزد خود و تا مژده دهد اهل ایمان را

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصّٰلِحٰتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ مٰكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا

که میکنند کارهای شایسته که ایشان راست مزد نیک باشند که درو همیشه

وَيُنْذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا

و تا بترساند آنانرا که گفتند خدا فرزند گرفته است نیست ایشان را بآن هیچ دانشی و نه

لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوٰهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا

پدران ایشان را بود سخت بزرگ این سخن که بر می آید از دهانهای ایشان نمیگویند مگر

كَذِبًا ۝ فَلَعَلَّكَ بٰخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثٰرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهٰذَا

دروغ ۝ مگر تو کشنده خود را در پی ایشان اگر ایمان نیارند باین

الْحَدِيثِ أَسَفًا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ

سخن بجهت اندوه ۝ هر آینه ما ساخته ایم هر چیز که بر زمین است آرایش آن تا امتحان کنیم ایشان را

أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجٰعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝

که کدام از ایشان نیکوترست در عمل ۝ و هر آینه ما گرداننده ایم هر چه بر زمین است خاک بی گیاه

أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيٰتِنَا عَجَبًا

آیا پنداشتی که اصحاب غار و لوح نوشته که بر دیوار غار بود از نشانهای ما عجب بود

إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

چون آرام گرفتند جوانان چند بسوی غار پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزدیک خود رحمت

وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا فَضَرَبْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ

و آماده ساز برای ما راه یابی را در کار ما پس پرده گذاشتیم بر گوشهای ایشان در غار

سِنِينَ عَدَدًا ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا

سالهای شمرده شده باز برانگیختیم ایشان را تا بدانیم کدام یک از دو گروه یاد داشتند

لَبِثُوا أَمَدًا نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ

مقدار آنچه درنگ کردند از مدت زمان ما میخوانیم بر تو خبر ایشان براستی هر آینه ایشان جوانان چند

آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا

که ایمان آوردند به پروردگار خویش و زیاده دادیم ایشان را راه یافت و بستیم بر دلهای ایشان [illegible]

فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُوَ مِنْ دُونِهِ

پس گفتند پروردگار ما پروردگار آسمانها و زمین است هرگز نخواهیم پرستید بجز وی

إِلَٰهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذًا شَطَطًا هَٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ

معبودی را هر آینه گفته باشیم آنگاه سخن دروغ این گروه قوم ما اند خدایان گرفتند بجز خدا

آلِهَةً لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ

خدایان باطل چرا نمی آرند بر ثبوت این خدایان دلیلی واضح پس کیست ستمکارتر از کسی که بربست

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَإِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ

بر خدا دروغ را و چون یکسو شوید ای یاران از کافران و یکسو شوید از آنچه می پرستند بجز خدا

فَأْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ

پس آرام گیرید بسوی غار تا فراخ کند برای شما پروردگار شما بخشایش خود را و مهیا سازد برای شما

مِنْ أَمْرِكُمْ مِرْفَقًا وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَزَاوَرُ عَنْ

منفعت را در کار شما و ببینی ای بیننده [illegible] آفتاب را وقتی که طالع شود میل کند از

كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ

غار ایشان بجانب راست و چون غروب شود بگذارد ایشان را بجانب چپ و ایشان

فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ

در گشادگی اند از غار این از نشانهای خداست هر که راه نماید خدا پس هموست راه یابنده

ومن يضلل فلن تجد له وليا مرشدا ۝ وتحسبهم أيقاظا و

هم رقود ونقلبهم ذات اليمين وذات الشمال وكلبهم

باسط ذراعيه بالوصيد لو اطلعت عليهم لوليت منهم

فرارا ولملئت منهم رعبا وكذلك بعثناهم ليتساءلوا بينهم

قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا يوما أو بعض يوم

قالوا ربكم أعلم بما لبثتم فابعثوا أحدكم بورقكم هذه

إلى المدينة فلينظر أيها أزكى طعاما فليأتكم برزق منه

وليتلطف ولا يشعرن بكم أحدا ۝ إنهم إن يظهروا

عليكم يرجموكم أو يعيدوكم في ملتهم ولن تفلحوا إذا

أبدا ۝ وكذلك أعثرنا عليهم ليعلموا أن وعد الله حق و

أن الساعة لا ريب فيها إذ يتنازعون بينهم أمرهم فقالوا

ابنوا عليهم بنيانا ربهم أعلم بهم قال الذين غلبوا على أمرهم

لنتخذن عليهم مسجدا ۝ سيقولون ثلاثة رابعهم كلبهم

ويقولون

وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ

سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ

إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ

فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝ وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَنْ

يَهْدِيَنِ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ۝ وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ

ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۝ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ

غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهِ وَلَنْ

تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝ وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ

عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ

از ایشان طلب کنان آرایش زندگانی دنیا و فرمان مبر آنرا که غافل ساخته ایم دل او را

ثلثة ارباع

عن ذكرنا واتبع هوىه وكان امره فرطا وقل الحق

از یاد خویش و پیروی کرده است خواهش خود را و هست کار او از حد گذشته و بگو این سخن

من ربكم فمن شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا

از پروردگار شماست پس هرکه خواهد ایمان آرد و هرکه خواهد کافر شود هر آینه ما

اعتدنا للظلمين نارا احاط بهم سرادقها وان يستغيثوا

مهیا کردیم برای ستمکاران آتشی را که در گیرد بگرداگرد ایشان سراپرده‌اش و اگر فریاد خواهند فریادرسی کرده شوند

يغاثوا بماء كالمهل يشوى الوجوه بئس الشراب وساءت

به آبی مانند مس گداخته بریان کند رویها را بد آشامیدنیست و بد دوزخ

مرتفقا ان الذين امنوا وعملوا الصلحت انا لا نضيع اجر

آرامگاهیست هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای شایسته هر آینه ما ضایع نمیکنیم مزد

من احسن عملا اولئك لهم جنت عدن تجري من تحتهم

کسی که نیکو کرده است کار را این جماعه ایشان راست بوستانهای همیشه ماندن میرود زیر ایشان

الانهر يحلون فيها من اساور من ذهب ويلبسون ثيابا

نهرها زیور داده شوند آنجا دستوانها از زر و پوشند جامهای

خضرا من سندس واستبرق متكئين فيها على الارائك

سبز از دیبای نازک و دیبای ستبر تکیه کنان آنجا بر تختها

نعم الثواب وحسنت مرتفقا واضرب لهم مثلا رجلين

این نیک جزاست و بهشت نیکو آرامگاهیست و بیان کن برای ایشان مثل دو کس قصه دو شخص

جعلنا لاحدهما جنتين من اعناب وحففنهما بنخل وجعلنا

دادیم یکی را از ایشان دو بوستان از درختان انگور و گرداگرد آن درختان خرما و پدید آوردیم

بينهما زرعا كلتا الجنتين اتت اكلها ولم تظلم منه شيا

درمیان این بوستانها زراعت هر دو بوستانها آوردند میوه خود و هیچ کم نکرد از میوه چیزی را

وفجرنا خللهما نهرا وكان له ثمر فقال لصاحبه وهو

و جاری ساختیم میان آن جوی آب و بود او را میوه بسیار پس گفت همنشین خود را و او

يحاوره انا اكثر منك مالا واعز نفرا ودخل جنته وهو

گفت و گوی میکرد با آن همنشین من بیشترم از تو در مال و غالب ترم باعتبار حشم و در آمد بوستان خود

ظالم

۱۲

یملیخا که اعقل و اکمل ایشان بود روی بشهر نهاد و بدروازه شهر رسید اوضاع آنرا متغیر دید و همچنین بازار و محلات بر نمطی دیگر یافت حیرت بروی غلبه کرد آخر الامر بدوکان خباز آمد و درمی که داشت بوی داد تا عوض آن نان ستاند نان پز زری دید منقش بنام دقیانوس خیال بست که او گنجی یافته آن زر ببازاری دیگر نمود و بیک لحظه این خبر در بازار منتشر شد و بشحنه رسید یملیخا را طلبید تهدید عظیم نموده طلب باقی زرها کرد یملیخا گفت من زری نیافته ام و دیروز از خانه پدر برداشته ام و امروز ببازار آورده ام نام پدرش پرسیدند و چون بگفت کسی مردم آن شهر ندانست و ویرا تکذیب نمودند او از غایت دهشت گفت مرا پیش دقیانوس برید که او از مهم من آگاهی دارد مردم آغاز استهزا کردند که دقیانوس قریب سیصد سال شد که مرده است تو ما را افسوس میکنی القصه او را نزد ملک بردند و صورت حال تقریر کردند ملک با جمع مقربان و اشراف بلد روی بغار آوردند یملیخا آمد و از صورت حال یاران را خبر داد و علی الفور ملک برسید و آن لوح که بر در غار بود برخواندند و اسامی ایشان معلوم کرد و با قوم خود در غار درآمد ایشان را دید با رویهای تازه و جامهای نو متحیر شده بر ایشان سلام کرد و جواب [ایشان] دادند و حق سبحانه از این حال اخبار فرموده ۱۲ حسینی ملخصاً

۱۳

یعنی نزاع میکردند در امر دین خود بعضی گفتند حشر مر ارواح را خواهد شد و برخی قایل بودند بحشر روح و جسد با یکدیگر پس بدیدن [ایشان] ظاهر شد ارواح با جسد بهم مبعوث خواهد شد چه خداوندی که توفی انفس ایشان کرده سیصد و نه سال بدنهای ایشان را از تحلل و تفرق نگاهدارد پس ارسال ارواح کرد باز قادر است بر توفی نفوس همه مردمان و امساک اجزای ابدان ایشان و دیگر باره فرستادن ارواح با آن آورده اند که جوانان ملک را دعا کردند و در مضاجع خود بخفتند و ارواح ایشان مقبوض شد و در تفسیر امام ثعلبی مذکور است که حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم را آرزوی آن شد که اصحاب کهف را ببیند جبرئیل علیه السلام آمد که یا رسول الله ایشان را در دنیا نخواهی دید اما تو از اخیار اصحاب خود چهار کس را بفرست تا ایشان را بدین تو دعوت کنند آنحضرت فرمود که چگونه فرستم گفت فرمای جبرئیل گفت ردای مبارک خود بگستران و صدیق و فاروق و مرتضی و ابودردا را رضی الله عنهم بگو تا هر یک بر یک طرف بنشینند و باد دور خارا که مسخر سلیمان علیه السلام بود بطلب که خدای تعالی او را مطیع تو گردانیده بفرما تا ایشان را برداشته بدان غار برد حضرت آنچنان کرد و صحابه بدر غار رسیده سنگ را برداشتند سگ ایشان روشنی دیده بانگ درگرفت و حمله آورد اما چون چشم وی ایشان را دید دم جنبانیدن آغاز نهاد و ایشان را اشارت کرد که درآئید ایشان درآمده گفتند السلام علیکم و رحمة الله و برکاته حق سبحانه ارواح را در اجساد ایشان باز آورد تا برخاستند و جواب سلام باز گفتند صحابه رض گفتند نبی الله محمد بن عبد الله شما را سلام رسانیده ایشان گفتند و علی محمد رسول الله الصلوة والسلام پس دعوة کردند ایشان را و ایشان دین اسلام قبول نمودند و حضرت پیغمبر را سلام رسانیده باز در مضاجع خود تکیه کردند و بار دیگر نزدیک خروج مهدی از اهل بیت محمد صلی الله علیه وسلم زنده شوند و مهدی بر ایشان سلام کند و جواب دهند پس بمیرند و در قیامت مبعوث گردند القصه چون تندروس و قوم او این حالت که سابقاً مذکور شد مشاهده نمودند ۱۲ حسینی ملخصاً

ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ

ستم کرده بر خویش گفت نمی پندارم که هلاک شود این بوستانها هیچگاه و گمان ندارم که قیامت

قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا قَالَ

متحقق شود و بالفرض اگر باز گردانیده گردم بسوی پروردگار خود هر آینه خواهم یافت بازگشتی بهتر ازین بوستانها

لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ

او را همنشین او و او گفت وگوی میکرد باوی آیا کافر شدی بآنخدای که پیدا کرد ترا از خاک

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاكَ رَجُلًا لَٰكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ

باز از نطفه باز ترا مرد ساخت لیکن من اعتقاد دارم که الله پروردگار من است

بِرَبِّي أَحَدًا وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ

با پروردگار خود هیچکس را و چرا نه چون در آمدی بوستان خود گفتی آنچه خدا خواسته است شدنیست نیست

إِلَّا بِاللَّهِ إِنْ تَرَنِ أَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ

مگر بمشیت خدای اگر می بینی مرا کمتر از خود در مال و فرزند پس شاید که پروردگار من

يُؤْتِيَنِ خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ

بدهد مرا بهتر از بوستان تو و شاید که فرستد بر بوستان تو عذابی از آسمان

فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا أَوْ يُصْبِحَ مَاؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِيعَ

پس گردد زمین بی گیاه لغزنده یا شود آب او فرو رفته پس نتوانی

لَهُ طَلَبًا وَأُحِيطَ بِثَمَرِهِ فَأَصْبَحَ يُقَلِّبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا

مر آنرا جستن و بعقوبت احاطه کرده شد میوه او پس بامداد کرد میمالید دو دست خود را بحسرت بر آنچه خرج

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي

و آن بوستان افتاده بود بر سقفهای خود و میگفت ای کاش شریک مقرر نکردمی با پروردگار خود

أَحَدًا وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةٌ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ

هیچکس را و نبود او را هیچ جماعتی که یاری دهندش بجز خدای و نبود خود

مُنْتَصِرًا هُنَالِكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

انتقام گیرنده اینجا ثابت شد که کارسازی خدای راست ... وی بهتر است از روی ...

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

و بیان کن برای ایشان داستان زندگانی دنیا که وی مانند آبی است که فرود فرستادیمش از آسمان

لکن

و شریک مقرر نمیکنم

توانایی هیچ

کرد در عمارت آن

وی بهتر از روی جزاء دادن

٤٥

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَاحُ وَكَانَ اللَّهُ

پس درهم پیچید بسبب آن رستنی زمین پس گشت آخر کار درهم شکسته می‌پراکندش بادها و هست خدا

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا ۝ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

بر همه چیز توانا مال و فرزندان آرایش زندگانی دنیاست

وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝ وَيَوْمَ

و حسنات پاینده شایسته بهتر اند نزدیک خدا از جهت ثواب و بهتر اند از جهت امید و روزی

نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

که روان کنیم کوهها را و ببینی زمین را ظاهر شده و جمع سازیم ایشان را پس نگذاریم از ایشان

أَحَدًا ۝ وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ

هیچکس را و درآورده شوند پیش پروردگار تو صف کشیده هرآینه آمدید پیش ما چنانکه آفریدیم شما را

أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝ وَوُضِعَ الْكِتَابُ

اول بار بلکه می پنداشتید که نخواهیم ساخت برای شما وعده گاهی و در میان نهاده شود نامه اعمال

فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ

پس بینی گناهکاران را ترسان از آنچه در وی است و میگویند ای وای بر ما چه حال است

هَٰذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا

این نامه را که نمیگذارد هیچ معصیت خورد و نه بزرگ را مگر احاطه کرده آنرا و یابند

مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ

هرچه کرده بودند حاضر و ستم نکند پروردگار تو بر هیچکس و یاد کن چون گفتیم بفرشتگان

اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ

سجده کنید آدم را پس سجده کردند مگر ابلیس بود از جن پس بیرون شد

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ

از فرمان پروردگار خود آیا فرا میگیرید او را و فرزندان او را دوستان بجز من و ایشان شما را

عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَاوَاتِ وَ

دشمن اند شیطان بد عوضی است ستمکاران را حاضر نکرده بودم ایشان را نزدیک آفرینش آسمانها و

الْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

و زمین و نه نزدیک آفریدن خودشان و نیستم مددکار گیرنده گمراهان را

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ
و روزی که گوید خدا ای مشرکان ندا کنید شریکان مرا که گمان میبودید پس ندا کنند ایشان را و اجابت
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ
نکنند ندای ایشان را و ساختیم در میان ایشان مهلکه و ببینند گناهکاران آتش را
فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ
پس بپندارند که ایشان افتادگان اند در وی و نیابند ازان جای بازگشتن و بدرستی
صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
گوناگون بیان کردیم برای مردمان درین قران هر نوع داستان و هست آدمی
أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
بیشتر از همه چیز در خصومت و بازنداشت مردمان را از آنکه ایمان آرند چون بیاید بایشان هدایت
وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ
و از آنکه طلب آمرزش کنند از پروردگار خود مگر انتظار آنکه بیاید بایشان روش پیشینیان یا بیاید بایشان
الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
عقوبت گوناگون و نمی فرستیم پیغمبران را مگر بشارت دهنده و ترساننده
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا
و خصومت میکنند کافران بچیز بیهوده تا باطل کنند بآن سخن حق را و فرا گرفتند
آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا ۝ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ
آیات مرا و چیزی را که بآن ترسانیده شوند و کیست ستمکارتر ازان کس که پند داده شد بآیات پروردگار خویش ... پس روگردان گشت
عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
ازان و فراموش کرد آنچه پیش فرستاده است دو دست وی هر آینه ما ساخته ایم بر دلهای ایشان پردها
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ
تا نفهمند قران را و ساخته ایم در گوشهای ایشان گرانی و اگر بخوانی ایشان را بسوی هدایت
يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ
راه نیابند آنگاه هرگز و پروردگار تو آمرزنده خداوند رحمت است اگر مواخذه کردی ایشان را
بِمَا كَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ
بآنچه کرده اند شتاب فرستادی بایشان عقوبت را بلکه ایشان را میعادی هست که نیابند بجز خدا

خطبه موسی بعد از هلاک فرعون

مَوْعِدًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم

بیناهی ۝ و آن دیه ها که هلاک کردیم چون ستم کردند و معین کردیم برای هلاک ایشان

مَوْعِدًا ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتَاهُ لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ

میعادی ۝ و یاد کن چون گفت موسی نوجوان خود را همیشه روم تا آنکه برسم بمحل جمع دو دریا

أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ

یا بروم مدتهای دراز ۝ پس چون رسیدند بمحل جمع دو دریا فراموش کردند ماهی خود را پس

سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتَاهُ آتِنَا غَدَاءَنَا

راه خود گرفت در دریا مانند نقبی ۝ پس چون گذشتند گفت موسی نوجوان خود را بیار برای ما طعام ما

لَقَدْ لَقِينَا مِن سَفَرِنَا هَٰذَا نَصَبًا ۝ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ

هر اینه رنج یافتیم از این سفر خود ۝ گفت آیا دیدی چون آرام گرفتیم بسنگی

فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنسَانِيهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ

پس فراموش کردم ماهی را و فراموش نساخت مرا از آنکه یاد کنم قصه آن مگر شیطان

وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝ قَالَ ذَٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا

و راه خود گرفت در دریا راه عجب ۝ گفت موسی این بود آنچه میجستیم پس باز گشتند

عَلَىٰ آثَارِهِمَا قَصَصًا ۝ فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا آتَيْنَاهُ رَحْمَةً

بر نشان اقدام خود تفحص کنان ۝ پس یافتند بنده را از بندگان ما که دادیم اورا رحمتی

مِّنْ عِندِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا ۝ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ

از نزدیک خود و آموختیم اورا از نزدیک خود علمی ۝ گفت اورا موسی آیا پیروی تو کنم

عَلَىٰ أَن تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ۝ قَالَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ

بشرط آنکه بیاموزی مرا از آنچه آموخته شدی از راه یافتن ۝ گفت هر آینه تو نتوانی با من

صَبْرًا ۝ وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ۝ قَالَ سَتَجِدُنِي

شکیبایی کردن ۝ و چگونه شکیبایی کنی بر چیزی که در نگرفته آنرا از روی دانش ۝ گفت خواهی یافت مرا

إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا ۝ قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا

اگر خدا خواسته است شکیبا و خلاف نکنم با تو در هیچ فرمانی ۝ گفت اگر پیروی من میکنی پس

تَسْأَلْنِي عَن شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۝ فَانطَلَقَا حَتَّىٰ

سوال مکن از من هیچ چیز تا آنکه خود آغاز کنم برای تو از حال آن بیانی ۝ پس راه رفتند تا

اذا رکبا

إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ

وقتیکه سوار شدند بر کشتی خضر شکافت آنرا گفت موسی آیا شکافتی کشتی را تا غرق کنی اهل آنرا هر آینه

جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ۝ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا

آوردی چیزی عظیم را گفت آیا نگفته بودم که تو نتوانی با من شکیبایی کردن

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا

گفت موسی مواخذه مکن با من بآنچه فراموش کردم و در رسان از کار من سختی را

فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً

پس راه رفتند تا وقتیکه در خوردند با نوجوانی پس بکشت او را گفت موسی آیا کشتی نفسی پاک را

بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ۝ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ

بغیر قصاص نفسی هر آینه آوردی چیزی ناپسندیده گفت آیا نگفته بودم با تو که هر آینه تو

تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا

نتوانی با من شکیبایی کردن گفت موسی اگر بپرسم ترا از چیزی بعد ازین بار پس

تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ۝ فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا

صحبت مکن با من هر آینه رسیدی از جانب من بحد عذری پس راه رفتند تا وقتیکه آمدند

أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا

باهل دیهی طعام طلب کردند از اهل آن دیه پس قبول نکردند اهل دیه که مهمانی کنند ایشانرا پس یافتند در آنجا

جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ

دیواری که میخواست بیافتد پس راست ساخت آنرا گفت موسی اگر میخواستی هر آینه میگرفتی

عَلَيْهِ أَجْرًا ۝ قَالَ هَٰذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ

بر عمارت این دیوار مزدی گفت اینست جدایی درمیان من و تو خبر خواهم داد ترا بسر

مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝ أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ

آنچه نتوانستی برآن شکیبایی کردن اما کشتی پس بود از آن درویشان چند

يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ

که کار میکنند در دریا پس خواستم که معیوب کنم او را و از پس ایشان پادشاهی بود که میگرفت

كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝ وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا

هر کشتی درست را بزبردستی و اما آن پسر پس بودند پدر و مادر وی مسلمانان پس ترسیدیم

أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۝ فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا

از آنکه غالب آید برایشان در سانیدن نافرمانی و کفران نعمت پس خواستیم که عوض دهد ایشانرا پروردگار ایشان بهتر

مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْمًا ۝ وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ

ازوی از روی پاکیزگی و نزدیکتر از شفقت و اما آن دیوار پس بود از آن دو کودک یتیم

فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا

در شهر و بود زیر آن گنجی از آن ایشان و بود پدر ایشان نیکوکار

فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ

پس خواست پروردگار تو که این یتیمان برسند بنهایت قوت خویش و بیرون آرند گنج خود را از روی مهربانی

رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ

پروردگار تو و نکردم آنرا از رای خود اینست سر آنچه نتوانستی بر آن

صَبْرًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ

شکیبایی کردن و سوال میکنند ترا از ذو القرنین بگو خواهم که بخوانم بر شما از حال وی

ذِكْرًا ۝ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا

خبری هر اینه ما دست رس دادیم اورا در زمین و دادیم او را از هر چیز سامانی

فَأَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

پس در پی سامانی افتاد تا آنکه رفت به محل فرو رفتن آفتاب و یافت آنرا که میرود در

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۝ قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ

چشمه گل و لای و یافت نزدیک آن چشمه گروهی گفتیم ای ذو القرنین اختیار بر دست تو است یا آنکه

تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْنًا ۝ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ

عقوبت کنی و یا بگیری در میان ایشان معامله نیکویی گفت اما کسی که ستم کرد پس عذاب خواهیم کرد او را

ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُكْرًا ۝ وَأَمَّا مَنْ آمَنَ

باز گردانیده شود بسوی پروردگار خویش پس عذاب کند او را عذاب سخت و اما آنکه ایمان آورد

وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَىٰ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۝

و کار شایسته کرد پس او را حالت خوشی است از روی پاداش و خواهیم گفت در باب وی سخن آسانی

ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ

باز در پی سامانی افتاد تا وقتی که رسید بمحل بر آمدن آفتاب یافت که آن بر می آید بر گروهی

لم نجعل

لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا ۝ كَذَٰلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ

نه ساخته ایم برای ایشان از دون آفتاب پرده چنین بود قصه و هر آینه در گرفته ایم با نچه نزد او

خُبْرًا ۝ ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا ۝ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا

از روی خبرداری پس از پی گرفت راهی تا وقتی که رسید در میان دو کوه یافت پیش آن دو کوه

قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۝ قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ

گروهی که نزدیک نیستند از آنکه بفهمند سخن گفتند ای ذو القرنین

إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ

هر آینه یاجوج و ماجوج فساد کنندگان اند در زمین پس آیا مقرر کنیم

لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝ قَالَ مَا مَكَّنِّي

برای تو باجی بر شرط آنکه بسازی در میان ما و ایشان سدی گفت آنچه دست داده

فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا

مرا در آن پروردگار من بهتر است پس مدد کنید مرا بزور بازو تا بسازم میان شما و ایشان حجابی محکم

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ

بیارید پیش من پارهای آهن تا وقتیکه برابر ساخت میان آن دو کوه گفت

انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا

بدمید تا آنکه ساخت آن آهن را آتش گفت بیارید پیش من تا بریزم بالای این روی گداخته

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ۝ قَالَ

پس نتوانستند یاجوج و ماجوج که بالا روند بران و نتوانستند او را سوراخ کردن گفت

هَٰذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ

این صفت نعمت است از پروردگار من پس چون بیاید وعده پروردگار من کند آن را هموار و هست

وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝ وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَ

وعده پروردگار من راست و بگذاریم بعض ایشان را آن روز در هم آمیزند در بعض دیگر

نُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ

و دمیده شود در صور پس جمع کنیم ایشان را جمع کردنی و روبرو آریم دوزخ را آن روز پیش کافران

عَرْضًا ۝ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا

روبرو آوردن آنانکه بود چشم ایشان در پرده از یاد من و هستند کافران

لا يستطيعون سمعا . أفحسب الذين كفروا أن يتخذوا عبادي

نمی توانستند سخن شنیدن آیا پنداشتند کافران دوست گرفتن ایشان بندگان مرا

من دوني أولياء . إنا أعتدنا جهنم للكافرين نزلا . قل هل

بجز من موجب عقوبت نباشد هر آینه ما آماده ساختیم دوزخ را برای کافران جای فرود آمدن بگو آیا

ننبئكم بالأخسرين أعمالا . الذين ضل سعيهم في الحيوة

خبر دهیم شما را با زیانکارترین مردم از روی عمل آن جماعه باشند که گم شد سعی ایشان در زندگانی

الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون صنعا . أولئك الذين

دنیا و ایشان گمان میکنند که نیکو کاری میکنند در عمل این جماعه آنانند

كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم فلا نقيم لهم

که کافر شدند بآیات پروردگار خویش و بملاقات او پس باطل شد عملهای ایشان پس برپا نکنیم برای ایشان

يوم القيمة وزنا . ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا واتخذوا

در روز قیامت هیچ وزنی حال آنست جزای ایشان دوزخ است بسبب آنکه کافر شدند و گرفتند

آياتي ورسلي هزوا . إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات

آیات مرا و پیغمبران مرا به سخریه هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند

كانت لهم جنات الفردوس نزلا . خالدين فيها لا يبغون

باشد ایشان را بوستانهای بهشت جای مهمانی جاویدان آنجا نطلبند

عنها حولا . قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد

از آنجا بازگشتن بگو اگر باشد دریا سیاهی برای نوشتن سخنهای پروردگار من

البحر قبل أن تنفد كلمات ربي ولو جئنا بمثله مددا . قل إنما

أنا بشر مثلكم يوحى إلي أنما إلهكم إله واحد فمن

كان يرجو لقاء ربه فليعمل عملا صالحا ولا يشرك

بعبادة ربه أحدا

در عبادت پروردگار خویش هیچکس را

سورة مريم مكية وهي ثمان وتسعون آية

بسم الله

كهيعص

بسم الله الرحمن الرحيم

كهيعص ذكر رحمت ربك عبده زكريا إذ نادى ربه

اینست حکایت بخشایش پروردگار تو بر بنده خود زکریا چون نداکرد پروردگار خود را

نداء خفيا قال رب إني وهن العظم مني واشتعل الرأس

بدعاء پنهان گفت ای پروردگار من هرآینه سست شده استخوان از تن من و برافروخته شد سر

شيبا ولم أكن بدعائك رب شقيا وإني خفت الموالي

از جهت سفیدی موی و نبوده ام در دعاء تو ای پروردگار من بی بهره و هرآینه من ترسیدم از اقارب

من ورائي وكانت امرأتي عاقرا فهب لي من لدنك

بعد از مرگ من و هست زن من نازاینده پس عطا کن مرا از نزدیک خود

وليا يرثني ويرث من آل يعقوب واجعله رب رضيا

فرزندی که میراث گیرد از من و میراث گیرد از اولاد یعقوب و بکن او را ای پروردگار من پسندیده

يا زكريا إنا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من قبل

گفتیم ای زکریا هرآینه ما بشارت میدهیم ترا بطفلی که نام او یحیی است نیافریدیم پیش از این

سميا قال رب أنى يكون لي غلام وكانت امرأتي عاقرا

هیچ همنامی او را گفت ای پروردگار من چگونه پیدا شود مرا پسر و هست زن من نازاینده

وقد بلغت من الكبر عتيا قال كذلك قال ربك هو

و هرآینه رسیده ام از سبب کلان سالی بنهایت ضعیف گفت همچنین است گفت پروردگار تو این کار

علي هين وقد خلقتك من قبل ولم تك شيئا قال رب

بر من آسان است و هرآینه آفریدم ترا پیش از این و نبودی چیزی گفت ای پروردگار

اجعل لي آية قال آيتك ألا تكلم الناس ثلث ليال

معین کن برای من نشانی فرمود نشانه تو آنست که سخن نتوانی گفتن با مردمان سه شبانروز درست

سويا فخرج على قومه من المحراب فأوحى إليهم أن سبحوا

صحیح المزاج پس بیرون آمد بر قوم خود از محراب عبادت پس اشارت کرد بسوی ایشان که تسبیح گویند

بكرة وعشيا يا يحيى خذ الكتاب بقوة وآتيناه الحكم

صبح و شام القصه چون یحیی متولد شد و دو ساله گشت گفتیم ای یحیی بگیر احکام کتاب را باستواری و دادیم او را دانائی

صبيا وحنانا من لدنا وزكوة وكان تقيا وبرا بوالديه

در حال کودکی و دادیمش شفقتی از نزدیک خود و طهارت نفس و بود پرهیزکار و نیکوکار به پدر و

ولم يكن جبارا عصيا وسلم عليه يوم ولد ويوم يموت

و نبود گردن کش گناهکار و سلام باد بروی روزی که متولد شد و روزی که بمیرد

ويوم يبعث حيا واذكر في الكتب مريم اذ انتبذت من

و روزی که برانگیخته شود زنده و یاد کن در کتاب قصه مریم را چون یکسو شد از

اهلها مكانا شرقيا فاتخذت من دونهم حجابا فارسلنا

کسان خود جائی بسمت مشرق آفتاب پس گرفت ایشان از ایشان پرده پس فرستادیم

اليها روحنا فتمثل لها بشرا سويا قالت اني اعوذ بالرحمن

سوی او روح خود را که جبرئیل است پس صورت گرفت برای مریم در اندام تمام گفت هر آینه من پناه می گیرم بخدا

منك ان كنت تقيا قال انما انا رسول ربك لاهب لك

از تو اگر هستی پرهیزکار پارسا گفت جز این نیست که من فرستاده پروردگار توام تا عطا کنم ترا

غلاما زكيا قالت انى يكون لي غلم ولم يمسسني بشر ولم

طفل پاکیزه گفت چگونه پیدا شود برای من طفل و دست نرسانیده است بمن هیچ آدمی

اك بغيا قال كذلك قال ربك هو علي هين ولنجعله

و هرگز نبوده ام زناکار گفت و علی همچنین است فرمود پروردگار تو که این بر من آسان است و بگردانیم

ءاية للناس ورحمة منا وكان امرا مقضيا فحملته فانتبذت

آن را نشانه برای مردمان و بخشایشی از جانب خود و هست مقدر کاری مقرر شده پس بار گرفت

به مكانا قصيا فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت

آن طفل را پس یکسو شد مریم … آورد درد زه بسوی تنه خرما مریم گفت

يليتني مت قبل هذا وكنت نسيا منسيا فناديها من تحتها

ای کاش مرده بودمی پیش ازین و شدمی فراموش از خاطر رفته پس آواز داد او را از جانب زیرش

الا تحزني قد جعل ربك تحتك سريا وهزي اليك بجذع

که اندوه مخور هر آینه پیدا کرده است پروردگار تو پائین تو جوئی و بجنبان بسوی خویش تنه

النخلة تساقط عليك رطبا جنيا فكلي واشربي وقري عينا

خرما را تا بافکند بر سر تو خرما تازه بالفعل از درخت چیده پس بخور و بیاشام و آسوده چشم تو

الربع

حمل بجای دور از مردم

طفل یا جبرئیل علیه السلام والله اعلم

فاما ترين من البشر احدا فقولي اني نذرت للرحمن صوما

پس اگر ببینی از آدمیان کسی را پس بگو هر آینه من نذر کرده ام برای خدا روزه را

فلن اكلم اليوم انسيا فاتت به قومها تحمله قالوا يمريم

پس سخن نخواهم گفت امروز با هیچ آدمی پس آورد عیسی را پیش قوم خود برداشته گفتند ای مریم

لقد جئت شيئا فريا يا اخت هرون ما كان ابوك امرا

هر آینه آوردی چیزی زشت ای خواهر هارون نبود پدر تو مرد

سوء وما كانت امك بغيا فاشارت اليه قالوا كيف نكلم

بد و نبود مادر تو زناکار پس مریم اشارت کرد بطفل خود گفتند چگونه سخن گوییم

من كان في المهد صبيا قال اني عبد الله اتني الكتب

با کسی که هست در گهواره کودکی عیسی گفت من بندهٔ خدا ام داده است مرا کتاب

وجعلني نبيا وجعلني مبركا اين ما كنت واوصني بالصلوة

و ساخته است مرا پیغمبر و ساخت مرا خداوند برکت هر جا که باشم و حکم فرموده است مرا بنماز

والزكوة ما دمت حيا وبرا بوالدتي ولم يجعلني جبارا

و زکوة مادام که زنده باشم و ساخت مرا نیکوکار بمادر خود و نکرده است مرا گردنکش

شقيا والسلم علي يوم ولدت ويوم اموت ويوم ابعث

بدبخت و سلام بر من است روزی که متولد شدم و روزی که بمیرم و روزی که برانگیخته شوم

حيا ذلك عيسى ابن مريم قول الحق الذي فيه يمترون

زنده شده این است قصه عیسی پسر مریم را بگویم سخن درست آنکه در وی مردمان اختلاف میکنند

ما كان لله ان يتخذ من ولد سبحنه اذا قضى امرا فانما يقول له

نیست لایق خدا را که بگیرد هیچ فرزندی پاکی او راست چون سرانجام کند کاری را جز این نیست که بگوید

كن فيكون وان الله ربي وربكم فاعبدوه هذا صرط

شو پس میشود و گفت عیسی هر آینه خدا پروردگار من است و پروردگار شما است پس عبادت او کنید این

مستقيم فاختلف الاحزاب من بينهم فويل للذين كفروا

راه راست پس اختلاف کردند جماعتها در میان خویش پس وای کافران را

من مشهد يوم عظيم اسمع بهم وابصر يوم ياتوننا لكن الظلمون

از حاضر شدن روز بزرگ چه قدر شنوا باشند و چه قدر بینا باشند روزیکه بیایند پیش ما لیکن این ستمکاران

الْيَوْمَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ۝ وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ

امروز در گمراهی ظاهراند و بترسان ایشان را از روز پشیمانی چون باتمام رسانیده شود کار

وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا

و ایشان در غفلت اند و ایشان ایمان نمی آرند هرآینه ما وارث شویم زمین را و هر که بر زمین

وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ۝ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَٰبِ إِبْرَٰهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا

و بسوی ما بازگردانیده شوند و یاد کن در کتاب ابراهیم را هرآینه وی بود راست کردار

نَّبِيًّا ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَٰأَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا

پیغمبری یاد کن چون گفت پدر خود را ای پدر من چرا عبادت میکنی چیزی را که نمیشنود و نمی بیند و

يُغْنِي عَنكَ شَيْـًٔا ۝ يَٰأَبَتِ إِنِّي قَدْ جَآءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

دفع نمیکند از تو چیزی ای پدر من هرآینه آمده است پیش من از علم آنچه نیامده است پیش تو

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَٰطًا سَوِيًّا ۝ يَٰأَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَٰنَ إِنَّ

پس پیروی من کن تا دلالت کنم ترا براه راست ای پدر من عبادت مکن شیطان را هرآینه

الشَّيْطَٰنَ كَانَ لِلرَّحْمَٰنِ عَصِيًّا ۝ يَٰأَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَن يَمَسَّكَ

هست شیطان مر خدا را نافرمان ای پدر من میترسم از آنکه برسد بتو

عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَٰنِ وَلِيًّا ۝ قَالَ أَرَاغِبٌ أَنتَ

عقوبتی از خدا پس باشی قرین شیطان گفت آیا روی گردانی تو

عَنْ ءَالِهَتِي يَٰإِبْرَٰهِيمُ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا

از معبودان من ای ابراهیم اگر باز نه ایستی البته سنگسار کنم ترا و ترک صحبت من کن مدتی دراز

قَالَ سَلَٰمٌ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا

گفت سلام علیک آمرزش خواهم طلبید برای تو از پروردگار خویش هرآینه وی هست بر من مهربان

وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰٓ أَلَّآ

و کناره گیرم از شما و از آنچه می پرستید بجز خدا و خوانم بعبادت پروردگار خود را امید است

أَكُونَ بِدُعَآءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِن

که نباشم بسبب پرستش پروردگار خود بدبخت پس چون کناره گرفت از ایشان و از آنچه می پرستیدند

دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

بجز خدا عطا کردیم ویرا اسحاق و یعقوب و هر یکی را پیغمبر ساختیم

ووهبنا

بیان صدق وعده اسماعیل علیه السلام

ادریس صد سال بعد وفات آدم علیه السلام متولد شد

وَوَهَبْنَا لَهُم مِّن رَّحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا
وعطا کردیم بایشان چیزها از بخشش خود وساختیم برای ایشان ذکر جمیل به نهایت بزرگ

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا
و یاد کن در کتاب موسی را بر اینه وی بود خالص کرده شده و بود فرستاده پیغمبر

وَنَادَيْنَاهُ مِن جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا وَوَهَبْنَا
و ندا کردیم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک ساختیم اورا از روی راز و عطا کردیم

لَهُ مِن رَّحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ
ورا از بخشش خود برادر او هارون نبی ساخته و یاد کن در کتاب اسماعیل

إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا وَكَانَ يَأْمُرُ
بر اینه وی بود راست وعده و بود فرستاده پیغمبر و میفرمود

أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِندَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا وَاذْكُرْ فِي
اهل خود را بنماز و زکوة و بود نزدیک پروردگار خویش پسندیده و یاد کن در

الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَّبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا
کتاب ادریس را بر اینه وی بود راست کردار پیغمبر و برداشتیم اورا بمکانی

عَلِيًّا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَّةِ
بلند رفیع بر آسمان این جماعه آنانند که انعام کرد خدا برایشان از زمره پیغمبران از فرزندان

آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ
آدم و از نسل آنانکه برداشتیم با نوح و از ذریه ابراهیم و یعقوب

وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَٰنِ
و از جمله آنانکه راه راست نمودیم ایشانرا و برگزیدیم چون خوانده میشد برایشان آیات خدا

خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا فَخَلَفَ مِن بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا
می افتادند سجده کنان و گریان پس جانشین شد بعد از ایشان ناخلفی چند که ترک

الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا إِلَّا مَن تَابَ
کردند نماز را و پیروی کردند خواهشها را پس خواهند یافت جزاء گمراهی لیکن هرکه توبه

وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ
و ایمان آورد و کار شایسته بعمل آورد آنجماعه در آیند به بهشت و هیچ ستم کرده نشود برایشان

که پسر نبیره شیث وجد پدر نوح علیه السلام

شَيْئًا جَنّٰتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ
در چیزی بوستان همیشه ماندن که وعده داده است خداوند کان خود را نادیده هر آینه

كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلٰمًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
هست وعده او البته آینده نشنوند آنجا هیچ سخن بیهوده لیکن سلام شنوند و ایشان را بود روزی ایشان

فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ
در آنجا صبح و شام اینست آن بهشت که عطا کنیم از بندگان خویش آنرا که

كَانَ تَقِيًّا وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
بود پرهیزکار و فرشتگان گفتند که ما فرود نمی آئیم الا بحکم پروردگار تو او راست علم آنچه پیش ما

خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ
عقب ماست و آنچه در میان اینست و نیست پروردگار تو فراموشکار او است پروردگار آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
و زمین و آنچه میان اینهاست پس عبادت او کن و شکیبا باش بر عبادت وی آیا میدانی

لَهُ سَمِيًّا وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا
او را همنامی یعنی مانندی و میگوید آدمی یعنی آدمی کافر آیا چون بمیرم بیرون آورده خواهم شد زنده

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا
آیا یاد نمیکند آدمی که ما آفریدیم او را پیش از این و نبود هیچ چیزی

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ
پس قسم پروردگار تو که البته برانگیزیم این منکران بعث را با شیاطین باز حاضر کنیم ایشان را گرداگرد دوزخ

جِثِيًّا ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ
بزانو در افتاده باز برکشیم از هر امتی آنرا که از ایشان جرئت کننده تر است بر خدا

عِتِيًّا ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا
از روی نافرمانی باز ما دانا تریم با آنکه سزاوار ترند بدرآمدن دوزخ و نیست از شما هیچ کس الا

وَارِدُهَا كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا
گذر کننده بر وی هست این وعده لازم بر پروردگار تو مقرر کرده شده باز برهانیم متقیان را

وَنَذَرُ الظّٰلِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ
و بگذاریم ظالمان را آنجا بزانو در افتاده و چون خوانده شود بر ایشان آیات ما واضح آمده گویند

الذين

از خوف وی که گریه را با استماع و تلاوت کلام ربانی نسبتی خاص هست چنانچه در خبر آمده که قرآن خوانید و بگریید و اگر نتوانید خود را بتکلف
بر گریه آرید صالح مری رحمه الله علیه فرمود که در خواب قرآن بر حضرت رسول خدا خواندم فرمود که یا صالح هذه القراءة فاین البکاء کلام
دوست مهیج شوق است و چون آتش شوق در کانون دل افروخته گردد از دیده آب حزن ریختن گیرد وَاِذَا سَمِعُوا مَا اُنْزِلَ اِلَى
الرَّسُوْلِ تَرَى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مثنوی ای دریغا اشک من دریا بدی • تا نثار دلبر زیبا بدی • اشک کو از بهر او بارند خلق
گوهر است و اشک پندارند خلق •

واحد

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّ

کافران مسلمانان را کدام یک از این دو گروه بهتر است در مرتبه و

أَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا

نیکوتر است از روی مجلس و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان طبقه مردمان که بهتر بودند باعتبار رخت

وَّرِءْيًا ۝ قُلْ مَن كَانَ فِى الضَّلَٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۝

از روی نمود اری بگو هر که باشد در گمراهی افزون سید او را خدا افزون دادنی

حَتَّىٰٓ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ

تا وقتیکه ببیند آنچه ترسانیده شده اند بدان عقوبت را یا عذاب در دنیا و یا قیامت را

فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّأَضْعَفُ جُندًا ۝ وَيَزِيدُ اللَّهُ

پس خواهند دانست که کدام یک بدتر است در مرتبه و ناتوان تر است باعتبار لشکر و زیاده می کند خدا

الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۗ وَالْبَٰقِيَٰتُ الصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ

راه یابان را هدایت و حسنات پاینده شایسته بهتر اند نزدیک پروردگار تو

ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ۝ أَفَرَءَيْتَ الَّذِى كَفَرَ بِـَٔايَٰتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ

از روی جزا و نیکوتر اند از جهت بازگشت آیا دیدی آنرا که کافر شد بآیات ما و گفت البته داده شوم

مَالًا وَّوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِندَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا

مال و فرزند آیا مطلع شده بر غیب یا فرا گرفته است نزدیک خدا عهدی و پیمانی

كَلَّا ۚ سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَّ

نه چنان بود خواهیم نوشت آنچه میگوید و افزون دهیم عقوبت افزون دادنی و

نَرِثُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ ءَالِهَةً

باز ستانیم از وی آنچه میگوید و بیاید پیش ما تنها شده و خدایان گرفتند بجز الله

لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝ كَلَّا ۚ سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ

تا باشند ایشان را سبب عزت نه چنان بود زود باشد که منکر خواهند شد پرستش معبودان خود را

عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّآ أَرْسَلْنَا الشَّيَٰطِينَ عَلَى الْكَٰفِرِينَ

بر ایشان دشمن شده آیا ندیدی که مسلط کردیم شیاطین را بر کافران

تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝ فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۖ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ

می جنبانند ایشان را جنبانیدنی پس شتاب مکن بر ایشان جز این نیست که مدت می شماریم برای ایشان شماردنی روزیکه برانگیزیم

٤١٨

الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۝ وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلٰى جَهَنَّمَ
وِرْدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۝
وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ
السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝
أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمٰنِ
عَبْدًا ۝ لَقَدْ أَحْصٰهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ
الرَّحْمٰنُ وُدًّا ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَ
تُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ
مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝

سورة طه مكية وهي مائة وخمس وثلثون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طٰهٰ ۝ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقٰى ۝ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشٰى

فرو نفرستادیم بر تو قرآن را تا رنج کشی لیکن فرو فرستادیم برای پند دادن کسی که بترسد

تنزيلاً ممّن خلق الارض والسموات العلى الرحمن على
العرش استوى له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما
تحت الثرى وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى
الله لا اله الا هو له الاسماء الحسنى وهل اتيك حديث
موسى اذ راى نارا فقال لاهله امكثوا اني انست نارا
لعلي اتيكم منها بقبس او اجد على النار هدى فلما
اتيها نودي يموسى اني انا ربك فاخلع نعليك انك بالواد
المقدس طوى وانا اخترتك فاستمع لما يوحى انني انا الله
لا اله الا انا فاعبدني واقم الصلوة لذكري ان الساعة
اتية اكاد اخفيها لتجزى كل نفس بما تسعى فلا يصدنك
عنها من لا يؤمن بها واتبع هويه فتردى وما تلك
بيمينك يموسى قال هي عصاي اتوكؤا عليها واهش بها
على غنمي ولي فيها مارب اخرى قال القها يموسى

بر او سفندان خود و مرا درین عصا کارها دیگر نیز هست گفت بیافکن آنرا ای موسی

فَأَلْقٰىهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ۝ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا

سِيرَتَهَا الْأُولٰى ۝ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ

مِنْ غَيْرِ سُوٓءٍ ءَايَةً أُخْرٰى ۝ لِنُرِيَكَ مِنْ ءَايٰتِنَا الْكُبْرٰى ۝ اذْهَبْ

إِلٰى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰى ۝ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ۝ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝ وَاجْعَلْ لِي

وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ۝ هٰرُونَ أَخِي ۝ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ۝ وَأَشْرِكْهُ

فِي أَمْرِي ۝ كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۝ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا

بَصِيرًا ۝ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسٰى ۝ وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ

مَرَّةً أُخْرٰى ۝ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلٰى أُمِّكَ مَا يُوحٰى ۝ أَنِ اقْذِفِيهِ فِي

التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ

عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۝ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي ۝ وَلِتُصْنَعَ

عَلٰى عَيْنِي ۝ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلٰى

مَنْ يَكْفُلُهُ ۝ فَرَجَعْنٰكَ إِلٰى أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ

وقتلت

وَقَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنّٰكَ فُتُوْنًا فَلَبِثْتَ

سِنِيْنَ فِيْ اَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى وَ

اصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ اِذْهَبْ اَنْتَ وَاَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ

ذِكْرِيْ اِذْهَبَا اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا

لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى قَالَا رَبَّنَا اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ

عَلَيْنَا اَوْ اَنْ يَّطْغٰى قَالَ لَا تَخَافَا اِنَّنِيْ مَعَكُمَا اَسْمَعُ وَاَرٰى

فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَا اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْ اِسْرَآءِيْلَ

وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ

الْهُدٰى اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ

وَتَوَلّٰى قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْ اَعْطٰى كُلَّ

شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا

وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّىٰ

وفرو فرستاد از آسمان آب را پس بیرون آوردیم بآن آب انواع مختلف از نبات

كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَىٰ

بخورید و بچرانید چهارپایان خود را هر آینه درین مقدمه نشانهاست خداوندان خرد

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ

از زمین آفریدیم شما را و در زمین درآریم شما را و از زمین بیرون کنیم شما را باری دیگر

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا

و هر آینه نمودیم فرعون را آیات خویش تمام آن پس دروغ داشت و قبول نکرد گفت آیا آمده تا بیرون کنی ما را

مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ فَاجْعَلْ

از زمین ما بجادوی خود ای موسی پس البته بیاریم پیش تو جادوی مانند آن پس بنه

بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنتَ مَكَانًا سُوًى

میان ما و میان خود وعده که خلاف نکنیم آنرا ما و نه تو بجای میانه شهر

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّينَةِ وَأَن يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى فَتَوَلَّىٰ

گفت وعده گاه شما روز آرایش است و آنکه جمع کرده شوند مردمان وقت چاشت پس بازگشت

فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ

فرعون پس جمع کرد مکر خود را باز بیامد گفت موسی ساحران را وای بر شما

لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ

افترا مکنید بر خدا دروغ را آنگاه هلاک سازد شما را بعذاب و هر آینه بمطلب نرسید

مَنِ افْتَرَىٰ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَىٰ قَالُوا

هر که افترا کرد پس گفت و گو کردند ساحران بمشوره خود در میان خویش و پنهان گفتند راز گفتند

إِنْ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَن يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا

البته این دو شخص ساحران اند میخواهند که بیرون کنند شما را از زمین شما بسحر خود

وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا

و میخواهند که دور کنند دین شایسته شما را پس بهم آرید اسباب سحر خود را باز بیائید

صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَىٰ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن

صف کشیده و هر آینه رستگار شد امروز هر که غالب آمد گفتند ای موسی یا اینست

تلقی

تُلْقِيَ وَإِمَّآ أَنْ نَّكُوْنَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقٰى قَالَ بَلْ أَلْقُوْا فَإِذَا حِبَالُهُمْ

وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعٰى فَأَوْجَسَ فِي

نَفْسِهٖ خِيفَةً مُّوْسٰى قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلٰى وَ

أَلْقِ مَا فِي يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا إِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ وَلَا

يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ أَتٰى فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ

هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ أَنْ اٰذَنَ لَكُمْ إِنَّهٗ

لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ

مِّنْ خِلٰفٍ وَّلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَآ أَشَدُّ

عَذَابًا وَّأَبْقٰى قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ

وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ

الدُّنْيَا إِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ

مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّأَبْقٰى إِنَّهٗ مَنْ يَّأْتِ رَبَّهٗ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهٗ

جَهَنَّمَ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى وَمَنْ يَّأْتِهٖ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ

دوزخ نمیرد انجا و نه زنده باشد و انکه بیاید پیش او مسلمان شده و عملها

الصّٰلحٰت فاولٰئك لهم الدّرجٰت العلٰى جنّٰت عدن

شایسته کرده پس آن جماعه ایشان راست درجهای بلند بوستانها همیشه ماندن

تجري من تحتها الانهٰر خٰلدين فيها وذٰلك جزآء من

میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا و آنست جزای هرکه

تزكّٰى ولقد اوحينا الٰى موسٰى ان اسر بعبادي فاضرب

پاک شده است و هرآینه وحی فرستادیم بسوی موسی که وقت شب ببر بندگان مرا پس برو

لهم طريقا في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشٰى

برای ایشان در راهی خشک در دریا نترسی از در یافتن دشمن و مترس از غرقاب

فاتبعهم فرعون بجنوده فغشيهم من اليمّ ما غشيهم واضلّ

پس تعاقب ایشان کرد فرعون با لشکر خویش پس پوشانید ایشان را از دریا آنچه پوشانید ایشان را

فرعون قومه وما هدٰى يٰبني اسرآءيل قد انجينٰكم

فرعون قوم خود را و راه نه نمود گفتیم ای بنی اسرائیل هرآینه نجات دادیم شما را

من عدوّكم ووٰعدنٰكم جانب الطّور الايمن ونزّلنا

از دشمنان شما و وعده دادیم شما را بدادن توریة جانب راست طور و فرود آوردیم

عليكم المنّ والسّلوٰى كلوا من طيّبٰت ما رزقنٰكم ولا تطغوا

بر شما من و سلوی گفتیم بخورید از لذایذ آنچه روزی دادیم شما را و از حد مگذرید

فيه فيحلّ عليكم غضبي ومن يّحلل عليه غضبي فقد

در باب آن روزی که تا بشود بر شما خشم من و هر که نازل شد بروی خشم من

هوٰى وانّي لغفّار لّمن تاب وءامن وعمل صٰلحا ثمّ اهتدٰى

هلاک شد و هرآینه من آمرزگارم کسی را که توبه کرد و ایمان آورد و کار شایسته کرد باز راه رفت

وما اعجلك عن قومك يٰموسٰى قال هم اولاء علٰى اثري

و چه چیز شتاب آورد ترا از قوم خود ای موسی گفت قوم من ایشانند بر پی من

وعجلت اليك ربّ لترضٰى قال فانّا قد فتنّا قومك من بعدك

و شتافتم بسوی تو ای پروردگار من تا خشنود شوی گفت خدا هرآینه ما در بلا افکندیم قوم ترا پس از تو

واضلّهم السّامريّ فرجع موسٰى الٰى قومه غضبٰن اسفا

و گمراه ساخت ایشان را سامری پس بازگشت موسی بسوی قوم خود خشم گرفته اندوه خورده

قَالَ يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ
مَوْعِدِي قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَا
أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ
فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَا إِلٰهُكُمْ
وَإِلٰهُ مُوسَى فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ
لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُونُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ
إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي
قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِينَ حَتّٰى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى قَالَ
يٰهٰرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ
أَمْرِي قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ
أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي قَالَ
فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ

قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ

نَفْسِيْ ۝ قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ

وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ

عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝ اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ

اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝ كَذٰلِكَ نَقُصُّ

عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ اٰتَيْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وِزْرًا ۝ خٰلِدِيْنَ فِيْهِ

وَسَاۗءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ حِمْلًا ۝ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَنَحْشُرُ

الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَىِٕذٍ زُرْقًا ۝ يَّتَخَافَتُوْنَ بَيْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا

عَشْرًا ۝ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ اِذْ يَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِيْقَةً

اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا يَوْمًا ۝ وَيَسْــَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا

رَبِّيْ نَسْفًا ۝ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝ لَّا تَرٰى فِيْهَا عِوَجًا

وَّلَآ اَمْتًا ۝ يَوْمَىِٕذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ وَخَشَعَتِ

و نه هیچ بلندی آنروز از پی آواز کننده روند هیچ کجی نباشد آن اتباع را و پست شوند

الاصوات للرحمن فلا تسمع الا همسا ۝ يومئذ لا تنفع الشفاعة

الا من اذن له الرحمن ورضي له قولا ۝ يعلم ما بين ايديهم

وما خلفهم ولا يحيطون به علما ۝ وعنت الوجوه للحي

القيوم وقد خاب من حمل ظلما ۝ ومن يعمل من الصلحت

وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما ۝ وكذلك

انزلنه قرءانا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم يتقون

او يحدث لهم ذكرا ۝ فتعلى الله الملك الحق ولا تعجل بالقرءان

من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما ۝

ولقد عهدنا الى ءادم من قبل فنسي ولم نجد له عزما ۝

واذ قلنا للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى ۝

فقلنا يادم ان هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما

من الجنة فتشقى ۝ ان لك الا تجوع فيها ولا تعرى ۝ وانك

لا تظمؤا فيها ولا تضحى ۝ فوسوس اليه الشيطن قال يادم

تشنه نشوی آنجا و گرمی آفتاب نیابی پس وسوسه انداخت بسوی آدم شیطان گفت ای آدم

هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ۝ فَاَكَلَا مِنْهَا

آیا دلالت کنم ترا بر درخت همیشه بودن و بر پادشاهی که کهنه نگردد پس خوردند از آن درخت

فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ

پس ظاهر شد ایشان را شرمگاه ایشان و در ایستادند که می چسپانیدند بر عورات خویش از برگ

الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ۝ ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ

درختان بهشت و نافرمانی کرد آدم پروردگار خود را پس گم کرد راه را باز برگزیدش پروردگار او پس

عَلَيْهِ وَهَدٰى ۝ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ۝ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ۝

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ وَلَعَذَابُ

الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ۝ اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ

الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ

پس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح گوی با حمد پروردگار خویش پیش از بر آمدن آفتاب

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ

و بیشی از غروب آن و در بعضی ساعتها شب و در طرفهای روز تسبیح کو

لَعَلَّكَ تَرْضَى ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا

بود که خشنود شوی و مکشا دو چشم خود را بسوی آنچه بهره مند ساختیم بآن جماعتها

مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى

ازیشان از قسم آرایش زندگانی دنیا تا مبتلا کنیم ایشان را در آن و روزی پروردگار تو بهتر است و پاینده تر

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَوٰةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا

و بفرما کسان خود را بنماز و شکیبایی کن بر ادای آن نمیطلبیم از تو روزی دادن

نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ۝ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ

ما روزی میدهیم ترا و عاقبت خیر اهل تقوی راست و گفتند چرا نمی آرد پیش ما نشانه

مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ وَلَوْ أَنَّا

از جانب پروردگار خویش آیا نیامده است بایشان دلیل واضح از جنس آنچه در کتابهای پیشین است و اگر ما

أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا

هلاک میکردیم ایشان را بعقوبتی پیش از فرستادن پیغمبر البته گفتندی ای پروردگار ما چرا نفرستادی

رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝ قُلْ كُلٌّ

پیغمبری تا پیروی آیات تو میکردیم پیش از آنکه خوار شویم و رسوا گردیم بگو هریک

مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ

منتظر است پس شما نیز منتظر باشید خواهید دانست که کیانند اهل راه راست

وَمَنِ اهْتَدَى

و که راه یافت

سورة الانبياء مكية وهي مائة واثنى عشر آية

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُعْرِضُونَ ۝ مَا يَأْتِيهِمْ

نزدیک شد بمردمان حساب ایشان و ایشان در غفلت روگردانند نمی آید بایشان

مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

هیچ پند از جانب پروردگار ایشان نو پیدا آورده مگر شنوند آنرا بازی کنان

لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا

غافل شده دل ایشان و پنهان راز کردند ایشان این ظالمان که نیست این شخص مگر

بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ تُبْصِرُونَ قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ

آدمی مانند شما آیا اتیان میکنید سحر را و شما می بینید گفت پیغمبر پروردگار من میداند

الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ بَلْ قَالُوا

هر سخن را که در آسمان و زمین باشد و او شنوا داناست بلکه گفتند این قرآن

أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا

خوابهای پریشانست بلکه دروغ بسته است بلکه او شاعرست پس بیارد بما آیتی چنانکه

أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا

فرستاده شدند پیشینیان ایمان نیاورده بودند پیش از ایشان هیچ دیهی که هلاک کردیم

أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا

آیا ایشان ایمان خواهند آورد و نفرستادیم پیش از تو مگر مردان را که وحی میفرستادیم بایشان پس بپرسید

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا

اهل کتاب را اگر شما نمیدانید و نساختیم پیغمبران را کالبدی

يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ

که نخورند طعام و نبودند جاوید باشندگان باز راست کردیم در حق ایشان وعده را

فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ

پس برهانیدیم ایشان را و هر که را خواستیم و هلاک کردیم از حد گذرندگان را هرآینه فرو فرستادیم بشما

كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ

کتابی که در او پند شما آیا نمی فهمید و بسیار را شکستیم از قسم دیهی که

ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا

ستمکار بودند و نو پیدا ساختیم بعد آن گروه دیگر پس چون دیدند عذاب ما

إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ

ناگهان ایشان از آنجا میدویدند گفتیم مدوید و بازروید بسوی مکانی که آسوده شده

وَمَسَاكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْأَلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

و بسوی جایهای خویش تا بود که پرسیده شوید گفتند ای وای ما هرآینه ما بودیم ستمکار

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيدًا خٰمِدِينَ • وَمَا

خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِينَ • لَوْ اَرَدْنَا اَنْ نَتَّخِذَ

لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا اِنْ كُنَّا فٰعِلِينَ • بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى

الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ •

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ • يُسَبِّحُونَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ

اَمِ اتَّخَذُوا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ • لَوْ كَانَ فِيهِمَا

اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ • اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً

قُلْ هَاتُوا بُرْهٰنَكُمْ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِي بَلْ

اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ • وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

مِنْ رَّسُولٍ اِلَّا نُوحِي اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُونِ • وَقَالُوا

اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ • لَا يَسْبِقُونَهُ

فرزند گرفته است خدا پاکی اوراست بلکه آنانکه در حق ایشان این زعم دارند بندگان گرامی اند پیش دستی نمیکنند

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

بسخن وایشان بفرمان وی کار میکنند میداند خدا آنچه در پیش روی ایشانست وآنچه پس پشت ایشان

وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ وَ

شفاعت نمیکنند الا برای کسی که خدا خشنود شده شفاعت او را وایشان از ترس خدا مضطرب‌اند و

مَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ

هر که بگوید از ایشان که من خدایم بجز الله پس جزا دهیم او را دوزخ همچنین

نَجْزِي الظَّالِمِينَ أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَ

جزا میدهیم ستمکاران را آیا ندیدند کافران که آسمان و

الْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ

زمین بسته بودند پس گشاده کردیم ایشان را و پیدا کردیم از آب هر چیز

حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ

زنده آیا ایمان نمی آرند و پیدا کردیم در زمین کوهها بلند تا نجنبد زمین با ایشان

وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ

و پیدا کردیم در آنجا گشاده راهها بود که ایشان راه یابند و ساختیم آسمان را

سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ وَهُوَ الَّذِي

سقفی نگاه داشته شده و ایشان از نشانهای آسمان روی گرداننده‌اند و اوست آنکه

خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

آفرید شب و روز را و آفتاب و ماه را هر یکی از آن در آسمانی میشنابند

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ

و ندادیم هیچ آدمی را پیش از تو همیشه بودن آیا اگر تو بمیری ایشان همیشه باشند

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَ

هر شخص چشنده مرگ است و مبتلا میکنیم شما را بسختی و آسودگی بطریق امتحان

إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ وَإِذَا رَآكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَتَّخِذُونَكَ

و بسوی ما باز گردانیده شوید و چون ببینند ترا کافران نمیگیرند ترا

إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ

مگر به تسخر میگویند آیا این شخص یاد میکند به اهانت معبودان شما را و ایشان به یاد خدا

ثم كفرون . خلق الانسان من عجل سأريكم ءايتي فلا

منکر اند آفریده شد آدمی از شتابی زود بنمایم شما را نشانهای خویش پس

تستعجلون . ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين .

شتابی طلب مکنید از من و میگویند کی خواهد بود این وعده اگر راست گویانید

لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون عن وجوههم النار

اگر بدانند کافران صورت حال آن وقت که باز نتوانند داشت از روهای خویش آتش را

ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون . بل تأتيهم بغتة فتبهتهم

ونه از پشتهای خویش ونه ایشان نصرت داده شوند بلکه بیاید بایشان قیامت ناگهان پس حیران کند

فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون . ولقد استهزئ

پس نتوانند دفع کردن آن ونه ایشان مهلت داده شوند وهر اینه تمسخر کرده شد

برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به

به پیغمبران پیش از تو پس در گرفت بآنانکه تمسخر کردند از ایشان آنچه بآن

يستهزءون . قل من يكلؤكم باليل والنهار من الرحمن

استهزا میکردند بگو که نگهبانی میکند شما را شب وروز از عقوبت خدا

بل هم عن ذكر ربهم معرضون . ام لهم ءالهة تمنعهم من

بلکه ایشان از یاد پروردگار خویش روگرداننده اند آیا ایشان را معبودانند غیر ما که نگاه میدارند

دوننا لا يستطيعون نصر انفسهم ولا هم منا يصحبون . بل

ایشان را از مصایب نمیتوانند نصرت دادن خویش ونه ایشان از عقوبت ما نگاه داشته شوند بلکه

متعنا هؤلاء وءاباءهم حتى طال عليهم العمر افلا يرون

بهره مند ساختیم ایشان را وپدران ایشان را تا آنکه دراز شد بر ایشان مدت زندگانی آیا نمی بینند

انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها افهم الغلبون . قل

که ما در گرفت میکنیم زمین دار الحرب را می کاهیم آنرا از جوانب آن آیا ایشان غلبه کنندگانند بگو

انما انذركم بالوحي ولا يسمع الصم الدعاء اذا ما

جز این نیست که بیم میرسانم شما را بمضمون وحی ونمی شنوند کران آواز خواننده را چون

ينذرون . ولئن مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن

ترسانیده میشوند واگر رسد بایشان اندکی از عقوبت پروردگار تو هر اینه گویند

يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ • وَنَضَعُ الْمَوٰزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ

ای وای ما را بدرستیکه ما بودیم ستمکاران و در میان نهیم ترازوی عدل را روز قیامت

فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ

پس ستم کرده نشود بر هیچ کس هیچ ستمی و اگر باشد عمل همسنگ دانه سپندان

أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حٰسِبِينَ • وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَىٰ وَهٰرُونَ

حاضر کنیم آنرا و ما حساب کننده بسیم و بدرستیکه دادیم موسی و هارون را

الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ • الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

کتاب فیصل کننده و روشنی و پند مر پرهیزکاران را آنانکه میترسند از پروردگار خود

بِالْغَيْبِ وَهُم مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ • وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ

غایبانه و ایشان از قیامت ترسندگانند و این قرآن پندی هست با برکت

أَنزَلْنٰهُ أَفَأَنتُمْ لَهُ مُنكِرُونَ • وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرٰهِيمَ رُشْدَهُ

فرو فرستادیم آنرا آیا شما بآن منکرید و بدرستیکه دادیم ابراهیم را راه یابی او

مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عٰلِمِينَ • إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هٰذِهِ

پیش ازین و بودیم باحوال او دانا چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این

التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنتُمْ لَهَا عٰكِفُونَ • قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا

صورتها که شما برآن مجاورت دارید گفتند یافتیم پدران خود را مر آنها را

عٰبِدِينَ • قَالَ لَقَدْ كُنتُمْ أَنتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ فِي ضَلٰلٍ مُّبِينٍ •

پرستنده گفت هرآینه بودید شما و پدران شما در گمراهی ظاهر

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنتَ مِنَ اللّٰعِبِينَ • قَالَ بَل رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

گفتند آوردی بما سخن راست یا تو از بازی کنندگانی گفت بلکه پروردگار شما خداوند آسمانها

وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذٰلِكُم مِّنَ الشّٰهِدِينَ •

و زمین است آنکه آفرید اینها را و من برین سخن از گواهانم

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنٰمَكُم بَعْدَ أَن تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ • فَجَعَلَهُمْ

و بخدا که البته بدسگالی کنم بتان شما را بعد از آنکه روی بگردانید پشت دهنده پس ساخت ایشان را

جُذٰذًا إِلَّا كَبِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ • قَالُوا مَن فَعَلَ

ریزه ریزه مگر بت بزرگ را از ایشان تا بود که بسوی او بازگردند گفتند که کرده

هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۔ قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ

این کار بخدایان ما هرآینه وی از ستمگاران است جماعه گفتند شنودیم از جوانی که ذکر ایشان میکند گفته می شود

لَهٗ اِبْرٰهِيْمُ ۔ قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰۤى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ

او را ابراهیم گفتند بیارید او را بحضور چشم مردمان تا بود که ایشان گواهی دهند

قَالُوْۤا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۔ قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ

گفتند آیا تو کردی این کار بخدایان ما ای ابراهیم گفت بلکه کرده است آنرا

كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۔ فَرَجَعُوْۤا اِلٰۤى

بزرگ ایشان پس سوال کنید از ایشان اگر سخن میگویند پس رجوع کردند

اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْۤا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۔ ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ

بخویشتن پس گفتند هرآینه شما اید ستمگاران پس نگون کرده شدند بر سرهای خویش

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰۤؤُلَاۤءِ يَنْطِقُوْنَ ۔ قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ

هرآینه تو میدانی که این گروه سخن نمیگویند گفت آیا عبادت میکنید بجز

اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۔ اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ

خدا چیزی که هیچ نفع نمیرساند شما را و زیان نکند شما را ناخوشی باد شما را و آنچه می پرستید

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۔ قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْۤا

بجز خدا آیا نمی فهمید بایکدیگر گفتند که بسوزانید او را و نصرت دهید

اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۔ قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰۤى

خدایان خود را اگر هستید کنندگان گفتیم ای آتش سرد شو و سلامت

اِبْرٰهِيْمَ ۔ وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ۔ وَنَجَّيْنٰهُ

بر ابراهیم و خواستند با او فریب کردن پس ساختیم ایشانرا زیانکارتر و نجات دادیم او را

وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ۔ وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ

و لوط را بسوی زمینی که برکت نهاده ایم در آن عالمها را و عطا کردیم او را اسحاق

وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ۔ وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ

و عطا کردیم یعقوب که نبیره ابراهیم بود و هریکی را ساختیم نیکوکار و پیشوا گردانیدیم ایشان را راه می نمودند

بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَاۤءَ

بفرمان ما و وحی فرستادیم بسوی ایشان کردن نیکوئیها و بر پا داشتن نماز و دادن

الزَّكٰوةِ وَكَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ۝ وَلُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا
زکوة و بودند مارا عبادت کنندگان و لوط را دادیم حکمت و علم

وَّنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ۝ اِنَّهُمْ كَانُوْا
و برهانیدیم اورا از دهی که میکردند کارهای ناپاک هرآئینه ایشان بودند

قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِيْنَ ۝ وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝
قوم بد گناهکار و درآوردیم اورا در رحمت خویش هرآینه وی بود از شایسته کاران

وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ
و یاد کن نوح را چون دعا کرد پیش ازین پس قبول کردیم دعای او را پس خلاص کردیم او را و اهل او را

الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝ وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
از اندوه بزرگ و نصرت دادیم او را بر قومی که دروغ شمردند آیات ما را

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝ وَدَاوٗدَ وَ
هرآینه ایشان بودند گروه بد پس غرق کردیم ایشان را همگی و یاد کن داود و

سُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا
سلیمان را چون حکم کردند در باب زراعت چون بوقت شب چرا کرد در آن گوسفندان گروهی

لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ۝ فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا
و بودیم حکم ایشان را حاضر پس فهمانیدیم طریق فیصل کردن خصومت سلیمان را و هر یکی را دادیم حکمت و دانش

وَّسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝ وَ
و مسخر گردانیدیم با داود کوهها را که با او تسبیح میکردند و مرغان نیز مسخر ساختیم و ما بودیم کننده

عَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ بَاْسِكُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ
و بیاموختیم اورا ساختن لباسی برای شما که نگاه دارد شما را از ضرر کارزار شما پس آیا شما هستید

شٰكِرُوْنَ ۝ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ
شکر کننده و مسخر ساختیم برای سلیمان باد تند وزنده میرفت بفرمان وی بسوی زمینی

الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ۝ وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ
که برکت نهادیم در آن و بودیم بهمه چیز دانا و مسخر ساختیم از دیوان جماعه

يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۝ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ
که غواصی میکردند برای او و میکردند کاری غیر آن نیز و بودیم ایشان را نگاه دارنده

وایوب

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗۤ اَنِّىْ مَسَّنِىَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ

و یاد کن ایوب را چون ندا کرد بخدای خود که رسیده است مرا رنج و تو مهربان ترین مهربانانی

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ

پس قبول کردیم دعاء او را پس دور ساختیم آنچه باوی بود از رنج و عطا کردیم او را فرزندان او را

مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ۝ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ

همراه ایشان بسبب مهربانی از نزد خویش و تا پندی بود عبادت کنندگان را و یاد کن اسماعیل و ادریس

وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۝ وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِىْ رَحْمَتِنَا اِنَّهُمْ

و ذا الکفل را هر یکی از صبر کنندگان بود و در آوردیم ایشان را در رحمت خود هر آئینه ایشان

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ

از نیکوکاران بودند و یاد کن ذا النون را چون رفت خشم خورده پس گمان کرد که تنگ نگیریم

عَلَيْهِ فَنَادٰى فِى الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّىْ كُنْتُ

بروی القصه چون در شکم ماهی افتاد پس ندا کرد در تاریکیها که هیچ معبودی نیست جز تو پاکی تراست هر آئینه من بودم

مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِى

از ستمکاران پس قبول کردیم دعاء او را و نجات دادیم از غم و همچنین ما نجات میدهیم

الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَزَكَرِيَّاۤ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِىْ فَرْدًا وَّاَنْتَ

مسلمانان را و یاد کن زکریا را چون ندا کرد بخدای خود ای پروردگار من مگذار مرا تنها و تو

خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ۝ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ

بهترین وارثانی پس قبول کردیم دعاء او را و بخشیدیم او را یحیی و نیکو ساختیم برای او زن او را

اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا

هر آئینه ایشان شتابی میکردند در نیکیها و میخواندند ما را بتوقع و خوف

وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ۝ وَالَّتِىْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ

و بودند برای ما نیاز کنندگان و یاد کن زنی را که بعفت نگاهداشت شرمگاه خود را پس دمیدیم در او از

رُّوْحِنَا وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَاۤ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ اِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً

روح خود و ساختیم او را و پسر او را نشانه برای عالمها گفتیم هر آئینه این ملت شما ملت یکیست

وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ۝ وَتَقَطَّعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ اِلَيْنَا

و من پروردگار شمایم پس عبادت من کنید و متفرق شدند امتها در کار خود هر یک بسوی ما

رَاجِعُونَ • فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ

رجوع کنندگانند پس هر که بکند از جنس کار شایسته و او مومن باشد پس ناقبولی نبود

لِسَعْيِهٖ وَإِنَّا لَهٗ كٰتِبُونَ • وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنٰهَا أَنَّهُمْ

سعی او را و هر اینه ما برای او می نویسیم و محالست بر هر دیهی که ہلاک کرده ایم اینان را

لَا يَرْجِعُونَ • حَتّٰى إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ

باز گردند یعنی بدنیا تا وقتی که گشاده شود قید یاجوج و ماجوج و ایشان از هر

حَدَبٍ يَنْسِلُونَ • وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ

بلندی بشتابند و نزدیک رسید وعده راست پس ناگهان حال آنست بالا دوخته

أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا

چشم کافران گویند وای برما هر اینه در غفلت بودیم ازین حال بلکه بودیم

ظٰلِمِينَ • إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ

ستمکاران هر اینه شما و آنچه می پرستید بجز خدا یعنی بتان آتش انگیز دوزخ باشید

أَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُونَ • لَوْ كَانَ هٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَ

شما بروی حاضر شوید اگر میبودند اینها خدایان حاضر نمی گشتند بر دوزخ و

كُلٌّ فِيهَا خٰلِدُونَ • لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ • إِنَّ

همه ایشان آنجا جاوید باشند ایشان را آنجا ناله باشد و ایشان آنجا هیچ نشنوند

الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنٰى أُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ • لَا يَسْمَعُونَ

آنانکه سابقا مقرر شد برای ایشان از جانب ما نیکویی آن جماعه از دوزخ دور کرده شوند نشنوند

حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خٰلِدُونَ • لَا يَحْزُنُهُمُ

آواز دوزخ را و ایشان در آنچه خواهد نفس ایشان جاوید اند و غمگین نسازد ایشان را

الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ

آن ترس بزرگ و پیش آیند ایشان را فرشتگان گویند اینست آن روز که شما را

تُوعَدُونَ • يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا

وعده داده میشد روزیکه در پیچیم آسمان را مانند پیچیدن طومار در نوشتن نامه چنانکه

أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهٗ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فٰعِلِينَ • وَلَقَدْ كَتَبْنَا

اول خلق را دیگر باره کنیم آفرینش وعده لازم برما هر اینه ما کننده ایم و هر اینه نوشتیم

حق سبحانه اورا مال بسیار داده بود و خلعت نبوت پوشانیده بولایت بثنه فرستاده با بعض شام شب و روز بطاعت گذرانیدی و مراسم خیرات بجا ابتغی
بتقدیم رسانیدی ابلیس لعین برو حسد برده با حق سبحانه مناجات کرد که الهی بنده تو در عافیت و سعت عیش است مال بسیار و فرزندان بزرگوار دارد اگر
اورا با انتزاع اموال و اولاد مبتلا سازی زود از راه تو برگردد حق سبحانه فرمود نه چنین است که تو میگوئی او مارا بنده ایست پسندیده اگر هزار بار در کوره ابتلاش
بگدازیم بر محک اعتبار تمام عیار خواهد بود ~ چنان در عشق بگدازیم که گر تیغم زند بر سر * بروز امتحان باشم چو شمع استاده پابرجا * ابلیس درخواست که دار بر مال و
و فرزندان و جسد او مسلط گردان تا حقیقت وی ظاهر گردد حق تعالی ابلیس را بظاهر وی تسلط داد اول دیوان را برگماشت تا با هلاک او اشتغال نمودند القصه
شترانش بصاعقه هلاک شدند و گوسفندان بسبب سیل در گرداب فنا افتادند زراعت بریح عاصف متلاشی شد و هفت پسر و سه دختر در زیر دیوار آمدند
و قروح بر جسد مبارکش ظاهر شد و متعفن گشته دیدان در ان پیدا گشتند یعنی کرمان و مومنان مرتد شدند و ویرا از هر دیه و منزل که میرفتی بیرون میکردند
زن او رحمه دختر افرایم بن یوسف علیه السلام در خدمت او بماند و مدت هفت سال و هفت ماه و هفت روز و هفت ساعت بدین محنت و بلا بود فذکران
میگویند که حق سبحانه درباره او فرموده که انا وجدناه صابرا نکته انی مسنی الضر منافی آنست چه شکایت از رنج با صبر نیست و جواب بر نوجه تقدیر میکنند
که از شماتت شیطانش رنج عظیم رسیده نزد او آمد که مرا سجده کن تا ترا ازین بلا بیرون آرم ایوب عم با حق سبحانه از ضرر وی شکایت کرد نه از رنج خویش
و گویند هر سحری بوی اسعد ملکی و بشری از بارگاه کبریا این خطاب مستطاب بایوب مکرم رسیدی که ای بیمار ما چگونه و ایوب بذوق شوق این پرسش
کوه بلا را بجان میکشید و بآن بیماری خوش بود ~ گر بر سر بیمار خود آئی بعیادت * صد سال بامید تو بیمار توان بود * در سحر آن روز که مرهم راحت میرسید
تحفه این خطاب سرفراز نشد فریاد کرد که انی مسنی الضر محققان بر آنند که شکایت با او بود نه از او بود در لطایف قشیری مذکور است که این سخن نه بر وجه
اعتراض است بر حکم قضا و قدر بلکه از روی ضعف و عجز بشریست چه منقول است که جبرئیل علیه السلام بوی آمد و گفت چرا خاموش نشسته گفت چکنم مگر صبر
جبرئیل فرمود که بلایا معدن خزاین حق بسیار است تو طاقت نیاری از حق عافیت خواه ایوب علیه السلام این سخن گفت ۱۲ ح

قصه ایوب و هفت سال [illegible]

فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

در زبور بعد از توریت که زمین [illegible] وارث آن شوند بندگان شایسته ما

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عَابِدِينَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

هر اینه در آنچه گفته شد کفایت است گروه عابدان را و نفرستادیم ترا ای محمد مگر از روی مهربانی بر عالمیان

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

بگو جز این نیست که وحی فرستاده میشود بسوی من که معبود شما خدای یکتاست پس آیا گردن نهنده هستید

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ

پس اگر اعراض کنند بگو خبردار ساختیم شمارا [illegible] برابر باشید و نمیدانم که نزدیک است

أَمْ بَعِيدٌ مَا تُوعَدُونَ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا

یا دور است آنچه وعده داده میشوید هر اینه خدا میداند آشکارا از سخن و میداند آنچه

تَكْتُمُونَ وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ قَالَ

پنهان میکنید و نمیدانم شاید که تاخیر موعود ابتلا باشد شمارا و بهره مندی باشد تا مدتی مقدر گفت

رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ

ای پروردگار من حکم کن براستی و پروردگار ما بخشاینده است از وی مدد طلب کرده میشود بر آنچه بیان میکنید

سورة الحج مكية وهي ثمان وسبعون ايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

ای مردمان بترسید از پروردگار خویش هر اینه زلزله که نزدیک قیامت باشد چیز بزرگیست

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ

روزی که به بینید آنرا غافل شود هر شیر دهنده از طفلی که شیر میدهدش و بنهد هر

ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ

زن باردار فرزند خود را و به بینی مردمان را مست شده و نیستند مست و لیکن

عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی هست که گفت و گو میکند در شان خدا بغیر دانش

تولاه

وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ

وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ

مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي

الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ

لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْذَلِ

الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا

لكيلا

أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللّٰهَ

يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

وَلَا هُدًى وَلَا كِتٰبٍ مُنِيرٍ ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ

او راست در دنيا رسوائي و بچشانيم اورا روز قيامت عذاب سوختن

ذلك

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝ وَمِنَ
النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ اطْمَاَنَّ
بِهٖ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ انْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ خَسِرَ الدُّنْيَا وَ
الْاٰخِرَةَ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝ يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا
لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝ يَدْعُوْا لَمَنْ
ضَرُّهٗ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَلَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ۝ اِنَّ اللّٰهَ
يُدْخِلُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
الْاَنْهٰرُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ۝ مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ
اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ۝ وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ ءَايٰتٍ
بَيِّنٰتٍ وَّاَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيْدُ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا
وَالصّٰبِئِيْنَ وَالنَّصٰرٰى وَالْمَجُوْسَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ

میان ایشان روز قیامت هر اینه خدا بر هر چیز مطلع است ۝ آیا ندیدی که سجده میکنند خدا تعالی را

يسجد له من في السموت ومن في الارض والشمس والقمر و

آنانکه در آسمانها اند و آنانکه در زمین اند و آفتاب و ماه و

النجوم والجبال والشجر والدواب وكثير من الناس

ستارها و کوهها و درختان و چارپایان و بسیاری از مردمان

وكثير حق عليه العذاب ومن يهن الله فما له من مكرم

و بسیاری کس هستند که ثابت شده است برایشان عذاب و هر کرا خوار کند خدا پس نیست او را هیچ گرامی دارنده

ان الله يفعل ما يشاء هذن خصمن اختصموا في ربهم

هر آینه خدا میکند آنچه میخواهد این دو فریق دشمنان یکدیگر اند در شان پروردگار خویش

فالذين كفروا قطعت لهم ثياب من نار يصب من فوق

پس آنانکه کافر شدند قطع کرده شد برای ایشان جامهای از آتش ریخته شود بالای

رؤسهم الحميم يصهر به ما في بطونهم والجلود ولهم مقامع

سرهای ایشان آب گرم گداخته گردد بآن هرچه در شکم ایشان است و پوست نیز و برای ایشان گرزها

من حديد كلما ارادوا ان يخرجوا منها من غم اعيدوا

از آهن هرگاه که خواهند که برآیند از دوزخ و خلاص شوند از اندوه باز گردانیده شوند

فيها وذوقوا عذاب الحريق ان الله يدخل الذين امنوا

در آنجا و گفته شود بچشید عذاب سوختن هرآینه خدا در می آرد آنانکه ایمان آوردند

وعملوا الصلحت جنت تجري من تحتها الانهر يحلون فيها

و کارهای شایسته کردند در بوستانها که میرود زیر آن جویها پیرایه پوشانیده شوند

من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير وهدوا

در آنجا از دستوانها از زر و پوشانیده شوند مروارید و لباس ایشان در آنجا ابریشم بود و راه نموده شدند

الى الطيب من القول وهدوا الى صرط الحميد ان الذين

یعنی در دنیا آن زمانیکه از سخن پاکیزه دلالت کرده شدند براه خدای ستوده هرآینه آنانکه

كفروا ويصدون عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي جعلنه

کافر شدند و باز میدارند از راه خدا و از مسجد حرام که پیدا کردیم آنرا

للناس سواء العاكف فيه والباد ومن يرد فيه بالحاد

برای مردمان یکسان اند متوطن و صحرانشین و هرکه خواهد در حرم کجروی کردن

بظلم

بظلم نذقه من عذاب اليم ۝ واذ بوأنا لابراهيم مكان البيت

بستم بچشانیم اورا از عذاب دردناک ۝ و یاد کن چون معین ساختیم برای ابراهیم موضع

ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين والقائمين والركع

که شریک مقرر مکن با من هیچ چیز را و پاک کن خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان و رکوع

السجود ۝ واذن في الناس بالحج يأتوك رجالا وعلى كل

و سجود کنندگان برای نماز گذاران و آواز ده در میان مردمان بحج تا بیایند پیش تو پیاده و سواره

ضامر يأتين من كل فج عميق ۝ ليشهدوا منافع لهم و

بر هر شتر لاغر بیایند این شتران از هر راه دور تا حاضر شوند نزدیک فایدها برای خویش

يذكروا اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من

و یاد کنند نام خدا را در روزهای چند دانسته شده بر ذبح آنچه خدا روزی داده ایشان را

بهيمة الانعام فكلوا منها واطعموا البائس الفقير ۝ ثم ليقضوا

از قسم چهارپایان مواشی پس بخورید از آن و بخورانید درمانده درویش را باز باید که دور کنند

تفثهم وليوفوا نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق ۝ ذلك

چرک تن خود را و بوفا رسانند نذرهای خود را و طواف کنند بآن خانه قدیم یعنی کعبه این است حکم

ومن يعظم حرمات الله فهو خير له عند ربه واحلت لكم

و هر که تعظیم کند ستایرهای خدا را پس این تعظیم کردن بهتر است اورا نزدیک پروردگارش و حلال کرده شد

الانعام الا ما يتلى عليكم فاجتنبوا الرجس من الاوثان

مواشی مگر آنچه خوانده شود بر شما پس احتراز کنید از پلیدی بتان

واجتنبوا قول الزور ۝ حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك

و احتراز کنید از سخن دروغ یعنی گواهی دروغ حنیف دین شده برای خدا غیر شریک مقرر کنندگان باوی و هر که

بالله فكانما خر من السماء فتخطفه الطير او تهوي به

با خدا پس گویا که بیفتاد از آسمان پس بر بایند اورا مرغان یا فرود آرد اورا

الريح في مكان سحيق ۝ ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها

باد بمکانی دور آنست که هلاک شود این است حکم و هر که تعظیم کند شعائر خدا را پس آن تعظیم

من تقوى القلوب ۝ لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها

از تقوی دلهاست ۝ شمارا در آن مواشی فایدهاست تا میعادی معین باز فرود آمدن آن

إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ۝ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

بخانه قدیم است و هر امتی را معین ساخته ایم طریق قربانی تا یاد کنند نام خدا را

عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ

آنچه داده است ایشان را از چهارپایان مواشی پس خدای شما خدای یکتاست پس او را

أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ

منقاد شوید و بشارت ده تواضع کنندگان را آنان را که چون یاد کرده شود خدا بترسد دل ایشان

وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ

و صبر کنندگان را بر آنچه رسد بایشان و برپا دارندگان نماز را و از آنچه روزی دادیم

يُنْفِقُونَ ۝ وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ

ایشان را خرج میکنند و شتران قربانی را ساخته ایم برای شما از شعایر خدا شما را در وی نیکی است

فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافَّ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا

پس یاد کنید نام خدا را بر نحر آن بر چهار پای ایستاده پس چون بر زمین افتد پهلوی آن بخورید

مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ

از آن و بخورانید درویش ناسوال را و سوال کننده را همچنین رام گردانیدیم چهارپایان را برای شما تا

تَشْكُرُونَ ۝ لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِنْ يَنَالُهُ

شکر کنید نمیرسد بخدا گوشت قربانی ها و نه خون اینها و لیکن میرسد بوی

التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ

پرهیزکاری از شما همچنین رام گردانید قربانیها را برای شما تا به بزرگی یاد کنید خدا را

وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ

و بشارت ده نیکوکاران را هر آینه خدا دفع میکند از مسلمانان ضرر اعدا ایشان را هر آینه خدا

لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝ أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا

دوست نمیدارد هیچ خیانت کننده ناسپاس را دستوری جهاد داده شد آنان را که کفار با ایشان جنگ میکنند

وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ

و هر آینه خدا بر نصرت دادن ایشان تواناست آنانکه بیرون آورده شدند از خانهای ایشان بغیر حق

إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ

لیکن بسبب آنکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نبودی دفع کردن خدا مردمان را بعض را بدست بعضی

بشکرانه آنکه راه نمود شما را

ع ۱۰

بسبب آنکه ایشان مظلوم شده اند

صلوت

لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللّٰهِ

ویران کرده میشد صومعهای راهبان و عبادتخانهای نصاری و عبادتخانهای یهود و عبادتخانهای مسلمانان

كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ اَلَّذِينَ

بسیاری و البته نصرت خواهد داد خدا کسی را که نصرت دین وی کند براینه خدا توانا غالب است آنانکه

اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوا

آنانکه اگر دست دهیم ایشانرا در زمین برپا دارند نماز را و بدهند زکوة را و بفرمایند

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُورِ وَاِنْ يُّكَذِّبُوكَ

بکار پسندیده و منع کنند از کارهای ناپسندیده و خدا راست نهایت همه کارها و اگر دروغی شمرند ترا

فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُودُ وَقَوْمُ اِبْرٰهِيمَ وَقَوْمُ

پس از ایشان قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و قوم

لُوطٍ وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ وَكُذِّبَ مُوسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِينَ

لوط و اهل مدین و دروغی شمرده شد موسی را پس مهلت دادم این کافران را

ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا

باز گرفتار کردم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من پس بسا دهی که هلاک ساختیم آنرا

وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ

و وی ستمکار بود پس وی افتاده است بر سقفهای خود و بسا چاه بیکار مانده و بسا محل

مَّشِيدٍ اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الْاَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَّعْقِلُونَ

بلند خراب شده آیا سیر نکرده اند در زمین تا بود ایشانرا دلها که فهم کنند

بِهَا اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُونَ بِهَا فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى

بآن یا گوشهای که بشنوند بآن پس براینه حال اینست که نابینا نمیشود چشمها ولیکن نابینا میشود

الْقُلُوبُ الَّتِى فِى الصُّدُورِ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ

آن دلها که هست در سینها و زود میطلبند از تو عذاب را و هرگز

يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

خلاف نخواهد کرد خدا وعده خود را و براینه یکروز نزدیک پروردگار تو مانند هزار سال است از آنچه شمار میکنید

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُهَا

و بسا دیه که مهلت دادم آنرا و آن ستمکار بود باز گرفتار کردم آنرا

وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ •
وبسوی من است بازگشت بگو ای مردمان جز این نیست که من برای شما ترساننده آشکاره ام

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ
پس آنانکه ایمان آوردند وکارهای شایسته کردند ایشانراست آمرزش وروزی نیک

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ • وَمَا
وآنانکه سعی کردند در رد آیات ما عاجز کنان بزعم خود ایشانند اهل دوزخ و

أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّىٰ أَلْقَى الشَّيْطَانُ
نفرستادیم پیش از تو هیچ فرستاده و نه هیچ صاحب وحی الا چون آرزوی بخاطر بست بیفکند شیطان

فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ
چیزی در آرزوی پس دور میکند خدا آنچه شیطان انداخت باز محکم میکند خدا آیات خود را

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ • لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
وخدا دانا باحکمت است تا بگرداند آنچه شیطان انداخته است بلای در حق آنانکه در

قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ
دل ایشان بیماری است وآنانکه سخت است دل ایشان و هر آینه ستمکاران در مخالفت

بَعِيدٍ • وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا
دور اند وتا بدانند آنانکه داده شد ایشانرا علم که آن وحی راست است از جانب پروردگار تو

بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ
بآن پس نیایش کند برای خدا دل ایشان و هر آینه خدا راه نماینده است مسلمانان را بسوی راه

مُسْتَقِيمٍ • وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ
راست وهمیشه باشند کافران درشبهه از آن وحی تا وقتیکه بیاید بایشان

السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيمٍ • الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ
قیامت ناگهان یا بیاید بایشان عقوبت روزی نهایت سخت بادشاهی آنروز

لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ
خدا راست حکم کند میان ایشان پس آنانکه ایمان آوردند وکارهای شایسته کردند در بوستان

النَّعِيمِ • وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
بانعمت باشند وآنانکه کافر شدند ودروغ شمردند آیات ما را الجماعه ایشانراست عذاب

مهین

لهاد

مُهِينٌ • وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا
خوار کننده • و آنانکه هجرت کردند در راه خدا پس کشته شدند یا بمردند

لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ •
هر آینه روزی دهد ایشانرا خدا روزی نیکو در بهشت و هر آینه خدای وی بهترین روزی دهندگان است

لَيُدْخِلَنَّهُم مُّدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ • ذَٰلِكَ
البته در آرد ایشانرا بموضعی که خشنود شوند ازان و هر آینه خدا دانا بردبار است • حکم اینست

وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ
و هر که در پی ایذا کند بمانند آنکه ایذا داده شد او را باز ازان تعدی کرده شد بروی هر آینه نصرت خواهد داد او را خدا هر آینه خدا

اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ • ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ
عفو کننده آمرزگار است • این نصرت بسبب آنست که خدا در می آرد شب را در روز و در می آرد

النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ • ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ
روز را در شب و بسبب آنست که خدا شنوا بینا است • این نصرت بسبب آنست که خدا همونست

الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
ثابت و آنچه میخوانند کافران بجز وی همونست باطل و بسبب آنست که خدا همونست

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ • أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
بلند مرتبه بزرگ قدر • آیا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب را پس

الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ • لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
زمین سبز شد • هر آینه خدا لطف کننده داناست • او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه

فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ • أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ
در زمین است و هر آینه خدا همونست بی نیاز ستوده کار • آیا ندیدی که خدا مسخر کرد

لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ
برای شما آنچه در زمین است و مسخر ساخت کشتیها را میرود در دریا بفرمان او و نگاه میدارد

السَّمَاءَ أَن تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ
آسمان را ازانکه بیفتد بر زمین مگر بدستوری او هر آینه خدا در حق مردمان بخشاینده

رَّحِيمٌ • وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنسَانَ
مهربان است • و وی است آنکه زنده کرد شما را باز بمیراند شما را باز زنده کند شما را هر آینه آدمی

یعنی معاونت کنند باعقوبت معاقب ثانی که مجازی و منتقم است

لكفور. لكل امة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك

ناسپاس است. برای هر گروهی معین کرده ایم شریعتی را که ایشان عمل کننده اند بران پس باید که نزاع

في الامر وادع الى ربك انك لعلى هدى مستقيم. وان

درین کار و بخوان بسوی پروردگار خویش هرآینه تو برراه راستی و اگر

جادلوك فقل الله اعلم بما تعملون. الله يحكم بينكم

مکابره نمایند با تو پس بگو خدا داناتر است بآنچه میکنید. خدا حکم خواهد کرد میان شما

يوم القيمة فيما كنتم فيه تختلفون. الم تعلم ان الله يعلم

روز قیامت در آنچه اندران اختلاف میکنید. آیا ندانستی که خدا میداند

ما في السماء والارض ان ذلك في كتب ان ذلك على الله

هرچه در آسمانها و زمین است هرآینه این همه ثبت است در کتابی هرآینه این همه بر خدا

يسير. ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطنا و

آسان است. و عبادت میکنند بجز خدا چیزی را که فرو نفرستاده است خدا حجتی بران

ما ليس لهم به علم وما للظلمين من نصير. واذا تتلى عليهم

و چیزی که نیست ایشانرا به بودن آن دانشی و نیست ستمگارانرا هیچ یاری دهنده. و چون خوانده میشود برایشان

ءايتنا بينت تعرف في وجوه الذين كفروا المنكر

آیات ما واضح آثار ناسپاسی در روی این کافران ناخوشی

يكادون يسطون بالذين يتلون عليهم ءايتنا قل افانبئكم

نزدیک میشوند از انکه حمله کنند بر آنانکه میخوانند برایشان آیات ما بگو آیا خبر دهم شمارا

بشر من ذلكم النار وعدها الله الذين كفروا وبئس

بناخوش تر ازین وآن دوزخ آتش است وعده داده است خدا آنرا بکافران و وی بد

المصير. يايها الناس ضرب مثل فاستمعوا له ان الذين

جای است. ای مردمان بیان کرده شد داستانی پس بشنوید آنرا هرآینه آنانکه

تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا ولو اجتمعوا له

میخوانند بجز خدای نیافرینند مگسی را و اگرچه جمع شوند برای آن

وان يسلبهم الذباب شيئا لا يستنقذوه منه ضعف

و اگر بربایند از دست ایشان مگس چیزی خلاص نتوانند کرد آنرا از مگس ناتوان شد

یعنی لوح محفوظ آن نزدیک است

الطالب

الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۝ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ

طالب و مطلوب یعنی عابد و معبود تعظیم نکردند خدا را حق تعظیم او هر آینه خدا توانا

عَزِيزٌ ۝ اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ

غالب است خدا برمیگزیند فرستادهای از فرشتگان و از مردمان هر آینه خدا

سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ

شنوا بیناست میداند آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پس ایشانست و بسوی خدا

تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَا

باز گردانیده میشوند کارها ای مسلمانان رکوع کنید و سجده بجا آرید

عْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا

و عبادت نمائید پروردگار خود را و بکنید کار نیکو امیدست که رستگار شوید و جهاد کنید

فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ

در راه خدا حق جهادی که برای خداست وی برگزیده شما را و نساخت بر شما در دین

مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ

هیچ تنگی ... پدر شما ابراهیم خدا نام نهاد شما را مسلمان

قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا

پیش از این یعنی در کتب سابقه و در قرآن نیز جهاد کنید تا باشد پیغمبر گواه بر شما و باشید

شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

گواه بر مردمان پس برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

و چنگ زنید بخدا اوست خداوند شما پس نیکو خداوندیست و نیکو مددکار

سورة المؤمنون مكية وهي مائة و ثمان ايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝

هر آینه رستگار شدند مسلمانان آنانکه ایشان در نماز خویش نیایش کنندگانند

الجزء الثامن عشر

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُونَ
و آنانکه ایشان از بیهوده روی گردانند و آنانکه ایشان زکوة را ادا کنند کا کنند

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حٰفِظُونَ إِلَّا عَلٰى أَزْوٰجِهِمْ أَوْ
و آنانکه ایشان شرمگاه خود را نگاهدارندکانند مگر بر زنان خویش یا

مَا مَلَكَتْ أَيْمٰنُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاءَ
کنیزکانی که مالک شده است دستهای ایشان پس ایشان نکوهیده نیستند پس هرکه طلب کند سوای

ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْعٰدُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ
این آن جماعه از حد گذرندگانند و آنانکه ایشان امانتهای خود را و عهد خود

رٰعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولٰئِكَ هُمُ
رعایت کنندگانند و آنانکه ایشان بر نمازهای خود محافظت کنندگانند این جماعه ایشانند

الْوٰرِثُونَ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ وَلَقَدْ
وارثان که عاقبت کار میراث برند بهشت ایشان آنجا جاوید باشندگانند و بدرستیکه

خَلَقْنَا الْإِنْسٰنَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِنْ طِينٍ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
آفریدیم آدمی را از خلاصه گل باز ساختیم آدمی را نطفه در قرارگاه

مَكِينٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
استوار باز ساختیم آن نطفه را خون بسته باز ساختیم آن خون بسته را گوشت پاره پس ساختیم

الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنٰهُ خَلْقًا
آن گوشت پاره را استخوانها پس پوشانیدیم بر آن استخوانها گوشت را باز آفریدیم اورا آفرینشی

آخَرَ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ أَحْسَنُ الْخٰلِقِينَ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ
دیگر پس بزرگ است خدا نیکوترین نگارندگان باز بدرستیکه شما بعد ازین

لَمَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُونَ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ
مرده شوید باز بدرستیکه شما روز قیامت برانگیخته گردید و بدرستیکه آفریدیم بالای شما

سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِينَ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
هفت آسمان و نبودیم از آفرینش بیخبر و فرو فرستادیم از آسمان

مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنّٰهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلٰى ذَهَابٍ بِهِ لَقٰدِرُونَ
آب را باندازه پس جای دادیم اورا در زمین و بدرستیکه ما بر دور کردن آن توانائیم

فأنشأنا

فانشانا لكم به جنت من نخيل واعناب لكم فيها فواكه

پس بیافریدیم برای شما بآن آب بوستانها از درخت خرما و از انگور شمارا در آن بوستانها میوه

كثيرة ومنها تاكلون ۝ وشجرة تخرج من طور سيناء

بسیار پیدا شود و بعض از آن میخورید و بیافریدیم درختی که بیرون می آید از طور سینا

تنبت بالدهن وصبغ للاكلين ۝ وان لكم في الانعام لعبرة

میروید بچیزی که حاصل شود از روغن و نانخورش طعام خورندگان را و هر آینه شمارا در چهارپایان پندی است

نسقيكم مما في بطونها ولكم فيها منافع كثيرة ومنها

می نوشانیم شمارا از آنچه در شکم این است و شمارا در آن چهارپایان منفعتهای بسیار است و بعض از آنها

تاكلون ۝ وعليها وعلى الفلك تحملون ۝ ولقد ارسلنا نوحا

میخورید و بر چهارپایان و بر کشتیها سوار کرده میشوید و هر آینه فرستادیم نوح را

الى قومه فقال يقوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا

بسوی قوم او پس گفت ای قوم من عبادت خدا کنید نیست شمارا هیچ معبودی غیر وی آیا

تتقون ۝ فقال الملؤا الذين كفروا من قومه ما هذا الا

نمی ترسید پس گفتند گروهی که کافر بودند از قوم او نیست این شخص

بشر مثلكم يريد ان يتفضل عليكم ولو شاء الله لانزل

آدمی مانند شما میخواهد که ریاست بیابد بر شما و اگر خواستی خدا هر آینه فرستادی

ملئكة ما سمعنا بهذا في اباىنا الاولين ۝ ان هو الا رجل

فرشتگان را نشنیدیم این ماجرا در پدران نخستین خویش نیست این شخص مگر مردی

به جنة فتربصوا به حتى حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون

که بوی عارضه دیوانگی است پس انتظار وی کنید تا مدتی گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بسبب آنکه

فاوحينا اليه ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا فاذا جاء

پس وحی فرستادیم بسوی وی که بساز کشتی بحضور ما و بفرمان ما پس چون آید

امرنا وفار التنور فاسلك فيها من كل زوجين اثنين

فرمان ما و جوشش زند تنور غضب پس درآر در کشتی از هر جنس دو عدد نر و ماده

واهلك الا من سبق عليه القول منهم ولا تخاطبني

درآر کسان خود را الا آنکه از ایشان سبقت کرده است بروی گفته حق و سخن مگو با من

میوه ها

دروغی شمرده اند مرا

فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُم مُّغْرَقُونَ ۝ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَن مَّعَكَ

در باب آنانکه ستم کردند بدرستیکه ایشان غرق کرده شدگانند پس چون راست بنشینی تو و هرکه با تو با

عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَقُل

بر کشتی بگو همه ستایش خدایراست آنکه نجات داد ما را از گروه ستمکاران و بگو

رَّبِّ أَنزِلْنِي مُنزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

ای پروردگار من فرود آر مرا در منزل مبارک و تو بهترین فرود آرندگانی بدرستیکه درین ماجرا

لَآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

نشانهاست و بدرستیکه ما بودیم امتحان کننده باز پیدا کردیم بعد از ایشان قرنی دیگر را

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

پس فرستادیم میان ایشان پیغمبری از قبیله ایشان که عبادت کنید خدای را نیست شما را هیچ معبودی بجز وی

أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ وَقَالَ الْمَلَأُ مِن قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

آیا نمی ترسید و گفتند رئیسان از قوم او آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند

بِلِقَاءِ الْآخِرَةِ وَأَتْرَفْنَاهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ

ملاقات سرای آخرت را و آسودگی داده بودیم ایشان را در زندگانی دنیا نیست این شخص مگر آدمی

مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۝ وَ

مانند شما میخورد از آنچه شما از آن میخورید و می آشامد از آنچه شما از آن می آشامید و

لَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۝ أَيَعِدُكُمْ أَنَّكُمْ إِذَا

اگر فرمان برداری کردید آدمی را مانند خویش بدرستیکه شما آنگاه زیانکارانید آیا وعده میدهد شما را اینکه شما

مِتُّمْ وَكُنتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا أَنَّكُم مُّخْرَجُونَ ۝ هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ

چون بمیرید و شوید خاکی و استخوانی چند بیرون آورده خواهید شد بعیدست بعیدست

لِمَا تُوعَدُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ

آنچه وعده داده میشود شما را نیست زندگانی الا زندگانی این جهانی ما میریم و زنده میشویم و نیستیم ما

بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ

برانگیخته شدگان نیست این شخص مگر مردی که افترا کرده بر خدا دروغ را و ما نیستیم

لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونِ ۝ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ

اورا تصدیق کننده گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بمقابله آنکه دروغ شمردند مرا گفت بعد اندک زمانی

یعنی بعضی میمیرند و بعضی زنده میشوند

که هود بود یا صالح علیهما السلام

٤١٨

لیصبحن

لَيُصْبِحُنَّ نٰدِمِينَ ۝ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً

پشیمان خواهند شد پس گرفت ایشان را آواز سخت بحق و عذاب است پس گردانیدیم ایشان را

فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۝ ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ءَاخَرِينَ

پس دوری باد گروه ستمکاران را باز پیدا کردیم بعد از ایشان قرنهای دیگر را

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۝ ثُمَّ أَرْسَلْنَا

سبقت نمیکند هیچ گروهی از میعاد خود و نه باز پس میمانند باز فرستادیم

رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَآءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَأَتْبَعْنَا

پیغمبران خود را پی در پی هرگاه آمد با امتی پیغمبر ایشان دروغ نسبت کردند او را پس از پی درآوردیم

بَعْضَهُم بَعْضًا وَجَعَلْنٰهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ

بعضی را عقب بعضی یعنی در هلاک و ساختیم ایشان را افسانها پس دوری باد گروهی را که ایمان نمی آرند

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هٰرُونَ بِـَٔايٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ

باز فرستادیم موسی و برادر او هارون با نشانهای خویش و با دلیل ظاهر

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَإِيْهِۦ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

سوی فرعون و جماعه او پس سرکشی کردند و بودند گروهی تکبر کننده

فَقَالُوٓا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُمَا

پس گفتند آیا ایمان آریم بدو آدمی مانند خویش و قوم ایشان مارا خدمت کنندگانند پس دروغ

فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ

پس شدند از هلاک کردگان و هر آینه دادیم موسی را کتاب بود که ایشان

يَهْتَدُونَ ۝ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُۥٓ ءَايَةً وَءَاوَيْنٰهُمَآ

راه یابند و ساختیم پسر مریم و مادر او نشانه و جای دادیم ایشان را

إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۝ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبٰتِ

بر زمینی بلند خداوند استقرار و خداوند آب روان ای پیغمبران بخورید از اطعمه پاکیزه

وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّى بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝ وَإِنَّ هٰذِهِۦٓ أُمَّتُكُمْ

و بکنید کار نکو هر آینه من بانچه میکنید دانا ام و هر آینه اینست ملت شما

أُمَّةً وٰحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ ۝ فَتَقَطَّعُوٓا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ

ملت یکتا و من پروردگار شما ام پس بترسید از من پس متفرق ساختند امتان کار خود را در میان خویش

مثل خاشاک در سیل

در عقاید و اصول شرایع

زبرا كل حزب بما لديهم فرحون فذرهم في غمرتهم

حتى حين أيحسبون أنما نمدهم به من مال وبنين نسارع

لهم في الخيرات بل لا يشعرون إن الذين هم من خشية

ربهم مشفقون والذين هم بآيات ربهم يؤمنون والذين

هم بربهم لا يشركون والذين يؤتون ما آتوا وقلوبهم

وجلة أنهم إلى ربهم راجعون أولئك يسارعون في

الخيرات وهم لها سابقون ولا نكلف نفسا إلا وسعها

ولدينا كتاب ينطق بالحق وهم لا يظلمون بل قلوبهم في غمرة

من هذا ولهم أعمال من دون ذلك هم لها عاملون حتى

إذا أخذنا مترفيهم بالعذاب إذا هم يجأرون لا تجأروا

اليوم إنكم منا لا تنصرون قد كانت آياتي تتلى عليكم

فكنتم على أعقابكم تنكصون مستكبرين به سامرا تهجرون

أفلم يدبروا القول أم جاءهم ما لم يأت آباءهم الأولين

آیا تامل نکردند درین سخن یا آمده است بایشان آنچه نیامده بود به پدران نخستین ایشان

بلکه استدراج است مر

و در غفلت خویش ماندند مر

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ
آیا نشناختند پیغمبر خود را پس ایشان با او ناشناسااند یا میگویند که در وی دیوانگی است

بَلْ جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُونَ ۝ وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ
بلکه نه چنین است آمد بدیشان بدین درست و بیشتر کافران مرحق را ناخواهانند و اگر پیروی کردی حق

أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ بَلْ أَتَيْنٰهُمْ
آرزوهای ایشان را هر آینه بی انتظام شدندی آسمانها و زمین و هر که میان اینهاست بلکه آوردیم

بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ
کتابی که پند ایشانست پس ایشان از پند خویش روی گرداننده اند آیا میخواهی تو از ایشان مزدی پس مزد

رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِينَ ۝ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلٰى صِرٰطٍ
پروردگار تو بهترست و او بهترین روزی دهندگانست و هر آینه تو میخوانی ایشان را بسوی راه

مُسْتَقِيمٍ ۝ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرٰطِ
راست و هر آینه آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت از این راه

لَنٰكِبُونَ ۝ وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فِي طُغْيٰنِهِمْ
یکسو شوندگانند و اگر رحم میکردیم برایشان و برمیداشتیم آنچه با ایشانست از سختی هر آینه

يَعْمَهُونَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ
سرگشته شوند و هر آینه گرفتار کردیم ایشان را بعذاب پس نیایش نکردند پروردگار خود را

وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ۝ حَتّٰى إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
و زاری نمودند در غفلت تا وقتیکه بگشادیم بر ایشان دری خداوند عذاب سخت

إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصٰرَ
ناگهان ایشان در آنجا ناامید شوندگانند و اوست آنکه بیافرید برای شما شنوایی و دیدها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
و دلها اندکی شکر گزاری میکنید و اوست آنکه پیدا کرد شما را در زمین

وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلٰفُ الَّيْلِ
و بسوی او برانگیخته خواهید شد و اوست آنکه زنده میکند و می میراند و او راست آمد شد

وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝
و روز آیا نمی فهمید بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند پیشینیان

الربع

قَالُوٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۔ لَقَدْ

گفتند آیا چون بمیریم وشویم خاکی واستخوانی چند آیا ما برانگیختنی خواهیم شد هرآینه

وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيرُ

وعده داده شد بانحن مارا وپدران ما را پیش ازین نیست این مگر افسانهای

الْاَوَّلِينَ ۔ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۔

پیشینان بگو کراست زمین وآنکه در آنست بگوئید اگر میدانید

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۔ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ

خواهند گفت خدا راست بگو آیا پند پذیر نمیشوید بگو کیست پروردگار آسمانهای

السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۔ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُونَ ۔

هفت گانه وپروردگار عرش بزرگ خواهند گفت اینهمه خدا راست بگو آیا نمی ترسید

قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ

بگو کیست آنکه بدست اوست پادشاهی هر چیز واو زنهار میدهد وزنهار داده نمیشود بر او

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۔ سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُونَ ۔ بَلْ

جواب گوئید اگر میدانید خواهند گفت اینهمه خدا راست بگو پس از کجا فریب داده میشوید بلکه

اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُونَ ۔ مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ

آورده ایم بایشان سخن راست را وهرآینه ایشان دروغ گویند هیچ فرزند نگرفته است خدا

وَمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۭ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا

ونیست همراه او هیچ خدای دیگر آنگاه ببردی هر خدا چیزی که آفریده بود وغلبه کردی

بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۔ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُونَ ۔ عٰلِمِ الْغَيْبِ وَ

بعض ایشان بر بعض پاکی صفت میکنیم خدا را از آنچه تقریر میکنند داننده نهان

الشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۔ قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّي مَا يُوعَدُونَ

وآشکارا است برترست از آنچه شریک می آرند بگو ای پروردگار من اگر بنمائی مرا آنچه وعده داده میشوند

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ۔ وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا

ای پروردگار من پس داخل مکن مرا در گروه ستمکاران وهرآینه ما برآنکه بنمائیم ترا آنچه

نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُونَ ۔ اِدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ

وعده میدهیم بایشان توانائیم مقابله کن بدی را بخصلتی که آن نیک است ما داناتریم

علا

بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ رَّبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۝ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ

قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا

كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝ أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَى

عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا

شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۝ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا

فَإِنَّا ظَالِمُونَ ۝ قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ۝ إِنَّهُ كَانَ

فَرِيقٌ مِنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا

وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّى أَنْسَوْكُمْ

وتو بهترین بخشایندگانی ۝ پس فرا گرفتید شما ایشان را مسخره تا حدی که فراموش گردانیدند

سر آنکه کنت کنزا مخفیا اینجا ظهور تام دارد

ذِكْرِي وَكُنتُم مِّنْهُمْ تَضْحَكُونَ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا

یاد مرا از دل شما و شما بر ایشان میخندید بدرستی من جزا دادم ایشان را امروز بمقابله

صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ قَالَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ

صبر ایشان بآنکه ایشان اند رستگاران گوید خدا که چند درنگ کردید در زمین بحساب

سِنِينَ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْئَلِ الْعَادِّينَ

سالها گویند درنگ کردیم یک روز یا بعض روزی پس بپرس از شمار کنندگان

قَالَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَعْلَمُونَ أَفَحَسِبْتُمْ

گوید خدا توقف نکرده اید مگر اندکی کاش میدانستید آیا پنداشتید

أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ فَتَعَالَى اللَّهُ

که آفریدیم شما را بیهوده و آنکه شما بسوی ما گردانیده نشوید پس برترست خدا

الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ وَمَن

پادشاه ثابت نیست هیچ معبود غیر او پروردگار عرش گرامی قدر و هر که

يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ

بخواند با خدا معبودی دیگر را که هیچ حجت نیست مر پرستنده را بر ثبوت آن معبود پس جز این نیست

رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ

پروردگار او بدرستی رستگار نمیشوند کافران و بگو ای پروردگار من بیامرز و ببخشای و تو

سورة النور مدنية خَيْرُ الرَّاحِمِينَ وهي اربع وستون آية

بهترین بخشایندگانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةٌ أَنزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

این سورتی است که فرو فرستادیم آنرا و فرض ساختیم آنرا و فرو فرستادیم در آن آیات روشن

لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا

بود که شما پند گیرید زن زنا کننده و مرد زنا کننده بزنید

كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُم بِهِمَا رَأْفَةٌ

هر یکی را از ایشان صد دره و باید که درنگیرد شما را شفقت بر ایشان

٤١٠

في

فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ

در جای شرع اگر هستید که ایمان آورده اید بخدا و روز آخر و باید که حاضر [illegible]

عَذَابَهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا

بعقوبت ایشان جماعه از مسلمانان مرد زناکننده نکاح نمیکند مگر

زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ

با زن زناکننده یا شرک آرنده و زن زناکننده نکاح در نیارد او را مگر مرد زناکننده

وَحُرِّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ

و حرام ساخته شد نکاح زانیه بر مسلمانان و آنانکه دشنام میدهند زنان پرهیزکار را

ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً

پس نیاوردند چهار گواه بزنید ایشان را هشتاد دره

وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ إِلَّا

و قبول مکنید گواهی ایشان هیچگاه و این جماعه ایشانند فاسق مگر

الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

آنانکه توبه کردند بعد از ین و بصلاح آوردند کار خود را پس هر آینه خدا آمرزنده [illegible]

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا

و آنانکه دشنام میدهند زنان خود را و نباشند ایشان را گواهان مگر

أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

نفس خود یعنی پس گواهی یکی از ایشان است چهار بار که بخدا هر آینه وی از راستگویان

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

و گواهی پنجم باین صفت که لعنت خدا باد برو اگر از دروغگویان باشد

وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ

و باز میگرداند از آن زن عقوبت را آنکه گواهی دهد چهار بار بخدا بدرستیکه شوهر من

لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ

از دروغگویان است و گواهی دیگر پنجم بار آنکه خشم خدای بر این زن اگر شوهر

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ

از راست گویان باشد و اگر نبود فضل خدا بر شما و رحمت او و آنکه خدا

تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ جَاءُو بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ

شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ

وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَٰذَا إِفْكٌ

مُبِينٌ ۝ لَوْلَا جَاءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ

فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ۝ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ

لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝ وَلَوْلَا إِذْ

سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَٰذَا سُبْحَانَكَ هَٰذَا

بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝ يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ

يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دوست میدارند آنکه فاش شود تهمت بدکاری در مسلمانان ایشان راست عقوبت درد دهنده

فی الدنیا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ

در دنیا و آخرت و خدا میداند و شما نمیدانید و اگر نبودی فضل

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

خدا و رحمت او بر شما و آنکه خدا بخشاینده مهربان است ای مسلمانان

آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

از پی مروید گامهای شیطان را و هر که پیروی گامهای شیطان کند

فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

پس براینه او میفرماید به بیحیائی و کار ناپسندیده و اگر نبودی فضل خدا بر شما و رحمت او

مَا زَكَىٰ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ

پاک نشدی از شما هیچکس هرگز ولیکن الله پاک میسازد هر کرا خواهد و خدا

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا

شنوا داناست و باید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی و وسعت از شما بر آنکه چیزی ندهند

أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا

خویشاوندان را و بینوایان را و خانمان ترک کنندگان را در راه خدا و باید که عفو کنند

وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

و در گذرند آیا دوست نمیدارید که بیامرزد خدا شما را و خدا آمرزنده مهربان است

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا

براینه آنانکه دشنام میدهند زنان پاکدامان را از بدکاری بیخبران ایمان آرندگان را لعنت کرده شد

وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَ

در دنیا و آخرت و ایشان راست عذاب بزرگ روزیکه گواهی دهند بر ایشان زبانهای ایشان

أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ

و دستهای ایشان و پایهای ایشان بآنچه میکردند آنروز بتمام رساند بایشان خدا

دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۝ الْخَبِيثَاتُ

جزای بانصاف ایشان را و بدانند که خدا همونست ثابت ظاهر زنان ناپاک

لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَ

لایق اند بمردان ناپاک و مردان ناپاک لایق اند بزنان ناپاک و زنان پاک لایق اند بمردان پاک

الطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ
و مردان پاک لائق اند مر زنان پاک این جماعه بری اند از آنچه مردم میگویند ایشان راست آمرزش

رِزْقٌ كَرِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ
و روزی نیک ای مسلمانان در میائید بخانها غیر خانهاء خویش

حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تا آنکه دستوری طلبید و سلام کنید بر اهل آن این بهتر است شما را بود که

تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ
پند پذیر شوید پس اگر نیابید در آنجا هیچکس را در میائید آنجا تا آنکه

يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ
دستوری داده شود شما را و اگر شما را گفته شود که باز گردید پس باید که باز گردید پاکتر است شما را

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا
و خدا بآنچه میکنید داناست نیست بر شما گناهی در آنکه در آئید بخانها

غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا
که مسکن کسی نیست در آنجا منفعت باشد شما را و خدا میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تَكْتُمُونَ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا
پوشیده میدارید بگو مردان مسلمان را که بپوشند چشم خود را و نگاه دارند

فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ وَقُلْ
شرمگاه خود را این پاکتر است ایشان را هر آینه خدا خبردار است بآنچه میکنند و بگو

لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ
زنان مسلمان را که بپوشند چشم خود را و نگاه دارند شرمگاه خود را

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ
و آشکارا نکنند آرایش خود را الا آنچه ظاهر است از آن یعنی روی و کفها و باید که فرو گذارند دامنهای خود

عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ
بر گریبانها خود و ننمایند آرایش خود را الا شوهران خویش یا پدران خویش

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ
یا پدران شوهران خویش یا پسران خویش یا پسران شوهران خویش یا برادران خویش

او بنی

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ
یا پسران برادران خویش یا پسران خواهران خویش یا زنان خویش یا آنچه مالک گردید دستهای ایشان

أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ
یا طفیلیانی که صاحب شهوت نباشند از مردان یا اطفالی که

لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
مطلع نشده اند بر سترگاه زنان و نزنند زنان پایهای خویش تا دانسته

مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
آنچه پنهان کرده اند از زیور خویش و رجوع کنید بخدای همه یکجا ای مسلمانان

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ
بود که رستگار شوید و به نکاح دهید زنان بی شوهر را از قوم خویش و شایسته کاران

مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ
از بندگان خویش و کنیزکان خویش اگر درویش باشند توانگر کند ایشان را خدا از

فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ
فضل خود و خدا فراخ بخشایش داناست و باید که پرهیزگاری پیشه کنند آنانکه نمی یابند

نِكَاحًا حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ
اسباب نکاح تا آنکه توانگر کند ایشان را خدا از فضل خویش و آنانکه میطلبند مکاتبه را

مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۖ وَ
از بندگانی که مالک آن شده است دست شما پس مکاتب کنید آنها را اگر بدانید در ایشان نیکی

آتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ
و بدهید بندگان مکاتب را از مال خدا که بشما ارزانی داشته است و جبر مکنید کنیزکان خود را

عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۚ
بر زنا اگر ایشان پرهیزگاری خواهند تا بدست آرید متاع زندگانی دنیا

وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ
و هر که جبر کند ایشان را پس هر آینه خدای تعالی آن کنیزکان را بعد جبر کردن برایشان آمرزنده

رَحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ
مهربان است و هر آینه فرود آوردیم بسوی شما آیتها روشن را و فرود آوردیم داستانی از حال آنانکه

خلوا من قبلكم وموعظة للمتقين الله نور السموت

والارض مثل نوره كمشكوة فيها مصباح المصباح في

زجاجة الزجاجة كانها كوكب دري يوقد من شجرة

مبركة زيتونة لا شرقية ولا غربية يكاد زيتها يضيء

ولو لم تمسسه نار نور على نور يهدي الله لنوره من يشاء

ويضرب الله الامثال للناس والله بكل شيء عليم في بيوت

اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه يسبح له فيها بالغدو

والاصال رجال لا تلهيهم تجارة ولا بيع عن ذكر الله

واقام الصلوة وايتاء الزكوة يخافون يوما تتقلب فيه القلوب

والابصار ليجزيهم الله احسن ما عملوا ويزيدهم من

فضله والله يرزق من يشاء بغير حساب والذين كفروا

اعمالهم كسراب بقيعة يحسبه الظمان ماء حتى اذا جاءه

لم يجده شيئا ووجد الله عنده فوفيه حسابه والله

نیابد از آن چیزی و یافت خدا را نزدیک آن پس تمام رسانید بوی حساب ویرا و خدای

سریع

علما را در باب این تمثیل سخن بسیار است علامة العلما امام فخر الدین رازی قدس سره فرموده که مراد نور
ایمانست که حق سبحانه تشبیه کرده سینهٔ مومن را بمشکوة و دل او در سینه بقندیل و زجاجه در مشکوة و ایمان را بچراغی
افروخته در قندیل و قندیل را بکوکبی درخشنده و کلمهٔ اخلاص را بشجرهٔ مبارکه از تاب آفتاب خوف و ظلال زوال بر جا است
دارد و نزدیک است که فیض کلمه پیش از آنکه بر زبان مومن گذرد عالم را منور کند چون اقرار بر زبان جاری شود و تصدیق
جنان با آن یار گشت نمودار نور علی نور ظهور رسید و هم از کلمات امام است طیب الله رمسه که نور ایمان را
بچراغ تشبیه کرد جهت آنکه در هر خانه که چراغ بود دزد پیرامن آن نگردد همچنین در هر دل که ایمان باشد شیطان را بدو
راه نبود یا آنکه بچراغ داخل خانه روشن شود و از روزنها پرتوی بر خارج افتد آنرا نیز روشنی بخشد بهمین منوال
نور ایمان دل را روشن گردانند و از انجا شعاع معرفت بر روزنهای حواس افتاده انوار طاعات بر اعضا و جوارح
پدید آید سیماهم فی وجوههم سیمای هر کس از دل او میدهد خبر و تشبیه فرمود دل المومن را با آبگینه تا آنرا بسنگ ظلم
و جفا نشکنند که آبگینهٔ شکسته هر کجا رسد ببرد و زخمی که دل شکسته زند مرهم نپذیرد چون آبگینهٔ این دل مجروح نازکتر
هر چند بیشتر شکند تیزتر شود و گفته اند آن نور نور معرفت الهی است یعنی چراغ معرفت در زجاجهٔ دل عارف و مشکوة
سینهٔ او افروخته است از برکت زیت ملقین شجرهٔ وجود محمدی صلی الله علیه و سلم که نه شرقیست و نه غربی بلکه مکی است
و مکه ناف عالم است و از فرا گرفتن عارف آن اسرار را از تعلیم سید ابرار سر نور علی نور معلوم توان کرد
قول آنست که آن نور قرآنست قلب مومن زجاجه و زبان او مشکوة و قرآن مصباح و شجره وحی الهی که نه مخلوق
و نه مختلف نزدیکست که هنوز قرآن ناخوانده دلایل و حجج او بر همگنان واضح شود پس چون بدان قرائت کنند
نور علی نور باشد

نور نامی است از نامهای حق سبحانه امام زاهد رحمه الله فرموده که خدای را نور توان گفت ولی بپارسی
روشنی نشاید گفت چه روشنی ضد تاریکی است و خدای آفریدگار این هر دو ضد است و بباید دانست که نور
متعارف کیفیت است که باصره اول آنرا دریابد و بوساطت او ثانیا سایر مبصرات را ادراک کند چون کیفیتی
که فایض گردد مثلا از نیر اعظم بر اجرام کثیفه که محاذی او باشند و بدین معنی اطلاق نور بر حق سبحانه روا نیست
و چون خود را بدین نام خوانده از تقدیر مضافی چاره نباشد و ازین است که صاحب کشاف میگوید
که ذو نور السموات و الارض اوست خداوند نور آسمان و زمین یا نورهایی که آن هر جزء از اجزای عالم است
در مناظره بلندی و مغاربست نوری دارد ذاتی یا عرضی جمله عطیهٔ فیض اوست در ظلمت عدم همه
بودیم بخبر نور وجود و سر شهود از تو یافتیم یا بتجوز مصدر را بمعنی فاعل باید گفت چون زید عدل
پس مضمون کلام این بود که منور السموات و الارض روشن کننده آسمانهاست بملایکه مقربان و نور دهنده
زمین است بانبیاء و مرسلین یا روشنی بخش آینهٔ دلهای ساکنان ارض و سما بانوار معرفت و توحید
و از ابن عباس رضی منقولست که هادی اهل السموات و الارض راهنمای اهل آسمان و زمین است که بهدایت او
بهمه خود راه بر ندو بارشاد او مصالح دین و دنیا شناسند و نزد محقق نور حقیقی هستی حق است که همه موجودات
ازو بهستی مدرک شوند و اگرچه از ادراک این ادراک غافل باشند و از غایت ظهور مخفی ماند چنانکه ادراک الوان
و اشکال بواسطه ضیائیست که محیط است بآنها و شرط است در رویت و با وجود این بیننده در ادراک آنها از
ادراک ضیا غافل میشود و بغیبت ضیا معلوم میگردد که رای آنها امری دیگر مدرک بوده که ضیا است
همچنین نور هستی حقیقی که محیط است بضیا و الوان و اشکال بیننده و بجمیع موجودات ذهنی و خارجی
قیوم همه است دوام و ادراک شئی بی ادراک او محالست اگرچه از ادراک او غافل باشی و آن غفلت
بواسطه دوام ظهور اوست که اگر این نور نیز چون ضیا غایب شدی ظاهر گشتی که در وقت ادراک موجودات
امری دیگر که نور وجود حق است سبحانه نیز مدرک بوده هستی که بذات خود هویداست چو نور ذرات
مکونات اند یافته ظهور هر چیز که از فروغ او افتد دور در ظلمت نیستی بماند مستور

سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝ اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ

زود کننده حساب است ۳ یا کردار ایشان باشد مانند تاریکیها در دریای عمیق میپوشد این کافر را موجی

مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ؕ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ؕ اِذَاۤ اَخْرَجَ

موجی دیگر از بالای آن ابر بود تاریکیهاست بعض آن بالای بعض دیگر چون بیرون آرد

يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ

دست خود را نزدیک نیست که ببیند آنرا و هرکه ندادا و را خدا روشنی پس نیست او را هیچ

نُّوْرٍ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ

روشنی ۴ آیا ندیدی که خدا بپاکی یاد میکنند او را هرکه در آسمانها و زمین است و مرغان

صٰٓفّٰتٍ ؕ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ

بال گشاده هر یکی دانسته است خدا دعا او را و تسبیح او را و خدا داناست بآنچه میکنند

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ

و خدا راست بادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدی که خدا

يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى

روان میکند ابر را باز جمع مینماید میان آن باز میسازد آنرا توبرتو پس می بینی

الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا

قطره را که بیرون می آید از میان آن و فرود می آرد از جانب بالا از کوهها که در آنجاست

مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ ؕ

ژاله را پس میرساند آنرا بهرکه خواهد و باز میدارد آنرا از هرکه خواهد

يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ۝ يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ؕ

نزدیک است درخشندگی برق که و آن ابر بوده است ببرد چشمها را میگرداند خدا شب و روز را

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ

هر آینه در این مقدمه پندی هست خداوندان چشم را و خدا آفرید هر جانوری را از

مَّآءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ ۚ

آب پس از ایشانست آنکه میرود بر شکم خود و از ایشانست که میرود بر دو پای

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰۤى اَرْبَعٍ ؕ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

و از ایشانست آنکه میرود بر چهار پای می آفریند خدا هرچه میخواهد هر آینه خدا بر هر چیز

قَدِيرٌ لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ
توانا است هر آینه فرود آوردیم آیات روشن را و خدا دلالت میکند هر کرا خواهد
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ
بسوی راه راست و میگویند منافقان ایمان آوردیم بخدا و برسول
وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
و فرمان برداری نمودیم باز روی میگرداند گروهی از ایشان بعد ازین و نیستند ایشان
بِالْمُؤْمِنِينَ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا
مومنان و چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم فرماید میان ایشان ناگهان
فَرِيقٌ مِّنْهُم مُّعْرِضُونَ وَإِن يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
جماعه از ایشان روی گردانندگانند و اگر باشد ایشان را حق بیایند بسوی او
مُذْعِنِينَ أَفِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ أَمِ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
گردن نهاده آیا در دل ایشان بیماریست یا در شک افتاده اند یا می ترسند
أَن يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
از انکه ستم کند بر ایشان خدا و رسول او بلکه این جماعه ایشانند ستمکاران
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ
جز این نیست که میباشد قول مسلمانان چون خوانده شوند بسوی خدا و رسول او تا حکم کند
بَيْنَهُمْ أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
میان ایشان انکه گویند شنیدیم و فرمان برداری کردیم و این جماعه ایشانند رستگاران
وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
و هر که فرمان برداری کند خدا و رسول او را و بترسد از خدا و حذر کند از عذاب او پس این جماعه ایشانند
الْفَائِزُونَ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ
بمراد رسیدگان و قسم خوردند بخدا بموکدترین قسمهای خود که اگر بفرمائی ایشان را البته بیرون روند
قُل لَّا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ قُلْ
بگو قسم مخورید فرمان برداری پسندیده مطلوب است هر آینه خدا خبردار است بانچه میکنید بگو
أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ
فرمان برداری خدا کنید و فرمان برداری پیغمبر کنید پس اگر روی بگردانید جز این نیست که بر پیغمبر است
انچه بروی لازم کرده شد از تبلیغ احکام

وعليكم

ثلثة ارباع

ع

ازوطن

وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
و بر شما است آنچه بار کرده شد از انقیاد و اگر فرمان برداری او کنید راه یابید و نیست بر پیغمبر مگر پیغام

الْبَلَاغُ الْمُبِينُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
رسانیدن آشکارا وعده داده است خدا آنانرا که ایمان آوردند از شما و عملهای شایسته کردند

لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ
البته خلیفه سازد ایشانرا در زمین چنانکه خلیفه ساخته بود آنانرا که پیش از ایشان بودند و البته محکم

لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا
کند برای ایشان دین ایشان که پسندیده است برای ایشان و البته بدل کند ایشانرا بعد از ترس ایمنی

يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ
پرستش کنند مرا و شریک مقرر نکنند با من چیزی را و هر که ناسپاسی کند بعد از این پس آن جماعه

هُمُ الْفَاسِقُونَ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
ایشانند فاسقان و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برید پیغمبر را

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
بود که بر شما رحم کرده میشود مپندار کافرانرا عاجز کننده در زمین

وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَلَبِئْسَ الْمَصِيرُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنْكُمُ
و جای ایشان آتش است و آن بد بازگشت است ای مسلمانان باید که دستوری طلبند از شما

الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
آنانکه مالک ایشان شده است دست شما و آنانکه نرسیده اند بحد احتلام از شما سه نوبت

مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَ
پیش از نماز فجر و وقتی که فرو می نهید جامهای خود را از نیمروز

مِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ
و پس از نماز عشاء این سه ساعت خلوت است برای شما نیست بر شما و نه بر ایشان

جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَّافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ
هیچ بزه بعد از اینها درآیند گاه گاه بر شما بعض از شما بر بعض دیگر همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ
بیان کند خدا برای شما آیات را و خدا داننده با حکمت است و چون رسند طفلان

مِنكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَٰلِكَ
از شما بحد احتلام باید که دستوری طلب کنند چنانکه دستوری طلبیدند آنانکه پیش از ایشان بودند همچنین

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ
بیان میکند خدا برای شما آیات خود را و خدا دانا با حکمت است و کلان سال از زنان

اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ
آنانکه توقع نکاح ندارند نیست بر ایشان بزه در آنکه فرو نهند جامهای خود را

غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَن يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
نه ظاهرکنان آرایش را و اگر پرهیزگاری کنند بهتر باشد ایشان را و خدا شنوا

عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى
داناست نیست بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نیست بر

الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَن تَأْكُلُوا مِن بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
بیمار گناهی و نه بر ذات شما گناهی در آنکه بخورید از خانهای خویش یا خانهای

آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ
پدران خویش یا خانهای مادران خویش یا خانهای برادران خویش یا خانهای خواهران خویش

أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخْوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ
یا خانهای عمهای خویش یا خانهای عمهای خویش یا خانهای برادران مادر خویش یا خانهای

خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكْتُم مَّفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
خاله های خویش یا خانه که تصرف کلیدهای آن دارید یا خانهای دوستان خویش نیست بر شما گناهی

أَن تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُم بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ
در آنکه بخورید بهم یکجا یا پراکنده پس چون درآیید بخانها پس سلام گویید بر قوم خود

تَحِيَّةً مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُبَارَكَةً طَيِّبَةً كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ
دعای خیر با برکت پاکیزه فرود آمده از نزدیک خدا همچنین بیان میکند خدا برای شما آیات

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
بود که بفهمید جز این نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آوردند بخدا و برسول او

وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوهُ
و چون باشند با وی بر کاری که جمع کردن آن است مطلب نروند تا آنکه دستوری طلبند از پیغمبر

إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

بر اینه آنانکه دستوری طلبند از تو ایشان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و برسول او

فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَن لِّمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَ

پس اگر دستوری طلبند از تو برای بعض کار خود دستوری ده هر کرا خواهی از ایشان و

اسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

آمرزش طلب کن برای ایشان از خدا بر اینه خدا آمرزنده مهربانست مسازید طلبیدن پیغمبر را

بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُم بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ

در میان خویش مانند طلبیدن بعض از شما بعض دیگر را بر اینه میداند خدا آنانرا

لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ

پناه جویان پس باید که بترسند آنانکه خلاف حکم پیغمبر میکنند از آنکه برسد ایشانرا بلائی

أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

یا برسد ایشانرا عذابی درد دهنده آگاه شو بر اینه خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است

قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا

بر اینه میداند آن روش را که شما بر آنید در روزیکه گردانیده شوند بسوی او خبر دهد ایشانرا بآنچه کرده

سورة الفرقان مكية — وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ — وهي [illegible] آية

و خدا بهر چیز داناست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

بسیار با برکت است آنکه فرود آورد فرقان را بر بنده خویش تا باشد ترساننده عالمیانرا

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ

آنکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین و هیچ فرزند نگرفت و هیچ

شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدِيرًا وَ

شریک نیست او را در پادشاهی و بیافرید هر چیز را پس اندازه کرد او را اندازه و

اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

گرفتند کافران بجز الله آن معبودان را که نمی آفرینند چیزی و خود شان آفریده میشوند

وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَ

ونمیتوانند برای خویش زیانی و نه سودی ونمیتوانند مرگ را و

لَا حَيَوٰةً وَلَا نُشُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ

نه زندگانی را و نه برانگیختن را وگفتند کافران نیست این قرآن مگر دروغی که

افْتَرَىٰهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ ءَاخَرُونَ فَقَدْ جَآءُو ظُلْمًا وَزُورًا

بر بافته است آنرا ویاری داده اند او را بر افتراء گروهی دیگر پس بعمل آوردند ستم و دروغ

وَقَالُوا أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

بگو فرود آورده است آنرا کسی که میداند پنهان را در آسمانها و زمین بدرستیکه وی هست

غَفُورًا رَّحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هَٰذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي

آمرزنده مهربان وگفتند چیست این پیغمبر را که میخورد طعام و میرود در

الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا أَوْ يُلْقَىٰ

بازارها چرا فرستاده نشد بوی فرشته تا باشد همراه وی ترساننده یا چرا

إِلَيْهِ كَنزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّٰلِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ

إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۝ انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا

مگر مرد جادو زده را ببین چگونه مثلها زدند در حق تو پس گمراه شدند

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِي إِن شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا

پس نمی یابند راهی را بزرگوار است آنکه اگر خواهد بدهد ترا بهتر

مِّن ذَٰلِكَ جَنَّٰتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ وَيَجْعَل لَّكَ قُصُورًا

ازین بوستانها که میرود زیر آن جویها و بدهد ترا محلها

بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا

بلکه دروغ شمرده اند قیامت را و آماده ساخته ایم برای کسی که تکذیب قیامت کند دوزخ را

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا ۝ وَإِذَا

چون به بیند دوزخ ایشانرا از مسافت دور بشنوند ازوی آواز خشم و عربدن وچون

القوا منها مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا لا تدعوا

انداخته شوند ازان دوزخ بمکانی تنگ درست و با بسته بود دعا کنند آنجا بر خویشتن هلاک گویم

اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا قل اذلك خير

امروز بیک هلاک و بدعا کنید بهلاک بسیار بگو آیا این بهتر است

ام جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا

یا بهشت جاوید آنکه وعده داده شده است متقیان را باشد ایشان را پاداش و جای بازگشت

لهم فيها ما يشاءون خلدين كان على ربك وعدا مسؤلا

ایشان راست آنجا آنچه خواهند جاویدان هست بر پروردگار تو وعده طلبیده شده

ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول ءانتم

و آن روز که جمع کند خدا ایشان را و آنکه می پرستند بجز خدا پس گوید آیا شما

اضللتم عبادي هؤلاء ام هم ضلوا السبيل قالوا سبحنك

گمراه کردید این بندگان مرا یا ایشان خود غلط کرده اند راه گویند پاکی یاد میکنیم ترا

ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك من اولياء ولكن متعتهم

سزاوار نبود ما را که بجز تو دوست گیریم ولیکن بهره مند ساختی ایشان را

وءاباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا فقد كذبوكم

و پدران ایشان تا آنکه فراموش کردند پند و بودند گروه هلاک شده پس گویم ای کافران

بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم

دروغ گفتند پس نمیتوانند دفع کردن عذاب و نه یاری دادن و هر که ستم کند شما

نذقه عذابا كبيرا وما ارسلنا قبلك من المرسلين الا

بچشانیم عذاب بزرگ و نفرستادیم پیش از تو پیغمبران مگر ایشان صفت که

انهم ليأكلون الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم

ایشان میخوردند طعام و میرفتند در بازارها و ساختیم بعض شما را

لبعض فتنة اتصبرون وكان ربك بصيرا وقال الذين لا يرجون

در حق بعض ابتلا آیا صبر کنید و هست پروردگار تو بینا و گفتند آنانکه توقع ندارند

لقاءنا لولا انزل علينا الملئكة او نرى ربنا لقد استكبروا

ملاقات ما را چرا فرستاده نشد بر ما فرشتگان را یا چرا نمی بینیم پروردگار خود را هر اینه بزرگی شدند

في انفسهم وعتو عتوا كبيرا ۝ يوم يرون الملئكة لا بشرى

يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا ۝ وقدمنا الى ما عملوا

من عمل فجعلنه هباء منثورا ۝ اصحب الجنة يومئذ خير

مستقرا واحسن مقيلا ۝ ويوم تشقق السماء بالغمام و

نزل الملئكة تنزيلا ۝ الملك يومئذ الحق للرحمن وكان

يوما على الكفرين عسيرا ۝ ويوم يعض الظالم على يديه يقول

يليتني اتخذت مع الرسول سبيلا ۝ يويلتى ليتني لم اتخذ

فلانا خليلا ۝ لقد اضلني عن الذكر بعد اذ جاءني وكان

الشيطن للانسان خذولا ۝ وقال الرسول يرب ان قومي

اتخذوا هذا القرءان مهجورا ۝ وكذلك جعلنا لكل نبي

عدوا من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا ۝ وقال الذين

كفروا لولا نزل عليه القرءان جملة وحدة كذلك لنثبت

به فؤادك ورتلنه ترتيلا ۝ ولا يأتونك بمثل الا جئنك

بالحق

بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝ اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ

اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ۝ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ

وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ وَزِيْرًا ۝ فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَدَمَّرْنٰهُمْ تَدْمِيْرًا ۝ وَقَوْمَ نُوْحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا

الرُّسُلَ اَغْرَقْنٰهُمْ وَجَعَلْنٰهُمْ لِلنَّاسِ اٰيَةً وَاَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ

عَذَابًا اَلِيْمًا ۝ وَّعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَاَصْحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُوْنًا بَيْنَ ذٰلِكَ

كَثِيْرًا ۝ وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْاَمْثَالَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيْرًا ۝ وَلَقَدْ

اَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِيْٓ اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُوْنُوْا يَرَوْنَهَا

بَلْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ نُشُوْرًا ۝ وَاِذَا رَاَوْكَ اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا

هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِيْ بَعَثَ اللّٰهُ رَسُوْلًا ۝ اِنْ كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا

لَوْلَآ اَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ حِيْنَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ

اَضَلُّ سَبِيْلًا ۝ اَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ اَفَاَنْتَ تَكُوْنُ عَلَيْهِ

وَكِيْلًا ۝ اَمْ تَحْسَبُ اَنَّ اَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُوْنَ اَوْ يَعْقِلُوْنَ اِنْ هُمْ

إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ

الا مانند چهارپایان بلکه ایشان غلط کننده ترانند راه را آیا ننگری بسوی پروردگار خود چگونه دراز گردانید سایه را

وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝ ثُمَّ

و اگر خواستی گردانیدی آنرا آرمیده باز گردانیدیم آفتاب را بروی راهنمای باز

قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا

فرا گرفتیم سایه را بسوی خویش فرا گرفتن آسان و اوست آنکه ساخت برای شما شب را پوششی

وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ

و خواب را راحتی و ساخت روز را وقت برخاستن و اوست آنکه فرستاد باد ها را

بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا

مژده دهنده پیش رحمت خویش و فرود آوردیم از آسمان آب پاک

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ

تا زنده سازیم بآن شهر مرده را و تا بنوشانیمش از آنچه آفریدیم چهارپایان را و مردم

كَثِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ

بسیار را و هرآینه گوناگون بیان کردیم پند در میان ایشان تا پند پذیرند پس ابا کردند بیشتر مردمان

إِلَّا كُفُورًا ۝ وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝ فَلَا تُطِعِ

مگر ناسپاسی را و اگر میخواستیم میفرستادیم در هر دیه ترساننده پس فرمان مبر

الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ

کافران را و جهاد کن با ایشان بحکم قرآن جهاد بزرگ و اوست آنکه در آمیخت

الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا

دو دریا این یک آب شیرین دافع تشنگی و آن دیگر شور بد مزه و ساخت میان هر دو

بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ۝ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا

حجابی و سدی مضبوط و اوست آنکه آفرید از آب آدمی را

فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝ وَيَعْبُدُونَ

پس ساخت آنرا خداوند نسب و خداوند قرابت و پیوند و هست پروردگار تو توانا و می پرستند

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ

بجز خدا چیزیرا که نفع ندهد بدیشان و ضرر نرساند بدیشان و هست کافر

على

عَلٰی رَبِّهٖ ظَهِیْرًا ۝ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِیْرًا ۝ قُلْ مَآ

بر مخالفت پروردگار خود پشت دهنده ونفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده بگو

اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ یَّتَّخِذَ اِلٰی رَبِّهٖ سَبِیْلًا ۝

نمیطلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن هر که خواهد که راه گیرد بسوی پروردگار خویش

وَتَوَكَّلْ عَلَی الْحَیِّ الَّذِیْ لَا یَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ وَكَفٰی بِهٖ

و توکل کن بران زنده که هرگز نمیرد وپاکی یاد کن همراه ستایش او و بس است او

بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًا ۝ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

بگناهان بندگان خویش آگاه آنکه بیافرید آسمانها و زمین

وَمَا بَیْنَهُمَا فِیْ سِتَّةِ اَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ اَلرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ

وآنچه درمیان آنهاست در شش روز باز مستقر شد بر عرش اوست بخشاینده پس بپرس

بِهٖ خَبِیْرًا ۝ وَاِذَا قِیْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ

از حال وی دانائی را وچون گفته میشود کافران را که سجده کنید رحمان را گویند چیست رحمان

اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ۝ تَبٰرَكَ الَّذِیْ جَعَلَ فِی السَّمَآءِ

آیا سجده کنیم چیزی را که تو میفرمائی ما را وزیاده کرد این در حق ایشان رمیدن را بزرگوار آنکه بساخت در آسمان

بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِیْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِیْرًا ۝ وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ

برجها وساخت دران چراغ یعنی آفتاب وساخت ماه روشن را واوست آنکه ساخت

الَّیْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ یَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ۝

شب وروز را جانشین یکدیگر برای کسی که خواهد پندگرفتن یا خواهد شکرگذاری کردن

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِیْنَ یَمْشُوْنَ عَلَی الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ

وبندگان خدا آنانند که میروند بر زمین به آهستگی یعنی تواضع بر ایشان غالب وچون سخن گویند

الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ۝ وَالَّذِیْنَ یَبِیْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِیَامًا ۝

نادانان گویند سلام بر شما باد وآنانکه شب میگذرانند برای پروردگار خویش سجده کنان و

وَالَّذِیْنَ یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا

وآنانکه میگویند ای پروردگار ما باز دار از ما عذاب دوزخ را هراینه عذاب دوزخ

كَانَ غَرَامًا ۝ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ۝ وَالَّذِیْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا

لازم شونده است بوداینه دوزخ بد آرامگاه است و بد مقامی است وآنانکه چون خرج کنند

لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما ۝ والذين لا يدعون

اسراف ننمايند و تنگی نکرد و باشد عطاء ایشان میان جانبین و آنانکه نمی پرستند

مع الله الها اخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله الا بالحق

با خدا معبودان دیگر را و نمی کشند هیچ نفسی را که حرام کرده خدا مگر بحق

ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما ۝ يضعف له العذاب

و زنا نکنند و هرکه بکند این کار ببیند جزاء عقوبت دشوار دو چند کرده شود او را عذاب

يوم القيمة ويخلد فيه مهانا ۝ الا من تاب وامن وعمل عملا

روز قیامت و جاوید ماند آنجا خوار شده مگر آنکه توبه کرد و ایمان آورد و عمل

صلحا فاولئك يبدل الله سياتهم حسنت وكان الله غفورا

شایسته نمود پس آن جماعه بدل سازد خدا بدیهای ایشان را به نیکیها و هست خدا آمرزنده

رحيما ۝ ومن تاب وعمل صلحا فانه يتوب الى الله متابا ۝ والذين

مهربان و هرکه توبه کند و کار شایسته بعمل آرد پس بدرستیکه وی رجوع میکند بخدا رجوع کردنی و آنانکه

لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو مروا كراما ۝ والذين

گواهی دروغ نمیدهند و چون بگذرند بر بیهوده بگذرند بروش بزرگان و آنانکه

اذا ذكروا بايت ربهم لم يخروا عليها صما وعميانا ۝ والذين

چون پند داده شوند به آیات پروردگار خود نیفتند بر آن کر و کور و آنانکه

يقولون ربنا هب لنا من ازوجنا وذريتنا قرة اعين و

میگویند ای پروردگار ما ببخش ما را از زنان ما و از فرزندان ما روشنی چشم و

اجعلنا للمتقين اماما ۝ اولئك يجزون الغرفة بما صبروا

بکن ما را پیشوای متقیان آن جماعه جزا داده شود ایشان را منزل بلند بمقابله آنکه صبر کردند

ويلقون فيها تحية وسلما ۝ خلدين فيها حسنت مستقرا ومقاما ۝

و عطا داده شوند در بهشت بدعای خیر و سلام جاویدان آنجا بهشت نیک آرامگاه و نیک مقام

قل ما يعبؤا بكم ربي لولا دعاؤكم فقد كذبتم فسوف

بگو با قدر نمیشمارد شما را پروردگار من اگر نباشد عبادت شما پس هرآینه دروغ داشتید پس الله

سورة الشعراء مكية يكون لزاما وهي مائتان و سبع وعشرون آية

باشد جزا آن لازم

بسم الله
طسم

بسم الله الرحمن الرحيم

طسٓمٓ ۝ تلك ءايت الكتب المبين ۝ لعلك باخع نفسك الا يكونوا

این آیات کتاب روشن است شاید که تو هلاک کننده خویشتنی [illegible] آنکه

مؤمنين ۝ ان نشا ننزل عليهم من السماء ءاية فظلت اعناقهم

مسلمانان نمی شوند اگر خواهیم فرود آریم برایشان از آسمان نشانه پس شود گردن ایشان

لها خضعين ۝ وما ياتيهم من ذكر من الرحمن محدث الا

پیش آن نیایش کننده و نمی آید بایشان هیچ پندی از جانب پروردگار ایشان نو پدید آورده مگر

كانوا عنه معرضين ۝ فقد كذبوا فسياتيهم انبؤا ما كانوا به

می باشند ازان روگرداننده پس تا [illegible] دروغ [illegible] پس خواهد آمد بایشان خبر

يستهزءون ۝ اولم يروا الى الارض كم انبتنا فيها من كل زوج

تمسخر میکردند آیا ندیده اند بسوی زمین چه قدر رویانیدیم درو از هر جفتی

كريم ۝ ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين ۝ وان

نیک هرآینه درین ماجرا نشانه است و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان و هرآینه

ربك لهو العزيز الرحيم ۝ واذ نادى ربك موسى ان ائت

پروردگار تو هر آینه غالب مهربان و آنگاه که آواز داد پروردگار تو موسی را که بیا پیش

القوم الظلمين ۝ قوم فرعون الا يتقون ۝ قال رب اني اخاف

گروه ستمکاران یعنی گروه فرعون آیا پرهیزگاری نمیکنند گفت ای پروردگار من هرآینه من میترسم

ان يكذبون ۝ ويضيق صدري ولا ينطلق لساني فارسل

ازانکه دروغی شمرند مرا و تنگ شود سینه من و جاری نگردد زبان من پس پیغمبری فرست

الى هرون ۝ ولهم على ذنب فاخاف ان يقتلون ۝ قال كلا

بسوی هارون و ایشان را بر من گناهی هست پس میترسم که بکشند مرا گفت هرگز نه

فاذهبا باياتنا انا معكم مستمعون ۝ فاتيا فرعون فقولا انا

پس بروید هر دو با نشانهای ما هرآینه ما با شما شنونده ایم پس بیایید بفرعون پس بگوئید هرآینه

رسول رب العلمين ۝ ان ارسل معنا بني اسراءيل ۝ قال الم نربك

فرستاده پروردگار عالمها ایم باین پیغام که بفرست همراه ما بنی اسرائیل را گفت ای موسی آیا پرورش نکردیم ترا

فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ

در میان اهل خویش در حال طفلی و درنگ کردی در میان ما از عمر خود سالها و کردی آن کردار خود را

الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

که از تو بعمل آمده و تو از ناسپاس دارندگانی گفت کردم آن کردار را آنگاه و من بودم از غافلان

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

پس گریختم از پیش شما چون بترسیدم از عقوبت پس عطا کرد مرا پروردگار من دانش و ساخت مرا از پیغمبران

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ

و آیا این نعمتیست که منت می نهی بر من که بنده گرفتی بنی اسرائیل را گفت فرعون

وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ

و چیست پروردگار عالمها گفت موسی پروردگار آسمانها و زمین و آنچه درمیان اینهاست اگر

كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

یقین آرنده اید گفت فرعون آنان را که حوالی او بودند آیا نمی شنوید گفت موسی پروردگار شماست و پروردگار

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

پدران پیشین شماست گفت فرعون هر آینه پیغمبری که فرستاده شده بسوی شما دیوانه است

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝ قَالَ

گفت موسی پروردگار مشرق و مغرب و آنچه درمیان اینهاست اگر در می یابید گفت فرعون

لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ

اگر خدا گرفتی غیر از من البته بکنیم ترا از زندانیان گفت موسی اگر چه بیارم

بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ

پیش تو چیزی روشن گفت فرعون بیار آنرا اگر از راست گویانی پس بینداخت عصای خود

فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

پس ناگهان وی اژدهای بود آشکارا و برآورد دست خود را پس ناگهان وی سفید بود برای بینندگان

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ

گفت فرعون بجماعتی که حوالی او بودند هر آینه این شخص جادوگر داناست میخواهد که بیرون کند شما را از

أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ

زمین شما بسحر خود پس چه میفرمائید مرا گفتند موقوف دار او را و برادر او را و بفرست

حبس کن او را ...

في

فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ۙ يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ۚ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ
يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ۙ وَّقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ۙ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ
اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ۚ فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا
لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ۚ قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۚ
قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ۚ فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ
وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ۚ فَاَلْقٰى مُوْسٰى عَصَاهُ
فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ۚ فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ۙ
قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ۚ قَالَ
اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ
السِّحْرَ ۚ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۚ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ
مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۚ قَالُوْا لَا ضَيْرَ ۖ اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا
مُنْقَلِبُوْنَ ۚ اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَاۤ اَنْ كُنَّاۤ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ
وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْۤ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۚ

ووحی فرستادیم بسوی موسی که بوقت شب روان کن بندگان مرا هرآینه شما تعاقب کرده شوید

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ

پس فرستاد فرعون در شهرها نقیبان که هر آینه بنی اسرائیل گروهی

قَلِيلُونَ ۝ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ

اندک اند و هر آینه ایشان مارا بخشم آورده اند و هر آینه ما جماعتیم به سلاح پوشنده ایم

فَأَخْرَجْنَاهُم مِّن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ كَذَٰلِكَ

پس بیرون آوردیم فرعونیان را از بوستانها و چشمه ها و گنجها و منزل نیک همچنین کردیم

وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ۝ فَلَمَّا تَرَاءَى الْجَمْعَانِ

و میراث دادیم این اشیا بنی اسرائیل را پس تعاقب ایشان کردند بوقت اشراق در آمده پس چون

قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ۝ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

گفتند یاران موسی هر آینه ما رسیده شدگانیم گفت موسی نه چنین هر آینه با من پروردگار من است

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانفَلَقَ فَكَانَ

پس وحی فرستادیم بسوی موسی که بزن بعصای خود دریا را پس دریا شکافته پس شد

كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝ وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ الْآخَرِينَ ۝ وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ

هر پاره مانند کوه بزرگ و نزدیک آوردیم آنجا آن دیگران را و خلاص ساختیم موسی

وَمَن مَّعَهُ أَجْمَعِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً

و آنان را که همراه وی بود همه باز غرق ساختیم آن دیگران را هر آینه درین ماجرا نشانه است

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو هم اوست غالب مهربان

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

و بخوان برایشان خبر ابراهیم چون گفت بپدر خود و قوم خود چه چیز را می پرستید

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَاكِفِينَ ۝ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

گفتند می پرستیم بتان را پس می باشیم برایشان مجاور گفت آیا می شنوند آواز شما

أَوْ يَنفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ ۝ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ

یا سودی رسانند شما را یا زیانی میدهند گفتند نه بلکه یافتیم پدران خود را همچنین

يَفْعَلُونَ ۝ قَالَ أَفَرَأَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ۝ أَنتُمْ وَآبَاؤُكُمُ

میکردند گفت آیا دیدید آنچه می پرستید شما و پدران

الْاَقْدَمُوْنَ ۝ فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ

يَهْدِيْنِ ۝ وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ۝ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ

يَشْفِيْنِ ۝ وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ۝ وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ

خَطِيْٓـَٔتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ۝ رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ۝

وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ۝ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ

النَّعِيْمِ ۝ وَاغْفِرْ لِاَبِيْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ۝ وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ

يُبْعَثُوْنَ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ۝ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ

سَلِيْمٍ ۝ وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ۝ وَقِيْلَ

لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ۝ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ

يَنْتَصِرُوْنَ ۝ فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ۝ وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ۝

قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ۝ تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ اِذْ

نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ۝ فَمَا لَنَا مِنْ شٰفِعِيْنَ ۝

وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ۝ فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ اِنَّ

و نه دوست مهربانی نماینده پس کاش مارا یکبار رجوع باشد پس شویم از مسلمانان هر آینه

فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِيْنَ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ
دریں ماجرا نشانه هست و نیستند بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو بحمایت غالب

الرَّحِيْمُ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ الْمُرْسَلِيْنَ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ
مهربان دروغ می شمردند قوم نوح پیغمبران را چون گفت بایشان برادر ایشان نوح

اَلَا تَتَّقُوْنَ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ
آیا نمی ترسید هر آینه من برای شما پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان برداری کنید

وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ قَالُوْا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ
پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید گفتند آیا ایمان آریم بر تو حال آنکه پیروی تو کرده اند سفلگان

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ
گفت نوح و نیست دانش من بانچه بودند میکردند نیست حساب ایشان مگر بر پروردگار من اگر

تَشْعُرُوْنَ وَمَا اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ
بدانید و نیستم من دور کننده مسلمانان نیستم من مگر ترساننده آشکارا

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ قَالَ رَبِّ اِنَّ
گفتند اگر باز نیایی تو ای نوح البته شوی از سنگسار کردگان گفت ای پروردگار من هر آینه

قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّنَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ
قوم من دروغ می شمردند مرا پس فیصله کن میان من و میان ایشان فیصله کردنی و خلاص کن مرا و آنانکه همراه من اند از

الْمُؤْمِنِيْنَ فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ثُمَّ اَغْرَقْنَا
مسلمانان پس نجات دادیم او را و آنانکه همراه او بودند در کشتی پر کرده شده باز غرق ساختیم

بَعْدُ الْبَاقِيْنَ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ
بعد ازین باقیماندگان را هر آینه درین ماجرا نشانه هست و نیستند اکثر ایشان مسلمانان

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِيْنَ اِذْ قَالَ
و هر آینه پروردگار تو بحمایت غالب مهربان دروغ می شمرد قبیله عاد پیغمبران را چون گفت

لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
بایشان برادر ایشان هود آیا نمی ترسید هر آینه من برای شما پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا

واطیعون

وَ اَطِيعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى

و فرمان برداری من کنید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من مگر بر

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِيْعٍ اٰيَةً تَعْبَثُوْنَ ۝ وَتَتَّخِذُوْنَ

پروردگار عالمها آیا عمارت میکنید بهر بلندی علامتی بیفایده مشغول شده و میسازید

مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ۝ وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِيْنَ ۝

محلهاء استوار گویا جاوید خواهید بود و چون دست میگشائید میگشائید ستمکار شده

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنِ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِيْٓ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ۝

پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید و بترسید از کسی که امداد کرد شما را بانچه می‌شناسید

اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِيْنَ ۝ وَجَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۝ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

امداد کرده است شما را بچهارپایان و فرزندان و بوستانها و چشمه‌ها هر آینه من میترسم بر شما

عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝ قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ

از عذاب روز بزرگ گفتند یکسانست بر ما که پند دهی یا نباشی از

الْوٰعِظِيْنَ ۝ اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝

پند دهندگان نیست این مگر عادت پیشینیان و نیستیم عذاب کرده شدگان

فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

پس دروغ داشتند پس هلاک کردیم ایشانرا هر آینه درین ماجرا نشانست و نبودند بیشترین ایشان

مُّؤْمِنِيْنَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ

مسلمانان و هر آینه پروردگار تو هماونست غالب مهربان دروغ شمردند قبیله ثمود پیغامبران

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ

چون گفت باینان برادر ایشان صالح آیا نمی ترسید هر آینه من برای شما پیغمبر امانتم

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْنِ ۝ وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ

پس بترسید از خدا و فرمان برداری من کنید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من

اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ۝ فِيْ جَنّٰتٍ

مگر بر پروردگار عالمها آیا ایمن گذاشته خواهید شد در آنچه اینجاست در بوستانها

وَّعُيُوْنٍ ۝ وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ۝ وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ

و چشمه‌ها و کشتها و خرماستانها که شکوفه آن نازک است و میتراشید از کوهها

ع١٩

بُيُوتًا فَرِهِينَ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۝ وَلَا تُطِيعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

خانه استاد کار شده پس بترسید از خدا و فرمان بردار من کنید و انقیاد منمائید از حد گذشتگانرا

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝ قَالُوا اِنَّمَا اَنْتَ مِنَ

آنانکه فساد میکنند در زمین و اصلاح نمی نمایند گفتند جز این نیست که تو از

الْمُسَحَّرِينَ ۝ مَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ

جادو زدگانی نیستی تو مگر آدمی مانند ما پس بیار نشانه اگر از راست گویانی

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝ وَلَا تَمَسُّوهَا

گفت این ماده شتریست و برا یکنوبت آب خوردنست و شما را نوبت روزی معین و دست مرسانید اورا

بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ فَعَقَرُوهَا فَاَصْبَحُوا

بعقوبت که آنگاه درگیرد شما را عذاب روز بزرگ پس پی زدند آنرا پس گشتند

نٰدِمِينَ ۝ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

پشیمان پس درگرفت ایشانرا عذاب هرآینه درین ماجرا نشانه ایست و نبودند بیشترین ایشان

مُّؤْمِنِينَ ۝ وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِ

مسلمانان و هرآینه پروردگار تو بیخالت غالب مهربان دروغ شمردند قوم لوط

الْمُرْسَلِينَ ۝ اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلَا تَتَّقُونَ ۝ اِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ

پیغمبرانرا چون گفت بایشان برادر ایشان لوط آیا نمیترسید هرآینه من برای شما پیغمبر

اَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُونِ ۝ وَمَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ

با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی نیست مزد من

اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ اَتَاْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِينَ ۝ وَتَذَرُونَ

مگر بر پروردگار عالمها آیا بقصد قضاء شهوت میروید بسوی مردان از اهل عالم و میگذارید

مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُونَ ۝ قَالُوا

آنچه آفریده است برای شما پروردگار شما از زنان شما بلکه شما گروهی از حد گذشته اید گفتند

لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ۝ قَالَ اِنِّي لِعَمَلِكُمْ

اگر باز نمانی تو ای لوط هرآینه باشی از بیرون کردگان گفت هرآینه من مر عمل شمارا

مِّنَ الْقَالِينَ ۝ رَبِّ نَجِّنِي وَاَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۝ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ

از دشمنانم پروردگارا نجات ده مرا و کسان مرا از وبال آنچه میکنند پس نجات دادیم اورا و کسان اورا

اجمعین

٤٧

أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَأَمْطَرْنَا

همه یکجا مگر پیره زنی که بود از باقیماندگان باز هلاک ساختیم آن دیگران را و بارانیدیم

عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

بر ایشان بارانی پس بد است باران ترسانیده شدگان هر آینه درین ماجرا نشانه است و نبودند

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ كَذَّبَ أَصْحَابُ

بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو او است غالب مهربان دروغی شمردند باشندگان

الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝ إِنِّي لَكُمْ

ایکه پیغمبران را چون گفت بایشان شعیب آیا نمی ترسید هر آینه من برای شما

رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ۝ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ

پیغمبر با امانتم پس بترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمیکنم از شما بر تبلیغ رسالت هیچ مزدی

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ

نیست مزد من مگر بر پروردگار عالمها تمام پیمائید پیمانه را و مباشید از

الْمُخْسِرِينَ ۝ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ۝ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ

زیان دهندگان و بسنجید به ترازوی راست و ناسره ندهید بمردمان اشیاء ایشان

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝ وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ

و بی باک مگردید در زمین فسادکنان و بترسید از آنکه بیافرید شما را و خلایق

الْأَوَّلِينَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا

پیشینیان را گفتند جز این نیست که تو از جادو زدگانی و نیستی تو مگر آدمی مانند ما

وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ۝ فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ

و هر آینه ما می پنداریم ترا از دروغگویان پس بافکن بر ما پاره از آسمان

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

اگر از راست گویانی گفت پروردگار من داناتر است بآنچه میکنید پس دروغی داشتند او را

فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

پس گرفتار کرد ایشان را عذاب روز سایبان هر آینه وی بود عذاب روز بزرگی

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

هر آینه درین ماجرا نشانه است و نبودند بیشترین ایشان مسلمانان و هر آینه پروردگار تو

لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

هماینست غالب مهربان ۝ و بدرستیکه قرآن فرود آورده پروردگار عالمهاست ۝ فرود آورد آنرا روح الامین

عَلٰى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ

بر دل تو تا شوی از ترسانندگان ۝ بزبان عربی روشن ۝ و بدرستیکه ذکر او

لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمٰٓؤُا

در صحیفهای پیشینیانست ۝ آیا نیست برای ایشان نشانه آنکه بدانند حقیت آنرا علمای

بَنِي إِسْرَآئِيلَ ۝ وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ عَلٰى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ

بنی اسرائیل ۝ و اگر فرود می آوردیم قرآن را بر بعض عجمیان ۝ پس میخواند آنرا بر ایشان

مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝

هرگز نمیشدند بدان ایمان آورندگان ۝ همچنین درآوردیم انکار را در دل گنهکاران

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ

ایمان نیارند بقرآن تا آنکه ببینند عذاب درد دهنده ۝ پس بیاید بدیشان ناگهان و ایشان

لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

بیخبر باشند ۝ پس گویند هیچ مهلت داده شویم ۝ آیا بعذاب ما شتاب میکنند

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنٰهُمْ سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَآءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

آیا دیدی که اگر بهره مند سازیم ایشانرا سالها ۝ باز بیاید بدیشان آنچه ترسانیده میشدند

مَآ أَغْنٰى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ۝ وَمَآ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا

دفع نکند از ایشان عذاب را بهره مند بودن ایشان ۝ و هلاک نکردیم هیچ دیه را الا

لَهَا مُنْذِرُونَ ۝ ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِينَ ۝ وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِينُ

او را بیم کنندگان بودند بجهت پند دادن ۝ و نبودیم ستمکاران ۝ و فرود نیاوردند آنرا شیاطین

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ

و سزاوار نیست ایشان را و نمیتوانند ۝ بدرستیکه شیاطین از شنیدن کلام ملایکه معزولند

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ إِلٰهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ۝ وَأَنْذِرْ

پس مخوان با خدا معبود دیگر را که باشی از عذاب کرده شدگان ۝ و بیم کن

عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

قبیله نزدیک خود را ۝ و پست کن بازوی خود را یعنی تواضع کن برای آنانکه پیروی تو کردند از مسلمانان

فان

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِیْزِ
پس اگر نافرمانی کنند ترا بگو براستی من بیزارم از آنچه شما میکنید و توکل کن بر غالب

الرَّحِیْمِ ۝ الَّذِیْ یَرٰىكَ حِیْنَ تَقُوْمُ ۝ وَتَقَلُّبَكَ فِی السّٰجِدِیْنَ ۝ اِنَّهٗ
مهربان آنکه می بیند ترا آن هنگام که برمیخیزی و وقت تحمید و می بیند گشتن تو میان

هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۝ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّیٰطِیْنُ ۝ تَنَزَّلُ
بدرستی شنوا داناست آیا خبر دهم شما را بر چه کس فرود می آیند شیطانان فرود می آیند

عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِیْمٍ ۝ یُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَاَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ۝ وَالشُّعَرَآءُ
بر هر دروغگوی گناهکار می نهند گوش و بیشترین ایشان دروغگویانند و شاعران

یَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِیْ كُلِّ وَادٍ یَّهِیْمُوْنَ ۝ وَاَنَّهُمْ یَقُوْلُوْنَ
پیروی ایشان میکنند گمراهان آیا ندیدی که ایشان در هر میدانی سرگردان میشوند و انکه ایشان میگویند

مَا لَا یَفْعَلُوْنَ ۝ اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَذَكَرُوا اللّٰهَ
آنچه نمیکنند مگر آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و ذکر خدا کردند

كَثِیْرًا وَّانْتَصَرُوْا مِنْ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ۝ وَسَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْٓا
بسیاری و انتقام کشیدند بعد از آنکه مظلوم شدند و بزودی خواهند دانست ظالمان

اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ ۝
که بکدام جای باز خواهند گشت

سورة النمل مكية وهي ثلث وتسعون اٰیة

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰیٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِیْنٍ ۝ هُدًى وَّبُشْرٰى
اینها آیات قرآن و کتاب روشن است هدایت و مژده است

لِلْمُؤْمِنِیْنَ ۝ الَّذِیْنَ یُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
برای مسلمانان آنانکه برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان

بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوْقِنُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَیَّنَّا
بآخرت یقین می آرند براستی آنانکه ایمان نمی آرند بآخرت آراسته ایم

لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ یَعْمَهُوْنَ ۝ اُولٰٓىِٕكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ
برای ایشان کردارهای ایشان پس ایشان سرگردان میشوند ایشان آنانند که برای ایشانست سختی عذاب

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ ۝ وَإِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ

وایشان همانه در آخرت ایشانند زیانکارتر . و هر آینه تو داده میشوی قرآن از

لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا

نزدیک خدای استوارکار دانا . یاد کن آنگاه که گفت موسی با اهل خود هر آینه من دیدم آتشی

سَآتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ آتِيكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ

خواهم آورد از آنجا خبری . یا خواهم آورد شعله آتشی فرا گرفته تا باشد که شما گرم شوید بآن

فَلَمَّا جَاءَهَا نُودِيَ أَنْ بُورِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا وَ

پس چون رسید بآتش آواز کرده آمد که برکت داده شد کسی که در آتش است و کسی که حوالی وی است و

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

پاکی خدای راست پروردگار عالمها . ای موسی هر آینه شان این است من خدای غالب با حکمت ام

وَأَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا

و بیفکن عصای خود را . پس چون دید که عصا می جنبد گویا وی مار است روی بگردانید پشت داده

وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ

و باز نگشت . گفتیم ای موسی مترس هر آینه نمی ترسند نزدیک من پیغمبران

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ وَأَدْخِلْ

لیکن آنکه ستم کرد باز عوض آن کرد نیکی بعد از بدی پس هر آینه من آمرزنده مهربانم و در آر

يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فِي تِسْعِ آيَاتٍ

دست خود را بگریبان خود تا بیرون آید سفید شده از غیر عیب بآن دو که از جمله اند در نه معجزه

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ

بر دلسوی فرعون و قوم او هر آینه ایشان بودند گروه فاسق . پس آنگاه که آمد بدیشان

آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا

نشانهای ما روشن شده گفتند این سحر ظاهر است . و انکار کردند آن معجزه را و اندر وی یقین کرد

أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝

و باور داشته بود آنرا دل ایشان . پس بنگر چگونه بود . آخر کار مفسدان

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

و هر آینه دادیم داوود و سلیمان را علم و گفتند ستایش آن خدای راست

فضلنا

حکایت ۱۲

آورده اند که سلیمان علیه السلام مورچه را طلبید و گفت ای مورچه ندانستی که لشکر من ستم نکنند و لشکر من بر هوا بودند چگونه قوم ترا پایمال کردندی
گفت دانستم اما من مهتر این قوم مرا از نصیحت ایشان چاره نیست و غرض من آن نبود که بر زمین شکسته شوند مراد من آن بود مبادا که نظر
بدبدبه و کوکبه تو کنند و بنظاره لشکر تو مشغول شده از ذکر خدا باز مانند و در میدان غفلت پایمال خذلان گردند یا مملکت تو ببینند
و آرزوی دنیا در دل ایشان پدید آید و دنیا مبغوضه حق است سلیمان پرسید که لشکر تو چند است گفت من چهار هزار سرهنگ دارم
زیر دست هر یک چهل هزار نقیب است و زیر دست هر نقیبی چهل هزار مور گفت چرا لشکر خود را بیرون نیاری جواب گفت یا نبی الله
ما را روی زمین جای داد خدا اختیار نکردیم و بزیر زمین جای گرفتیم تا بجز خدای کسی حال ما نداند انگه گفت ای پیغمبر خدا از عطاها
که الله تعالی ترا داده یکی بگو گفت باد را مرکب ما ساخته اند غدوها شهر و رواحها شهر گفت یا سلیمان دانی که این چه معنی دارد
یعنی هر چه ترا دادم از مملکت دنیا چون باد است در آید و نپاید و در معنی گفته اند نه بر باد رفتی سحرگاه و شام سریر سلیمان علیه السلام
بآخر ندیدی که بر باد رفت خنک آنکه با دانش و داد رفت سلیمان علیه السلام بعد استماع این کلام روی بمناجات ملک علام آورد ۳۲ حسن

195

حکایت ۱۳

آورده اند که سلیمان را تختی بود که هیچکس را از سلاطین نبوده در موضح آورده که بر یمین تخت او دویست هزار کرسی بود بر ای
اکابر انس و بر یسار آن دویست هزار دیگر برای اشراف جن و بر جانب راست سلیمان علیه السلام سی و پنج منبر نهادندی و دانشمندان
آدمیان بران نشستندی و بر چپ او همین عدد منبرها بودی و اخیار جنیان بران قرار گرفتندی و مرغان بر زبر سروی
پر در پر بافتندی و در کشاف و اکثر تفاسیر است که لشکرگاه او صد فرسنگ در صد فرسنگ بوده بیست و پنج فرسنگ برای لشکر جن
و مثل آن برای انس و مانند آن برای طیر و موازی آن برای وحش و بجهت وی بساطی بافته بودند یک فرسنگ
در یک فرسنگ از ابریشم و تخت او در میان بساط نهادندی و اشراف و اکابر بر کرسیهای که بر حوالی تخت بود نشستندی
و باد آن بساط را برداشتی و بروزی یکماه راه ببردی روزی از ولایت شام بطرف یمن توجه نموده میرفتند ۱۲ حسنی ملخصا

195

فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ
که فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان مومن خویش و وارث شد سلیمان داود را

وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
و گفت ای مردمان آموخته شد ما را گفتار مرغان و داده شد ما را از هر نعمت

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ۝ وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ
هر آینه اینست فضل ظاهر و بهم آورده شد برای سلیمان لشکرهای او از

الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ۝ حَتّٰىٓ اِذَآ اَتَوْا عَلٰى
جن و آدمیان و مرغان پس ایشان جماعه بعض را تا رسیدند ... تا وقتیکه رسیدند

وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ
بمیدان موران گفت مورچه ای مورچگان درآئید بخانهای خود

لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ فَتَبَسَّمَ
تا در هم نشکند شما را سلیمان و لشکرهای او نادانسته پس خندان

ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ
تبسم کرد از گفت مورچه و گفت ای پروردگار من الهام کن مرا که شکر این نعمت تو کنم که

اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ
انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و الهام کن مرا که بجا آرم کردار شایسته که تو خشنود شوی بآن و

بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى
برحمت خود در زمره بندگان شایسته خویش و بازجست احوال مرغان پس گفت چیست مرا که نمی بینم

الْهُدْهُدَ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ۝ لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا
هدهد را یا هست از غایب شدگان هر آینه عقوبت کنم او را عقوبت سخت

اَوْ لَاَاذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ لَيَأْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ
یا ذبح کنم او را یا بیارد پیش من حجت ظاهر پس توقف کرد نه مدت دور

اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ۝ اِنِّيْ وَجَدْتُّ
مشاهده کردم بچیزی که تو مشاهده نکرده بآن و آوردم پیش تو از قبیله سبا خبری تحقیق هر آینه من یافتم

امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ
که زنی پادشاهی میکند برایشان و داده شده وی را از جنس هر نعمت و او را تختی است بزرگ

وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ

یافتم که او و قوم او سجده میکنند آفتاب را بجز خدا و آراسته است برای ایشان

الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ اَلَّا

شیطان کردار ایشان را پس باز داشت ایشان را از راه پس ایشان راه نمی یابند بسوی اینکه

يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ

سجده کنند بخدای که بیرون می آرد پوشیده را در آسمانها و زمین و میداند

مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ

آنچه پنهان میدارید و آنچه آشکارا میکنید خدای نیست معبودی بحق غیر او پروردگار عرش بزرگ است

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ

گفت سلیمان خواهیم دید آیا راست گفتی یا هستی از دروغگویان ببر این نامه مرا

هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ قَالَتْ

پس بانداز آنرا بسوی ایشان باز روی بگردان از ایشان پس بنگر چه جواب باز میدهند

يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ

ای جماعه رئیسان هر اینه انداخته شد بسوی من نامه بزرگ هر اینه این نامه از جانب سلیمان است و هر اینه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ

بنام خدای بخشاینده مهربان است باین مضمون که تکبر مکنید بر من و بیایید پیش من مسلمان شده

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْۤ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا

گفت بلقیس ای جماعه رئیسان جواب دهید مرا در کار من نیستم من فیصل کننده هیچ کار را

حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ

تا وقتیکه شما حاضر شوید پیش من گفتند ما خداوندان توانائیم و خداوند کارزار سخت ایم

وَّالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا

و تدبیر مفوض بسوی توست پس درنگر چه چیز میفرمائی گفت هر اینه بادشاهان چون

دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ

در آیند بدهی خراب کنند آنرا و سازند عزیزترین اهل آنرا رسواتر و همچنین

يَفْعَلُوْنَ وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُوْنَ

میکنند و هر اینه من فرستنده ام بسوی ایشان تحفه پس بینم به چه چیز می آیند فرستادگان

فلما

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ أَتُمِدُّونَنِ بِمَالٍ فَمَآ ءَاتٰىنِيَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ
پس چون آمد آن فرستاده پیش سلیمان گفت سلیمان آیا امداد میکنید مرا بمالی پس آنچه عطا کرده است مرا

ءَاتٰىكُم بَلْ أَنتُم بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأْتِيَنَّهُم
عطا کرده است شما را بلکه شما بتحفه خویش شادمان میشوید باز گرد بسوی ایشان پس هر اینه بیاریم

بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُم بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُم مِّنْهَآ أَذِلَّةً وَهُمْ صٰغِرُونَ
لشکریها که طاقت نباشد ایشان را بمقابله آن و هر اینه بیرون کنیم از آنجا ایشان را خوار کرده و ایشان خوار باشند

قَالَ يٰٓأَيُّهَا الْمَلَؤُا أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَن يَأْتُونِي
گفت سلیمان ای عزیزان کدام یک از شما آرد پیش من تخت او را پیش از آنکه بیایند بمن

مُسْلِمِينَ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن تَقُومَ
گردن نهادگان گفت دیوی از قوم جن من بیارم آنرا پیش تو پیش از آنکه برخیزی

مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ قَالَ الَّذِي عِندَهُ عِلْمٌ
از جای خود و هر اینه من بر آوردن تخت توانا با امانتم گفت شخصی که نزدیک او علم بود

مِّنَ الْكِتٰبِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَن يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ
از کتاب الهی بیارم نزدیک تو پیش از آنکه باز گردد بسوی تو چشم تو

فَلَمَّا رَءَاهُ مُسْتَقِرًّا عِندَهُ قَالَ هٰذَا مِن فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي
پس چون دید سلیمان آنرا قرار گرفته نزدیک خویش گفت این خارق عادت از فضل پروردگار منست

ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ
آیا شکر میگذارم یا ناسپاسی میکنم و هر که شکر گذاری کند پس جز این نیست که شکر گذاری میکند برای نفع خود

فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ قَالَ نَكِّرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنظُرْ أَتَهْتَدِي
پس هر اینه پروردگار من بی نیاز کرم کننده است گفت سلیمان تغیر سازید برای امتحان آن زن تخت او را تا ببینیم

أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ فَلَمَّا جَآءَتْ قِيلَ أَهٰكَذَا
یا میشود از آنانکه راه نمی یابند پس چون رسید بلقیس گفته شد آیا همچنان است

عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا
تخت تو گفت گویا این همانست و داده شده ما را دانش بحقیقت سلیمان پیش از این معجزه و بودیم

مُسْلِمِينَ وَصَدَّهَا مَا كَانَت تَّعْبُدُ مِن دُونِ اللّٰهِ إِنَّهَا كَانَتْ
مسلمانان و باز داشت سلیمان آن زن را از آنچه عبادت میکرد بجز خدا هر اینه آن زن بود

خدا تعالی بهتر است از آنچه

لشکر ایشان

تا امتحان کند مرا

و هر که ناسپاسی کرد

آیا راه شناخت می یابد

مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۔ قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً

از گروه کافران گفته شد او را که در آی بایوان پس چون بدید آنرا پنداشت آنرا حوض آب

وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ قَالَتْ

و جامه برداشت از دو ساق خود گفت سلیمان این کوشکیست ساده هموار از آبگینه گفت بلقیس

رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۔

ای پروردگار من بدرستی که ستم کردم بر خویش و اسلام آوردم همراه سلیمان برای خدای پروردگار عالمها

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ

و بدرستی که فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را که عبادت کنید خدا را پس ناگهان ایشان

فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ۔ قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ

دو گروه شدند با یکدیگر خصومت مینمودند گفت صالح ای قوم من چرا شتاب میکنید بعذاب پیش از رحمت

لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۔ قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ

چرا طلب آمرزش نمیکنید از خدا تا بود که رحم کرده شود بر شما گفتند شگون بد گرفتیم از تو

وَبِمَنْ مَّعَكَ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ۔ وَ

و از آنانکه همراه تواند گفت شگون بد شما نزد خدا است بلکه شما قومی هستید که امتحان کرده میشوید

كَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ

و بودند در آن شهر نه کس که فساد میکردند در زمین و اصلاح نمی نمودند

قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا

گفتند با یکدیگر قسم خورده بخدا که البته شبخون کنیم بر صالح و اهل خانه او باز البته خواهیم گفت وارث او را

شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۔ وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا

حاضر نبودیم وقت هلاک شدن اهل او و بدرستی که ما راست گویانیم و بدسگالی کردند نوعی از حیله و بدسگالی کردیم

مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۔ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ

نوعی از حیله و ایشان نمیدانستند پس بنگر چگونه بود سر انجام بدسگالی ایشان

اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۔ فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا

که ما هلاک کردیم ایشانرا و قوم ایشانرا همه یکجا پس اینست خانهای ایشان خالی مانده بسبب آنکه ستم کردند

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۔ وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا

بدرستی که درین ماجرا نشانه است گروهی را که میدانند و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و بودند

يتقون

اگر هدیه مرا قبول کند ملکیست والا پیغمبر درکشف آورده که پانصد غلام را لباس کنیزکان پوشانیده و پانصد جاریه را بزی
غلامان برآراست و هزار خشت زرین و تاجی از زر مکلل بدر و یاقوت و مقدار مشک و عنبر و حقه در وی دری ناسفته
و مهره جزع کج سفته فرستاد و منذر بن عمرو را با یکی دیگر از اشراف قوم برفتن مقرر کرد و فرمود که ای منذر که نیکو احتیاط
کن اگر بچشم غضب در تو نگرد نترسی که او پادشاه است و اگر بتازه روئی و خوشخوئی با تو سخن کند بدانکه پیغمبر است
و دلیلی دیگر بر نبوت او آنست که میان غلمان و جواری تمیز کند و گوهر ناسفته را سوراخ سازد و مهره کج سفته را رشته
کشد ایشان هدایا برداشته متوجه شدند و هدهد کیفیت حال عرض کرد سلیمان علیه السلام فرمود تا دیوان خشتها از زر و نقره
ساختند و میدانی که هفت فرسنگ طول او بود بدانها فرش انداختند و در روز رسیدن منذر مراکب بحری و بری بر جوانب
میدان بداشتند و هر یکی از آدمیان و پریان و دیوان و سباع و وحوش و هوام جداگانه صف کشیدند و مرغان در
روی هوا پر در پر بافتند **نظم** با صد هزار دیده فلک در صد هزار قرن ● مجلس بدان تکلف و خوبی ندیده بود ● منذر بگنار
میدان رسیده و آن فرش و اساس و آرایش دیده از هدایا خویش شرمنده شد و چون پیش تخت سلیمان علیه السلام رسید
آنحضرت بروی تازه تبسم کرده و پرسش کرده **ویرا پرسش کرده** فرمود که حقه را بیار که در وی دری ناسفته و مهره کج
سفته است ارضه را فرمود تا در عذرا را سوراخ کرد و دوده را حکم کرد تا رشته در دهان گرفته بر سوراخ آن مهره
بگذشت و رشته در وی کشیده و آب طلبیده غلمان و جواری را فرمود که از غبار راه آمده اید روی بشوئید مردان آب
برداشته فی الحال روی شستن آغاز کردند و زنان آب از دستی بر دستی دیگر ریختند بدین نکته میان ایشان امتیاز فرمود
و هدیه ایشان رد کرد چنانچه حق سبحانه فرموده **آیه**

بیان هدیه بلقیس واظهار معجزه سلیمان

١٩٧

يَتَّقُونَ • وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَأَنتُمْ تُبْصِرُونَ

و پرهیزگاری میکردند • و فرستادیم لوط را چون گفت بقوم خود آیا بعمل می آرید کار بیحیائی را و شما می بینید

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ

آیا شما می آئید بمردان باراده شهوت بجز زنان بلکه شما قوم

تَجْهَلُونَ • فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ

نادانانید • پس نبود جواب قوم او مگر آنکه بیرون کنید اهل خانه لوط را

مِّن قَرْيَتِكُمْ ۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ • فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ

از دیه خویش بدرستی ایشان مردم پاکی طلب اند • پس نجات دادیم او را و اهل او را مگر زن او

قَدَّرْنَاهَا مِنَ الْغَابِرِينَ • وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ

که معین کردیم او را از باقی ماندگان • و بارانیدیم بر ایشان بارانی پس بد است باران

الْمُنذَرِينَ • قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۗ

ترسانیده شدگان • بگو سپاس خدا راست و سلام بر آن بندگان او که برگزید آیا

آللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ • أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ

خدا بهتر است یا آنچه شریک می آرند • بلکه می پرسیم که بیافرید آسمانها و زمین و

أَنزَلَ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ

فرود آورد برای شما از آسمان آبی پس رویانیدیم بآن بوستانها با تازگی

مَّا كَانَ لَكُمْ أَن تُنبِتُوا شَجَرَهَا ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ

ممکن نبود شما را که برویانید درختهای آن آیا معبودی هست با خدا بلکه ایشان گروهی اند

يَعْدِلُونَ • أَمَّن جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا

که کج میروند • نه بلکه می پرسیم که ساخت زمین را قرارگاه و پیدا کرد در میان زمین جویها

وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ

و بیافرید بر این زمین کوهها و بیافرید میان دو دریا حجاب را آیا معبودی دیگر هست

بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ

بلکه بیشترین ایشان نمیدانند • نه بلکه می پرسیم که قبول میکند از درمانده چون بخواندش

وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ

و بردارد سختی و بسازد شما را جانشین گذشتگان در زمین آیا معبودی دیگر هست با خدا

قليلا ما تذكرون ۝ امن يهديكم في ظلمت البر والبحر ومن

اندکی پند می پذیرید نه بلکه می پرسیم که راه مینماید شما را در تاریکیهای بیابان و دریا و که

يرسل الريح بشرا بين يدي رحمته ءاله مع الله تعلى الله

می فرستد بادها را مژده دهنده پیش رحمت خود آیا معبودی هست با خدا برتر است خدای

عما يشركون ۝ امن يبدؤا الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم

از آنکه شریک میگیرند نه بلکه می پرسیم که نو میکند آفرینش باز دیگر بار گرداند و که روزی میدهد شما را

من السماء والارض ءاله مع الله قل هاتوا برهانكم ان كنتم

از آسمان و زمین آیا معبودی هست با خدا بگو بیارید حجت خود را اگر

صدقين ۝ قل لا يعلم من في السموت والارض الغيب الا الله

راست گوئید بگو نمیداند هر که در آسمانها و زمین است غیب را لیکن خدا میداند

وما يشعرون ايان يبعثون ۝ بل ادرك علمهم في الاخرة بل هم

و نمیدانند مشرکان که کی برانگیخته شوند بلکه ... علم ایشان در باره آخرت

في شك منها بل هم منها عمون ۝ وقال الذين كفروا ءاذا

در شبه اند از آخرت بلکه ایشان از آخرت نابینا اند و گفتند کافران آیا چون

كنا ترابا وءاباؤنا ائنا لمخرجون ۝ لقد وعدنا هذا نحن

شویم خاکی و پدران ما نیز آیا ما بیرون آورده شدنیم از قبور هر آینه وعده داده شد

وءاباؤنا من قبل ان هذا الا اساطير الاولين ۝ قل سيروا

و پدران ما را پیش از این نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو سیر کنید

في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين ۝ ولا

در زمین پس بنگرید چگونه بود انجام گناهکاران و

تحزن عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون ۝ ويقولون

اندوه مخور بر ایشان و مباش در تنگدلی از آنچه مکر میکنند و میگویند

متى هذا الوعد ان كنتم صدقين ۝ قل عسى ان يكون ردف

کی باشد این وعده اگر راست گوئید بگو شاید که نزدیک شده باشد

لكم بعض الذي تستعجلون ۝ وان ربك لذو فضل على الناس

بشما آنچه بعضی شتاب میطلبید یعنی عقوبت دنیا و هر آینه پروردگار تو خداوند فضل است بر مردمان

ولکن

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ
ولیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند و هر اینه پروردگار تو میداند آنچه پنهان میکند سینه ایشان

وَمَا يُعْلِنُونَ ۝ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
و آنچه ظاهر مینمایند و نیست هیچ مقدمه پوشیده در آسمان و زمین مگر نوشته است در کتاب

مُبِينٍ ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي
روشن هر اینه این قرآن بیان میکند بر بنی اسرائیل آنچه بیشترین ایشان

هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ إِنَّ رَبَّكَ
در آن اختلاف میکنند و هر اینه وی هدایت و رحمت است مسلمانان را هر اینه پروردگار تو

يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ
فیصل کند میان ایشان بحکم خود و اوست غالب دانا پس توکل کن برخدا هر اینه تو

عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ۝ إِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا
بر دین راست روشنی هر اینه تو نمیتوانی شنوانید مردگان را و نمیتوانی شنوانید کران را آواز

وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا
روی بگردانند پشت داده و نیستی تو راه نماینده کوران را تا باز آیند از گمراهی خویش نمیشنوانی مگر

مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ
کسی را که ایمان آورده است به آیتهای ما پس ایشانند گردن نهنده و چون محقق شود وعده عذاب برایشان …

دَابَّةً مِنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۝
جانوری از زمین که سخن گوید با ایشان بسبب آنکه مردمان با آیات ما یقین نمی آوردند

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِمَّنْ يُكَذِّبُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ
و آن روز که برانگیزیم از هر امتی طایفه را از آنانکه دروغ میشمردند آیات ما را پس ایشان

يُوزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوا قَالَ أَكَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا
… تا وقتی که حاضر آیند گوید خدا آیا دروغ شمردید آیات مرا و در نگرفتید

عِلْمًا أَمَّاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ
از روی دانش یا چه کار کردید و ثابت شود وعده عذاب برایشان بسبب ستم کردن ایشان

لَا يَنْطِقُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
سخن نگویند آیا ندیده اند که ما پیدا کرده ایم شب را تا آرام گیرند در آن و پیدا کرده ایم روز را

مبصرا ان في ذلك لايت لقوم يؤمنون . ويوم ينفخ في

روشن شده براینه درین مقدمه نشانهاست قومی را که باور میدارند و آنروز که دمیده شود در

الصور ففزع من في السموت ومن في الارض الا من شاء

صور پس مضطرب گردند آنانکه در آسمانها اند و آنانکه در زمین اند مگر کسی که خواسته است

الله وكل اتوه دخرين . وترى الجبال تحسبها جامدة

خدا و هر یکی بیایند پیش خدا خوار شده و می بینی کوهها را بپنداری آنرا بر جای ایستاده

وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي اتقن كل شيء انه

و آن میرود مانند رفتن ابر استکاری خدای که استوار ساخت هر چیز را هر اینه وی

خبير بما تفعلون . من جاء بالحسنة فله خير منها وهم

خبردار است بانچه میکنید هرکه بیارد نیکی پس او را بهتر باشد از آن و ایشان

من فزع يومئذ امنون . ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم

از ترس و اضطراب آن روز ایمن باشند و هرکه بیارد بدی پس نگونسار کرده شود رویهای ایشان

في النار هل تجزون الا ما كنتم تعملون . انما امرت

در آتش جزا داده میشوید مگر موافق آنچه میکردید بگو یا محمد جز این نیست که فرموده شده مرا

ان اعبد رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء

که عبادت کنم خداوند این شهر را یعنی مکه آنکه محترم ساخت آنرا و متصرف اوست هر چیز

وامرت ان اكون من المسلمين . وان اتلوا القران فمن

و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان و فرموده شد آنکه بخوانم قرآن را پس هرکه

اهتدى فانما يهتدي لنفسه ومن ضل فقل انما انا من

راه یافت پس جز این نیست که راه می یابد برای نفع خویش و هرکه گمراه شود بگو جز این نیست که من

المنذرين . وقل الحمد لله سيريكم ايته فتعرفونها وما

بیم کنندگانم و بگو ستایش خدا راست خواهد نمود شما را آیات خود پس بشناسید آنرا و

ربك بغافل عما تعملون

نیست پروردگار تو بیخبر از آنچه میکنید

سورة القصص مكية وهي ثماني وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم

لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ

مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ

مُضِلٌّ مُبِينٌ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ

ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

مدد کار گناهکاران یعنی بداد کرد در شهر ترسان انتظار کنان پس ناگهان شخصی

استنصره

لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

که آشکارا کند آن قصه را اگر نه ما محکم بستیم بر دل وی یعنی صبر ندادیم تا باشد از باوردارندگان

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

و گفت خواهر موسی را بروی او میرو پس بدید او را از دور و قوم فرعون نمیدانستند

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ

و حرام ساختیم بر موسی شیرده دایگان پیش از آمدن خواهر او پس خواهر گفت آیا راه نمایم شما را بر اهل

بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

خانه که پرورند او را برای شما و ایشان برای او نیکخواهانند پس باز گردانیدیم او را بسوی مادر او تا خنک شود چشم او

وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

و اندوه نخورد و تا بداند که وعده خدای راست است و لیکن بیشترین مردمان نمیدانند

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ

و چون رسید بنهایت جوانی خود و راست تمام شد دادیم او را حکمت و دانش و همچنین

نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا

جزا میدهیم نیکوکاران را و در آمد شهر را در وقت بیخبری اهل آن

فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ

پس یافت آنجا دو شخص با یکدیگر جنگ میکردند آن یک از قوم موسی و آن دیگر از دشمنان او

فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ

پس مدد طلبید شخصی که از قوم او بود بر آن دیگر که دشمن او بود پس مشت زد او را

مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ

موسی پس بکشت گفت این کار از شیطان است هر آینه شیطان دشمن

مُضِلٌّ مُبِينٌ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ

گمراه کننده آشکارا است گفت ای پروردگار من هر آینه من ستم کردم بر خویشتن پس بیامرز مرا پس بیامرزید او را

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ

هر آینه وی آمرزنده مهربان است گفت ای پروردگار من بحق آنکه انعام کردی تو بر من هرگز نخواهم بود

ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي

مددکار گناهکاران پس بامداد کرد در شهر ترسان انتظار کنان پس ناگهان شخصی

استنصره

اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ

أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا

أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ

الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ

النَّاصِحِينَ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي

سَوَاءَ السَّبِيلِ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً

مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ

قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا

شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي

لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى

هر اینه من بآنچه فرود آوردی از نعمت محتاجم پس آمد بموسی یکی از این دو زن راه میرفت

اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا

شرم گفت بدرستیکه پدر من میخواند ترا تا بدهد مزد آنچه آب دادی برای ما

فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ

پس چون موسی بیامد نزدیک شعیب و نقل کرد پیش او قصه را گفت مترس خلاص شدی از قوم

الظَّالِمِينَ ۝ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ

ستمکاران گفت یکی از این دو دختر ای پدر من مزدور بگیر او را بدرستیکه بهترین کسی که مزدور گیری

الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ۝ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ

توانا با امانت باشد گفت شعیب بدرستیکه من میخواهم که بزنی دهم ترا یکی از این

هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ

دو دختر خود بشرط آنکه مزدوری من کنی هشت سال و اگر تمام کنی ده سال را پس آن

عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ

از نزدیک تست و نمیخواهم که مشقت افکنم بر تو خواهی یافت مرا اگر خدا خواسته است

مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ قَالَ ذَٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ

از شایستگان گفت موسی این است عهد میان من و میان تو هرکدام از این دو مدت گزاردم

فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۝ فَلَمَّا قَضَىٰ

تعدی نباشد بر من و خدا بر آنچه میگوییم گواه است پس آنگاه که تمام کرد

مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ

موسی مدت خود را و روان شد با اهل خود دید بجانب کوه طور آتش گفت

لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ

باهل خود توقف کنید بدرستیکه دیده ام آتش امید دارم که بیارم از آنجا خبر یا بیارم شعله

مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ۝ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ

از آتش بود که شما تحصیل گرمی کنید پس چون آمد نزدیک آتش آواز داده شد از کرانه

الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَىٰ

وادی راست در جایگاه با برکت از میان درخت که ای موسی

إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ

بدرستیکه من خدایم پروردگار عالمیان و آنکه بیفکن عصای خود را پس چون دیده عصا حرکت میکند

كانها

كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب يموسى أقبل ولا تخف إنك

من الأمنين اسلك يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير

سوء واضمم إليك جناحك من الرهب فذنك برهنن

من ربك إلى فرعون وملايه إنهم كانوا قوما فسقين قال

رب إني قتلت منهم نفسا فأخاف أن يقتلون وأخي هرون

هو أفصح مني لسانا فأرسله معي ردا يصدقني إني أخاف

أن يكذبون قال سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما

سلطنا فلا يصلون إليكما بايتنا أنتما ومن اتبعكما الغلبون

فلما جاءهم موسى بايتنا بينت قالوا ما هذا إلا سحر مفترى

وما سمعنا بهذا في اباينا الأولين وقال موسى ربي أعلم

بمن جاء بالهدى من عنده ومن تكون له عاقبة الدار

إنه لا يفلح الظلمون وقال فرعون يأيها الملأ ما علمت لكم

من إله غيري فأوقد لي يهامن على الطين فاجعل لي صرحا

لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ و

بود که من بالا روم بسوی معبود موسی و بدرستیکه من پندارم او را از دروغگویان و

اسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا

تکبر کرد فرعون و لشکرهای او در زمین بغیر حق و گمان کردند که ایشان بسوی ما

لَا يُرْجَعُونَ فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ

باز گردانیده نشوند پس گرفتیم او را و لشکرهای او را پس انداختیم ایشان را در دریا پس درنگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أَئِمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ

چگونه بود انجام ستمکاران و گردانیدیم ایشان را پیشوایان که میخوانند بسوی آتش

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنْصَرُونَ وَأَتْبَعْنَاهُمْ فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً

و روز قیامت نصرت داده نشوند و از پی ایشان فرستادیم درین دنیا لعنت را

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

و روز قیامت ایشان از زشت رویان باشند و بدرستیکه دادیم موسی را کتاب

مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى

بعد از آنکه هلاک ساختیم قرنهای نخستین را دلیل شده برای مردمان و هدایت

وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا

و بخشایش تا بود که ایشان پند پذیرند و تو نبودی بطرف غربی چون بانجام رسانیدیم

إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ وَلَٰكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا

بسوی موسی وحی را و نبودی تو از حاضران و لیکن ما آفریدیم قرنها را

فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو

پس دراز شد بر ایشان عمر و تو نبودی باشنده در اهل مدین که میخواندی

عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ

بر ایشان آیات ما را و لیکن ما بودیم فرستنده و نبودی تو بطرف طور

إِذْ نَادَيْنَا وَلَٰكِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مِنْ

چون آواز دادیم و لیکن وحی آمد از روی بخشایش پروردگار تو تا بترسانی گروهی را که نیامد بایشان

نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ

ترساننده پیش از تو تا بود که ایشان پند پذیرند و اگر نه آن بودی که برسد بدیشان

مصيبة

مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
رَسُولًا فَنَتَّبِعَ ءَايَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ
مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلٍّ
كَافِرُونَ ۝ قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعْهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ
يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَامَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا
إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ
بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ۝ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا

خرج میکنند و چون بشنوند سخن بیهوده را روی بگردانند از آن و گویند ما راست کردارهای ما

وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ إِنَّكَ لَا تَهْدِي

مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا أَوَلَمْ

نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ

مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا

نَحْنُ الْوَارِثِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ

فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ

إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ

وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ

هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ

شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ

القول

الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰؤُلَاۤءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا

تَبَرَّاْنَا اِلَيْكَ مَا كَانُوْا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ۔ وَقِيْلَ ادْعُوْا

شُرَكَاۤءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ

لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ۔ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَا

اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ۔ فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْبَاۤءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا

يَتَسَاۤءَلُوْنَ ۔ فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَعَسٰۤى اَنْ

يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ۔ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاۤءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ

لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۔ وَرَبُّكَ يَعْلَمُ

مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۔ وَهُوَ اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَاۤءٍ اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ۔ قُلْ اَرَاَيْتُمْ

اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ

اگر کرداند خدایتعالی بر شما روز را پاینده تا روز قیامت کیست معبودی

غَيْرُ اللّٰهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ • وَمِنْ
غیر حق تعالی که بیارد شما را شبی که آرام گیرید دران ایا نمی بینید و از

رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
رحمت خود ساخت برای شما شب و روز تا آرام گیرید در شب و تا طلب کنید

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ
از فضل او یعنی در روز و تا بود که شکر گذاری کنید و روز یکه آواز دهد خدا ایشان را پس گوید کجا اند

شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ • وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
شریکان من آنانکه شما گمان میکردید و بیرون کشیم از امتی

شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ
گواهی را پس گوئیم مر امتان را بیارید دلیل خود پس بدانند که حق جانب خداست و گم شود

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ • إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ
از ایشان آنچه افترا میکردند و هر اینه قارون بود از قوم موسی

فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ
پس تعدی کرد بر ایشان و عطا کرده بودیم اورا از گنجها آنقدر که کلید های او گرانی میکرد

بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللّٰهَ
بجماعه صاحب توانائی را چون گفت با او قوم او شاد مشو هر اینه خدا

لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ • وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا
دوست نمیدارد شادشوندگان را و بجو در آنچه خدا عطا کرده است ترا صلاح برای آخرت و

تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللّٰهُ إِلَيْكَ
فراموش مکن حصه خود را از دنیا در دنیا عمل صالح بجا آر و نیکو کاری کن چنانکه احسان کرده است خدا بر تو

وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ • قَالَ
و مجوی فساد در زمین هر اینه خدا دوست نمیدارد فساد کنندگان را گفت

إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ قَدْ أَهْلَكَ
جز این نیست که داده است مرا بنابر دانشی که نزدیک من است آیا ندانست که خدا هلاک کرد

مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا
پیش از وی از قرنها آنقوم را که توانا تر بودند از وی و بیشتر بودند در جمعیت

آورده اند که قارون را بر موسی و هارون علیهما السلام حسدی و حقدی تمام بود چنانچه روزی بموسی گفت که تو رسالت بردی و مذبح بهارون رسید
من بری منصبی چند صبر کنم القصه دایم در پی ایذاء موسی علیه السلام بود تا وقتیکه حکم زکوة نازل شد و با آنکه عشر مال یا ربع می بایست داد
موسی بفرمان الهی باوی صلح کرد که از هزار دینار یکدینار زکوة دهد قارون حساب کرد مبلغی عظیم بر آمد بخل و خست سر راه بر وی گرفت
جمعی از بنی اسرائیل را طلبید و گفت هر چه موسی گفت فرمان بردید این زمان میخواهد که مالهای شما بستاند گفتند تو مهتر مائی
چه میفرمائی گفت میخواهم که او را میان قوم رسوا کنیم تا دیگر سخن وی نشنود پس زنی فاجره را که نام او سبرا بود طلبیده
در همیان زر داد و مقرر کرد که فردا بمحضر خاص و عام اقرار کند که موسی باوی زنا کرده روز دیگر که موسی علیه السلام در اثنای اوامر و نواهی
میفرمود که هر که دزدی کند دستش ببریم و هر که زنا کند اگر غیر محصن است تازیانه زنیم و محصن را سنگسار کنیم قارون برخاست گفت اگر تو باشی
گفت اگر هم من باشم قارون گفت بنی اسرائیل گمان میبرند که تو با فلان زن زنا کرده موسی فرمود معاذ الله او را حاضر کنید سبرا بمحفل
آمد موسی گفت ای زن ترا سوگند دهم بخدای که دریای شکافته و توریة فرو فرستاده که راست بگوی زن را هیبت الهی دریافت گفت
یا کلیم الله حق راست بگویم قارون دو خریطه زر برشوت بمن داده تا درباره تو افترا کنم و من با وجود گناهکاری و بدکرداری های
خود چگونه پسندم که بر تو تهمت گویم و اینک آن دو همیان بمهر قارون با منست بنی اسرائیل مهر قارون دیدند و مکروی بر همه روشن شد
موسی علیه السلام روی بر خاک نهاده از قارون شکایت کرد و خطاب رسید که ما زمین را در فرمان تو کردیم بفرما هر چه میفرمائی موسی
گفت یا قوم من بقارون مبعوثم چنانچه بفرعون بودم هر که با قارون است گو بر جای قرار گیرد و هر که با من است گو بر کنار رود کافه
بنی اسرائیل از آن محفل کناره گرفتند الا دو تن که با قارون ماندند و موسی علیه السلام با زمین خطاب کرد که بگیر ایشان را زمین
پایهای ایشان را تا کعبین فرو برد و ایشان آغاز تضرع کرده امان طلبیدند بجای نرسید موسی علیه السلام میگفت خذیهم القصه تا
زانو و میان و گردن بزمین فرو رفتند و زاری و استغاثه ایشان در دل موسی علیه السلام اثر نکرد حضرت عزت با موسی خطاب کرد که بهفتاد بار
قارون و یاران او فریاد کردند و بفریاد ایشان نرسیدی و رحم نکردی بعزت و جلال من که اگر یکنوبت مرا خواندندی اجابت میکردم
القصه بعد از خسف قارون سفهای بنی اسرائیل با یکدیگر گفتند که موسی دعا کرد تا قارون بزمین فرو رود و کنوز و امتعه او تصرف
نماید موسی علیه السلام درخواست تا حق سبحانه سرای و گنج خانهای او نیز بزمین فرو برد چنانچه میفرماید ۱۲ حسینی

وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ • فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ

و پرسیده نمیشوند گناهکاران از گناهان خویش پس بیرون آمد بر قوم خود در آرایش خود

قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا يَٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ

گفتند آنانکه طلب میکردند زندگانی دنیا را ای کاشکی مارا باشد مانند آنچه داده شد

قَٰرُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ • وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ

قارون را هر آینه وی خداوند نصیب بزرگست وگفتند آنانکه داده شدند علم وای بر شما

ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَٰلِحًا وَلَا يُلَقَّىٰهَا إِلَّا الصَّٰبِرُونَ

ثواب خدا بهترست مر آنکس را که ایمان آورد وکار شایسته کرد و فرو برده نمیشوند مگر صابران

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ

پس فرو بردیم قارون را و سرای اورا بزمین پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهد اورا

مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ • وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا

غیر خدا ونبود خود وی از انتقام کشندگان وبامداد کردند آنانکه آرزو میکردند

مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

منزلت اورا دیروز میگفتند وای بر تو آنکه خدا گشاده میکند رزق برای هرکه

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا

خواهد از بندگان خویش وتنگ میسازد اگر نه آن بودی که انعام کرد خدا بر ما هر آینه فرو بردی مارا

وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَٰفِرُونَ • تِلْكَ الدَّارُ الْءَاخِرَةُ نَجْعَلُهَا

نمیدانی که رستگار نمیشوند کافران آن سرای بازپسین مقرر میکنیم آنرا

لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَٰقِبَةُ

برای آنانکه نمیطلبند تکبر در زمین ونه فساد وحسن عاقبت

لِلْمُتَّقِينَ • مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

مر پرهیزگاران راست هرکه بیارد نیکی پس اوراست بهتر از آن وهرکه بیارد بدی

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّـَٔاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

پس جزا داده نمیشوند آنانکه عمل آوردند خطاها الا بحسب آنچه میکردند

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْءَانَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ ط

هر آینه خدای که بر تو نازل کرد قرآن را بازگرداننده است ترا بسوی جای بازگشت یعنی آخرت

قُلْ رَّبِّيْ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ

فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝ وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ

بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا

وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

سورة العنكبوت مكية وهي تسع وسبعون ايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ۝ اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا

وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ۝ اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ

اَنْ يَّسْبِقُوْنَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝ مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ

فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝ وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا

يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

وعملوا

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ
وکارهای شایسته کردند البته محو کنیم از ایشان خطاهای ایشانرا والبته جزا دهیم ایشانرا نیکوتر

الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۔ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا
آنچه میکردند و امر کردیم آدمی را به نیکوئی بپدر و مادر و نیکی معامله کردن

وَاِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
واگر کوشش کنند با تو ای انسان تا شریک آری با من آنچه نیست ترا بحقیقت آن دانش پس فرمان مبر ایشانرا

اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۔ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
بسوی من است بازگشت شما پس خبر دهیم شما را بآنچه میکردید و آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۔ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ
وکارهای شایسته کردند البته درآریم ایشانرا در زمره نیکان و از مردمان کسی هست که میگوید

اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ
ایمان آوردیم بخدا پس چون تصدیع داده شد او در راه خدا [illegible] رنج دادن مردم را مانند عذاب خدا

وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ
واگر بیاید فتحی از پروردگار تو گویند هر اینه ما با شما بودیم آیا نیست خدا

بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ۔ وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
داناتر بآنچه در دلهای عالمیان است وهر اینه میداند خدا آنانرا که گرویدند بدل و

لَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۔ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
میداند منافقانرا و گفتند کافران مسلمانانرا

اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ
پیروی راه ما کنید و باید که ما برداریم گناهان شما را و نیستند ایشان بردارنده

مِّنْ شَيْءٍ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۔ وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ
چیزی از گناهان ایشان هر اینه ایشان دروغگویانند والبته بردارند بارهای خویش و بارها همراه

اَثْقَالِهِمْ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۔ وَلَقَدْ
بارهای خویش والبته سوال کرده شوند روز قیامت از آنچه افترا میکردند وهر اینه

اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا
فرستادیم نوح را بسوی قوم او پس توقف کرد در ایشان هزار سال مگر پنجاه سال

فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ

پس در گرفت ایشانرا طوفان و ایشان ستمکار بودند پس نجات دادیم نوح را و اهل کشتی را

جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ

و ساختیم کشتی را آیتی برای عالمها و فرستادیم ابراهیم را وقتیکه گفت بقوم خود پرستش خدا کنید

وَاتَّقُوهُ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

و بترسید از وی این بهترست شما را اگر میدانید جز این نیست که می پرستید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

بجز خدا بتان را و بر می بندید دروغ را [illegible] هر آینه آنانکه پرستش میکنید

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ

بجز خدا نمیتوانند برای شما روزی دادن پس طلب کنید از نزدیک خدا روزی را

وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ

و پرستش او کنید و شکر او بجا آرید بسوی او بازگردانیده خواهید و اگر دروغ شمرید پس

كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

دروغ کرده بودند امتها پیش از شما و نیست بر پیغمبر مگر پیغام رسانیدن آشکار

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ

آیا نمیبینند چگونه نو میکند خدا آفرینش را باز دیگر بار کند آفرینش هر آینه این کار بر خدا

يَسِيرٌ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ

آسان است بگو سیر کنید در زمین پس درنگرید چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا

يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يُعَذِّبُ مَنْ

پیدا کند آن پیدایش بار دیگر هر آینه خدا بر هر چیز تواناست عذاب کند هر کرا

يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

خواهد و رحم کند بر هر که خواهد و بسوی او بازگردانیده خواهید شد و نیستید شما عاجز کننده

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ

در زمین و نه در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست

وَلَا نَصِيرٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَٰئِكَ يَئِسُوا

و نه یاری دهنده و آنانکه کافر شدند بآیات خدا و ملاقات او آنجماعه ناامید شدند

ع ٨

من

مِنْ رَّحْمَتِي وَأُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ إِلَّآ

از رحمت من و آنجماعه ایشان راست عذاب درد دهنده پس نبود جواب قوم ابراهیم مگر

أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ

آنکه گفتند بکشید اورا یا بسوزانید اورا پس برهانید خدا اورا از آتش براینه درین ماجرا

لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ۝ وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُونِ اللّٰهِ

نشانهاست برای قومی که باور میدارند و گفت ابراهیم جزین نیست که گرفته اید بجز خدا

أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ

بتان برای دوستی در میان خویش در زندگانی دنیا باز روز قیامت نامعتقد شود

بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا وَّمَأْوٰىكُمُ النَّارُ

بعض شما به بعض و لعنت کند بعض شما بعض را و جای شما دوزخ است

وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِينَ ۝ فَاٰمَنَ لَهٗ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلٰى

و نیست شما را هیچ یاری دهنده پس باور داشت ابراهیم را لوط و گفت ابراهیم براینه هجرت کننده ام

رَبِّي إِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ

بپروردگار خود براینه وی غالب با حکمت است و عطا کردیم اورا اسحاق و یعقوب

وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ أَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا

و مقرر داشتیم در اولاد وی پیغمبری و کتاب را و دادیم اورا مزد او در دنیا

وَإِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِينَ ۝ وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ إِنَّكُمْ

و براینه وی در آخرت از شایستگان است و فرستادیم لوط را وقتی که گفت بقوم خود براینه

لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِينَ ۝

شما می آرید کار بیحیایی را که پیش دستی نکرده است بر شما بوی او هیچکس از عالمها

أَئِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي

آیا شما بقصد شهوت می آیید بمردان و قطع طریق میکنید و فعل می آرید در

نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ إِلَّآ أَنْ قَالُوا ائْتِنَا

مجلس خویش کار ناپسندیده پس نبود جواب قوم او مگر آنکه گفتند بیارید پیش ما

بِعَذَابِ اللّٰهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝ قَالَ رَبِّ انْصُرْنِي عَلَى

عذاب خدا اگر هستی از راست گویان گفت ای پروردگار من نصرت ده مرا بر

الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ۔ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرٰهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا

قوم مفسدان و وقتی که آوردند فرستادگان ما بسوی ابراهیم مژده را گفتند

إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظٰلِمِينَ ۔ قَالَ إِنَّ

هر اینه ما هلاک کنندگانیم اهل این دیه را هر اینه اهل این دیه ستمکار بودند گفت ابراهیم هر اینه

فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ

در آنجا لوط است گفتند ما دانا تریم به هر که در آنجاست البته خلاص کنیم او را و اهل او را الا زن

كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ۔ وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ

او باشد از باقیماندگان و وقتیکه آمدند فرستادگان ما بسوی لوط اندوهگین کرده شد بسبب ایشان

وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنَجُّوكَ

و تنگدل شد بسبب ایشان و گفتند مترس و اندوه مخور هر اینه ما نجات دهنده تو

وَأَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِينَ ۔ إِنَّا مُنْزِلُونَ

و اهل تو ایم مگر زن تو که باشد از باقیماندگان هر اینه ما فرود آرنده ایم

عَلَىٰ أَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۔

بر اهل این دیه عقوبتی را از آسمان بسبب آنکه بدکاری میکردند

وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۔ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ

و هر اینه گذاشتیم از آن دیه نشانه واضح برای گروهی که دریابند و فرستادیم بسوی مدین

أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ

برادر ایشان شعیب را پس گفت ای قوم عبادت کنید خدا را و توقع دارید روز بازپسین را

وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۔ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ

و فساد مجوئید در زمین پس دروغ داشتند او را پس دریافت ایشان را زلزله

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جٰثِمِينَ ۔ وَعَادًا وَثَمُودَا۟ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ

پس بامداد کردند در خانهای خویش مرده افتاده و هلاک کردیم عاد و ثمود را و هر اینه واضح شد

مِنْ مَسٰكِنِهِمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

بعضی از مساکن ایشان و آراسته ساخته بود برای ایشان شیطان کردارهای ایشان پس بازداشت ایشان را از راه

وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ۔ وَقٰرُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهٰمٰنَ وَلَقَدْ

و ایشان بینا بودند و هلاک کردیم قارون و فرعون و هامان را . و هر اینه

ثمودا

جاءهم

۲۰۸

جاءهم موسى بالبينت فاستكبروا في الأرض وما كانوا

سبقين فكلا أخذنا بذنبه فمنهم من أرسلنا عليه حاصبا

ومنهم من أخذته الصيحة ومنهم من خسفنا به الأرض ومنهم

من أغرقنا وما كان الله ليظلمهم ولكن كانوا أنفسهم يظلمون

مثل الذين اتخذوا من دون الله أولياء كمثل العنكبوت

اتخذت بيتا وإن أوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا

يعلمون إن الله يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو

العزيز الحكيم وتلك الأمثال نضربها للناس وما

يعقلها إلا العلمون خلق الله السموت والأرض بالحق إن

في ذلك لآية للمؤمنين اتل ما أوحي إليك من الكتب وأقم الصلوة

إن الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله أكبر

والله يعلم ما تصنعون ولا تجادلوا أهل الكتب إلا بالتي

هي أحسن إلا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي

که وی نیک است مگر با آنانکه ستم کردند از ایشان و بگوئید ایمان آوردیم بآنچه

أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِلٰهُنَا وَإِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ

فرود آورده شد بسوی ما و بآنچه فرود آورده شد بسوی شما و معبود ما و معبود شما یکی است و ما او را

مُسْلِمُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتٰبَ فَالَّذِينَ آتَيْنٰهُمُ

منقاد یم و همچنانکه بهمان طریق فرود آوردیم بسوی تو کتاب را پس آنانکه دادیم

الْكِتٰبَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا

کتاب را ایمان می آرند بآن و از عرب کسی هست که ایمان می آرد بدان و

يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا إِلَّا الْكٰفِرُونَ ۝ وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ

انکار نمیکنند آیات ما را مگر کافران و نمیخواندی تو پیش از نزول قرآن هیچ

كِتٰبٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ ۝ بَلْ هُوَ آيٰتٌ

کتاب را و نمی نوشتی آن را بدست راست خود آنگاه در شک می افتادند اهل باطل بلکه آیات

بَيِّنٰتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا إِلَّا الظّٰلِمُونَ

روشن است محفوظ در سینه های آنانکه داده شدند علم و انکار نمیکنند آیات ما را مگر ستمکاران

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيٰتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيٰتُ عِنْدَ

و گفتند چرا فرو فرستاده نشد بروی نشانها از جانب پروردگار او بگو جز این نیست که نشانها نزد

اللّٰهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ

خداست و جز این نیست که من ترساننده آشکارم آیا کفایت نکرده است ایشان را آنکه فرستادیم بر تو

الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

کتاب که خوانده میشود بر ایشان بدرستیکه درین مقدمه رحمت و پند است برای قومی که باور میدارند

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

بگو بس است خدا گواه میان من و میان شما میداند آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبٰطِلِ وَكَفَرُوا بِاللّٰهِ أُولٰئِكَ هُمُ

و زمین است و آنانکه ایمان آوردند بناحق و کافر شدند بخدای آن جماعه ایشانند

الْخٰسِرُونَ ۝ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَ

زیانکاران و شتاب میطلبند از تو عذاب را و اگر نبودی میعادی معین البته آمدی

هُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ يَسْتَعْجِلُونَكَ

بدیشان عذاب و هرآینه بیاید بدیشان ناگهان و ایشان ندانند شتاب میکنند از تو

بالعذاب

قرآن شفاعت کند خوانندگان را

فضیلت حفظ قرآن

مترجم گوید بعض مفسران گفته اند که مراد از الذین اوتوا العلم تنها ذات حضرت پیغمبر است صلی الله علیه وسلم والله اعلم

ع ۱۳

بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكٰفِرِينَ ۝ يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ
عذاب را و هر اینه دوزخ در گیرنده است کافران را روزیکه بپوشاند ایشانرا عذاب

مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
از بالای ایشان و از زیر پای ایشان و بگوید خدا بچشید جزای آنچه میکردید

يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وٰسِعَةٌ فَإِيّٰيَ فَاعْبُدُونِ
ای بندگان من آنانکه ایمان آورده اند هر اینه زمین من کشاده است پس مرا بخصوص عبادت کنید

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝ وَالَّذِينَ
هر نفسی چشنده مرگ است باز بسوی ما گردانیده شوید و آنانکه

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي
ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند البته فرود آریم ایشانرا از بهشت بمکانهای بلند که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا نِعْمَ أَجْرُ الْعٰمِلِينَ ۝ الَّذِينَ
زیر آن جویها جاویدان آنجا نیک است مزد این عمل کنندگان آنانکه

صَبَرُوا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
صبر کردند و بر پروردگار خویش توکل میکنند و بسا جانور که بر نمیدارد

رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَلَئِنْ
روزی خود را خدا روزی میدهد او را و شما را نیز و اوست شنوا دانا و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
سوال کنی ایشانرا که کیست آنکه آفرید آسمانها و زمین و رام گردانید آفتاب و ماه را

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ فَأَنّٰى يُؤْفَكُونَ ۝ اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ
البته گویند آن خدا است پس از کجا برگردانیده میشوند خدا فراخ میکند روزی را برای هرکه خواهد

مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ وَلَئِنْ
از بندگان خویش و تنگ میسازد برای او هر اینه خدا بهر چیز داناست و اگر

سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ
بپرسی ایشانرا که کیست آنکه فرود آورد از آسمان آب پس زنده ساخت بسبب آن زمین را بعد از

مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
مردن آن البته بگویند خدا است بگو ستایش خدا را است بلکه بیشترین ایشان نمی فهمند

ع ٧

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ

ونیست این زندگانی دنیا مگر بازی و بیهوده و براینه سرای آخرت

لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۔ فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ

همونست سرای زندگانی اگر میدانستندی پس چون سوار شوند در کشتیها

دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۔ فَلَمَّا نَجّٰهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ

دعا کنند بجناب خدا خالص کنان برای او عبادت را پس وقتی که نجات داد ایشان را خدا بسوی زمین خشک

يُشْرِكُوْنَ ۔ لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوْا فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ

شریک می آرند تا ناسپاسی کنند بآنچه عطا کردیم ایشان را و تا بهره مند شوند پس بحقیقت خواهند دانست

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ

آیا ندیدند که ما پیدا کردیم حرم با امن را و ربوده میشوند مردمان از حوالی ایشان

اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ۔ وَمَنْ اَظْلَمُ

آیا باطل را باور میدارند و بنعمت خدا ناسپاسی میکنند وکیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ

از کسی که افترا کرد بر خدا دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون بیامد پیش او

اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۔ وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

آیا نیست در دوزخ جای کافران را و آنانکه جهاد کردند درراه ما البته دلالت کنیم ایشان را

سُبُلَنَا ۔ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ۔ سورة الروم مكية وهي ستون آية

براههای خود و براینه خدا بانیکوکاران است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

ع ١٠

الٓمّٓ ۔ غُلِبَتِ الرُّوْمُ ۔ فِيْ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ

مغلوب شدند قوم روم در نزدیکترین زمین و ایشان بعد از مغلوب شدن خود

سَيَغْلِبُوْنَ ۔ فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۔ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ

غالب خواهند آمد در چند سال خدا راست فرمان پیش ازین و پس ازین

وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ۔ بِنَصْرِ اللّٰهِ ۔ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ

و آنروز شادمان شوند مسلمانان بنصرت خدا نصرت میدهد هرکرا خواهد

وهو

وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَعْدَ اللّٰهِ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَلٰكِنَّ

واو ست غالب مهربان ۝ وعده کرده است خدا خلاف نمیکند خدا وعده خود را ولیکن

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا

بیشترین مردمان نمیدانند میدانند ظاهر را از تدبیر زندگانی دنیا

وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُونَ ۝ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ

وایشان از آخرت بیخبرانند آیا فکر نمیکنند در نفسهای خویش

مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ

که نیافرید خدا آسمانها و زمین وانچه میان این هر دو است مگر بحکمت ووقت

مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُونَ

نام برده و بدرستیکه بسیاری از مردمان بدیدار پروردگار ایشان نا گرویدگانند

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

آیا سیر نمیکنند در زمین پس بنگرند چگونه شد عاقبت آنانکه

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَ

پیش از ایشان بودند توانا تر از ایشان و شورانیدند زمین را و

عَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ

آباد کردند آنرا بیشتر از آباد کردن ایشان آن زمین را و آمدند بدیشان پیغمبران ایشان بمعجزات

فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝ ثُمَّ

پس ممکن نبود که خدا ستم کند بر ایشان ولیکن ایشان بر خویشتن ستم میکردند باز

كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِينَ أَسَآءُوا السُّوْأٰى أَنْ كَذَّبُوا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

حال بد عاقبت آنکسان شد که بدی کردند بسبب آنکه دروغ داشتند آیات خدا را

وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ۝ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ

و بآن استهزا میکردند خدا نو میکند آفرینش باز دوباره کندش باز

إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ

بسوی او گردانیده شوید و روزیکه قایم شود قیامت ملزم شده خاموش مانند گناهکاران

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوا بِشُرَكَآئِهِمْ

و نباشد برای ایشان از شریکان ایشان هیچ شفاعت کننده و باشند بشریکان خویش

٤٩

تغنی کنند با صواتی که خلایق بمثل آن نشنیده باشند و این افضل نعیم بهشت بود

كٰفِرِينَ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَتَفَرَّقُونَ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ

نامعتقد و روزی که قایم شود قیامت آن روز پراگنده شوند مردمان اما آنانکه

ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ ۝ وَأَمَّا

ایمان آوردند و کردار های شایسته کردند پس ایشان در جنت خوشحال کرده شوند و اما

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَأُولٰٓئِكَ فِي

آنانکه کافر شدند و دروغ داشتند آیات ما را و ملاقات آخرت را پس آنان در

الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

عذاب حاضر کرده شوند پس پاکی است خدا را وقتیکه شام میکنید و وقتیکه بصباح در آیید

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ۝

و مر او راست ستایش در آسمانها و زمین و آخر روز و آنگاه که در وقت زوال می آیید

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ

بیرون می آرد زنده را از مرده و بیرون می آرد مرده را از زنده و زنده میسازد زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ ۝ وَمِنْ ءَايٰتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ

بعد مردن آن و همچنان برآورده خواهید شد و از نشانهای خدا آنست که آفرید شما را

مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَآ أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ۝ وَمِنْ ءَايٰتِهِ أَنْ خَلَقَ

از خاک باز ناگهان شما مردم شدید بجای پراگنده شده و از نشانهای خدا آنست که بیافرید

لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوٰجًا لِتَسْكُنُوٓا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً

برای شما از جنس شما زنان را تا آرام گیرید بسوی آن و پیدا کرد میان شما دوستی

وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ وَمِنْ ءَايٰتِهِ

و مهربانی هر آینه درین کار نشانهاست برای گروهی که تامل میکنند و از نشانهای اوست

خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلٰفُ أَلْسِنَتِكُمْ وَأَلْوٰنِكُمْ

آفریدن آسمانها و زمین و گوناگون بودن زبانهای شما و رنگهای شما

إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِلْعٰلِمِينَ ۝ وَمِنْ ءَايٰتِهِ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَ

هر آینه درین کار نشانهاست دانشمندان را و از نشانهای اوست خفتن شما در شب

النَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

روز و رزق طلب کردن شما از فضل او هر آینه درین کار نشانهاست برای قومی که می شنوند

ومن ءايٰته

وَمِنْ ءَايٰتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ
و از نشانهاء او است که می نماید برای شما برق را از برای ترسانیدن و رغبت دادن و فرود می آرد ... از آسمان

مَآءً فَيُحْيِ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَأٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ
آب پس زنده میکند بسبب آن زمین را بعد مردن آن هر آینه درین کارها نشانهاست برای گروهی

يَّعْقِلُونَ ۞ وَمِنْ ءَايٰتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَآءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ
که فهمند و از نشانهاء خداست که می ایستد آسمان و زمین بحکم او

ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَآ أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۞ وَلَهُ مَنْ
باز چون بخواند شما را یکبار خواندن ناگهان شما از زمین بر آئید و مر او راست آنکه

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَّهُ قٰنِتُونَ ۞ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَؤُا
در آسمانها و زمین است هر یکی برای او فرمان بردار اند و او است آنکه نو میکند

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ
آفرینش را باز دوباره کندش و این دوباره کردن آسان تر است بروی و مر او راست صفت بلند در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۞ ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ
و زمین و او است غالب با حکمت بیان کرد برای شما مثلی از حال شما

هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمٰنُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِي مَا رَزَقْنٰكُمْ فَأَنْتُمْ
آیا هست برای شما از بندگانی که مالک است دستهای شما هیچ شریکی در آنچه عطا کردیم شما را تا شما

فِيهِ سَوَآءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْأٰيٰتِ
در آن یکسان باشید بترسید از ایشان مانند ترسیدن از نوع خویش همچنین بیان میکنیم نشانها

لِقَوْمٍ يَّعْقِلُونَ ۞ بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوٓا أَهْوَآءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ
برای قومی که می فهمند بلکه پیروی کرده اند ستمکاران خواهش نفس خود را بغیر علم پس که

يَّهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللّٰهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِينَ ۞ فَأَقِمْ وَجْهَكَ
راه نماید کسی را که گمراه کرد خدا و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده پس راست کن روی خود را

لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
برای عبادت حنیف شده پیروی کن و لازم گیر دین خدا را که پیدا کرد مردمان را بروی بدل کردن نبود آفرینش

اللّٰهِ ذٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ مُنِيبِينَ
خدا را اینست دین درست ولیکن اکثر مردمان نمیدانند عبادت کنید رجوع کرده

الربع

ع ۱۳

من ما ملکت

إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ

فَرِحُونَ وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ

إِذَا أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ أَمْ أَنْزَلْنَا

عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ يُشْرِكُونَ وَإِذَا

أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ

أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْنَطُونَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

فَآتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

لِلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَمَا

آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

و آنچه داده باشید از صدقه طلب کنان روی خدا را پس این جماعه ایشانند دوچند کننده

اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

خدای آنست که بیافرید شمارا باز روزی داد شمارا باز بمیراند شمارا باز زنده کرداند شمارا

هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ

آیا از شریکان شما کسی هست که بکند از این کار چیزی پاکی اوراست

وَتَعٰلىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ

و بلند ترست از آنچه شریک می آرند پیدا شد فساد در بیابان و در دریا بسبب آنچه بعمل آوردند

أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

دست مردمان تا بچشاند ایشان را بعض آنچه عمل کردند بود که ایشان باز گردند

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عٰقِبَةُ الَّذِينَ

بگو سیر کنید در زمین پس در نگرید چگونه بود انجام آنانکه

مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ

پیش از این بودند بیشترین مشرکان پس راست کن روی خود را برای دین

الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ

درست پیش از آنکه بیاید روزیکه باز گشتن نیست آنرا از جانب خدا آن روز متفرق شوند

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صٰلِحًا فَلِأَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ

هرکه کافر شد پس اضرار بروی است کفر او و هرکه کرده باشد کار شایسته پس جماعه برای خویش آرامگاه

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

تا جزا دهد خدا آنانرا که ایمان آوردند و کارها شایسته کردند از فضل خود براستی دوست ندارد

الْكٰفِرِينَ وَمِنْ آيٰتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيٰحَ مُبَشِّرٰتٍ وَ

کافران را و از نشانهای خدا آنست که میفرستد بادها مژده دهنده و

لِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا

برای آنکه بچشاند شمارا از رحمت خود و برای آنکه جاری شوند کشتیها بفرمان او و برای آنکه

مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

از فضل او و برای آنکه شما شکر کنید و هر آینه فرستادیم پیش از تو

رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ

پیغمبران را بسوی قوم ایشان پس آوردند پیش قوم خود نشانها پس انتقام کشیدیم از آنانکه

راست میکنند

یعنی که باران دهد

یعنی از قوم ایشان بد آنها کردند و برخی کافر شدند ١٢ منه

أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ
الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ
كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسِينَ ۝ فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَارِ رَحْمَتِ
اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ
وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَلَئِنْ أَرْسَلْنَا رِيحًا فَرَأَوْهُ
مُصْفَرًّا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ۝ فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَىٰ
وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ۝ وَمَا أَنْتَ بِهَادِي
الْعُمْيِ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ
قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ

ع

مالبثوا

۲ ۱۴۳

مَا لَبِثُوا غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَٰلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۔ وَقَالَ الَّذِينَ

که توقف نکردند در دنیا بجز ساعتی همچنین از راه برگردانیده میشدند و گفتند آنانکه

أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَىٰ يَوْمِ الْبَعْثِ

علم و ایمان داده شدند البته براینه توقف کرده اید بر نوشتن خدا تا روز رستخیز

فَهَٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۔ فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ

پس اینست روز رستخیز ولیکن شما نمیدانستید پس آنروز سود ندهد

الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۔ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا

ظالمان را عذرخواهی ایشان و نه ازایشان توبه طلب کرده شود و براینه بیان کردیم

لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ

برای مردمان درین قرآن از هر مثل واگر بیاری پیش ایشان نشانه

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۔ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ

گویند کافران نیستید شما مگر بیهوده گوی همچنین مهر می نهد

اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۔ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

خدا بر دل آنانکه نمیدانند پس صبر کن هراینه وعده خدا راست است

سورة لقمان مكية ۔ وَلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ ۔ واربع وثلثون آيات

و سبکسار نکنند ترا آنانکه یقین نمی آرند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الم ۔ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۔ هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ

الم اینها آیتهای کتاب باحکمت است هدایت و بخشایش است برای نیکوکاران

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ

آنانکه برپا میدارند نماز را و میدهند زکوة را و ایشان به آخرت

هُمْ يُوقِنُونَ ۔ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

یقین میدارند این جماعه بر هدایت اند آمده از پروردگار ایشان و اینجماعه ایشانند

الْمُفْلِحُونَ ۔ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ

رستگاران و از مردمان کسیست که میستاند سخنی را که برای بازی است تا گمراه کند مردم را

یعنی لوح محفوظ ۱۲

یعنی نضر بن حارث ۱۲

و گویند که در سلطنت داود علیه السلام متولد شده تا عهد یونس علیه السلام برزیست و هزار سال عمر یافت و اکثر علما برآنند که پیغمبر نبود

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ
از راه خدا بغیر علم و مسخره گیرد راه خدا را این جماعت ایشان راست

عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ
عذاب خوار کننده و چون خوانده شود بر این شخص آیات ما روی بگرداند تکبر کنان گویا

يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝
نشنیده است آنرا گویا در گوشهای وی گرانی است پس مژده ده او را بعذاب درد دهنده

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ۝ خٰلِدِيْنَ
راست آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشان راست بهشتهای با نعمت جاویدان

فِيْهَا وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
آنجا وعده داده است خدا وعده راست و اوست غالب با حکمت آفرید آسمانها را

بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ
بغیر ستونها که به بینید آنرا و افکند در زمین کوهها تا شما را حرکت ندهد

وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْبَتْنَا
و پراکنده کرد در زمین از هر نوع جانور و فرود آوردیم از آسمان آب پس رویانیدیم

فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ۝ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا
در زمین از هر جنس گیاهی نیکو اینست آفرینش خدا پس نمائید مرا چه چیز

خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ وَلَقَدْ
آفریدند آنانکه بجز وی اند بلکه ستمگاران در گمراهی ظاهر اند و هر آینه

اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ
عطا کردیم لقمان را حکمت گفتیم که شکر کن خدا را و هر که شکر کند پس جز این نیست که شکر میکند

لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝ وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ
برای نفع خود و هر که ناسپاسی کند پس هر آینه خدا بی نیاز ستوده است و یاد کن چون گفت لقمان

لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
به پسر خود و او پند میداد آن پسر را ای پسرک من شریک مکن با خدا هر آینه شرک ستمی است

عَظِيْمٌ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى
بزرگ و حکم فرمودیم آدمی را به نیکوئی بپدر و مادر وی در شکم برداشته است وی را مادر وی در حال

وهن سستی بالای

وَهْنٍ وَّفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ اِلَيَّ الْمَصِيرُ

سستی دیگر و از شیر باز کردن او در دو سال است باین مضمون که شکر گذاری کن مرا و پدر و مادر خود را

وَاِنْ جَاهَدَاكَ عَلٰى اَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا

و اگر کوشش کنند با تو برانکه شریک مقرر کنی با من چیزی که نیست ترا بر حقیقت آن دانش

تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَّاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ اَنَابَ

فرمان بردار ایشان مکن و صحبت دار با ایشان در معیشت دنیا آنچه پسندیده و پیروی کن راه کسی که رجوع کرد

اِلَيَّ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يٰبُنَيَّ اِنَّهَا

بسوی من باز بسوی من است رجوع شما پس خبر دهم شما را بآنچه شما میکردید گفت لقمان ای پسرک من

اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ

اگر باشد هم سنگ دانهٔ سپندان پس باشد در میان سنگ یا در آسمانها

اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ يٰبُنَيَّ اَقِمِ

یا در زمین بهر حال حاضر کند آنرا خدا هر آینه خدا باریک بین خبردار است ای پسرک من

الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰى مَا

نماز را و بفرما بکار پسندیده و باز آی از ناپسندیده و صبر کن بر آنچه

اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ

برسد بتو هر آینه این مقدمه از کارهای مقصود است و متاب رخساره خود را از طرف مردمان

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ وَ

و مرو در زمین خرامان هر آینه خدا دوست نمیدارد هر نازنده خود ستاینده را

اقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ

و میانه روی کن در رفتار خود و فرود آر آواز خود را هر آینه بدترین آوازها

لَصَوْتُ الْحَمِيرِ اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

آواز خران است آیا ندیدید که خدا رام کرده است برای شما آنچه در آسمانها است

وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً وَّمِنَ

و آنچه در زمین است و تمام فرود آورد بر شما نعمتهای خود را آشکار و پنهان و از

النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيرٍ

مردمان کسی هست که مجادله میکند در باب خدا بغیر دانش و هدایت و بغیر کتاب روشن

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ

و چون گفته شود بایشان که پیروی کنید چیزی را که فرود آورد خدا گویند بلکه پیروی میکنیم چیزی را که

آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

پدران خود را ایا پیروی میکنند اگرچه شیطان میخواند ایشان را بسوی عذاب دوزخ

وَمَن يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ

و هرکه متوجه ساخت روی خود را بسوی خدا و وی نیکوکار است پس بدرستی که دست زده بدستاویز

الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ

محکم و بسوی خداست بازگشت کارها و هرکه کافر شود پس باید که اندوهگین نکند ترا

كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

کفر وی بسوی ماست رجوع ایشان پس خبر دهیم ایشان را بآنچه میکردند هر آینه خدا داناست بآنچه که در سینها

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَلَئِن سَأَلْتَهُم

بهره مند سازیم ایشان را اندکی باز به بیچارگی براریم ایشان را بسوی عذاب سخت و اگر سوال کنی ازایشان

مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ

کیست که بیافرید آسمانها و زمین را البته گویند خدا آفرید بگو ستایش خدا راست بلکه اکثر ایشان

لَا يَعْلَمُونَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ

نمیدانند خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است هر آینه خدا همان بی نیاز است

الْحَمِيدُ وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ

ستوده و اگر آنچه در زمین است از درختان قلمها شوند و دریا

يَمُدُّهُ مِن بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

سیاهی بود زیاده میکند آنرا بعد آن هفت دریای دیگر بپایان نرسند سخنان خدا هر آینه

عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

غالب باحکمت است نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما الا مانند آفریدن و برانگیختن یک تن

إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ

هر آینه خدا شنوا بیناست ایا ندیدی که خدا درمی آرد شب را در روز و

يُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ

درمی آرد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یکی میرود تا

أجل

یعنی معلومات او

أَجَلٍ مُّسَمًّى وَّأَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ • ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ هُوَ
مدتی معین و آیا ندیدی که خدا بآنچه میکنید خبردارست این کارها بسبب آنست که خدا اوست
الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللّٰهَ هُوَ
ثابت و بسبب آنست که آنچه می پرستند بجز وی باطل است و بسبب آنست که خدا اوست
الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ • أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ
بلند مرتبه بزرگ قدر آیا ندیدی که کشتی میرود در دریا بفضل خدا تا بنماید شمارا
مِّنْ اٰيٰتِهٖ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ • وَإِذَا
بعضی از نشانها خویش هر آینه درین مقدمه نشانهاست هر صبر کننده شکر کننده را و چون
غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ فَلَمَّا
در گیرد ایشان را موج مانند سایبانها بخوانند خدا را خالص کرده برای او عبادت پس آنگاه
نَجّٰهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَا إِلَّا كُلُّ
که نجات داد ایشان را بسوی خشکی پس بعض ازیشان میانه رو باشند و انکار نمیکنند آیات ما را مگر هر
خَتَّارٍ كَفُوْرٍ • يٰأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ
عهد شکننده ناسپاسدارنده ای مردمان بترسید از پروردگار خویش و حذر کنید از روزی که کفایت نکند
وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْئًا إِنَّ
هیچ پدر بجای پسر خویش و نه فرزندی کفایت کننده باشد بجای پدر خود بچیزی هر آینه
وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ
وعده خدا راست است پس فریب ندهد شمارا زندگانی دنیا و فریب ندهد شمارا
بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ • إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ
بعفو و کرم خدا شیطان فریبنده هر آینه خدا نزدیک اوست علم قیامت و فرو میفرستد باران را
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا
و میداند آنچه در شکم حامله ها است و نمیداند هیچ شخصی که چه کار خواهد کرد فردا
وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوْتُ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ •
و نمیداند هیچ شخصی که بکدام زمین خواهد مرد هر آینه خدا دانا خبردارست

سورة السجدة مكية وهي ثلثون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ٭ تنزيل الكتب لا ريب فيه من رب العلمين ٭ ام يقولون

فرود آوردن کتاب هیچ شبهه نیست درآن از جانب پروردگار عالمیان آیا میگویند

افترىه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما ما اتىهم من نذير

بر بافته است آنرا بلکه وی راست آمده از جانب پروردگار تو تا بترسانی قومی که نیامده است

من قبلك لعلهم يهتدون ٭ الله الذي خلق السموت والارض

پیش از تو تا بود که ایشان راه یابند خدای آنست که آفرید آسمانها و زمین

وما بينهما في ستة ايام ثم استوى على العرش ما لكم

وآنچه میان آنهاست در شش روز باز قرار گرفت بر عرش نیست شما را

من دونه من ولي ولا شفيع افلا تتذكرون ٭ يدبر الامر

بجز وی هیچ دوستی و شفاعت کننده آیا پند پذیر نمیشوید تدبیر میکند کار را

من السماء الى الارض ثم يعرج اليه في يوم كان مقداره

فرود آورده از آسمان بسوی زمین باز بالا میرود آن کار بسوی خدا در روزی که هست مقدار آن

الف سنة مما تعدون ٭ ذلك علم الغيب والشهادة

هزار سال از آن حساب که می شمارید این صفت داننده نهان و آشکارا

العزيز الرحيم ٭ الذي احسن كل شيء خلقه وبدا

غالب مهربان آنکه به نیک ترین وجه ساخت هر چیز را که آفریدش و نو کرد

خلق الانسان من طين ٭ ثم جعل نسله من سللة من ماء

آفرینش آدمی را از گل باز پیدا کرد نسل او را از خلاصه از آب

مهين ٭ ثم سوىه ونفخ فيه من روحه وجعل لكم السمع

خوار باز درست اندام کردش و دمید در وی از روح خود و پیدا کرد برای شما گوش

والابصار والافئدة قليلا ما تشكرون ٭ وقالوا ءاذا

و چشمها و دلها اندکی شکر میکنید و گفتند چون

ضللنا في الارض ءانا لفي خلق جديد ٭ بل هم بلقاء ربهم

گم شویم در زمین آیا ما در آفرینش نو خواهیم بود بلکه ایشان بلاقات پروردگار خویش

كفرون

بایشان هیچ ترساننده

بیرون آورده از صلب

كفرون · قل يتوفيكم ملك الموت الذي وكل بكم ثم إلى

كافرانند بگو قبض روح شما میکند ملک الموت که گماشته شده است بر شما باز بسوی

ربكم ترجعون · ولو ترى إذ المجرمون ناكسوا رءوسهم عند

پروردگار خویش گردانیده شوید و تعجب کنی اگر در نگری وقتی که گناهکاران نگونسار کننده سرهای خویش

ربهم ربنا أبصرنا وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا إنا موقنون

پروردگار خویش گویند ای پروردگار ما دیدیم و شنیدیم پس باز گردان ما را تا بکنیم کار شایسته هر آینه ما یقین کنندگانیم

ولو شئنا لآتينا كل نفس هداها ولكن حق القول مني

و اگر میخواستیم البته میدادیم هر شخصی را هدایت او و لیکن ثابت شد وعده از جانب من

لأملأن جهنم من الجنة والناس أجمعين · فذوقوا بما

که هر آینه پر کنیم دوزخ را از جنیان و از مردمان همه یکجا پس بچشید عذاب بسبب آنکه

نسيتم لقاء يومكم هذا إنا نسيناكم وذوقوا عذاب

فراموش کردید ملاقات این روز خود را هر آینه ما نیز فراموش کردیم شما را و بچشید عذاب

الخلد بما كنتم تعملون · إنما يؤمن بآياتنا الذين إذا ذكروا

دایم بسبب آنچه میکردید جز این نیست که ایمان می آرند بآیات ما آنانکه چون پند داده شوند

بها خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون ·

بآن نگونسار افتند سجده کنان و بپاکی یاد کنند باستایش پروردگار خویش و ایشان تکبر نمیکنند

تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا

دور میشود پهلوهای ایشان از خوابگاه میخوانند پروردگار خود را بترس و امید و از

ومما رزقناهم ينفقون · فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من

از آنچه روزی داده ایم ایشان را خرج میکنند پس نمیداند هیچ نفس چه چیز پنهان داشته شد برای ایشان از

قرة أعين جزاء بما كانوا يعملون · أفمن كان مؤمنا كمن

خنکی چشم پاداش بآنچه میکردند آیا کسی که مومن باشد مانند کسی است

كان فاسقا لا يستوون · أما الذين آمنوا وعملوا الصالحات

که فاسق باشد برابر نمیشوند اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند

فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون · وأما الذين

پس ایشان راست بهشتهای جای ماندن بطریق مهمانی بسبب آنچه میکردند و اما آنانکه

فسقوا فمأويهم النار كلما ارادوا ان يخرجوا منها اعيدوا

فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار الذي كنتم به تكذبون

ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب الاكبر

لعلهم يرجعون ومن اظلم ممن ذكر بايت ربه ثم اعرض

عنها انا من المجرمين منتقمون ولقد اتينا موسى الكتب

فلا تكن في مرية من لقائه وجعلنه هدى لبني اسراءيل

وجعلنا منهم ائمة يهدون بامرنا لما صبروا وكانوا

بايتنا يوقنون ان ربك هو يفصل بينهم يوم القيمة فيما كانوا

فيه يختلفون اولم يهد لهم كم اهلكنا من قبلهم من

القرون يمشون في مسكنهم ان في ذلك لايت افلا يسمعون

اولم يروا انا نسوق الماء الى الارض الجرز فنخرج به زرعا

تاكل منه انعامهم وانفسهم افلا يبصرون ويقولون

متى هذا الفتح ان كنتم صدقين قل يوم الفتح لا ينفع

کی خواهد بود این فتح اگر راست گوئید بگو روز فتح سود ندهد

ثلثة ارباع

الذين

الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ

کافران را ایمان اوردن ایشان و نه ایشان مهلت داده شوند پس روی بگردان از ایشان و انتظار بکن

سورة الأحزاب إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ وهي ثلث وسبعون آية

بدرستی ایشان نیز منتظر اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ

ای پیغمبر بترس از خدا و فرمان برداری مکن کافران و منافقان را بدرستیکه خدا

كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ إِنَّ اللَّهَ

هست دانا با حکمت و پیروی کن چیزی را که وحی فرستاده میشود بسوی تو از جانب پروردگار تو بدرستیکه خدا

كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

هست بانچه میکنید خبردار و توکل کن بر خدا و خدا وکیل بس است

مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّن قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ

نیافریده است خدا برای هیچ مردی دو دل در داخل بدن او و نگردانیده است ازواج شما را

اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ

که ظهار میکنید با ایشان مادران شما و نساخته است پسر خواندگان شما را

أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُم بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ

پسران شما این سخن شما است که میگوئید بدهان خویش و خدا میگوید سخن راست

وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِندَ

و او دلالت میکند براه نسبت کنید پسر خواندگان را به پدران ایشان این راست تر است نزد

اللَّهِ فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ

خدا پس اگر ندانید پدران ایشان را پس برادران شما اند در دین و ازاد کردگان شما اند

وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ

و نیست بر شما گناهی در آن چیزی که خطا کرده باشید به تکلم آن و لیکن گناه است آنکه قصد کرد

قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ

دل شما و هست خدا آمرزنده مهربان پیغمبر سزاوار تر است بتصرف در امور مسلمین

مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَاَزْوَاجُهٗ اُمَّهٰتُهُمْ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
از نفسهای ایشان و زنان پیغمبر مادران ایشانند و خداوندان قرابت بعض ایشان

اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ اِلَّآ
نزدیکتراند ببعضی در حکم خدا از سایر مسلمانان و هجرت کنندگان لیکن

اَنْ تَفْعَلُوْٓا اِلٰٓى اَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا
آنکه بکنید سوی دوستان خود رعایتی هست جایز بود این حکم در لوح محفوظ نوشته شده

وَاِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّاِبْرٰهِيْمَ
و یاد کن چون گرفتیم از پیغمبران عهد ایشان را و از تو بگرفتیم و از نوح و ابراهیم

وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ۷
و موسی و عیسی پسر مریم و گرفتیم از ایشان عهد محکم

لِّيَسْئَلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَاَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا اَلِيْمًا
تا خدا بپرسد راستان را از راستی ایشان و مهیا کرده است برای کافران عذاب دردناک

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ
ای مسلمانان یاد کنید نعمت خدا را بر خویش چون بیامد بر سر شما

جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا
لشکرها پس فرستادیم بر ایشان باد را و لشکرها که ندیدید آنرا و هست خدا بانچه

تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ
میکنید بینا چون آمدند بر شما از جانب بالای شما و از جانب پایین شما

وَاِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ
و چون خیره ماند دیدها و برسید دلها به حنجرها و گمان میکردید

بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا
به نسبت خدا گمانها مختلف آنجا امتحان کرده شد مسلمانان را و جنبانیده شدند جنبانیدن

شَدِيْدًا وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ
سخت و چون میگفتند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست

مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اِلَّا غُرُوْرًا وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ
وعده نداد ما را خدا و رسول او مگر برای فریب دادن و چون گفتند طایفه

در همه کارها چه هرچه فرماید علی صلاح بنده و محض فلاح اوست بخلاف نفس که او سبب شقاوت
و موجب غوایت است پس باید که آنحضرت صلی الله علیه وسلم دوستتر باشد به بنده از نفس او
و در حدیث صحیح آمده که نگرود هیچ یکی از شما و مومن نباشد تا نباشم من دوستتر بدو از پدر
و فرزند و همه مردمان ۱۲ حنفی

یعنی مومن کامل نباشد ۱۲

و در صحیح از آنحضرت صلی الله علیه وسلم مروی است ایمان مومن را از پدر و فرزند

مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ
از ایشان ای اهل مدینه سرای ماندن نیست شما را پس باز گردید و دستوری طلبید گروهی

مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
از ایشان از پیغمبر میگویند هر اینه خانهای ما خالی است و نیستند آن خانها خالی

إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِم مِّنْ أَقْطَارِهَا
نمیخواهند مگر گریختن و اگر درآمده میشد بمدینه بر ایشان از نواحی آن

ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا وَلَقَدْ
پس طلب کرده میشد از ایشان البته بیاوردندی فتنه را و توقف نکردندی در دادن فتنه مگر اندکی و هر آینه

كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِن قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ وَكَانَ
بتحقیق بودند با خدا پیش ازین که بر نگردانند پشت را و هست

عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا قُل لَّن يَنفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُم مِّنَ الْمَوْتِ
عهد خدا پرسیده شده بگو سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید از مرگ

أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَّا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَن ذَا الَّذِي
یا از کشته شدن و آن هنگام بهره مند ساخته نشوید مگر اندکی بگو کیست آنکه

يَعْصِمُكُم مِّنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً
نگاه دارد شما را از تصرف خدا اگر بخواهد در حق شما سختی یا بخواهد در حق شما نعمت

وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ
و نیابند برای خویش بجز خدا دوستی و نه یاری دهنده هر اینه میداند

اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا
خدا بازدارندگان را از شما و گویندگان را به برادران خویش که بیائید بسوی ما و

يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ
حاضر نمیشوند بکارزار مگر اندکی بخل کنان به نسبت شما پس چون بیاید ترس

رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ
ببینی ایشان را در می نگرند بسوی تو میگردد چشمهای ایشان مانند کسی که بیهوشی کرده شود بر وی

مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ
از سختی موت پس چون برود ترس برنجانند شما را و زبان درازی کنند بزبانهای تیز

عمرو بن عبدود بدست مرتضی علی کشته شد
و دل کافران بشکست

أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَ

بخل کنان بر مال ایشانند ایمان نیاوردند پس نابود ساخت خدا کردارهای ایشان را

كَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا

و هست این کار بر خدا آسان می پندارند که لشکرهای کفار نرفته اند

وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ

و اگر بیایند لشکرها تمنا کنند کاش ایشان صحرانشین بودندی در میان اعراب

يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا

سوال میکردندی از اخبار شما و اگر باشند در میان شما کارزار نکنند مگر اندکی

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ

هر آینه هست شمارا به پیغمبر خدا پیروی نیک کسی را که

يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ

توقع میدارد ثواب خدا را و توقع میدارد روز آخر را و یاد کرد خدا را بسیاری و چون دیدند مسلمانان

الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ

لشکرها را گفتند اینست آنچه وعده داده بود ما را خدای و پیغمبر او و راست گفت خدا

وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ

و رسول او و نیفزود ایشان را مگر ایمان و گردن نهادن از مسلمانان مردانند

صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَى نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ

که راست کردند آنچه عهد بسته بودند با خدای بران پس از ایشان کسی هست که بانجام رسانید و از ایشان

مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۝ لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ

کسی هست که انتظار میکشد و بدل نکردند هیچ بدل کردنی تا جزا دهد خدا راستان را بپاداش راستی ایشان

وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

و عذاب کند منافقان را اگر خواهد یا برحمت باز گردد بر ایشان هر آینه خدا هست

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا

آمرزنده مهربان و باز گردانید خدا کافران را با خشم ایشان نیافتند هیچ

خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا

منفعت و کفایت کرد خدا از طرف مسلمانان در مقدمه جنگ و هست خدا توانا غالب

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُم مِّنْ أَهْلِ الْكِتَٰبِ مِن صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ

فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَأَوْرَثَكُمْ

أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۔ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُل لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ

تُرِدْنَ الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ

سَرَاحًا جَمِيلًا ۔ وَإِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ

فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَٰتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ۔ يَٰنِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ

مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ

ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۔ وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ

صَٰلِحًا نُّؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۔

يَٰنِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَٰهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ

و بمانید در خانهای خویش و اظهار تجمل مکنید چون اظهار زنان در ایام جاهلیت پیشین

وَأَقِمْنَ الصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ الزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا

و بر پا دارید نماز را و بدهید زکوة را و فرمان برداری خدا و رسول او کنید جز این نیست

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ

که میخواهد خدا تا دور کند از شما پلیدی را ای اهل بیت پیغمبر و تا پاک کند شما را

تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ ءَايَٰتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ

پاک کردنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در خانهای شما از آیتهای خدا و از حکمت

إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَٰتِ وَالْمُؤْمِنِينَ

بدرستیکه خداست لطف کننده خبردار بدرستیکه مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان گرویده

وَالْمُؤْمِنَٰتِ وَالْقَٰنِتِينَ وَالْقَٰنِتَٰتِ وَالصَّٰدِقِينَ وَالصَّٰدِقَٰتِ

و زنان باور دارنده و مردان طاعت کننده و زنان طاعت کننده و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده

وَالصَّٰبِرِينَ وَالصَّٰبِرَٰتِ وَالْخَٰشِعِينَ وَالْخَٰشِعَٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ

و مردان شکیبایی کننده و زنان شکیبایی نماینده و مردان فروتنی کننده و زنان فروتنی نماینده و مردان صدقه دهنده

وَالْمُتَصَدِّقَٰتِ وَالصَّٰٓئِمِينَ وَالصَّٰٓئِمَٰتِ وَالْحَٰفِظِينَ فُرُوجَهُمْ

و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دارنده و زنان روزه دارنده و مردان محافظت کننده شرمگاه خود را

وَالْحَٰفِظَٰتِ وَالذَّٰكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّٰكِرَٰتِ أَعَدَّ اللَّهُ

و زنان محافظت کننده و مردان یاد کننده خدای را بسیاری و زنان یاد کننده مهیا کرده خدای تعالی

لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ

برای ایشان آمرزش و مزد بزرگ و نیست سزا هیچ مومن و هیچ مومنه را

إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَن يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ

چون مقرر کند خدا کاری و رسول او آنکه باشد ایشان را اختیار در آن از کار خویش

وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًا مُّبِينًا ۝ وَإِذْ تَقُولُ

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس بدرستیکه گمراه شد گمراهی ظاهر و یاد کن چون میگفتی

لِلَّذِىٓ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ

با شخصی که انعام کرده است خدا بروی و انعام کرده تو بروی که نگاهدار بر خود زن خود را

وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِى فِى نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ

و میترسی از خدا و پنهان میکردی در ضمیر خویش آنچه خدا پدید آرنده است و میترسیدی از مردمان

خوف نتیجه علم است

وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰيهُ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا

لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَآئِهِمْ

اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا مَا كَانَ

عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا

مِنْ قَبْلُ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرًا الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ

رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ وَكَفٰى

بِاللّٰهِ حَسِيْبًا مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ

رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا وَّسَبِّحُوْهُ

بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ

مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ

اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ

فرستادیم ترا گواهی دهنده و مژده رساننده و ترساننده و خواننده بسوی خدا بحکم او

وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا

و چراغ روشن و بشارت ده مسلمانان را بآنکه ایشانرا است از جانب خدا بخشش بزرگ

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى

و فرمان مبر کافران و منافقان را و از نظر اعتبار بگذار رنجانیدن ایشانرا و توکل کن بر

اللَّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ

خدا و بس است خدا کارساز ای مسلمانان چون نکاح کنید

الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِن قَبْلِ أَن تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ

زنان مومنه را باز طلاق دهید ایشانرا پیش از آنکه دست رسانید ایشانرا پس نیست شما را

عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا ۖ فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا

بر این زنان هیچ عدتی که بشمارید آنرا پس متعه دهید این مطلقات را و بگذارید ایشانرا گذاشتن

جَمِيلًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ

نیک ای پیغمبر هر آینه حلال کردیم برای تو زنان تو که داده

أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ

مهر ایشان و کنیزکانی که مالک ایشان شده است دست تو از آنچه غنیمت داد خدا بر تو و حلال کردیم دختران

عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي

عم ترا و دختران عمه‌های ترا و دختران خال تو و دختران خاله‌های تو آنانکه

هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ

هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زنی مومنه اگر ببخشد نفس خود را برای پیغمبر

إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَن يَسْتَنكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

اگر خواهد پیغمبر که بزنی گیرد آنرا بتو خاص کردیم بجز مسلمانان

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

هر آینه دانسته ایم آنچه فرض ساختیم بر ایشان در حق زنان ایشان و در حق کنیزکان که مالک دست ایشان

لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝

سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی و هست خدا آمرزنده مهربان

تُرْجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ ۖ وَمَنِ

موقوف داری هر کرا خواهی از ایشان و جا دهی نزدیک خویش هر کرا خواهی و هر

ابتغیت

ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ

أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ

مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ۝ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ

مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ

إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ

إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذٰلِكُمْ

كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ

وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذٰلِكُمْ

أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا

رَسُولَ اللّٰهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ

ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيمًا ۝ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ

آشکار است نزدیک خدا گناه بزرگ اگر آشکار کنید چیزی را یا پنهان دارید آنرا

فَإِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ

پس بدرستی که خدا هست به همه چیز دانا ۝ نیست هیچ بزه بر زنان در دیدن پدران

وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ

و نه پسران خویش و نه برادران خویش و نه پسران برادران خویش و نه پسران

أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ

خواهران خویش و نه زنان هم جنس خویش و نه آنچه مالک شده دستهای ایشان و بترسید ای زنان

اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝ إِنَّ اللّٰهَ وَ

از خدا بدرستیکه خدا هست بر همه چیز گواه ۝ بدرستیکه خدا و

مَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

فرشتگان او درود میفرستند بر پیغمبر ای مسلمانان درود فرستید بروی

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ

و سلام گوئید سلام گفتنی ۝ بدرستیکه آنانکه میرنجانند خدا و پیغمبر او را لعنت کرد ایشان را

اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ۝ وَالَّذِينَ

خدا در دنیا و آخرت و مهیا ساخت برای ایشان عذاب خوار کننده ۝ و آنانکه

يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ

میرنجانند مردان مسلمان و زنان مسلمه را بغیر گناهی که بعمل آورده باشند بدرستیکه

احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ

برداشتند بار بهتان را و گناه ظاهر را ۝ ای پیغمبر بگو بزنان خود

وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ

و دختران خود و زنان مسلمانان را که فرو گذارند بر خود چادرهای خود را

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا

این نزدیکتر است بآنکه شناخته شوند پس ایشان را ایذا داده نشود و هست خدا آمرزنده مهربان

لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ

اگر باز نمانند منافقان و آنانکه در دل ایشان بیماریست و

الْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا

خبر بد فاش کنندگان در مدینه هر آینه ترا بر گماریم بر ایشان پس همسایه تو نباشند با تو در مدینه

إِلَّا قَلِيلًا

إلا قليلا ۝ ملعونين اينما ثقفوا اخذوا وقتلوا تقتيلا ۝

مگر زمانی اندک ملعون کرده شوند لعنت کرده شدگان هر جا که یافته شوند اسیر گرفته شوند و ایشان را کشته شوند

سنة الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله

مانند روش خدا در آنانکه گذشتند پیش از این و هرگز نیابی روش خدا را

تبديلا ۝ يسئلك الناس عن الساعة قل انما علمها عند

تغییر سوال میکنند ترا مردمان از قیامت بگو جز این نیست که معرفت آن نزد

الله وما يدريك لعل الساعة تكون قريبا ۝ ان الله

خداست و چه چیز خبر داد ترا شاید که قیامت موجود شود در زمان نزدیک هر آینه خدا

لعن الكفرين واعد لهم سعيرا ۝ خلدين فيها

لعنت کرده است کافران را و آماده ساخته است برای ایشان آتش را جاویدان

ابدا لا يجدون وليا ولا نصيرا ۝ يوم تقلب وجوههم

همیشه نیابند هیچ دوستی و نه یاری دهنده روزیکه گردانیده شود روی ایشان

في النار يقولون يليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا ۝

در آتش گویند ای کاش ما فرمان می بردیم خدا را و فرمان می بردیم پیغمبر را

وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وكبراءنا فاضلونا

و گویند ای پروردگار ما هر آینه ما فرمان بردیم مهتران خود را و بزرگان خود را پس گمراه ساختند

السبيلا ۝ ربنا اتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا

از راه ای پروردگار ما بده ایشان را دو چند از عذاب و لعنت کن ایشان را لعنت

كبيرا ۝ يايها الذين امنوا لا تكونوا كالذين اذوا

سخت ای مسلمانان مباشید مانند آنانکه رنجانیدند

موسى فبراه الله مما قالوا وكان عند الله وجيها ۝ يايها

موسی را پس پاک ساخت خدا ایشان را از آنچه گفته بودند و بود موسی نزدیک خدا با آبرو ای

الذين امنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا ۝ يصلح

مسلمانان بترسید از خدا و بگوئید سخن استوار تا بصلاح آرد

لكم اعمالكم ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله

کردارهای شما را و بیامرزد برای شما گناهان شما را و هرکه فرمان برد خدا و رسول او را

فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ
پس بدرستیکه ظفر یافت ظفری بزرگ بدرستیکه ما پیش آوردیم امانت را بر آسمانها و زمین

وَ الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَ أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَ حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ
و بر کوهها پس قبول نکردند که بردارند آنرا و ترسیدند ازان و برداشت آنرا آدمی

إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝ لِيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِينَ وَ الْمُنٰفِقٰتِ
بدرستیکه وی هست ستمکار نادان تا شود آخر کار آنکه عذاب کند خدا مردان منافق و زنان منافقه

وَ الْمُشْرِكِينَ وَ الْمُشْرِكٰتِ وَ يَتُوبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ
و مردان مشرک و زنان مشرکه را و برحمت رجوع کند خدا بر مردان مسلمان و زنان مسلمه

سورة سبا مكية ۝ وَ كَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وهي اربع وخمسون اية
و هست خدا آمرزنده مهربان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَ لَهُ الْحَمْدُ
همه ستایش خدای راست آنکه مراوراست آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و مراوراست ستایش

فِي الْآخِرَةِ وَ هُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَ مَا
در آخرت و اوست با حکمت آگاه میداند آنچه در می آید بزمین و آنچه

يَخْرُجُ مِنْهَا وَ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَ هُوَ الرَّحِيمُ
بر آید ازوی و آنچه فرو می آید از آسمان و آنچه بالا میرود دروی و اوست مهربان

الْغَفُورُ ۝ وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلٰى
آمرزنده و گفتند کافران نخواهد آمد پیش ما قیامت بگو آری

وَ رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي
قسم بپروردگار من البته خواهد آمد شما را پروردگاری که داننده پوشیده است غایب نمیشود ازوی همچون ذره در

السَّمٰوٰتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ وَ لَا أَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَ لَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي
در آسمانها و نه در زمین و نیست خوردتر ازان و نه بزرگتر مگر ثبت است در

كِتٰبٍ مُبِينٍ ۝ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ أُولٰئِكَ
کتاب ظاهر تا جزا دهد آنانرا که ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند آن جماعت

لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي ءَايٰتِنَا مُعٰجِزِينَ

ایشان راست آمرزش و روزی گرامی ○ و آنانکه سعی کردند در رد آیات ما معاجزه کنان

أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ۝ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

ایشان راست عذاب از عقوبت دردناک ○ و می بینند آنانکه داده شده اند علم را

الَّذِي أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطِ

چیزی که فرود آورده شد بجانب تو از پروردگار تو راست و درست و دلالت کند بسوی راه خدای

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ

غالب ستوده کار ○ و گفتند کافران با یکدیگر آیا دلالت کنیم شما را بر مردی

يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝ أَفْتَرَىٰ

خبر میدهد شما را که چون پاره پاره کرده شوید تمام پاره پاره که هر آینه شما در آفرینش نو باشید

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا أَم بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

بر خدا دروغ را یا باو جنونی هست بلکه آنانکه ایمان نمی آرند باخرت

فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيدِ ۝ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

در عقوبت باشند و گمراهی دور ○ آیا نمی بینند بسوی آنچه پیش روی ایشانست

وَمَا خَلْفَهُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِن نَّشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ

و آنچه پس ایشانست از آسمان و زمین اگر خواهیم فرو بریم ایشان را بزمین

أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ

یا بیفکنیم بر ایشان پاره ها از آسمان هر آینه درین کار نشانه است هر بنده

مُّنِيبٍ ۝ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يٰجِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ

رجوع کننده را ○ و هر آینه دادیم داود را از نزدیک خود بزرگی گفتیم ای کوهها بازگردید تسبیح گوئید

وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ۝ أَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ

و مسخر ساختیم مرغان را ... و نرم گردانیدیم برای او آهن را ما فرمودیم ... زره ها ... و اندازه ...

وَاعْمَلُوا صٰلِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا

و ای اهل بیت داود ... کار شایسته ... بینا ام ○ و مسخر ساختیم برای سلیمان باد را ...

شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ

یکماهه و سیر آخر روز او نیز یکماهه راه بود و روان ساختیم برای او چشمه مس و مسخر ساختیم از دیوان ...

بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ

پیش او بحکم پروردگار خویش و هرکه کجی کند از دیوان از حکم ما بچشانیم اورا پاره از

عَذَابِ السَّعِيرِ ۝ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ

عقوبت دوزخ میساختند برای او آنچه میخواست از قلعها و صورتها

وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ شُكْرًا

و کاسها مانند حوضها و دیگهای بلند چون کوهها گفتیم عمل کنید ای آل داود سپاس را

وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۝ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ

و اندکی هست از بندگان من شکر گذارنده پس چون مقرر کردیم بروی موت دلالت نکرد

عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ

بر موت او مگر کرم چوبخواره که میخورد عصای سلیمان را پس چون بیفتاد واضح شد

الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

پس دیوان که اگر میدانستند غیب را درنگ نمیکردند در عذاب خوار کننده

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوا

هر اینه بود قوم سبا را در جای ماندن ایشان نشانه دو بوستان از جانب راست و چپ بخورید

مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ۝

از رزق پروردگار خویش و شکر کنید او را شهری هست پاکیزه و پروردگار آمرزنده

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ

ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝ ذَٰلِكَ

خداوند میوه تلخ مزه و خداوند درخت گز و چیزی اندک از درخت کنار

جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا ۖ وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ۝ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ

وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا

السَّيْرَ ۖ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۝ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ

اندرو رفت را گفتیم سیر کنید درین دیه ها شبها و روزها ایمن شده پس گفتند ای پروردگار ما دوری

بین

بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ

كُلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ وَلَقَدْ صَدَّقَ

عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَا كَانَ

لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ

مِنْهَا فِيْ شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ قُلِ ادْعُوا

الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ

وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِّنْ

ظَهِيْرٍ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ حَتّٰى اِذَا

فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ

الْكَبِيْرُ قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ وَ

اِنَّا اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ قُلْ لَّا تُسْئَلُوْنَ

عَمَّا اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْئَلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ

يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ

حکم کند میان ما براستی و اوست حکم کننده دانا   بگو بنمائید مرا آنانکه الحاق

الحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم وما ارسلنك

لاحق کرده اید با خدا انباز کی ساخته نه چنین است بلکه خدا است غالب با حکمت و نفرستادیم ترا

الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون

الا برای مردمان همه ایشان مژده دهنده و ترساننده ولیکن اکثر مردمان نمیدانند

ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صدقين قل لكم

و میگویند کی بوجود آید این وعده اگر هستید راست گویند بگو شما راست

ميعاد يوم لا تستاخرون عنه ساعة ولا تستقدمون

وعده روزی که باز پس نمانید از آن ساعتی و نه پیش دستی کنید

وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرءان ولا بالذي

و گفتند کافران یعنی مشرکان هرگز باور نداریم این قرآن را و نه آن کتاب را

بين يديه ولو ترى اذ الظلمون موقوفون عند ربهم

که پیش از وی بود و تعجب کنی ای بیننده اگر ببینی چون ستمکاران ایستاده کرده شوند نزدیک پروردگار

يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا

باز میگرداند بعض ایشان بسوی بعض سخن را میگویند آنانکه ناتوان گرفته شدند

للذين استكبروا لولا انتم لكنا مؤمنين قال الذين

با آنانکه سرکشی کردند اگر نمی بودید شما هر آینه ما مسلمان میشدیم گویند

استكبروا للذين استضعفوا انحن صددنكم عن الهدى

سرکشان با ناتوانان آیا ما باز داشتیم شما را از هدایت

بعد اذ جاءكم بل كنتم مجرمين وقال الذين استضعفوا

بعد از آنکه آمد شما را بلکه بودید شما گناهکاران و گویند ناتوانان

للذين استكبروا بل مكر اليل والنهار اذ تامروننا ان

با سرکشان نه بلکه باز داشت ما را مکر شب و روز زمانیکه فرمودید ما را که

نكفر بالله ونجعل له اندادا واسروا الندامة لما راوا

کافر شویم بخدا و مقرر کنیم برای او همتایان را و در دل دارند همه ایشان پشیمانی چون ببینند

العذاب وجعلنا الاغلل في اعناق الذين كفروا

عذاب را و یا اندازیم طوقها در گردن کافران

هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ وَمَا اَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ

سزا داده میشوند مگر بعوض آنچه میکردند و نفرستادیم در هیچ دیهی

مِنْ نَذِيرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا اِنَّا بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ كٰفِرُونَ

بیم کننده را مگر گفتند منعمان آن دیه هر آینه ما بآنچه فرستاده شدید بآن کافرانیم

وَقَالُوا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَاَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ

و گفتند ما زیاده تریم باعتبار اموال و اولاد و نیستیم ما عذاب کرده شده

قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

بگو هر آینه پروردگار من کشاده میکند روزی برای هر که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد لیکن

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَلَا اَوْلَادُكُمْ

اکثر مردمان نمیدانند و نیست اموال شما و نه اولاد شما

بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفٰى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَاُولٰئِكَ

آن چیز که مقرب گرداند شما را نزدیک ما بمرتبه قربت لیکن مقرب آنست که ایمان آورد و کرد کردار شایسته

لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفٰتِ اٰمِنُونَ

آن گروه است جزا دو چند بمقابله آنچه عمل کردند و ایشان در کوشکها و بلند ایمن باشند

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِينَ اُولٰئِكَ فِي الْعَذَابِ

و آنانکه سعی میکنند در رد آیات ما مقابله کنان آن جماعه در عذاب

مُحْضَرُونَ ۞ قُلْ اِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

حاضر کرده شوند بگو هر آینه پروردگار من کشاده میکند روزی را برای هر که خواهد از بندگان خود

وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ

و تنگ میسازد برای هر که خواهد و هر چه خرج کنید از هر جنس پس خدا عوض آن دهد و او بهترین

الرّٰزِقِينَ ۞ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلٰئِكَةِ

روزی دهندگانست و روزیکه برانگیزد خدا ایشان را همه یکجا باز گوید بفرشتگان

اَهٰؤُلَاءِ اِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞ قَالُوا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا

آیا این جماعه شما را عبادت میکردند فرشتگان گویند پاکی تراست تو کارساز مایی

مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

سوای ایشان بلکه ایشان عبادت میکردند دیوان را اکثر ایشان بدیوان اعتقاد داشتند

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا وَّنَقُوْلُ

پس امروز نمیتواند بعض شما برای بعض سود رسانیدن و نه زیان کردن و فرمائیم

لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ

ستمکاران را بچشید عذاب آتش که شما دروغ داشتید آنرا

وَإِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَا إِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ

و چون خوانده میشود بر ایشان آیات ما روشن آمده گویند نیست این مگر مردی که میخواهد

أَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُكُمْ وَقَالُوْا مَا هٰذَا

باز دارد شما را از آنچه می پرستیدند پدران شما و گویند نیست این قرآن

إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

مگر دروغی برباقته و گویند کافران سخن راست را چون بیامد بایشان

إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝ وَمَا اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا

نیست این مگر سحر ظاهر و ندادیم ایشان را از کتابها که بخوانند آنرا

وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ط وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ

و نفرستادیم بسوی ایشان پیش از تو هیچ ترساننده و دروغ داشتند آنانکه

قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَا اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ فَكَيْفَ كَانَ

پیش از ایشان بودند و نرسیدند بدهٔ یک آنچه داده بودیم ایشان را پس دروغ داشتند پیغامبران مرا پس چگونه بود

نَكِيْرِ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى

عقوبت من بگو جز این نیست که پند میدهم شما را بیک کلمه که برخیزید برای خدا دوگان دوگان و یک یک

ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ

باز تامل کنید که نیست به این یار شما هیچ جنونی نیست او مگر بیم کننده برای شما

بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ۝ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ

پیش از آمدن عذاب سخت بگو آنچه سوال کرده باشم از شما از جنس مزد پس آن شما راست

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّيْ

نیست مزد من مگر بر خدا و او بر همه چیز حاضر است بگو هر آینه پروردگار من

يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ

می پرتابد [illegible] داننده غیب [illegible] بگو آمد سخن راست [illegible] باطل

وما یعید

وما يعيد قل ان ضللت فانما اضل على نفسي وان اهتديت

و نه دیگر بار در آفریند بگو اگر گمراه شدم پس نیست گمراه شدنم مگر بر نفس خویش و اگر راه یابم

فبما يوحي الي ربي انه سميع قريب ولو ترى اذ فزعوا فلا فوت

پس بسبب آنست که وحی میفرستد بسوی من پروردگار من بدرستیکه وی شنوا نزدیک است و تعجب کنی اگر ببینی چون مضطرب شوند

واخذوا من مكان قريب وقالوا امنا به وانى لهم

و گرفته شوند از هر جای نزدیک و گویند ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود

التناوش من مكان بعيد وقد كفروا به من قبل ويقذفون

بدست آوردن ایمان از جای دور و حال آنکه کافر بودند بقرآن پیش ازین و می انداختند

بالغيب من مكان بعيد وحيل بينهم وبين ما يشتهون

بظن میگویند نادیده از مکان دور و جدائی افکنده شد میان ایشان و میان آنچه میخواهند

كما فعل باشياعهم من قبل انهم كانوا في شك مريب

چنانچه کرده شد بامثال ایشان پیش ازین بدرستیکه ایشان بودند در شک قوی

سورة فاطر مكية وهي خمس واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السموات والارض جاعل الملئكة رسلا

همه ستایش خدای راست آفریننده آسمانها و زمین سازنده فرشتگان را پیغامبر سازنده

اولي اجنحة مثنى وثلث وربع يزيد في الخلق ما يشاء

خداوندان بازوها دوگان و سه گان و چهارگان زیاده میکند در آفرینش آنچه خواهد

ان الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمة

بدرستیکه خدا بر همه چیز توانا است آنچه بگشاید خدا برای مردمان از رحمت

فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو

پس هیچ بند کننده نیست آنرا و آنچه بند کند پس هیچ فرستنده نیست آنرا بعد از وی و اوست

العزيز الحكيم يا ايها الناس اذكروا نعمت الله عليكم

عالب باحکمت ای مردان یاد کنید نعمت خدای را بر خویش

هل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو
آیا هیچ آفریننده هست غیر خدا روزی میدهد شما را از جانب آسمان و زمین نیست هیچ معبودی مگر وی

فانی تؤفکون وان یکذبوک فقد کذبت رسل من قبلک
پس از کجا گردانیده میشوید و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر آینه بدروغ نسبت کرده شد پیغمبران پیش از تو

والی الله ترجع الامور یایها الناس ان وعد الله حق
و بسوی خدا باز گردانیده میشوند کارها ای مردمان هر آینه وعده خدا راست است

فلا تغرنکم الحیوة الدنیا ولا یغرنکم بالله الغرور ان
پس فریفته نکند شما را زندگانی دنیا و نفریبد شما را به نسبت خدا شیطان فریب دهنده هر آینه

الشیطن لکم عدو فاتخذوه عدوا انما یدعوا حزبه
شیطان شما را دشمن است پس دشمن گیرید او را جز این نیست که میخواند تابعان خود را

لیکونوا من اصحب السعیر الذین کفروا لهم عذاب
تا باشند از اهل دوزخ آنانکه کافر شدند ایشان راست عذاب

شدید والذین امنوا وعملوا الصلحت لهم مغفرة واجر
سخت و آنانکه ایمان آوردند و کردند عملهای شایسته ایشان راست آمرزش و مزد

کبیر افمن زین له سوء عمله فراه حسنا فان الله یضل
بزرگ آیا کسی که آراسته شد برای او عمل زشت او پس نیک دید آنرا پس هر آینه خدا گمراه میکند

من یشاء ویهدی من یشاء فلا تذهب نفسک علیهم
هر کرا خواهد و راه مینماید هر کرا خواهد پس باید که هلاک نشود نفس تو بر ایشان

حسرت ان الله علیم بما یصنعون والله الذی ارسل الریح
از روی دریغ هر آینه خدا داناست بآنچه میکنند و خدا آنست که فرستاد بادها را

فتثیر سحابا فسقنه الی بلد میت فاحیینا به الارض بعد
پس بر انگیخت آن بادها ابر را پس راندیم ابر را بسوی شهر مرده پس زنده ساختیم بآن ابر زمین را بعد

موتها کذلک النشور من کان یرید العزة فلله العزة
مرده بودن آن همچنین خواهد بود برانگیختن مردمان هر که خواهد ارجمندی پس خدا راست ارجمندی

جمیعا الیه یصعد الکلم الطیب والعمل الصلح یرفعه
همه یکجا بسوی او بالا میرود سخن پاک شایسته عمل و بلند میگرداند آن خدا

والذین

وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ

وآنانکه می اندیشند فتنهها ایشان راست عذاب سخت و بداندیشی ایشان

هُوَ يَبُوْرُ ۝ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ

همو نابود شود و خدای آفرید شمارا از خاک باز از نطفه باز

جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ

گردانید شمارا جفت مرد وزن ودرشکم برنمی دارد هیچ زنی و نمی زاید مگر بعلم خدا

وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ اِنَّ

و زندگانی نمیشود هیچ دراز عمری و کم کرده نمیشود از عمر وی الا نوشته است در کتاب هرآینه

ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ

این کار برخدا آسان است و برابر نیستند هیچ یکسان نمیشوند دو دریا این یک شیرین گوارا

سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ

گوارنده آشامیدنی او و آن دیگر شور تلخی است و از هر یکی میخورید

لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ

گوشت تازه و برمی آرید زیوری که می پوشید آنرا و می بینید کشتیها را در دریا

مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝ يُوْلِجُ الَّيْلَ

شکافنده آب تا روزی طلب کنید از فضل او و تا بود که شما شکر گویید که در می آرد شب

فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ

در روز و در می آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماه را هر یکی

يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِيْنَ

میرود بمیعادی معین اینست خدا پروردگار شما مر او راست بادشاهی و آنانکه

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ۝ اِنْ تَدْعُوْهُمْ

می پرستید بجز وی مالک نمیشوند مقدار پوست خسته اگر بخوانید ایشان را

لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

نشنوند خواندن شمارا و اگر بشنوند قبول نکنند گفته شمارا و روز قیامت

يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ

منکر شوند شریک مقرر کردن شمارا و خبر ندهد ترا هیچکس مانند دانا ای مردمان

ثلث

ع ۱۲

مترجم گوید لا ینبئک مثل خبیر ... [illegible]

أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

شما اید محتاج بسوی خدا و خدا همون است بی احتیاج ستوده کار اگر خواهد ببرد شما را

وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيزٍ وَلَا تَزِرُ

و بیارد آفرینش نو ونیست این کار بر خدا دشوار و بر ندارد

وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ

هیچ بردارنده بار دیگری را و اگر خواند گرانباری بسوی بار خویش برداشته نشود از آن

شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

چیزی و اگر چه باشد خداوند خویشی جز این نیست که بیم میکنی آنانرا که میترسند از پروردگار

بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ

غایبانه و برپا داشتند نماز را و هرکه پاک شد پس جز این نیست که پاک میشود برای نفع خود

وَإِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ

و بسوی خداست بازگشت و برابر نیستند نابینا و بینا و نه تاریکیها

وَلَا النُّورُ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا

و نه روشنی و نه سایه و نه باد گرم و برابر نیستند زندگان و نه

الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ

مردگان هر آینه خدا می شنواند هرکرا خواهد و نیستی تو شنواننده کسی را که در گور باشد

إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا

نیستی تو مگر ترساننده هر آینه ما فرستاده ایم ترا براستی بشارت دهنده و بیم کننده

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ

نیست هیچ امتی مگر گذشته است در آن بیم کننده و اگر بدروغ نسبت کنند ترا پس هر آینه

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ

دروغی داشته بودند آنانکه پیش از ایشان بودند آمدند بایشان پیغمبران ایشان به نشانها و بنامها

وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ

و بکتاب روشن باز گرفتار کردیم کافران را پس چگونه بود

نَكِيرِ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ

عقوبت من آیا ندیدی که خدا فرود آورد از آسمان آب پس برآوردیم بسبب آن میوه‌های

مُخْتَلِفًا

مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا

گوناگون رنگ آن و از کوهها راههایست گوناگون رنگ او طایفه سفید و طایفه سرخ

وَغَرَابِيبُ سُودٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ

و طایفه سیاه در نهایت سیاهی و از مردمان و جانوران و چهارپایان گوناگون است

أَلْوَانُهُ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ

رنگها و او همچنان جز این نیست که میترسند از خدا عالمان از بندگان او بدرستیکه خدا

عَزِيزٌ غَفُورٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

غالب آمرزنده است بدرستیکه آنانکه تلاوت میکنند کتاب خدا را و برپا داشته اند نماز را

وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ

و خرج کرده اند از آنچه روزی دادیم ایشان را پنهان و آشکارا امید میدارند سوداگری را که هرگز

تَبُورَ ۝ لِيُوَفِّيَهُمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ

هلاک نشود تا تمام رساند بسوی ایشان مزدهای ایشان را و زیاده دهد ایشان را از فضل خود بدرستیکه او

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا

و آنچه وحی فرستاده ایم بسوی تو از قرآن همونست راست باور دارنده آنچه

بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ

پیش از وی است بدرستیکه خدا به بندگان خبردار و بیناست باز میراث دادیم قرآن را

الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ

آنانکه برگزیدیم ایشان را از بندگان خود پس بعض ایشان ستمکارست بر نفس خود و بعض ایشان

مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ

میانه رو است و بعض ایشان سبقت کننده است بسوی نیکیها بحکم خدا اینست فضل

الْكَبِيرُ ۝ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ

بزرگ بوستانها همیشه ماندن در آیند آنجا زیور داده شوند آنجا از قسم دستوانها

مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝ وَقَالُوا الْحَمْدُ

از طلا و زیور داده شوند مروارید و لباس ایشان آنجا جامه ابریشم باشد و گویند همه ستایش

لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝

خدا یراست که دور کرد از ما اندوه را بدرستیکه پروردگار ما آمرزنده قدرشناس است

الَّذِيْ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ لَا يَمَسُّنَا فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا

آنکه فرود آورد مارا بسرای همیشه ماندن از فضل خود نرسد بما آنجا هیچ رنجی و

يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ۝ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضٰى

نرسد بما آنجا هیچ ماندگی و آنانکه کافر شدند ایشان راست آتش دوزخ نه حکم کرده شود

عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ

بر ایشان تا بمیرند و نه سبک کرده شود از ایشان چیزی از عذاب دوزخ همچنین جزا میدهیم

كُلَّ كَفُوْرٍ ۝ وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَاۤ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا

هر ناسپاس را و اهل دوزخ فریاد کنند در آنجا که ای پروردگار ما بیرون آر ما را تا بکنیم کار شایسته

غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ

بجز آنچه میکردیم گوئیم آیا زندگانی ندادیم شما را آنقدر که پند پذیر شود در آن هرکه

تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِيْرُ ؕ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝

پند پذیرفتنی خواهد و آمد شما ترساننده پس بچشید نیست ستمکاران را هیچ یاری دهنده

اِنَّ اللّٰهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ

هر آینه خدا داننده پنهان آسمانها و زمین است هر آینه وی داناست به مکنون سینها

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ ؕ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ

وی آنست که گردانید شما را جانشین در زمین پس هرکه کافر شود ضرر بروست کفر او

وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ

و نمی افزاید در حق کافران کفر ایشان نزدیک پروردگار ایشان مگر غضب را و نمی افزاید در حق

الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ۝ قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِيْنَ

کافران کفر ایشان مگر زیان را بگو آیا دیدید شریکان مقرر کرده خود را آنانکه

تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ

می پرستید سوای خدا بنمائید مرا چه چیز آفریده اند از زمین آیا ایشان راست

شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰى بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ

شرکتی در آسمانها یا داده ایم ایشان را کتابی پس ایشان بر حجت اند از آن بلکه

اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ

وعده نمیدهند ستمکاران بعض از ایشان بعض را مگر بطریق فریفتن هر آینه خدا نگاه میدارد

السموات

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ
آسمانها و زمین را از آنکه از جای خود بلغزند و اگر بلغزند این هر دو هیچکس نگاه دارد

اَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهٖ ۚ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ۚ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ
بعد از خدا ایشانرا غیر خدا هر آینه وی هست بردبار آمرزگار و قسم خوردند بخدا سخت ترین

اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ
قسمهای خود که اگر بیاید بایشان ترساننده البته خواهند بود راه یافته تر از هر یک امت

فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ۙ اسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ
پس چون آمد بایشان ترساننده زیاده نکرد در حق ایشان مگر رمیدن را از جهت گردن کشی در زمین

وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ
بد اندیشی قبیح را و فرود نمی آید وبال بد اندیشی قبیح مگر باهل او پس منتظر نیستند

اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ
مگر آیین عقوبت پیشینیان پس نخواهی یافت آیین خدا را تبدیلی و نخواهی یافت

لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ۚ اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ
آیین خدا را تغیری آیا سیر نکرده اند در زمین تا به بینند چگونه

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا
شد سر انجام آنانکه پیشتر از ایشان بودند و آنجماعه بودند زیاده تر از ایشان در قوت و

كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ۚ اِنَّهٗ كَانَ
نیست که عاجز کند خدا را هیچ چیزی در آسمانها و نه در زمین هر آینه او هست

عَلِيْمًا قَدِيْرًا ۚ وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى
دانا توانا و اگر گرفتار گردی خدا مردمانرا بسبب آنچه میکردند نگذاشتی

ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ
پشت زمین هیچ جانوری را و لیکن موقوف میدارد ایشانرا تا میعادی معین پس چون آید

فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا
پس هر آینه خدا هست به بندگان خود بینا

سورة يس مكية وهي ثلث وثمانون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

یس دل قرآن است و فضیلت قراءت آن

قصه رسالت شمعون در خلفاء او با انطاکیه و اسلام حبیب نجار و باد شاه و شهادت ایشان

يس ۝ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ
فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ
فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَٰنَ
بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ
وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ
مُبِينٍ ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
إِنَّا إِلَيْكُمْ مُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
الرَّحْمَٰنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ

سجدهٔ شمعون علیه السلام خدا را
در بت خانه

إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا

بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ

قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِن ذُكِّرْتُم بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُم مُّهْتَدُونَ ۝ وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ

الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ أَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً

إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنقِذُونِ

إِنِّي إِذًا لَّفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ إِنِّي آمَنتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ۝ قِيلَ

ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۝ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَ

جَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۝ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن

جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنزِلِينَ ۝ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ۝ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا

كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ

أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

آیا ندیدند که بجماعه بسوی ایشان باز نمی آیند و نیست هر طبقه مگر جمع آورده نزدیک ما حاضر کرده شده

وَءَايَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا

و نشانه هست برای ایشان که زمین مرده زنده گردانیدیم آنرا و برآوردیم ازان دانه

فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّٰتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَٰبٍ وَ

پس ازان دانه میخورند و آفریدیم در زمین بوستانها از درختان خرما و درختان انگور

فَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۝ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ

و روان ساختیم در آن بوستانها چشمها تا بخورند از میوه آنچه مذکور شد و نساخته است میوه را دست ایشان

أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَٰنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَٰجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ

آیا شکر نمیکنند پاک است آنکه آفرید اجناس را تمام آن و از آنچه میرویاندش

الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَءَايَةٌ لَهُمُ الَّيْلُ

زمین و از جنس آدمیان و از آنچه ایشان نمیدانند و نشانه هست برای ایشان شب

نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ

میکشیم ازو روز را پس ناگهان ایشان در تاریکی و آفتاب میرود برای قرارگاه

لَهَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَٰهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ

ویست این اندازه خدای غالب دانا و ماه مقرر کردیم برای او منزلها تا آنکه

عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۝ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ

باز گردد بشکل شاخ خرمای کهنه نه آفتاب [illegible] که دریابد

الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَءَايَةٌ

ماه را و نه شب سبقت کننده است بر روز و هر یکی از آفتاب و ماه و ستارگان در آسمان سیر میکنند و نشانه

لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ

است برای که ما برداشتیم اقوام بنی آدم را در کشتی پر کرده شده و آفریدیم برای ایشان

مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ

مانند آنچه سوار میشوند بران و اگر خواهیم غرق کنیم ایشانرا پس نیست فریادرس ایشانرا و نه ایشان

يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَٰعًا إِلَىٰ حِينٍ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

رها کرده شوند لیکن رحمت کردیم از جانب خود و بهره مند ساختیم تا مدتی و چون گفته شود ایشانرا

اتَّقُوا مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَمَا تَاْتِيهِمْ
مِّنْ ءَايَةٍ مِّنْ ءَايٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ وَاِذَا
قِيلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهُ ۝ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ
مُّبِينٍ ۝ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝ مَا يَنْظُرُونَ
اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
تَوْصِيَةً وَّلَا اِلٰى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ
مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۝ قَالُوا يٰوَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ
مَّرْقَدِنَا هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۝ اِنْ كَانَتْ
اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ فَالْيَوْمَ
لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِنَّ
اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فٰكِهُونَ ۝ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِي
ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔونَ ۝ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُونَ

سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيمٍ ۝ وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ
تحفه شود باد از جانب پروردگار مهربان و بگوییم جدا شوید امروز ای گناهکاران

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يٰبَنِيٓ ءَادَمَ أَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ إِنَّهُ لَكُمْ
آیا عهد نکرده ام با شما ای اولاد آدم که مپرستید شیطان را هر آینه وی شما را

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝ وَّأَنِ اعْبُدُونِي هٰذَا صِرٰطٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝ وَلَقَدْ
دشمن آشکار است و آنکه بپرستید مرا اینست راه راست و هر آینه

أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ۝ هٰذِهِ
گمراه ساخت شیطان از شما خلق بسیار را آیا نبودید که بفهمید این آن

جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
دوزخ است که وعده داده میشد شما را درآیید آن امروز بسبب کافر بودن خود

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى أَفْوٰهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ
امروز مهر نهیم بر دهان ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهند پایهای

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا
بانچه میکردند و اگر خواهیم نابود کنیم چشم ایشان را پس سبقت کنند

الصِّرٰطَ فَأَنّٰى يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ
بسوی راه پس از کجا ببینند و اگر خواهیم مسخ کنیم ایشان را بر جاهای ایشان

فَمَا اسْتَطٰعُوا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُونَ ۝ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي
پس نتوانند گذشتن از آنجا و باز نگردند و هر کرا عمر دراز دهیم نگون میکنیم در

الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۝ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ
آفرینش آیا در نمی یابند و نه آموختیم این پیغمبر را شعر و لایق نیست او را نیست این

إِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْءَانٌ مُّبِينٌ ۝ لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ
مگر پند و قرآن آشکارا تا بترساند هر کرا زنده باشد و ثابت شود

الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ
حجت بر کافران آیا ندیدند که ما آفریدیم برای ایشان از آنچه ساخته

أَيْدِينَآ أَنْعٰمًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُونَ ۝ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ
دست ما چهارپایان را پس ایشان آنرا مالک اند و رام ساختیم چهارپایان را برای ایشان پس بعض از آن سواری ایشان

ومنها

وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ • وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ •

و بعض ازان میخورند و ایشان راست درجها ربایا منفعتها و آشامیدنیها آیا شکر نمیگذارند

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ • لَا

و گرفتند سوای خدا معبودان را تا بود که ایشان یاری داده شوند

يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَرُونَ • فَلَا يَحْزُنْكَ

نتوانند یاری کردن ایشان را و این بتان برای ایشان لشکری حاضر کرده شده اند پس اندوهگین نکند

قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ • أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ

[illegible]

أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ • وَضَرَبَ لَنَا

[illegible]

مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ • قُلْ

[illegible]

يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ •

[illegible]

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ

[illegible]

تُوقِدُونَ • أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ

[illegible]

عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ • إِنَّمَا أَمْرُهُ

[illegible]

إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ • فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

[illegible]

سورة والصّفّت مكية كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ • وهي مائة وثمانون آية

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ •

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا اِنَّ اِلٰهَكُمْ

لَوَاحِدٌ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ نِ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ

مَّارِدٍ لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ

فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا

اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ وَاِذَا

ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ وَقَالُوْا

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا

لَمَبْعُوْثُوْنَ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دٰخِرُوْنَ

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا

هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ

اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

گفته شود براینکه ای ملایکه ستمکاران را با همراهان ایشان و آنچه می پرستیدند بجز خدا

فاهدوهم

فَاهْدُوهُمْ اِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۝ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ۝ مَالَكُمْ
لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى
بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا
بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ
قَوْمًا طَاغِينَ ۝ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا اِنَّا لَذَائِقُونَ ۝ فَاَغْوَيْنَاكُمْ
اِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝ فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝
اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ اِنَّهُمْ كَانُوا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَيَقُولُونَ اَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝
بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۝ اِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيمِ ۝
وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِينَ ۝
اُولٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ۝ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝
بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ

سفید رنگ لذت دهنده نوشندگان را نه در آن شراب تباهکاری باشد و نه ایشان از آن شراب مست شوند

وعندهم قصرت الطرف عين ۝ كانهن بيض مكنون ۝ فاقبل

بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قال قائل منهم اني كان

لي قرين ۝ يقول ائنك لمن المصدقين ۝ ءاذا متنا وكنا ترابا

وعظاما ائنا لمدينون ۝ قال هل انتم مطلعون ۝ فاطلع

فرءاه في سواء الجحيم ۝ قال تالله ان كدت لتردين ۝

ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين ۝ افما نحن بميتين

الا موتتنا الاولى وما نحن بمعذبين ۝ ان هذا لهو الفوز

العظيم ۝ لمثل هذا فليعمل العملون ۝ اذلك خير نزلا ام

شجرة الزقوم ۝ انا جعلنها فتنة للظلمين ۝ انها شجرة تخرج

في اصل الجحيم ۝ طلعها كانه رءوس الشيطين ۝ فانهم

لاكلون منها فمالـٔون منها البطون ۝ ثم ان لهم عليها

لشوبا من حميم ۝ ثم ان مرجعهم لالى الجحيم ۝ انهم الفوا

ءاباءهم ضالين ۝ فهم على ءاثرهم يهرعون ۝ ولقد ضل

قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ

پیش از ایشان اکثر پیشینیان و هر آینه فرستاده ایم در میان ایشان ترسانندگان پس ببین

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝

چگونه شد انجام بیم کرده شدگان مگر بندگان خالص ساخته خدا

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ

هر آینه آواز داد ما را نوح پس نیک قبول کننده دعاایم ما و رهانیدیم او را و کسان او را از اندوه

الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

بزرگ و ساختیم اولاد او را ایشان را فقط باقی ماندگان و گذاشتیم روی ثنای نیک در پسینیان

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ۝ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

سلام باد بر نوح در عالمها هر آینه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ

هر آینه او از بندگان گرویده ماست باز غرق ساختیم دیگران را و هر آینه از

شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ

اتباع نوح بود ابراهیم چون آمد پیش پروردگار خود بدل سلیم آنگاه که گفت به پدر خود و قوم خود

مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝ أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا

چه چیز را عبادت میکنید آیا از روی دروغ معبودان را بجز خدا میخواهید پس چیست

ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ۝ فَرَاغَ إِلَى آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ۝ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا

إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ

وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝

و آنچه میکنید گفتند بنا کنید برای ابراهیم عمارتی پس بافکنید او را در آتش بسیار

فاردوا به كيدا فجعلنهم الاسفلين وقال اني ذاهب

الى ربي سيهدين رب هب لي من الصلحين فبشرنه بغلم

حليم فلما بلغ معه السعي قال يبني اني ارى في المنام اني

اذبحك فانظر ماذا ترى قال يابت افعل ما تؤمر ستجدني

ان شاء الله من الصبرين فلما اسلما وتله للجبين و

نادينه ان يابرهيم قد صدقت الرءيا انا كذلك نجزي

المحسنين ان هذا لهو البلؤا المبين وفدينه بذبح عظيم

وتركنا عليه في الاخرين سلم على ابرهيم كذلك نجزي

المحسنين انه من عبادنا المؤمنين وبشرنه باسحق نبيا

من الصلحين وبركنا عليه وعلى اسحق ومن ذريتهما

محسن وظالم لنفسه مبين ولقد مننا على موسى وهرون

ونجينهما وقومهما من الكرب العظيم ونصرنهم فكانوا

هم الغلبين واتينهما الكتب المستبين وهدينهما

الصراط

فرمان رسید بدان ماهی که او را طعمه تو نساخته ایم بلکه درون ترا زندان او گردانیدیم باید که ترکیب او را از هم نریزد ماهی
در نگاهداشت او مهمان حال که ما درا با فرزند باشد رعایت مینمود و سر از آب بر آورده میرفت و یونس در درون او
نفس میزد سه روز یا هفت روز و اشهر آنست که چهل روز در شکم ماهی بود و آن ماهی هفت دریا را بگشت و حق سبحانه
گوشت و پوست او را نازک صافی ساخته بود چون آبگینه تا یونس علی نبینا و علیه السلام عجایب و غرایب بحر را
مشاهده کرد و پیوسته بذکر حق اشتغال داشت ۲ [illegible]

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ

براه راست و باقی کذاشتیم برایشان ثنا نیک در پسینان سلام باد بر

مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا

موسی و هارون براینه ما همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را براینه ایشان از بندگان

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا

گرویده ما اند و براینه الیاس از فرستادگان ما بود چون گفت بقوم خود آیا

تَتَّقُونَ ۝ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ۝ اللَّهَ

پرهیزکاری نمیکنید آیا پرستش میکنید بعل را و ترک میکنید نیکوترین آفرینندگان خدا را

رَبَّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

که پروردگار شما و پروردگار پدران پیشینین شماست پس دروغ پنداشتند او را پس براینه ایشان حاضر

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ

مگر بندگان خالص کرده خدا و کذاشتیم بر الیاس ثنا نیک در پسینان سلام باد بر

إِلْ يَاسِينَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا

الیاس براینه همچنین جزا میدهیم نیکوکاران را براینه وی بود از بندگان

الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

گرویده ما و براینه لوط بود از فرستادگان یاد کن چون نجات دادیم او را و اهل خانه او

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ ۝ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّكُمْ لَتَمُرُّونَ

مگر پیر زنی که بود از باقیماندگان باز هلاک ساختیم آن دیگران را و براینه شما گذر میکنید

عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ۝ وَبِاللَّيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝ وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

بر مساکن آن قوم صبح کنان و بوقت شب نیز آیا در نمی یابید و براینه یونس بود از فرستادگان

إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

چون گریخت بسوی کشتی پر کرده شده پس قرعه انداخت با اهل کشتی پس شد از مغلوبان

فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ۝ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ

پس فرو برد او را ماهی و او کننده بود کاری که موجب ملامت باشد پس اگر نه آنکه وی از تسبیح کنندگان

لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ

هر اینه باقی می ماند در شکم ماهی تا روزیکه برده شوند پس بیفکندیم او را بزمین بیگیاه و او بیمار بود

ال یٰس

ال یاسین مقطوع فی الرسم فی جمیع المصاحف

وَاَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ۚ وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ

يَزِيْدُوْنَ ۚ فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ۚ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنٰتُ

وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ۚ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ۚ اَلَا

اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ۚ وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ

اَصْطَفَى الْبَنٰتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ۚ مَالَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۚ اَفَلَا

تَذَكَّرُوْنَ ۚ اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ۚ فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

صٰدِقِيْنَ ۚ وَجَعَلُوْا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۚ وَلَقَدْ عَلِمَتِ

الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ۚ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۚ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ

الْمُخْلَصِيْنَ ۚ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ۚ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ۚ وَمَا مِنَّا اِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ۚ وَّ

اِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ۚ وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا

لَيَقُوْلُوْنَ ۚ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ لَكُنَّا عِبَادَ

اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ۚ فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۚ وَلَقَدْ سَبَقَتْ

خالص ساخته خدا پس کافر شدند بقرآن پس خواهند دانست عاقبت کار را و هر آینه سابقا

النصف

كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۚ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۚ وَإِنَّ جُنْدَنَا

صادر شده وعده ما براى بندگان فرستاده خويش بدرستيكه ايشان اند نصرت داده شدگان و بدرستيكه لشكر ما

لَهُمُ الْغَالِبُونَ ۚ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۚ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ

هر آينه ايشان غلبه كنندگان اند پس روى بگردان از ايشان تا مدتى و بنگر ايشان را پس ايشان نيز

يُبْصِرُونَ ۚ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۚ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ

خواهند ديد آيا پس عذاب ما را شتاب ميطلبند پس چون فرود آيد عذاب بميدان ايشان

صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۚ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۚ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ

روز ايشان بد بيم كرده شدگان و روى بگردان از ايشان تا مدتى و بنگر ايشان نيز

يُبْصِرُونَ ۚ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۚ وَسَلَامٌ عَلَى

خواهند ديد پاكى است پروردگار ترا خداوند غلبه از آنچه اين جماعه بيان ميكنند و سلام باد بر

سورة ص مكية الْمُرْسَلِينَ ۚ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وهى ثمان وثمانون

فرستادگان خدا و سپاس خداى راست پروردگار عالمها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

ص ۚ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۚ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ

قسم بقرآن خداوند پند (يعنى پند آن) بلكه كافران در سركشى و

شِقَاقٍ ۚ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ

مخالفت اند بسيار هلاك كرديم پيش از ايشان از قرنها را پس فرياد برآوردند و نبود آن وقت

مَنَاصٍ ۚ وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

وقت خلاص و تعجب كردند از آنكه بيامد بايشان بيم كننده از قوم ايشان و گفتند اين كافران

هَٰذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۚ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا

اين شخص جادوگر دروغگوى است آيا گردانيد خدايان متعدد را يك خداى هر آينه اين

لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۚ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ

چيزيست عجيب و برفتند اشراف از قوم ايشان بايكديگر گويان كه برويد و شكيبائى كنيد بر عبادت

آلِهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ

خدايان خود هر آينه اين دين نو فتنه است كه اراده كرده است نشنيديم اين قول را در دين

الآخرة إن هذا إلا اختلاق ء أنزل عليه الذكر من بيننا

بل هم في شك من ذكري بل لما يذوقوا عذاب أم

عندهم خزائن رحمة ربك العزيز الوهاب أم لهم ملك

السموات والأرض وما بينهما فليرتقوا في الأسباب جند

ما هنالك مهزوم من الأحزاب كذبت قبلهم قوم نوح

وعاد وفرعون ذو الأوتاد وثمود وقوم لوط وأصحاب

الأيكة أولئك الأحزاب إن كل إلا كذب الرسل فحق

عقاب وما ينظر هؤلاء إلا صيحة واحدة ما لها من فواق

وقالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب اصبر على ما يقولون

واذكر عبدنا داود ذا الأيد إنه أواب إنا سخرنا الجبال

معه يسبحن بالعشي والإشراق والطير محشورة كل له

أواب وشددنا ملكه وآتيناه الحكمة وفصل الخطاب

وهل أتاك نبأ الخصم إذ تسوروا المحراب إذ دخلوا على

و آیا آمده است پیش تو خبر گروه خصومت کننده با یکدیگر چون از دیوار حجره داخل شدند بمسجد چون در آمدند بر

داود

دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ

داود و پس بترسید از ایشان گفتند مترس ما دو خصومت کننده ایم ستم کرده است بعض ما بر بعض

فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ سَوَاءِ الصِّرَاطِ

پس حکم کن میان ما براستی و جور مکن و دلالت کن ما را براه راست

إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ

این برادر من است مر او راست نود و نه میش و مرا یک میش است

فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ

پس گفت این شخص من بسپار این یک میش را و در تنیع کرد با من در سخن گفتن گفت داود براینه ستم کرد بر تو

بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي

بخواستن میش تو تا باهم آرد میشهای خود و براینه بسیاری از شریکان ستم میکنند

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ

بعض ایشان بر بعض مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند و اندک اند

مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا

ایشان و شناخت داود که ما آزموده ایم او را پس طلب آمرزش کرد از پروردگار خود و افتاد سجده کنان

وَأَنَابَ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ

و بازگشت پس بیامرزیدیم او را آن زلت و براینه او را نزدیک ما قربت است و نیکو بازگشت

يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ

ای داود براینه ما ساختیم ترا پادشاه در زمین پس حکم کن میان مردمان

بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ

براستی و پیروی مکن خواهش نفس را که آن گمراه کند ترا از راه خدا براینه آنانکه گمراه میشوند

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

از راه خدا ایشان راست عذاب سخت بسبب آنکه فراموش کردند روز حساب را

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ

و نیافریدیم آسمان و زمین را و آنچه در میان اینهاست بیهوده و این گمان

كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا

کافران است پس وای کافران را از عقوبت آتش آیا میسازیم آنانرا که ایمان آوردند

سجده

وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ إِلَيْكَ مُبَٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا ءَايَٰتِهِۦ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا

الْأَلْبَٰبِ ۝ وَوَهَبْنَا لِدَاوُۥدَ سُلَيْمَٰنَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُۥ أَوَّابٌ

إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّٰفِنَٰتُ الْجِيَادُ ۝ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ

حُبَّ الْخَيْرِ عَن ذِكْرِ رَبِّي حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝ رُدُّوهَا

عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَٰنَ

وَأَلْقَيْنَا عَلَىٰ كُرْسِيِّهِۦ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي

وَهَبْ لِي مُلْكًا لَّا يَنبَغِي لِأَحَدٍ مِّنۢ بَعْدِي إِنَّكَ أَنتَ الْوَهَّابُ

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِۦ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ۝ وَالشَّيَٰطِينَ

كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ۝ وَءَاخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ هَٰذَا

عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ وَإِنَّ لَهُۥ عِندَنَا

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَـَٔابٍ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُۥ

أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَٰنُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ۝ ارْكُضْ بِرِجْلِكَ

که دست رسانیده است مرا شیطان برنجوری و درد گفتیم بزن زمین را بپای خود

هٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً

مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ۝ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ

وَلَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝ وَاذْكُرْ

عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِى الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ۝

اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ۝ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ

الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ؕ وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ

وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ؕ هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۝ مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ

فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ۝ وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ

نَّفَادٍ ۝ هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ۝ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ

الْمِهَادُ ۝ هٰذَا ۙ فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ۝ وَّاٰخَرُ مِنْ

شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ؕ هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ ؕ

ثلثة ارباع

إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۔ قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنَا

فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۔ قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا

ضِعْفًا فِي النَّارِ ۔ وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ

مِنَ الْأَشْرَارِ ۔ أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ

إِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ ۔ قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا

مِنْ إِلٰهٍ إِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۔ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ ۔ قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيمٌ ۔ أَنْتُمْ عَنْهُ

مُعْرِضُونَ ۔ مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَإِ الْأَعْلٰى إِذْ يَخْتَصِمُونَ

إِنْ يُوحٰى إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۔ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ

إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۔ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ

رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۔ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ۔ قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا

مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ

أمن

من العالين قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من
طين قال فاخرج منها فانك رجيم وان عليك لعنتي الى
يوم الدين قال رب فانظرني الى يوم يبعثون قال فانك
من المنظرين الى يوم الوقت المعلوم قال فبعزتك لاغوينهم
اجمعين الا عبادك منهم المخلصين قال فالحق والحق
اقول لاملئن جهنم منك وممن تبعك منهم اجمعين قل
ما اسئلكم عليه من اجر وما انا من المتكلفين ان هو
الا ذكر للعلمين ولتعلمن نباه بعد حين

سورة الزمر مكية وهي خمس وسبعون آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم انا انزلنا اليك
الكتب بالحق فاعبد الله مخلصا له الدين الا لله الدين
الخالص والذين اتخذوا من دونه اولياء ما نعبدهم

٤٩

إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللهِ زُلْفَى إِنَّ اللهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيمَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ لَوْ
أَرَادَ اللهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
سُبْحٰنَهُ هُوَ اللهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَ
سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ
أُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ذٰلِكُمُ اللهُ رَبُّكُمْ
لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللهَ
غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا
يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ
مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ

الصُّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ

سینها و چون برسد آدمی را رنجی دعا کند بجناب پروردگار خود رجوع کرده

إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ

پس چون عطا کند بوی نعمتی از نزد خود فراموش سازد آنچه دعا میکرد بجهت او پیش از این

وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا

و مقرر کنند برای خدا همتایان تا گمراه کنند از راه خدا بگو برخوردار باش بکفر خود اندکی

إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا

هر آینه تو از اهل دوزخی آیا کسی که او عبادت کننده است در ساعتهای شب سجده کنان

وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

و ایستاده شده بترسد از آخرت و امید میدارد رحمت پروردگار خود را بگو آیا برابر میشوند

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا

آنانکه میدانند و آنانکه نمیدانند جز این نیست که پند پذیر میشوند

الْأَلْبَابِ ۝ قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

خداوندان خرد بگو یا محمد از طرف من ای بندگان من که ایمان آورده اید بترسید از پروردگار خود آنان را که نیکی کردند

فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى

درین دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا کشاده است جز این نیست که تمام داده شوند

الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ

صابران را مزد ایشان بی شمار بگو هر آینه من فرموده شده ام که عبادت کنم خدا را

مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ۝ قُلْ إِنِّي

خالص ساخته برای او پرستش و فرموده شده ام که باشم نخستین مسلمانان بگو هر آینه

أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا

میترسم اگر نافرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص

لَهُ دِينِي ۝ فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ

برای او کیش خود را پس بپرستید آنچه خواهید بجز خدا بگو هر آینه زیانکاران آنانند

خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ

که در زیان دادند خویشتن را و اهل خود را روز قیامت آگاه باش اینقدر هست زیان

آیا آن ناسپاس مشرک

یعنی ذوالنورین رض ۱۲ حسینی

یعنی بمرتبه که در شمار نیاید در معالم آورده که روز قیامت بلای صابران را بعرصات حاضر آرند

ع ۱۱ یعباد

الْمُبِينُ لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ

ظاهر آن ایشان را از بالای ایشان سایه‌ها باشند از آتش و از زیر ایشان نیز مثل سایه‌ها باشد

يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا

می‌ترساند خدا ازان بندگان خود را ای بندگان من بترسید از من و آنانکه احتراز کردند

الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ

از بت از آنکه عبادت کنند او را و رجوع کردند بسوی خدا ایشان راست مژده

فَبَشِّرْ عِبَادِ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ

پس مژده ده آن بندگان مرا که می‌شنوند سخن پس پیروی میکنند نیکوترین آنرا

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ

ایشانند آنانکه هدایت کرده است ایشان را خدا و آن گروه ایشانند خداوندان خرد

أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ لَٰكِنِ

آیا آنکه واجب شد بروی وعده عذاب آیا تو خلاص توانی کرد آن دوزخی را و لیکن

الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَبْنِيَّةٌ تَجْرِي

آنانکه ترسیدند از پروردگار خود ایشان راست محلها بلند بالای آن و دیگر عمارت کرده

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ أَلَمْ تَرَ

زیر آن جویها وعده کرده است خدا خلاف نمیکند خدا وعده را آیا ندیدی

أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ

که خدا فرو فرستاده از آسمان آبی پس درآورد آنرا چشمه‌ها در زمین باز

يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

بیرون آورد بسبب آن کشت را گوناگون اقسام او باز خشک میشود پس می‌بینی آنرا زرد شده باز

يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ أَفَمَنْ

میکند آنرا ریزه ریزه هرآینه درین نصیحت است خداوندان خرد را آیا کسی که

شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ

کشاده کرده است خدا سینهٔ او را برای دین اسلام پس او بر روشنی باشد از جانب پروردگار خود

لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ اللَّهُ

آنانکه سخت است دل ایشان از یاد خدا ایشانند در گمراهی ظاهر خدای

نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ

نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعض او مانند دیگر است آیات دو تو بوی خیر میشود از شنیدن آن

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ

آنانکه میترسند از پروردگار خود بعد از آن نرم میشود پوست ایشان و دل ایشان نزدیک ذکر

اللّٰهِ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَاۤءُ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

خدا اینست هدایت خدا راه مینماید بآن هر کرا خواهد و هر کرا گمراه کند خدا

فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۝ اَفَمَنْ يَّتَّقِيْ بِوَجْهِهٖ سُوْۤءَ الْعَذَابِ يَوْمَ

پس نیست او را هیچ راه نماینده آیا کسی که احتراز میکند بروی خود از سختی عذاب روز

الْقِيٰمَةِ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝ كَذَّبَ الَّذِيْنَ

قیامت و گفته شود ستمکاران را بچشید وبال آنچه میکردید بدروغ نسبت کردند آنان

مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ فَاَذَاقَهُمُ

پیش از ایشان بودند پس بیامد بدیشان عذاب از جاییکه نمیدانستند پس چشانید ایشان را

اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا

خدای خواری در زندگانی دنیا و هر آینه عقوبت آخرت سخت تر است اگر

يَعْلَمُوْنَ ۝ وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ

میدانستند و هر آینه بیان کردیم برای آدمیان درین قرآن از هر نوع مثلی بود که ایشان

يَتَذَكَّرُوْنَ ۝ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِيْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝

پند گیرند فرود آوردیم قرآن عربی نه عیب بود که ایشان پرهیزگاری کنند

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَاۤءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا

بیان کرد خدای مثلی بنده که در وی شریکان مختلف اند بدخوی و بنده مسلّم

لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

برای مردی آیا برابراند این دو بنده ستایش خدای راست بلکه اکثر ایشان نمیدانند

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ۝ ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ

یا محمد هر آینه تو خواهی مرد و هر آینه ایشان خواهند مرد باز هر آینه شما روز قیامت نزدیک پروردگار خویش

تَخْتَصِمُوْنَ ۝ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ

با یکدیگر خصومت خواهید کرد پس کیست ستمکارتر از کسی که دروغ بست بر خدا و دروغ داشت دین راست را

الربع والعشرون

اذ جاءه اليس في جهنم مثوى للكافرين وَالذي جاء بالصدق

چون بیامد باو آیا نیست در دوزخ جای کافران وآنکه آورد دین راست را

وصدق به اولئك هم المتقون لهم ما يشاءون عند ربهم

وآنکه باور داشت آنرا آن جماعه ایشانند متقیان ایشانراست آنچه خواهند نزدیک پروردگار ایشان

ذلك جزاء المحسنين ليكفر الله عنهم اسوا الذي عملوا

اینست جزاء نیکوکاران تا زایل کند خدا ازایشان بدترین آنچه کردند

ويجزيهم اجرهم باحسن الذي كانوا يعملون اليس الله بكاف

و بدهد ایشانرا مزد ایشان بسبب نیکوترین آنچه میکردند آیا نیست خدا کارساز

عبده ويخوفونك بالذين من دونه ومن يضلل الله فما له

بنده خود و میترسانند ترا بآنانکه غیر خداوند اند و هرکرا گمراه کند خدا نیست اورا

من هاد ومن يهد الله فما له من مضل اليس الله بعزيز

هیچ راه نماینده و هرکرا راه نماید خدای نیست اورا هیچ گمراه کننده آیا نیست خدای غالب

ذي انتقام ولئن سالتهم من خلق السموات والارض ليقولن

خداوند انتقام کشیدن واگر بپرسی ایشانرا که آفرید آسمانها وزمین البته بگویند

الله قل افرايتم ما تدعون من دون الله ان ارادني الله بضر

خدا آفرید بگو و بدیدید آنرا که می پرستید بجز خدا اگر خواهد در حق من خدای سختی

هل هن كاشفت ضره او ارادني برحمة هل هن ممسكت

آیا این بتان دفع کننده سختی اویند یا اگر خواهد در حق من بخششی آیا این بتان بازدارنده

رحمته قل حسبي الله عليه يتوكل المتوكلون قل يقوم

بخشایش اویند بگو بس است مرا خدای برو توکل میکنند توکل کنندگان بگو ای قوم من

اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف تعلمون من ياتيه

عمل کنید بر [illegible] صنع خود [illegible] پس زود بدانید که [illegible]

عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم انا انزلنا عليك

عذابی که رسوا کند [illegible] عذاب دایم [illegible] فرستادیم بر تو

الكتب للناس بالحق فمن اهتدى فلنفسه ومن ضل فانما

کتاب را برای مردمان براستی پس هرکه راه یافت پس نفع او راست و هرکه گمراه شد پس جز این نیست

یضل

يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ

گمراه میشود بضرر خود و نیستی تو بر ایشان نگاهبان خدا تعالی قبض ارواح میکند

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَى

نزدیک موت آن و آن روح که نمرده است در خواب او هم قبض آن میکند پس نگاه میدارد آنرا که حکم

عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

کرده است برو و میگذارد آن دیگر را تا وقتی معین هرآینه درین مقدمه

لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ

نشانهاست برای قومی که تامل میکنند آیا شفاعت کنندگان گرفته اند بجز خدا

قُلْ أَوَلَوْ كَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ قُلْ لِلَّهِ

بگو آیا شفاعت کنند و اگرچه باشند که مالک نشوند چیزی را از شفاعت و نه دانند بگو خدا راست

الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ

شفاعت همه یکجا مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین باز بسوی او

تُرْجَعُونَ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ

گردانیده خواهید شد و چون یاد کرده شود خدا تنها متنفر شود دلهای آنانکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ

ایمان نمی آرند بآخرت و چون یاد کرده شوند آنانکه بجز وی هستند ناگاه ایشان

يَسْتَبْشِرُونَ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ

شادمان میشوند بگو بار خدایا ای پیدا کننده آسمانها و زمین داننده نهان

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

و آشکارا تو حکم کنی میان بندگان خود در چیزی که ایشان در آن اختلاف میکردند

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ

و اگر باشد آنان را که ستم کردند آنچه در زمین است همه یکجا و مانند آن همراه آن

لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ

البته عوض خود دهند آنرا بسبب سختی عذاب در روز قیامت و ظاهر شود ایشان را از خدا

مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ

آنچه گمان نمیداشتند و ظاهر شود ایشان را جزای بد آنچه کرده بودند و در گرد ایشان را

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ . فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ

إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَى عِلْمٍ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ

وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ . قَدْ قَالَهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا

أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ . فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَ

الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا

هُمْ بِمُعْجِزِينَ . أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ

يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ . قُلْ يَعِبَادِيَ

الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ . وَأَنِيبُوا إِلَى

رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا

تُنْصَرُونَ . وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ .

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحَسْرَتَى عَلَى مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ

لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ۝ اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ

از تمسخر كنندگان يا گويد اگر خدا هدايت كردی مرا البته ميشدم از متقيان

اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ

يا گويد وقتی كه معاينه كند عذاب را كاش مرا رجوعی باشد يعنی بدنيا تا باشم از

الْمُحْسِنِيْنَ ۝ بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ

نيكوكاران آنگاه خدا فرمايد آری آمد پيش تو آيات من پس دروغ داشتی آنرا و كبر كردی

وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا

و شدی از كافران و روز قيامت ببينی آنانرا كه دروغ بستند

عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى

بر خدا روی ايشان سياه شده است آيا نيست در دوزخ جای

لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝ وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمُ

متكبران را و نجات دهد خدا متقيان را قرين رستگاری خود ايشان نرسد بايشان

السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ عَلٰى

سختی و نه ايشان اندوهگين شوند خدای آفريننده هر چيز است و او بر

كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝ لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذِيْنَ

هر چيز خبرگيرنده است مر او راست كليدهای آسمانها و زمين و آنانكه

كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ

كافر شدند به آيتهای خدا اين جماعة ايشانند زيانكاران بگو آيا پس غير خدا ميفرمائيد مرا

تَأْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ۝ وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى

كه پرستش كنم غير خدا را ای نادانان و بدرستی كه وحی فرستاده شد بسوی تو و بسوی

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ

آنانكه پيش از تو بودند كه اگر شريك گيری البته باطل گردد عمل تو و البته شوی

مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ

از زيانكاران بلكه خدا را فقط عبادت كن و باش از سپاس داران و نشناختند خدا را

حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ

حق شناختن او و زمين همه يكجا در مشت او باشد روز قيامت و آسمانها

مَطْوِيّٰتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحٰنَهُ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۔ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ
پیچیده شوند در دست راست او پاکی او راست و برترست از آنکه شریک او مقرر میکنند و دمیده شود در صور

فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ
پس بمیرد هر که در آسمانها و هر که در زمین است مگر آنکه خدای خواسته است پس

نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ۔ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ
دمیده شود در صور بار دیگر پس ناگهان ایشان ایستادگان می نگرند و روشن شود زمین

بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِايْءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَاءِ
بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال و آورده شود پیغمبران را و گواهان را

وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۔ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا
و حکم کرده شود میان آدمیان براستی و ایشان ستم کرده نشوند و تمام داده شود هر شخصی را جزای

عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ۔ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِلٰى
آنچه کرده است و خدا داناترست بانچه میکنند و روان کرده شود کافران را بسوی

جَهَنَّمَ زُمَرًا حَتّٰى اِذَا جَاءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا
دوزخ گروه گروه تا وقتیکه بیایند نزدیک دوزخ وا کرده شود دروازها و گویند نگاهبانان

اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ
آیا نیامده بود نزد شما پیغمبران از جنس شما میخواندند بر شما آیات پروردگار شما و میترسانیدند شما را

لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى
از ملاقات این روز شما گویند آری ولیکن محقق شد حکم عذاب بر

الْكٰفِرِيْنَ ۔ قِيْلَ ادْخُلُوْا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا فَبِئْسَ
کافران گفته شود درآیید بدروازهای دوزخ جاویدان در آنجا بودگان پس بد

مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۔ وَسِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
جای متکبران است و روان کرده شوند آنانکه ترسیدند از پروردگار خویش

حَتّٰى اِذَا جَاءُوْهَا وَفُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ
تا وقتیکه بیایند نزدیک بهشت وا کرده شود دروازهای آن و گویند ایشان را نگاهبانان بهشت

طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ۔ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا
خوشحال شدید پس درآیید به بهشت جاویدان و گویند سپاس خدای را که راست کرد با ما

بسوی بهشت گروه گروه

سلام بر شما باد

٤٥

وعده

وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ

وعده خود وعطا کرد ما را زمین جای میگیریم از بهشت هر جا که خواهیم پس نیک

أَجْرُ الْعٰمِلِينَ وَتَرَى الْمَلٰئِكَةَ حَآفِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ

مزد کارکنندگان است و به بینی فرشتگان را گرداگرد شده از حوالی عرش تسبیح میگویند

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ

بهمراه ستایش پروردگار خویش و حکم کرده شود میان ایشان براستی [illegible]

وگفته شود ستایش خدای راست پروردگار عالمها

سورة المؤمن مكية وهي خمس وثمانون آيات

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

حٰمٓ تَنْزِيلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ

فرو فرستادن کتاب از جانب خدای غالب دانا آمرزنده گناه و پذیرنده

التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ

توبه سخت کننده عقوبت خداوند نعمت نیست هیچ معبود مگر او بسوی اوست بازگشت

مَا يُجَادِلُ فِي ءَايٰتِ اللّٰهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ

مکابره نمیکنند در آیتهای خدا مگر کافران پس غره نکند ترا

تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلٰدِ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ

آمد و رفت ایشان در شهرها دروغ داشتند پیش از ایشان قوم نوح و جماعتهای دیگر

بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجٰدَلُوا

بعد از قوم نوح و قصد کرد هر جماعتی به پیغمبر خود تا بگیرند او را و مکابره کردند

بِالْبٰطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

بشبهات بیهوده تا ناچیز سازند بآن سخن درست را پس گرفتم ایشانرا پس چگونه بود عقوبت من

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ أَصْحٰبُ

و همچنین ثابت شد حکم پروردگار تو بر کافران که ایشان اهل

النَّارِ الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ

دوزخ اند آنانکه برمیدارند عرش را و آنانکه گرداگرد عرش اند تسبیح میگویند بهمراه ستایش پروردگار خویش

ربع

اصحب النار م
وقف منزل ١٢ ادرة الوفد
وفيه اختلاف ١٢

ويؤمنون به ويستغفرون للذين ءامنوا ربنا وسعت كل

و ایمان آورند باو و آمرزش میخواهند برای مومنان میگویند ای پروردگار فرا گرفتی همه

شيء رحمة وعلما فاغفر للذين تابوا واتبعوا سبيلك وقهم

چیز را به بخشایش و دانش پس بیامرز آنانرا که توبه کردند و پیروی راه تو نمودند و نگاه دار

عذاب الجحيم ربنا وادخلهم جنت عدن التي وعدتهم

از عذاب دوزخ ای پروردگار ما و در آر ایشانرا در بوستانها بهشت ماندن که وعده کرده ایشانرا

ومن صلح من ءابائهم وأزواجهم وذرياتهم إنك أنت العزيز

و کار را از پدران ایشان و زنان ایشان و فرزندان ایشان که هر آینه تویی غالب

الحكيم وقهم السيئات ومن تق السيئات يومئذ فقد

با حکمت و نگاه دار ایشانرا از عقوبتها و هر کرا نگاه داری از عقوبتها در آن روز پس

رحمته وذلك هو الفوز العظيم إن الذين كفروا ينادون

رحم کرده بروی و این مقصود است مطلب یابی بزرگ هر آینه آنانکه کافر شدند آواز داده

لمقت الله أكبر من مقتكم أنفسكم إذ تدعون إلى الإيمان

هر آینه دشمن داشتن خدا شما را وقتی که خوانده میشدید در دنیا بسوی ایمان زیاده تر است از دشمن داشتن

فتكفرون قالوا ربنا أمتنا اثنتين وأحييتنا اثنتين

پس کافر میشدید گویند ای پروردگار ما مرده ساختی ما را دو بار و زنده گردانیدی ما را دو بار

فاعترفنا بذنوبنا فهل إلى خروج من سبيل ذلكم

پس اقرار کردیم بگناهان خود پس آیا بسوی بیرون شدن از دوزخ راهی هست این عذاب شما

بأنه إذا دعي الله وحده كفرتم وإن يشرك به تؤمنوا

بسبب آنست که چون یاد کرده میشد خدا تنها انکار میکردید و اگر شریک او مقرر کرده میشد باور میداشتید

فالحكم لله العلي الكبير هو الذي يريكم ءايته و

پس فرمان خدا راست بلند قدر بزرگوار اوست آنکه مینماید شما را نشانها خود و

ينزل لكم من السماء رزقا وما يتذكر إلا من ينيب

فرو میفرستد برای شما از آسمان رزق را و پند پذیر نمیشود مگر کسی که رجوع میکند بخدا

فادعوا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون

پس یاد کنید خدا را یکجهت ساخته برای او عبادت را و اگر چه ناخوش دارند کافران

رفيع

رَفِيعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بٰرِزُونَ

لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ

الْقَهَّارِ ۝ اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللّٰهَ

سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ

كٰظِمِينَ ۝ مَا لِلظّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَّلَا شَفِيعٍ يُّطَاعُ ۝ يَعْلَمُ خَآئِنَةَ

الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝ وَاللّٰهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهٖ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا

مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْأَرْضِ

فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۝

ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَّأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ

اللّٰهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسٰى بِاٰيٰتِنَا

خدای هر آینه خدای توانا سخت عقوبت است و هر آینه فرستادیم موسی را به نشانهای خویش

وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ

و حجت ظاهر بسوی فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوی

كَذَّابٌ ۝ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ

دروغگوی هست پس چون آمد بدیشان به پیغام راست از نزدیک ما گفتند بکشید فرزندان

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ

آنانکه ایمان آوردند همراه او و زنده گذارید دختران ایشانرا و نیست حیله کافران

اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ

مگر در تباهی و گفت فرعون ای یاران بگذارید مرا تا بکشم موسی را و باید که دعا کند

رَبَّهٗ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ

بخدای پروردگار خویش بر اینکه من میترسم از آنکه بدل کند دین شما یا پدید آورد در زمین

الْفَسَادَ ۝ وَقَالَ مُوْسٰىٓ اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ

فساد و گفت موسی هر آینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما از هر

مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝ وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ

متکبری که باور نمیدارد روز حساب را و گفت مردی مسلمان از خویشان فرعون

يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ

که پنهان میداشت ایمان خود را آیا میکشید مردی را بسبب آنکه میگوید پروردگار من خداست و بدرستی

بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ وَاِنْ يَّكُ

آمد بشما از جانب پروردگار شما و اگر بفرض دروغگوی باشد پس وبال بروست دروغ او و اگر

صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ

راستگوی باشد البته برسد شمارا بعضی آنچه وعده میدهد شمارا هر آینه خدا راه نمی نماید کسیرا که

مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ۝ يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ

از حد گذرنده دروغگوی ای قوم من شمارا است پادشاهی امروز غالب شده در زمین

فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ

پس که نصرت دهد مارا از عذاب خدا اگر بیاید بما گفت فرعون مصلحت نمیدهم شمارا

اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ۝ وَقَالَ

مگر آنچه ادراک میکنم و دلالت نمیکنم شمارا مگر براه راستی و گفت

الذي

الَّذِي ءَامَنَ يٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُم مِّثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ مِثْلَ
شخصی که ایمان آورده بود ای قوم من بدرستیکه من میترسم بر شما از مانند روز جماعتها مانند

دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنۢ بَعْدِهِمْ وَمَا اللّٰهُ
صورت حال قوم نوح و عاد و ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و خدا

يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ۝ وَيٰقَوْمِ إِنِّيٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ
اراده ستم نمیکند بر بندگان و ای قوم من بدرستیکه من میترسم بر شما از روز آواز دادن یکدیگر

يَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرِينَ مَا لَكُم مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَن
روزیکه روی بگردانید پشت دهنده نبود شما را از خدای هیچ نگاهدارنده و هر کرا

يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ يُوسُفُ مِن قَبْلُ
گمراه سازد خدا پس نیست او را هیچ راه نماینده و بدرستیکه آمده بود پیش از این بشما یوسف

بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُم بِهِۦ حَتّٰىٓ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
بدلیلها پس همیشه در شک بودید از آنچه آورده بود پیش شما آنرا تا وقتیکه بمرد گفتید

لَن يَبْعَثَ اللّٰهُ مِنۢ بَعْدِهِۦ رَسُولًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ
نخواهد فرستاد خدای بعد از وی پیغمبری را همچنین گمراه میکند خدای هر کرا هست او

مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ۝ الَّذِينَ يُجٰدِلُونَ فِيٓ ءَايٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ
از حد گذرنده شک آرنده گمراه میکند آنانرا که مجادله میکنند در آیات خدا بغیر حجتی که

أَتٰىهُمْ كَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللّٰهِ وَعِندَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذٰلِكَ يَطْبَعُ
آمده باشد ایشان را سخت ناپسند شد این مجادله ایشان نزدیک خدا و نزدیک آنانکه ایمان آورده اند

اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهٰمٰنُ
خدای بر دل متکبر سرکش و گفت فرعون ای هامان

ابْنِ لِي صَرْحًا لَّعَلِّيٓ أَبْلُغُ الْأَسْبٰبَ ۝ أَسْبٰبَ السَّمٰوٰتِ فَأَطَّلِعَ
عمارت کن برای من کوشکی تا باشد که برسم بدان راهها راهها آسمان تا در نگرم

إِلٰىٓ إِلٰهِ مُوسٰى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُۥ كٰذِبًا وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ
بسوی پروردگار موسی و بدرستیکه من دروغگوی می پندارم او را و همچنین آراسته داده شد برای فرعون

سُوٓءُ عَمَلِهِۦ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ
عمل بد او و باز داشته شد از راه صواب و نبود حیله سازی فرعون مگر در تباهی

همچنین مهر می نهد

و بناء صرح و خرابی آن در سوره قصص مذکور شد ۱۲ سنی

وقال الذی آمن یقوم اتبعون اهدکم سبیل الرشاد

وگفت آنکه ایمان آورده بود ای قوم من پیروی من کنید تا دلالت کنم شما را براه راست

یقوم انما هذه الحیوة الدنیا متاع وان الاخرة هی دار القرار

ای قوم من جز این نیست که این زندگانی دنیا اندک بهره است و بدرستیکه آخرت همونست سرای همیشه

من عمل سیئة فلا یجزی الا مثلها ومن عمل صلحا من ذکر

هر که عمل آورد کار بد پس جزا داده نشود الا مانند آن و هر که کار آورد کار شایسته از مرد

او انثی وهو مؤمن فاولئک یدخلون الجنة یرزقون

و زن و او مومن بود پس آن جماعه در آیند به بهشت رزق داده میشود ایشان را

فیها بغیر حساب ویقوم مالی ادعوکم الی النجوة و

اندر آن بغیر شمار وای قوم من چیست مرا که میخوانم شما را بسوی نجات و

تدعوننی الی النار تدعوننی لاکفر بالله واشرک به

شما میخوانید مرا بسوی دوزخ میخوانید مرا بسوی آنکه کافر شوم بخدا و شریک او گردانم

مالیس لی به علم وانا ادعوکم الی العزیز الغفار لاجرم

چیزی که نیست مرا به حقیقت آن علم و من میخوانم شما را بسوی خدای غالب آمرزگار ناچار

انما تدعوننی الیه لیس له دعوة فی الدنیا ولا فی الاخرة

چیزیکه شما میخوانید مرا بسوی آن نیست آن چیز را قبول کردن دعا نه در دنیا و نه در آخرت

وان مردنا الی الله وان المسرفین هم اصحب النار

و بی شبه بازگشت ما بسوی خداست و بی شبه از حد گذشتگان ایشانند اهل دوزخ

فستذکرون ما اقول لکم وافوض امری الی الله ان الله

پس یاد خواهید کرد آنچه میگویم شما را و می سپارم مقدمه خود را بخدا هر آینه خدا

بصیر بالعباد فوقیه الله سیئات ما مکروا وحاق

بیناست باحوال بندگان پس نگاهداشت خدا او را از سختیها بدسگالی ایشان و فرود آمد

بآل فرعون سوء العذاب النار یعرضون علیها غدوا

به خویشان فرعون عذاب سخت در گرفت آتش است حاضر کرده میشوند بر آتش بگاه

وعشیا ویوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون

و شبانگاه و روزیکه قایم شود قیامت گویم درآرید خویشان فرعون را

النصف

اشد

اشد العذاب ۔ و اذ يتحاجون في النار فيقول الضعفؤا
در سخت ترین عذاب و یاد کن چون باهم مخاصمه میکنند در دوزخ پس گویند ناتوانان
للذين استكبروا انا كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا
سرکشان را هر آینه ما تابع بودیم شمارا پس آیا شما دفع کننده هستید از ما
نصيبا من النار ۔ قال الذين استكبروا انا كل فيها ان الله
حصه از عقوبت آتش گویند سرکشان هر آینه ما همه در آتشیم هر آینه خدا
قد حكم بين العباد ۔ و قال الذين في النار لخزنة جهنم
حکم فیصل کرده است در میان بندگان و گویند آنانکه در آتش اند نگاهبانان دوزخ را
ادعوا ربكم يخفف عنا يوما من العذاب ۔ قالوا اولم تك
دعا کنید بخدای پروردگار خود تا سبک کند از ما حصه یک روز عذاب گویند نگاهبانان آیا
تاتيكم رسلكم بالبينت قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعؤا
نمی آمدند شمارا پیغمبران شما با معجزها گویند آری نگاهبانان گویند پس دعا کنید و نیست دعای
الكفرين الا في ضلل ۔ انا لننصر رسلنا والذين امنوا
کافران مگر در تباهی هر آینه ما نصرت دهیم پیغمبران خویش را و آنانرا که ایمان آوردند
في الحيوة الدنيا و يوم يقوم الاشهاد ۔ يوم لا ينفع الظلمين
در زندگانی دنیا و نیز روزیکه قایم شوند گواهان روزیکه سود ندهد ستمکاران را
معذرتهم ولهم اللعنة ولهم سوء الدار ۔ و لقد اتينا
عذر آوردن ایشان و ایشانراست لعنت و ایشانراست عقوبت آن سرای و هر آینه دادیم
موسى الهدى و اورثنا بني اسراءيل الكتب هدى و ذكرى
موسی را هدایت و وارث کتاب ساختیم بنی اسرائیل را برای راه نمودن و پند دادن
لاولي الالباب ۔ فاصبر ان وعد الله حق واستغفر لذنبك
خداوندان خرد را پس صبر کن هر آینه وعده خدا راست است و آمرزش طلب کن برای گناه
وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار ۔ ان الذين يجادلون
و تسبیح گو باستایش پروردگار خود به شبانگاه و بامداد هر آینه آنانکه مجادله میکنند
في ايت الله بغير سلطن اتيهم ان في صدورهم الا كبر
در آیتهای خدا بغیر حجتی که آمده باشد بایشان نیست در سینه ایشان مگر اراده غلبه

یعنی فرشتگان گواهی دهند

مَا هُم بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ لَخَلْقُ
نرسیدند ایشان رسنده آن پس پناه طلب کن از خدا براینه خدا اوست شنوا بینا براینه آفرینش

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
آسمانها و زمین بزرگترست از آفریدن آدمیان ولیکن اکثر مردمان

لَا يَعْلَمُونَ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
نمیدانند و برابر نیستند نابینا و بینا و برابر نیستند آنانکه ایمان آوردند

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا تَتَذَكَّرُونَ إِنَّ السَّاعَةَ
و کارهای شایسته کردند و نه بدکار اندکی پند پذیر میشوید براینه قیامت

لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ
آمدنی است نیست شک در آن و لیکن اکثر مردمان باور نمیدارند

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ
و گفت پروردگار شما دعا کنید مرا قبول کنم دعاء شما را براینه آنانکه تکبر میکنند

عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
از عبادت من زود درآیند بدوزخ خوار شدگان خدای آنست که آفرید

لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ
برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و آفرید روز را روشن که در آن ببینید براینه خدا خداوند فضل است

عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ
بر مردمان ولیکن اکثر مردمان شکر نمیکنند اینست خدای

رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ كَذَٰلِكَ
پروردگار شما آفریننده هر چیز نیست هیچ معبود بجز وی پس از کجا برگردانیده میشوید

الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ
آنانکه به آیات خدا انکار میکردند خدای آنست که ساخت

لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ
برای شما زمین را قرارگاه و آسمان را سقفی و صورت بست شما را پس نیکو ساخت صورتهای شما

وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
و روزی داد شما را از پاکیزها اینست خدای پروردگار شما پس بسیار با برکت است خدای پروردگار

الْعَالَمِينَ

الْعٰلَمِينَ ۝ هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ قُلْ اِنِّي نُهِيتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ

مِنْ دُونِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّي وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ

لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ

عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا

شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّ

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَاِذَا قَضٰىٓ اَمْرًا

فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِيٓ

اٰيٰتِ اللّٰهِ اَنّٰى يُصْرَفُونَ ۝ اَلَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا

بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝ اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ

يُسْحَبُونَ ۝ فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ

تُشْرِكُونَ ۝ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوا

مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِينَ ۝ ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ

بجز از حق چیزیرا همچنین گمراه میکند خدا کافران را این عقوبت بسبب آنست که شادمان میشدید

في الارض بغير الحق وبما كنتم تمرحون ادخلوا ابواب

جهنم خلدين فيها فبئس مثوى المتكبرين فاصبر ان

وعد الله حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك

فالينا يرجعون ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من

قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما كان

لرسول ان ياتي باية الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضي

بالحق وخسر هنالك المبطلون الله الذي جعل لكم الانعام

لتركبوا منها ومنها تاكلون ولكم فيها منافع ولتبلغوا

عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون

ويريكم ايته فاي ايت الله تنكرون افلم يسيروا في الارض

فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اكثر منهم

واشد قوة واثارا في الارض فما اغنى عنهم ما كانوا

يكسبون فلما جاءتهم رسلهم بالبينت فرحوا بما عندهم

که میکردند پس وقتیکه آمدند پیغمبران ایشان با معجزها شادان شدند بآنچه نزدیک ایشان بود

من العلم

مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۞ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
از دانش یعنی علم معاش و در گرفت ایشان را آنچه بودند بآن استهزا میکردند پس وقتیکه دیدند عقوبت ما
قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ۞ فَلَمْ يَكُ
گفتند باور داشتیم خدای تنها را و منکر شدیم بآنچه بودیم بآن شریک مقرر میکردیم پس هرگز
يَنفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ
نفع نمیداد ایشان را ایمان ایشان وقتیکه دیدند عقوبت ما آیین خدا که گذشته است در بندگان او
وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ
و زیان کار شدند آنجا کافران

سورة السجدة مكية وهي اربع وخمسون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۞ تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۞ كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا
این قرآن فرو فرستادن است از جانب خدای بخشاینده مهربان این کتابیست واضح ساخته شده آیات او
عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۞ بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ
عربی برای قومی که میدانند در حالتیکه مژده دهنده و ترساننده است پس روی گردان شدند اکثر ایشان
لَا يَسْمَعُونَ ۞ وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا
نمیشنوند و گفتند دلهای ما در پرده هاست از آنچه میخوانی ما را بسوی آن و در گوشهای ما
وَقْرٌ وَمِن بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّنَا عَامِلُونَ ۞ قُلْ إِنَّمَا
گرانی است و میان ما و میان تو حجابی است پس کار کن هر آینه ما نیز کار کننده ایم بگو جز این نیست
أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا
که من آدمی ام مانند شما وحی کرده میشود بسوی من جز این نیست معبود شما معبود یگانه است پس راست
إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ ۞ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
بسوی او و طلب آمرزش کنید از وی و وای مشرکان را که نمیدهند زکوة
وَهُم بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۞ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
و ایشان بآخرت نا معتقد اند هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند
لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۞ قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ
ایشان راست مزد غیر مقطوع بگو آیا شما معتقد نمیشوید بکسی که آفرید

ع٨

ثلثة ارباع ع١٠

آفرینش زمین در دو روز یعنی یکشنبه و دوشنبه

و بیافرید رزق اهل زمین را در سه شنبه و چهارشنبه

الأرض في يومين وتجعلون له أندادا ذلك رب العلمين و

زمین را در دو روز و مقرر میکنید مر ان را برابرهای او این است پروردگار عالمها و

جعل فيها رواسي من فوقها وبارك فيها وقدر فيها أقواتها

پیدا کرد در زمین کوهها بالای آن و برکت نهاد در ان و اندازه کرد اندر ان قوتهای اهل آن

في أربعة أيام سواء للسائلين ثم استوى إلى السماء وهي

در تمام چهار روز ... برای سوال کنندگان باز متوجه شد بسوی آسمان و او

دخان فقال لها وللأرض ائتيا طوعا أو كرها قالتا أتينا

دود مانند بود پس گفت او را و زمین را نیز بیایید به خوشی یا ناخوشی گفتند بیامدیم

طائعين فقضيهن سبع سموات في يومين وأوحى في كل

بخوشی پس ساخت هفت آسمان در دو روز دیگر و وحی فرستاد در هر

سماء أمرها وزينا السماء الدنيا بمصابيح وحفظا ذلك تقدير

آسمانی تدبیر آن را و بیاراستیم آسمان دنیا را بچراغهای ستارها و نگاه داشتیم اینست تدبیر

العزيز العليم فإن أعرضوا فقل أنذرتكم صاعقة مثل

غالب دانا پس اگر روی گردان شوند بگو ترسانیدم شمارا از عقوبتی مانند

صاعقة عاد وثمود إذ جاءتهم الرسل من بين أيديهم

عقوبت عاد و ثمود وقتیکه آمدند بدیشان پیغمبران از پیش روی ایشان

ومن خلفهم ألا تعبدوا إلا الله قالوا لو شاء ربنا لأنزل ملئكة

و از پس پشت ایشان که عبادت مکنید مگر خدا را گفتند اگر خواستی پروردگار ما فرو فرستادی فرشتگان

فإنا بما أرسلتم به كفرون فأما عاد فاستكبروا في الأرض

پس ما بانچه فرستاده شدید بان نامعتقدیم فاما قوم عاد پس تکبر کردند در زمین

بغير الحق وقالوا من أشد منا قوة أولم يروا أن الله الذي

ناحق و گفتند کیست زیاده تر از ما بقوت آیا ندیدند که آن خدای

خلقهم هو أشد منهم قوة وكانوا بآيتنا يجحدون فأرسلنا

که بیافرید ایشان را او زیاده تر است از ایشان بقوت و ایشان بآیات ما انکار میکردند پس فرستادیم

عليهم ريحا صرصرا في أيام نحسات لنذيقهم عذاب الخزي

برایشان بادی تند در روزهای شوم تا بچشانیم ایشان را عذاب رسوائی

سموات

في الحيوة

فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ

در زندگانی دنیا و هر اینه عذاب آخرت رسوا کننده ترست و ایشان نصرت داده نشوند

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمْ

واما ثمود پس راه نمودیم ایشانرا پس اختیار کردند نابینائی را بر راه یابی پس در گرفت ایشانرا

صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَنَجَّيْنَا الَّذِينَ

عقوبت سخت عذاب خواری بسبب آنچه میکردند و نجات دادیم آنانکه

ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ

ایمان آوردند و پرهیزکاری میکردند و آن روز که برانگیخته شوند دشمنان خدا بسوی آتش

فَهُمْ يُوزَعُونَ حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصٰرُهُمْ

پس ایشان ایستاده کرده میشوند تا وقتیکه بیایند نزدیک دوزخ گواهی دهد بر ایشان گوش ایشان و چشمان ایشان

وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا

و پوستهای ایشان بآنچه میکردند و گویند پوستهای خود را چرا گواهی دادید بر ما

قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ

گویند گویا کرد ما را آن خدا که گویا کرده است هر چیزرا و او بیافرید شما را اول بار

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ

و بسوی او باز گردانیده شوید و در پرده پنهان نمیشدید در دنیا از خوف آنکه گواهی دهد بر شما

سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصٰرُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ

گوشهای شما و چشمهای شما و پوستهای شما و لیکن پنداشتید که خدا نمیداند

كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدٰىكُمْ

بسیاری از آنچه میکنید و این گمان شما که [illegible]

هلاک کرد شما را

فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخٰسِرِينَ فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ

پس گشتید از زیانکاران پس اگر صبر کنند آتش جای ایشان است و اگر

يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا

عفو طلبند پس نیستند ایشان عفو کرده شدگان و برگماشتیم برای ایشان همنشینان

لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ

برای ایشان آنچه پیش روی ایشان است و آنچه پس پشت ایشان است و ثابت شد بر ایشان وعده عذاب داخل شده در امتانی

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ كَانُوا خٰسِرِيْنَ

که پیش از ایشان گذشته اند از جن و آدمیان هر آینه ایشان زیانکار بودند

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ

و گفتند کافران مشنوید این قرآن را و سخن بیهوده گوئید در آن

لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيْدًا وَّ

تا شما غالب شوید پس البته بچشانیم کافران را عذاب سخت و

لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوا يَعْمَلُوْنَ ذٰلِكَ جَزَاۤءُ اَعْدَاۤءِ

[illegible] میکردند این جزاء دشمنان

اللّٰهِ النَّارُ لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاۤءً بِمَا كَانُوا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ

خدا که آتش است [illegible]

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوا رَبَّنَا اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

و گویند کافران ای پروردگار ما بنما ما را آن دو کس [illegible]

نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ اِنَّ الَّذِيْنَ

تا در آریم آن هر دو را زیر قدمهای خود [illegible] هر آینه آنانکه

قَالُوا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰۤئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوا

گفتند پروردگار ما خداست باز قایم ماندند [illegible] فرشتگان که مترسید

وَلَا تَحْزَنُوا وَاَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ نَحْنُ

و اندوه مخورید و خوشحال شوید به بهشتی که شما را وعده داده میشد ما

اَوْلِيٰۤؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْۤ

دوستان شما بودیم در دنیا و در آخرت نیز و شما راست در آنجا [illegible]

اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ

نفس شما و شما راست آنجا [illegible] از جانب خدا آمرزگار مهربان

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَاۤ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ

و کیست نیکوتر [illegible]

مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ

از مسلمانانم و برابر نیست نیکی و بدی و جواب بکن [illegible]

هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ

که آن بهتر است پس ناگاه آنکس که میان تو و میان وی دشمنی است گوییا او کارساز

حَمِيمٌ ۝ وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلَقَّاهَا إِلَّا ذُو

دوست و نرسانیده این خصلت را مگر آنانرا که صبر کردند و نرسانیده مگر خداوند

حَظٍّ عَظِيمٍ ۝ وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

نصیب بزرگ را و اگر باز گرداند ترا وسوسه بازگرداننده آمده از جانب شیطان پس پناه طلب کن بخدا

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ

هر آینه خدا هم اوست شنوا دانا و از نشانهای اوست شب و روز و آفتاب

وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي

و ماه سجده مکنید آفتاب را و نه ماه را و سجده کنید خدای را که

خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ

آفرید این چیزها را اگر او را فقط عبادت میکنید پس اگر تکبر کنند کافران پس آنانکه

عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ۝

نزدیک پروردگار تو اند بپاکی یاد میکنند او را شب و روز و ایشان مانده نمی شوند

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنَّكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا

و از نشانهای اوست که می بینی تو زمین را فرو شده پس وقتیکه فرود آوردیم بر آن

الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ

آب را بجنبش آید و بر دمد و افزون گردد هر آینه آنکه زنده کرده است زمین را البته زنده

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ

همه چیز توانا است هر آینه آنانکه کجروی میکنند در آیات ما پوشیده نیستند

عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

بر ما آیا کسی که انداخته شود در آتش بهتر است یا کسی که بیاید ایمن شده روز قیامت

اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

بکنید هرچه خواهید هر آینه خدا بانچه میکنید بیناست هر آینه آنانکه کافر شدند

بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ۝ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ

بقرآن وقتیکه آمد بدیشان پوشیده نیستند از ما و بتحقیق وی کتابیست گرامی قدر راه نمی یابد بدو باطل

(حاشیه:) ...این عادت بکر صاحب

(حاشیه:) سجده

(حاشیه:) ...کننده مردگانست هر آینه او بر

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ

لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَ

ذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ

آيَاتُهُ ءَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ

وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ

يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتُلِفَ

فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي

شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا

وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ

مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا

بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا

مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا

مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ

الشَّرُّ فَيَـُٔوسٌ قَنُوطٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ

پس ناامید شود ... و اگر بچشانیم او را بخشایشی از جانب خود بعد از رنجی

مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ

که رسیده باشد بوی گوید این برای من است و نمی پندارم که قیامت قایم شود و اگر باز گردانیده شوم

إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا

سوی پروردگار من هرآینه مرا نزدیک او حالت خوش باشد پس البته خبردار کنیم کافران را بانچه کردند

وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ

و البته بچشانیم ایشان را از عقوبت سخت و چون انعام کنیم بر آدمی روی بگرداند

وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

و دور شود بطرف خود رفته و چون برسدش بلای پس خداوند دعای بسیار است بگو آیا دیدید

إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ

که اگر باشد قرآن از جانب خدا باز کافر شوید بآن کیست گمراه تر از شخصی که

فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ

در مخالفت دور از صواب خواهیم نمود ایشان را نشانهای خود در اطراف عالم و در نفس ایشان تا

يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

واضح شود بر ایشان که این سخن راست است آیا بس نیست پروردگار تو که او بر هر چیز

شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

مطلع است آگاه شو هرآینه ایشان در شبهه اند از طرف ملاقات پروردگار خویش آگاه شو هرآینه او

مُّحِيطٌ

در گیرنده است

سورة الشورى مكية وهي ثلث وخمسون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ عسق ۝ كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكَ

همچنین وحی میفرستد بسوی تو و بسوی آنانکه پیش از تو بودند

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

خدای غالب با حکمت او راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ · تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَ

واوست بلند مرتبه بزرگ قدر · نزدیک است که آسمانها بشکافند از جانب بالاء خود و

الْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ

فرشتگان تسبیح میگویند · بحمد پروردگار خویش و آمرزش طلب میکنند برای آنانکه در زمین اند

اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ · وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ

آگاه شو هر آینه خدای اوست آمرزگار مهربان · و آنانکه دوستان گرفتند بجز خدای

اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ · وَكَذٰلِكَ

خدای نگاهبان است بر ایشان و نیستی تو بر ایشان متعهد · و همچنین

اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ

وحی فرستادیم بسوی تو قرآنی عربی تا بترسانی اهل مکه را و آنانکه گرد اگرد او اند و بترسانی

يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ·

از روز قیامت که هیچ شبهه نیست در آن گروهی در بهشت باشند و گروهی در دوزخ

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَآءُ

و اگر خواستی خدای گردانیدی ایشانرا یک امت و لیکن در می آرد هر کرا خواهد

فِيْ رَحْمَتِهٖ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ · اَمِ اتَّخَذُوْا

برحمت خود و ستمکاران نیست ایشانرا هیچ کارساز و نه یاری دهنده · آیا دوستان

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَهُوَ

گرفتند بجز خدای پس خدای همونست کارساز و همون زنده میکند مردگانرا و او

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ · وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ

بر هر چیز تواناست · و آنچه اختلاف کردید در آن از هر چه هست پس فیصل کردن او

اِلَى اللّٰهِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ · فَاطِرُ

حواله بخدای است اینست خداوند پروردگار من بر او توکل کردم و بسوی او رجوع کنم · آفریننده

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ

آسمانها و زمین است پیدا کرد برای شما از جنس شما زنان را و پیدا کرد از جنس چهارپایان

اَزْوَاجًا يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَّهُوَ السَّمِيْعُ

اقسام چند پراکنده میکند شمارا باین تدبیر نیست مانند او چیزی و اوست شنوا

البصیر

الْبَصِيرُ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
بینا او راست کلیدهای آسمانها و زمین گشاده میکند روزی را برای هر که خواهد و

يَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصّٰى
تنگ میسازد هر که خواهد او بهر چیز دانا است مقرر کرد برای شما از آئین آنچه مقرر کرده بود

بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى
با ثابت آن نوح را و آنچه وحی فرستادیم بسوی تو و آنچه امر کردیم بآن ابراهیم و موسی

وَعِيسٰى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ
عیسی را این مضمون که قائم کنید دین را و متفرق مشوید در آن دشوار آمد بر مشرکان

مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللّٰهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ
آنچه میخوانی ایشان را بآن خدای برمیگزیند بسوی خود هر که را خواهد و راه مینماید بسوی خود

يُنِيبُ وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
رجوع کند و پراکنده نشدند مگر بعد از آنکه آمد بدیشان دانش پراکنده شدند از روی

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلٰى أَجَلٍ مُسَمًّى لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ
و اگر نبودی سخن که سابق شده از پروردگار تو که مهلت داده شوند تا زمانی معین البته فیصل

وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
و هر آینه آنانکه داده شدند کتاب بعد از انبیا در شبهه قوی اند از دین

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ
پس بسوی این دین دعوت کن و قائم باش همچنانکه فرموده شده و پیروی مکن خواهشهای ایشان را و بگو

آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللّٰهُ
ایمان آوردم بآنچه فرود آورد خدای از کتاب و فرموده شد مرا که انصاف کنم میان شما خدا

رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَ
پروردگار ما است و پروردگار شما ما را عملهای ما و شما را عملهای شما هیچ گفتگو نیست میان ما

بَيْنَكُمُ اللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ
و میان شما خدا جمع کند میان ما و بسوی او است بازگشت و آنانکه گفتگو میکنند

فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
در دین خدا بعد از آنکه قبول کرده شد فرمان او را مکابره ایشان باطل است نزدیک پروردگار ایشان

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ اَللّٰهُ الَّذِيٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝ يَسْتَعْجِلُ

بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ اٰمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا

وَيَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلَآ اِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي

ضَلٰلٍ بَعِيدٍ ۝ اَللّٰهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ

الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِي حَرْثِهٖ وَمَنْ

كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ

نَّصِيبٍ ۝ اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَاْذَنْ

بِهِ اللّٰهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَاِنَّ الظّٰلِمِينَ لَهُمْ

عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ تَرَى الظّٰلِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ

بِهِمْ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِي رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذٰلِكَ

الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

الست که مژده میدهد خدا آن بندگان خود را که ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده

قل

قُل لَّآ أَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ
بگو نمیطلبم از شما بر تبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن باید که دوستی کنید دوستی در میان خویشاوندان و آنکه کسب کند
حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ
نیکی بیفزاییم برای او در آن نیکی را هر آینه خدا آمرزگار قدرشناس است آیا میگویند
افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِن يَشَإِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ
پیغمبر افترا کرده است بر خدا دروغ را پس اگر خواهد خدا مهر نهد بر دل تو و نابود میکند خدا بیهوده
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَهُوَ الَّذِي
و اثبات میکند دین درست را بسخنهای خود هر آینه خدا دانا است بآنچه در سینهاست و او است آنکه
يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ
قبول میکند توبه را از بندگان خود و درمیگذرد از جرمها و میداند آنچه میکنید
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ
و قبول میکند دعای آنانکه ایمان آورده اند و کارهای شایسته کرده اند و زیاده میدهد ایشان را از
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ
و کافران ایشان راست عذاب سخت و اگر فراخ گردانیدی خدای رزق را بر بندگان خود
لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
البته فساد میکردند در زمین و لیکن فرود می آرد باندازه آنچه خواهد هر آینه خدا به بندگان خود دانا
بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ رَحْمَتَهُ
بیناست و او است آنکه فرود می آرد باران بعد از آنکه ناامید شوند و پراکنده میسازد رحمت
وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
و او است کارساز ستوده کار و از نشانهای او آفریدن آسمانها و زمین و آنچه
بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُم
پراکنده کرده است در میان این هردو از جانوران و او بر جمع آوردن ایشان وقتی که خواهد توانا است
مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ۝ وَمَا أَنتُم
از مصیبتها پس بسبب گناهی است که بعمل آورده دستهای شما و درمیگذرد از بسیاری و نیستید شما
بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
عاجز کننده در زمین و نیست شما را بجز خدای هیچ کارسازی و نه نصرت دهنده

وَمِنْ ءَايٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ إِنْ يَّشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ

فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

پس ایستاده شوند کشتیها بر پشت دریا هر اینه در این هر اینه نشانهاست بر صبر کننده شکر گذار

أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ

یا اگر هلاک کند اهل کشتیها را بسبب آنچه کردند و در گذارد از بسیار ...

فِي ءَايٰتِنَا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيصٍ ۝ فَمَا أُوتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ

در آیات ما نیست ایشانرا هیچ مخلص پس آنچه داده شد شما را از هیچ چیز پس متاع زندگانی

الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ

يَتَوَكَّلُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبٰٓئِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا

توکل میکنند و برای آنانکه پرهیز میکنند از گناهان کبیره و از بیحیائیها و چون

مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ

بخشم می آیند ایشان می آمرزند و آنانکه قبول کردند فرمان پروردگار خود را و برپا داشتند نماز را

وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا

و کار ایشان از بهر مشورت است با یکدیگر و از آنچه روزی دادیم ایشانرا خرج میکنند و آنانکه چون

أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ۝ وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ

برسد بدیشان تعدی ایشان انتقام میکشند و جزای بدی بدی است مانند آن پس هرکه

عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللّٰهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِينَ ۝ وَلَمَنِ

در گذارد و قضیه را با صلاح آورد پس مزد او بر خداست هر اینه خدا دوست نمیدارد ظالمانرا و هر اینه

انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ

انتقام کشد بعد مظلوم شدن خود پس آن جماعه نیست بر ایشان هیچ راه ملامت جز این نیست که راه

عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ

الجماعه ایشانراست عذاب دردناک و هرکه صبر کند و بیامرزد هر اینه این صفت از

عزم

عزم الامور ۝ ومن يضلل الله فما له من ولي من بعده وترى

کارهای مقصود ... و هر که گمراه کند خدا پس نیست او را هیچ کارسازی بعد از وی و ببینی

الظلمين لما راوا العذاب يقولون هل الى مرد من سبيل

ستمکاران را چون معاینه کنند عذاب را گویند آیا هست بسوی ... از گشتن هیچ راهی

وتريهم يعرضون عليها خشعين من الذل ينظرون من طرف

و ببینی که ایشان را آورده شوند نزدیک دوزخ متواضع شده از خواری می نگرند بگوشهٔ چشم

خفي وقال الذين امنوا ان الخسرين الذين خسروا انفسهم

پنهان و گویند اهل ایمان بدرستیکه زیانکاران آنانند که در زیان دادند خویشتن را

واهليهم يوم القيمة الا ان الظلمين في عذاب مقيم ۝ وما كان

و خویشان و زنان خود را روز قیامت آگاه شو بدرستیکه ستمکاران در عذاب دایم باشند و نباشد

لهم من اولياء ينصرونهم من دون الله ومن يضلل الله فما له

ایشان را کارسازان که نصرت دهند ایشان را بجز خدای و هر که گمراه کند خدای نیست او را

من سبيل ۝ استجيبوا لربكم من قبل ان ياتي يوم لا مرد له

هیچ راهی فرمان قبول کنید پروردگار خود را پیش از آنکه بیاید روزی که بازگشت نیست او را

من الله ما لكم من ملجا يومئذ وما لكم من نكير ۝ فان

از جانب خدای نیست شما را هیچ پناهی آن روز و نیست شما را هیچ بازخواست کننده پس اگر

اعرضوا فما ارسلنك عليهم حفيظا ان عليك الا البلغ وانا اذا

روی بگردانند پس نفرستاده ایم ترا بر ایشان نگاهبان نیست بر تو مگر پیغام رسانیدن و ما چون

اذقنا الانسان منا رحمة فرح بها وان تصبهم سيئة بما قدمت

بچشانیم آدمی را از جانب خود رحمتی شادمان شود بآن و اگر برسد آدمیان را مصیبتی بسبب آنچه پیش فرستاده

ايديهم فان الانسان كفور ۝ لله ملك السموت والارض يخلق

دستهای ایشان پس آدمی ناسپاس است خدایراست پادشاهی آسمانها و زمین می آفریند

ما يشاء يهب لمن يشاء اناثا ويهب لمن يشاء الذكور ۝

هرچه خواهد عطا میکند دختران هرکرا خواهد و عطا میکند پسران هرکرا خواهد

او يزوجهم ذكرانا واناثا ويجعل من يشاء عقيما انه عليم

یا دو نوع کند اولاد پسران و دختران ... و میسازد هرکرا خواهد نازاینده بدرستیکه او دانا

قَدِيرٌ ۝ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ

توانا است و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا مگر باشارت یا از پس پرده

أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ وَكَذَٰلِكَ

یا بفرستد فرشته را پس نازل گرداند بحکم خدا آنچه خدا خواهد بدرستیکه او بلند مرتبه با حکمت است

أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ

وحی فرستادیم بسوی تو قرآن را از کلام خود نمیدانستی تو که چیست کتاب و نمیدانستی که چیست ایمان

وَلَٰكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ

ولیکن ساخته ایم وحی را روشنی راه مینماییم بآن هر کرا خواهیم از بندگان خویش و بدرستیکه تو

لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

هدایت میکنی بسوی راه راست راه خدا که او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

سورة الزخرف مكية وهي أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝ تسع وثمانون آية

آگاه شو بسوی خدا بازگردند کارها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

قسم بکتاب واضح بدرستیکه ما ساخته ایم این کتاب کلام عربی بود که شما بفهمید

وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ ۝ أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ

و بدرستیکه این کتاب ثبت است در لوح محفوظ نزدیک ما بدرستیکه او بلند قدر با حکمت است آیا باز داریم از شما پند

صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۝ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ

باز داشتنی برای آنکه بودید گروهی از حد رفته و بسیار فرستادیم پیغمبران در پیشینیان

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ

نمی آید بایشان هیچ پیغمبری الا بودند باو استهزا میکردند پس هلاک کردیم سخت ترانرا

مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ

از قریش دست درازی و گذشته است قصه پیشینیان و اگر بپرسی ایشان را که که کس بیافرید

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝ الَّذِي

آسمانها و زمین را البته گویند بیافرید ایشانرا خدای غالب دانا وی آنست

حم المبين قرءانا

معانقة عند المتقدمين

جعل

جعل لكم الارض مهدا وجعل لكم فيها سبلا لعلكم

که ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت برای شما در زمین راهها بود که شما

تهتدون ۝ والذي نزل من السماء ماء بقدر فانشرنا

راه یابید وی آنست که فرود آورد از آسمان آبی باندازه پس زنده کردیم

به بلدة ميتا كذلك تخرجون ۝ والذي خلق الازواج كلها

بان شهر مرده را همچنین برآورده خواهید شد از قبور وی آنست که بیافرید اقسام حیوانات تمام آن

وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون ۝ لتستوا على

و ساخت برای شما از کشتیها و چهارپایان چیزی که بران سوار شوید تا راست بنشینید بر

ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم اذا استويتم عليه و

پشت مرکوب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را وقتیکه راست نشینید بران و

تقولوا سبحن الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين ۝

بگوئید پاکی خدا را که مسخر ساخت برای ما این مرکوب را و هرگز نبودیم بران توانا

وانا الى ربنا لمنقلبون ۝ وجعلوا له من عباده جزءا ان

و هر آینه ما بسوی پروردگار خویش رجوع خواهیم کرد و مقرر کردند برای خدا از بندگان او اولاد را هر آینه

الانسان لكفور مبين ۝ ام اتخذ مما يخلق بنت واصفيكم

آدمی ناسپاس ظاهر است آیا فرا گرفت خدا از مخلوقات دختران را و برگزید شما را

بالبنين ۝ واذا بشر احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه

به پسران و چون خبر داده شود یکی از ایشان بمولودیکه مثل ساخته است برای خدا ... روی او

دختری والله اعلم

مسودا وهو كظيم ۝ اومن ينشؤا في الحلية وهو في الخصام

سیاه گردد و پر از غم باشد آیا آنرا که پرورده میشود در زیور و او در وصف خصومت

غير مبين ۝ وجعلوا الملئكة الذين هم عباد الرحمن اناثا

ظاهر نمیکرد و دختران مقرر کردند فرشتگان را که بندگان خدا اند

اشهدوا خلقهم ستكتب شهادتهم ويسئلون ۝ وقالوا

آیا حاضر بودند نزدیک آفرینش ایشان نوشته خواهد شد گواهی ایشان و پرسیده خواهند شد و گفتند کافران

لو شاء الرحمن ما عبدنهم ما لهم بذلك من علم ان هم

اگر خواستی خدا پرستش نمیکردیم این فرشتگان را نیست ایشان را باین مقدمه دانش نیستند ایشان

إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِّن قَبْلِهِ فَهُم بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

مگر در دروغ گویی. آیا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بآن کتاب چنگ زده اند

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّهْتَدُونَ

نی بلکه گفتند بر اینیم ما یافتیم پدران خودرا بر دینی و بر اینیم ما بر پی ایشان راه یافتگانیم

وَكَذَٰلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ

و همچنین نفرستادیم پیش از تو در هیچ دیهی ترسانیده را مگر گفتند

مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم

متنعمان آن دیه بر اینیم یافتیم پدران خودرا بر دینی و بر اینیم ما بر پی ایشان

مُّقْتَدُونَ ۝ قَلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُم بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدتُّمْ عَلَيْهِ

اقتدا کنندگانیم گفت پیغمبر آیا بر متابعت پدران مقرر میمانید اگرچه آورده ام بشما دینی زیاده تر راه

آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُم بِهِ كَافِرُونَ ۝ فَانتَقَمْنَا مِنْهُمْ

پدران خودرا گفتند بر اینیم ما بآنچه فرستاده شد شمارا بآن نامعتقدیم پس انتقام کشیدیم از ایشان

فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

پس درنگر چگونه بود عاقبت دروغ دارندگان و یاد کن چون گفت ابراهیم

لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ۝ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي

پدر خودرا و قوم خودرا بر اینه من بیزارم از آنچه شما پرستش میکنید الا آنکه مرا بیافرید مرا

فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ

پس بر اینه او هدایت خواهد کرد مرا و ساخت ابراهیم کلمهٔ توحید را سخن باقی مانده در فرزندان تا بوکه ایشان

يَرْجِعُونَ ۝ بَلْ مَتَّعْتُ هَٰؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ

رجوع کنند بلکه بهره مند یافتیم ایشان را و پدران ایشان را تا وقتیکه آمد بدیشان دین راست

وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ

و پیغمبر ظاهر و آنگاه که آمد بدیشان دین راست گفتند این جادوست و بر اینه ما بدان

كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ

نامعتقدانیم و گفتند چرا فرود فرستاده شد این قرآن بر مردی

الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ ۝ أَهُمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۚ نَحْنُ قَسَمْنَا

بزرگ از اهل این دو دیه آیا ایشان قسمت میکنند رحمت پروردگار ترا ما قسمت کرده ایم

بینهم

بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ
در میان ایشان گذران ایشان را در زندگانی دنیا و بلند کردیم مرتبه بعض ایشان بر بعض

دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ
درجها تا فرا گیرند بعض آدمیان بعضی دیگر را کارکننده و بخشش پروردگار تو یعنی نبوت بهتر

مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ۝ وَلَوْلَآ أَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ أُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا
از آنچه جمع میکنند و اگر نه احتمال آن بودی که میشدند مردمان همه یک گروه البته میساختیم

لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّمَعَارِجَ
برای کسی که نامعتقدست بخدای برای خانهای ایشان سقفها از نقره و نردبانها نیز

عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ۝ وَلِبُيُوْتِهِمْ أَبْوَابًا وَّسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔوْنَ
که بر آن بالا برایند و برای خانهای ایشان درها و تختها از نقره نیز که بر آن تکیه زده بنشینند

وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ
و میساختیم تجمل بسیار و نیست همه این مگر اندک بهره مندی زندگانی دنیا و آخرت

عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَمَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ
نزدیک پروردگار تو متقیان راست و هر که غافل شود از یاد خدای مقرر کنیم برای او

شَيْطٰنًا فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ۝ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَ
شیطانی پس آن شیطان او را همنشین بود و هرآینه شیاطین باز میدارند آدمیان را از راه و آدمیان

يَحْسَبُوْنَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝ حَتّٰى إِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ
می پندارند که ایشان راه یافتگانند تا آن وقت که بیاید پیش ما گوید [illegible] کاش [illegible]

وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ۝ وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
و در میان تو مسافت مشرق و مغرب بودی پس بد همنشینی تو بوده ایم سود ندهد شما را امروز

إِذْ ظَّلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
از پس که ستم کرده اید برای آنکه در عذاب با هم شریک باشید ایا تو ای محمد میشنوانی کران را

أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝ فَإِمَّا نَذْهَبَنَّ
یا راه مینمایی کوران را و آنکس را که در گمراهی ظاهرست پس اگر ازین عالم ببریم

بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ۝ أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ
ترا پس البته ما ازین جماعه انتقام کنندگانیم یا اینست که بنمائیم ترا آنچه وعده داده ایم بایشان

فَإِنَّا عَلَيْهِم مُّقْتَدِرُونَ. فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ
پس هراینه ما بر ایشان توانا ایم. پس چنگ زن بآنچه وحی فرستاده شد بسوی تو

إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ. وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ
هراینه تو بر راه راستی. و هراینه قرآن بیداشت ترا و قوم ترا و زود باشد که

تُسْأَلُونَ. وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ
شما سوال کرده خواهید شد. و بپرس احوال آنانکه فرستادیم پیش از تو از پیغمبران خود آیا ساخته بودیم بجز

الرَّحْمَٰنِ آلِهَةً يُعْبَدُونَ. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
خدا معبودان دیگر که پرستش کرده شود آنها را. و هراینه فرستادیم موسی را با نشانهای خود

۱۱ع

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ. فَلَمَّا
سوی فرعون و اشراف قوم او پس گفت هراینه من پیغمبر پروردگار عالمها ام. پس آنگاه

جَاءَهُم بِآيَاتِنَا إِذَا هُم مِّنْهَا يَضْحَكُونَ. وَمَا نُرِيهِم مِّنْ آيَةٍ
که آمد بدیشان با نشانها ناگاه ایشان از آن نشانها خنده میزدند و نمی نمودیم بایشان هیچ نشانه

إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
مگر بزرگتر بود از قرین خود و گرفتار کردیم ایشان را بعقوبت شاید که ایشان رجوع کنند

وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِندَكَ إِنَّنَا
و گفتند ای جادوگر دعا کن برای ما جناب پروردگار خود بآنچه وحی کرده نزدیک تو

لَمُهْتَدُونَ. فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنكُثُونَ. وَنَادَىٰ
راه یافتگانیم یعنی مسلمان میشویم پس آنگاه که دور کردیم از ایشان عقوبت را ناگهان ایشان عهد می شکستند و آواز داد

فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَٰذِهِ
فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم من آیا نیست بدست من پادشاهی مصر و این

الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ. أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا
جویها میرود از زیر کوشک من آیا نمی بینید بلکه من بهترم از این

الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ. فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ
شخص که وی خوار است و نزدیک نیست که سخن واضح گوید پس چرا نه فرود آورده شد بر وی دستوانه‌ها

مِّن ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ. فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
از زر یا چرا نیامدند همراه او فرشتگان مجمع شده پس بیعقل یافت قوم خود را

فاطاعوه

فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ۝ فَلَمَّا آسَفُونَا انْتَقَمْنَا

پس قبول کردند فرمان اورا هراینه ایشان بودند گروه فاسقان پس آنگاهم که بخشم آوردند مارا انتقام

مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

کردیم از ایشان پس غرق ساختیم ایشان را یکجا پس ساختیم ایشان را پیش رو و عبرتی پسینان را

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ ۝

و آنگاه که زده شد پسر مریم مثلی ناگاه قوم تو ازین مثل بخوشی آواز بلند میکنند

وَقَالُوا أَآلِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ

و گفتند آیا معبودان ما بهتر اند یا عیسی آن حرف نزدند مگر بمکابره بلکه ایشان

قَوْمٌ خَصِمُونَ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا

قومی خصومت کننده اند نیست عیسی مگر بنده که انعام کرده ایم بروی و ساختیم او را آیتی و اعجوبه

لِبَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ

برای بنی اسرائیل و اگر بخواستیم البته گردانیدیم بدل شما فرشتگان در زمین که

يَخْلُفُونَ ۝ وَإِنَّهُ لَعِلْمٌ لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُونِ

خلیفه شوند و هراینه عیسی نشانه است قیامت را پس شبهه مکنید در قیامت و بگو یا محمد پیروی کنید

هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ

اینست راه راست و باز ندارد شما را شیطان … هراینه او در حق شما

عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ

دشمن ظاهر است و آنگاه که آمد عیسی با معجزها گفت آورده ام بشما

بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ

حکمت را و آمده ام تا بیان کنم برای شما بعض آنچه اختلاف میکنید در آن پس بترسید از خدا

وَأَطِيعُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا

و فرمان من برید هراینه خدا او آفریدگار منست و آفریدگار شماست پس بپرستید اورا

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

راه راست پس اختلاف کردند جماعتها درمیان خویش پس وای آنان را که ستم کردند

مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ

از عقوبت روز درد دهنده انتظار نمیکنند مگر قیامت را که بیاید بدیشان

بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝ اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

ناگهان و ایشان خبردار نباشند ۝ دوستان آن روز بعض ایشان با بعض دشمن باشند

اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ۝ يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ

مگر پرهیزگاران ۝ گفته شود ای بندگان من نیست هیچ ترس بر شما امروز و نه شما اندوهگین شوید

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ

ای آن بندگان من که ایمان آوردند بآیتهای ما و مسلمان بودند گفته شود در آیید به بهشت شما

وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّ

و زنان شما خوشحال ساخته ۝ گردانیده شود بر ایشان کاسهاء پهن دار از زر و

اَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا

کوزها و در بهشت باشد آنچه خواهش کند نفس و لذت گیرد از دیدن او چشم و شما اینجا

خٰلِدُوْنَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ

جاویدان باشید ۝ و این آن بهشت است که عطا کرده شد شما را از سبب آنچه عمل میکردید

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝ اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ

شما راست اینجا میوه بسیار که از آن میخورید ۝ براینه گناهکاران

فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝ لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ

در عذاب دوزخ جاوید اند ۝ سست کرده نشود از ایشان عقوبت و ایشان در آن

مُبْلِسُوْنَ ۝ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝ وَنَادَوْا

ناامید شده خاموش باشند ۝ و ستم نکردیم بر ایشان و لیکن ایشان بودند ستمکاران ۝ و آواز دهند

يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۖ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ۝ لَقَدْ جِئْنٰكُمْ

که ای مالک درخواه از خدا که بمرگ حکم کند بر ما پروردگار تو مالک گوید براینه شما همیشه باشید ۝ براینه آوردیم

بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ۝ اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا

سخن راست و لیکن اکثر شما سخن راست را ناخوش دارنده ۝ آیا عزم کرده اند مصمم برکاری

فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ۝ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ

پس براینه ما نیز عزم مصمم کنندگانیم ۝ آیا می پندارند که ما نمی‌شنویم نهان ایشان و آهسته گفتن ایشان

بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ۝ قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ

آری میشنویم و فرستادگان ما نزد ایشان می نویسند ۝ بگو اگر بغرض باشد خدای را فرزندی

فانا

فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ۔ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ

پس من نخستين عبادت كنندگان باشم پاك است پروردگار آسمانها و زمين خداوند عرش

عَمَّا يَصِفُوْنَ ۔ فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ

از آنچه بيان ميكنند پس بگذار ايشان را تا در باطل بحث كنند و بازى كنند تا آنكه ملاقات كنند با آن روز خود

الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ۔ وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ

كه وعده داده ميشود ايشان را و اوست آنكه در آسمان فرمان رواست و در زمين

اِلٰهٌ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ۔ وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ

فرمان روا و اوست باحكمت دانا و بسيار بابركت است آنكه او راست پادشاهى آسمانها

وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

و زمين و آنچه درميان هر دو است و نزديك اوست علم قيامت و بسوى او رجوع كرده شويد

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ

و نميتوانند آنانكه كفار پرستش ميكنند بجز خداى شفاعت كردن ليكن كسى كه

شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۔ وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ

گواهى داد براستى و ايشان ميدانند و اگر سؤال كنى از ايشان كه كدام كس پيدا كرد ايشان را

لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۔ وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ

البته گويند خدا آفريده است پس از كجا رد گردانيده ميشوند و بياد دعاء پيغمبر كه اى پروردگار من هر آينه اين

قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ۔ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ۚ فَسَوْفَ

گروهى هستند كه ايمان نمى آرند فرمود پس اعراض كن از ايشان و بگو سلام و وداع پس خواهند

سورة الدخان مكية يَعْلَمُوْنَ وهي تسع وخمسون آيت

دانست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ۔ وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ۔ اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا

قسم بكتاب واضح كه هر آينه ما فرود آورديم اين كتاب را در شب بابركت

كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ۔ فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ۔ اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا

ما بوديم ترساننده در آن شب مبارك فيصل كرده ميشود هر كار استوار فرود آورديم بوجه كردن از نزد ديگر

إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ۝

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه درمیان این هر دو است اگر یقین کننده اید

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

نیست هیچ معبود مگر او زنده میکند و میمیراند پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین شما

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ

بلکه کافران در شبهه اند بازی میکنند پس منتظر باش روزی که بیارد آسمان دودی

مُّبِينٍ ۝ يَغْشَى النَّاسَ هَٰذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ رَبَّنَا اكْشِفْ

ظاهر که فرو گیرد مردمان را این عذاب درد دهنده است گویند ای پروردگار ما دور کن

عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَنَّىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ

از ما عذاب هر آینه ما مسلمان میشویم چگونه بود ایشان را پند گرفتن و تحقیق آمده بود بدیشان

رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝ إِنَّا

پیغمبر ظاهر باز روی گردانیدند ازو و گفتند این شخص آموخته شده دیوانه است هر آینه

كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ

دور کننده عذابیم اندکی هر آینه شما عود کننده اید در کفر روزیکه در گرفت کنیم

الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ

آن در گرفتن بزرگ هر آینه ما انتقام کشنده ایم و هر آینه ما امتحان کردیم پیش از ایشان قوم

فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ

فرعون را و آمد بدیشان پیغمبر گرامی قدر بانی یعنی تسلیم کنید بمن بندگان خدا را

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝ وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي

هر آینه من برای شما پیغمبر با امانتم و سرکشی مکنید بر خدا هر آینه من

آتِيكُم بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَن

بیارم پیش شما حجت ظاهر و هر آینه من پناه گرفتم به پروردگار خود و پروردگار شما

تَرْجُمُونِ ۝ وَإِن لَّمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزِلُونِ ۝ فَدَعَا رَبَّهُ

سنگسار کنید مرا و اگر باور نداشتید مرا پس یکسو شوید از من پس دعا کرد بجناب پروردگار خود

أَنَّ هَٰؤُلَاءِ

١٢

از فحاوی اخبار و آثار چنان مفهوم میگردد که تبع ملکی بود با حشم بسیار از شرق تا غرب عالم بگشت و صرح را بنا کرد و سمرقند
نیز بقول اشهر او ساخت و در حدیث آمده که نمیدانم که تبع پیغمبر بود یا نه و از عایشه رض منقولست دشنام مدهید تبع را که
اسلام آورده است و لهذا حق سبحانه قوم او را مذمت فرموده نه او را و در معالم آورده که وقتی در مدینه پسر او را بکشتند
و او بقصد اهالی آنجا لشکر کشیده و دو حبر از بنی قریظه بنزدیک وی رفتند و گفتند این جرأت مکن که مدینه مهاجر پیغمبر آخر الزمان است
و تشریف آنحضرت صلی الله علیه وسلم کردند از سر قتل و اسیر مدینه درگذشت و نزد ارباب سیر شکر الله سعیهم به ثبوت پیوسته که
تبع نامه نوشت بحضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و بشامول یهودی سپرد که اگر حضرت را دریابد بدو رساند و الا باولاد سپرد
و وصیت نماید که بعرض رسانند و فرزند بیت و یکم از نسل شامول ابو ایوب انصاری بود و نامه بموقف عرض رسانید و حضرت رسول
صلی الله علیه وسلم سه نوبت فرمود که مرحبا لاخ الصالح و از رقاشی رح نقلست که تبع ایمان آورد به پیغمبر ما صلی الله علیه وسلم قبل
از مبعث آنحضرت هفتصد سال و در درج الدرر آورده که بمدت هزار و پنجاه و سه سال پیش از هجرت که هزار و چهل سال پیش از بعث بوده باشد

از حسب

قصه ملک تبع و نامه او بحضرت پیغمبر

أَنَّ هَٰؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝ فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُم

که این جماعه قوم گناهکار اند پس گفتیم ببر بندگان مرا وقت شب هر آینه شما را

مُّتَّبَعُونَ ۝ وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُندٌ مُّغْرَقُونَ ۝

تعاقب کرده شود و بگذار دریا را آرمیده هر آینه این جماعه لشکر هست غرق شده

كَمْ تَرَكُوا مِن جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝

بسیار گذاشتند از بوستانها و چشمه ها و کشتها و محل گرامی

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ ۝ كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا

و گذران بارفاهیت که دران محظوظ بودند همچنین شد و عطا کردیم این چیزها را گروه

آخَرِينَ ۝ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا

دیگر را پس نگریست بر ایشان آسمان و زمین و نه شدند

مُنظَرِينَ ۝ وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝

مهلت داده گان و هر آینه خلاص کردیم بنی اسرائیل را از عذاب خوار کننده

مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدِ

که از جانب فرعون بود هر آینه فرعون بود سرکشی از تعدی کنندگان و هر آینه

اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝ وَآتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ

برگزیدیم بنی اسرائیل را دانسته بر عالمیان و دادیم ایشان را از قسم معجزات آنچه دران

بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۝ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا

امتحان ظاهر بود هر آینه این جماعه میگویند که نیست عاقبت کار ما مگر همین موت

الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۝ فَأْتُوا بِآبَائِنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ۝

نخستین و نیستیم ما برانگیخته شدگان پس بیارید پدران ما را اگر هستید راست گویان

أَهُمْ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ

آیا این جماعه بهتر اند یا قوم تبع حمیری و آنانکه پیش از ایشان بودند هلاک ساختیم ایشان را هر آینه

كَانُوا مُجْرِمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

گناهکار بودند و نیافریدیم آسمانها و زمین را و آنچه میان هر دو است

لَاعِبِينَ ۝ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

بازی کنان نیافریدیم این هر دو را مگر بتدبیر درست ولیکن اکثر ایشان نمیدانند

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَن
مَّوْلًى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَن رَّحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۝ طَعَامُ الْأَثِيمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي
الْبُطُونِ ۝ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۝ خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَىٰ سَوَاءِ الْجَحِيمِ
ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ
الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَٰذَا مَا كُنتُم بِهِ تَمْتَرُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۝ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ يَلْبَسُونَ مِن سُندُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُّتَقَابِلِينَ ۝ كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝ يَدْعُونَ
فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا
الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ
سورة الجاثية فَارْتَقِبْ إِنَّهُم مُّرْتَقِبُونَ ۝ مكية وهي سبع وثلثون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم

ع ١

حمٓ ۝ تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم ۝ انّ في السّموت

فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب باحکمت است براینه در آسمانها

والارض لايت للمؤمنين ۝ وفي خلقكم وما يبثّ من دابّة

و زمین نشانهاست باورداران را و در آفرینش شما و در آنچه پراکنده میسازد ...از جانوران

ءايت لقوم يوقنون ۝ واختلف اليل والنهار وما انزل الله

نشانهاست قومی را که یقین میکنند و در آمد شد شب و روز و در آنچه فرود آورد خدای

من السّماء من رزق فاحيا به الارض بعد موتها وتصريف

از آسمان روزی یعنی باران را پس زنده کرد بسبب آن زمین را بعد مرده بودن آن و گردانیدن

الرّيح ءايت لقوم يعقلون ۝ تلك ءايت الله نتلوها عليك

بادها نشانهاست قومی را که درمی یابند این نشانها دخدات میخوانیم آنرا برتو

بالحقّ فبايّ حديث بعد الله وءايته يؤمنون ۝ ويل

براستی پس بکدام سخن بعد خدای و آیتهای او ایمان آرند وای

لكلّ افّاك اثيم ۝ يسمع ءايت الله تتلى عليه ثمّ يصرّ

هر دروغ گوی گناهکار را می شنود آیات خدای که خوانده میشود بروی باز لازم میگیرد

مستكبرا كان لم يسمعها فبشّره بعذاب اليم ۝ واذا

تکبر کرده گویا نشنیده است آنرا مژده ده او را بعذاب درد دهنده و چون

علم من ءايتنا شيئا اتّخذها هزوا اولئك لهم عذاب

واقف شد بر چیزی از آیات ما تمسخر گیرد آنرا این جماعه ایشانراست عذاب

مّهين ۝ من ورائهم جهنّم ولا يغني عنهم مّا كسبوا شيئا

خوار کننده از طرف ایشان دوزخ است و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را

ولا ما اتّخذوا من دون الله اولياء ولهم عذاب عظيم

و دفع نکند نیز آنچه دوستان گرفته اند بجز خدای و ایشانراست عذاب بزرگ

هذا هدى والّذين كفروا بايت ربّهم لهم عذاب

این قرآن هدایت است و آنانکه کافر شدند بآیات پروردگار خویش ایشانراست عذاب

مّن رّجز اليم ۝ الله الّذي سخّر لكم البحر لتجري الفلك فيه

ع ١٠

درد دهنده از جنس عقوبت سخت خدای آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا روان شوند کشتیها در آن

بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ • وَسَخَّرَ لَكُمْ
بفرمان او و تا طلب بجوئید از فضل او و بود که شما شکر گذاری کنید و مسخر کرد برای

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذٰلِكَ لَآيٰتٍ لِقَوْمٍ
آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است همه یکجا پدید آورده از جانب خود هر آینه در این نشانهاست مر گروهی را

يَتَفَكَّرُونَ • قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ
که تفکر میکنند بگو مسلمانان را که درگذر کنند از این جماعه که توقع روزهای

اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • مَنْ عَمِلَ صٰلِحًا فَلِنَفْسِهِ
خدا ندارند تا سزا دهد خدا گروهی را ازان [illegible] هرکه بکند کار شایسته [illegible]

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ • وَلَقَدْ آتَيْنَا
و هرکه بدکاری کند پس وبال او بروست باز بسوی پروردگار خویش رجوع کرده شوید و هر آینه دادیم

بَنِي إِسْرَاءِيلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِنَ
بنی اسرائیل را کتاب و دانشمندی و پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از

الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِينَ • وَآتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِنَ الْأَمْرِ
نعمتهای پاکیزه و فضیلت دادیم ایشانرا بر عالمها و دادیم ایشانرا [illegible] در باب دین

فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد بایشان دانش از روی تعدی با یکدیگر هر آینه پروردگار تو

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ • ثُمَّ
فیصل کند میان ایشان روز قیامت درانچه اختلاف میکردند در ان باز

جَعَلْنٰكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ
ساختیم ترا بر راه ظاهر از دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن خواهش

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ • إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَإِنَّ
آنانکه نمیدانند هر آینه ایشان دفع نخواهند کرد از تو چیزی از عقوبت خدا و هر آینه

الظّٰلِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ • هٰذَا
ستمکاران بعض ایشان کارسازان بعض اند و خدا کارساز متقیان است این قرآن

بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ • أَمْ حَسِبَ
دلیل واضح است مردمانرا و هدایت است و بخشایش گروهی را که یقین میکنند آیا پنداشتند

الَّذِينَ

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّـَٔاتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

آيا گمان کردند آنکه کسب کردند بدیها را که بکنیم ایشان را مانند آنانکه ایمان آوردند و کارهای

الصّٰلِحٰتِ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ۔ وَخَلَقَ

شایسته کردند یکسان باشد زندگانی ایشان و مردن ایشان بد حکم ایشانست این حکم و آفرید

اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ

خدا آسمانها و زمین بتدبیر درست و تا عاقبت کار جزا داده شود هر شخصی بسبب آنچه عمل کرده

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۔ اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰيهُ وَاَضَلَّهُ

و بر ایشان ستم کرده نشود آیا دیدی کسی را که معبود گرفته است خواهش نفس خود را و گمراه کرد او را

اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ

خدای با وجود دانش و مهر نهاد بر گوش او و دل او و پیدا کرد بر چشم او

غِشٰوَةً فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْ بَعْدِ اللّٰهِ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۔ وَقَالُوْا

پرده پس کیست که راه نماید او را بعد خدای آیا پند نمیگیرید و گفتند

مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا اِلَّا

نیست زندگانی مگر همین زندگانی این جهان میمیریم و زنده میشویم و هلاک میکند ما را مگر

الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۔ وَاِذَا

زمانه و نیست ایشان را باین هیچ دانشی نیستند ایشان مگر گمان کننده و چون

تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوا

خوانده شود بر ایشان آیتهای ما واضح آمده نبود دستاویز ایشان مگر آنکه گویند

ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۔ قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ

بیارید پدران ما را اگر هستید راست گوی بگو خدای زنده میکند شما را باز میمیراند شما را

ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

باز جمع کند شما را بروز قیامت هیچ شبهه نیست در آن و لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۔ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ

مردمان نمیدانند و خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین و روزی که

تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ۔ وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ

قایم شود قیامت آنروز زیانکار شوند تباه کاران و به بینی هر گروهی را

جاثية كل امة تدعى الى كتبها اليوم تجزون ما كنتم

بزانو در آمده هر گروهی را خوانده شود بسوی نامه اعمال او گوییم امروز جزا داده شود شما را

تعملون هذا كتبنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ ما

میکردید گوییم این نامه ماست که اظهار حقیقت میکند بر شما براستی ما می نوشتیم آنچه

كنتم تعملون فاما الذين ءامنوا وعملوا الصلحت فيدخلهم

شما عمل میکردید پس اما آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس درآرد ایشان

ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين واما الذين كفروا

پروردگار ایشان در رحمت خود اینست فیروزی ظاهر و اما آنانکه کافر شدند

افلم تكن ءايتي تتلى عليكم فاستكبرتم وكنتم قوما مجرمين

آیا خوانده نمیشد بر شما آیات من پس تکبر کردید و قوم گناهکار بودید

واذا قيل ان وعد الله حق والساعة لا ريب فيها قلتم ما

و چون گفته میشد که وعده خدای راست است و قیامت هیچ شبهه نیست در آن گفتید

ندري ما الساعة ان نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين و

نمیدانیم چیست قیامت تصور نمیکنیم آنرا مگر باحتمال ضعیف و نیستیم ما یقین کننده و

بدا لهم سيات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون

ظاهر شد ایشان را عقوبتهای آنچه بآن عمل کرده بودند و فرو گرفت ایشان را آنچه بآن استهزا

وقيل اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا وماويكم

و گفته شود امروز فراموش کنیم شما را چنانچه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جای شما

النار وما لكم من نصرين ذلكم بانكم اتخذتم ءايت الله

دوزخ است و نیست شما را هیچ نصرت دهنده این عذاب بسبب آنست که شما بمسخره گرفتید آیات خدا را

هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون منها و

و فریفته کرد شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون کرده نشوند از دوزخ و

لا هم يستعتبون فلله الحمد رب السموت ورب الارض رب

نه از ایشان رضامندی ساختن طلب کرده شود پس خدای راست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار زمین

العلمين وله الكبرياء في السموت والارض وهو العزيز

عالمها و مراورا است بزرگی در آسمانها و زمین و اوست غالب

الحكيم

سورة الأحقاف مكية الحكيم وهي خمس وثلثون آيت

باحکمت

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتب من الله العزيز الحكيم ما خلقنا السموت

فرو فرستادن کتاب از جانب خدای غالب باحکمت نیافریدیم آسمانها

والأرض وما بينهما إلا بالحق وأجل مسمى والذين كفروا

و زمین و آنچه درمیان هردواست مگر بتدبیر درست و بمیعادی معین و آنانکه کافر شدند

عما أنذروا معرضون قل أرأيتم ما تدعون من دون الله

از آنچه ترسانیده شدند ازان روی گرداننده بگو دیدید آنچه می پرستید بجز خدای

أروني ماذا خلقوا من الأرض أم لهم شرك في السموت

بنمائید مرا چه چیز آفریده اند از زمین یا ایشان را شرکتست در آسمانها

ائتوني بكتب من قبل هذا أو أثارة من علم إن كنتم

بیارید بمن کتابی که آمده باشد پیش ازین یا بقیه از علم اگر هستید

صدقين ومن أضل ممن يدعوا من دون الله من لا يستجيب

راست گوی و کیست گمراه تر از کسیکه بخواند بجز خدای چیزی را که قبول نکند خواندن او را

له إلى يوم القيمة وهم عن دعائهم غفلون وإذا حشر

تا روز قیامت وان معبودان باطل از خواندن ایشان غافل اند و چون جمع کرده شوند

الناس كانوا لهم أعداء وكانوا بعبادتهم كفرين

مردمان باشند این معبودان ایشانرا دشمن و باشند عبادت ایشانرا منکر

وإذا تتلى عليهم آيتنا بينت قال الذين كفروا للحق لما

و چون خوانده شود برایشان آیات ما واضح آمده گویند این کافران سخن درست را چون

جاءهم هذا سحر مبين أم يقولون افتريه قل إن

بیامد بدیشان این سحر ظاهرست بلکه میگویند برابسته است انرا بگو اگر

افتريته فلا تملكون لي من الله شيئا هو أعلم بما تفيضون

برابسته ام آنرا پس نمیتوانید شما برای من از خدای چیزی خدای داناترست بآنچه میگوئید شما

فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

در قرآن بس است خدا اظهار حق کننده در میان من و در میان شما و اوست آمرزگار مهربان

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ

بگو نیستم من نو آمده از پیغمبران و نمیدانم چه کرده خواهد شد با من و با شما در دنیا

إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

پیروی نمیکنم الا آنچه وحی فرستاده میشود بسوی من و نیستم من مگر ترساننده آشکارا بگو آیا دیدید

إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ

اگر باشد قرآن از نزدیک خدا و منکر شوید بآن و گواهی داده گواهی از

بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَآمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

بنی اسرائیل بر قرآن که از نزدیک خداست پس وی ایمان آورد و سرکشی کردید هر آینه خدا راه نمی‌نماید

الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ

گروه ستمکاران را و گفتند کافران در حق مسلمانان اگر این دین

خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَٰذَا

بهتر بودی سبقت نکردندی بر ما بسوی آن و چون راه نیافتند بآن خواهند گفت این

إِفْكٌ قَدِيمٌ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَٰذَا

دروغی است قدیم و پیش از قرآن کتاب موسی بود پیشوا و بخشایش و این

كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ

کتابی است باور دارنده بزبان عربی آمده برای آنکه بترساند ستمکاران را و برای مژده دادن

لِلْمُحْسِنِينَ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا

نیکوکاران را هر آینه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست باز قایم ماندند

فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

پس هیچ ترس نیست بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند ایشان اهل بهشت اند

خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ

جاویدان باشند آنجا پاداش داده شوند بسبب آنچه میکردند و امر کردیم آدمی را

بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا

در حق پدر و مادر او نیکی کردن در شکم برداشته است او را مادر او بدشواری و زاده است او را بدشواری

وحمله

١ع

حمٓ تَنزِيلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ● إِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ
فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت است هر آینه در آسمانها

وَالْأَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ● وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِن دَآبَّةٍ
و زمین نشانهاست باور دارندگان را و در آفرینش شما و در آنچه پراگنده می سازد ...از جانوران

ءَايٰتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ● وَاخْتِلٰفِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ أَنزَلَ اللّٰهُ
نشانهاست قومی را که یقین میکنند و در آمد شد شب و روز و در آنچه فرود آورد خدای

مِنَ السَّمَآءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
از آسمان روزی یعنی باران پس زنده کرد بسبب آن زمین را بعد مرده بودن آن و در ...گردانیدن

الرِّيٰحِ ءَايٰتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ● تِلْكَ ءَايٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ
بادها نشانهاست قومی را که در می یابند این نشانهای خداست میخوانیم آنرا بر تو

بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَءَايٰتِهِ يُؤْمِنُونَ ● وَيْلٌ
براستی پس بکدام سخن بعد خدای و آیتهای او ایمان آرند وای

لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ● يَسْمَعُ ءَايٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ
بر دروغ گوی گناهکار را می شنود آیات خدای که خوانده میشود بروی باز لازم میگیرد کفر

مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ● وَإِذَا
تکبر کرده گویا نشنیده است آنرا مژده ده اورا بعذاب دردناک و چون

عَلِمَ مِنْ ءَايٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
واقف شد بر چیزی از آیات ما تمسخر گیرد آنرا این جماعه ایشانراست عذاب

مُّهِينٌ ● مِّن وَرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُم مَّا كَسَبُوا شَيْئًا
خوار کننده از آنطرف ایشان دوزخ است و دفع نکند از ایشان آنچه کسب کردند چیزی را

وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللّٰهِ أَوْلِيَآءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
و دفع نکند نیز آنچه دوستان گرفته اند بجز خدای و ایشانراست عذاب بزرگ

هٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ
این قرآن هدایت است و آنانکه کافر شدند بآیات پروردگار خویش ایشانراست عذاب

مِّن رِّجْزٍ أَلِيمٌ ● اللّٰهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيهِ
درد دهنده از جنس عقوبت سخت خدای آنست که مسخر کرد برای شما دریا را تا روان شوند کشتیها در آن

١٠ع

وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ

و بهره مند شدید بآن پس امروز جزا داده شوید شمارا عذاب خواری بسبب آنکه

تَسْتَكْبِرُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ

تکبر میکردید در زمین ناحق و بسبب آنکه بدکاری میکردید

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ

و یاد کن برادر قوم عاد را چون بترسانید قوم خود را بسر زمین احقاف و هر اینه گذشته بودند بیم کنندگان

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ اِنِّيْٓ اَخَافُ

پیش از وی و پس از وی ... که عبادت مکنید مگر خدا را هر اینه من میترسم

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا

بر شما از عقوبت روز بزرگ گفتند آیا آمده پیش ما تا باز داری ما را از پرستش معبودان ما

فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

پس بیار آنچه وعده میدهی ما را اگر از راستگویانی گفت جز این نیست که علم نزدیک

اللّٰهِ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ

خدای است و میرسانم بشما آنچه فرستاده شدم بآن ولیکن می بینم شما را گروهی که نادانی میکنید

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا

پس چون دیدند آن عقوبت را بصورت ابری روی آورده بمیدانهای ایشان گفتند این ابریست باراننده ما

بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ تُدَمِّرُ كُلَّ

بلکه بحقیقت آن ابر چیزیست که بشتاب کردید آنرا بادیست که در وی عقوبت دردناک برهم زند هر

شَيْءٍ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ كَذٰلِكَ نَجْزِي

چیز را بفرمان پروردگار خویش پس گشتند باین صفت که دیده نمیشد مگر جاهای ایشان همچنین جزا میدهیم

الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَ

گروه گناهکاران را و هر اینه جای داده بودیم قوم عاد را در آنچه جای نداده ایم شما را در آن

جَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْئِدَةً فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ

ساخته بودیم برای قوم عاد گوش و چشمها و دلها پس دفع نکرد از ایشان گوش ایشان

وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْئِدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ

و نه چشمهای ایشان و نه دلهای ایشان چیزی را از بس که انکار میکردند

بآیت

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۔ وَلَقَدْ

بسخن‌های خدا و فرو گرفت بایشان آنچه بآن استهزا میکردند و براینه

اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ

هلاک کردیم آنچه حوالی شما است از دیه‌ها گونه گون بیان آوردیم نشانها بود که ایشان باز گردند

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً

پس چرا نصرت نداد ایشان را آنانکه معبود میگرفتند بجز خدا قرب جویان خدایان

بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۔ وَاِذْ

بلکه گم شدند از نظر ایشان و همچنان است دروغ ایشان و آنچه بر می بافتند ۳ و یاد کن چون

صَرَفْنَا اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ

متوجه ساختیم بسوی تو جماعتی را از جن [illegible] میشنیدند قرآن پس چون حاضر شدند پیش پیغمبر

قَالُوْا اَنْصِتُوْا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ۔ قَالُوْا

بایکدیگر گفتند خاموش باشید پس چون تمام کرده شد باز گشتند بسوی قوم خود بیم کنان گفتند

يٰقَوْمَنَا اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا

ای قوم ما هر اینه ما شنیدیم کتابی که فرود آورده شد بعد از موسی باور دارنده

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۔ يٰقَوْمَنَآ

آنچه پیش از وی بود راه مینماید بسوی دین راست و بسوی راه درست ای قوم ما

اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَ

قبول کنید سخن دعوت کننده بسوی خدا و ایمان آرید بوی تا بیامرزد خدای برای شما بعضی گناهان شما

يُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۔ وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ

و پناه دهد شما را از عذاب درد دهنده و هرکه قبول نکند گفته خواننده بخدای پس نیست عاجز کننده

فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاءُ ۔ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ

در زمین و نیست او را بجز خدای دوستان ایشانند در گمراهی

مُّبِيْنٍ ۔ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَ

ظاهر آیا بیقین نکردند آنکه خدائی که آفریده است آسمانها و زمین و

لَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ

مانده نشد در آفرینش اینها تواناست برآنکه زنده کند مردگان را آری چنین است هر اینه او بر هر

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَٰذَا

چیز توانا است و روزیکه پیش آورده شوند کافران بر آتش گفته شود آیا نیست این

بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ

درست گویند آری قسم پروردگار ما گوید خدا پس بچشید عقوبت را بسبب آنچه کافر می بودید

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِل لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ

يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ

سورة محمد عليه السلام يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ مدنية وهي ثمان وثلثون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَهُوَ

الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۝ ذَٰلِكَ

بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا

الْحَقَّ مِن رَّبِّهِمْ كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ۝ فَإِذَا

لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْخَنتُمُوهُمْ

فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ

پس محکم کنید قید را یا باحسان خلاص کردن بعد ازین و یا مالی بعوض گرفتن تا که بنهند

الحرب

الحرب اوزارها ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن

ليبلوا بعضكم ببعض والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل

اعمالهم ۝ سيهديهم ويصلح بالهم ۝ ويدخلهم الجنة

عرفها لهم ۝ يا ايها الذين امنوا ان تنصروا الله ينصركم

ويثبت اقدامكم ۝ والذين كفروا فتعسا لهم واضل

اعمالهم ۝ ذلك بانهم كرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم

افلم يسيروا في الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين

من قبلهم دمر الله عليهم وللكفرين امثالها ذلك بان الله

مولى الذين امنوا وان الكفرين لا مولى لهم ۝ ان الله

يدخل الذين امنوا وعملوا الصلحت جنت تجري

من تحتها الانهر والذين كفروا يتمتعون وياكلون

كما تاكل الانعام والنار مثوى لهم ۝ وكاين من قرية

هي اشد قوة من قريتك التي اخرجتك اهلكنهم

فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَن زُيِّنَ لَهُ

پس نیست هیچ نصرت دهنده برای ایشان آیا هرکه باشد بر طریقه روشن از پروردگار خویش مانند آنکس است که آراسته

سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُم ۝ مَّثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ

بدکاری او را و مانند آنانکه پیروی کردند خواهش خود را صفت بهشتی که وعده داده شد متقیان را

فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ

در آن بهشت جویهاست از آب که به بدبو ماندگی متغیر نشده و جویهاست از شیر که هرگز تغیر نکند

طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ

طعم او و جویهاست از می لذت دهنده آشامندگان را و جویهاست از شهد

مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ

صاف کرده شده و ایشان راست آنجا از هر جنس میوه و ایشان راست آمرزش از پروردگار ایشان

كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ

آیا جماعه مانند آنست که همیشه باشد در آتش و نوشانیده شد آب گرم پس پاره پاره میکند رودهای ایشان

وَمِنْهُم مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِندِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ

واز مردمان کسی هست که گوش می نهد بسوی تو تا وقتیکه بیرون روند از نزدیک تو گویند با آنانکه

أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ

عطا کرده شدند ایشان را علم چه چیز گفت پیغمبر الحال این جماعه آنانند که مهر نهاده است خدا بر دلهای ایشان

وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَ

و پیروی کردند خواهش نفس خود را و آنانکه راه یافتند زیاده کرد سخن پیغمبر ایشان را هدایت و

آتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۝ فَهَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَن تَأْتِيَهُم بَغْتَةً

عطا کرد بایشان تقوی الهی را پس آیا منتظر شوند مگر قیامت را که بیاید بایشان ناگهان

فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّىٰ لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرَاهُمْ فَاعْلَمْ

پس هر آینه آمده است علامات آن پس از کجا است برای ایشان پند گرفتن ... پس یقین کن

أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ

که نیست هیچ معبود مگر خدای و آمرزش طلب کن برای گناهان خود و در حق مردان مسلمان

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ

و زنان مسلمان نیز و خدای میداند جای آمد و رفت شما و جای ماندن شما و میگوید

آمنوا

ءامنوا لولا نزلت سورة فاذا انزلت سورة محكمة وذكر

مسلمانان چرا فرو فرستاده نشد سورتی پس چون فرو فرستاده شود سورتی واضح المعنی و ذکر کرده شود

فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض ينظرون اليك

دران قتال به بینی آنانرا که در دل ایشان بیماریست می نگرند بسوی تو

نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم طاعة وقول معروف

نظر کردن کسی که او را بیهوشی رسیده باشد بسبب حضور موت پس وای ایشانرا حال ایشان ...

فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله لكان خيرا لهم فهل عسيتم

پس چون مصمم شود کار اگر وعده خود راست کردندی با خدای هر آینه بودی ایشانرا ...

ان توليتم ان تفسدوا في الارض وتقطعوا ارحامكم

اگر متولی امور مردمان شوید البته نزدیک اید که تباهکاری کنید در زمین و قطع قبیله داری کنید

اولئك الذين لعنهم الله فاصمهم واعمى ابصارهم افلا يتدبرون

اینجماعه آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدا پس کر ساخت ایشانرا و کور گردانید چشم ایشانرا ...

القرءان ام على قلوب اقفالها ان الذين ارتدوا على ادبارهم

در قرآن یا بر دلهای ایشانست قفلها هر آینه آنانکه برگشتند برجانب پشت خود

من بعد ما تبين لهم الهدى الشيطن سول لهم واملى لهم

پس از آنکه ظاهر شد ایشانرا راه هدایت شیطان آراسته کرده برای ایشان و مهلت داده

ذلك بانهم قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم

این بسبب آنست که ایشان گفتند با آنانکه ناپسند کرده اند چیزی را که خدا فرستاده ... فرمان برداریم

في بعض الامر والله يعلم اسرارهم فكيف اذا توفتهم

در بعض کارها و خدا میداند سخن پنهان گفتن ایشان پس چگونه باشد حال ایشان وقتی که قبض روح ...

الملئكة يضربون وجوههم وادبارهم ذلك بانهم اتبعوا

فرشتگان میزنند روی ایشانرا و پشتهای ایشانرا این عقوبت بسبب آنست که ایشان پیروی ...

ما اسخط الله وكرهوا رضوانه فاحبط اعمالهم ام حسب

چیزی کردند که بخشم آورد خدا را و ناپسند کردند خشنودی او را پس خدا حبط ساخت اعمال ایشانرا آیا پنداشتند

الذين في قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم

آنانکه در دلهای ایشان بیماری نفاق است که ظاهر نخواهد کرد خدا کینهای ایشانرا

٤١٠

بعد از نزول این آیت هیچ منافقی نبود
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم او را
نشناخت ببیان و سخن و در بعض غزوات
نام کسی از منافقان [illegible]
[illegible]

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ ط وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ
و اگر بخواهیم بنمودیم ایشان را بتو پس می شناختی ایشان را بعلامت ایشان و البته میشناسی ایشان را در
الْقَوْلِ ط وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ
سخن و خدا میداند کردارهای شما را و البته امتحان کنیم شما را تا بشناسیم مجاهدان را
مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
از شما و صابران را و بیازمائیم احوال شما را هر آینه آنانکه کافر شدند و بازداشتند
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ
از راه خدا و مخالفت کردند با پیغمبر بعد از آنکه واضح شد ایشان را راه هدایت
لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
هیچ زیان نرسانند خدا را و حبط خواهد کرد خدا عملهای ایشان را ای مسلمانان
أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ۝ إِنَّ الَّذِينَ
فرمان برید خدا را و فرمان برید پیغمبر را و باطل مکنید عملهای خود را به ریا و سمعه هر آینه آنانکه
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ
کافر شدند و بازداشتند از راه خدا باز مردند و ایشان کافر بودند پس هرگز
يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ط فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ
نخواهد آمرزید خدا ایشان را پس سستی مکنید و بسوی صلح مخوانید و شمائید غالب
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتِرَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ۝ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ
و خدا با شماست و ضایع نخواهد ساخت عملهای شما را جز این نیست که زندگانی دنیا بازیست
وَلَهْوٌ ط وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أُجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ
و بیهودگیست و اگر ایمان آرید و پرهیزگاری کنید بدهد شما را مزد شما و نطلبد از شما
أَمْوَالَكُمْ ۝ إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوا وَيُخْرِجْ أَضْغَانَكُمْ
مالهای شما را و اگر بطلبد از شما مال شما را پس مبالغه کنید در سوال نگاه بخل کنید و [illegible]
هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ
آگاه شوید شمائی جماعه که خوانده میشوید شما را تا خرج کنید در راه خدا پس از شما
مَنْ يَبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ ط وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
کسی هست که بخل میکند و هرکه بخل میکند جز این نیست که بخل میکند بر نفس خویش و خدای توانگر است

یعنی نفقه الانفاق از خود باز میدارد

وانتم

وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا

وشما محتاجید واگر روی گردان شوید بدل آرد گروهی دیگر را غیر شما باز نباشند شما

سورة الفتح مدنية وهي تسع وعشرون آيت

أَمْثَالَكُمْ

مانند شما

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

واگر پس باشد و تمام کند نعمت خود را بر تو و تا نماید ترا راه راست

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيزًا هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي

و تا نصرت دهد ترا خدا نصرت قوی اوست آنکه فرو آورد اطمینان را در

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ

دلهای مسلمانان تا زیاده شود ایمان ایشان با ایمان سابق ایشان و خدای راست لشکرها

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا لِيُدْخِلَ

آسمانها و زمین و هست خدای دانا با حکمت

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

مردان مسلمان را و زنان مسلمان را بوستان‌ها که میرود زیر آن جویها جاویدان

فِيهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا

آنجا و زایل کند از ایشان گناهان ایشان را و هست این مقدمه نزدیک خدا فیروزی

عَظِيمًا وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

بزرگ و تا عذاب کند مردان منافق را و زنان منافق را و مردان مشرک را و زنان مشرک را

الظَّانِّينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ

که گمان کننده‌اند به خدا گمان بد بر ایشان مصیبت بد است و خشم آورد خدا بر ایشان و لعنت کرد ایشان را

وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

و آماده ساخت برای ایشان دوزخ را و بد جای است دوزخ و خدای راست لشکرهای آسمانها و زمین

وكان الله عزيزا حكيما ۝ انا ارسلنك شاهدا ومبشرا

و هست خدا غالب با حکمت بدرستی که ما فرستادیم ترا گواه و مژده دهنده

ونذيرا ۝ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه وتوقروه

و ترساننده تا ایمان آرید ای مسلمانان بخدا و برسول او و نصرت کنید دین خدا را و به بزرگی

وتسبحوه بكرة واصيلا ۝ ان الذين يبايعونك انما

و پاکی یاد کنید او را بامداد و شبانگاه بدرستی آنانکه بیعت میکنند با تو جز این نیست

يبايعون الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانما ينكث

که بیعت میکنند با خدا دست خدا زبر دست ایشانست پس هر که بشکند عهد را جز این نیست که میشکند

على نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله فسيؤتيه اجرا

بر نفس خود و هر که وفا کند بانچه عهد کرده است بر آن با خدای پس زود باشد که بدهد خدا او را مزد

عظيما ۝ سيقول لك المخلفون من الاعراب شغلتنا

بزرگ خواهند گفت با تو پس ماندگان از اعراب مشغول کرد ما را

اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم ما ليس

اموال ما و فرزندان ما پس طلب آمرزش کن برای ما میگویند بزبانها خود آنچه نیست

في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد بكم

در دلهای ایشان بگو که میتواند برای شما از خدا چیزی اگر خواهد بشما

ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا

زیان رساندن یا خواهد در حق شما سود دادن بلکه هست خدا بانچه میکنید خبردار

بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم

بلکه گمان کردید که باز نخواهند گشت پیغمبر و مسلمانان بسوی اهل خانه خویش

ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم

هرگز و آراسته شد این گمان در دلهای شما و گمان کردید گمان بد و گشتید

قوما بورا ۝ ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا

قوم هلاک شده و هر که ایمان نیاورد بخدا و پیغمبر او پس بدرستی ما آماده کردیم

للكفرين سعيرا ۝ ولله ملك السموت والارض يغفر

برای این کافران آتش را و خدای راست پادشاهی آسمانها و زمین می آمرزد

لمن

لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

هر کرا خواهد و عذاب میکند هر کرا خواهد و هست خدا آمرزنده مهربان

سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا

زود باشد که گویند باز پس ماندگان از حدیبیه وقتیکه روانه شوید بسوی غنیمتها تا بگیرید آنرا

ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلَامَ اللّٰهِ قُلْ لَّنْ

بگذارید ما را تا از پی شما رویم میخواهند که مخالفت میکنند وعده خدا را بگو

تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا

پیروی ما نخواهید کرد همچنین فرموده است خدای پیش ازین پس خواهند گفت بلکه حسد میکنید با ما

بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ

بلکه هستند فهم نمیکنند مگر اندکی بگو یا محمد مر این باز ماندگان را از اعراب

سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ

زود باشد که خوانده خواهید شد بسوی کارزار قومی خداوندان کارزار سخت که جنگ کنید با ایشان یا

يُسْلِمُوْنَ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا وَاِنْ

مسلمان شوند پس اگر فرمان برداری کنید بدهد خدا شما را مزد نیک و اگر

تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا لَيْسَ

روی گردان شوید چنانکه رو گردان شده بودید پیش ازین عقوبت کند شما را عقوبت درد دهنده نیست

عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ

بر نابینا گناهی و نه بر لنگ گناهی و نه بر بیمار

حَرَجٌ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

گناهی یعنی در تخلف مثل این سفر والله اعلم و هر که فرمان برد خدای را و رسول او را درآرد او را بهشتها که میرود

تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا لَقَدْ رَضِيَ

زیر آن جویها و هر که روی گردان شود عقوبت کند او را بعقوبت درد دهنده هر آینه خشنود شد

اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ

خدای از مسلمانان وقتیکه بیعت میکردند با تو زیر درخت پس دانست

مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا

آنچه در دل ایشان است پس فرود آورد اطمینان در دل ایشان و ثواب داد ایشان را فتحی

قريبا ۝ و مغانم كثيرة ياخذونها وكان الله عزيزا حكيما

نزدیک و غنیمتهای بسیار که بدست آرند یعنی غنایم خیبر و هست خدای غالب با حکمت

وعدكم الله مغانم كثيرة تاخذونها فعجل لكم هذه

وعده داده است شما را خدای غنیمتهای بسیار که بدست آرید آنها را پس زود عطا کرد شما را

وكف ايدي الناس عنكم ولتكون اية للمؤمنين ويهديكم

باز داشت دست مردمان را از شما یعنی در حدیبیه تا باشد این مقدمه نشانه مسلمانان را تا بنماید خدا شما را

صراطا مستقيما ۝ واخرى لم تقدروا عليها قد احاط

راه راست و وعده داد خدای غنیمتهای دیگر که هنوز دست نیافته اید بران

الله بها وكان الله على كل شيء قديرا ۝ ولو قاتلكم

خدای آنرا و هست خدا بر همه چیز توانا یعنی غنایم فارس و روم و اگر جنگ میکردند با شما

الذين كفروا لولوا الادبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا ۝

کافران البته روی شما میکردانیدند پشت را باز نمی یافتند کار سازی و نه نصرت دهنده

سنة الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا ۝

سنت نهاده است خدا سنتی که گذشته است پیش ازین و هرگز نیابی مر سنت خدای را تبدیلی

وهو الذي كف ايديهم عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة

و اوست آنکه باز داشت دست کافران را از شما و دست شما را از کافران در وادی مکه

من بعد ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا ۝

بعد از آنکه فیروزی ساخت شما را بر ایشان و هست خدا بانچه میکنید بینا

هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي

این کفارند که کافر شدند و باز داشتند شما را از مسجد حرام و باز داشتند قربانی را

معكوفا ان يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء

موقوف داشته از آنکه برسد بجای خود و اگر نبودندی مردان مسلمان و زنان

مؤمنت لم تعلموهم ان تطؤهم فتصيبكم منهم معرة

مسلمان که نمیدانید ایشان را که پی سپر کنید ایشان را پس برسد شما را از ایشان

بغير علم ليدخل الله في رحمته من يشاء لو تزيلوا

بغیر دانست تا در آرد خدا هر کرا خواهد برحمت خود اگر از هم جدا بودندی این هر دو فریق

لعذبنا

لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ

البته عقوبت میکردیم کافران را عقوبت درد دهنده آنگاه که مصمم کردند

كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ

کافران در دلهای خویش غیرت را از جنس غیرت جاهلیت پس آورد خدا

سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ

اطمینان خود را بر پیغمبر خود و بر مسلمانان و ثابت کرد بر ایشان سخن

التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

پرهیزکاری و بودند سزاوار بآن و اهل آن و هست خدا بهر چیز

عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ

دانا هر آینه راست نمود خدا پیغمبر خود را خواب مطابق واقع بآن مضمون که البته در خواهید آمد

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ

مسجد حرام … اگر خدا خواسته است ایمن شده تراشیده موی سر خود را

وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ

و بمقراض گرفته ترسان نشده پس دانست خدای آنچه ندانستید شما پس مقرر کرد پیش

ذَٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَ

از این فتحی نزدیک … اوست آنکه فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و

دِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

دین راست تا غالب کندش بر ادیان همه آن و بس است خدای اظهار حق کننده

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

محمد صلی الله علیه وسلم پیغمبر خداست و آنانکه همراه ویند سخت اند بر کافران

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ

مهربان اند در میان خود می بینی ایشان را رکوع کننده سجده نماینده میطلبند فضل را از خدای

وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ

و خشنودی را نشانه صلاح ایشان در روی ایشان است از اثر سجده این مذکور شد صفت ایشان

فِي التَّوْرَاةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ

در توریت و صفت ایشان است در انجیل مانند زراعتی … که بر آورد گیاه سبز خود را

فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ

بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ

مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

آمرزش و مزد بزرگ

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان وعشر آيات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَ

اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا

أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ

امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ إِنَّ

الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَإٍ فَتَبَيَّنُوا

أَنْ تُصِيبُوا

اَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِينَ وَ

اعْلَمُوا اَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللّٰهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْاَمْرِ

لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ

وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ

الرّٰشِدُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَاِنْ بَغَتْ

اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتّٰى تَفِيٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ

فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ

وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا يَسْخَرْ

قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِنْ نِسَآءٍ

عَسٰٓى اَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا

بِالْاَلْقَابِ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْاِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ

ملقب بد مخوانید بد نامی است فاسقی بعد از ایمان وهرکه توبه نکرد

فأولئك هم الظلمون يأيها الذين ءامنوا اجتنبوا كثيرا

پس آن جماعه ایشانند ستمکاران ای مسلمانان احتراز کنید از بسیاری

من الظن إن بعض الظن إثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم

گمان بد هر آینه بعض گمان بد گناه است و جاسوسی مکنید و غیبت نکند بعض شما

بعضا أيحب أحدكم أن يأكل لحم أخيه ميتا فكرهتموه

بعض را آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود مرده پس مکروه داشتید آنرا

واتقوا الله إن الله تواب رحيم يأيها الناس إنا خلقنكم

و بترسید از خدا هر آینه خدا توبه پذیرنده مهربان است ای مردمان هر آینه ما آفریدیم شما را

من ذكر وأنثى وجعلنكم شعوبا وقبائل لتعارفوا

از یک مرد و یک زن و ساختیم شما را جماعتها و قبیله ها تا با یکدیگر شناسا شوید

إن أكرمكم عند الله أتقىكم إن الله عليم خبير قالت الأعراب

هر آینه گرامی ترین شما نزدیک خدا پرهیزگارترین شما است هر آینه خدا دانا خبردار است گفتند اعراب

ءامنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا أسلمنا ولما يدخل الإيمان

ایمان آوردیم بگو ایمان بحقیقت نیاوردید ولیکن بگوئید منقاد شده ایم و هنوز در نیامده است ایمان

في قلوبكم وإن تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من أعملكم

بدلهای شما و اگر فرمان برداری خدا و رسول او کنید کم نه کند شما را از جزاء اعمال شما

شيئا إن الله غفور رحيم إنما المؤمنون الذين ءامنوا بالله

چیزی هر آینه خدا آمرزگار مهربان است جز این نیست که مومنان بحقیقت آنانند که ایمان آوردند بخدا

ورسوله ثم لم يرتابوا وجهدوا بأمولهم وأنفسهم في سبيل

و پیغمبر او باز شبهه نکردند و جهاد نمودند باموال خود و جان خود در راه

الله أولئك هم الصدقون قل أتعلمون الله بدينكم والله يعلم

خدا آن جماعه ایشانند راست گویان بگو آیا خبردار میکنید خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه

ما في السموت وما في الأرض والله بكل شيء عليم يمنون

در آسمانها است و آنچه در زمین است و خدا بهمه چیز دانا است منت می نهند

عليك أن أسلموا قل لا تمنوا على إسلمكم بل الله يمن عليكم

بر تو بآنکه مسلمان شده اند بگو منت منهید بر من باسلام خود بلکه خدا منت می نهد بر شما

أَنْ هَدَيكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَٰدِقِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

بآنکه هدایت کرد شمارا بایمان اگر راست گو هستید هر آینه خدا میداند

غَيْبَ السَّمَٰوَٰتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

پنهان آسمانها و زمین و خدا بیناست بآنچه میکنید

سورة ق مكية وهي خمس واربعون ءايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ وَالْقُرْءَانِ الْمَجِيدِ ۝ بَلْ عَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ

فَقَالَ الْكَٰفِرُونَ هَٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ أَءِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

ذَٰلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَ

عِنْدَنَا كِتَٰبٌ حَفِيظٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ

مَرِيجٍ ۝ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَٰهَا وَ

زَيَّنَّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَٰهَا وَأَلْقَيْنَا

فِيهَا رَوَٰسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝ تَبْصِرَةً وَ

ذِكْرَىٰ لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

مُبَٰرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّٰتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝ وَالنَّخْلَ بَٰسِقَٰتٍ

كَمَا طَلْعٌ نَّضِيدٌ رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَّيْتًا

ارزانی روزی برای بندگان و زنده ساختیم بآن شهر مرده را

كَذَٰلِكَ الْخُرُوجُ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ

همچنین باشد بیرون آمدن از گور بدروغ نسبت کردند پیش از ایشان قوم نوح و اهل رس

وَثَمُودُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ

و ثمود و عاد و فرعون و برادران لوط و اهل ایکه

وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ أَفَعَيِينَا بِالْخَلْقِ

و قوم تبع هریکی بدروغ نسبت کرد پیغمبران را پس ثابت شد عذاب من آیا عاجز شدیم

الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

بآفرینش نخستین بلکه ایشان در شبهه اند از آفرینش نو و بدرستی که آفریدیم

الْإِنسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

آدمی را و میدانیم هرچه بخاطر میگذرد اندیشه نفس او و ما نزدیکتریم بآدمی

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

از رگ جان چون فرا گیرند دو فرشته فرا گیرنده از جانب راست نشسته و از جانب چپ

قَعِيدٌ مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ وَجَاءَتْ

نشسته زبان نمی آرد آدمی سخنی مگر نزدیک او نگهبانی است مهیا و بیاید

سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنتَ مِنْهُ تَحِيدُ وَنُفِخَ فِي

سختی موت براستی اینست آنچه از آن کناره میگرفتی و دمیده شود در

الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا

صور اینست روز وعده عذاب و بیاید هر شخصی همراه او

سَائِقٌ وَشَهِيدٌ لَّقَدْ كُنتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا

راننده و گواهی دهنده هست براینه بودی در بی خبری از این پس برداشتیم

عَنكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ

از تو پرده ترا پس چشم تو امروز تیز بین است و گوید فرشته همنشین او

هَٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ

اینست آنچه نزدیک من بود حاضر کرده شده است بیفکنید ای دو فرشته در دوزخ هر ناسپاس سرکش را

ماوردی فرمود که حبل الورید رگیست متصل بدل و علم خدا به بنده نزدیکتر است از علم دل وی بوی و گفته اند حادثا تریم بحال
دل وی از آنکه نزدیک تر باشد از حبل الورید بوی صاحب بحر الحقایق فرموده که حبل الورید اقرب اجزاء نفس است بنسبت
بوی پس بدین سخن ایمای است بآنکه حق سبحانه و تعالی از آن اقرب به بنده اقرب است پس چنانچه انسان هرگاه که خود را طلبید یابد حق را
نیز هرگاه که جوید بیابد و اذا سألک عبادی عنی فانی قریب در زبور آمده است که الا من طلبنی وجدنی مثنوی نحن اقرب گفته
من حبل الورید تو فگندی تیر فکرت را بعید ای کمان و تیرها برساخته صید نزدیک و تو دور انداخته و بباید دانست که قرب
حق سبحانه بیچون و بیچگونه باشد مثنوی قرب بیچونست جانت را بتو قرب حق را چون بدانی ای عمو قرب نی بالا و پستی رفتن است
قرب حق از قید هستی رستن است و در کشف الاسرار آورده که قرب بنده بحق آنست که فرمود و اسجد و اقترب و در احادیث
قدسی وارد است که لا یزال العبد یتقرب الی بالنوافل و این قرب اول بایمانست و تصدیق و آخر باحسانست و تحقیق یعنی مقام
مشاهده که ان تعبد الله کانک تراه و قرب حق مر بنده را دو قسم است یکی کافه خلق را بعلم و قدرت و هو معکم اینما کنتم دیگر
خواص درگاه را بخصایص و شواهد لطف که و نحن اقرب الیه من حبل الورید الا او را قربی دهد غیبی تا از حجابش برهاند
پس قربی بخشد حقیقی تا از آب و گلش باز برد و از جهت موهوم بنده میکاهد و از جهت اصل زیاده ظهور کند تا چنانچه در اول

خود بود در آخر هم خود باشد اینجا علایق مرتفع گردد و اسباب منقطع و رسوم باطل و حدود متلاشی و اشارت متناهی
و عبارت منتفی و حق یکتا و بجود باقی بیت موج بحر لمن الملک بر آید ناگاه غرق گردند در آن بحر چه درویش و چه شاه
خرمن هستی موهوم چنان سوزاند آتش عشق که نه دانه بماند نه کاه ۱۲ حسینی

مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ
بسیار منع کننده مال را در گذرنده از حد را در شک آرنده آنکه مقرر گرداند با خدا معبودی دیگر

فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ
پس بیفکنید این هر دو را در عذاب سخت گوید همنشین او ای پروردگار ما نه گمراه کردم او را

وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ
ولیکن وی بود در گمراهی دور گوید خدا تعالی خصومت مکنید نزدیک من و حال آنکه

قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
پیش از این فرستاده بودم بسوی شما وعده عذاب تغیر داده نمیشود وعده نزدیک من و نیستم من

بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ
ستم کننده بر بندگان روزیکه گوئیم با دوزخ را آیا پر شدی و میگوید دوزخ آیا

مِنْ مَزِيدٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ هَٰذَا مَا
هیچ زیاده از این هست و نزدیک داشته شود بهشت برای متقیان نه دور گفته شود اینست آنچه

تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ
وعده داده میشد شما را از نزدیک شده برای هر رجوع کننده نگاه دارنده هر که ترسید از خدا نادیده

وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ
و بیارد دلی بازگشته بحق گوئیم داخل شوید در بهشت بسلامتی اینست روز همیشه باشیدن

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ
ایشان راست آنچه خواهند در بهشت و نزدیک ما زیاده ست از آن و بسیار هلاک کردیم پیش از ایشان

مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ
از امتها که ایشان سخت تر بودند از کفار مکه در دست درازی پس گشتند در شهرها آیا هیچ بود

مَحِيصٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى
گریزگاهی [illegible] هر آینه درین مقدمه پندی است کسی را که دلی دارد یا

السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
گوش نهد متوجه شده و هر آینه آفریدیم آسمانها و زمین و آنچه

بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ فَاصْبِرْ عَلَىٰ
درمیان هر دو هست در شش روز و نرسید ما را هیچ ماندگی پس صبر کن بر

مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
الْغُرُوبِ وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ وَاسْتَمِعْ
يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ
بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ
يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ
نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ
مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

سورة الذاريت مكية وهي ستون ءايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالذَّارِيَاتِ ذَرْوًا فَالْحَامِلَاتِ وِقْرًا فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا
فَالْمُقَسِّمَاتِ أَمْرًا إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٌ وَإِنَّ الدِّينَ
لَوَاقِعٌ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبُكِ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ يُؤْفَكُ
عَنْهُ مَنْ أُفِكَ قُتِلَ الْخَرَّاصُونَ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ
يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ الدِّينِ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُونَ

ذوقوا

ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
بچشید این عذاب خود را اینست آنچه آنرا شتاب طلب میکردید بدرستیکه متقیان

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
در بوستانها و چشمها باشند بدست آرنده آنچه داد ایشانرا پروردگار ایشان بدرستیکه ایشان بودند

قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ۝ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ
پیش ازین نیکوکاران باین صفت که اندکی از شب خواب کردندی

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ
و بوقت سحرها ایشان طلب آمرزش نمودندی و در اموال ایشان حصه مقرر بودی برای سوال کننده

وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ ۝ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ
و در زمین نشانهاست یقین کنندگان را و در ذات شما نشانهاست آیا نمی نگرید

وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ
و در آسمانست رزق شما و آنچه وعده داده میشود شما را پس قسم پروردگار آسمانها و زمین بدرستیکه این

لَحَقٌّ مِثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ
راست است مانند آنچه شما سخن گوئید آیا آمده است پیش تو خبر مهمانان گرامی ابراهیم

الْمُكْرَمِينَ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ
چون در آمدند بر ابراهیم پس سلام گفتند جواب سلام داد و گفت

فَرَاغَ إِلَى أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ
پس متوجه شد بسوی اهل خانه خود پس آورد کباب گوساله فربه پس نزدیک ساخت آنرا بایشان

فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ
پس در خاطر خود یافت از ایشان ترسی گفتند مترس و بشارت دادند بفرزندی دانا

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ
پس پیش آمد زن ابراهیم باوازی و طپانچه زد روی خود را یعنی بتعجب و گفت آیا بزاید پیرزنی

عَقِيمٌ ۝ قَالُوا كَذَلِكِ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۝ قَالَ فَمَا
نازاینده فرشتگان گفتند همچنین فرموده پروردگار تو بدرستیکه اوست باحکمت دانا ابراهیم گفت پس

خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ
مقصد شما ای فرستادگان گفتند بدرستیکه ما فرستاده شدیم بسوی گروهی گناهکاران

السابع و العشرون

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِينٍ. مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ

فَأَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ. فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا

غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ. وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ

الْعَذَابَ الْأَلِيمَ. وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ

مُّبِينٍ. فَتَوَلَّىٰ بِرُكْنِهِ وَقَالَ سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ. فَأَخَذْنَاهُ

وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ. وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا

عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ. مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ

كَالرَّمِيمِ. وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ. فَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ

رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ. فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ

وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ. وَقَوْمَ نُوحٍ مِّنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْيدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ. وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا

فَنِعْمَ الْمَاهِدُونَ. وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ

تَذَكَّرُونَ. فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ. وَلَا تَجْعَلُوا

مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ مُبِيْنٌ كَذٰلِكَ مَا

با خدا معبودی دیگر را هر اینه من برای شما از جانب او ترساننده آشکارم همچنین

اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ

نیامده است نزدیک آنانکه پیش از ایشان بودند هیچ پیغمبری مگر گفتند جادوگر است یا دیوانه است

اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا اَنْتَ بِمَلُوْمٍ

آیا با یکدیگر وصیت کرده آمده اند بانکار بلکه ایشان قومی سرکش اند پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ملامت کرده

وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ

و پند ده هر اینه پند دادن سود میکند مومنان را و نیافریدم جن

وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ مَا اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا اُرِيْدُ

و انس را مگر برای آنکه بپرستند مرا نمیخواهم از ایشان رزق را و نمیخواهم

اَنْ يُطْعِمُوْنِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ

که مرا طعام دهند هر اینه خدا همونست روزی دهنده خداوند توانائی زورآور پس هر اینه آنانرا

ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ فَوَيْلٌ

که ستم کرده اند بهره از عقوبت مانند نصیبه یاران گذشته ایشان پس باید که شتاب نکنند در طلب آن پس وای

لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ

کافران را از آن روز ایشان که وعده داده میشوند

سورة الطور مكية وهي تسع واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالطُّوْرِ وَكِتٰبٍ مَسْطُوْرٍ فِيْ رَقٍّ مَنْشُوْرٍ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ

قسم بکوه طور و قسم بکتاب نوشته شده یعنی توریة یا قرآن در کاغذ گشاده و قسم بخانه معمور

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

و قسم بسقف برافراشته شده یعنی آسمان و قسم بدریا پر کرده شده هر اینه عذاب پروردگار تو بودنی است

مَا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ يَوْمَ تَمُوْرُ السَّمَاۤءُ مَوْرًا وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا

نیست او را هیچ دفع کننده روزیکه جنبش کند آسمان جنبش کردنی و روان شوند کوهها روان شدنی

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

پس وای آن روز دروغ شمارندگان را آنانکه ایشان در بیهوده گوئی بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم

روزیکه بسختی روان کرده شوند بسوی آتش دوزخ [illegible] اینست آتش که بودید

بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝ أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝ اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا

آنرا دروغ شمردید آیا سحر است این یا شما نمی بینید در آئید بآن آتش پس صبر کنید

أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّ

یا نکنید برابرست بر شما جز این نیست که جزا داده میشوید آنچه میکردید هر آئینه

الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝ فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ

متقیان در بوستانها و نعمتها باشند خوشحال شده بسبب آنچه عطا کرد ایشانرا پروردگار

رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

پروردگار ایشان از عذاب دوزخ بخورید و بیاشامید گوارنده بسبب آنچه میکردید

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۝ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ ۝ وَالَّذِينَ

تکیه زنندگان بر تختها برابر یکدیگر نهاده و کدخدا کنیم ایشانرا بحوران گشاده چشم وآنانکه

آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُم بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا

ایمان آوردند و پیروی ایشان رفت اولاد ایشان در ایمان برسانیم بدیشان اولاد ایشانرا و

أَلَتْنَاهُم مِّنْ عَمَلِهِم مِّن شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ۝ وَ

نقصان نکنیم ایشانرا از جزای عمل ایشان چیزی هر مردی بآنچه عمل کرد در گرو باشد و

أَمْدَدْنَاهُم بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝ يَتَنَازَعُونَ فِيهَا

پی در پی عطا کنیم ایشانرا میوه و گوشت از جنسی که طلب کنند از دست یکدیگر [illegible]

كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ۝ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ

میگیرند پیاله شراب نه بیهوده گوئی باشد در آن و نه بزه کاری و آمد و شد کنند بر ایشان جوانانی [illegible]

لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا

مروارید در پرده پنهان [illegible] و روی آرند بعض ایشان بر بعض از یکدیگر سوال کنان گویند

إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ

هر آئینه ما پیش ازین در میان اهل خانه خود ترسان بودیم پس منت نهاد خدای بر ما و نگاه داشت ما را از عذاب

السموم

السَّمُوْمِ. اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ اِنَّهٗ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيْمُ.

باد گرم هر آینه ما پیش از این عبادت میکردیم او را هر آینه او احسان کننده

فَذَكِّرْ فَمَا اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ. اَمْ يَقُوْلُوْنَ

یا محمد پند ده پس نیستی تو بفضل پروردگار خود کاهن و نه دیوانه بلکه آیا میگویند که او

شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ. قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ

شاعر است انتظار میکنیم در حق او حوادث زمانه بگو انتظار بکشید پس هر آینه من نیز با شما

مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ. اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَا اَمْ هُمْ قَوْمٌ

از انتظار کشندگانم آیا میفرماید بایشان عقلهای ایشان این یا ایشان گروهی

طَاغُوْنَ. اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ. فَلْيَاْتُوْا

سرکش اند آیا میگویند که بربسته است قرآن را نی بلکه ایشان ایمان نمی آرند پس باید که بیارند

بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ. اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ

سخنی مانند این اگر هستند راستگویان آیا آفریده شده اند ایشان بغیر آفریننده

اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ. اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ

یا ایشان خود آفریدگارند آیا آفریده اند ایشان آسمانها و زمین را بلکه ایشان باور نمیکنند

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ. اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

آیا نزدیک ایشان خزانهای پروردگار تست یا ایشان مسلط اند یا ایشان را نردبانی است

يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ. اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ

پس باید که بیارد شنونده ایشان در کلام ملائکه دلیل ظاهر را آیا خدای را دختران باشد

وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ. اَمْ تَسْاَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ

و شما را پسران آیا سوال میکنی از ایشان مزدی بر رسالت پس ایشان از غرامت گرانبار شده اند

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ. اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا فَالَّذِيْنَ

یا نزدیک ایشان علم غیب است پس ایشان مینویسند بلکه میخواهند مکری پس

كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ. اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا

کافران ایشان اند در ضرر بر آمده آیا ایشان را معبودی هست بجز خدای پاکی است خدای را از

يُشْرِكُوْنَ. وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ

شریک مقرر میکنند و اگر ببینند یکپاره را از آسمان افتاده گویند این ابریست

مَرْكُومٌ ۝ فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ

متراکم. پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند با روز خود که دران بیهوش گردند

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۝ وَإِنَّ

روزی که دفع نکند ازیشان مکر ایشان چیزی را و نه ایشان نصرت داده شوند و هر آینه

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

ستمکاران را عذابی است غیر این و لیکن اکثر ایشان نمی‌دانند

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

و صبر کن با حکم پروردگار خود هر آینه تو بحضور چشم مایی و پاکی یاد کن با ستایش پروردگار خود وقتیکه برخیزی

سورة النجم مكية ۝ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝ وهي اثنان وستون آية

و بعض اوقات شب پاکی یاد کن خدا را و عقب غایب شدن ستارگان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝ وَمَا يَنْطِقُ

قسم ستاره چون فرود افتد گمراه نشد این یار شما یعنی محمد صلی الله علیه وسلم و غلط نکرد در راه و سخن نمی‌گوید

عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ

از خواهش نفس نیست قرآن مگر وحی که بوی او فرستاده می‌شود آموخته است او را فرشته بسیار قوی

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ

صاحب حسن پس راست ایستاد آن فرشته و او بکناره بلند آسمان بود پس باز نزدیک شد و فرود آمد

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ

پس شد به مسافت دو کمان یا نزدیکتر ازان پس پیغام رسانید بسوی بنده خدا آنچه رسانید

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝ وَ

دروغ داخل نکرد دل پیغمبر در آنچه معاینه کرد آیا شما گفتگو میکنید با پیغمبر در آنچه می‌بیند

لَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ عِنْدَهَا

هر آینه دیده بود این فرشته را یکبار دیگر نزدیک سدرة المنتهی نزدیک آن سدره است

جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ الْبَصَرُ

بهشت آرامگاه وقتیکه فرو پوشید سدره را آنچه می‌پوشید کجروی نکرد چشم پیغمبر

وَمَا طَغَىٰ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ
واز مقصود تجاوز ننمود هر آینه معاینه کرد بعضی از نشانهای بزرگ پروردگار خود را آیا دیدید لات را

وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنْثَىٰ
و عزی را و منات سیومین بی قدر را آیا شما را فرزند باشد و خدا را دختر

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
این قسمت آنگاه قسمتی است بی انصاف نیستند این مگر نامها چند که مقرر کرده اید آنرا شما

وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا
و پدران شما فرو نفرستاده است خدا بر ثبوت آن هیچ دلیلی پیروی نمیکنند مگر

الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ
وهم خاطر را و چیزی را که خواهش میکند نفسها و هر آینه آمده است ایشان را از پروردگار ایشان هدایت

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ
آیا میسر است آدمی را آنچه آرزو میکند پس خدا راست آن جهان و این جهان و بسیار از فرشتگان

فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ
در آسمانها که نفع نمیکند شفاعت ایشان هیچ چیزی را مگر بعد از آنکه دستوری دهد خدا

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ
و رضامند شود برای هر که خواهد هر آینه آنانکه باور نمیدارند آخرت را مسمی میکنند

الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنْثَىٰ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ
فرشتگان را بنام دختران و نیست ایشان را بثبوت این مقدمه هیچ دانش پیروی نمیکنند

إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ
مگر وهم را و هر آینه وهم نفع نمیدهد از شناخت حقیقت چیزی را پس اعراض کن از کسی

تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ
که روی گردانید از ذکر ما و طلب نکرد مگر زندگانی این جهان را این است نهایت ایشان

مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
از روی دانش هر آینه پروردگار تو او داناتر است بهر که غلط کرد راه خدا و او داناتر است

بِمَنِ اهْتَدَىٰ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
بهر که راه یافت و خدا راست آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است عاقبت کار جزا دهد آنان را

یعنی این است نهایت علم ایشان

الربع

أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى الَّذِينَ

تا جزا دهد آنانرا که بدکاری کردند بجهت آنچه عمل نمودند و جزا دهد آنانرا که نیکوکاری کردند بخصلت نیکو آنانکه

يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ

پرهیزکاری میکنند از گناهان کبیره و بیحیائیها سوای گناهان صغیره هرآینه پروردگار تو

الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ

بسیار آمرزنده است او داناترست باحوال شما وقتیکه پیدا کرد شمارا از زمین و وقتیکه شما

أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ

بچه بودید در شکم مادران خویش پس ستایش مکنید خویشتن را خدا داناترست بکسی

اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى أَعِنْدَهُ

که پرهیزکاری کرد آیا دیدی کسی که روی گردان شده و داد اندکی از مال و باز داشت باقی را آیا نزد او

عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ

علم غیب است پس او می بیند آیا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهای موسی و ابراهیم

الَّذِي وَفَّى أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ

که وفادار بود مضمونش آنکه برنخواهد داشت هیچ بردارنده بار گناه دیگری را و آنکه نرسد آدمی را

إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى

مگر آنچه عمل کرد و آنکه سعی آدمی است دیده خواهد شد باز داده خواهد شد بجهت آن سعی جزاء تمام

وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ

و آنکه بسوی پروردگار تست بازگشت و آنکه او خندانید و گریانید و آنکه او

أَمَاتَ وَأَحْيَا وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى مِنْ

میرانید و زنده گردانید و آنکه خدا آفرید دو قسم نر و ماده را از

نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ

نطفه چون ریخته شود در رحم و آنکه بر خدا لازم است آفرینش دیگر و آنکه او

أَغْنَى وَأَقْنَى وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَى وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا

توانگر ساخت و سرمایه داد و آنکه او پروردگار ستاره شعری است و آنکه او هلاک ساخت عاد

الْأُولَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا

نخستین را و هلاک کرد ثمود را پس هیچکس را باقی نگذاشت و هلاک کرد قوم نوح را پیش ازین هرآینه ایشان بودند

هم اظلم

هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْغَىٰ ۝ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝ فَغَشَّاهَا مَا غَشَّىٰ

ستمکارتر و از حد گذرنده تر و شهر موتفکه را بزمین افگند پس پوشانید بروی آنچه پوشانید

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝ هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ

پس در کدام یک از نعمتهای پروردگار خود ای آدمی شبه میکنی این پیغمبر ترسانندهٔ است از جنس ترسانندگان

أَزِفَتِ الْآزِفَةُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝ أَفَمِنْ هَٰذَا

نزدیک آمد قیامت نیست او را سوای خدا هیچ ظاهر کننده آیا ازین

الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝ وَأَنتُمْ سَامِدُونَ

سخن تعجب میکنید و خنده مینمایید و نمی گریید و شما بازی کننده اید

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا

سورة القمر مكية وهي خمس وخمسون آية

پس سجده کنید خدا را و پرستش نمایید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا

نزدیک آمد قیامت و شکافته شد ماه و اگر کافران ببینند نشانه اعراض کنند

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

و گویند جادوی است دائم و دروغ شمردند و پیروی خواهش خود کردند

وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ۝ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّنَ الْأَنبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ

و هر چیزی در وقت خود قرار گرفته است و هر آینه آمده است بایشان از خبرها آنچه دران پند است و آمد

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۝ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ

دانش تمام پس فایده نمید هد ترسانیدن ها پس اعراض کن از ایشان آن روز که بخواند خواننده

إِلَىٰ شَيْءٍ نُّكُرٍ ۝ خُشَّعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

سوی چیزی ناخوش فرا هم آمده چشمهای ایشان از هول برآیند آن روز از قبور

كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۝ مُّهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ ۝ يَقُولُ الْكَافِرُونَ

گویا ایشان ملخ پراگنده اند شتاب کنان بسوی آن خواننده گویند کافران

هَٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا

این روزیست دشوار دروغ شمردند پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ داشتند بنده ما را

وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا

فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ۝ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَ

دُسُرٍ ۝ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا

آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ

عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا

صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ

نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ

لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا

مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ إِنَّا إِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝ أَأُلْقِيَ الذِّكْرُ

عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝ سَيَعْلَمُونَ غَدًا مَنِ

الْكَذَّابُ الْأَشِرُ ۝ إِنَّا مُرْسِلُو النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ

واصطبر

وَاصْطَبِرْ ۝ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

و صبر پیشه گیر و خبر ده کن ایشان را که آب مقسوم است در میان ایشان بهر یک حصه از آن حاضر شود

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ

پس آواز داده یار خود را … پس چگونه بود عذاب من و ترسانیدن من

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْمُحْتَظِرِ

هر آینه ما فرستادیم بر ایشان یک نعره … پس شدند مانند خطیره … شکسته

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ كَذَّبَتْ

و هر آینه آسان ساختیم قران را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست دروغ شمردند

قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ

قوم لوط ترسانندگان را هر آینه ما فرستادیم بر ایشان باد سنگبار مگر اهل خانه لوط

نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا كَذَٰلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ

که خلاص ساختیم ایشان را وقت سحر مهربانی از نزدیک خویش همچنین جزا میدهیم هر که شکر گذاری کرد

وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ۝ وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ

و هر آینه ترسانیده بود ایشان را از گرفتن ما پس شک آوردند در آن بهم کردن و هر آینه طلبیدند لوط را

عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ

از مهمانان وی پس محو کردیم چشم ایشان را گفتیم بچشید عذاب مرا و ترسانیدن مرا و هر آینه

صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذُرِ ۝ وَلَقَدْ

آمد ایشان را بامداد عقوبتی جایگیر … بچشید عذاب مرا و ترسانیدن مرا و هر آینه

يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ

آسان ساختیم قران را برای آنکه پند گیرند پس آیا هیچ پند گیرنده هست و هر آینه آمدند به خویشان فرعون

النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُقْتَدِرٍ

ترسانندگان دروغ شمردند نشانهای ما همه را پس درگرفتیم ایشان را مانند گرفتن غالب قوی

أَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أُولَٰئِكُمْ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ۝ أَمْ

آیا کافران شما ای قریش بهتر اند ازین جماعه یا آنکه شما را خلاصی است در کتابهای آسمانی یا

يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ۝ سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ

میگویند ما جماعه انتقام کشنده ایم شکست داده خواهد شد این جماعه را و بگردانند ایشان پشت را

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرُّ. إِنَّ الْمُجْرِمِينَ
بلکه قیامت وعده گاه ایشانست و قیامت سخت تر و تلخ ترست هر آینه گناهکاران
فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ. يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا
در گمراهی و جهالت اند یاد کن روزی که کشیده شوند در آتش بر رویهای ایشان گوییم بچشید
مَسَّ سَقَرَ. إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ. وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ
سودن دوزخ را هر آینه ما هر چیز را بیافریدیم باندازه مقرر و نیست حکم ما مگر یک کلمه
كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ. وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ.
مانند گردانیدن چشم و هر آینه هلاک ساختیم امثال شما را پس آیا هیچ پند گیرنده هست
وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ. وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ.
و هر چیز که کرده اند مکتوبست در نامه اعمال و هر خورد و بزرگ نوشته شده است
إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ. فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ
هر آینه پرهیزگاران در بوستانها و چشمه ها باشند متقیان در مجلس راستی باشند نزدیک پادشاه
مُقْتَدِرٍ.
توانا

سورة الرحمن مكية وهي ثمان وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَٰنُ. عَلَّمَ الْقُرْآنَ. خَلَقَ الْإِنْسَانَ. عَلَّمَهُ الْبَيَانَ. الشَّمْسُ
خدای آموخت قرآن را آفرید آدمی را آموختش سخن گفتن آفتاب
وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ. وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ. وَالسَّمَاءَ
و ماه بحساب مقرر میروند و گیاه و درخت سجده میکنند و آسمان را
رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ. أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ. وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ
بر افراشت و فرود آورد ترازو را تا از حد تجاوز مکنید در ترازو و راست سنجید
بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ. وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ.
بانصاف و نقصان مکنید در ترازو و زمین را گسترد برای آدمیان
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ. وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
در آن زمین میوه هاست و درختان خرماست خداوند غلافها و دانه خداوند برگ
وَالرَّيْحَانُ

وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ

وگل خوشبوی چیست پس کدام یک از نعمتهای پروردگار خویش ای جن وانس دروغ میشمرید

مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝

از گل خشک مانند سفال شده و آفرید جان را که پدر جن است از شعله آتش

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝

راه داد دو دریا را تا باهم جمع شوند

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

میان این هر دو حجابی است که یکی بر دیگری تعدی نمیکند

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

بیرون می آید از این دو دریا مروارید و مرجان

تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ

وخدا راست کشتیهای روان شونده در دریا مانند کوههای

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ

هرکه هست بر زمین فانی شود و باقی ماند روی پروردگار

ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

خداوند بزرگی و انعام

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝

سوال میکنند از خدا هرکه در آسمانها و زمین است هر روزی خدا در حالتی است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ۝

از همه فارغ شده بشما متوجه شویم ای جن و انس

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ

ای قوم جن و انس اگر

اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا

میتوانید که بیرون روید از کنارهای آسمان و زمین پس بیرون روید

لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَٰنٍ ۚ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ
بیرون نخواهید رفتن مگر بقوتی یعنی آن قوت کجاست — فرستاده خواهد
عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنتَصِرَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
بر شما شعله از آتش و دود نیز پس مقابله نتوانید کردن — پس کدام یک را از نعمتهای
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً
پروردگار خویش دروغ میشمرید — پس چون بشکافد آسمان پس شود مثل گل سرخ
كَالدِّهَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ
مانند ادیم سرخ — پس آن روز سوال کرده نشود
عَن ذَنۢبِهِۦٓ إِنسٌ وَلَا جَآنٌّ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
از گناه خود هیچ آدمی و نه جنی
يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِى وَالْأَقْدَامِ
شناخته شوند گناهکاران بسیمای خود پس گرفته شود بموی پیشانی و پایهای نیز
فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ هَٰذِهِۦ جَهَنَّمُ الَّتِى يُكَذِّبُ
پس کدام یک را از نعمتهای پروردگار خویش دروغ میشمرید — اینست آن دوزخ که دروغ میشمرده بودند
بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝ يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ءَانٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
آنرا گناهکاران — آمدوشد کنند میان آن آتش و میان آب گرم جوشنده — پس کدام یک از نعمتهای
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ
پروردگار خویش دروغ میشمرید — و کسی که بترسیده از ایستادن بحضور پروردگار خویش دو بوستان باشد
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ ذَوَاتَآ أَفْنَانٍ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
دو بوستان خداوند شاخهای بسیار
فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
در آن دو بوستان دو چشمه میروند
فِيهِمَا مِن كُلِّ فَٰكِهَةٍ زَوْجَانِ ۝ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
در آن دو بوستان از هر میوه دو قسم باشد
مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
تکیه کنندگان باشند بر فرشها که استر آن از حریر ستبر باشد — و میوه آن دو بوستان نزدیک بود

فبأي

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ قَٰصِرَٰتُ الطَّرْفِ

در کوشکها این دو بهشت حوران باشند کوتاه چشمان

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

جماع نکرده است با انها هیچ آدمی پیش ازایشان ونه هیچ جنی

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

گویا آن حوران یاقوت و مرجان اند

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

نیست جزاء نیکوکاری مگر انعام بسیار

تُكَذِّبَانِ ۝ وَمِن دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

و بجز این دو بوستان دو بوستان دیگر باشند

مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ

دو بوستان سبز که از غایت سبزی سیاهی میزند ... در آن دو بوستان دو چشمه

نَضَّاخَتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَ

جوشنده باشند ... در آن دو بوستان میوها و

نَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ

درختان خرما و انار باشند ... درین چهار جنات زنان

حِسَانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ

برگزیده با جمال باشند ... حوران نگاهداشته شده

فِي الْخِيَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ

در خیمها ... جماع نکرده است با انها

إِنسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

هیچ آدمی پیش ازایشان ونه هیچ جنی

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ

تکیه زده باشند بر بالشهای سبز و بساطهای نیک

رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

با برکت است نام پروردگار تو خداوند بزرگی و انعام

بیان کثرت امت مرحومه نسبت سایر امم

سورة الواقعة مكية وهي تسعون ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ

یاد کن انگاه که تحقیق شود قیامت نیست در واقع شدن آن دروغی پست کننده است جماعتی را

رَافِعَةٌ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ

و بلند کننده طایفه را انگاه که جنبانیده شود زمین جنبانیدنی سخت و ریزه ریزه کرده شود کوهها ریزه ریزه کردنی پس شود

هَبَاءً مُنْبَثًّا وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا

مانند غبار پراکنده و شوید شما سه قسم پس اهل سعادت آن چه حال دارند

أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ

اهل سعادت و اهل شقاوت آن چه حال اهل شقاوت و پیش روندگان الی

السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ثُلَّةٌ مِنَ

پیش روندگانند با یمان ایشانند نزدیک کردگان در بوستانهای نعمت باشند سابقان گروهی

الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ

از پیشینیان یعنی از امم سابقه و اندکی از پسینیان یعنی از امت محمد بر تختهای زر بافته نشسته باشند

مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ

تکیه زده بران روبروی یکدیگر شده آمد و شد میکنند بر ایشان نوجوانان جاوید

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ لَا يُصَدَّعُونَ

با کوزهاء و ابریقها و پیاله ها از شراب جاری نه درد سر داده شود ایشان را

عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ وَفَاكِهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ وَلَحْمِ طَيْرٍ

از آن شراب و نه بیهوش شوند و آمد و رفت کنند با میوه از هر جنس که اختیار کنند و با گوشت مرغان

مِمَّا يَشْتَهُونَ وَحُورٌ عِينٌ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ

از هر جنس که پسند کنند و ازان نزاهت حوران گشاده چشم مانند مروارید پوشیده کرده شده

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا

پاداش دهیم بسبب آنچه میکردند نشنوند در بهشت سخن بیهوده و نه حرفی که گناه باشد

الا

یعنی تعظیم کنند ایشان را چنانچه گویی فلان قوم بزرگانند و چه بزرگان

یعنی خوشیده یا بریان

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي

مگر گفتن سخن که هر یکی سلام گوید و اهل سعادت چه حال دارند اهل سعادت در زیر

سِدْرٍ مَخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ مَنْضُودٍ ۝ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ۝ وَمَاءٍ

درختان کنار بی خار و درختان موز بر توبرتو نهاده و در سایه دراز و در آب

مَسْكُوبٍ ۝ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

ریخته شده و در میوها بسیار نه پایان رسد و نه ازان منع کرده شود

وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ۝ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

و فرشها برافراشته شده بر اینه آفریدیم حوران را یکنوع آفریدن پس ساختیم ایشان را دوشیزه

عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝ ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَثُلَّةٌ

عاشقان بر شوهر هم عمر یکدیگر برای اهل سعادت اصحاب یمین جماعة بسیارند از پیشینیان و جماعة

مِنَ الْآخِرِينَ ۝ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ فِي

از پسینیان و اهل شقاوت چه حال دارند اهل شقاوت در

سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ۝ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ۝ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ

باد گرم و آب گرم تشنه شده و در سایه دود سیاه که نه خنک باشد و نه با عزت

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى

بدرستیکه ایشان بودند پیش ازین بناز پرورده و مداومت میکردند بر

الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا

گناه بزرگ و میگفتند آیا چون بمیریم و خاک شویم

وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝ أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝ قُلْ إِنَّ

و استخوانها شویم آیا برانگیخته شویم یا پدران نخستین ما برانگیخته شوند بگو بدرستیکه

الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ

پیشینیان و پسینیان جمع کرده شوند در میعاد روز

مَعْلُومٍ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ۝ لَآكِلُونَ

مقرر باز بدرستیکه شما ای گمراهان دروغ شمارندگان خواهید خورد

مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ۝ فَمَالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ فَشَارِبُونَ

از درختهای زقوم پس پر خواهید کرد ازان زقوم شکمها را پس خواهید آشامید

عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ. فَشٰرِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ. هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ

بران طعام از آب گرم پس خورندگانید آشامیدنی اشتران تشنه اینست مهمانی ایشان روز

الدِّينِ. نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ. أَفَرَءَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ

جزا ما آفریدیم شما را پس چرا باور نمیکنید یعنی اعاده را آیا خبر کنید مرا آنچه میریزید

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُونَ. نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ

آیا شما می آفرینید آنرا یا ما آفریننده ایم ما تعیین کرده ایم در میان شما

الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ. عَلٰى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثٰلَكُمْ وَ

مرگ را و نیستیم ما عاجز شده از آنکه عوض شما آریم قومی مانند شما و

نُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ. وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولٰى

بیافرینیم شما را در عالمی که نمیدانید و براینه دانسته اید آفرینش نخستین را

فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ. أَفَرَءَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ. ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ

پس چرا پند نمیگیرید آیا دیدید آنچه می کارید آیا شما میرویانید آنرا

أَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُونَ. لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطٰمًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

یا ما رویاننده ایم اگر خواهیم بکردانیم آنرا ریزه پس شوید که تعجب مینمایید

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ. بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ. أَفَرَءَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ

گوئید براینه ما غرامت زدگانیم بلکه ما محروم ماندگانیم آیا دیدید آن آبرا که می آشامید

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ. لَوْ نَشَاءُ

آیا شما فرود آورده اید آنرا از ابر یا ما فرود آرندگانیم اگر خواهیم

جَعَلْنٰهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ. أَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ

شور کردانیم آنرا پس چرا شکر نمیکنید آیا دیدید آن آتش را که از زیان درخت می آرید

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ. نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً

آیا شما آفریده اید درخت آنرا یا ما آفریننده ایم ما ساختیم این درخت را برای پند

وَمَتٰعًا لِلْمُقْوِينَ. فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ. فَلَا أُقْسِمُ

و منفعت برای مسافران پس پاکی یاد کن پروردگار بزرگ خود را پس سوگند میخورم

بِمَوٰقِعِ النُّجُومِ. وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ. إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ

بافتادن ستارها یعنی شهب والله اعلم و این قسمیست بزرگ اگر بدانید این کتاب قرآنیست کریم

ثلثة ارباع

كَرِيمٌ فِي كِتَٰبٍ مَّكْنُونٍ لَّا يَمَسُّهُۥٓ إِلَّا ٱلْمُطَهَّرُونَ تَنزِيلٌ مِّن
گرامیقدر نوشته شده است در کتاب پوشیده که دست نمی رساند بدان مگر پاک کردگان فرستاده شده از

رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ أَفَبِهَٰذَا ٱلْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ وَتَجْعَلُونَ
پروردگار عالمها آیا باین سخن شما انکار کننده اید و میسازید

رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ ٱلْحُلْقُومَ وَأَنتُمْ
نصیبه خود آنکه شما بدروغ نسبت میکنید پس اگر چون رسد روح شخص به نای گلو و شما

حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ
آنگاه می بینید و ما نزدیک تریم باو بنسبت شما ولیکن شما نمی نگرید

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَٰدِقِينَ
پس اگر هستید غیر جزا داده شدگان در قیامت باز گردانید روح را بجسد اگر هستید راست گویان

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُقَرَّبِينَ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ
پس اما اگر باشد مرده از نزدیک کردگان بارگاه الهی پس او راست راحت و گل خوشبوی و بوستان نعمت

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلْيَمِينِ
و اما اگر باشد مرده از اهل سعادت پس سلامت است ترا ای کسیکه هستی از اهل سعادت

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ ٱلْمُكَذِّبِينَ ٱلضَّآلِّينَ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ
و اما اگر باشد مرده از دروغ شمارندگان گمراهان پس او راست مهمانی از آب گرم

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ ٱلْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِٱسْمِ رَبِّكَ
و او راست در آوردن بدوزخ هر آینه این خبر درست بی شبهه است پس بپاکی یاد کن پروردگار

سورة الحديد مدنية ٱلْعَظِيمِ وهي تسعة وعشرون ءايت
بزرگ خود را

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلْحَكِيمُ
بپاکی یاد کرد خدای را هرچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب دانا

لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ يُحْيِۦ وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر همه چیز تواناست

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
اوست نخستين همه و اوست آخرين همه و اوست آشكارا و اوست پنهان و او بهمه چيز داناست

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
اوست كه آفريد آسمانها و زمين را در شش روز پس مستقر شد

عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ
بر عرش ميداند آنچه فرو رود در زمين و آنچه بيرون مي آيد از زمين و آنچه فرود مي آيد

مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللّٰهُ بِمَا
از آسمان و آنچه بالا ميرود اندران و او با شماست هر جا كه باشيد و خدا بآنچه

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ
ميكنيد بيناست اوراست پادشاهي آسمانها و زمين و بسوي خدا بازگردانيده ميشوند

الْأُمُورُ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ
كارها درمي آرد شب را در روز و درمي آرد روز را در شب و او داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ آمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
بمكنون سينها ايمان آريد بخدا و رسول او و خرج كنيد از جمله آن مال كه ساخته است شما را

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ
جانشين ديگران در وي پس آنانكه ايمان آوردند و خرج كردند از شما ايشانراست مزد بزرگ

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا
وچيست شما را كه ايمان نياريد بخدا و رسول دعوت ميكند شما را كه ايمان آريد

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ هُوَ الَّذِي
به پروردگار خويش و هر آينه عهد گرفته است از شما اگر هستيد باور دارنده اوست آنكه

يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
فرو ميفرستد بر بنده خود آيات واضح تا بيرون آرد شما را از تاريكيها بسوي روشني

وَإِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي
و هر آينه خداي بشما بخشاينده مهربان است وچيست شما را كه خرج نكنيد در

سَبِيلِ اللّٰهِ وَلِلّٰهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ
راه خدا و خدا راست واپس گذاشته در آسمانها و زمين برابر نيست از شما

يعني روز الست بربكم

اين ما

من انفق

مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قٰتَلَ اُولٰئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ

آنکه خرج کرد پیش از فتح مکه و قتال کرد با آنکه ایشان عظیمتر ... بعد از فتح مکه کرده باشد اجماعه

الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْ بَعْدُ وَ قٰتَلُوْا وَ كُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى وَ

آنانکه خرج کردند بعد از فتح و قتال کردند و بر یکی را وعده داده است خدا حالت نیک و

اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا

خدا با آنچه میکنید خبردار است کیست آنکه قرض دهد خدا را قرض دادن

حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَ لَهٗٓ اَجْرٌ كَرِيْمٌ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ

نیک پس دو چند ادا کند خدا جزای او آن قرض را و او راست مزد بزرگ یاد کن روز که

الْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ بِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰىكُمُ

زنان گرویده را ... روشنایی ایشان در پیش ایشان و بجانب راست ایشان گویند ...

الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ذٰلِكَ هُوَ

امروز بوستان است که میرود از زیر اینها جویها و باشید همیشه جاودان در آن این مژده

الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَ الْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا

رستگاری بزرگ است یاد کن روز که گویند مردان و زنان منافق با مسلمانان

انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُّوْرِكُمْ قِيْلَ ارْجِعُوْا وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا

منتظر شفقت کنید بسوی ما تا روشنی گیریم از نور شما گفته شود در جواب ایشان که اگر دیدید پس ... خویش

نُوْرًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ

روشنی دیگر پس بنا کرده شود در میان ایشان دیواری که او را دروازه باشد اندرون آن دیوار

مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ قَالُوْا بَلٰى

از پیش آنکه ... عذاب است آواز دهند ... آیا ما نبودیم همراه شما گویند آری

وَ لٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ غَرَّتْكُمُ

ولیکن شما در بلا افکندید خود را و انتظار کردید ... و شک آوردید و فریب داد شما را

الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَ غَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ فَالْيَوْمَ

آرزوها تا وقتیکه بیاید فرمان خدا ... و فریب داد شما را ... شیطان ... پس امروز

لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّ لَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَاْوٰىكُمُ

گرفته شود از شما فدیه و نه از کافران گرفته شود جای شما

در مرتبه بزرگتر اندازد

به بینی مردان

در انجا رحمت و بیرون آن دیوار

النَّارُ هِيَ مَوْلٰيكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ. اَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا

آتش است همان آتش لائق شماست و بد بازگشت جای. آیا وقت نرسیده است مسلمانان را

اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا

انکه بترسد و نرم شود دلهای ایشان برای یاد کردن خدای و برای آنچه فرو فرستاد خدا از کلام که درست است

كَالَّذِينَ اُوتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ

مانند آنانکه داده شده است ایشانرا کتاب پیش ازین پس دراز گذشت برایشان مدت پس سخت شد

قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فٰسِقُونَ. اِعْلَمُوا اَنَّ اللهَ يُحْيِ الْاَرْضَ

دل ایشان و بسیاری از ایشان بدکاراند. بدانید که خدا زنده میکند زمین را

بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ.

بعد مرده بودن آن هرآینه بیان کردیم برای شما نشانها بود که شما دریابید

اِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللهَ قَرْضًا حَسَنًا

هرآینه مردان خیرات دهنده و زنان خیرات دهنده و آنانکه قرض داده اند خدا را قرض نیک

يُضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيمٌ. وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ

دو چند ان شود ایشانرا و ایشانراست مزد گرامیقدر و آنانکه ایمان آوردند بخدا و بپیغمبران او

اُولٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ

آن جماعه ایشانند صدیقان و شهیدان نزدیک پروردگار خویش ایشانراست مزد ایشان

وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَا اُولٰئِكَ اَصْحٰبُ

و نور ایشان و آنانکه کافر شدند و دروغ شمردند آیات ما را آن جماعه اهل

الْجَحِيمِ. اِعْلَمُوا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَ

دوزخ اند. بدانید که زندگانی دنیا بازی است و بیهودگی است و آرایش است و

تَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوٰلِ وَالْاَوْلٰدِ كَمَثَلِ

خودستائی است در میان خویش از یکدیگر زیادت طلبی است در مال و فرزندان مانند

نباته

غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرٰيهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ

بارانی که شگفت آورد زراعت کنندگان را رستنی او باز خشک شود پس زرد بینی آنرا باز در هم

حُطٰمًا وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللهِ

شکسته گردد و در آخرت عذاب سخت است و نیز آمرزش است از جانب خدا

ورضوان

وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ سَابِقُوا إِلَىٰ

و خشنودی است و نیست زندگانی دنیا مگر بهره که فریب دهد سبقت کنید بسوی

مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

آمرزش از جانب پروردگار خویش و بهشتی که پهنای او مانند پهنای آسمان و زمین است

أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ

آماده کرده شده برای آنانکه ایمان می آرند بخدا و پیغمبران او اینست فضل خدا میدهد بخشش

مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ

بهر که خواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است نرسید هیچ مصیبتی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا

در زمین و نه در جان شما مگر نوشته شده است در کتابی پیش از آنکه بیافرینیم آن مصیبت را

إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ

هر آینه این کار بر خدا آسان است خبر داده ایم تا اندوه نخورید بر آنچه رفت از دست شما

وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ

و نه شادمان شوید بآنچه عطا کرد شما را و خدای تعالی دوست ندارد هر تکبر کننده خودستاینده را

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَن يَتَوَلَّ

آنانکه بخل میکنند و مردمان را به بخل میفرمایند و هر که روی گردان شود

فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ

پس هر آینه خدای بی نیاز ستوده هر آینه فرستادیم پیغمبران خود را با نشانهای واضح

وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ

و فرود آوردیم با ایشان کتاب و ترازو تا عمل کنند مردمان بانصاف

وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَ

و فرود آوردیم آهن را بسبب آن جنگ سخت است و منفعتها دیگر است برای مردمان

لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

تا بداند خدا کسی را که نصرت دهد خدا را غایبانه و پیغمبران او را هر آینه خدا توانا غالب است

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ

و هر آینه فرستادیم نوح را و ابراهیم را و نهادیم در اولاد ایشان پیغمبری

واین متاع غرور به نسبت کسی است که دنیا را دست افزار حصول آخرت نسازد و از شغل مستلذات نفس و هوا بکار آن اعداد نیز دارد اما اگر مقصود آن را مدد توفیق روزگار شده باسباب دنیوی در تحصیل مقاصد

نعم المال الصالح للرجل الصالح

وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰى

وکتاب پس بعض ایشان راه یابند و بسیاری از ایشان بدکارانند باز فرستادیم

ءَاثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَءَاتَيْنٰهُ الْإِنْجِيلَ

از پی ایشان پیغمبران خود را و از پی او درآوردیم عیسی پسر مریم را و دادیمش انجیل

وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةَ

و نهادیم در دل تابعان او مهربانی و بخشایش و گوشه نشینی

ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ

که خود پیدا کرده بودند آنرا ما فرض نساخته بودیم آنرا بر ایشان لیکن اختراع کردند بطلب خوشنودی خدا

فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَءَاتَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ

پس نگاه نداشتند آن را چنانکه حق نگاهداشتن آن است پس عطا کردیم آنانرا که ایمان آوردند از ایشان مزد ایشان

وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُونَ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَءَامِنُوا

و بسیاری از ایشان بدکارانند ای آنانکه ایمان آوردید بترسید از خدا و ایمان آرید

بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا

به پیغمبر او تا بدهد شما دو حصه از رحمت خود و بدهد شما را نوری

تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لِّئَلَّا يَعْلَمَ

که بروید بروی بر صراط و بیامرزد شما را و خدا آمرزگار مهربانست ... تا بدانند

أَهْلُ الْكِتٰبِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَأَنَّ

اهل کتاب که ایشان قادر نیستند بر چیزی از فضل خدا و بدانند

الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ

که فضل بدست خداست میدهد آنرا بهر که خواهد و خدای صاحب فضل

سورة المجادلة مدنية وهي اثنان وعشرون ءايت

الْعَظِيمِ

بزرگ است

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللّٰهِ

هر آینه شنید خدای تعالی سخن آن زن که گفت و گو میکرد با تو در باب شوهر خود و شکایت میکرد بسوی خدا

یعنی بمحمد صلی الله علیه وسلم

یعنی بمحمد صلی الله علیه وسلم

الجزء الثامن والعشرون

وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝ الَّذِينَ يُظٰهِرُونَ

وخدا تعالی میشنود پاسخ دادن شما هرآینه خدا شنوا بیناست آنانکه ظهار میکنند

مِنكُم مِّن نِّسَآئِهِم مَّا هُنَّ أُمَّهٰتِهِمْ إِنْ أُمَّهٰتُهُمْ إِلَّا الّٰٓئِي وَلَدْنَهُمْ

با زنان خود نیستند آن زنان مادران ایشان نیستند مادران ایشان الا آنانکه زاده اند ایشان را

وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللّٰهَ

و هرآینه این ظهار کنندگان میگویند سخن نامعقول و میگویند دروغ و هرآینه خدای

لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظٰهِرُونَ مِن نِّسَآئِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ

عفو کننده آمرزگار است و آنانکه ظهار میکنند با زنان خود باز رجوع میکنند

لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِّن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا ذٰلِكُمْ تُوعَظُونَ

در مخالفت آنچه گفتند پس واجب است آزاد کردن بنده پیش از آنکه زن و مرد یکدیگر را دست رسانند این حکم پند داده میشوید

بِهِ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ

بآن و خدا بآنچه میکنید خبردار است پس هرکه نیابد بنده را پس بروی واجب است روزه دو ماه

مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَن يَتَمَآسَّا فَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ

پی در پی پیش از آنکه مرد و زن یکدیگر دست رسانند پس هرکه نتواند این را پس طعام دادن شصت

مِسْكِينًا ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ

فقیر است این حکم برای آنست که منقاد شوید خدا و رسول او را و این احکام حدها مقرر کرده خداست

وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يُحَآدُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ

و کافران را عذاب درددهنده باشد هرآینه آنانکه مخالفت میکنند با خدا و رسول او

كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنزَلْنَآ ءَايٰتٍ بَيِّنٰتٍ

خوار کرده شدند چنانکه خوار کرده شدند آنانکه پیش از ایشان بودند و هرآینه فرو فرستادیم آیات واضح

وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم

و کافران را عذاب خوار کننده است روزیکه برانگیزد ایشان را خدا همه یکجا پس خبر دهد ایشان را

بِمَا عَمِلُوا أَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوهُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

بآنچه کرده بودند نگاه داشته است خدا آن را و ایشان فراموش کردند و خدا بر همه چیز مطلع است

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ

آیا ندیدی که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است نمی باشد

مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ
با یکدیگر راز گفتن سه کس مگر خدای چهارم ایشانست و نه پنج کس مگر خدای ششم ایشانست

وَلَا اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَا اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَمَا كَانُوْا ثُمَّ
و نه کمتر ازین مگر خدای با ایشانست و نه زیاده تر ازین مگر خدای با ایشانست هر کجا باشند

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ اَلَمْ تَرَ
خبر دهد ایشان را روز قیامت بآنچه کرده اند هر آینه خدا بهر چیز داناست آیا ندیدی

اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ
بسوی آنانکه منع کرده شدند از راز گفتن با یکدیگر پس باز میگردند بآنچه نهی کرده شده اند از آن

وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَاِذَا
و با یکدیگر راز میگویند بگناه و تعدی و نافرمانبرداری پیغمبر و چون

جَاۤءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ
بیایند بتو تحیت گویند ترا بآن کلمه که دعا نکرده است ترا خدای بآن و میگویند در دل خویش

لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ
چرا عذاب نمیکند ما را خدای بسبب آنچه میگوییم بس است ایشان را دوزخ درآیند بآن پس بد

الْمَصِيْرُ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
جائیست دوزخ ای مسلمانان چون با یکدیگر راز گویید پس با یکدیگر راز مگویید

بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَ
درباب گناه و تعدی و نافرمان برداری پیغمبر و راز گویید درباب نیکوکاری و

التَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْۤ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ اِنَّمَا النَّجْوٰى
پرهیزکاری و بترسید از خدای که بسوی او حشر کرده خواهید شد جز این نیست که راز گفتن بد

مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيْسَ بِضَاۤرِّهِمْ شَيْئًا اِلَّا
از کار شیطانست تا اندوهگین کند مسلمانان را و نیست هیچ زیان رساننده ایشان را چیزی مگر

بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
باراده خدای و بر خدای باید که توکل کنند مسلمانان ای

اٰمَنُوْۤا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ
مسلمانان چون گفته شود شما را گشاده بنشینید در مجلسها پس گشاده کنید جای تا گشاده کند خدا

یعنی بجای السلام علیک السام علیک گویند یعنی مرگ باد بر تو

یعنی اگر پیغمبر راستست بایستی که ما را عذاب رسید

لکم

لكم وإذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين ءامنوا

منكم والذين أوتوا العلم درجت والله بما تعملون خبير

يا أيها الذين ءامنوا إذا نجيتم الرسول فقدموا بين يدي

نجويكم صدقة ذلكم خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا

فإن الله غفور رحيم ءأشفقتم أن تقدموا بين يدي

نجويكم صدقت فإذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم

فأقيموا الصلوة وءاتوا الزكوة وأطيعوا الله ورسوله والله

خبير بما تعملون ألم تر إلى الذين تولوا قوما غضب الله

عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على الكذب وهم

يعلمون أعد الله لهم عذابا شديدا إنهم ساء ما

كانوا يعملون اتخذوا أيمنهم جنة فصدوا عن سبيل

الله فلهم عذاب مهين لن تغني عنهم أمولهم ولا

أولدهم من الله شيئا أولئك أصحب النار هم فيها

اولاد ایشان از عذاب خدای چیزیرا این جماعه اهل دوزخ اند ایشان اندر آنجا

خٰلِدُوْنَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ
جاویدان باشند روزی که برانگیزد ایشانرا خدای همه یکجا پس سوگند خورند بحضور او چنانکه سوگند میخورند

لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ۚ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝
بحضور شما و می پندارند که ایشان بر چیزی هستند آگاه شو هر آینه ایشانند دروغگوی

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۚ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ
غالب آمده است بر ایشان شیطان پس فراموش ساخت از خاطر ایشان یاد کردن خدای را ایجماعه لشکر

الشَّيْطٰنِ ۚ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ اِنَّ الَّذِيْنَ
شیطان است آگاه شو هر آینه لشکر شیطان ایشانند زیانکاران هر آینه آنانکه

يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِي الْاَذَلِّيْنَ ۝ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ
خلاف میکنند با خدای و رسول او ایجماعه در جمله خوارترین مردم اند حکم کرد خدای که البته غالب شوم

اَنَا وَرُسُلِيْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ
من و پیغمبران من هر آینه خدای توانا غالب است نخواهی یافت قومی را که ایمان دارند بخدا

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا
و روز آخر با این صفت که دوستی کنند با کسی که خلاف کرده است با خدا و رسول او و اگرچه ایجماعه باشند

اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ۚ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ
پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا خویشان و نودان ایشان [illegible]

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ۚ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ
خدا در دل ایشان ایمان را و قوت داده است ایشانرا بفیضی غیبی از جانب خود و در آرد ایشانرا ببهشتها

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۚ
میرود از زیر آن جویها جاویدان آنجا خوشنود شد خدا از ایشان و خوشنود شدند ایشان از او

سورة الحشر مدنية وهي اربعة وعشرون آية

اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ۚ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝
ایشانند لشکر خدای بدانید هر آینه لشکر خدای ایشانند رستگاران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ
بپاکی یاد کرد خدا را آنچه در آسمانها است و آنچه در زمین است و اوست غالب با حکمت

هو الذي

چون ابو عبیده جراح رضی الله عنه که پدر خود ابو عبدالله جراح را در روز احد بکشت ۱۲ حجه

چون ابو بکر صدیق رضی الله عنه که در روز بدر پسر خود عبدالرحمن را بمبارزت طلبید

و پیغمبر صلی الله علیه و سلم صدیق را نگذاشت که بحرب وی رود ۱۲ حجه

چون مصعب بن عمیر رضی الله عنه که برادر خود عبید را روز احد بقتل رسانید ۱۲ حجه

چون فاروق رضی الله عنه که در بدر خال خود عاص بن هشام را قتل کرده

و چون مرتضی و حمزه رضی الله عنهما که اقربای خود را چون عتبه و شیبه و ولید در جنگ بدر بکشتند ۱۲ حجه

این همه اصحاب رضی الله عنهم پدران و پسران و برادران خود را

بکشتند [illegible]

هُوَ الَّذِيٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ

اوست آنکه بر آورد آنانرا که کافر شدند از اهل کتاب از خانهای ایشان

لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ

در اول جمع کردن لشکرها بر نداشتید شما ای مؤمنان که بیرون روند و گمان میکردند آن کافران که نگاهدارنده ایشان

حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا وَقَذَفَ

قلعه های ایشان از عقوبت خدای پس بیامد بدیشان عقوبت خدای از آنجا که نمی دانستند و افکند

فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي

در دل ایشان ترس را خراب میکردند خانهای خود را بدستهای خویش و بدستهای

الْمُؤْمِنِيْنَ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ۝ وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ

مسلمانان نیز خراب میکردند پس عبرت گیرید ای خداوندان دیدها و اگر نه آن بود که نوشت خدای بر ایشان

الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ۝

جلاء وطن هر آینه عقوبت میکرد ایشانرا در دنیا یعنی نوعی دیگر و ایشانراست در آخرت عذاب آتش

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَآقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَمَنْ يُّشَآقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ

این عذاب بسبب آنست که ایشان مخالفت کردند با خدای و رسول او و هر که مخالفت کند با خدا پس بدرستیکه خدا

شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَآئِمَةً

سخت کننده عقوبت است آنچه برید از درخت خرما یا بگذاشتید آنرا ایستاده

عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ وَمَآ اَفَآءَ اللّٰهُ

بر بیخهای خود پس بفرمان خدا بود و برای آنکه خوار کند بدکارانرا و آنچه عاید گردانید خدا

عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ

بر پیغمبر خود از اموال بنی نضیر پس نتاخته بودید بر آن اسپانرا و نه شترانرا

وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ

ولیکن خدا غالب میگرداند پیغمبران خود را بر هر که خواهد و خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝ مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ

چیز توانا است آنچه عاید گردانید خدا بر پیغمبر خود از اموال ساکنان دیهها پس خدای را

وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ

و پیغمبر را و خویشاوندان را و یتیمان را و فقیران را و راه گذریان را بیان فرموده ایم

كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ۚ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ

تا نباشد آن فيء دست گردان میان توانگران از شما و هرچه بدهد شما را پیغمبر

فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

بگیرید آنرا و آنچه منع کند شما را از آن باز ایستید و بترسید از خدای هر آینه خدا سخت

الْعِقَابِ ۝ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ

عقوبت است آن فیء فقیران هجرت کننده راست آنانکه بیرون کرده شدند از خانهای ایشان

وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ

و اموال ایشان میطلبند نعمت را از خداوند خویش و خشنودی را و نصرت میدهند خدا را

وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ

و پیغمبر او را این جماعه ایشانند راست وعده کنندگان و نیز آنانراست که جای گرفتند بدار السلام

وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ

و جای بداده اند در ایمان پیش از مهاجران دوست میدارند کرا هجرت کند بسوی ایشان و نمی یابند

فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

در خاطر خود حاجتی ازانچه داده شده مهاجران را و اختیار میکنند بر خویشتن

وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ

و اگرچه باشد ایشان را احتیاج و هرکه نگاه داشته شد از حرص نفس خود پس آن جماعت

هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا

ایشانند رستگاران و نیز آنانراست که آمدند بعد از مهاجران و انصار میگویند ای پروردگار ما

اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ

بیامرز مارا و برادران مارا که سبقت کردند بر ما بایمان آوردن و مکن

فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

در دلهای ما هیچ کینه بنسبت آنانکه ایمان آوردند ای پروردگار ما هر آینه تو بخشاینده مهربانی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا

آیا ندیدی بسوی آنانکه منافق شدند میگویند برادران خود را که کافر اند

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ

از اهل کتاب اگر بیرون کرده شوید شما را البته بیرون آییم همراه شما و فرمان نبریم

فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ

در حق شما هیچکس را هرگز و اگر قتال کرده شود با شما البته نصرت دهیم شما را و خدا گواهی میدهد

إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَ

که ایشان دروغگویانند اگر بیرون کرده شوند یهود از مدینه بیرون نمیروند منافقان با ایشان

لَئِن قُوتِلُوا لَا يَنصُرُونَهُمْ وَلَئِن نَّصَرُوهُمْ لَيُوَلُّنَّ

اگر جنگ کرده شود با اهل کتاب نصرت ندهند ایشان را و اگر بفرض نصرت دهند اهل کتاب را البته بگردانند

الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ ۝ لَأَنتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِم

پشت خود را بعد از آن مدد کرده نشود ایشان را هر آینه شمائی مسلمانان سخت‌تر از جهت ترس در دلهای ایشان

مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ۝ لَا يُقَاتِلُونَكُمْ

از خدای این بسبب آنست که ایشان قومی‌اند که نمی‌فهمند ... جنگ نکنند با شما

جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرًى مُّحَصَّنَةٍ أَوْ مِن وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُم

یکجا شده مگر در دیه‌ها که بر آن حصار ساخته شده یا از پس دیوارها جنگ ایشان

بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ

در میان خویش سخت است می‌پنداری ایشان را یکجا شده و دلهای ایشان پراکنده است این

بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُونَ ۝ كَمَثَلِ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا

بسبب آنست که ایشان قومی هستند که در نمی‌یابند مثل ایشان مانند مثل آنانست که پیش از ایشان بودند نزدیکی چشیدند

وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ

وبال گناه خود را و ایشان راست عذاب دردناک مانند مثل شیطان چون گفت

لِلْإِنسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ

آدمی را که کافر شو پس چون کافر شد گفت هر آینه من بیزارم از تو هر آینه من میترسم

اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ

از خدای که پروردگار عالمهاست پس شد عاقبت کار این شیطان و این آدمی در آتش جاویدان

فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا

آنجا و اینست جزاء ستمکاران ای مسلمانان بترسید

اللَّهَ وَلْتَنظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

از خدا و باید تامل کند هر شخص که چه چیز پیش فرستاده است برای فردا و بترسید از خدای هر آینه خدا

خبير بما تعملون. ولا تكونوا كالذين نسوا الله فأنسىهم

خبر دار است بانچه میکنید ومباشید مانند آنانکه فراموش کردند خدا را پس خدا فراموش

انفسهم اولئك هم الفسقون. لا يستوي اصحب النار و

تدبیر حال ایشان را این جماعت ایشانند بدکاران برابر نیستند اهل دوزخ و

اصحب الجنة اصحب الجنة هم الفائزون. لو انزلنا هذا

اهل بهشت اهل بهشت ایشانند مطلب رسیدگان اگر فرو دمی آوردیم این

القرءان على جبل لرايته خاشعا متصدعا من خشية

قرآن را بر کوهی هر اینه میدیدی تو آنرا ترسنده پاره پاره شده از خوف

الله وتلك الامثال نضربها للناس لعلهم يتفكرون.

خدا واین مثلها بیان میکنیم برای تنبیه مردمان تا ایشان تامل کنند

هو الله الذي لا اله الا هو عالم الغيب والشهادة هو

اوست آنخدای که نیست هیچ معبودی مگر او داننده نهان و آشکارا اوست

الرحمن الرحيم. هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس

بخشاینده مهربان اوست آنخدای که نیست هیچ معبودی مگر او پادشاه نهایت پاک

السلم المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحن

سلامت [illegible] امن دهنده نگهبان غالب [illegible] جبار بزرگوار مستحق کبریا و عظمت پاکی

الله عما يشركون. هو الله الخالق البارئ المصور له

خدا را از شریک مقرر کردن [illegible] اوست خدای آفریدگار نو پدید آرنده بخشنده صورت مخلوقات را اورا

الاسماء الحسنى يسبح له ما في السموت والارض وهو

نامهای نیک به پاکی یاد میکند او را هرچه در آسمانها و زمین است واوست

العزيز الحكيم. سورة الممتحنة مدنية وهي ثلث عشر ايت

غالب با حکمت

بسم الله الرحمن الرحيم

يايها الذين ءامنوا لا تتخذوا عدوي وعدوكم اولياء

ای مسلمانان دوست مگیرید دشمنان مرا و دشمنان خود را دوستان

تلقون

تلقون اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم من الحق

می افگنید بسوی ایشان پیغام دوستی و هرآینه ایشان کافر شدند بآنچه آمده است شما را از

يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا بالله ربكم ان كنتم

جلا وطن میکنند پیغمبر را و شما را نیز برای آنکه ایمان آورید بخدای پروردگار خویش

خرجتم جهادا في سبيلي وابتغاء مرضاتي تسرون

اگر برآمده اید از وطن جهد برای جهاد در راه من و بطلب رضامندی من پنهان پیغام میفرستید

اليهم بالمودة وانا اعلم بما اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعله

بسوی ایشان پیغام دوستی و من میدانم آنچه پنهان میکنید و آنچه آشکارا مینمائید و هر که بکند

منكم فقد ضل سواء السبيل ان يثقفوكم يكونوا

از شما پس هرآینه غلط کرد راه راست را اگر کافران بیابند شما را باشند

لكم اعداء ويبسطوا اليكم ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا

شما را دشمنان و بکشایند بسوی شما دستها خود را و زبانها خود را بایذا و دوست دارند

لو تكفرون لن تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة

شما کافر شوید سود نخواهند داد شما را خویشان و ندان شما و نه فرزندان شما روز قیامت

يفصل بينكم والله بما تعملون بصير قد كانت لكم

فیصل خواهد کرد خدا در میان شما و خدا بآنچه میکنید بیناست هرآینه هست شما را

اسوة حسنة في ابرهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم

پیروی نیک با ابراهیم و آنانکه همراه او بودند چون گفتند قوم خود را

انا برءؤا منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم

هرآینه ما بیزاریم از شما و از آنچه می پرستید بجز خدا نامعتقد شدیم بشما

وبدا بيننا وبينكم العداوة والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا

و پدید آمد میان ما و میان شما دشمنی و ناخوشی همیشه تا وقتیکه ایمان آرید

بالله وحده الا قول ابرهيم لابيه لاستغفرن لك

بخدای یگانه شما را پیروی نیک هست با ابراهیم مگر در قول ابراهیم پدر خود را که البته طلب آمرزش

وما املك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا واليك

می سازم که دفع کنم از تو از عذاب خدای چیزی و گفت ابراهیم ای پروردگار ما بر تو توکل کردیم و بسوی تو

دین راست

دوست یکدیگر

این کار

خواهم کرد

ع در این قول اقتدا با ابراهیم نشاید کرد و استغفار برای کافر در دولت نیست والله اعلم

أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

رجوع نمودیم و بسوی تست بازگشت ای پروردگار ما مکن ما را زیردست کافران

وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ

و بیامرز برای ما ای پروردگار ما هرآینه توئی غالب با حکمت هرآینه هست شمارا

فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ

بجماعه مذکور اقتدای نیک کسی را از شما که امید دارد ملاقات خدا را و روز آخرت را و هر

يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ

روی گردان شود پس هرآینه خدای بی‌نیاز ستوده کارست نزدیک است خدای از آنکه پیدا کند در میان شما

وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ

و در میان آنانکه دشمنی داشته اید با ایشان دوستی را و خدای تواناست و خدای

غَفُورٌ رَحِيمٌ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي

آمرزگار مهربانست منع نمیکند خدای شما را از مواصلت آنانکه جنگ نکرده اند با شما در مقدمه

الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا

دین و بیرون نکرده اند شما را از خانهای شما منع نمیکند از آنکه احسان کنید با ایشان و انصاف کنید

إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ

در حق ایشان هرآینه خدای دوست میدارد انصاف کنندگان را جز این نیست که منع میکند شما را از مواصلت آنانکه

قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى

جنگ کرده اند با شما در مقدمه دین و بیرون کردند شما را از خانهای شما و معاونت دیگران کردند در

إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

بیرون کردن شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر که دوستی دارد با ایشان پس آن جماعه ایشانند ستمکاران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ

ای مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمان هجرت کرده پس امتحان کنید ایشانرا

اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ

خدای داناترست بایمان ایشان پس اگر مسلمان دانید ایشانرا باز نفرستید ایشانرا

إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُمْ

بسوی کافران نه این زنان حلال اند کافران را و نه آن کافران حلال اند این زنان را و بدهید شوهران ایشانرا

ما انفقوا

مَّا أَنفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ

آنچه خرج کرده‌اند و نیست گناه بر شما که نکاح کنید با ایشان چون بدهید ایشان را

أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَاسْأَلُوا مَا أَنفَقْتُمْ

مهر ایشان و نگاه ندارید دست آویز زنان نامسلمان کافر و طلب کنید آنچه شما خرج کرده‌اید

وَلْيَسْأَلُوا مَا أَنفَقُوا ذَٰلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ

و باید که مشرکان طلب کنند آنچه خرج کرده‌اند این است حکم خدا فیصل میکند میان شما و خدا

عَلِيمٌ حَكِيمٌ وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ

دانا با حکمت است و اگر از دست شما برود چیزی از زنان شما بطرف کافران

فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُم مِّثْلَ مَا أَنفَقُوا

پس عقوبت نمائید کافران را پس بدهید آنانرا که رفته باشند زنان ایشان مانند آنچه خرج کردند

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنتُم بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا

و بترسید از خدائی که شما او را باور دارنده اید ای پیغمبر چون

جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَىٰ أَن لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا

بیاید پیش تو زنان مسلمان که بیعت کنند با تو باین شرط که شریک نکنند با خدا چیزی را

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ

و دزدی نکنند و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند

بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ

سخن دروغ که بر بسته باشند آنرا در میان دستهای خویش و پایهای خویش و بفرمانی نکنند ترا

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

در کار نیک پس بیعت قبول کن از ایشان و طلب آمرزش کن برای ایشان از خدا هرآینه خدا آمرزنده

رَّحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ

مهربان است ای مسلمانان دوستی مدارید با گروهی که خشم گرفته است خدا

عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ

بر آنها ایشان نا امید شده اند از ثواب آخرت چنانکه نا امید شده آن کافران که از

أَصْحَابِ الْقُبُورِ

اهل گورها اند

سورة الصف مدنية وهي اربع عشرة آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

بپاکی یاد کرد خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین هست و اوست غالب باحکمت

يٰاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ كَبُرَ مَقْتًا

ای مسلمانان چرا گوئید آنچه نمیکنید بسیار ناپسند شد

عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ

نزدیک خدای آنکه بگوئید چیزی که نکنید براینه خدا دوست میدارد آنانرا

يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ وَاِذْ

که جنگ میکنند در راه خدا صف زده گویا ایشان عمارتی هستند محکم [illegible] و یاد کن چون

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَعْلَمُوْنَ اَنِّيْ

گفت موسی قوم خود را ای قوم من چرا میرنجانید مرا و براینه میدانید که من

رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوْا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ وَاللّٰهُ

فرستاده خدایم بسوی شما پس وقتیکه کجروی کردند کج ساخت خدای دلهای ایشان را و خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

راه نمی نماید قوم بدکاران را و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم

يٰبَنِيْ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ

ای بنی اسرائیل براینه من پیغمبر خدایم بسوی شما باور دارنده آنچه پیش دست من است

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْ بَعْدِي اسْمُهٗ اَحْمَدُ

از توریه و بشارت دهنده به پیغمبری که بیاید بعد از من نام او احمد باشد

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ وَمَنْ اَظْلَمُ

پس چون آمد احمد صلی الله علیه وسلم پیش ایشان با معجزها گفتند این سحریست ظاهر و کیست ستمکارتر

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى اِلَى الْاِسْلٰمِ

از کسی که بربست برخدا دروغ را و او خوانده میشود بسوی اسلام

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ

و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را میخواهند این کافران که فرو نشانند نور خدا را

بافواههم

بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝
بدهانهای خویش و خدای تمام کننده نور خود است و اگرچه ناخوش دارند کافران

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
روی است آنکه فرستاد پیغمبر خود را به هدایت و دین راست تا غالب کند او را

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
بر ادیان همه و اگرچه ناخوش دارند مشرکان ای مسلمانان

هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تُؤْمِنُونَ
آیا دلالت کنم شمارا بر آن سوداگری که برهاند شمارا از عذاب درد دهنده ایمان آرید

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَ
بخدا و رسول او و جهاد کنید در راه خدا باموال خود و

أَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
بجانهای خود این بهتر است برای شما اگر میدانید اگر چنین کنید بیامرزد گناهان شما

وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً
و در آرد شمارا ببوستانها که میرود زیر آن جویها و محلهای پاکیزه

فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ وَأُخْرَىٰ تُحِبُّونَهَا
در بهشتهای همیشه باشیدن اینست فیروزی بزرگ و بدهد نعمت دیگر که دوست میدارید آنرا

نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آن نعمت نصرت از جانب خدا است و فتح قریب الحصول و مژده ده مسلمانان را ای

آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ
مسلمانان باشید نصرت دهنده خدا چنانکه گفت عیسی پسر مریم با یاران خاص خود

مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَآمَنَتْ
کیستند نصرت دهندگان من بسوی خدا متوجه شده گفتند آن یاران خاص مائیم نصرت دهندگان خدا پس

طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا
جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند جمعی پس قوت دادیم مومنان را

سورة الجمعة عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ۝ مدنية وهي احدى عشر
بر دشمنان ایشان پس شدند غالب

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموت وما في الارض الملك القدوس

پاکی یاد میکنند خدای را هرانچه در آسمانها هست و هرچه در زمین هست خدای پادشاه نهایت پاک

العزيز الحكيم ۝ هو الذي بعث في الاميين رسولا منهم

غالب با حکمت است اوست آنکه برانگیخت در ناخوانندگان عرب پیغمبری از قوم

يتلوا عليهم ءايته ويزكيهم ويعلمهم الكتب والحكمة

میخواند بر ایشان آیات او را و پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب و دانش

وان كانوا من قبل لفي ضلل مبين ۝ وءاخرين منهم لما يلحقوا

و هر آینه ایشان بودند پیش ازین در گمراهی ظاهر و بیند مبعوث [illegible] و دیگر کهنوز نه پیوسته

بهم وهو العزيز الحكيم ۝ ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء

با ایشان و اوست غالب با حکمت این است فضل خدا میدهدش بهرکه خواهد

والله ذو الفضل العظيم ۝ مثل الذين حملوا التورية ثم لم

و خدای خداوند فضل بزرگ است مثل آنانکه تحمیل کرده شده اند توریه را باز

يحملوها كمثل الحمار يحمل اسفارا بئس مثل القوم الذين

نه برداشتند آنرا [illegible] همچون مثل خر است که بردارد کتابها را بد است مثل قومی که [illegible]

كذبوا بايت الله والله لا يهدى القوم الظلمين ۝ قل يايها

که دروغ می شمرند آیات خدا را و خدا راه نمی نماید گروه ستمکاران را بگو ای

الذين هادوا ان زعمتم انكم اولياء لله من دون الناس

یهود اگر گمان دارید که شما دوستان خدائید بجز سایر مردمان

فتمنوا الموت ان كنتم صدقين ۝ ولا يتمنونه ابدا بما قدمت

پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان و آرزو نخواهند کرد آنرا هرگز بسبب آنچه پیش

ايديهم والله عليم بالظلمين ۝ قل ان الموت الذي تفرون

دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران بگو هر آینه مرگی که می گریزید

منه فانه ملقيكم ثم تردون الى علم الغيب والشهادة

از ان پس البته وی رسنده است بشما باز رجوع کرده خواهید شد بسوی داننده نهان و آشکارا

فينبئكم

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ

پس خبر دهد شما را بآنچه میکردید ای مسلمانان چون اذان داده شود

لِلصَّلَوٰةِ مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ

برای نماز در روز جمعه پس سعی کنید بسوی یاد کردن خدا و بگذارید خرید و فروخت

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَوٰةُ

این بهتر است شما را اگر میدانید پس چون تمام کرده شود نماز را

فَانتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِن فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ

پس متفرق شوید در زمین و طلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را

كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا

بسیار تا شما رستگار شوید و آن مسلمانان چون ببینند کاروانی را یا بازی را متفرق شدند

إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ

متوجه شوند بسوی آن و بگذارند ترا استاده بگو آنچه نزد خدا است بهتر است از بازی و از سوداگری

وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

و خدا بهترین روزی دهندگان است

سورة المنافقون مدنية وهي احدى عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ

چون بیایند پیش تو منافقان گویند گواهی میدهیم براینکه تو پیغمبر خدائی و خدا

يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

میداند که تو پیغمبر اویی و خدا گواهی میدهد که منافقان دروغگوی اند

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ

سپر گرفته اند قسمهای خود را پس بازمیدارند مردم را از راه خدا هر آینه ایشان

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَىٰ

بد است آنچه میکنند این بسبب آنست که ایشان ایمان آوردند باز کافر شدند پس مهر کرده شد بر

قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ

دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند و چون ببینی ایشان را متعجب کند ترا اندام ایشان

وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ يَحْسَبُونَ

واگر بگویند گوش نهی سخن ایشان گویا ایشان چوبهای خشک اند بر دیوار باز نهاده می پندارند

كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللّٰهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

هر آواز بلندی را بلا بر خود ایشانند دشمنان پس بترس از ایشان لعنت کرد ایشان را خدا از کجا گردانیده میشوند

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللّٰهِ لَوَّوْا

و چون گفته شود ایشان را بیائید تا طلب آمرزش کند برای شما پیغمبر خدا بپیچانند

رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۔ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

سرهای خود را و ببینی ایشان را که روی میگردانند و ایشان تکبر کنندگان اند یکسانست در حق ایشان

أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ إِنَّ اللّٰهَ

که آمرزش طلب کنی برای ایشان یا آمرزش نطلبی برای ایشان نخواهد آمرزید خدا ایشان را بدرستیکه خدا

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۔ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَى

راه نمی نماید گروه فاسقان را ایشانند آنانکه میگویند خرج مکنید بر

مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ حَتَّى يَنْفَضُّوا وَلِلّٰهِ خَزَائِنُ السَّمٰوٰتِ وَ

کسی نزد رسول خدا اند یعنی بر فقراء مهاجرین تا پراگنده شوند و خدای راست خزانهای آسمانها و

الْأَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۔ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا

زمین و لیکن منافقان نمیدانند میگویند اگر باز رسیم

إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَ

بمدینه البته برآرد بزرگتر خوارتر را از مدینه و خدای راست بزرگی و

لِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۔ يَا أَيُّهَا

پیغمبر او را و مسلمانان را و لیکن منافقان نمیدانند ای

الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ

مسلمانان مشغول نگرداند شما را اموال شما و نه فرزندان شما از یاد کردن

اللّٰهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَأُولٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۔ وَأَنْفِقُوا

خدای و هر که بکند این کار پس آن جماعه ایشانند زیانکاران و خرج کنید

مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ

از آنچه عطا کرده ایم شما را پیش از آنکه بیاید بیکی از شما مرگ پس بگوید

رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

ای پروردگار من کاشکی توقف میکنی از من مرا تا مدتی اندک تا صدقه دادمی و شدمی از صالحان

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

و هرگز مهلت نمیدهد خدای هیچ کس را چون بیاید اجل او و خدای خبردار است بآنچه میکنید

سورة التغابن مدنية وهي ثمان عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

پاکی یاد میکند خدای را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است او راست پادشاهی و او راست ستایش

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ

و او بر همه چیز تواناست اوست آنکه آفرید شما را بعض از شما کافرست

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَ

و بعض از شما مومن و خدا بآنچه میکنید بیناست آفرید آسمانها و

الْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

زمین بتدبیر درست و صورت بست شما را پس نیک ساخت صورتهای شما را و بسوی اوست بازگشت

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه پنهان میدارید و آنچه

تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ

آشکارا میکنید و خدای داناست بمکنون سینها آیا نیامده است بشما خبر آنانکه

كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

کافر شدند پیش از این پس چشیدند وبال کار خود را و ایشان راست عذاب دردناک

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ

این عذاب بسبب آنست که می آمدند بایشان پیغمبران ایشان با معجزها پس گفتند آیا آدمیان

يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

راه نمایند ما را پس کافر شدند و روی گردانیدند و بی نیاز است خدا و خدا توانگر ستوده است

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن لَّن يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ

پنداشتند کافران که برانگیخته نخواهند شد بگو آری قسم بپروردگار من برانگیخته

ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَآمِنُوا

باز خبر داده شود شما را بانچه میکردید و این بر خدا آسان است پس ایمان آرید

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

بخدا و رسول او و به نوری که فرستاده ایم یعنی قرآن و خدا بانچه میکنید خبردار است

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَن يُؤْمِن

روزی که جمع کند شما را برای روز جمع آن روز قیامت روز زیان است و هر که ایمان آرد

بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ

بخدا و بکند کار شایسته دور کند ازو جرمهای او را و در آرد بوستانها

تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

میرود زیر آن جویها جاویدان آنجا همیشه اینست فیروزی بزرگ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

و آنانکه کافر شدند و بدروغ نسبت کردند آیات ما را آن جماعه اهل دوزخ اند

خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ مَا أَصَابَ مِن مُّصِيبَةٍ إِلَّا

جاویدان آنجا و بد جائی است دوزخ نمیرسد هیچ مصیبت مگر

بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَن يُؤْمِن بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

بحکم خدای و هر که رجوع کند بخدای راه نماید دل او را و خدا بهر چیز

عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا

داناست و فرمان برداری کنید خدا را و فرمان برداری کنید رسول را پس اگر روگردان شوید پس جز این نیست

عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

که بر پیغمبر ما پیغام رسانیدن آشکار است خدای هیچ معبود نیست مگر او و بر خدا باید که توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ

مومنان ای مسلمانان هرآینه بعض از ازواج شما

وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعْفُوا وَتَصْفَحُوا

و بعض اولاد شما دشمن اند در حق شما پس بترسید ایشان و اگر در گذر کنید و روی بگردانید

وتغفروا

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ

و بیامرزید پس بدرستیکه خدای آمرزگار مهربانست جز این نیست که اموال شما و اولاد شما

فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ

امتحانست و خدای نزدیک وست مزد بزرگ پس بترسید از خدا آنقدر که توانید

وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقَ

و سخن بشنوید و فرمان بردار باشید و خرج کنید بهتر باشد برای جان شما و هر که نگاه داشته شود

شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا

از بخل نفس خود پس آن جماعه ایشانند رستگاران اگر قرض دهید خدایرا قرض

حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ عَالِمُ الْغَيْبِ

نیکو دو چندان دهد شمارا و بیامرزد شمارا و خدا قدرشناس بردبارست داننده پنهان

وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

و آشکارا غالب باحکمت

سورة الطلاق مدنية وهي اثنا عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَ

ای پیغمبر بگو امت خود را چون اراده کنید طلاق دادن زنان را پس طلاق دهید ایشانرا در اول عدت ایشان

أَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ

و شمار گیرید عدت را و بترسید از خدای پروردگار خویش بیرون مکنید ایشانرا از خانهای ایشان

وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ

و باید که ایشان نیز بیرون نروند مگر آنکه بعمل آرند کار بیجایی آشکارا و این حدهای مقرر

اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي

خدایست و هر که تجاوز کند از حدها خدا پس بدرستیکه ستم کرد بر جان خویش هیچکس نمیداند

لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَٰلِكَ أَمْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ

شاید که خدای پیدا کند بعد از طلاق کار [illegible] موافقت پس چون نزدیک رسند مطلقات بمیعاد خود

فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا

پس نگاه دارید ایشانرا بوجه پسندیده یا جدا شوید از ایشان بوجه پسندیده و گواه گیرید

ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ

دو کس صاحب تقوی را از قوم خود و راست ادا کنید شهادت را برای خدا این حکم پند داده میشود بآن

مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل

هرکرا مومن باشد بخدای و روز آخر و هرکه بترسد از خدای پدید آرد

لَّهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَن يَتَوَكَّلْ

برای او مخلصی و روزی دهدش از انجا که گمان ندارد و هرکه توکل کند

عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ

بر خدای پس خدا بس باشد اورا هر اینه خدا رسنده است بمراد خود هر اینه ساخته است خدا هر

شَيْءٍ قَدْرًا وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ

چیز را اندازه و آنانکه نومید شدند از حیض از جمله زنان شما یعنی مطلقات اگر شک آرید

فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ

پس عدت ایشان ۳ ماه است و آنانکه هنوز حیض نرسیده اند و خداوندان حمل

أَجَلُهُنَّ أَن يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَل لَّهُ مِنْ أَمْرِهِ

عدت ایشان انست که بنهند حمل خود را و هرکه بترسد از خدا پدید آرد برای او در کار او

يُسْرًا ذَٰلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ

آسانی را این حکم خداست که فرود آورد آنرا بسوی شما و هرکه بترسد از خدای دور کند

عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنتُم

از وی جرمهای اورا و زیاده دهد اورا مزد ساکن کنید زنان مطلقه را جایی که شما میمانید

مِّن وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِن كُنَّ

از قدر طاقت خود و ایذا مرسانید ایشانرا تا تنگ گیرید برایشان و اگر باشند

أُولَاتِ حَمْلٍ فَأَنفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

خداوندان حمل پس خرج کنید برایشان تا آنکه بنهند حمل خود را پس اگر

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُم بِمَعْرُوفٍ

شیر دهند بفرزندان شما پس بدهید ایشانرا مزدهای ایشان و بایکدیگر کار فرمائی کنید درمیان خود به نیکوئی

وَإِن تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ أُخْرَىٰ لِيُنفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن

و اگر مضایقه کردید پس شیر خواهد داد بفرموده او زنی دیگر باید که خرج کند صاحب وسعت از

سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ
وسعت خود و آنکه تنگ کرده شد بروی رزق او پس باید که خرج کند از آنچه عطا کرده است او را خدا تکلیف
اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۝ وَكَاَيِّنْ
خدا هیچکس را مگر بحسب آنچه داده است او را پدید خواهد آورد خدا بعد از تنگدستی آسانی را و بسا
مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا
از اهل دیه که تجاوز کردند از فرمان پروردگار خویش و از فرمان پیغمبران او پس حساب کردیم ایشان را حسابی سخت
وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ
و عقوبت کردیم ایشان را عقوبتی دشوار پس چشیدند سزای عمل خود و شد سرانجام
اَمْرِهَا خُسْرًا ۝ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
کار ایشان زیانکاری مهیا کرده است خدا برای ایشان عذاب سخت پس بترسید از خدای
يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۙ
ای خداوندان خرد آنانکه گرویده اند هر آینه فرود آورده است خدای بسوی شما کتابی
رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
و فرستاده پیغمبری میخواند بر شما آیات خدا را واضح آمده تا برارد آنانرا که ایمان آوردند
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَ
و کارهای شایسته کردند از تاریکیها بسوی روشنی و هر که ایمان آرد بخدای و
يَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
بکند کار شایسته در آوردش بوستانها میرود زیر آن جویها جاویدان
فِيْهَآ اَبَدًا ؕ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ۝ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ
آنجا همیشه هر آینه بوجه نیکی ساخته است خدای برای او رزق را خدای آنست که آفرید هفت
سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ؕ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا
آسمان و آفرید از زمین مانند آن فرود می آید تدبیر کار در میان آنها تا بدانید
اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ
که خدای بر همه چیز تواناست و نیز بدانید که خدا هر آینه بگرد آمده است هر
شَيْءٍ عِلْمًا ۝
سورة التحريم مدنية وهي اثنا عشر اٰيت

چیز را باعتبار علم

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها النبي لم تحرم ما أحل الله لك تبتغي مرضات أزواجك

ای پیغمبر چرا حرام میکنی چیزی را که حلال ساخته است خدا برای تو میطلبی خشنودی زنان خود

والله غفور رحيم قد فرض الله لكم تحلة أيمانكم

و خدای آمرزگار مهربان است هر آینه مشروع ساخته است خدا برای شما کشادن سوگندهای شمارا

والله مولىكم وهو العليم الحكيم وإذ أسر النبي إلى

و خدای کارساز شماست و اوست دانا با حکمت و یاد کنید چون پنهان گفت پیغمبر

بعض أزواجه حديثا فلما نبأت به وأظهره الله

با بعض زنان خود سخنی را پس چون خبر کرد [illegible] آن سخن و مطلع ساخت خدا پیغمبر را

عليه عرف بعضه وأعرض عن بعض فلما نبأها به قالت

بر [illegible] آن سخن شناسا ساخت پیغمبر بعض آن سخن و اعراض کرد از بعض [illegible]

من أنبأك هذا قال نبأني العليم الخبير إن تتوبا إلى الله

که خبر داد ترا باین گفت خبر داد مرا خدای دانای خبردار ای دو زن [illegible] رجوع کنید

فقد صغت قلوبكما وإن تظاهرا عليه فإن الله هو

پس هر آینه کج شده است دلهای شما و اگر با هم متفق شوید بر رنجانیدن پیغمبر پس هر آینه خدای

مولىه وجبريل وصالح المؤمنين والملئكة بعد ذلك

کارساز اوست و جبرئیل و مردمان شایسته از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین

ظهير عسى ربه إن طلقكن أن يبدله أزواجا خيرا

مددکار اند اگر طلاق دهد پیغمبر شمارا نزدیکست که پروردگار او عوض دهد برای او زنان دیگر بهتر

منكن مسلمات مؤمنات قانتات تائبات عابدات سائحات

از شما گردن نهادگان باور دارندگان فرمان برداران توبه نمایندگان عبادت کنندگان روزه دارندگان

ثيبات وأبكارا يا أيها الذين آمنوا قوا أنفسكم و

شوهر دیدگان و شوهر نادیدگان ای مسلمانان نگاه دارید خویشتن را و

أهليكم نارا وقودها الناس والحجارة عليها ملئكة

اهل خانه خود را از آتشی که آتش انگیز آن مردمان باشند و سنگها نیز بران آتش موکل اند فرشتگان

غلاظ

غلاظ شداد لا يعصون الله ما امرهم ويفعلون ما
درشت خوی سخت روی نافرمانی نمیکنند در آنچه فرموده است خدای ایشانرا و میکنند هرچه

يؤمرون ۝ يا ايها الذين كفروا لا تعتذروا اليوم انما
حکم میشود ایشانرا آن روز گویند ای کافران عذر پیش میارید امروز جز این نیست

تجزون ما كنتم تعملون ۝ يا ايها الذين ءامنوا توبوا الى
که جزا داده میشود شما را بسبب آنچه میکردید ای مسلمانان رجوع کنید بسوی

الله توبة نصوحا عسى ربكم ان يكفر عنكم سيئاتكم
خدای رجوع خالص امیدست از پروردگار شما که دور کند از شما جرمهای شما را

ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار يوم لا يخزي
و در آرد شما را ببوستانها که میرود زیر آن جویها روزیکه رسوا نکند

الله النبي والذين ءامنوا معه نورهم يسعى بين ايديهم
خدای پیغمبر را و نه آنانرا که ایمان آورده اند همراه او و نور ایشان میرود میان دو دست ایشان

وبايمانهم يقولون ربنا اتمم لنا نورنا واغفر لنا انك
و بجانب راست ایشان میگویند ای پروردگار ما تمام ده برای ما نور ما را و بیامرز ما را بدرستیکه تو

على كل شيء قدير ۝ يا ايها النبي جاهد الكفار
بر هر چیز توانایی ای پیغمبر جهاد کن با کافران

والمنافقين واغلظ عليهم وماويهم جهنم وبئس
و با منافقان نیز و درشتی کن بر ایشان و جای ایشان دوزخ است و بد جای

المصير ۝ ضرب الله مثلا للذين كفروا امرات نوح
بازگشتن است دوزخ پدید آورد خدای مثلی برای آنانکه کافر شدند زن نوح را

وامرات لوط كانتا تحت عبدين من عبادنا صالحين
و زن لوط را بودند زیر نکاح دو بنده شایسته از بندگان ما

فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من الله شيئا وقيل ادخلا النار
پس خیانت کردند با آن دو بنده پس دفع نکردند از ایشان از آن دو زن چیزی را از عذاب خدای و گفته شد ..... در آئید در دوزخ

مع الداخلين ۝ وضرب الله مثلا للذين ءامنوا امرات
با در آیندگان و پدید آورد خدای مثلی را برای آنانکه ایمان آوردند زن

فرعون إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة و

فرعون را چون گفت ای پروردگار من بنا کن برای من نزدیک خود خانه در بهشت و

نجني من فرعون وعمله ونجني من القوم الظلمين ۝

خلاص کن مرا از فرعون و کار او و خلاص ده مرا از قوم ستمکاران

ومريم ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا فيه

و مریم دختر عمران را که نگاه داشت فرج خود را پس دمیدیم در گریبان جامه او

من روحنا وصدقت بكلمت ربها وكتبه وكانت

روح خود را و باور داشت سخنان پروردگار خود را و کتابهای او را و بود

سورة الملك مكية — من القنتين ۝ — وهي ثلثون ايت

از فرمان برداران

بسم الله الرحمن الرحيم

تبرك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۝ الذي

بسیار با برکت است آنخدای که بدست اوست پادشاهی و او بر همه چیز توانا است آنخدای

خلق الموت والحيوة ليبلوكم أيكم أحسن عملا ۝ وهو

که آفرید موت و حیوة تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوترست در عمل و اوست

العزيز الغفور ۝ الذي خلق سبع سموت طباقا ۝ ما ترى في

غالب آمرزگار آنخدای که آفرید هفت آسمان را تو بر تو نه بینی ای بیننده در

خلق الرحمن من تفوت فارجع البصر هل ترى من فطور ۝

آفرینش خدای هیچ بی ضبطی پس باز گردان چشم را آیا می بینی هیچ شکستگی

ثم ارجع البصر كرتين ينقلب إليك البصر خاسئا وهو

باز گردان چشم را دوباره تا باز آید چشم بجانب تو خوار شده و او

حسير ۝ ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلنها رجوما

مانده گشته و برآینه زینت دادیم آسمان نزدیک را بچراغها و ساختیم آن چراغها را رانده

للشيطين وأعتدنا لهم عذاب السعير ۝ وللذين كفروا

شیاطین را و آماده کردیم برای شیاطین عذاب دوزخ و برای آنانکه کافر شدند

تا اینکه بجهت استراق سمع قصد آسمان کنند

بربهم

بربهم عذاب جهنم وبئس المصير ۝ اذا القوا فيها سمعوا

به پروردگار خود عذاب دوزخ است و آن بد جایی است و چون افکنده شوند در آن شنوند از دوزخ

لها شهيقا وهي تفور ۝ تكاد تميز من الغيظ كلما القي فيها

مر او را آوازی مانند آواز خر و آن دوزخ جوش میزند نزدیک است که پاره پاره شود از خشم هرگاه افکنده شود

فوج سالهم خزنتها الم ياتكم نذير ۝ قالوا بلى قد جاءنا

گروهی را سوال کنند ازان گروه نگاهبانان دوزخ آیا نیامده بود نزدیک شما هیچ پیغمبری ترساننده گویند آری

نذير فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا في

ترساننده پس دروغ داشتیم و گفتیم نه فرود آورده است خدای هیچ چیز نیستید شما مگر در

ضلل كبير ۝ وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحب

گمراهی بزرگ و گویند اگر ما شنیدیم یا می فهمیدیم نمی‌بودیم ما داخل در زمره

السعير ۝ فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحب السعير ۝ ان الذين

دوزخ پس اقرار کنند بگناه خویش پس لعنت باد اهل دوزخ را بدرستیکه آنان که

يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة واجر كبير ۝ واسروا

می ترسند از پروردگار خویش غایبانه مر ایشانراست آمرزش و مزد بزرگ و پنهان کنید

قولكم او اجهروا به انه عليم بذات الصدور ۝ الا يعلم

سخن خود را یا آشکارا گوئید آنرا هر آینه خدا داناست بآنچه در سینه‌ها باشد آیا نداند

من خلق وهو اللطيف الخبير ۝ هو الذي جعل لكم الارض

کسی که آفرید و اوست باریک بین خبردار اوست آنکه ساخت برای شما زمین را رام

ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور ۝

تا راه روید در نواحی آن و بخورید از رزق خدای و بسوی اوست برانگیختن

ءامنتم من في السماء ان يخسف بكم الارض فاذا هي تمور ۝

آیا ایمن شده‌اید از کسی که در آسمان است ازانکه فرو برد شما را بزمین پس ناگاه زمین جنبش کند

ام امنتم من في السماء ان يرسل عليكم حاصبا فستعلمون

یا ایمن شده‌اید از کسی که در آسمان است ازانکه بفرستد بر شما باد سنگبار پس خواهید دانست که

كيف نذير ۝ ولقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير

چگونه است ترسانیدن من و هر آینه دروغ داشتند آنانکه پیش از ایشان بودند پس چگونه بود عقوبت من

أولم يروا إلى الطير فوقهم صٰفّٰت ويقبضن ما يمسكهن
إلا الرحمٰن إنه بكل شيء بصير أمّن هٰذا الذي هو
جند لكم ينصركم من دون الرحمٰن إن الكٰفرون إلا في
غرور أمّن هٰذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه بل لجّوا
في عتوّ ونفور أفمن يمشي مكبّا على وجهه أهدى أمّن
يمشي سويّا على صرٰط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل
لكم السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون قل هو
الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون
متى هٰذا الوعد إن كنتم صٰدقين قل إنما العلم عند
الله وإنما أنا نذير مبين فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين
كفروا وقيل هٰذا الذي كنتم به تدّعون قل أرأيتم إن
أهلكني الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير الكٰفرين
من عذاب أليم قل هو الرحمٰن آمنّا به وعليه توكلنا

از عذاب درد دهنده بگو اوست بخشاینده بوی ایمان آوردیم و برروی توکل نمودیم

فستعلمون

طول قلم اعلی ما بین السماء والارض

فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ قُلْ أَرَءَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا

پس خواهید دانست که کیست در گمراهی ظاهر بگو آیا دیدید اگر شود آب شما فرورفته

فَمَن يَأْتِيكُم بِمَآءٍ مَّعِينٍ

سورة ن مكية وهي ثنتان وخمسون آية

پس که بیارد شما را آب روان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَآ أَنتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

قسم بقلم اعلی و آنچه می‌نویسند فرشتگان نیستی تو بفضل پروردگار خود دیوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ فَسَتُبْصِرُ

و هرآینه تراست مزد بی‌نهایت و هرآینه تو بر خوی بغایت بزرگی پس خواهی دید

وَيُبْصِرُونَ بِأَييِّكُمُ الْمَفْتُونُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ

و ایشان نیز خواهند دید که بکدام یکی از شما دیوانگی است هرآینه پروردگار تو داناتر است بکسی که غلط کرد

عَن سَبِيلِهِۦ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

راه او را و او نیز داناتر است براه یافتگان پس فرمان مبر دروغ دارندگان را

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ

آرزو کردند تا ملایمت کنی تا ایشان نیز ملایمت کنند و فرمان مبر هر بسیار سوگند خورنده حقیر را

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيمٍ مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذَٰلِكَ

عیب کننده را برونده بسخن چینی را بازدارنده مال از صدقه گذرنده گناهکار را سخت بدخوی را بعد از این

زَنِيمٍ أَن كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ءَايَٰتُنَا قَالَ

حرام زاده بسبب آنکه هست صاحب مال و فرزندان چون خوانده شود بر وی آیات ما گوید

أَسَٰطِيرُ الْأَوَّلِينَ سَنَسِمُهُۥ عَلَى الْخُرْطُومِ إِنَّا بَلَوْنَٰهُمْ

افسانهای پیشینیان است زود باشد که علامت کنیم بداغ بر بینی او هرآینه ما آزمودیم ایشان را

كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحَٰبَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ

چنانکه آزموده بودیم خداوندان بوستان را چون قسم خوردند که البته درو کنند بوستان را صباح کنان

وَلَا يَسْتَثْنُونَ فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ

و ان شاء الله نمیگفتند پس بگردید بر آن بوستان بلای از جانب پروردگار تو

نائمون. فاصبحت كالصريم. فتنادوا مصبحين. ان اغدوا

خفته بودند پس شد مانند زراعت بریده. پس یکدیگر را آواز دادند صباح کنان که بگاه روید

على حرثكم ان كنتم صرمين. فانطلقوا وهم يتخافتون

بکشت خود اگر درونده آیید. پس برفتند با یکدیگر سخن پنهان گویان

ان لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين. وغدوا على حرد

آنکه باید که داخل نشود در بوستان امروز بر شما هیچ فقیری. و بگاه رسیدند بر منع کردن

قدرين. فلما راوها قالوا انا لضالون. بل نحن محرومون

توانا بزعم خود پس آنگاه که دیدند آن بوستان را گفتند براینه ما غلط کرده راهیم بلکه ما محروم کردگانیم

قال اوسطهم الم اقل لكم لولا تسبحون. قالوا سبحن

گفت بهترین ایشان آیا نگفته بودم شما را که چرا تسبیح نمیگوئید. گفتند پاکی یاد میکنیم

ربنا انا كنا ظلمين. فاقبل بعضهم على بعض يتلاومون

پروردگار خود را براینه ما ستمکار بودیم. پس روی آوردند بعضی ایشان بر بعض با یکدیگر ملامت کنان

قالوا يويلنا انا كنا طغين. عسى ربنا ان يبدلنا خيرا

گفتند ای وای ما را براینه بودیم از حد گذشتگان. امید است از پروردگار ما که عوض دهد ما را بهتر

منها انا الى ربنا رغبون. كذلك العذاب ولعذاب

ازین براینه ما سوی پروردگار خود توقع دارندگانیم. همچنان است عذاب. و براینه عذاب

الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون. ان للمتقين عند ربهم

آخرت بزرگتر است کاش میدانستند. براینه متقیان را نزدیک پروردگار ایشان

جنت النعيم. افنجعل المسلمين كالمجرمين. ما لكم كيف

بوستانهای نعمت است. آیا گردانیم مسلمانان را مانند گناهکاران. چیست شما را چگونه

تحكمون. ام لكم كتب فيه تدرسون. ان لكم فيه

مقرر میکنید. آیا نزدیک شما کتابی هست که در وی تلاوت میکنید. این مضمون که براینه شما را باشد

لما تخيرون. ام لكم ايمان علينا بلغة الى يوم القيمة

آنچه اختیار میکنید. آیا مر شما را عهدهای محکم است بر ذمه ما که حکم آن تا قیامت باقی ماند

ان لكم لما تحكمون. سلهم ايهم بذلك زعيم. ام لهم

بااین مضمون که براینه شما راست آنچه مقرر کنید. بپرس ازیشان که کدام یک از ایشان. آیا ایشان را شریکان

شركاء

شُرَكَآءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَآئِهِمْ إِنْ كَانُوا صٰدِقِينَ ۔ يَوْمَ

شریکان هستند پس باید که بیارند شریکان خود را اگر راست گویانید روزی که

يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ

جامه بر داشته شود از ساق و خوانده شود ایشان را بسوی سجده پس نتوانند مترجم گوید

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ

نیایش ظاهر باشد بر چشمها ایشان فرو گیرد ایشان را خواری و هر آینه خوانده میشدند ایشان را

إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سٰلِمُونَ ۔ فَذَرْنِي وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا

بسجده و حال آنکه ایشان بی علت بودند پس بگذار مرا با کسی که دروغ میشمرد این

الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۔ وَأُمْلِي

سخن را پایه پایه خواهیم کشید این جماعه را ازان راه که نمیدانند و مهلت خواهیم داد

لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۔ أَمْ تَسْئَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ

ایشان را هر آینه حیلهٔ من محکم است آیا میطلبی ازین جماعه مزدی پس ایشان از تاوان

مُّثْقَلُونَ ۔ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۔ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ

گران بار اند آیا نزدیک این جماعه علم غیب است پس ایشان می‌نویسند پس صبر کن بانتظار حکم

رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادٰى وَهُوَ

پروردگار خود و مباش مانند صاحب ماهی یعنی یونس علیه السلام چون دعا کرد و او

مَكْظُومٌ ۔ لَوْلَا أَنْ تَدٰرَكَهُ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ

پر از غم شده بود اگر نه آنست که دریافت او را رحمتی از جانب پروردگار او البته برانداخته می‌شد

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۔ فَاجْتَبٰهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصّٰلِحِينَ ۔

و او بد حال بودی پس برگزید اورا پروردگار او پس ساخت او را از جملهٔ صالحان

وَإِنْ يَّكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا

و هر آینه نزدیک اند کافران که بلغزانند ترا به چشمهاء تیز خود چون شنیدند

الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۔ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ

قرآن را و این کنایت است از شدت عداوت و میگویند هر آینه این پیغمبر دیوانه است و به حقیقت نیست این قرآن

لِّلْعٰلَمِينَ

سورة الحاقة مكية وهي اثنان وخمسون آيت

مگر پندی عالمها را

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت

قیامت چیست آن قیامت و چه چیز خبردار کرد ترا که چیست آن قیامت دروغ شمردند

ثمود وعاد بالقارعة فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية

قبیله ثمود و عاد قیامت را اما ثمود پس هلاک کرده شدند ایشانرا بنعره تند

واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم

و اما عاد پس هلاک کرده شدند ایشان ببادی سخت از حد گذشته که مسلط کرد آن باد را بر ایشان

سبع ليال وثمنية ايام حسوما فترى القوم فيها

هفت شب و هشت روز پیاپی [illegible] پس میدیدی ای بیننده آن قوم را در آن

صرعى كانهم اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم من

افتاده گویا ایشان تنه های درختان خرما اند [illegible] پس ایا می بینی ایشان را هیچ

باقية وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكت بالخاطئة

بقیه و بیاورد فرعون و آنانکه پیش از وی بودند اهل مؤتفکات نیز گناه را

فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية انا لما

پس نافرمانی کردند فرستاده پروردگار خود را پس گرفت خدای ایشان را گرفتن عظیم ما چون

طغا الماء حملنكم في الجارية لنجعلها لكم تذكرة

از حد گذشت آب [illegible] سوار کردیم شما را در کشتی روان تا بکنیم این معامله را برای شما پندی

وتعيها اذن واعية فاذا نفخ في الصور نفخة واحدة

و یاد دارد آن را گوشی یاد دارنده پس چون دمیده شود در صور یکبار دمیدن

وحملت الارض والجبال فدكتا دكة واحدة فيومئذ

و برداشته شود زمین و کوهها پس کوفته شود ایشان را یکبار کوفتن پس آن روز

وقعت الواقعة وانشقت السماء فهي يومئذ واهية

محقق شود قیامت و بشکافد آسمان پس آسمان آن روز سست شده باشد

والملك على ارجائها ويحمل عرش ربك فوقهم يومئذ

و فرشتگان بر کنارها آسمان باشند و بردارند تخت پروردگار ترا بالای خود پس آن روز

ثمنية

ثَمٰنِيَةٌ. يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ. فَأَمَّا مَنْ
هشت کس آن روز پیش آورده شود شما را پنهان نماند از احوال شما هیچ چیزی اما آنکه
أُوتِيَ كِتٰبَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَاؤُمُ اقْرَؤُا كِتٰبِيَهْ. إِنِّي ظَنَنْتُ
داده شد نامه اعمال او بدست راست او گوید بگیرید بخوانید نامه اعمال مرا هر آینه من معتقد بودم
أَنِّي مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ. فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ. فِي جَنَّةٍ
که من خواهم رسید بحساب خود پس آن شخص در زندگانی پسندیده باشد در بهشتی
عَالِيَةٍ. قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ. كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ
بلند که میوه او قریب الحصول است بخورید و بیاشامید خوردن و آشامیدن گوارا بسبب آنچه
فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ. وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتٰبَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ
در روزهای گذشته و اما آنکه داده شد نامه اعمال او بدست چپ او گوید
يٰلَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتٰبِيَهْ. وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ. يٰلَيْتَهَا كَانَتِ
ای کاش داده نمیشد مرا نامه اعمال من و ای کاش نمیدانستم چیست حساب من ای کاش مرگ آخر کننده
الْقَاضِيَةَ. مَا أَغْنٰى عَنِّي مَالِيَهْ. هَلَكَ عَنِّي سُلْطٰنِيَهْ.
کار بودی هیچ دفع نکرد از من مال من زایل شد از من بادشاهی من گفته شود
خُذُوهُ فَغُلُّوهُ. ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ. ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا
ای فرشتگان بگیرید پس طوق کنید پس باز در دوزخ داخل کنید باز در زنجیری که مسافت آن
سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ. إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيمِ
هفتاد گز باشد به ذراع ملک پس در آرید درآن هر آینه این شخص ایمان نمیداشت بخدای بزرگ
وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ. فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هٰهُنَا حَمِيمٌ
و رغبت نمیداد مردمان را بر طعام دادن فقیر پس نیست این شخص را امروز اینجا خویشاوندی
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ. لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ. فَلَا أُقْسِمُ
و نیست این شخص را هیچ طعامی مگر زرداب که نخورند آنرا مگر گناهکاران پس قسم میخورم
بِمَا تُبْصِرُونَ. وَمَا لَا تُبْصِرُونَ. إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ
بآنچه می بینید و بآنچه نمی بینید هر آینه قرآن تلاوت فرشته بزرگوار است
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ. وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ
و نیست آن گفتار شاعر اندکی ایمان می آرید . و نیست گفتار کاهن

الربع

٤١٥

قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعٰلَمِينَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ

اندکی پند پذیرید فرود آورده شده است از جانب پروردگار عالمها و اگر می بست پیغمبر

عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا

بر ما بعض سخنها را هر آینه میگرفتیم از و دست راست او باز می بریدیم

مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ

از و رگ دل او را پس نیست از شما هیچکس از و باز دارنده یعنی عقوبت ما را و هر آینه قرآن پند است

لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنكُم مُّكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ

پرهیزکاران را و هر آینه ما میدانیم که بعض از شما دروغ دارنده اند و هر آینه قرآن حسرت است

عَلَى الْكٰفِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

بر کافران و هر آینه قرآن راست درست پس بپاکی یاد کن پروردگار بزرگوار خود را

سورة المعارج مكية وهي اربعة واربعون آيت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ۝

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِّلْكٰفِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِّنَ اللّٰهِ

طلب کرد طلب کننده عقوبتی بر کافران فرود آینده نیست او را هیچ باز دارنده فرود آینده از جانب خدا

ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

خداوند مرتبه ها که بران صعود کرده شود بالا میروند فرشتگان و روح نیز یعنی جبرئیل بسوی خدای در روزی که هست

مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝ إِنَّهُمْ

مقدار آن پنجاه هزار سال زمانه دنیا پس صبر کن صبر نیکو هر آینه کافران

يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ۝ وَنَرٰىهُ قَرِيبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ

دور می بینند آن روز را و ما نزدیک می بینیم روزیکه شود آسمان مانند مس گداخته

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ يُبَصَّرُونَهُمْ

و شود کوهها مانند پشم رنگین و نپرسد هیچ خویشاوند خویشاوند دیگر را نموده شود ایشان را

يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ ۝ وَصَاحِبَتِهِ

آرزو کند گناهکار که عوض دهد از عذاب آنروز فرزند خود را و نیز زن خود را

واخيه

وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ

وبرادر خود را ونیز قبیله که جای دهد او را ونیز هر که در زمین است همه یکجا پس

يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَىٰ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ

برهاند او را ... حقا بدرستیکه دوزخ آتش شعله زننده پوست سر است میخواند هر که روگردانید

وَتَوَلَّىٰ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا

و روی گردان شد وجمع مال نمود پس نگاه داشت بدرستیکه آدمی آفریده شده است ناشکیبنده چون

مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ

برسد او را مصیبت اضطراب کننده وچون برسد او را نعمت بخل نماینده مگر نمازگذاران

الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ

آنانکه ایشان بر نماز خویش همیشه باشند کنندگان وآنانکه در اموال ایشان

حَقٌّ مَعْلُومٌ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ

حصه است مقرر برای سائل وبی مایه کم سوال وآنانکه باور میدارند

بِيَوْمِ الدِّينِ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ إِنَّ

روز جزا را وآنانکه ایشان از عذاب پروردگار خود ترسندگانند بدرستیکه

عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

عذاب پروردگار ایشان چیزیست که از آن ایمن نتوان شد وآنانکه اندام نهانی خود را نگاهدارندگانند

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ

مگر بر زنان خود یا کنیزکانی که مالک آنها شده است دستهای ایشان پس بدرستیکه ایشان نکوهیده نیستند

فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ وَالَّذِينَ هُمْ

پس هر که طلب کند سوای این پس آن جماعه ایشانند از حد گذشتگان وآنانکه ایشان

لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ

امانتهای خود را وعهد خود را رعایت کنندگانند وآنانکه ایشان بگواهیهای خود استادگانند

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ

وآنانکه ایشان بر نماز خود محافظت کنندگانند اینجماعه در بوستانها باشند

مُكْرَمُونَ فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مُهْطِعِينَ عَنِ

گرامی کردگان پس چیست کافران را بسوی تو شتابندگانند از

الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ۝ أَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ
جانب راست و از جانب چپ گروه گروه آیا طمع میکند هر شخصی از ایشان که

يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝ فَلَا أُقْسِمُ
در آورده شود به بوستانهای با نعمت نی نی هر آینه ما آفریدیم ایشان را از آنچه میدانند پس قسم میخورم

بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ۝ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرًا
به پروردگار مشرقها و مغربها که هر آینه ما توانا ایم بر آنکه عوض آریم بهتر

مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۝ فَذَرْهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
از ایشان و نیستیم ما عاجز پس بگذار ای محمد ایشان را که به بیهودگی در آیند و بازی کنند

حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ
تا وقتی که ملاقات کنند روز خود را که وعده داده میشود ایشان روزی که بر آیند از

الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصُبٍ يُوفِضُونَ ۝ خَاشِعَةً
قبور شتابان گویا ایشان بسوی نشانه میدوند نیازمند

أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا
بر دیدهای ایشان در گیرد ایشان را خواری این است آن روز که

يُوعَدُونَ ۝
وعده داده میشدند ایشان را

سورة نوح عليه السلام مكية وهي ثمان وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
هر آینه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید بایشان

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ أَنِ اعْبُدُوا
عقوبتی درد دهنده گفت ای قوم من هر آینه من برای شما ترساننده ظاهرم بمضمون که عبادت کنید

اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُونِ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ
خدای را و بترسید از او و فرمان من برید تا بیامرزد برای شما گناهان شما را و موقوف دارد

إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
تا وقتی مقرر هر آینه وقت مقرر کرده خدای چون بیاید موقوف نشود اگر بدانید

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَّنَهَارًا ۝ فَلَمْ يَزِدْهُمْ
گفت ای پروردگار من هر اینه من خواندم قوم خود را شب و روز پس زیاده نکرد در ایشان

دُعَآءِيْ إِلَّا فِرَارًا ۝ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْا
خواندن من مگر گریختن را و هر اینه من هر گاه که دعوت کردم ایشان را تا بیامرزی برای ایشان

أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصَرُّوْا وَ
انگشتان خود را در گوشها خود و بخود در پیچیدند جامهای خویش و مداومت کردند بر کفر

اسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ۝ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ
سرکشی نمودند سرکشی تمام باز هر اینه من دعوت کردم ایشان را با آواز بلند باز هر اینه من آشکارا کردم

لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۝ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ إِنَّهُ
با ایشان و پنهان گفتم ایشان را پنهان گفتم پس گفتم طلب آمرزش کنید از پروردگار خود

كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ۝ وَّيُمْدِدْكُمْ
هست آمرزنده تا بفرستد ابر را بر شما بارنده بارش در پی و مدد کند شما را

بِأَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ أَنْهَارًا ۝
اموال و فرزندان و بدهد شما را بوستانها و بدهد برای شما جویها

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ۝ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝
چیست شما را که اعتقاد نمیکنید برای خدای بزرگی او را و حال آنکه آفریده است شما را بطورها بالمختلف

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۝ وَّجَعَلَ الْقَمَرَ
آیا نمی بینید چگونه آفرید خدای هفت آسمان را تو بر تو و ساخت ماه را

فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
در میان اینها فروزنده و ساخت آفتاب را چراغ درخشنده و خدا رویانید شما را از زمین

نَبَاتًا ۝ ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۝ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ
رویانیدنی پس باز در آورد شما را در زمین و بیرون آرد شما را بیرون آوردنی و خدا

الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝ لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝ قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ
زمین را فراشی تا بروید در آن زمین راهها گشاده گفت نوح ای پروردگار

إِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗ إِلَّا
هر اینه ایشان نافرمانی من کردند و پیروی نمودند بکسی که زیاده نکرده است در حق او مال وی و فرزند وی مگر

خسارا. ومكروا مكرا كبارا. وقالوا لا تذرن آلهتكم

زيان را و بد سگالی کردند بد سگالی عظیم و گفتند هرگز ترک مکنید معبودان خود را

ولا تذرن ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا

و هرگز ترک مکنید ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر را

وقد أضلوا كثيرا ولا تزد الظالمين إلا ضلالا. مما خطيئاتهم

بدرستیکه گمراه کردند بسیاری را و زیاده مده خدایا ستمکاران را مگر گمراهی بسبب گناهان خود

أغرقوا فأدخلوا نارا فلم يجدوا لهم من دون الله أنصارا

غرق کرده شدند پس درآورده شدند آتش را پس نیافتند برای خویش بجز خدای هیچ نصرت دهنده

وقال نوح رب لا تذر على الأرض من الكافرين ديارا

گفت نوح ای پروردگار من مگذار بر روی زمین از کافران هیچ ساکن شونده را

إنك إن تذرهم يضلوا عبادك ولا يلدوا إلا فاجرا كفارا

بدرستیکه تو اگر بگذاری ایشان را گمراه سازند بندگان ترا و نزایند مگر بدکار ناسپاس

رب اغفر لي ولوالدي ولمن دخل بيتي مؤمنا وللمؤمنين

ای پروردگار من بیامرز مرا و پدر و مادر مرا و هر که درآید بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنین

والمؤمنات ولا تزد الظالمين إلا تبارا

و مومنات را و زیاده مده ستمکاران را مگر هلاکی

سورة الجن مكية وهي ثمانية

بسم الله الرحمن الرحيم

قل أوحي إلي أنه استمع نفر من الجن فقالوا إنا سمعنا

بگو وحی فرستاده شد بمن که گوش نهادند جماعه از جن پس گفتند بدرستیکه ما شنیدیم

قرآنا عجبا. يهدي إلى الرشد فآمنا به ولن نشرك بربنا

قرآنی عجیبی که دلالت میکند بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و هرگز شریک نخواهیم کرد

أحدا. وأنه تعالى جد ربنا ما اتخذ صاحبة ولا ولدا

هیچ یکی را و بیان کردن آنکه بلند است بزرگی پروردگار ما نگرفته است زنی و نه فرزندی

وأنه كان يقول سفيهنا على الله شططا. وأنا ظننا أن لن

وانکه افترا میکرد جاهل ما برخدای دروغ را وانکه ما پنداشتیم که هرگز

تقول

تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ

که گویند بنی آدم و جنیان بر خدای سخن دروغ را و آنکه بودند مردان از

الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا وَأَنَّهُمْ

بنی آدم پناه میگرفتند بمردان جن پس زیاده کردند در حق آن جنیان سرکشی را و آنکه ایشان

ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ

گمان کردند چنانکه شما گمان کرده بودید که هرگز نفرستد خدای هیچکس را و آنکه ما دست رسانیدیم با آسمان

فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ

پس یافتیم آسمان پر کرده شده بپاسبانان محکم و بستارها فروزنده و آنکه ما می نشستیم

مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

از آن بجاها برای شنیدن پس هرکه گوش نهد فی الحال بیابد برای خود ستاره مهیا ساخته

وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ

و آنکه ما نمیدانیم آیا بلای اراده کرده شد در حق آنانکه در زمین اند یا اراده کرده بایشان پروردگار ایشان

رَشَدًا وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

نیکی را و آنکه از ما جمعی شایسته کارانند و جمعی از ما سوای این اند هستیم ما فرقهای

قِدَدًا وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ

مختلف و آنکه ما دانستیم که هرگز عاجز نتوانیم کرد خدای را در زمین و هرگز عاجز نتوانیم کرد او را

هَرَبًا وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ

از جهت گریختن و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم بآن پس هرکه ایمان آرد بپروردگار خود

بَخْسًا وَلَا رَهَقًا وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

از هیچ نقصانی و نه از هیچ ستمی و آنکه جمعی از ما مسلمانان اند و جمعی از ما گناهکاران اند پس هرکه مسلمان

فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ

پس آن جماعه قصد کردند راه راست را و اما گناهکاران پس باشند برای دوزخ

حَطَبًا وَأَنْ لَوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَاهُمْ مَاءً

هیزم و بنی بگو یا محمد اگر راست می ایستادند بر راه راست بنوشانیدیمی ایشان را آب

غَدَقًا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ

بسیار تا امتحان کنیم ایشان را در آن و هرکه اعراض کرد از یاد کردن پروردگار خود در آرد ش

عَذَابًا صَعَدًا ۝ وَّأَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ أَحَدًا ۝

وَّأَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ

لِبَدًا ۝ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَا أُشْرِكُ بِهٖ أَحَدًا ۝ قُلْ إِنِّيْ

لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّيْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ

أَحَدٌ وَّلَنْ أَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ۝ إِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَ

رِسٰلٰتِهٖ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَإِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ

فِيْهَا أَبَدًا ۝ حَتّٰى إِذَا رَأَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ أَضْعَفُ

نَاصِرًا وَّأَقَلُّ عَدَدًا ۝ قُلْ إِنْ أَدْرِيْ أَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ

أَمْ يَجْعَلُ لَهٗ رَبِّيْ أَمَدًا ۝ عٰلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلٰى غَيْبِهٖ

أَحَدًا ۝ إِلَّا مَنِ ارْتَضٰى مِنْ رَّسُوْلٍ فَإِنَّهٗ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ۝ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ

بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصٰى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۝

سورة المزمل مكية وهي عشرون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يا أيها المزمل ۝ قم الليل إلا قليلا ۝ نصفه أو انقص منه
قليلا ۝ أو زد عليه ورتل القرآن ترتيلا ۝ إنا سنلقي
عليك قولا ثقيلا ۝ إن ناشئة الليل هي أشد وطأ و
أقوم قيلا ۝ إن لك في النهار سبحا طويلا ۝ واذكر اسم
ربك وتبتل إليه تبتيلا ۝ رب المشرق والمغرب لا إله إلا هو
فاتخذه وكيلا ۝ واصبر على ما يقولون واهجرهم هجرا
جميلا ۝ وذرني والمكذبين أولي النعمة ومهلهم
قليلا ۝ إن لدينا أنكالا وجحيما ۝ وطعاما ذا غصة و
عذابا أليما ۝ يوم ترجف الأرض والجبال وكانت الجبال
كثيبا مهيلا ۝ إنا أرسلنا إليكم رسولا شاهدا عليكم
كما أرسلنا إلى فرعون رسولا ۝ فعصى فرعون الرسول
فأخذناه أخذا وبيلا ۝ فكيف تتقون إن كفرتم يوما
يجعل الولدان شيبا ۝ السماء منفطر به كان وعده مفعولا

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا إِنَّ رَبَّكَ

هر اینه این پندیست پس هرکه خواهد راه بگیرد بسوی پروردگار خویش هر اینه پروردگار

يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَ

میداند که تو بر میخیزی نزدیک بدو ثلث شب و نیم شب و ثلث شب و نیز

طَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ

جماعه از آنانکه همراه تواند و خدای اندازه میکند شب و روز را دانست

أَن لَّن تُحْصُوهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

که شما طاقت نمیتوانید کرد قیام لیل را پس رحمت باز گشت بر شما پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن

عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ

دانست خدا که خواهند بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند در زمین

يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

طلب روزی مینمایند از فضل خدا و دیگران که کارزار میکنند در راه خدای

فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را

وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ

و وام دهید خدا را وام دادن نیک و آنچه پیش میفرستید برای خویشتن از عمل نیک

تَجِدُوهُ عِندَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ

خواهید یافت نزدیک خدای و او بهتر است و بزرگتر از روی مزد و طلب آمرزش کنید از خدا

سورة المدثر مكية إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وهي ستة وخمسون آية

هر اینه خدا آمرزگار مهربانست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

ای جامه برخود پیچیده برخیز پس بترسان و پروردگار خود را بزرگ یاد کن و جامهای خود را پاک ساز

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُن تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا

و پلید را دور کن و نباید که چیزی بدهی زیاده طلب کنی و برای حکم پروردگار خویش شکیبایی ورز

نقر في الناقور ۝ فذلك يومئذ يوم عسير ۝ على الكفرين

دمیده شود در صور آن وقت در آن روز وقت دشوار باشد بر کافران

غير يسير ۝ ذرني ومن خلقت وحيدا ۝ وجعلت له مالا

نه وقت آسان بگذار مرا با کسی که آفریدمش تنها و دادم او را مال

ممدودا ۝ وبنين شهودا ۝ ومهدت له تمهيدا ۝ ثم

يطمع ان ازيد ۝ كلا انه كان لايتنا عنيدا ۝ سارهقه

صعودا ۝ انه فكر وقدر ۝ فقتل كيف قدر ۝ ثم قتل كيف

قدر ۝ ثم نظر ۝ ثم عبس وبسر ۝ ثم ادبر واستكبر

فقال ان هذا الا سحر يؤثر ۝ ان هذا الا قول البشر

ساصليه سقر ۝ وما ادريك ما سقر ۝ لا تبقي ولا تذر

لواحة للبشر ۝ عليها تسعة عشر ۝ وما جعلنا اصحب النار

الا ملئكة ۝ وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين كفروا

ليستيقن الذين اوتوا الكتب ويزداد الذين امنوا

ايمانا ولا يرتاب الذين اوتوا الكتب والمؤمنون و

ليقول الذين في قلوبهم مرض والكفرون ماذا

اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ

اراده کرده است خدا بدین علاوه که غرابت از روی مثل همچنین گمراه میکند خدا هر کرا خواهد و راه مینماید

مَنْ يَّشَآءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُوْدَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٰى

هر کرا خواهد و نمیداند لشکرهای پروردگار ترا مگر او و نیست این مگر پندی

لِلْبَشَرِ كَلَّا وَالْقَمَرِ وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ

برای بنی آدم نی نی قسم بماه و قسم بشب چون پشت برگرداند و قسم بصبح چون روشن شود

اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ

هر آینه دوزخ از چیزهای بزرگست ترساننده بنی آدم را برای هر که خواهد از شما

يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ اِلَّآ اَصْحٰبَ

پیشتر آید یا باز پس ماند هر شخصی بانچه کرده در گروست مگر اهل

الْيَمِيْنِ فِيْ جَنّٰتٍ يَتَسَآءَلُوْنَ عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ مَا سَلَكَكُمْ

سعادت در بوستانها باشند سوال کنند از گناهکاران چه چیز در آورد شما را

فِيْ سَقَرَ قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ

بدوزخ گویند نبودیم ما از نماز گذارندگان و طعام نمیدادیم فقیر را

وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ

و بانکار در می آمدیم با شروع کنندگان و دروغ میشمردیم روز جزا را

حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ فَمَا لَهُمْ عَنِ

تا وقتیکه آمد بما موت پس سود ندهد ایشانرا شفاعت شفاعت کنندگان پس چیست ایشانرا

التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ فَرَّتْ مِنْ

پند در حالیکه اعراض کنندگانند گویا ایشان خران وحشی اند رمنده که گریخته باشند از

قَسْوَرَةٍ بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا

شیری بلکه میخواهد هر شخصی از ایشان که داده شود نامه ها

مُّنَشَّرَةً كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ كَلَّآ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ

گشاده نی نی بلکه نمیترسند از عذاب آخرت نی نی هر آینه قرآن پندست

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ هُوَ

پس هر که خواهد بخواند آنرا و یاد نمیکنند بندگان مگر وقتیکه خواسته باشد خدای اوست

اهل

اهل التقوى سورة القيمة مكية وهي اربعون واهل المغفرة

سزاوار آنکه ازو بترسند و اوست سزاوار آنکه بیامرزد

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اقسم بيوم القيمة ولا اقسم بالنفس اللوامة ايحسب

قسم میخورم بروز قیامت و قسم میخورم بنفس ملامت کننده آیا می پندارد

الانسان الن نجمع عظامه بلى قدرين على ان نسوي

آدمی که جمع نکنیم استخوانهای اورا آری جمع کنیم توانایان بر آنکه هموار کنیم

بنانه بل يريد الانسان ليفجر امامه يسئل ايان يوم

القيمة فاذا برق البصر وخسف القمر وجمع الشمس

والقمر يقول الانسان يومئذ اين المفر كلا لا وزر

الى ربك يومئذ المستقر ينبؤا الانسان يومئذ

بما قدم واخر بل الانسان على نفسه بصيرة ولو

القى معاذيره لا تحرك به لسانك لتعجل به ان علينا

جمعه وقرءانه فاذا قرانه فاتبع قرءانه ثم ان

علينا بيانه كلا بل تحبون العاجلة وتذرون الاخرة

وجوه يومئذ ناضرة الى ربها ناظرة ووجوه يومئذ

یک رویهای آن روز تازه باشند بسوی پروردگار خود نظر کننده باشند و یک رویهای آنروز

باسرة تظن ان يفعل بها فاقرة كلا اذا بلغت التراقي

ترش روی در هم کشیده توقع کنند آنکه رسیده خواهد شد بان مصیبتی نی نی وقتیکه برسد روح بچنبر گردن

وقيل من راق وظن انه الفراق والتفت الساق

و گفته شود کیست افسون کننده و یقین دانست محتضر که اینوقت جدا شدن است و به پیچید ساق محتضر

بالساق الى ربك يومئذ المساق فلا صدق ولا صلى

بساق دیگر بسوی پروردگار تست آنروز بازگشت پس تصدیق نکرد ابوجهل و نماز نگزارد

ولكن كذب وتولى ثم ذهب الى اهله يتمطى

و لیکن دروغ شمرد و روی گردان گشت باز رفت بسوی اهل خانه خود خرامان شده

اولى لك فاولى ثم اولى لك فاولى ايحسب الانسان

وای بر تو پس وای بر تو باز وای بر تو پس وای بر تو آیا می پندارد آدمی

ان يترك سدى الم يك نطفة من مني يمنى ثم كان

که مهمل گذاشته شود آیا نبود نطفه از منی که ریخته شود در رحم باز بود

علقة فخلق فسوى فجعل منه الزوجين الذكر والانثى

خون بسته پس بیافرید خدا پس درست اندام کرد پس ساخت از منی دو صنف را مرد و زن

اليس ذلك بقدر على ان يحيي الموتى

آیا نیست این خدای توانا بر آنکه زنده کند مردگان را

سورة الدهر مكية وقيل مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

هل اتى على الانسان حين من الدهر لم يكن شيئا مذكورا

هر آینه آمده است بر آدمی مدتی از زمان که نبود چیزی ذکر کرده شده

انا خلقنا الانسان من نطفة امشاج نبتليه فجعلناه

هر آینه ما آفریدیم آدمی را از یک پاره منی در هم آمیخته می آزمائیم او را پس ساختیم او را

سميعا بصيرا انا هديناه السبيل اما شاكرا واما كفورا

شنوا بینا هر آینه ما دلالت کردیم آدمی را براه خود یا سپاسدارنده و یا ناسپاس

انا اعتدنا للكفرين سلسلا واغللا وسعيرا

هر آینه ما آماده ساخته ایم برای کافران زنجیرها و طوقها و آتش افروخته

ان

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا
عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا يُوفُونَ بِالنَّذْرِ
وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ
عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ
لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا إِنَّا نَخَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا
عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا فَوَقَاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً
وَسُرُورًا وَجَزَاهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا مُتَّكِئِينَ فِيهَا
عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا وَدَانِيَةً
عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِم
بِآنِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرَا قَوَارِيرَ مِن
فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا
زَنجَبِيلًا عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّىٰ سَلْسَبِيلًا وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ
مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنثُورًا وَإِذَا رَأَيْتَ

جاوید چون بینی ایشانرا پنداری که ایشان مروارید اند از رشته افشانده شده وچون نگاه کنی

ثم رأيت نعيما وملكا كبيرا عليهم ثياب سندس خضر

آنجا به بینی نعمت فراوان و پادشاهی بزرگ بالای ایشان باشد جامهای سبز از دیبای نازک

وإستبرق وحلوا أساور من فضة وسقىهم ربهم شرابا

و دیبای ستبر و پوشانیده شود ایشان را دستوانها از نقره و بنوشاند ایشان را پروردگار ایشان شرابی

طهورا إن هذا كان لكم جزاء وكان سعيكم مشكورا

پاک را هرآینه این نعمت هست شما را جزا اعمال و هست سعی شما قبول کرده شده

إنا نحن نزلنا عليك القرءان تنزيلا فاصبر لحكم ربك

هرآینه ما فرود آوردیم بر تو قرآن را فرود آوردنی پس شکیبایی کن بر حکم پروردگار خود

ولا تطع منهم ءاثما أو كفورا واذكر اسم ربك بكرة و

و فرمان مبر از زمره بنی آدم گناهکاری را یا ناسپاسی را و یاد کن نام پروردگار خود صبح و

أصيلا ومن اليل فاسجد له وسبحه ليلا طويلا إن

شام و در بعضی از شب نماز گزار برای او و بپاکی یاد کن او را وقت دراز از شب هرآینه

هؤلاء يحبون العاجلة ويذرون وراءهم يوما ثقيلا

این کافران رغبت میکنند بدنیا و ترک میکنند پس پشت خود روز گران را

نحن خلقنهم وشددنا أسرهم وإذا شئنا بدلنا أمثالهم

ما آفریدیم ایشان را و محکم کردیم اندام ایشان را و چون خواهیم عوض آریم قومی مانند ایشان

تبديلا إن هذه تذكرة فمن شاء اتخذ إلى ربه سبيلا

بطریق بدل کردن هرآینه این پندیست پس هرکه خواهد بگیرد بسوی پروردگار خود راه

وما تشاءون إلا أن يشاء الله إن الله كان عليما حكيما

و نمیخواهید شما مگر وقتی که خواهد خدا هرآینه خدا هست دانا با حکمت

يدخل من يشاء في رحمته والظلمين أعد لهم عذابا أليما

داخل میکند هرکرا خواهد در رحمت خود و برای ستمکاران آماده کرده است عقوبتی درد دهنده

سورة المرسلت مكية وهي خمسون آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات

وَالْمُرْسَلٰتِ عُرْفًا ۙ فَالْعٰصِفٰتِ عَصْفًا ۙ وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۙ

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۙ فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۙ عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۙ اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ

لَوَاقِعٌ ۗ فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۙ وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۙ وَاِذَا

الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۙ وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۗ لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۗ

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۚ وَمَا اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۗ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ

لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۗ ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝ اَلَمْ

نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۙ فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۙ اِلٰى قَدَرٍ

مَّعْلُوْمٍ ۙ فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ۝ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۙ اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۙ وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ

شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ۗ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۚ اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ

شُعَبٍ ۙ لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ۗ اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ

كَالْقَصْرِ كَأَنَّهُ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ هٰذَا

مانند کوشک گویا آن شتران زرداند این روز

يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

روز است که سخن نگویند و دستوری نه دهند ایشان را تا عذر خواهی کنند

لِلْمُكَذِّبِينَ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنٰكُمْ وَالْأَوَّلِينَ

این روز روز فیصل کردن است جمع کردیم شما را ای مکذبان و پیشینیان را

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُونِ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

پس اگر شما را حیله هست بر دفع عذاب [illegible] حیله کنید

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلٰلٍ وَعُيُونٍ وَفَوٰكِهَ مِمَّا يَشْتَهُونَ

هر اینه متقیان در سایه ها باشند و در چشمه ها و در میوه ها از جنسی که رغبت کنند

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي

بخورید و بنوشید خوردن و نوشیدن گوارا بسبب آنچه میکردید هر اینه ما همچنین جزا میدهیم

الْمُحْسِنِينَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ كُلُوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا

نیکوکاران را ای دروغ شمارندگان بخورید و بهره مند باشید اندکی

إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ

هر اینه شما گناهکارید و چون گفته شود ایشان را

ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ

نماز گزارید نماز نمی گزارند پس بکدام سخن

سورة النبإ مكية بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ وهي اربعون ءايت

بعد از قرآن ایمان خواهند آورد

بسم الله الرحمن الرحيم

عَمَّ يَتَسَآءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

از چه کافران با یکدیگر سوال میکنند آری سوال میکنند از خبری بزرگ که ایشان در آن خلاف دارند

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ

نی خواهند دانست باز نیکو هم نی خواهند دانست آیا نساخته ایم زمین را

مهادا

مِهَادًا ۝ وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ۝ وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۝ وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ

فرشی ونساختیم کوهها را میخها وآفریدیم شما را نر وماده وساختیم خواب شما را

سُبَاتًا ۝ وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۝ وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝ وَ

راحتی وساختیم شب را پرده وساختیم روز را وقت طلب معیشت و

بَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝ وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ۝ وَّ

بنا کردیم بالای شما هفت آسمان محکم وآفریدیم چراغ درخشنده یعنی آفتاب و

اَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ۝ لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ۝

فرود آوردیم از ابرها آب ریزان تا برآریم بسبب آن آب دانه وگیاه را

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ۝ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ۝ يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي

وبوستانها درهم پیچیده را براینه روز فیصل کردن هست وقتی معین روزیکه دمیده شود در

الصُّوْرِ فَتَأْتُوْنَ اَفْوَاجًا ۝ وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۝ وَّ

صور پس بیایید گروه گروه شده وگشاده شود آسمان پس باشد دروازه دروازه و

سُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝

روان کرده آید کوهها را پس باشند مانند سراب براینه دوزخ هست انتظار کننده

لِّلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا ۝ لّٰبِثِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا ۝ لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا

سرکشان را هست مرجع ایشان را درایند بدوزخ اقامت کننده [illegible]

وَّلَا شَرَابًا ۝ اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ۝ جَزَآءً وِّفَاقًا ۝ اِنَّهُمْ كَانُوْا

ونه هیچ آشامیدنی را مگر آب گرم را وزرداب را جزا داده میشوند جزاء موافق براینه ایشان

لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝ وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ۝ وَكُلَّ شَيْءٍ

توقع نمیداشتند حساب را وتکذیب میکردند آیات ما را بدروغ داشتنی وهر چیز را

اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ۝ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝ اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ

ضبط کردیم بطریق نوشتن پس بچشید عذاب دوزخ پس زیاده نخواهیم داد شما را مگر عقوبت براینه متقیان را

مَفَازًا ۝ حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ۝ وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ۝ وَّكَاْسًا دِهَاقًا ۝

مطلب یافتنی شد بوستانها باشند ودرختان انگور باشد وزنان دوشیزه هم عمر بایکدیگر شده وپیاله شراب پر کرده

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ۝ جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ

نشنوند آنجا سخن بیهوده را ونه دروغ شمردن را جزا داده شد از جانب پروردگار تو

عَطَاءً حِسَابًا ۝ رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ
لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ
صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝
ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلٰى رَبِّهِ مَآبًا ۝ إِنَّا أَنْذَرْنٰكُمْ
عَذَابًا قَرِيبًا ۝ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ
يٰلَيْتَنِي كُنْتُ تُرٰبًا ۝

سورة النازعات مكية وهي ست واربعون آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ۝ وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ۝ وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ۝
فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ۝ فَالْمُدَبِّرٰتِ أَمْرًا ۝ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝
تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ۝ قُلُوبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ۝ أَبْصَارُهَا
خَاشِعَةٌ ۝ يَقُولُونَ ءَإِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ۝ ءَإِذَا
كُنَّا عِظٰمًا نَّخِرَةً ۝ قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝ فَإِنَّمَا هِيَ
زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝ هَلْ أَتٰىكَ حَدِيثُ

موسى

مُوسَى إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى اذْهَبْ إِلَى
موسی چون آواز داد اش پروردگار او بوادی پاک طوی نام برو برسالت بسوی

فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزَكَّى وَأَهْدِيَكَ
فرعون هر آینه وی از حد گذشته است پس بگو هیچ میل هست ترا با آنکه پاک شوی و راه نمایم ترا

إِلَى رَبِّكَ فَتَخْشَى فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَى فَكَذَّبَ وَعَصَى
بسوی پروردگار تو پس بترسی پس بنمود فرعون را معجزه بزرگ را یعنی عصا و ید بیضا پس دروغ داشت

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَى فَحَشَرَ فَنَادَى فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى
پس از ایمان بازگشت تدبیر کنان پس جمع کرد قوم را پس آواز داد پس گفت من پروردگار بزرگوار شما

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
پس گرفتار کرد او را خدا بعذاب آخرت و دنیا هر آینه در این خبر پندی هست

لِمَنْ يَخْشَى ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا رَفَعَ سَمْكَهَا
برای کسی که بترسد آیا شما محکم ترید در آفرینش یا آسمان خدا بنا کرد آسمان را

فَسَوَّاهَا وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا وَالْأَرْضَ بَعْدَ
پس درست ساخت آنرا و تاریک کرد شب او را و بیرون آورد روز او را و زمین بعد

ذَلِكَ دَحَاهَا أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا وَالْجِبَالَ
آفریدن آسمان هموار کرد برآورد از زمین آب او را و چراگاه او را و کوهها را

أَرْسَاهَا مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ
استوار نمود از برای منفعت شما و چهارپایان شما پس وقتیکه بیاید قیامت

الْكُبْرَى يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ
بزرگ روز قیامت روزیکه یاد کند آدمی آنچه عمل کرده بود و ظاهر کرده شود دوزخ

لِمَنْ يَرَى فَأَمَّا مَنْ طَغَى وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَإِنَّ الْجَحِيمَ
برای هر که دیدنش خواهد پس اما کسی که از حد گذشته باشد و برگزیده باشد زندگانی اینجهانی را پس دوزخ

هِيَ الْمَأْوَى وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ
همانست جای او و اما کسی که ترسیده باشد از ایستادن بحضور پروردگار خویش و بازداشته باشد نفس را

الْهَوَى فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
شهوات پس هر آینه بهشت همانست جای او می پرسند ترا از قیامت

أَيَّانَ مُرْسَاهَا فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا

که باشد تحقیق آن در چه منزلی تو از علم آن بسوی پروردگار تست منتهای علم آن

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا

جز این نیست که تو ترساننده کسی که بترسد از وی روزیکه ببینند آنرا چنانکه ایشان درنگ نکرده بودند

إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

مگر بوقت شام یا وقت چاشت آنروز

سورة عبس مكية وهي اثنان واربعون

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ

روی ترش کرد و اعراض نمود بسبب آنکه بیامد پیش او نابینا و چه چیز خبردار گردانید ترا شاید که وی

يَزَّكَّى أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى

پاک شود یا پند گیرد پس نفع میداد او را آن پند اما کسیکه توانگر است

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّى وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ

پس تو بسوی او اقبال میکنی و زیان نیست بر تو در آنکه پاک نشود و اما کسیکه بیامد پیش تو

يَسْعَى وَهُوَ يَخْشَى فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

شتابان و از خدای خود ترسان پس تو از وی غفلت میکنی نی نی بدرستیکه این آیات قرآن پند است

فَمَنْ شَاءَ ذَكَرَهُ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ

پس هرکه خواهد یاد کند قرآن را این آیات قرآن ثبت است در نامهای گرامی بلند قدر پاک کرده شده

بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كِرَامٍ بَرَرَةٍ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ مِنْ

بدست نویسندگان بزرگان نیکو کردار لعنت کرده شد آدمی چه ناسپاس دار است خدا را از

أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ثُمَّ السَّبِيلَ

چه چیز آفریدش از نطفه آفریدش پس اندازه معین کردش باز راه بیرون آمدن

يَسَّرَهُ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ كَلَّا لَمَّا

آسان نمودش باز بمیرانیدش پس در گور کردش باز وقتیکه خواهد زنده گرداندش نی نی بعمل

يَقْضِ مَا أَمَرَهُ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ

نیاورد آنچه خدای فرمودش پس باید که در نگرد آدمی بسوی طعام خود بسوی آنکه جاری کنیم آب را

صبا

صَبًّا ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا وَعِنَبًا

ریختنی باز شگافتیم زمین را شگافتنی پس رویانیدیم در آن زمین دانه و انگور

وَقَضْبًا وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ غُلْبًا وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

سبست تر را و زیتون را و درختان خرما را و باغها را که درختان بسیار دارد و میوه را و علف را

مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاخَّةُ يَوْمَ

برای منفعت شما و چهارپایان شما پس وقتیکه بیاید آواز سخت روزیکه

يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

میگریزد مرد از برادر خود و مادر خود و از پدر خود و از زن خود و فرزندان خود

لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ

هر مردی را از ایشان آنروز شغلیست که کفایت میکند ویرا یکپاره رویها آنروز

مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

روشن باشند خندان و شادان باشند و یکپاره رویها آنروز بران

غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ أُولَئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

غبار باشد غالب آید بروی تاریکی این جماعه ایشانند کافران بدکاران

سورة التكوير مكية وهي تسع وعشرون آيت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ وَإِذَا الْجِبَالُ

وقتیکه آفتاب پیچیده شود و وقتیکه ستارها تیره شوند و وقتیکه کوهها

سُيِّرَتْ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

روان کرده شوند و وقتیکه ماده شتران باردار را معطل گذاشته شوند و وقتیکه جانوران وحشی را جمع کرده شوند

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ

و وقتیکه دریاها را مثل آتش افروخته شود و وقتیکه ارواح را با جسد جمع کرده شود و وقتیکه دختر

سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ وَإِذَا

پرسیده شود که بکدام جرم کشته شد و وقتیکه نامه های اعمال را گشاده شود و وقتیکه

السَّمَآءُ كُشِطَتْ ۝ وَاِذَا الْجَحِيْمُ سُعِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ

آسمان را پوست بر کنده شود و وقتیکه دوزخ افروخته گردد و وقتیکه بهشت را نزدیک ساخته شود

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّآ اَحْضَرَتْ ۝ فَلَآ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

بداند هر شخصی آنچه حاضر ساخته شود پس قسم میخورم بستارهای بازگردنده سیر کننده [illegible]

وَالَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ ۝ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ۝ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ

و قسم بشب چون بازگردد و قسم بصبح چون بدمد هر اینه قرآن گفتار فرستاده است

كَرِيْمٍ ۝ ذِيْ قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِيْنٍ ۝ مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِيْنٍ

گرامی قدر صاحب توانایی باوقار نزدیک خداوند عرش [illegible]

وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ۝ وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِيْنِ ۝ وَمَا

و نیست این یار شما دیوانه و هر اینه یار شما دیده بود آن فرشته را [illegible]

هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِيْنٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطٰنٍ رَّجِيْمٍ

یار شما بر علم پنهان بخیل کننده و نیست قرآن گفتار شیطان رانده شده

فَاَيْنَ تَذْهَبُوْنَ ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ لِمَنْ شَآءَ

پس کجا میروید نیست قرآن مگر پند عالمها را برای هرکه

مِنْكُمْ اَنْ يَّسْتَقِيْمَ ۝ وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ

از زمره شما بخواهد که راست گردد و نمیخواهید مگر وقتیکه بخواهد خدای

رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

پروردگار عالمها

سورة الانفطار مكية تسع وعشر ءايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝ وَاِذَا الْبِحَارُ

وقتیکه آسمان شکافته شود و وقتیکه ستارگان از هم بریزد و وقتیکه دریاها

فُجِّرَتْ ۝ وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ

روان کرده شود و وقتیکه گورها را کافته شود بداند هر نفسی آنچه پیش فرستاده بود

وَاَخَّرَتْ ۝ يٰاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ۝ الَّذِيْ

و آنچه بازپس گذاشته بود ای آدمی چه چیز فریفته ترا به پروردگار بزرگوار تو آنخدای

خَلَقَكَ فَسَوّٰيكَ فَعَدَلَكَ فِيْٓ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ
که بیافرید ترا پس درست اندام کرد ترا پس معتدل گردانید ترا درهر صورتی که خواست ترکیب داد ترا

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ
حقا بلکه دروغ میشمرید جزاء اعمال را و هر اینه بر گماشته اند بر شما نگاهبانان

كِرَامًا كٰتِبِيْنَ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ
گرامیقدر نویسندگان میدانند آنچه میکنید هر اینه نیکوکاران در نعمت باشند

وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ وَمَا هُمْ عَنْهَا
و هر اینه گناهکاران در دوزخ باشند در آیند بروز جزاء اعمال و نباشند از آنجا

بِغَآئِبِيْنَ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ثُمَّ مَآ اَدْرٰيكَ
غایب شدگان و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز جزا باز میگویم چه چیز مطلع ساخت ترا

مَا يَوْمُ الدِّيْنِ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ
که چیست روز جزاء روزیست که نتواند هیچکس برای هیچکس فایده رسانیدن و فرمان آنروز

لِّلّٰهِ
خدایرا باشد

سورة المطففين مكية وهي ست وثلثون ايت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ
وای حقوق مردم کاهندگان را آنانکه چون برای خود بپیمایند بر مردمان تمام گیرند

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ
و چون خواهند که بپیمایند بایشان یا بسنجند بایشان زیان رسانند آیا نمیدانند آن جماعه

مَّبْعُوْثُوْنَ لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ
برانگیخته خواهند شد در روزی بزرگ روزیکه ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالمها

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ وَمَآ اَدْرٰيكَ مَا سِجِّيْنٌ
حقا هر اینه نامه اعمال گناهکاران داخل شود در سجین و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست سجین

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ
کتابی نوشته شده وای آنروز دروغ شمارندگان را آنانکه بدروغ نسبت میکنند

يوم الدين ۝ وما يكذب به الا كل معتد اثيم ۝ اذا تتلى عليه
روز جزا را و دروغ نمیشمرد آنرا مگر هر ستمکار گناهگار چون خوانده شود بروی

ءايتنا قال اساطير الاولين ۝ كلا بل ران على قلوبهم ما كانوا
آیات ما گوید افسانهای پیشینیان است نی نی بلکه زنگ بسته است بردلهاء ایشان آنچه

يكسبون ۝ كلا انهم عن ربهم يومئذ لمحجوبون ۝ ثم انهم
میکردند نی نی هرآینه ایشان از دیدار پروردگار خویش آنروز محجوب باشند باز هرآینه ایشان

لصالوا الجحيم ۝ ثم يقال هذا الذي كنتم به تكذبون ۝
درآیندگان دوزخ باشند باز گفته شود ایشانرا اینست آنچه شما آنرا دروغ میشمردید

كلا ان كتب الابرار لفي عليين ۝ وما ادريك ما عليون ۝ كتب
حقا هرآینه نامه اعمال نیکوکاران در اعلی شود در علیین وچه چیز مطلع ساخت ترا که چیست علیون نامه ایست

مرقوم ۝ يشهده المقربون ۝ ان الابرار لفي نعيم ۝ على الارائك
نوشته شده که حاضر شوند نزد آن نزدیک کردگان خدای هرآینه نیکوکاران در نعمت باشند بر تختهای نشسته

ينظرون ۝ تعرف في وجوههم نضرة النعيم ۝ يسقون من رحيق
نظر میکنند میشناسی در روی ایشان تازگی نعمت نوشانیده شود ایشانرا از شراب

مختوم ۝ ختمه مسك ۝ وفي ذلك فليتنافس المتنفسون ۝ و
سر بمهر بجای موم مهر او مشک باشد و در آن شراب پاک باید که رغبت کنند رغبت کنندگان و

مزاجه من تسنيم ۝ عينا يشرب بها المقربون ۝ ان الذين
آمیختگی آن از آب تسنیم باشد مراد چشمه که بنوشند از آن نزدیک کردگان خدای هرآینه

اجرموا كانوا من الذين ءامنوا يضحكون ۝ واذا مروا بهم
گناهکاران با مسلمانان میخندیدند و چون میگذشتند بمسلمانان

يتغامزون ۝ واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين ۝ واذا
بایکدیگر چشم میزدند و چون بازمیگشتند باهل خانه خود باز میگشتند شادمان شده و چون

راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون ۝ وما ارسلوا عليهم حفظين ۝
میدیدند مسلمانانرا میگفتند هرآینه ایشان گمراهانند و نگاهبانان فرستاده شده بودند بر مسلمانان

فاليوم الذين ءامنوا من الكفار يضحكون ۝ على الارائك ينظرون
پس امروز مسلمانان با کافران میخندند بر تختها نشسته نظر میکنند

یعنی ایشان صرف آن می نوشند و ممزوج بابرار میدهند صاحب انوار فرموده که چون مقربان مشغول بماسوی نشده اند یعنی محبت حق را

بمحبت غیر نیامیخته اند شراب ایشان صرف است و آنها که محبت ایشان آمیخته باشد شراب ایشان ممزوج باشد ع ما شراب عیش میخواهیم لی دردی یا

غم • صاف نوشان دیگر و دردی فروشان دیگرند • آورده اند که صنا دید قریش هرگاه فقرا صحابه را رضی بدیدندی با ایشان سخریه و استهزا

کردندی آیة آمد ۲ حسب

هَل ثُوِّبَ الْكُفَّارُ **سورة الانشقت مكية خمس وعشرون** مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

آیا جزا داده شد کافران را بسبب آنچه میکردند

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ. وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ. وَاِذَا الْاَرْضُ

و چون آسمان بشکافد و گوش کند و زبان برد پروردگار خود را و سزاوار است و چون زمین را

مُدَّتْ. وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ. وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ.

کشیده شود و بیرون افکند آنچه در درون اوست و خالی شود و گوش کند فرمان پروردگار خود را

يٰاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ. فَاَمَّا مَنْ

ای آدمی هر آینه تو کار کننده برای جزای پروردگار خود کوشش تمام پس ملاقات خواهی کرد

اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ. فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا. وَّيَنْقَلِبُ

داده شد او را نامه اعمال او بدست راست پس حساب کرده شود حساب آسان و باز گردد

اِلٰى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا. وَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ. فَسَوْفَ

بسوی اهل خانه خود شادمان و هر که داده شد او را نامه اعمال او از پس پشت پس خواهد

يَدْعُوْا ثُبُوْرًا. وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا. اِنَّهٗ كَانَ فِيْ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا

یاد کردن هلاکت را و خواهد در آید بدوزخ هر آینه او بود در اهل خانه خود شادمان

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ. بَلٰى اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا. فَلَآ اُقْسِمُ

هر آینه وی گمان کرده بود که رجوع نکند […] پس سوگند میخورم

بِالشَّفَقِ. وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ. وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ. لَتَرْكَبُنَّ

بسرخی کناره آسمان […] و بماه چون تمام شود […]

طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ. فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ. وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ

بحالی بعد حالی پس چیست این کافران را که ایمان نمی آرند و چون خوانده شود بر ایشان قرآن

لَا يَسْجُدُوْنَ. بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ. وَاللهُ اَعْلَمُ بِمَا

سجده نمیکنند بلکه این کافران دروغ میشمرند و خدا داناتر است بآنچه

يُوْعُوْنَ. فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ. اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

در دل خود نگاه میدارند پس خبر کن ایشان را بعذاب درد دهنده لیکن آنانکه ایمان آوردند و کردار های شایسته کردند

لن يحور. بلى معانقة عند المتاخرين

سورة البروج مكية لهم اجر غير ممنون اثنان وعشرون آيت

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء ذات البروج ۝ واليوم الموعود ۝ وشاهد ومشهود ۝
قسم باسمان خداوند برجها و قسم بروزیکه وعده کرده شده است و قسم بروز ...

قتل اصحب الاخدود ۝ النار ذات الوقود ۝ اذ هم عليها
هلاک کرده شدند اهل خندقها آتش خداوند هیزم بسیار وقتیکه ایشان بر کناره آن

قعود ۝ وهم على ما يفعلون بالمؤمنين شهود ۝ وما نقموا
نشسته بودند وایشان انچه میکردند با مسلمانان حاضر بودند و عیب نکردند

منهم الا ان يؤمنوا بالله العزيز الحميد ۝ الذي له ملك
از مسلمانان مگر این خصلت که ایمان آرند بخدای غالب ستوده کار آنکه او راست پادشاهی

السموت والارض والله على كل شيء شهيد ۝ ان الذين
آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز مطلع است هر آینه آنانکه

فتنوا المؤمنين والمؤمنت ثم لم يتوبوا فلهم عذاب
عقوبت کردند مردان مسلمانان را و زنان مسلمانان را پس توبه نکردند پس ایشان راست عذاب

جهنم ولهم عذاب الحريق ۝ ان الذين امنوا وعملوا
دوزخ و ایشان راست عذاب سوختن هر آینه آنانکه ایمان آوردند و کردند کارهای

الصلحت لهم جنت تجري من تحتها الانهر ذلك
نیک ایشان راست بوستانها میرود زیر آن جویها آیت

الفوز الكبير ۝ ان بطش ربك لشديد ۝ انه هو يبدئ
فیروزی بزرگ هر آینه دست درازی پروردگار تو سخت است هر آینه او آفرینش نو میکند

ويعيد ۝ وهو الغفور الودود ۝ ذو العرش المجيد ۝
آفرینش دوباره میکند و اوست آمرزگار دوستدار خداوند عرش بزرگ

فعال لما يريد ۝ هل اتيك حديث الجنود ۝ فرعون وثمود
کننده است هر چیزیرا که خواهد آیا آمده است بتو خبر لشکرها فرعون و قوم او و ثمود

در هر هفته حاضر میشود یعنی روز جمعه

٤٢٣

۳۱۷

۱۳۳

قصه اصحاب الاخدود و آن جوان

در زمین روایت آن جماعت بت‌پرستان بودند از اصحاب ذونواس حمیری و در زمان او ساحری بود کاهن و مشعبد که مدار ملک بر او بودی
چون آن ساحر بشیخوخیت رسید بعرض ملک رسانید که من پیر شده ام و ضعف کلی بقوای من راه یافته صلاح در آنست که جوانی اصیل
عاقل تیزفهم بمن بسپاری تا آنچه دانسته ام بوی آموزم و بعد از من خلفی باشد که امور اهتمام ملک بوی منتظم تواند بود ملک را پسندیده
افتاد و بدان منوال که مدعا داشت پسری بوی سپرد و ساحر از روی اهتمام تمام به تعلیم وی پرداخت روزی آن پسر بدیر راهبی
رسید و بر احوال وی اطلاع یافته طریق رهبانیت را پسندید و بدین راهبی متدین شده خدای پرست گشت روزها به بهانه آنکه از ساحر تعلیم
میگیرد بیامدی و با راهب صحبت داشتی تا مردی عاقل عامل مستجاب الدعوت گشت قضا را روزی از نزد راهب بیرون آمده بخانه خود میرفت
اژدهای بر سر راه آمده بود و ممر مردم فرو بسته و خلق از هر طرف حیران مانده بودند آن جوان پیش آمد و اسم اعظم خوانده دست بر پشت
اژدها مالید و گفت از راه باز گرد و بمنزل خود باز رو اژدها برفت و خبر این جوان در شهر افتاد و وقتی دیگر شیری بر سر راه آمد و آن جوان
سخن در گوش وی گفت او نیز از راه دور شد ارباب حاجات روی بدان جوان آوردند و بدعاء او مرادات محصل میشد حاجب ملک
نابینا شده بود نزد وی آمده استدعاء دعاء نمود جوان گفت اگر متابعت من کنی و سر مرا پوشیده داری چشم ترا روشن سازم
حاجب عهد کرد و جوان او را بکلمه شهادة تلقین نمود و دعا کرد تا چشم وی روشن شد حاجب با چشم روشن نزدیک ملک آمد
ذونواس از روی تعجب گفت چشم تو چگونه نیکو شد گفت خدای مرا صحت بخشید گفت خدای تو کیست جواب داد که الله الذی لا اله الا هو
ملک از روی حیله گفت این تلقین از که داری تا من هم بدو گروم حاجب از شفقتی که بر اسلام ملک داشت قصه جوان در میان
آورد ملک او را طلبیده بر عقیده او اطلاع یافت و چند آنکه توانست جد و جهد نمود جوان بر نگشت حکم شد که او را بدریا غرق سازند
جمعی او را بلب دریا آوردند و او دعا کرد همه غرق شدند و او بسلامت باز گشت خبر بملک رسید گروهی را نامزد کرد تا او را بکوهی برند و
بیابان اندازند چون بسر کوه رسیدند دعا فرمود بادی بر آمد و موکلان را از کوه افکند و وی سالم ماند ملک فرمود تا او را در
آتش اندازند القصه دیگران بسوختند و او را ضرری نرسید پس از دار در آویختند و تیر باران کردند هیچ تیری بر وی کار نکرد جوان گفت
ای ملک بگرو با خدای که این همه آثار قدرت از وی مشاهده کردی ملک عناد ورزیده گفت نمیخواهم الا قتل تو جوان گفت
اگر مراد تو اینست تیری بر کمان نه و بگو بنام خدای این غلام را برس و بیفکن تا بر من آید ملک چنان کرد و تیر بر مقتل آمده
جوان شربت شهادة چشید و حضار آن مجمع همه بیکبار گفتند آمنا برب هذا الغلام ملک در غضب شده فرمود تا چند جای زمین
را کوی کندند و در هر کوی آتشی افروختند و بر کناره کوی ها نشسته هر کرا می آوردندی می پرسیدند اگر بخدای گرویده بودندی می سوختند حق سبحانه
ایشانرا میگوید که اصحاب اخدود یعنی اصحاب حفرها ، در زمین ۱۲ حبے

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ بَلْ هُوَ
بلكه كافران در دروغ شمردن اند و خدا از گرد اگرد ایشان در آرنده است بلكه این
قُرْآنٌ مَّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ
قرآن گرامی قدر است نوشته شده در لوح محفوظ

سورة الطارق مكية وهي سبع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ النَّجْمُ الثَّاقِبُ
قسم باسمان و قسم به آنچه در وقت شب پدید آید و چه چیز معلوم ساخت ترا كه چیز است آینده ستاره روشن
إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ
نیست هیچ شخص مگر كه بروی فرشته نگهبانی كننده است پس باید كه به بیند آدمی كه از چه چیز آفریده
خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ
آفریده شده است از آب جهنده كه بیرون می آید از میان پشت مرد و استخوان سینه زن
إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ فَمَا لَهُ مِن قُوَّةٍ
هر آینه خدا بر دیگر بار آفریدن آدمی تواناست روزی كه امتحان كرده شود ضمیرهای مردمان پس نباشد
وَلَا نَاصِرٍ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ
و نه یاری دهنده قسم باسمان خداوند باران و قسم بزمین صاحب شكافتن یعنی نبات
إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا
هر آینه قرآن سخنی است فاصل و نیست قرآن سخن بیهوده هر آینه كافران بد اندیشی میكنند
وَأَكِيدُ كَيْدًا فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا
و من نیز بد اندیشی كنم بطور بد اندیشی و این وعده روز بدر محقق شد پس مهلت ده كافران را و فرو گذار

سورة الأعلى مكية وهي تسع عشرة آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ وَالَّذِي قَدَّرَ
تسبیح یاد كن پروردگار بزرگوار خود را آنكه بیافرید پس درست اندام كرد و آنكه اندازه كرد

هَدَىٰ ۝ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَىٰ ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَىٰ

پس راه نمود و آنکه بیرون آورد گیاه تازه را باز ساخت آن را خشک شده سیاه گشته

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ ۝ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

قرآن تعلیم خواهیم کرد ترا پس فراموش نخواهی کرد آن مگر آنچه خدای خواسته است هر اینه خدای میداند آشکار

وَمَا يَخْفَىٰ ۝ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ ۝ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

و پنهان را و توفیق خواهیم داد ترا بمعرفت شریعت آسان پس پند ده اگر سود دهد پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ ۝ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝ الَّذِي يَصْلَى

پند خواهد گرفت هر که میترسد و یکسو خواهد شد از آن پند بدبخت ترین مردم آنکه خواهد درآمد

النَّارَ الْكُبْرَىٰ ۝ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن

بآتش بزرگ باز نمیرد آنجا و نه زنده باشد هر اینه رستگار گشت آنکه

تَزَكَّىٰ ۝ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ

پاک شد و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گزارد بلکه شما اختیار میکنید زندگانی

الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

اینجهانی را و آخرت بهتر است و پاینده تر هر اینه این مقصد مذکور بود در صحیفهای نخستین

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝ سورة الغاشية مكية وهي ست وعشرون ۲۶ آيت

صحیفهای ابراهیم و موسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝

آیا آمد ترا خبر قیامت یکپاره رویها آنروز خوار باشند

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ۝ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝ تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ آنِيَةٍ ۝

کار کننده محنت کشنده باشند درآیند بآتش افروخته شده آب نوشانیده شوند از چشمه نهایت گرم

لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ ۝ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِن جُوعٍ ۝

نباشد ایشان را هیچ طعامی مگر از ضریع که فربه نکند و دفع گرسنگی نتواند

گیاه خاردار است

وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

یکپاره رویها آنروز تازه باشند بسعی خود رضامند شده باشند در بهشت عالی

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً ۝ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

نشنوند اندر آنجا سخن بیهوده در آنجا چشمه روان باشد در آنجا تختها بلند باشد

وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَزَرَابِيُّ

و کوزها نهاده شده و بالشها برابر یکدگر گذاشته شده و بساطهای

مَبْثُوثَةٌ ۝ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى

پراگنده کرده آیا نمی نگرند بسوی شتران چگونه آفریده شد و بسوی

السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ

آسمان چگونه برداشته شد و بسوی کوهها چگونه برافراشته شد و بسوی زمین

كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

چگونه پهن کرده شد پس پند ده جز این نیست که تو پند دهنده نیستی بر ایشان

بِمُصَيْطِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ۝ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

گماشته شده لیکن هرکه روی برگرداند و کافر شود عذاب کندش خدا بعقوبت بزرگ

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

بدرستیکه بسوی ماست رجوع ایشان پس بدرستیکه بر ماست شمار ایشان

سورة الفجر مكية وهي ثلثون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۝ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۝ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۝

قسم بصبح و بشبهای ده گانه و قسم بجفت و طاق و قسم بشب چون روان شود

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرٍ ۝ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

آیا در این مذکور سوگند معتبر است صاحب خرد را آیا ندیدی که چگونه معامله کرد پروردگار تو با قوم عاد

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝ وَثَمُودَ الَّذِينَ

که عاد ارم باشند خداوند قدهای بلند که آفریده نشد مانند آن در شهرها و چگونه معامله کرد با ثمود

جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝ الَّذِينَ

که تراشیدند سنگهای بزرگ را در وادی قری و با فرعون صاحب میخها آنانکه

طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ

آنانکه سرکشی کردند در شهرها پس بسیار بعمل آوردند در آنجا فساد را پس برریخت بر سر ایشان

رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ

إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَى طَعَامِ

الْمِسْكِينِ ۝ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۝ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا

جَمًّا ۝ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ

صَفًّا صَفًّا ۝ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ

الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۝ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ

أَحَدٌ ۝ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝ ارْجِعِي إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً

مَرْضِيَّةً ۝ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۝ وَادْخُلِي جَنَّتِي ۝

سورة البلد مكية وهي عشرون آيات

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لا اقسم

واشهر آنست که ارم نام بلده عاد یا لنست وذات العماد صفت اوست یعنی شهر ارم خداوند بناء بزرگست چنان بنای که
مثل آن در همه بلاد نبود وقصه آن بر سبیل اجمال آنست که عبد الله بن قلابه بطلب شتری گم شده در صحرای عدن میگشت در بیابان
بشهری رسید که باره محکم داشت و بر حوالی آن قصور بسیار بود عبد الله بامید آنکه کسی را ببیند واحوال شتر خود پرسد بر در حصار آمده دری دید
بر دو مصراعش مکلل بجواهر قیمتی و هیچکس را آنجا نیافت متحیر شد وچون بشهر درآمد هیبتش بیفزود دید قصرها دید بر ستونها از زبرجد
ویاقوت بنا کرده خشتی از زر وخشتی از نقره وفرشها بر همین وتیره وبجای سنگریزه مرواریدهاء آبدار ریخته ودر حوالی
هر قصر آبها روان بر روی لولو ومرجان ودرختان بسیار تنهاء آن از زر وبرگهاء از زبرجد وشکوفهاء از سیم با خود
گفت هذه الجنة التي وعد المتقون ع این چه منزل چه بهشت این چه مقامست اینجا پس قدری از آن جواهر برداشت و در
پشت بسته بیمن باز آمد مردم گوهرها را در دست او بدیدند وحمل بر یافتن گنجی کرده قصه بر زبانها افتاده تا حدیکه حال او را
بمعاویه که در آنوقت حاکم شام بود اظهار کردند معاویه ویرا طلبید و تمام حکایت او از اول تا آخر استماع فرمود پس او را در مجلس بنشاند
وکعب الاحبار را طلبیده پرسید که در دنیا شهری هست که بناء آن از زر ونقره باشد ودرختان او مکلل بجواهر کعب گفت آری
شهریست که حق سبحانه آنرا در قرآن یاد کرده که لم یخلق مثلها فی البلاد ف شهریست چو بهشت از نکوئی چون باغ ارم تازه وروئی
و آنرا شداد بن عاد ساخته بود واو پادشاه عظیم قدر بود و نهصد سال عمر داشت هرجا که در عالم زری وجوهری بود جمع کرد وصد پادشاه
در فرمان او بودند با هر یک هزار نوکر فرستاد تا شهر ارم ساختند و سیصد سال باتمام رسید ده سال دیگر بتهیه راه اشتغال
نمود و امرا وملوک عالم را جمع کرد واز دار السلطنت خود بتماشاء آن شهر متوجه شد یک شب راه میان وی وآن بنا مانده بود که حق سبحانه
ملکی فرستاد تا صیحه بر ایشان زد وهمه بمردند وآن شهر از نظر مردم پوشیده شد ودر کتب سابقه خوانده ام که در زمان حکومت تو
مردی کوتاه بالا سرخ رنگ سبز چشم که بر روی او خالی و بر گردن او علامتی باشد بطلب شتری بدانجا رسد وآنرا ببیند پس باز
نگریست وابن قلابه را دید گفت هو والله ذلک الرجل ۱۲ حبیب

لَا أُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ

قسم نمیخورم باین شهر یعنی مکه مبارکه و تو حلال خواهی شد باین شهر وقسم میخورم بزاینده

وَّمَا وَلَدَ ۝ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝ أَيَحْسَبُ أَنْ

و بهرچه زاده است یعنی آدم و ذریت هرآینه آفریدیم آدمی را در مشقت آیا گمان میکند آدمی که

لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۝ أَيَحْسَبُ

قادر نشود بروی هیچ کس میگوید خرج کردم مال توبرتو آیا می پندارد

أَنْ لَّمْ يَرَهُ أَحَدٌ ۝ أَلَمْ نَجْعَلْ لَّهُ عَيْنَيْنِ ۝ وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۝

که ندیده است اورا هیچ کس آیا نیافریده ایم برای او دو چشم و زبان را و دو لب را

وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝ وَمَا أَدْرٰىكَ

و دلالت کردیم اورا بر دو راه یعنی خیر و شر پس درنیامد بگذرگاه سخت و چه چیز مطلع ساخت ترا که

مَا الْعَقَبَةُ ۝ فَكُّ رَقَبَةٍ ۝ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ ۝

چیست گذرگاه سخت خلاص کردن برده یا طعام دادن بروز گرسنگی

يَّتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝ ثُمَّ كَانَ مِنَ

یتیم صاحب قرابت را یا فقیر صاحب خاکساری را بعد ازان باشند از

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝

آنانکه ایمان آوردند و با یکدیگر وصیت کردند بشکیبائی و با یکدیگر وصیت کردند بشفقت بر خلق

أُولٰئِكَ أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِاٰيٰتِنَا هُمْ أَصْحٰبُ

البته این جماعت ایشانند اهل نیکبختی و آنانکه کافر شدند بآیات ما ایشانند اهل

الْمَشْئَمَةِ ۝ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝

بدبختی بر ایشان آتش بسته شده

سورة الشمس مكية وهي خمس عشر آية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا تَلٰهَا ۝ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلّٰهَا ۝

قسم بآفتاب و روشنی او و قسم بماه چون از پی آفتاب درآید و قسم بروز چون نمایان کند آفتاب را

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشٰهَا ۝ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنٰهَا ۝ وَالْأَرْضِ وَمَا

و قسم بشب چون بپوشاند آفتاب را و قسم بآسمان و بنا کردن خدا اورا و قسم بزمین و

ع ٢٠ یعنی ترا قتال در مکه حلال خواهد شد

یعنی بتحقیق تو ...

٢٠ آیت

ع ١٥ یعنی شب چهاردهم

نزدیک تلاوت این آیت بخواند اللهم ...

طحیها ونفس وما سویها فالهمها فجورها وتقویها

قد افلح من زکیها وقد خاب من دسیها کذبت ثمود

بطغویها اذ انبعث اشقیها فقال لهم رسول الله ناقة

الله وسقیها فکذبوه فعقروها فدمدم علیهم

ربهم بذنبهم فسویها ولا یخاف عقبیها

سورة الیل مکیة وهي احدی عشرون ءایت

بسم الله الرحمن الرحیم

والیل اذا یغشی والنهار اذا تجلی وما خلق الذکر

والانثی ان سعیکم لشتی فاما من اعطی واتقی

وصدق بالحسنی فسنیسره للیسری واما من بخل

واستغنی وکذب بالحسنی فسنیسره للعسری وما

یغني عنه ماله اذا تردی ان علینا للهدی وان لنا

للاخرة والاولی فانذرتکم نارا تلظی لا یصلیها

الجهان و این جهان پس ترسانیدم شمارا از آتش که شعله میزند در نیابد بآن آتش

إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

مگر بدبخت ترین مردم آنکه دروغ شمرد و روی گردانید و یکسو داشته خواهد شد از آن آتش پرهیزگار

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ

آنکه میدهد مال خود را تا پاک نفس گردد و نیست هیچکس را نزد او هیچ نعمتی که

تُجْزَى ۝ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝ وَلَسَوْفَ يَرْضَى

جزا داده شود لیکن میدهد بطلب روی پروردگار بزرگوار خود و هرآینه خوشنود خواهد

سورة الضحى مكية وهي احدى عشر ءايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۝ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى ۝ وَ

قسم بوقت چاشت و قسم بشب چون تیره شد فرو نگذاشت ترا پروردگار تو و دشمن نداشت و

لَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْأُولَى ۝ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ

هرآینه آخرت بهتر خواهد بود ترا از دنیا و البته نعمت خواهد داد ترا پروردگار تو

فَتَرْضَى ۝ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۝ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى ۝

پس خوشنود خواهی شد آیا یتیم نیافت ترا پس جای داد و یافت ترا راه گم کرده پس توفیق هدایت داد

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى ۝ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ۝ وَأَمَّا

و یافت ترا تنگدست پس توانگر ساخت فاما یتیم را پس ستم مکن و اما

السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۝ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۝

سایل را پس بانگ مزن و اما بنعمت پروردگار خویش پس خبر ده

سورة الم نشرح مكية وهي ثمان ءايت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۝ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝ الَّذِي

آیا کشاده نکردیم برای تو سینه ترا و دور کردیم از تو بار ترا آن بارکه

أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

گران کرده بود پشت ترا و بلند ساختیم برای تو ثنای ترا زیرا که هر آینه متصل دشواری آسانی

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ

به تحقیق به دشواری آسانی است پس وقتیکه از کاروبار فارغ شوی در عبادت جهد کن و بسوی پروردگار

فَارْغَبْ ۝ سورة التين مكية وهي ثمان آيات

تضرع نما

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝ وَطُورِ سِينِينَ ۝ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

قسم بانجیر و زیتون و قسم بطور سینا و قسم باین شهر با امن یعنی مکه

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ

هر آینه آفریدیم آدمی را در نیکوترین صورتی پس گردانیدیم او را

أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ

فرود تر از همه فروماندگان مگر آنانکه ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند پس ایشانراست مزد

غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝ فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ

بغیر نهایت پس چه چیز حمل میکند ترا بعد این همه بند بر دروغ گفتن آیا نیست خدا

بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝ سورة العلق مكية تسع عشر آيات

حکم کننده ترین حاکمان

بسم الله الرحمن الرحيم

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

بخوان به برکت نام پروردگار تو که آفریدگار همه است آفرید آدمی را از خون پاره بسته

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا

بخوان و پروردگار تو بزرگوار آنکه علم آموخت بدستیاری قلم آموخت آدمی را آنچه

لَمْ يَعْلَمْ ۝ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيَطْغَىٰ ۝ أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَىٰ ۝ إِنَّ

نمیدانست حقا هر آینه آدمی از حد میگذرد وقتیکه می بیند خود را توانگر هر آینه

الى ربك الرجعى ارايت الذى ينهى عبدا اذا صلى ارايت

بسوی پروردگار توست رجوع آیا دیدی کسی را که منع میکند بنده را چون نماز گزارد آیا دیدی

ان كان على الهدى او امر بالتقوى ارايت ان كذب

اگر بنده براه راست بودی یا به پرهیزگاری فرمودی آیا دیدی اگر دروغ

وتولى الم يعلم بان الله يرى كلا لئن لم ينته لنسفعا بالناصية

ناصية كاذبة خاطئة فليدع ناديه سندع الزبانية كلا

سورة القدر مكية لا تطعه واسجد واقترب وهي خمس ايات

فرمان او قبول مکن و نماز گزار و قرب خدا طلب نما

بسم الله الرحمن الرحيم

انا انزلنه في ليلة القدر وما ادريك ما ليلة القدر

ما فرود آوردیم قرآن را در شب قدر و چه چیز مطلع ساخت ترا که حقیقت شب قدر

ليلة القدر خير من الف شهر تنزل الملئكة والروح

شب قدر بهترست از هزار ماه فرود می آیند فرشتگان و روح

فيها باذن ربهم من كل امر سلام هي حتى مطلع

دران شب بفرمان پروردگار خویش برای سرانجام کردن هر کاری آن شب تا وقت صبح محض

سورة البينة مدنية الفجر وهي ثمان ايات

بسم الله الرحمن الرحيم

لم يكن الذين كفروا من اهل الكتب والمشركين منفكين

نبودند کافران از اهل کتاب و مشرکان جدا شونده

حتى تاتيهم البينة رسول من الله يتلوا صحفا مطهرة

تا وقتیکه بیاید بایشان حجت ظاهر که پیغمبرست از جانب خدا میخواند صحیفه های پاک

فيها كتب قيمة ۞ وما تفرق الذين اوتوا الكتب الا من بعد

در آن صحیفه‌ها احکامی است راست و متفرق نشدند آنانکه ایشان را کتاب دادند [illegible] مگر بعد از آنکه

ما جاءتهم البينة ۞ وما امروا الا ليعبدوا الله مخلصين له

آمد بایشان حجت ظاهر و فرموده نشدند ایشان را مگر آنکه عبادت کنند خدا را خالص ساخته برای

الدين حنفاء ويقيموا الصلوة ويؤتوا الزكوة وذلك

پرستش را مائلین بدین ابراهیم و بر پا دارند نماز را و بدهند زکوة را و اینست احکام

دين القيمة ۞ ان الذين كفروا من اهل الكتب والمشركين

ملت درست بدرستیکه آنانکه کافر شدند از اهل کتاب و مشرکان

في نار جهنم خلدين فيها اولئك هم شر البرية ۞ ان الذين

در آتش دوزخ باشند جاوید در آن آنگروه ایشانند بدترین خلق بدرستیکه آنانکه

امنوا وعملوا الصلحت اولئك هم خير البرية ۞ جزاؤهم عند

ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند ایشانند بهترین خلق جزاء ایشان نزدیک

ربهم جنت عدن تجري من تحتها الانهر خلدين فيها ابدا رضي الله

پروردگار ایشان بوستانهای همیشه باشیدن است میرود زیر آن جویها جاوید در آنجا همیشه خوشنود شد خدا

عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه ۞ سورة الزلزلة مكية ثمان ايات

از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا این عوض کسی راست که ترسید [illegible] وقیل مدنیة

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا زلزلت الارض زلزالها ۞ واخرجت الارض اثقالها ۞

وقتیکه جنبانیده شود زمین بآن جنبش خود و بیرون آرد زمین بارهای خود یعنی گنجها را

وقال الانسان ما لها ۞ يومئذ تحدث اخبارها ۞ بان ربك

و گوید آدمی چه حالت است زمین را آنروز تقریر کند زمین قصه‌های خود را بسبب آنکه پروردگار

اوحى لها ۞ يومئذ يصدر الناس اشتاتا ليروا اعمالهم ۞ فمن يعمل

حکم فرستاده است بسوی زمین آنروز باز گردند مردمان [illegible] تا نموده شود بایشان جزاء اعمال ایشان پس هر که بکند

مثقال ذرة خيرا يره ۞ ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ۞

هم سنگ یک ذره عمل نیک به بیند آنرا و هر که کرده باشد هم سنگ یک ذره عمل بد به بیند آنرا

سورة العاديت مكية وهي احدى عشر ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا. فَالْمُورِيٰتِ قَدْحًا. فَالْمُغِيرٰتِ صُبْحًا.

قسم باسپان تیز دونده ... پس قسم باسپان آتش برآرنده بنعل خود ... پس قسم باسپان غارت

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا. فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا. اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ

پس برانگیزند بآن وقت غبار را پس در آیند بآن وقت در میان جماعت از اعدا هرآینه آدمی به نسبت پروردگار خود

لَكَنُوْدٌ. وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ. وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ.

ناشکر گذار است و هرآینه آدمی بر ناسپاسی خود مطلع است و هرآینه آدمی در دوست داشتن مال ...

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ. وَحُصِّلَ مَا فِى الصُّدُوْرِ.

آیا نمیداند که چون برانگیخته شود هرانچه در گورها باشد و ظاهر ساخته شود هرانچه در سینه‌ها باشد

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ.

هرآینه پروردگار ایشان باحوال ایشان آن روز خبردار است

سورة القارعة مكية احدى عشر ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْقَارِعَةُ. مَا الْقَارِعَةُ. وَمَا اَدْرٰيكَ مَا الْقَارِعَةُ. يَوْمَ

قیامت چیست آن قیامت و چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست آن قیامت قیامت محقق شود روزیکه

يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ. وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ

باشند مردمان مانند پروانها پراگنده ساخته و باشند کوهها مانند پشم رنگین

الْمَنْفُوْشِ. فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ. فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ.

حلوج نموده پس اما هرکه گران شد پلهای حسنات او پس آن شخص در گذران پسندیده باشد

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ. فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ. وَمَا اَدْرٰيكَ

و اما هرکه سبک شد پلهای حسنات او پس جای ماندن آن شخص هاویه باشد و چه چیز مطلع ساخت

مَا هِيَهْ. نَارٌ حَامِيَةٌ.

سورة التكاثر مكية ثمان ايت

که چیست هاویه آتش است افروخته

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

غافل کرد شما را از بسیار طلب مال تا دیدند گورستان نی نی خواهید دانست

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ لَتَرَوُنَّ

باز نی نی خواهید دانست نی نی اگر بدانید حقیقت کار را علم یقین غافل نمیشدید البته خواهید دید

الْجَحِيْمَ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ يَوْمَئِذٍ

دوزخ را باز البته خواهید دید دوزخ را دیدن ظاهر یقین باز البته سوال کرده خواهید شد آنروز

عَنِ النَّعِيْمِ

سورة العصر مكية ثلث ايات

از نعمت ...

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَالْعَصْرِ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

قسم بزمان که هر آینه آدمی در زیان است مگر آنانکه ایمان آوردند و عملها

الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

سورة الهمزة مكية تسع

شایسته کردند و یکدیگر را وصیت کردند بطریق حق و وصیت کردند بصبر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ يَحْسَبُ

وای بر عیب کننده غیبت گوینده را آنکه فراهم آورد مال و نگاه داشت آنرا می پندارد

اَنَّ مَالَهٗ اَخْلَدَهٗ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ وَمَا اَدْرٰىكَ

که مال او زندگی جاوید دهد نی نی البته انداخته خواهد شد به حطمه و چه چیز مطلع ساخت ترا

مَا الْحُطَمَةُ نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْئِدَةِ اِنَّهَا

که چیست حطمه آتش خدای افروخته شده آن آتش که غالب شود بر دلها هر آینه آن آتش

عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ

سورة الفيل مكية وهي خمس ايات

بر ایشان گماشته شده است بستونها دراز آورده شده است

بسم الله الرحمن الرحيم

ألم تر كيف فعل ربك بأصحب الفيل ألم يجعل كيدهم

آیا ندیدی چگونه معامله کرد پروردگار تو با اهل فیل آیا نساخت بد تدبیر ایشانرا

في تضليل وأرسل عليهم طيرا أبابيل ترميهم بحجارة

در تباهی دیگر و فرستاد بر ایشان جانوران فوج فوج می انداختند بسوی ایشان سنگریزه

من سجيل فجعلهم كعصف مأكول

از سنگ گل پس ساخت ایشانرا مانند آخر باقیمانده بعد از خوردن دواب

سورة القريش مكية وهي اربع ايت

بسم الله الرحمن الرحيم

لإيلف قريش إيلفهم رحلة الشتاء والصيف

برای شکر الفت دادن قریش یعنی الفت دادن ایشانرا بسفر زمستان و تابستان

فليعبدوا رب هذا البيت الذي أطعمهم من جوع

پس باید که عبادت کنند پروردگار این خانه را آنکه طعام داد ایشانرا از بهر آنکه گرسنه بودند

وءامنهم من خوف

سورة الماعون مكية سبع ايت

و امن داد ایشانرا از بهر آنکه ترسان بودند

بسم الله الرحمن الرحيم

أرأيت الذي يكذب بالدين فذلك الذي يدع

آیا دیدی آن شخص را که دروغ میشمرد جزاء اعمال را پس آن شخص مردی است که با بانک

اليتيم ولا يحض على طعام المسكين فويل للمصلين

میراند یتیم را و رغبت نمیدهد بر طعام دادن فقیر پس وای آن نمازگذاران

الذين هم عن صلاتهم سهون الذين هم يراؤن

که ایشان از نماز خود غفلت میورزند آنانکه ایشان ریا میکنند

سورة الكوثر مكية وَيَمۡنَعُونَ الۡمَاعُونَ ۝ وهي ثلث ءايت

وعاريت نميدهند ماعون را

بِسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

إِنَّآ أَعۡطَيۡنَٰكَ الۡكَوۡثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانۡحَرۡ ۝ إِنَّ شَانِئَكَ

يا محمد بدرستيكه ما عطا كرديم ترا كوثر پس نماز كن از براى پروردگار خود و شتر را نحر كن بدرستيكه دشمن تو

سورة الكفرون مكيه هُوَ الۡأَبۡتَرُ ۝ وهي ست ءايت

همانست دم بريده

بِسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا الۡكَٰفِرُونَ ۝ لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ۝ وَلَآ أَنتُمۡ

بگو اى كافران پرستش نميكنم آنچه شما مى پرستيد و نه شما

عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ۝ وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ۝ وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ

پرستش ميكنيد آنچه من مى پرستم و نه من پرستش خواهم كرد آنچه شما پرستيديد و نه شما پرستش خواهيد كرد

سورة النصر مَآ أَعۡبُدُ ۝ لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ۝ مدنية وهي ثلث ءايت

آنچه من مى پرستم شما را دين شما است و مرا دين من است

بِسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَآءَ نَصۡرُ اللَّهِ وَالۡفَتۡحُ ۝ وَرَأَيۡتَ النَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي

وقتيكه بيايد نصرت خدا و بظهور آيد فتح و ببينى كه مردمان داخل ميشوند در

دِينِ اللَّهِ أَفۡوَاجٗا ۝ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَاسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ

دين خدا فوج فوج پس بپاكى ياد كن همراه ستايش پروردگار خود و آمرزش طلب كن از وى بدرستيكه خدا

سورة تبت مكية كَانَ تَوَّابَۢا ۝ وهي خمس ءايت

هست رجوع كننده

بِسۡمِ اللَّهِ الرَّحۡمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝

تبت